

پۆمان

PDF4Kurd

جیڤای به تالی سلووچ

پڙهان

# جيڳاي بهتائي سلوچ

مهحمود دهولت آبادي

وهر ڪيڙاني

ٽه مين گهرديگلاني



## ناوی کتیب: جیگای به تالی سلوچ

- نووسینی: مه محمود ده وله ت ئابادی
- وه رگتیرانی: ئه مین گه ردیگلانی
- نه خشه سازی ناوه وه: گوران جمال رواندزی
- پیتچنین: شاسه نه م
- به رگ: ئاسق مامزاده
- سه ریه رشتی چاپ: هیمن نه جات
- ژماره ی سپاردن: ۶۸۹
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپی به که م ۲۰۰۶
- نرخ: ۵۵۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده

## پیشکش به:

باو کم، ئیبراهیم حه سه نیپوور و

هه موو خه م و دلّه خورپه کانی ژییانی

زنجیره ی کتیب - ۸۸ - (۱۹۱)



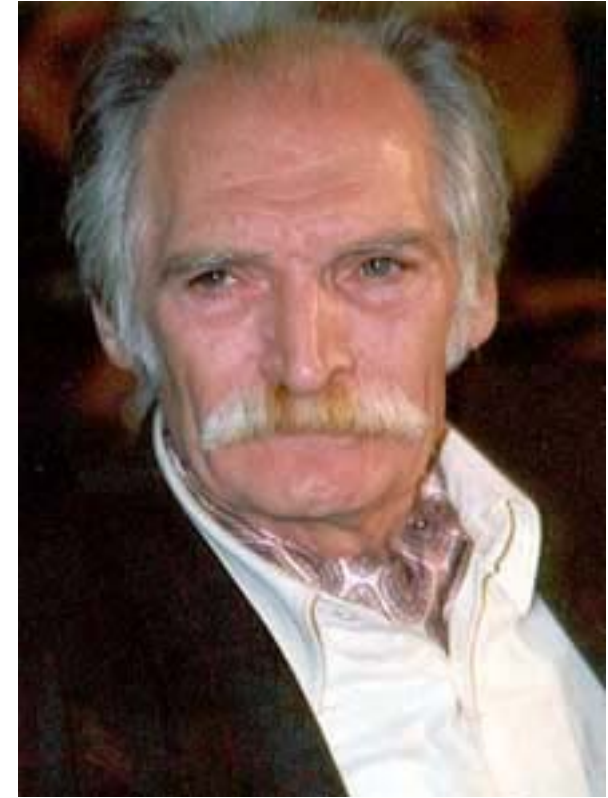
ده زگای توژی نه وه و بلاو کردنه وه ی موکریانی

[www.mukiryani.com](http://www.mukiryani.com)

[asokareem@maktoob.com](mailto:asokareem@maktoob.com)

Tel: 2260311

## ناوہرۆك



مەحمود دەوڵەت تابادی

أ	پیشە کی
	<b>بەشەن یەكەم</b>
۱	بەندی یەكەم
۳۲	بەندی دووهم
۴۸	بەندی سییەم
۷۸	بەندی چوارەم
	<b>بەشەن دووهم</b>
۹۷	بەندی یەكەم
۱۴۶	دووهم
	<b>بەشەن سییەم</b>
۱۷۵	بەندی یەكەم
۱۹۵	بەندی دووهم
۲۲۸	بەندی سییەم
۲۷۶	بەندی چوارەم
۳۱۵	بەندی پینجەم
	<b>بەشەن چوارەم</b>
۳۴۲	بەندی یەكەم
۳۵۸	بەندی دووهم
۳۸۳	بەندی سییەم
۴۱۰	بەندی چوارەم
۴۲۳	فەرەنگۆك



بەرھەمەکانی دەولەتئابادی بریتین لە:

۱. "کارنامەى سپەنج" لە سى بەرگدا، پازدە کورته چیرۆک و نۆقلیتی گرتوتە خۆى و بەرگی سپهه‌مى، رۆمانى "جیگای بەتالی سلوچ"ە، که لیڤه‌دا کراوه به کوردی.

۲. "کەلیدەر"، رۆمان، دە بەرگ.

۳. "رۆژگاری بەسەرچووی خەلکانی بەسالداچوو"، رۆمان، دوو بەرگ

۴. "قەقنوووس"، دەقى شانۆیى

۵. "پاس"، دەقى شانۆیى

۶. "ئاسکی بەختی من گویزەل"، نۆقلیت

۷. "سلووک"، رۆمان

زۆربەى نووسراوه‌کانى به زمانى ئینگلیزى، فەرهنسى، ئەلمانى، چینی و سویدی وەرگێردراونه‌تەوه.

دەولەتئابادی خۆى دەلى: ئیمه چیرۆکنووسانى ئیرانى بەرهى دووه‌م (۱۹۲۰- ۱۹۷۰) هەموو له تاریکخانهى سادقی هیدایه‌ت‌وه هاتووینه‌ته‌ده‌رى. بزووورگی عەله‌وى، دەولەتئابادی، هوشه‌نگى گولشیری، ئەحمەدى مەحموود و... ئەو نووسەرانه‌ن که پاش سادقی هیدایه‌ت هەر کامه‌یان به شیوه‌یه‌ک، له ژیر کاریگه‌ریی ئەودان و هەر کامیکیان لایه‌نیکى کارى چیرۆکی ئەویان درێژه پێداوه. دەولەتئابادی لایه‌نى زمانى چیرۆکی گرتوه و به تیروانین و ئاوردانه‌وه له زمانى ده‌قه کۆنینه‌کانى ئیرانى وه‌ک "میژویى به‌یه‌قى" و زمانه‌ شیعریه‌یه‌که‌ى "عه‌تتار" و خوراسانى کۆن، توانیى بیته‌ خاوه‌نى زمانى تابه‌ت و شیوازیکى گێرانه‌وه‌ى تابه‌ت به‌ خۆى له چیرۆکنووسى فارسیدا. به‌ وه‌ى زۆربەى رەخنه‌گران و توێژه‌رانى چیرۆک، دەولەتئابادی باشت‌ترین نووسه‌رى ئیرانییه‌ که توانیویه‌تى ئەده‌بى لادییى بنووسى.

## پیشه‌کی

مەحموودى دەولەتئابادی یه‌کێکه له گه‌وره نووسه‌رانى رۆژه‌لات. سالى ۱۹۴۰ له دەولەتئابادی سه‌بزه‌وار سه‌ر به شارى خوراسان له‌دايک بووه. خویندنى سه‌ره‌تایى له‌و شاره‌ ته‌واو کردووه. مەحموود ته‌مه‌نى چوار سالانه بووه که پالەوانانى رۆمانى "کەلیدەر" کوژراون و به نیو شاردای گێراویانن. له مندالییه‌وه هۆگرییه‌کی زۆرى به گێرانی کۆتەل و نه‌قل گێرانه‌وه و هه‌کایه‌ت و ئەوسانه و بی‌بی‌جان بووه. له ته‌مه‌نى ۱۵ سالی‌دا ده‌ستى کردووه به نووسینه‌وه‌ى کتیبه‌ کۆنه‌کان و ده‌سنووسى قه‌دىمى. زۆر شه‌یدای شانۆ بووه، بۆ به‌شداری کردن له یانه‌ى شانۆیى «ئاناھیتا» که تیپیکى شانۆیى به‌ناوبانگى ئیران له‌و سه‌رده‌مه‌دا بووه، چۆته تاران و له شانۆی "شه‌وه سپیه‌کان" ی دیستۆیۆفسکى، ده‌ورى مردنى دراوه‌تى. سالى ۱۹۶۱ یه‌که‌مین چیرۆکی به‌ ناوی «ئه‌دبار» نووسیوه. وه‌ک خۆى ده‌لى: من یه‌کجار زۆرم نووسیوه، به‌لام زۆر که‌مم بلاو کردۆته‌وه.

سالى ۱۹۶۲ ده‌ست له‌ خویندن هه‌لده‌گرئ و ناتوانی قوتابخانه‌ى دواناوه‌ندى ته‌واو بکات.

سالى ۱۹۷۴ به‌ هۆى ده‌ورگێرێر له شانۆی «له‌ قولاوییدا» ی ماکسیم گۆرکى، بۆ ماوه‌ى سى سال له‌ لایه‌ن رێژیمی شاوه‌ که‌وتۆته به‌ندیخانه.

سالى ۱۹۸۳ رۆمانى ده‌ به‌رگی «کەلیدەر» ته‌واو ده‌کا. هیندیک له‌سه‌ر ئەو باوه‌رهن "کەلیدەر" باشت‌ترین وینه‌ى ئەده‌بى لادییى فارسیه‌. بریکى تریش ده‌لین "کەلیدەر" سه‌ره‌تای سه‌ره‌ل‌دان و خولقاندنى رۆمانى فارسیه‌.

رۆمانی "رۆژگای به سه رچووی خه لکانی به سالداچوو" ئه گهرچی رۆمانیکی شاربییه، به لام نهیتوانیوه وهک رۆمانی "که لیدهر" و "جیگای به تالی سلووج" له نینو دلی جه ماوه ری خوینده واردا جی بکاته وه.

پیکه وه رۆمانی "جیگای به تالی سلووج" ده خوینینه وه. به و هیوایه ی توانیبیتیم ئه مانه تداریم تیدا کردبیت و کورداندیبیتیم.

ئه م رۆمانه جگه له وه ی له باری تکنیکی و هونه ری رۆمان نووسییه وه زۆر به رزه، له گه ل ژیا نی هه ژارانه ی خه لکی کوردستانیشدا یه کده گریته وه. زۆر به ی ئازاره کانی مروۆفی له دلی خویدا جی کردۆته وه. هه ر بۆیه بریارم دا ئه م رۆمانه وه رگێرمه وه.

**وه رگێر**

## به شی یه که م

## به ندی یه که م

میرگان که سهری له سهر سهرینه که ی هه لئنا، سلوچ دیار نه بوو. مندال هکان هیشتا هه ر خه وتبون: عه باس و ئه براو و هاجهر. میرگان ئه گریجه کانی لاجانگی خسته بن له چکه که ی و توند بهستی، ههستا سهرپی و له که رکه رۆکی درگا که وه پی نا حه وشه چکوله که یان و راست رۆی پی بۆ هه یوان و سهر ته ندووره که. سلوچ له وئ نه بوو. شهوانی رابردوو سلوچ له گوئ ته ندووره که دهخوت، میرگان نه یده زانی بۆ له وئ دهخه وئ؟ ته نیا دیدی ده رواته سهر ته ندووره که و دهخه وئ. شهوانه زور درنگ ده هاته وه بۆ مالی، یه کسه ر ده رۆی بۆ به ره یوان و گوئ ته ندووره که، له ژیر میچی قورماوی هه یوانه که و له قه راغ ته ندووره که هه لده کورما. قه لافه تیکی وردیله ی بوو. خوئی کوشمه له ده کرد و هه ردوو چۆکی توند به زگییه وه ده گوئی و هه ردوو دهسته ره قه له که ی ده نا به ینی رانییه وه و له سهر لاتهنیشت سهری ده کرده بن دیواره که و کورتانه کونی گوئدریژکه ی - ئه و گوئدریژه پیره ی به هاری رابردوو نه خوئی وه ک جالجالوکه ی لی کرد و توپی به خویدا ده نا و دهخوت. یان نه شده خه وت. کهس نازانی له وانه یه هه تا به ری به یانی له گه ل خوئی قسه ی کردبی، چونکه ئه م چه ند رۆژی دوایی به جارئ له دمودوو که وتبوو. بیده نگ ده هاته وه و بیده نگ ده رۆیشت. به یانیان زوو میرگان ده چوو هشت سهری، سلوچیش به هیمنی له خه و هه لده ستا و بی ئه وه ی چاویک له ژنه که ی بکا، به ر له هه ستانی منداله کانیان به ره و ده ری ملی پیوه ده نا.

میرگان ته نیا کوخه کوخی هه میشه یی میرده که ی له کولانه که وه ده بیست و دوای ئه وه سلوچ ون ده بوو. سلوچ و قوخه قوخه که ی ون ده بوون. کاله و پیتاویشی له پینا نه بوو که میرگان گوئی له ترپه ی پی بی.

بۆ کوئی ده چوو؟ میرگان ئه وه شی نه ده زانی، ده یوانی بۆ کوئی بچی؟ چون ون ده بوو و په یدا ده بووه؟ کهس نازانی. کهس له کهس بوو، خه لک هه رکه سه ی له بیر دهر دو خه می خویدا بوو. هه موو گرفتار و خه مبارو مل به خوزدا گرتوو، نه ده بینران، هیچ کهس دیار نه بوو. ده نگوت خه لگی زه مینج هه موو له بن کلیله به فرو سه هؤلدا خوئیان حه شار داوه و ته نیا وشکه سه رماو کزه بای بی برانه وه بوو کولانی ته نگ و پیچه لاو پیوچی زه مینجی پر ده کرد. سلوچ شرؤل و پیخاوس و سه ر روت، کوپانی گوئدریژه توپیوه که ی دابوو به شانیدا و له و وشکه سه رمایه دا که تلۆ خوئی نه ده گرت، ون ده بوو؛ میرگانیش نه یده زانی بۆ کوئی ده چی. سه ره تا پیخوش بوو بزانی، به لام ورده ورده بۆی ئاسایی بوو. ده روا با بروا، چش ده روا! میرگان ئیتر هیچ هه ست و تامه زرویییه کی بۆ میرده که ی نه بوو. ئه م هه ستی پیوه ندییه ده می بوو دامرکابوو و ته نیا خووخده یه کی سارد ماپوو، که له م دوا بییانه دا ئه ویش ورده ورده سارد بۆوه و خه ریک بوو ته واو ده بوو... تاکه ی ده بی خه می ئه و له دلیدا کۆکاته وه و خوئی له نیو به ری. هه موو ئه و شتانه ی که به ئاشکراو به نه هینی ژن و میرد پیکه وه ده به ستیته وه، له نیوان میرگان و سلوچدا نه مابوو. نه کاری بوو نه سفره، هیچ کامیان. به بی کار سفره نابی و به بی سفره ش خوشه ویستی. به بی خوشه ویستی ئاخافتن نییه و که ئاخافتنیشت نه بوو به زم و هه را و شه ر و قوونه شه ر نابی، پیکه نین و گالته نابی؛ زمان و دل کون ده بن لیوباری لی ده نیشتی. رۆح له پوخسار و نیگا له چاودا ده ژاکین. ده ست له بیکاریدا ده پر ووکین و پیمه ره و شه نه و درمه غ و بژارچن له پشت که ندوو ته پوتوزیان لی ده نیشتی. ئیتر چی؟ گوئدریژ که توپییی و زستانی وشک و سارد بالی ره شت به سه ردا بکیشی و خه م و په ژاره گیان بیئیته سه ر لیوت... ئیتر کوا جییه ک بۆ پیوه ند و خوشه ویستی ده میتی؟ کوا جییه ک ده میتی بۆ دل و زمان؟



سلوچیش له م دواييانه دا کاس و وړ بووبوو. قسه ی نه ده کرد و ده تگوت گوښی له هیچ نابی. به لام میرگان، کوا قسه یه کی له دلدا بوو که بو سلوچی بگریته وه تا کوو بزانی ده بیستی یان نا؟ شتیک، مه گین شتیک له نیواندا بوو که میرگان به بونه ی ئه وه وه قسه ی له گهل بکات؟ وه ختی هرچی هیه و نییه له بن ته پوتوژیکی کرو مه رگاویدا نیژراون، ئیتر لیو چوون ده توانی بیزوی؟ لیوی میرگان به ده ستیکی نادیار دورا بوون. ته نیا چاوی کراوه بوون. واق وړمان چاوی پی زه ق کردبووه. ده تگوت دارو دیواریش هر بووبونه هوی واق وړمانی. ده تگوت له بوون و هه ناسه کیشان و هه نگاو هه لینانه وه و هه سترکدنی سه رما هه تا سه ر یه سقانه کانیشی سه ری سووړماوه. ده تگوت له وه ش که له دایک بووه و دایک شیری داوه تی و گوره ی کردووه واقی وړماوه. شتی وا بلیی راست بی؟ ده بی؟ بلیی شتی وا بی؟ چه نده شتی سه یرو سه مه ره له م دنیا یه دا هه یه؟!

هه موو شتیک سه یر بوو. له بهر چاوی میرگان هه موو شتیک سه یرو سه مه ره بوو. له هه موو شتیکش سه یرتر جیگای به تالی سلوچ بوو. به لام هیچ وړژیک جیگای به تالی سلوچ تا ئه م راده یه میرگانی توشی دل خورپه نه کردبوو. ئیتر سه ر سووړمان نه بوو، مه ترسی بوو. ترسیکی تازه و کتوپر و نامو بوو. بی ئه وه ی خوی تیکا، چاوی پی زه ق ببووه و ده می داچه قابوو. جیگای به تالی سلوچ ئیستا به تال تر له جارن دیار بوو. بو میرگان بووبووه نه هینی. شتیک دیار و نادیار. دردونگی. هه ر ئه وه ی که ژنی لادیی پی ده لین «ئو». یان له وانه یه سلوچ وړیشتی.

ئه وه خه ریک بوو بو میرگان وون ده بووه، میرگان تازه هه ستی کردبوو که سلوچ له هه موو شتیک پاریز ده کا، خولادان له میرگان و ماله که ی به هانه نه بوو، بوار بوو. سلوچ خوی جیا کردبووه، دوره په ریز بووبوو. وه ک نوکی قامکی که له ناکاو به زه بریک بپه ری. چه نده شه وگاری دریز و تاریک سلوچ له گهل خوی که وتبووه کیشه؛ چ وړژگاریکی تا قهت پرووکین ده بی جارز و بی هیوا له که لاهو و چو لگه و درکه لاند راییواردی. ئه م هه موو بیرو گومان و خه یاله، په نگه له گهل ژان و نازاریکی قورس مناله کانی دانه به دانه له دلدا هه لکه ندی و تووری هه لدا بیتن،

هه روه ها میرگانیشی له نیو بیره وه ری خویدا پیوار کردی. ئیتر چی له پاش خوی به چی هیشته وه؟ خه مه کانی نا! هه تمه نه به شی خوی بردووه. لیم وونه بردووه تی. ئه وه ئیتر ناتوانی له خوی بیچری و فری بدات. ئیتر ئه وه ناتوانی بدا به هیچ که سیک. نا، ده بی باریکی قورستری له دلدا هه لگرتی و وړیشتی. وړیشتووه. لیکه ری با بروا، لیکه ری با بروا!

«لیکه ری با بروا؟!»

ئه وه ته نیا له سه ر زمانی خه یالی میرگان سانا بوو. ته نیا له سه ر زمانی خه یال. چونکه میرگان له ته وای ته مه نی خویدا، ئاوا وه ک ئیستا، هه ستی یه کبوونی له گهل میرده که ی نه کردبوو. له پر شتیک لی و ن بووبوو که به راستی نه یده زانی چییه؟ میردیک بوو به نای سلوچ؛ به لام به هه ست، شتیک دیکه. په نگه بتوانین بلین میرگان نیوه یه کی خوی لی و ن بووبوو؟ نه یده زانی. نه ده ست بوو، نه چاو بوو، نه دل. وړی، هه ستی؛ خوی و ن بووبوو. بنمیچی ژور سه ری و دیواری دور و پشتی تیک ته پیبوون. هه ستیک وه ک ووت بوون. ووت بوون له ناخه وه، ووت بوون له سه ر سه هؤل. ده ستانیک ئه ویان به تال کردبوو. خالی و خولی، ووت و قوت. راست ده تگوت ووت و قوت له سه ر ووبه ری سه هؤلینی به ندا وه که ی لای هه مام گیزوویژ بووه. ووت و قوت و بی سیبه ر. تو بلیی په یکه ره یه کی بی سیبه ر هه بی؟ هه ستی میرگان ده ره ق به خوی ئاوا بوو؛ ووت و به تال و بی سیبه ر. له پردا ده سووتا. شتیک ده سووتاند. خوله میشتیک که هه موو شتیک ژیانی میرگانی داپوشیبوو، تاوی له سه ر دلی ده سر درایه وه. شتیک و ن و لیل. شتیک له بیرکراو له سنگیدا سه ر هه لده دا: سلوچ ئه وینیکی کون، غه ور گرتوو. خوشه ویستییه کی ئاویته ی نازار، هه ستیک کتوپر. بوی ده رکه وت که چه نده ی سلوچ خوش ده وی و خوشی ویستوه!

تا چاوت له گهل دایه ئاسای دیته بهر چاو؛ به لام هه رکه ئه و چاوانه له ناکاو کویر بن، به شیشه یه کی سووره وه بو یان نیوخی ساردو سر؛ تو ئیتر ته ندووری مالیکیش نابینی که عومریک دایساوه. تازه بو ت ده رده که وی که چیت له ده ست داوه، چ خوشه ویستییک لی و ن بووه: سلوچ!

«به راستی سلوچ پویشتووه؟ پویشتووه بۆ کوئی؟، ئه‌ی هاجهر؟ ئه‌ی کوپه‌کان؟ عه‌باس و ئه‌براو؟ سلوچ پویشتووه! بۆ کام به‌قورپی‌گیراو چووه؟ ئیمه‌ی به‌سه‌ر کیدا به‌جی‌هیشتووه و پویشتووه؟! ها!»

میرگان خه‌ریک بوو ورده ورده وه‌خۆ ده‌هاته‌وه. خه‌ریک بوو چاوی ده‌کراوه و گوشار و وزه‌یه‌کی وه‌حشی له‌ناخیدا جارێکی دیکه‌ بالایی ده‌کرد و هه‌لده‌چوو. چاوی جارێکی دیکه‌ خۆی ده‌دی. ده‌ورو پشتی خۆی به‌ پوونی ده‌دی. هه‌موو شتیکی پویشتیکی تازهی به‌به‌ردا کرابوو. له‌ هه‌ناوی سه‌رماو سه‌وله‌ی زستانه‌وه جارێکی دیکه‌ ژیان هه‌لده‌قولا. ده‌تگوت هه‌موو شتیکی دیسان زیندوو ده‌بنه‌وه. سه‌هۆلبه‌ندانیک که‌ چه‌ند مانگ بوو ده‌وری میرگانی ته‌نیوو، ئه‌وی له‌نیو خۆیدا که‌وی کردبوو ورده‌ورده‌ خه‌ریک بوو هه‌لده‌کزاو ده‌تاوایه‌وه. میرگان وه‌جموجۆل که‌وتبوو، له‌ سه‌رماوه‌ بووبوو ئاور؛ ده‌سووتاو ده‌چوو هه‌تا بسووتینی. گره‌مشقان، وه‌ک پشیله‌ نه‌وتینه‌یه‌ک که‌ به‌ زیندوویی ئاوری تیبه‌رده‌ن و هه‌لی. توانه‌وه‌ی هه‌موو سه‌هۆله‌کانی دنیا‌ی له‌ خۆیدا هه‌ست پیده‌کرد. سیلاوی گر بوو. جوړیک که‌ هه‌ستی ده‌کرد ده‌توانی سه‌رما‌ی زستان له‌ نیو به‌ری. بیده‌نگ و کر و کپ بوو مه‌قی نه‌ده‌کرد، بیده‌نگ و بی‌ئۆقره. دل له‌ سینگی میرگاندا دل نه‌بوو؛ کووره‌ بوو. کووره‌یه‌کی پر له‌ رق و قین. گه‌راوه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هیشتا شتیکی جه‌زه‌یه‌ک وای‌لنده‌کرد هه‌تا چاویک له‌ جیگای به‌تالی سلوچ بکات. له‌به‌ر چاوی میرگان جیگای به‌تالی سلوچ سات له‌دوای سات قوولتر ده‌بوو. به‌ ئه‌ندازه‌ی منالدانیک. هه‌ر به‌و شیوه‌یه. جیگای سه‌رو جیگای لاقی شه‌ته‌ک دراو و جیگای کوور بوونه‌وه‌ی پشت. یانی سلوچ چکۆله‌ ببۆوه؟

میرگان پووی وه‌په‌گیرا. که‌ندووه‌که‌ی سلوچ هیشتا له‌ حه‌وشه‌ بوو؛ له‌پال قوولکه‌که‌دا. که‌ندوویه‌کی نیوه‌چل. پێچکه‌کانی و دیواره‌ قورینه‌که‌ی وشک و قه‌له‌شت قه‌له‌شت بووبوو. سه‌رما‌ی به‌ ته‌وژم قه‌له‌شانده‌بووی. سلوچ به‌ نیوه‌ چلی به‌جی‌هیشتبوو. له‌به‌ر چاوی که‌وتبوو و به‌ نیوه‌ چلی به‌جی‌هیشتبوو. مانگیک ده‌بوو ته‌ندووره‌که‌ش له‌وئ بوو له‌ بیر چووبۆوه، له‌ بیر بردرابۆوه. هه‌چ که‌س ئه‌و که‌ندووه‌ی له‌لای سلوچ به‌ دروستکردن نه‌دابوو. هه‌ر خۆی له‌به‌ر بیکاری ده‌ستی

کردبوو به‌ دروستکردنی و چه‌ن پوژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ پرده‌ ده‌ستی لی هه‌لگرتبوو. جا بۆ ده‌ستی لی هه‌لنه‌گرێ؟ وه‌ختی به‌ره‌م و ده‌غل و دان نه‌بی، که‌ندوو به‌کاری چی‌دی؟ بۆچی ده‌بی؟ ته‌ندوور بۆچی؟ بۆ کێ؟ بۆ کام ته‌شت و هه‌ویر؟ مخابن بۆ ئه‌و گله‌ی سلوچ به‌ هیزی شان و باهۆی هینای؛ حه‌یف بۆ ئه‌و قوربه‌ی که‌ خۆشی کرد بۆ دروستکردنی که‌ندوو. مخابن بۆ ئه‌و هه‌موو ئاره‌قه‌ی نیو چاوانی؛ حه‌یف بۆ سلوچ! قوربه‌که‌ی ده‌شیلاو ده‌شیلاو خۆشه‌ی ده‌کرد. نه‌رم و شل، وه‌ک ماجوومی لی‌ده‌کرد. هه‌چ نانه‌وایه‌کی کارامه‌ هه‌ویری ئاوا نه‌ده‌شیلاو هه‌لبی. وه‌کوو کیمیاگه‌ر کاری ده‌کرد. هه‌موو که‌ندووی ئاردو ده‌غل و دان و ته‌ندووری تازهی زه‌مینچ به‌ده‌ستی ره‌قه‌له‌و قامکی درێژ و باریکی سلوچ ساز کرابوون. هه‌تا کاریان پیتی بوو، هه‌موو به‌ چاوی پیشه‌کاریک ته‌ماشایان ده‌کرد. به‌چاوی که‌سیک که‌ له‌هه‌ر قامکیکی گه‌وه‌ریک داده‌وه‌ری، شاره‌زای هه‌موو هونه‌ریک: سلوچی هه‌ورپه‌ر، سلوچی که‌ریزکه‌ن، سلوچی جۆمال‌که‌ر، سلوچی سه‌پان و دروینه‌وان، سلوچی تاقلیده‌ر، سلوچی کۆل‌کیش، سلوچی دارتاش، سلوچی نالبه‌ند، ته‌نانه‌ت له‌ دیهاته‌کانی ده‌ورو به‌ریشه‌وه‌ ده‌هاتن ده‌یانبرد ته‌ندووریان بۆ دروست بکات. قور له‌ ده‌ستی سلوچدا وه‌ک میو وابوو:

«گۆل بباری به‌ سه‌ر ئه‌و قامکانه‌دا»

ئه‌وه‌ی له‌ پاش سلوچ به‌جی‌ماوه، هه‌ر ئه‌م که‌ندوو نیوه‌چل و قه‌له‌شت قه‌له‌شت و بی‌که‌له‌یه. ئه‌و جییه‌ی که‌ سلوچ چووبوو بلینی که‌ندوو دروستکردن له‌وئ بایه‌خی هه‌بی؟

ئه‌براو کوری دووه‌می سلوچ به‌ گۆیچکه‌ی زه‌لام و هه‌لگه‌راوه‌و چاوی زه‌ق و خه‌والووه‌وه‌ له‌ که‌رکه‌روکه‌ی ده‌رگاکه‌وه‌ پیتی نا حه‌وشه‌و راست پویشت بۆ لای قوولکی بن دیواره‌که‌. دایکی به‌ په‌نایدا تیبه‌ری و خۆی کرد به‌ ته‌ویله‌که‌دا. ئه‌براو بۆی ده‌رکه‌وت که‌ هات و چۆی دایکی له‌گه‌ل پوژان توفیری هه‌یه. بی‌ئۆقره‌ دیار بوو. نه‌ده‌سه‌روت. له‌ شوینیک گیر نه‌ده‌بوو. له‌ ده‌رگاکه‌ هاته‌ ده‌ری و پوویی به‌ره‌و هه‌یوانی سه‌ر ته‌ندووره‌که‌. ئاراوقارای لی هه‌لگیرابوو. بی‌هۆ هه‌لده‌سوورا و له‌م

قوژبنه وه بۆ ئەو قوژبن دەرویشت و سەری بە کەلین و کولینەکاندا دەکردو لەبەر خۆیەوه ورتە ی دەهات:

«رۆیشت. چاکە ها! رۆیشت... ئا! رۆیشت با بروا. چش با بروا ئاوی ئاران نیوهی ریگای بی! با بروا. جا چییه؟ گورگ دهیخوا؟ ئا. رۆیشت!

ئەبراو که چاوی له دایکی نه ده ترووکاند، پرسیی:

- کێ رۆیشت؟ له گەل کیتە؟

- به گۆری بابییەوه. رۆیشت بۆ سەر گۆری بابی، بۆ سەر گۆری ئەو بۆرەکه پشت دەرپەریوه. بۆ سەر قەبری دایکی. من چوو زانم؟ رۆیشتوو. دیار نییه.

نەتدیوه؟ نییه، نی. رۆژان که دەرویشت شتیکی لێره دەما؛ لێرانه... بەلام ئەمڕۆ هیچ شتیکی دیار نییه، هیچ!

- رۆژان چیی بوو که به جیی بهیڵی؟ چیی بوو؟ تەنیا کورتانی کەرەکهی بوو که

ئەویش هەموو رۆژی له گەل خۆی دەبیرد.

میرگان گێژووێژ بووبوو. جار له گەل جاریش پەرۆش و پەشیوتر دەبوو. بی هۆ دەستی هەلده تەکاند. بالەپرژێ دەکرد، مەلی سەربراو. لەبەر خۆیەوه. به کورپه که ی-

گوت:

- خۆشم نازانم؛ نازانم. بەلام پیموایه شتیکی لێ به جیده ما. به جیی ده هیشت؟

- وهک چی؟

میرگان قیزاندی به سەر کورپه که یدا:

- چوو زانم؟ من چوو زانم؟ نازانم، کفنه که ی به جیده هیشت، کفنه که ی!

ئەبراو دەستی شۆرد و لەسەر قولکەکه هەستا، ئاوی سارد له نووکی قامکی دەچۆرا، هەردوو دەستی نایه بن باخەلی و چوو تا زیاتر له گەل دایکی بدوێ. بەلام

میرگان رۆیشت. له کەلینی بی درگای حەوشەکه وه رۆیشته دەری و بەرهو رۆوی وشکه بای پرتەزوو پیی نایه کۆلان. بچی بۆ کوئی؟ بۆ کوئی ده چی؟ کۆلانی چۆل،

کۆلانەکان چۆل و هۆل. وشکه سەرما ی قاق، به تەزووی خۆی دارودیاری زەمینجی دەرزێ ئازن دەکرد. سەگەل، تەنیا سەگەل له و کۆلانانە دەسوورانه وه.

سەگەلی برسی و لەرو نەخۆش، سەگە بەرەللا. پەشیواو و پاپەتی، بەتوی کراسیک،

میرگان بەرهو مالی کوێخا ملی پیوه نا. که گەیشته گۆرپانی به نداوه که، کەر به لایی سەفی، باوکی زورھانی کوێخا نەورۆزی دی که له حەمام هاتیوو دەری و له

سەرھوژووری کۆلانی حەمامەکه به کۆمەکۆم دەهاته سەری. کەر به لایی سەفی، خۆی یه کێ له ریشسپییه کانی زەمینج بوو. به دیتنی کەر به لایی سەفی، میرگان

له جیی خۆی راوهستا. له بن دیواره که راوهستاو ساووی کرد. کەر به لایی سەفی هاته پیشترووه و دەستی نا که له که ی و یه کدوو هەناسە ی قوولی هەلکیشاو گوتی:

- ئەوه چییه میرگان! ... بهو به یانییه زوو بۆ کوئی؟ شیواوی!

میرگان تازە خەریک بوو هەستی به لەرزینی سەرتا پای خۆی دەکرد، دەسته شووش و باریکه کانی نایه بن باخەلی، سەری داخست و گوتی:

- سلوچ دیار نییه، کەر به لایی گیان. سلوچ دیار نییه، رۆیشتوو. سلوچ ون بووه. دیار نییه!

کەر به لایی سەفی بی ئەوه ی تەماشای میرگان بکا، به بەر دەمیدا تیپەری و گوتی: له هەر کوئی بی دیتەوه. دەتوانی بچی بۆ کوئی بۆرەکه ی هەژاری نیوه مردوو؟

خۆ هیژی ریگا رۆیشتنیشی نییه!

میرگان وەدوای کەر به لایی سەفی کهوت و گوتی:

- دیار نییه کەر به لایی گیان. له دلی داوم که رۆیشتوو. هەموو رۆژی به یانی زوو له مال دەردەکهوت، به لام رۆیشتنی ئەمڕۆی جیاوازه. جۆریک رۆیشتوو که

دەلنی هەر نه بووه.

کەر به لایی سەفی ریشی خوراند و ساتی بیدەنگ بوو، پاشان بی ئەوه ی متەق بکات قامکه ئەستوو روو خوارو خێچەکانی نا به دەرگا داره پزیه که ی مائیوه.

درگاکه له گەل جیریه کی ساردو وشک کرایه وه و کەر به لایی سەفی پیی نا نیو دالانه سەنگفەر شه که وه و به هەنگاوی نەرم و هیدی گەیشته حەوشه.

میرگان نەچوو ژووری. هەر له ویی راوهستاو چاوی له کەر به لایی سەفی بری. کەر به لایی سەفی پیی له سەر پلیکانه کەرپووچه کان دانا و لەشه قورسه که ی به

هیوری وەسەر خست و لەبەر هەیوانه که له چاو ون بوو. میرگان تاویک راوهستا و هیواش خۆی کرد به دالانه که داو له سووچیکی لای درگاکه هەلترووشکا. بیر ی

ئەوێ کویخا خەوتوو و هەتا ئەو کاتە لە خەو هەڵدەستی دەبێ چاوە پوان بێ. چنگی لە دلی میرگان گیر کردبوو. لەگەڵ ئەوەش چارە نەبوو. دەبوو پراوەستی هەتا یەکیان دیتە دەری و لە خەو هەڵدەستن:

«ئەللاھوو ئەکبەر»

دەنگی بانگی کەربەلایی سەفی بەرز بوو. دواي ئەو تەق و هۆر و خشپەیی هاتوچۆی موسلیمە، خیزانی کویخا پەیدا بوو. قابله مەیی لە مەنجەل و تاووی لە سویتە دەردینا و جیرە و تەقەیی ساوینی قاپ و قاچاگی مسین تیکەل پرتە و بۆلەیی موسلیمە، زایەلەیی دەنگی کەربەلایی سەفی دادەر ووشاند.

موسلیمە لە بەیانییەووە کە هەڵدەستا دەیبۆلاندو نیوچاوی دەتگوت هەوری بەهاری. قسەیی لەگەڵ کەس نەدەکردو دەتگوت لەگەڵ عالەم دەنگی داگۆرپوو.

وێک دەلێن:

«لەگەڵ تری خۆی بەشەر دەهات. »

«سەری لە کیشە دەخورا. »

ژن و پیاوی زەمینج هەموو لە ئاکارو خوی موسلیمە گەیشتبون و وێک ژنیکی چاویان لیدەکرد کە دانووی لەگەڵ کەس ناکۆلی و وێک هیچ ژنیکی تر ناچی. شیتتیکی پاک و خاوی. بەرچاوترین هۆی ئەم خووخەشیان لە چاوی باوک و براکەیی دەدی. موسلیم برای موسلیمە بوو. شیتتیکی بوو ئاوی نەدەپالۆت. بەلام باوکی، حاجی سالم هەموو خەلک بە شیتیان دەزانی.

- ئەیه پۆ، کچی تۆ بۆ لەوئ دانیشتووی؟!

موسلیمە بوو. قابله مەییەکی بە دەستەووە بوو و لەبەر پلیکانەکاندا بەرەو پووی میرگان پراوەستابوو. میرگان لە نیو دالانەکاندا هەستاو سلاوی کرد.

موسلیمە رویشت بۆ تەویله و گوتی:

- وەرە یارمەتیەکم بدە، وەرە! ئەو گویلکە بیئە با سێ چوار گورم لە گوانی دایکی بدا. قۆرە کوشتوو هەتا پاشەلی گویلکەکەیی نەلیسیتەو، شیر دانادا. مانگایەکی بەغیل و بەرچاوی تەنگە.

میرگان بە دواي موسلیمە دا خۆی بە تەویله دا کرد. تەویله کە هیشتا تاریک بوو. تاپۆی مانگاکە لە سەری ئەوسەری تەویله کە دا بە حال دیار بوو. چاوی بریقەیی دەهات و سەرە زەلامەکەیی بە لایە کدا نووشتاندبوو.

مانگاکە لە سەرەخۆ، کە دەرگاکە کرایەووە هەنگاوێک هاتە پیشی. تا چاوی بە تاریکی راهات، موسلیمە قابله مەیی لە سەر پەینی نەرمی تەویله کە دانا و بە میرگانی گوت:

- ملی بگرە، بیهینە، بیهینە بۆ ئیرە!

میرگان مانگاکەیی هینا پیشی. سووراندی هەتا قابله مەکە کەوتە حاندی گوانی. موسلیمە کورتانیکی کونی لە پەنا ئاخوورە کە راکیشاو شانی نا بە زگی مانگاکەووە و لە سەر کورتانە کە دانیشت و چلی هەلمەساوی گوانی بە قامک دامالی و دەستی کرد بە دۆشینی: سەقیل مەبە چاوەکەم؛ سەقیل مەبە ئیتر. دەی لە دەورت گەرپیم. دایکەکەم.

دەیی... دەیی... دەیی شیرەکە دادە! شیرەکەت دادە دایکەکەم. دەیی بەرخەکەم. دەیی ماشاللا... دەیی ماشەللا... دەیی دەردت لە گیانم. دەیی لە دەورت گەرپیم. دەیی دایکەکەم...

مانگاکە شیریی دانەدەدا. ئەو گوانە گەورانە دەبوو وێک هەوری بەهار دابارن. هەر چلە گوانیک دەبوو وێک پلووسک شیر داریژیتە نیو قابله مەکەووە. بەلام مانگاکە شیریی دانەدەدا و سەری بۆ لای کۆزەکە خوار کردبوو و چاوی لە چاوی گویلکە خەنەبیەکەیی نیو کۆزەکە بریبوو کە لە پشت دوو تەختە داری گەورە بەسترا بوو. گویلکی خەنەبی سەر و چاوە جوانەکەیی لە سەر تەختەکانەووە هینابوووە ئەمدیو و بە نەرمی دەیبۆراند. دایکیشی بە نیووە بۆرەیک وەلامی دەداو. موسلیمە وردە وردە دەیبووست خۆی بدۆزیتەووە.

قۆرە کوشتوو، پیاو دەکوژی هەتا چۆرکالیکی شیر دادەدا.

بەریدە، گویلکەکە بەردە با بی سەری من بخوا!...

میرگان درگای کوزہکھی کردہوہ و گوئلہوساری لہ ملی گوئلکہکھی دامالی و گوئلکہکھی بہ سہرہوہ ہہرای کردہ گوانی دایکی و دەستی کرد بہ گورم لیدانی گوانہ پیر شیرہکھی و موسلیمہ قامکی بۆ دۆشیننی مانگاگہ خستہ کار.

مانگا شیرہکھی دادابوو و قابلمہکھی جار لہ گہل جار پرتہر دەبوو.

موسلیمہ کھی سہری بہ زگی مانگاگہوہ نابوو، بہ ہہموو توانایی و لیزانییہوہ قامکی بہ گوانیدا دیناوا ہاوارای دەکرد:

– بیگرہ دەی ئەو قۆرہ کوشتووہ. دەلیئی ئەو شیرہ بہ لولہی ئەفتاوە ہەلدەمژئ! بیگرہ دەی، بیگرہ دەلیئی نەمەییوی؟

میرگان ملی گوئلکہکھی نابووہ بن باخەلی و ہەولی دەدا تا ئەو جینیہی دەتوانی لہ دایکی دوور خاتہوہ. بەلام گوئلکہکھی گوانی دایکی بہر نەدەدا. میرگان شەرمەزارو و بیہیز گوتی:

- قەوہم پیئی ناشکی؟ ماشەللا وای دەم پیئوہ ناوہ کھی دەلیئی...

– قەوہت پیئی ناشکی؟ بۆ نانت نەخواردووہ؟ ئەو دەمیئینہ بہو سنگہوہ ہەلواسراوہ بیہینہ لہ دەمی بکھی. ہۆ لہوئیہ. لہو قوژبنہ، ژیر تاقہی چرا دەستیہکھی.

میرگان دەمیئینہکھی لہ سنگہکھی کردہوہ و ہینای. موسلیمہش دەستی لہ دۆشین ہەلگرت و پیکہوہ سہری گوئلکہکھیان لہ گوانی دایکی کردہوہ و موسلیمہ دەمیئینہکھی کردہ دەمی گوئلکہکھی و گوتی:

- ئیستا بەریدہ!

میرگان ملی گوئلکہکھی بەردا، گوئلکہکھی سہری کرد بہ ژیر زگی دایکیدا و موسلیمہش دیسان دەستی کردہوہ بہ دۆشین و لہسەر کورتانہ کونہکھی دانیشت.

ئوستا ئیتر میرگان کاری نەبوو. لہسەر لیواری ئاخوړیک دانیشت و چاوی لہ گوئلکہکھی دەکرد کھی بیہۆ لمبۆزی لہبن زگی دایکی دەدا و مانگاگہش دەوری کلکی گوئلکہکھی دەلستہوہ. کارہکھی سہری گرتبوو و موسلیمہ کھی خەمی گوئلکہکھی لہ دلدا نەمابوو گوتی:

- دەی بہو بہیانییہ زووہ چ کاریکت بہ دەستہوہیہ؟

میرگان وەک ئەوہی لہ خەو راجەنیبی، گوتی:

- رۆیشتووہ. باوکی ہاجرہ رۆیشتووہ!

موسلیمہ گوتی:

- رۆیشتووہ؟ دەی رۆیشتووہ با بروا! ئەگەر جینیہکھی باشتری دەست نەکھیوئ

دەگہریتہوہ. ئەویش کوئی بۆ پەیدا دەبی؟

میرگان ئیتر متەقی نەکرد. دەمتەقی بیہوودہ بوو. موسلیمہش لہ سہری نەرۆیشت. خەریکی دۆشین بوو و دەیویست بەجاری چۆرہی لیبریئ.

قامکیکی ماوہ قابلمہکھی پیر بی لہ شیر. رازی و ماندوو دەستی لہ دۆشین ہەلگرت. کورتانہکھی ہینا ئەم لاوہ و بہ ہیناوشی دەستی دا قابلمہ سہریکھی و لہ کاتیکدا لہ تەویلہکھی دەہاتہ دەری بہ میرگانی گوت:

دەمیئینی گوئلکہکھی دامالہ.

میرگان دەمیئینہکھی لہ لمبۆزی گوئلکہکھی دامالی و بہ سنگہکھی دا ہەلیواسی و ہاتہ دەری. موسلیمہ لہ دەرہوہ قابلمہکھی دانا و ماتلی ما. میرگان ہات دەستی دا قابلمہکھی، ہیناوش نایہ سەر سہری و بہنەرمی بہرہو ہۆدہی ژیر پلیکانہکان وەرپیکہوت. ئەو ژوورہ کولین بوو، موسلیمہ لہوئ ماست و پەنیر و لۆرکی بہرہم دینا. میرگان کھی زۆری کار لہ گہل موسلیمہ کردبوو، شارہزا بوو و ہەموو کەلین و کولینہکانی دەزانی. لہ پەنا درگای ژیرخانہکھی دا قابلمہی لہ سەر سہری داگرت و لہ پال دیوارہکھی دا دیناوا پشتی ہەلینایہوہ. موسلیمہ کھی شەفیکی لہ سەر قابلمہکھی داناوا ہاتہ دەری، بہ میرگانی گوت:

- تا ئەو گۆزہ دوو قولفہ لہ حەوزہکھی پردہکھی و دەبیئینی، کوئخا لہ خەو ہەلدەستی.

ئەوہتا لہو سووچی دیوارہن. ئالیرہ. لہبەر ئەوہی گۆزہکان نەقەلەشین لیفہ کۆنیکم پینا داوون.

میرگان دەستیدا گۆزہکھی و لہ درگای مالی ہاتہ دەری.

ہیشتا کۆلان چۆل و ہۆل بوون. دەتگوت خەلک نایانہوئ لہ مال بیئہ دەری. کزہبا تەزووی بہ لہشدا دیناوا خۆی بہ ژیرکراسہ شہر و کون کونہکھی میرگاندا دەکرد. قامکھی تەزیوہکانی میرگان دەسکی گۆزہکھی توند گرتبوو و بہ شانییہوہ

نووساندبوو که با له دهستی نهرفیتی. له بهر ته زووی سهرما چاوی پر بووبوو له ئاو. به لأم هوشی له لای خوی نه بوو و بی ئیختیار چاوی به ملاو ئه ولادا دهگیرا، تاکوو سلوچ، یان ناویشانیکی پهیدا بکات. به لأم دیوار و کولان و درگا و که لاوهکان ئه وهنده چول و خه لوته بوون، که هیچ هیوایه کیان له دلی میرگاندا نه ده هیشته وه. به لأم میرگان سهری به هه موو که لین و قوژبنی که لاوه و بن دیوارهکاندا ده کرد. که گه یشته هه زه که، بهر له وهی له پلیکانهکان پرواته خواری، ده ورئکی گومبه زه که ی لیداو چاوی به چال و چولی ده ورو به ریدا گیرا. وهک رۆژ لیشی پوون بوو که سلوچ له و ده ورو به رانه نییه. له پلیکانهکان چوووه خواری گۆزه که ی پر کرد له ئاو و هاته سهری، پشتی کرده گژه با و به ره و مالی کویخا نه ورۆز وه ریکه وهت. بایه که پالی پیوه ده نا و وهک بابرده له رایدده دا. به و حاله ش هه ولی دها گۆزه که ی سهرشانی توند بگری و لئی بهر نه بیته وه. چونکه هه موو جار ی که به هه وژه هه وژ گیزی دها خه ریک بوو گۆزه که ی له سهر شان به ردا ته وه. ریگای دژوار هه ر ئه و گۆره پانه بهر به ره لایه ی نیوان کانی و کولانه که بوو. که گه یشته نیو کولانه که، خوی خسته په نا دیواریک و گۆزه که ی له شانی داگرت. زگی گۆزه که ی به لاقییه وه هه لپه سارد و له پر ههستی کرد قامکی له سهرمانا ده زیری نیی. دهستی نا بن باغه لی و توند گوشیی. پاشان دهستی له بن باغه لی دهره ینا و لیکه خشاند. به لأم قامکه له گۆچوووه کانی به و شتانه گهرم نه ده بوونه وه. هه ر ئه وهنده ی بتوانی قامکی لیک بلاو بکاو بیقووچینیته وه ته واوه. میرگان دهستی دا قولی گۆزه که و نایه سهر شانی و وه ریکه وهت.

له کولانه که تووشی حاجی سالم و موسلیمی کوری بوو. حاجی سالم هیشتا ئه وهنده ی هوشوگوش مابوو که چاوه پروانی سلأوی زه عیفه یه ک بی. میرگان به سهر داخستوویی سلأوی کرد و حاجی سالم له ناخی قورگییه وه جوابی سلأوه که ی داوه. موسلیم چاوه گه وره کانی له میرگان بری و به باوکی گوت:

- ئاو، ئاو، باوه ئاو دهخۆم.

میرگان ههنگاوه کانی خاوه نه کرده وه. تاقه تی نه بوو له گه ل ئه م باوک و کوره سهر و که لله لیدا. بایداوه و دوور که وته وه. دهنگی پیر و گری حاجی سالم له ولای دیواره که وه ده هات:

- ئاقل به ئاقل رۆله! تو هیشتا نانی به یانیت نه خوار دووه، کویرا توونیته. چاوت به هه ر شتی بکه وی، ده ته وی، گه وچه! ئه وه هاتوو ئه و زه عیفه یه سمه که ری له سهر شان بوو، ده بی تو بیانووی بو بگری؟ ئاقل به ئاقل ولاخ. موسلیم گوتی:

- ئه گه ر وایه برسیمه. نانم ده وی نان، برسیمه!

حاجی سالم گوتی:

- ئاقل به ئاقل، که ره گیان ئاقل به!

میرگان ئیتر گوئی لی نه بوو باوک و کور چیی به یه ک ده لین. گه یشتی و گۆزه که ی له بهر هه یوانه که دانا. کویخا دهستی شوورد بوو و له پلیکانهکان ده هاته سهری. میرگان گۆزه که ی ئه مباره و بار کرد و سلأوی کرد. کویخا بالی بالته که ی به رز کرده وه و له بن لیوه وه جوابی سلأوه که ی داوه و خوی کرد به وه تاغه که دا و گوتی:

- وه ره بزانه کارت چییه، میرگان!

میرگان به دوا کویخادا چوووه ژووری و له په نا درگا که دا ویستا. کویخا نه ورۆز دهسته تیسکنه کانی به لوی په رده که وشک کرده وه و چوو له بهری سهره وهی کورسییه که دانیش و لیفه که ی به سهر لاقی دادا و به سهر یه کی له کوره کانیدا که هیشتا خه وتبوو گوراندی:

- ههسته خوت کۆکه وه ههسته ئه وه نیوه رۆیه! وه ره دانیشه دهستت گهرم که وه

میرگان. وه ره له سهرمانا له رزت لیپهاتوه.

میرگان هاته پیشی و له بهر پیی کوره که ی کویخا نه ورۆز دا له سهر چۆک دانیش و دهستی کرد به ژیر کورسییه که دا و لیفه گهرمه که ی به دهموچاویدا هیئا. پشتی کوور بۆته وه و تیغه ره ی پشتی له ژیرکراسه جاوه که یه وه دیاره، کز و رهقه له، ده توانی موره کانی پشتی بژییری. شانه له رزه و موچرکی نیو پشتی

کاکلیکه‌ی وه‌شقه ش‌هق خستبوو. تینی ن‌رمی کورسییه‌که له گیانی گه‌رابوو و جه‌سته سه‌رماتیزاوه‌که‌ی له‌رزی لپه‌اتبوو. ه‌هر بویه جارجار له‌رزی لپده‌هات و جارجار خاو ده‌بوو. مۆچرکی پیداده‌هات و داده‌سه‌کنا. کوره ناوه‌نجییه‌که‌ی کوپخا سه‌ماوه‌ره‌که‌ی هینا. میژگان کاری خوی ده‌زانی. ه‌ه‌ستا ده‌ستی دا موجه‌مه‌که و هینای له‌سه‌ر کورسییه‌که داینا. که‌شه‌فی پیا‌له و ئیستیکانه‌کانی برده‌ده‌ری، خیرا شور‌دنی و هینایه‌وه. ده‌یزانی که موسلیمه‌ی ژنی کوپخا که‌م وایه له‌گه‌ل می‌رد و مناله‌کانی نان و چایی بخوا. نان و چیشته‌که‌یان بۆ ساز ده‌کاو خوی ده‌چپته وه‌تاغیکی دیکه و به‌ته‌نیا نان و چایی ده‌خوا. مه‌گین نالین شیته؟ بویه نان و ماستیکی ترشه‌لوکی دا ده‌ست میژگان که بیبا بۆ کوپخای دانی. سه‌فی ئه‌للا کوره گه‌وره‌که‌یان که خه‌ریکی کورتانکردنی که‌ره سه‌پییه‌که‌یان بوو موسلیمه‌ پینی گوت:

- بۆ کوئی ده‌چی؟ ئه‌و زه‌وییه به‌سته‌له‌که کوا بۆ کیلان ده‌بی؟ راوه‌سته با لانی‌که‌م خۆر سیواد بدا!

کوره‌کانی کوپخا که‌م وایه به‌ قسه‌ی دایکیان بکه‌ن. سه‌فی ئه‌للا که‌ژووی که‌ره‌که‌ی به‌ست و میژگان نان و ماستی هینا له‌ پیش کوپخا نه‌ورۆزی دانا. کوپخا لاقی نا سه‌ر مه‌چه‌کی کوره‌که‌ی و قه‌وه‌ی دا سه‌ری. نه‌سروللا به‌ خه‌والوویی قیزاندی و کوپخا نه‌ورۆز پینی گوت:

- هه‌سته خۆت کۆکه‌وه ئیتر؛ هه‌سته برۆ ده‌ست و چاوت بشۆ!

نه‌سروللا مه‌چه‌کی ده‌ستی به‌ ده‌سته‌که‌ی تری گرت و له‌ بن لپه‌که‌هاته‌ده‌ری، گیژ و کاس به‌ له‌تردان پۆیشته‌ده‌ری. نه‌ورۆز ده‌ستی برد بۆ نانه‌که و پارووی گرت. میژگان سه‌ری داخست. نه‌یده‌ویست چاو له‌ نان و ده‌سته تیسکه‌کانی کوپخا بکا. تفی زاری قووت دایه‌وه. ده‌بویست به‌ر به‌ نه‌وسی خوی بگری. هه‌روه‌ها جوریک مه‌ترسیی بوو له‌وه‌ی که چاو له‌ نان بکا. ده‌تگوت نان ئه‌و ده‌خوا.

نه‌یده‌ویست خولکی بکه‌ن. خوی به‌ سه‌ماوه‌ره‌که‌وه خ‌لافاند. چایی بۆ کوپخا تیکرد، ئاوی له‌ ئیستیکانه‌کان وه‌ردا و دیسان چایی تیکرده‌وه.

- چایه‌کیش بۆ خۆت تیکه، با گه‌رمت بپته‌وه. وادیاره زۆرت سه‌رما بووه.

- من نان و چاییم خواردوو، نۆشی گیانت بی.

کوپخا ده‌یزانی میژگان درۆ ده‌کا. میژگانیش ئه‌وه‌ی ده‌زانی؛ که کوپخا له‌ درۆکه‌ی گه‌یشته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کوپخا لپی دووپات نه‌کرده‌وه. میژگان چاوی له‌ ده‌می کوپخا بوو. چاوه‌رپی قسه‌یه‌که بوو که ره‌نگه‌ گریی دلی بکاته‌وه. یان تۆزی پووناکی. ئه‌گه‌رچی میژگان، ه‌هر له‌ و کاته‌دا که هیوای به‌ قسه‌یه‌کی کوپخا بوو، خه‌ریک بوو له‌ و ریگه‌چاره‌یه‌ی خوی په‌شیمان ده‌بوو. یانی نا‌هومیدییه‌که ده‌هات تا‌کوو وه‌ک شه‌و ئه‌و و ریگه‌چاره‌ی داپۆش. ئه‌ویش به‌ پرسیاریکی میژگان له‌ خوی سه‌ری هه‌لدابوو. ه‌هر به‌راستی بۆ هاتبوو؟ که چپی بۆ بکه‌ن؟ گه‌رانی بیه‌ووده بۆچی؟ پیاویک که شه‌وانیکی زۆر به‌ ته‌نیاو بی‌ده‌نگ له‌ گوی ته‌ندوور راییواردوو، بۆ پۆیشتن خه‌به‌ری به‌ که‌س نه‌ده‌دا! ده‌ی خه‌لکیش خۆ که‌راماتیان نییه تا‌کوو شتیک که میژگان نایزانی و ده‌به‌ه‌وی بی‌زانی، پینی بلین. ئه‌وه گریمان دلخۆشییه‌کیان دایه‌وه، ده‌بیته‌چی؟ دل‌دانه‌وه؛ دل‌سۆزی بی‌هۆ. ئه‌وه گریمان ئه‌م دل‌سۆزیانه له‌ ناخی دل‌یشه‌وه بی، ده‌ی چی ده‌گۆردری؟ ئه‌م قسه‌و با‌سانه کوا خه‌می دل سووک ده‌که‌ن؟ که‌وايه بۆ میژگان له‌ خۆرا سه‌ری پتوه ناوه و به‌ره‌و مالی کوپخا نه‌ورۆز وه‌ریکه‌وتوو؟ بۆچی ئاوا ئاراو قارای لی هه‌لگیرابوو؟ بۆ خوی سووک کردبوو؟ چ قازانجیکی بوو؟ عاده‌ت! ئه‌وه ه‌هر عاده‌تیکی ئاسایی بوو که کاتی گروگرفت سفره‌ی دلتی بۆ گه‌وره‌تر بکه‌یته‌وه، په‌شیمانی. ئه‌وه‌ش ئاکامی عاده‌ت. هه‌ستاو چوو ده‌ری. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی پین بنیته سه‌ر پلیکان، سه‌ریکی کرد به‌ هۆده‌که‌ی موسلیمه‌دا تا‌کوو بزانی کاریکی تری نییه؟ عاده‌ت! موسلیمه‌ که‌م ویتژ و که‌م بیس، له‌به‌ر خۆوه سه‌ریکی له‌قاند و میژگانی تیگه‌یاند که: «نا». میژگان که گه‌یشته دل‌انه‌که گویی له‌ ده‌نگی کوپخا بوو که له‌ موسلیمه‌ی ده‌پرسی:

- ئه‌ری ئه‌م ژنه‌ی سلوچ بۆ هاتبوو؟!

میژگان رانه‌وه‌ستا، هه‌نگاوی کرژ کردو به‌ره‌و مالی پینی پتوه‌نا.

له‌ کۆلان زاواکه‌ی مه‌له‌ک ئاغا و زه‌بیحو‌للا و که‌ربه‌لایی دووشه‌مه‌هه‌ باوکی سالار عه‌بدوللا به‌ره‌و مالی کوپخا ده‌هاتن میژگان به‌ره‌و په‌نای دیواره‌که پۆیشته، سه‌ری داخست و سلّوی کرد. زاواکه‌ی مه‌له‌ک ئاغا جوابی سلّاوه‌که‌ی دایه‌وه و دریژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا:

- هیندئ شت وهك چقل له چاو رۆ دهچن. ئیستا ئیوه هه رچی دهلین، بیلین. بهلام من دهزانم ئهم كاريزه له وشك بوونه. من له گهله سالار عهبدوللا و كوئخا نه ورۆزیش باس كردوو، بهرله وهی بی ئاوی غافلگیرمان كا ده بی فكريکی بو بکهین. من هیوايه کی زۆرم به «خوازهوی» ههیه.

میرگان گه یشته وه مائی عه باس له خه وه ستابوو. به دواي بهن كاله كهیدا ده گه را. عه باسی سلوچ تازه لای بوو. قیت و قۆز، پارزه شازده سالان. گوچکهی زهلام و قوت. دهموچاویکی دریزۆکه و رهقهله. چاوی رهش و گه وره. رهنگ و پووی له بهر زهرده لی مه یله وه كه هووی ده نواند. هه تا باوکی بوو ناچاری ده کرد سهری له بندا بتاشی. بهلام عه باس به هه زار حال و پهی له عه رزی وه ژانندن توانیبووی دلی باوکی نه رم بکا كه فولکه یهك له پیشه سهری بیلته وه. بویه ئیستا توپه لی قژی زبرو ئالۆزكاو به ته ویلییه وه له ژیر كلاوه دراهه كه یه وه هاتبووه ده ری. چا که تیکی له بهر كردوو كه به بهری تهنگه و سهر شان و هه نیشکی شی بوته وه. ره شمه یه کی له قه دی به ستوو و ده لینگى پاتۆله كه ی توندوتۆل به پهت به ستوو و پاژنه ی كلاشه كانی هه لكیشاوه و به په تیک توند به ستوونی. كلاش نابی به پهت ببه سترى، بهلام ئە گه ر عه باس نه ییه ستایه ن و سهر و بنه كه یانی له لاقى توند نه کردایه له پینی داده كه وتن. كلاشه كانی عه باس به جارئ تان و پۆكه یان پزیبوو.

میرگان چارشینو نوینه كه ی له سهر هاجه ر لادا، لاقى له شانى ئە براو كوتا و گوتی:

هیشتا ناته وئ هه ستى و بو تسه كه ت با بببا؟ خو تو كه ره ی به یانی هه ستابوو ی. هه سته كچی تۆش! ئەم هه موو خه وه له كوئ ده كه ن!

میرگان گوئی به پرته و بۆله ی منداله كانی نه دا، رۆیشه ته هه وشه و ویستی له درگای هه وشه بچیته ده ری، كه عه باس له ته ویله هاته ده ر و له گه له ئه وه ی به سهر قۆلی چا که ته كه ی ته رایی ده م و لووتی ده سهری، به دایکی گوت:

- دایه نان!

میرگان گوئی خو ی لی خه واند و له كه لینی دیواره كه وه به ره و ده ری پینی پیوه نا. بهلام عه باس نانی ده ویست. له سهر دیواره نه وییه كه وه ملی كیشا كۆلان و گوتی:

- گویت لی نییه؟ نان! دهمه وه ی بچم بو كۆكر دنه وه ی چیلکه و چالی په مو.

میرگان ئاوری دایه وه و گوتی:

- بنی ناندینه كه خو نانی تیدا بوو!

- ئە وه م خوارد.

میرگان له جی خو ی وشك بوو:

خواردت؟! ئە ی خوشك و برا كه ت؟ سهری باوكت بخۆن؟!

عه باس گوراندى:

- هه موو مه گین چه ند بوو؟ له خۆراکی كاژيله یه كیش كه متر بوو!

میرگان له جوابی گوره ی عه باس دا:

- ده ی چبکه م؟ خو م بکه م به نان؟ نییه! خو ت نابینی نییه؟

- ده ی دوو نان له جیرانه كان قه رز كه. بچو بو مائی عه لی گه ناو. لاقت نییه؟

میرگان كه له داخانا لیو و پیلووی چاوی ده له رزی، هاته پیشتره وه و بوغز و

تووره یی دهنگی قووتدایه وه و لووت به لووتی عه باسه وه گوتی:

- لاقم هه یه، له روم هه لئایه! خو قسه ت به گویدا ده چی؟

رۆیشت. عه باس گوراندى به سهر دایکیدا:

- كه وایه ئە مرۆ لاسقه په مۆكانم ده فرۆشم. ده بیبه م بو قه لا و ده یفرۆشم!

میرگان به ده م هه لاتنه وه گوتی:

- ئە براویش له خه وه هه سستینه، له گه له خو ت بیبه. سیخورمه یه کی تیکوته و له

جیگا كه ی ده ركیشه!

عه باس گوراندى:

- یهك شایى له پارهی لاسقه لۆكه كانم به كه س نادم. هه مووی ده دم به نان و

بوخۆم ده یخۆم.

میرگان گوئی پینه دا. سهری پیوه ناو به ره و ده ره وه ی دی رۆی.



هیشتا کهس له مال نه هاتبوونه ده ری. ته نیا حاجی سالم و موسلیم له ده ری بوون. ههردووکیان پالیان به دیواره وه دابوو، چاوه ری بوون خور هه لی.

موسلیم دهستی خستبووه بن باغلی و لاقه زه لام و په تیه کانی له په ستا هه لئینا و به عه رزیدا ده دایه وه و له بهر خویه وه ده یگوت:

«هاه ئەم خۆرهش هەر هه لئایه؛ هه لئایه نا. وادیاره هه لئایه، ها، باوه؟ ئەمڕۆ وا دیاره خۆر هه لئایه!»

حاجی سالم گوتی:

«ئوقره بگره هه یوان. کفر مه که! خودا غه زه بت لی ده گری، سه برت بی!»

میرگان به پال باوک و کورپی هه ژار و به له نگازدا تیه ری و پرووی کرده ریگایه که له داوینی (بلوکی سه ری) را ده هات و له زه مینج له گه ل ریگای (دوبید) ده بووه دوو ریئانی به ره و شار. میرگان له زه مینج دوور که وه ته وه. خور هه روا له بن گه وال هه وری وشک و نه زوکدا بوو، هه وریک که تو زقاله پرووناکیه کی نه ده خسته دلی وه رزیرانه وه. که لکی ئەم هه ورانه ته نیا ئەوه بوو پیشی تیشکی خوریان ده گرت و هیزیان وه بهر سه رما ده نا. کزه یان به با ده داو دلته نگیی خه لکیان زیاتر ده کرد. خیزه لان وقاقر، له نیو دلی ساردوسریاندا ده تگوت بوونه ته به سته له ک. که سیره. گرژییه کی که سیره، به سیمایانه وه دیاره و له گه ل هه رچی هه یه و نییه ده نگ داده گوژن. باوکیکی مر و مۆچ، جه رگ سووتاو. بۆ دیسان دانا کهن؟ بۆ جاریکی دیکه دانا رزین؟ ته نیا ریژنه یه ک!

ریگا سنگی قاقری دابریوه و وه ک کرپژه ماریک له بهر وشکه سه رما خوی پاکیشاوه. بیابانکی چۆل، بنچک و گرا لکی پار ته نیا لق و په لیککی وشکیان لی ماوه ته وه لقی وشکه ل ده له رزن، هه تا کزه ی با زیاتر بشارنه وه. باو بیابان، بیابان و با. ریگا و باو بیابان. ته نیایی و هیوا برای. لاقی میرگان له سه رمانا ده زیریئن. په نجه ی پای به ئاشکرای ده زیریئن. شتیک زیاتر له ژان، قوولتر له ژان، په نجه کانی وه زیره خستوه.

میرگان گه یشته لیواری پروباره سویر (رود شور). پروبار بوو بووه هه وت کهرت! هه ر که رته ی هه ژدیهایه کی پیر، نه رم و بیده نگ ده خوشی. ئاوی کهم، ته نک

و بیکه لک. به سه ر ئاوه که وه تو یژیک سه هۆل. ده کرا به پیخاوسی به سه ریدا برۆی. نه ده شکا. سه هۆله که ی ئەستوور بوو. به لام فایده ی چی؟ ئەوه به ری پروود شوور ئەوه نده ی میرگان چاوی هه ته ری ده کرد هیچ تارماییه ک نه ده جوو لآوه. تاکوو ئەو پیی وایی سلوچه. هیچ و هیچ ده تگوت ئەو ناوه زینده وه ری تیدا نییه و جووقه واری لیپراوه. نه چرنده یه ک. نه فرنده یه ک. ئەی ده بی چووبی بۆ کو ی سلوچ؟ بۆ کو ی بچی میرگان؟ بۆ هاتبوو؟ ئاخه ر بۆ؟

به دوا ی چیدا؟ ته نانه ت ئەگه ر سلوچیشی بدیبا یه ... ؟

بیدیبا یه! دیتی؟! خوی بوو. ئەو بوو خه ریک بوو ده هات! سلوچ؟ له په نا کاو لاشه که وه هاتبووه ده ری و ده هات! که په نکه که ی له خوی پیچابوو و ده هات! خوی بوو! سلوچ بوو؟ خه ون؟ نا! ئەوه رۆژه. رۆژی روون. راست خویه تی. کورته بالا و وردیله. میرگان چاوی خوی هه لگۆفی. نا! خویه تی. چاوه به قوولدا چوو ده کانی. ده موچاوه ره قه له که ی. گنجی نیوان چاوانی. ده مه قووچاوه که ی.

ده موچاوی ره شوشین داگه راو و سه رکلاوه به نه که ی. هات؛ هات! ته واو نزیک بووه. لاقه پیخاوسه کانی، قه لافه تی له عه با پیچراوی ئەوی دینا پیشی و نزیک ده کرده وه. هیور ده هات. وه ک نیس.

چاوی له بهر پیی خوی بریبوو و ده هات. هات و گه یشته لای میرگان. بیده نگ. بیده نگ. هه ر ده تگوت ژنه که ی نه دیوه له وی ویستاوه. هه ر گویشی لینه بوو که میرگان به دوا ی ئەوا هاتوو؛ هه ر ده تگوت نه که سی بووه و نه که سی هه یه. هه ر هیچ، هیچ. تارمایی! به بهر چاوی به مۆله ق ویستاوی میرگاندا تیه ری و رۆی بۆ لای چۆمه که. قولی هه لئه کرد. ئارام و بیده نگ وه ک هه میشه. تارمایی پیی نایه سه ر سه هۆلی چۆمه که. نه رم ده رۆی. ده تگوت پی به عه رزیدا نانی. به پیدزکه ش نا، هه لده فری. تارمایی سلۆک دوور ده که وه ته وه. با عه با که ی ده برد. دوور ده که وه ته وه. دوور که وه ته وه. ئەوه به ری چۆمی. ئەوه به ری سه هۆل، به ستینی سه هۆل، ئیستا له نیوان میرگان و سلوچدا بوو. پیموا ئاو ریکی دایه وه و چاویکی... به لام نا. تارمایی خو سه ری نییه. ده روا. فرینیکی خه فه تبار له کورترین مه ودا دا. دوا یین وزه ی

تارمایی بالدار بہ سہر پیگہ خولینہ کہہ دا دہ خوشی. دور دہ کہہ وتہ وہ. دور دورتر. ہینور ہینور بی شکل و بارستایی. دور دہ کہہ وتہ وہ. تاپویہ کی چکولہ.

دورتر. خالیک. کال دہ بووہ، تہ میک. ہیچ.

بیابان و با. باو بیابان. خہ یال، خہ یال و چوم.

- خوی بوو؟

میرگان لئوی بزواند. ہستی کرد ہیلوونی وشکی چاوی تۆزی تہر بوون. پہنگہ بہ ہوی کزہی سہرماوہ بی. ئیتر چ بکا؟ راوہستی؟ دیسان راوہستی؟ بروا. بروا و راوہستی؟! لیگہ ری چاوہکانی برؤن و ئەم لہ جیی خوی وشک بی. چاوی بقووچینی؟

بہ لی، چاکترہ. دہستہکانی، تۆزی شانی ہلہتہ کینی؟ ہا؟ خوی لہو تویژہ سہ ہولہ دہرباز کا کہ دوری تہ نیوہ؟ بہ لی. سہرما. سہرما و ہلہرزینی خست. زانی خہونی دیوہ. خہونیک کہ ئەوی زیاتر توشی سہرسورمان کردبوو، نہک ترس. دہتگوت ژیان ساتیک لہودا قہتیس ماوہ. سوامای چاوی، تہنیا سوامای چاوی بہ خہ بہر بوو. سہرسورمان. یانی بہم دوو چاوہ چکولہ دہکری ئەم ہموو شتہ سہیر و سہمہریہ بیینی؟ دہکری؟ ئیستا میرگان دیووی. سلوچ رویشت. ہرہک ئاو بہ بن تویژئ سہ ہولدا، چوم بزر بوو.

«من دیتم؛ سلوچم دی رویشت!»

میرگان توانیی جوولہ یہک بکا. وەخو ہاتہ وہ. جہستہی بہ جارئ کہ سیرہ بوو بوو. نہدہبوو لہوہ زیاتر راوہستی، دہبوو بروا. نہک بہدوای سلوچدا. پشت لہ سلوچ بکاو بہرہو زہمینج بگہریتہ وہ. وہریکہوت و ویستی ہنگاوی خیراتر ہلہنیتہ وہ. نابی مولہت بہ سہرما بدہی. تو راوہستی ئەو ہلہدہ کوتیتہ سہرت. نابی لہ شوینیک راوہستی، دہبی بجوولی. لہشت و ہگہرخہی. سہرما قافر ناجوامیرانہ ہلہدہکتیتہ سہرت.

ئو بہ چاوی میرگاندا دہاتہ خورئ و ئەو دہویست وا بیر بکاتہ وہ کہ خہتای باہی. نہیدہویست وا بنوینی کہ دہگری. دلئ پیوہ نہبوو بگری. گرینی چی ئیتر؟ چاوی

میرگان سالانیکی زورہ وشکاوی ہاتوہ، ئەی ئیستا... ئیستا ئیتر تاقہتی نہبوو. ئیستا ئیتر تاقہتی نہمابوو. چ شتیکی لی کہم بوو بووہ؟

«با بروا. بہ جہندہم. وا چاکہ ہر گویشی پی نہدہم. ئەم ہموو ژنہ بی میردہ

ہہیہ. ئەو ہموو پیاوہ رویشتن و نہگہرانہ وہ. نا! گریانی ناوی. ہرکس بہ ری

خوی. با ہرکسہ و ہشوین کاری خوی کہوی. با بروا بہ گوری بابییہ وہ!»

میرگان ئەوہی لہ ژیر لیویدا لیی دہگہرا، بہ رواہت ہر ئەوہ بوو. بہلام ئەمہ خو ئەو بلیسہیہ نہبوو کہ لہ ناخی تہندووری دلییہ وہ ہلہدہستا و بہ ہیچ فیئل و تہلہ کہ یہک دانہ دہمرکایہ وہ. میرگان نہیدہویست ئەو بلیسہیہ لہ چاوی و لہ گہرووی و لہ دہست و زمانییہ وہ سہر و دہرنی. نہیدہہیشت. ئەوہ بوو کہ ئەو بلیسہیہ لہ ناخوہ دہیسووتاند. ہلہدہچوقاند. ناخی میرگان، گرپژین بوو. خو خوارنہ وہ و بیدہنگی. دہتگوت بہ ئامور ناخی دلئ دہکئلن. رگ و ریشہ! ئەو رگ و پیشانہی سالانیکہ لہو دلہدا پەلیان کیشاوہ لہ شوینی ہزار سالہی خویان

ہلہدہکندرین و ژیر و ژور دہبن. ہست و نہست دہشیوا. کاول دہبوو. دلئ

میرگان ئیتر ئەو بالندہ نہرم و نیان و کہویہ نہبوو. ئەو بالندہیہ بالئ لہ بندا

ہلہکندرابوون. پروت و بی پەر و پۆ. شہمشہمہ کویرہ. شہمشہمہ کویرہ فرکہی

بالیان دہات. کہوایہ دالہ کہرخور لہ کوین؟ سینگی ئەم زہویہ ہروا دہکئلدرا و

تہزووی نووکی تیژی گاسنہکانی لہسہر پەرہی جہرگی ہست پی دہکرد، ئەوہی

لہو زہویہ لہبیرکراوہ شہوہ سہری و دہدر دہنا و شین دہبوو چاوی ئەو ژنہ

بیچارہی ئاژن ئاژن دہکرد و لہویوہ دہرسکا: میرگان، عاشقی میردہکەہی بوو!

ئیستا ئەوہی ہست پی دہکرد. ئەو عاشقی سلوچ بوو! ہاتہ وہ بیرئ کہ عاشقی

میردہکەہی بووہ. ئەوینیک کہ لہ بیر چوتہ وہ. تازہ وہبیری دہاتہ وہ کہ عیشقی

خوی دہرہق بہ میردہکەہی لہبیر چوتہ وہ! ہتا ئەم دوا بییانہ سلوچ ئەگہر ہزار

شہویش لہ گوئ تہندوورہ کہ خوی لیکہ وتایہ، میرگان بہ بای خہ یالیشیدا نہدہات

و بوون و نہبوونی و ہک یہک و ابوو. بہلام ہر ئەو کہسہ لہبیرکراوہ ئیستا لہ نیو

دلئ میرگاندا سہری ہلہدابوہ. میرگان تازہ تیدہگہیی ئەوینداری سلوچہ. عاشقی

سلوچ بووہ. ئەمہ چ بوو؟ لہ کوپوہ سہری ہلہدابوو؟ چؤن لہ ناخیدا راپہریبوو؟

پۆیشت، دەی با بپروا. به گۆری مردوو یه وه! به لام ئه وهی له دلی میترگاندا به جینی هیشتوو، به جینی هیشتوو و ئیستا شین بووه له ناخیدا، چیه؟ ئه مرۆ نزیکهی حه قده به هار له ژانی ژن و میردایه تییان تیده په ری. حه قده به هار، عه باس کوره گه وره که یان، ورده ورده خه ریک بوو ده بوو به پیاو. سمیلی بۆر کردبوو. به و دوو ددانه پانه و دمه گه وره که ی جینوی چونی ددها...

حه قده سال! ده کړی سالانیکی زۆر شتیک له تۆدا ون بووی و لئی بئ خه بهر بئ؟ ناشقی میزده که ت بی و ئه ووت له بیر چوو بیته وه؟! ده توانی ئه م قسانه بۆ کوئ به ری؟ لای کئ بیدر کینی؟

میترگان هه هه نگاویکی هه لدینایه وه، هه ر پشوویه ک که له سلوچ دوور ده که و ته وه، هه سته ده کړد دیسان هه زاران هه رسه خ لئی نزیک و نزیکنر ده بیته وه. چه نده دوور له یه کتر شه و پۆژیان تیه پ کردبوو! ئاخ... ژیان چۆن به فیرو ده چی!

خه لک ورده ورده له زه مینج وه دهر ده که و تن. وه رزی جوو تکردن بوو. به لام نه ک بۆ زه ویی دیمه کار. دیمه کار هیشتا چاوه پروانی باران بوون. وه رزیان هیشتا له مالی دانیشتبوون و ده سته و دۆعا چاویان له ئاسمان بریبوو. تاق و لۆق پیاو به گاجووته وه له زه مینج وه دهر ده که و تن و به ره و زه وییه کانی سه روو ده پۆیشتن. حاجی سالم و موسلیمی کوری، هه روا له بن دیواره که دا بوون. موسلم ئیتر لاقه و لاقی نه ده کړد، به لام ده سته هه روا له بن باغه لی توند کردبوو.

- باوه!... باوه!...

حاجی سالم وه لامي نه ده داوه و چاوی له بن برۆ خۆله می شینه کانیدا له شوینیک رامابوون. ده تگوت له شوینیک گیری کردوو.

- باوه!... باوه!...

پیره پیاو وه خۆ هاته وه:

- سندانى باوه! چه گولیکت به دمه وه یه؟

موسلم ددانه زهرد و زله کانی به په زایه ته وه گر کرده وه و گوتی:

- خۆر! خۆر هه لات!

- ده ی چش، چیکه م؟

- خۆت گه رم که وه، خۆت گه رم که وه!

حاجی سالم چاویکی له کوره که ی کرد، تۆزی بیده نگ بوو پاشان گوتی:

- گه مژه!

میترگان به تاو به په نا باوک و کوره دا تیه په ی و له کاتیکا سه رما ره ش و شینی داگیرابوو، گه یشته وه مالی و خۆی کرد به ژوو رییدا. سالار له پال هه رزاله که دا دانیشتبوو. پیچه که ی توند له سه ری هالاندبوو و قۆلی فش و قۆلی که واکه ی به سه ر ئه ژنۆیدا دا بوو.

میترگان بئ سلوو و ته نانه ت چاو لیکردنیکیش، تیه په ی و له لای سه رووی وه تاغه که له قوژبنیکی تاریک و نپنگدا دانیشت و ده سته که له سه رمانا ژانی تیچوو بوو هه لی هینان و قامکه له گۆچوو ه کانی شوپ بوو بوونه وه. قامکه کانی میترگان له سه رمانا ده یانزیراند و ئه گه ر پیی عه یب نه بوایه ده سته ده کړد به گریان. به و حاله شه وه نه ییده توانی بهر به ناله و لیوه له ره ی خۆی بگری. ژان، وه ک ناله یه کی له گه روو دا قه تیس بوو، به نیو جومگه کانی قامکیدا ده گه را. ئاوی گه رم.

سالار گوراندى به سه ر هاجر دا:

بۆ هه روا کاس و وپ دانشتووی کچی؟ هه سته قاپی ئاو گه رم که و بیهینه، هه سته ده ی!

هاجر هه ستاو وه جاخه که ی هه لکرد. ئه براو به پیشکانیکی شکاوه وه هاته ژوو ری. چپوچاوه هاو لاییه که ی تیکنابوو و لچه ئه ستوو ره که ی خواره وه ی ده گه زی. بئ ئه وه ی چاو له که س بکا، وتی:

- به و پیشکانه شکاوه چۆن ده توانم لاسکه په مۆ هه لکه نم!

میترگان که سه رما لیوی له گۆ خستبوو، گوتی:

- ئه و برا جوانه مه رگه ت کوا؟ له کوئییه؟

ئه براو گوتی:

- خه ریکه قه برغه ی کلاشه که ی ده دوو ریته وه. پیشکانه که ی ئه و نه شکاوه. به م

پیشکانه شکاوه وه ده ته وه ی منیش کۆله پووشه که م به قه د ئه و بئ؟

- برۆ پیشکانیک به ئەمانەت وەرگرە. ئیستا خۆ قەرەجەکان لێرە نین که پیشکانیکت بۆ به دروستکردن بدەم.  
ئەبراو گورانندی و رۆیشتە دەری:  
- به ئەمانەت، به ئەمانەت، کێ به ئەمانەت دەمداتن. هەموو خۆیان کاریان پێیەتی.

- دەی دتەهوی چبکەم؟ خۆم بکەم به پیشکان؟ هۆی... عەباس!  
عەباس به لینگە کلاشینکەوه لەبەر دەرگاکی قوت بۆوه. میترگان پێی گوت:

- بۆ کاری براکەت جیبەجی ناکە؟

عەباس دەزووی کلاشەکەکی به ددان قرتاند و گوتی:

- جا بۆ من ئاسنگەرەم؟

- دەی پیشکانیکی له مالتیک بۆ وەرگرە؛ خۆ زمانت نەبەستراوه؟ له کەسیکی بۆ وەرگرە.

- چی وەرگرەم؟ مەگین ئێرە بازاری ئاسنگەرەنە؟! پێی بلی پیمەرەیهک بێنی خۆ ئەو خەلکە هەموو به پیشکان لاسقە لۆکە هەلناکەن!

سالار هاتە نێو قسەکانەوه و به ئەبرای گوت:

- برۆ بۆ مالتی ئیمە به دایکی عەلی رەزا بلی ئەو پیشکانە دەسک کورتەکەت بداتن، دەبرۆ دەی، بلی بهو ناو نیشانە که دویشەو تۆو شووتیمان برژاند. دەبرۆ دەی.

ئەبراو خۆی دەخلافاند که نهچی. عەباس پشت ملی گرت و رايکیشا و له درگای حەوشەکەوه پالێکی پێوهنا بۆ کۆلان. ئەبراو به پرتە پرت وەرپیکەوت و عەباس گەراپەوه بەردرگای وەتاغەکە و دانیشت. خەریکی لەپێ کردنی لینگە کلاشەکەکی بوو. ئیستا دوو کەل مالهەکی داگرتبوو. سالار چوو بۆ لای وەجاخەکە، دەستی کرد به نێو ئاوهکەدا و گوتی:

- باشە. خۆ نابێ قولتە قولت بکولن.

قاپە ئاوهکەکی له سەر وەجاخەکە هەلگرت بردی له بەردەمی میترگان دایناو گوتی:

- دەستت بنی نێوی. زووکه دەی. ئاخە تۆ بهو کەرپەهی بەیاننیه له کوێ بووی.

میترگان دەستی کرد به نێو ئاوه گەرمەکە دا:

- رەحمەت له بابت، سالار. ئاخ... چۆن من عەقلم بەوه نەشکا؟! کوپە عەقڵی چی ئەویشم لێ ون بووه!

سالار له پەنا دیوارەکە دانیشت و گوتی:

- ئاخەر داده گیان هەر کەسەکی بۆ کاریک دروست کراوه و له شتیکیا ئەزموونی هەیه. پیاو بۆ کاریک و ژن بۆ کاریک. لهو سەفەرەنەدا که دەچووین بۆ مەشەهد، شەویک یەکی له هاورپیکانمان که خەلکی ئەنارەک بوو، سەرما بردی. خەجالەتییه له رووی تۆ، بیلامانی پیاوهتییهکەکی سەرما برد بووی. ئیمەش هەرچۆنی بوو گەیانمانە قاوهخانەیهک، پیره پیاویک لهوێ بوو که وەفریای ئەو هاورپیی بێچارەکی ئیمە کەوت. هەرکە چاوی پێیکەوت هەستا ئاوی هەموو کتری و قورییهکانی کردە تەشتیکەوه و تۆزی ئاوی ساردی تیکرد و پێی گوتین رووتی کەینهوه جلهکانمان له بەر پیاوه داکنەد و هەتا پشتنیە له نێو ئاوه گەرمەکەدا رامانکیشا. نیو سەعاتی پێتەچوو دەرد و عەلمی لێ برأ. بەسای خوداوه عەبیداریش نەبوو... دواي ئەو سەفەرە بوو که وشترەکانم فرۆشت و به پوولەکەکی ئەم چەند سەعات ئاوی کاریزەم کړی و له دەست ئەو سەرگەردانی و بێ مال و حالیه پزگارم بوو. ئیستا، بهو بستە زهویییه و چۆرکاله ئاوهوه خۆم سەرقال کردوووه... ئەي ئەوه وهستا سلوچ له کوئیە؟

میترگان گوتی:

- له گۆری بابیدایه، چووزانم!

- چیبیه؟ دیسان وهک سهگ و پشیلە ئاوقای چپو چاوی یهک بوون؟ ها؟ چی

بووه؟ وادیاره زۆر توورەکی له دەستی. بهو بەیاننیه زووه چووه بۆ کوێ؟

رۆیشتوووه.

- بۆ کوێ؟

- خوا ده زانی. من چووزانم. به یانی که هه ستام دیار نه بوو. یانی دویشه ویش... نازانم. به جارئ گیژ و ویژ بووم. هه موو شهوئ دههاته وه و له په نا ته ندووره که دا دهخوت. به لام دویشه و گوم و گور بوو. ئیتر نازانم.

سالار به سه رسوورماوی و بی ئیختیار گوتی:

- گوو به گوری بابی پیاوی که مته رخه م! دوینی به یانی له بهر درگای حسینییه به لینی دا که ئەمرو بی م و ئەو پینج مهنه مسه م ده داتی.

- پینج مهنه مسی چی؟

- هه ر ئەوهی که پازده مهنی گهنم له باتییان لی وهرگرتبووم ئیتر.

میرگان گوتی:

- ئیستا خوی له مالی نییه.

- دهیجا له مالی نییه با نه بی. قول و به لینه که ی خۆ هه یه. شایه دمان له نیوان

دایه. کوئخا نه ورۆز زهمانه تی کردوو.

- برۆ له کوئخای بستینه.

- له کوئخای بستینم؟! گهنم داوه به سلوچ، بچم مس له کوئخا بستینم!؟

- خۆ مس هی سلوچ نییه. سلوچ میراتی له مالی بابییه وه نه هیناوه ته مالی من!

ئهو سی چوار قاپ و قاچاخه مسه ش که هه یه براهه م به جیازی داوییه به من. ئیستا ده ته هوئ بیده مه وه له قهرزی میردیکدا که نازانم له چ ججه نده میکه؟

سالار که توزئ وه خۆ هاتبووه، له سه ره خۆ گوتی:

- ده باشه، ئەی قهرزه که ی من ده بی به چی؟ سلوچ گهنمی لی وهرگرتووم، ئیوه

خواردووتانه. ئیستا تاوانم کردوو که زستانی ژن و منداله که ییم له برسییه تی نه جات داوه؟

میرگان گوتی:

- خۆ من نانی گهنمی تۆم نه خواردوو، منداله کانی خواردوویانه. بچۆ ورگیان

بدره و گهنمه که ت دهره یینه وه.

سالار که زانی خیزانی سلوچ زۆر که لله ره قه، رقی هه ستاو به توورهی گوتی:

- ئەوه تۆ ده لئی چی! به شیتیم ده زانی؟! خۆ من گالته م له گه لت نییه ئاوام جواب ده ده یه وه. من گهنم پیداون و ئیستا پوله که ی یان بابی گهنمه که مسه م ده وی. دوینی سلوچ خوی قه ولی پیدام.

- ده ی برۆ خوی ببینه وه خۆ نه چۆته بن عه رزه وه، ره نگه له که لاهه کوئیکی ئەم

ده ورو به رانه دا مرد بی!

- یانی تۆ مسه کانم پیداده ی؟

- من مسه نییه تاکوو بتده می.

سالار له میرگان چوه پیشی و گوتی:

- چاو له من که؛ بۆ چاوت له پشتی ده ستت بریوه؟ جوان گوی بگره؛ من

مسه کانم ده وی.

میرگان ده ستی له ئاوه که دهره ینا. وشکی کردنه وه و گوتی:

- تۆ ئەوه هاتوو سه ری منداله کانم و بست؛ ده بی بتده می؟!؟

- ئاخو خۆ ئەوه سه ری منداله کانت نییه؛ من قهرزم له سه رتانه.

- برۆ به کیت داوه له وی بستینه وه. ده ست ده ست ده ناسی. خۆ من گهنم لی

وهرنه گرتوی.

- میزده که ت ئەوه له مال نییه. هه ر ئەم کورپه ت ته لیسه گهنمه که ی به کوئیدا داو

هینایه وه بۆ مالی. عه باس نه ته ینایه وه؟ له بیرته؟ عه باس چاویکی له دایکی کرد.

میرگان گوتی:

ئهو هیشتا منداله. هه ر کاتی به ته مه نی قانونی گه یشت له و بای بیابانه ی به

میراتی باوکی پی گه یشتوو ده داتی!

سالار هه ستا پی و میرگانی وه بهر لافاوی ته شه ر و لاتاوا دا:

- خه ریکه یه ک وچان ده بریسی و به شیتیم ده زانی! چه نده زمان شیرینی شی،

ژنه تیوه ی رووه له مالای ده م چه پله! پی ت وایه من هاوشان و هاو زمانی تۆم ده م

بنیمه ده مت و ده مه قالی ت له گه ل بکه م؟ چیت له که لله دایه؟ پی ت وایه ده توانی مالی

من بخوی؟ من هه قی خۆم له گه رووی گورگ دهره که یشم، جا تۆ چیت؟!؟

- ئەگه ر ده توانی فه رموو دهریکیشه. خۆ من له گیانم بیزارم.

- به قهره قهمر بیزاری یان بیزار نی. من قهرزی خوم دعوئ.

میرگان چه قوت لیدایه خویتی نه ده هات. ههستا پی و گوراندی:

- وهدر که وه ناپیاوی چاو برسی. شه پی له قه لافه تت هه لده وهدر که وه!  
ته ماشا چ قرم و قالیکی وهریخستوو. که رخور! من نانم نییه بیده م به منداله کانم،  
ئو هاتوو دهبه وئ ئو چوار کوته مسهم له ژیر ددان دهرکیشتی. بیکه سی وه گیر  
که وتوو!

سالار که به ره و رووی میرگان ویستابوو گوتی:

وهدر که وم؟! باشه دهرؤم، به لام به بی پینج مهن مس له و ماله نارؤمه دهرئ.  
سالار خوی کرد به کولینی پشته وهی و هتاغه که دا و مجموعمه و تاسه و تهشت و  
مه نجه لیکه هیئا دهرئ میرگان په لاماری دهستی سالاری دا و نه پراندی:

- دایاننی، زووکه دایاننی نا پیاوی سهر سوالکه ر!

سالار دهستی برد ناندینه مسه که شی له په نا درگا که دا هه لگرت. میرگان شالووی  
بو برد و دهبویست له چنگی بستینته وه گوتی:

دایاننی! ده لیم دایاننی زولی سه گ. به خوی قور ت ده که م، دایاننی.

سالار ته کانیکه له خوی دا و میرگانی دا به عه رزدا. میرگان هه ستایه وه و  
گوراندی:

- رؤله! عه باس، ئه براو، هاجهر بهر ئو درگایه بگرن. نه هیلن ماله که تان ببات.  
بیگرن!

ئه براو که به کوله پیشکانه که ی سالاره وه تازه گه یشتبو وه مالی، شان به شانی  
عه باس بهر درگا که یان لیگرت. سالار به قاپ و قاچاخی مسه وه به ره و درگا که  
رؤیی. میرگان له پشته وه په لاماری داو پیچه که ی له سهری کرده وه و فرییدا  
ئه وسهری هؤده که. سالار گه رایه وه. میرگان شاقه لی که واکه ی گرت. سالار ناچار  
بوو مسه کان دانی و له گه ل میرگان تیبه لچن. هاجهر گورج مسه کانیه هه لگرت و  
بردی له دؤلابه که دا شار دبییه وه. میرگان و سالار تیکه وه گلان. سالار نه یده زانی  
چبکا. میرگان له بهینی لاقی سالار دا دانیشتبوو دهستی کردبوو به نیو گه لیدا.

سالار هاواری لیته ستا. بایده داو ده یکتیشا. سالار یه ک به خوی هاواری ده کرد.  
که شه که ژنوی به توندی له شانی میرگان راکیشا. میرگان تلار بووه.

سالار نیستا ده می کرا بووه. هه رچی جنیوی به دمیدا ده هات نه یده گیپراوه.  
کورپه کان چوونه ژووری. ئه براو به پیشکان و عه باس به گوریس. میرگان ئه گه رچی  
ژانی شانی هیزی لی بریبوو به لام هه ستایه وه و په لاماری ده لینگی سالاری دا و  
قه پی کرد به نه رمایی به له کی لاقی دا. سالار قیژاندی و به له قه یه ک میرگانی فریدا  
دواوه. سالار له گه ل سی که س تیبه لچووبوو. دهبوه شانند و دیخوارد و جنیوی ده دا.  
عه باس و ئه براویش ده ستیان نه ده پاراست. ده یانکوتا و ته پوتوزیان له ژن و مندال  
و دایک و باوکی سالار هه لده ستانند. هاجهر له سووچیکدا ویستابوو و ده یقیژاند.  
سالار جاریکی دیکه خوی له دهستی میرگان و کورپه کانیه راپسکاند و هه رای کرده  
دؤلابه که، درگا که ی کرده وه و قاپ و قاچاخه کانیه هه لرشته دهرئ. عه باس و ئه براو  
خویاندا به سهر مسه کاندا.

سالار چنگی له هه موو ئه ندامیکی کورپه کان گیر کرد بو ئه وه ی مسه کانیان له  
ژیر دهرکیشتی. میرگان به ره و دهرئ هه لات و هاواری کرد:

- دز... ئای خه لکینه دز... بگه نه فریام. ناپیاوه به رؤژی رووناک خه ریکه تالانمان  
ده کا!

پاشان خوی کرد به ته ویله که دا دهستی دا قوله پیمه ره که ی سلوچ و خوی کرد  
به وه تاغدا. خوین بهری چاوی گرتوو. پیمه ره که ی هه لینا و به چاوی زهق و ده می  
که ف کردوو وه گوراندی:

- سالار عه بدوللا... خوینت له پای خوت. ده تکوژم. توش ده کوژم و یه کی له و

کورانه ش، به زاتی خودا ده تکوژم. من له گیانی خوم بیزارم، بیزارم، بیزار!

سالار له ژیر پیمه ره که ی میرگاندا پشتی به دیواره که وه دا و ترس چاوی پی  
زهق کرد بووه و چاوی له میرگان بریبوو. خوین بهر چاوی میرگانی گرتبوو.  
ده یکوشت! هه ر به راستی ده یکوشت؟! سالار به سهری رووته وه، هه ستا پی و  
هه لات بو حه وشه. له کاتیکا ترس سهر تا پای داگرتبوو، هه رکه چاوی به  
جیرانه کان که وت هاواری کرد:

- ئەو ژنەتیوہ... ئەو ژنەتیوہ شیتە! دەیہەویست بمکوژی. ئای خەلکینە بە خودا دەیویست بمکوژی! بە خودا... بە خودا... بە سەری پیغەمبەر دەیویست بمکوژی. کوێخا... کوێخا نەورۆز... ئەو ژنەتیوہ دەیویست بمکوژی. پیمەرەکە ی هەلینا بۆوہ، دەیویست لە تەپلی سەرمی راکیشی.

جیرانەکانیان یەک یەک و دوو هاتنە کۆلان و تیکەلی کیشەکە بوون. عەلی گەناو بوو نەوڕۆز گەیشتی. لە گەل ئەودا زاوای ئاغامەلەک و زەبیحوڵلا و کەربەلایی دووشەممە هاتنە ئەمبەری کۆلانەکە. کەربەلایی دووشەممە باوکی سالار هەروا بیدەنگ بوو. بەلام زەبیحوڵلا چاوی بەرایی نەدەدا کە بیوہژنیک لە پووی کورە مامیدا راوہستاوہ. بەلام پیش ئەوہی زەبیحوڵلا بەرەگە ی شەر بگریتە بەر خۆی، کوێخا نەورۆز هاتە پیشی و بە پەنا شانی سالار عەبدوڵلا دا خۆی کرد بە ژووریدا. مێرگان پیمەرە بە دەست بە چاوی زەقەوہ راوہستابوو. کورەکان عەباس و ئەبراو هەرکام لە سووچیک پالیان بە دیوارەوہ داوو. هاجەر دەلەرزى. کوێخا پیمەرەکە ی لە دەستی مێرگان ساند و بە پشتی دەست زللە یەکی قورسی خێواندە پوومەتی:

- شیت و شوور، وادیارە شووت لیھەلکیشاوہ!

هاتە دەری. پیمەرەکە ی فریدا حەوشەکەو پیچەکە ی داوہ بە سالار و جیرانەکانی دەرکردە دەری.

- بۆ راوہستاو. سەیری چی دەکەن، سینەمایە؟!

سالار عەبدوڵلا پیچەکە ی لە سەر هالاندەوہ. زاوای ئاغا مەلەک چووہ ژیر بالی و لە گەل زەبیح و کەربەلایی دووشەممە و کوێخا نەورۆز لە حەوشەکە چوونە دەری.

مێرگان لە بەر درگاکە دا چۆکی دادا، دەموچاوی بە هەر دوو لە پی دەستی گرت و ئەو گریانە ی لە سینگی دا پەنگی خواردبووہ دایە دەری و لە هۆرژنی گریانى دا.

### بەندی دووہم:

زەویی ئاودراو لە ژیر لاقی کورەکانی مێرگاندا بەستبووی. عەرزى سەھۆلین بەری پیتی وەسۆلە سۆل دەخستن، هەرەک بەسەر وردە شووشە دا برۆی. هەر ئەوہش کارەکە یانی وەدوا خستبوو. هەولێ زۆر، دەسکەوتی کەم. کورەکانی مێرگان ئەوہی هیزی لە شان و باھۆیاندا بوو وەکاریان خستبوو، بەلام بەو جۆرەش کارەکە یان بە دژواری دەچووہ پیشی. خۆر بالا پیاویک هاتبووہ سەری، بەلام عەباس و ئەبراو هەرکام لە باوہشیکیان کەمتر پەمۆ کۆ کردبووہ. ریشەکان چنگیان لە زەویی بەستەلەک گیر کردبوو و هەلنەدەکە ندران. دەتگوت لەسەر بەرد راون. هەلکەندنی هەر لاسکیک گوشاریکی لە رادابە دەری بۆ شان و باھۆیان دینا. هیزیان لی براوو. ئەبراو جاری وابوو پشتی بە چریکە دەویستا و هەلنەدەهاتەوہ. دەموچاوی گرژ دەبوو، دەوری چاوی گنجی تیدەکەوت و چاوی چکۆلە دەبوونەوہ. پیلووی چاوی ویک دەهاتنەوہو بە هەزار زمان ژان و ماندوویەتیان دەرکاند. بەلام ئەبراو نەیدەویرا فززه بکا. عەباسی برای وەک شبر وابوو. لە کاریشا خەرجهکە ی خۆی جیا کرد بۆوہ، کەچی هەمیشە بیانووی بە ئەبراو دەگرت و چاوی لەسەر هەلنەدەگرت. چونکە دەیویست خیراتر کار بکاو ئاگاداریش بی نەکا ئەو رەگانە ی خۆی هەلیکەندووہ، ئەبراو لینی بدزی.

لە کاردا هەمیشە عەباس ئەبراوی دەبوغزاندا. ئەگەر کۆلەکە ی ئەبراو لە هی عەباس کەمتر بوايە - کە هەمیشە وابوو - بە تانەو تەشەر کونە جەرگی دەکرد. تا وای لیدەهات بە شەر دەهاتن و تیک هەلدەچوون.

لە ئاکامدا ئەبراو جییەکی لەشی بریندار دەبوو و بە گریان کۆتاییان بە شەرەکە دینا.

به لام زهویی به سته لهک ئازاری دها و به هانه شی ئه وه بوو که پیشکانه کهی سالار کار ناخوشه و دهمه کهی کول بووه و لاسکه لۆکهی پی هه لئانه ندری. ئه مرۆ زیاتر ئه وه بوو بووه هۆی رق هه ستانی ئه براو. چونکه ئه گهر دهمی پیشکانه که جاری هه وه له لاسکه په مۆکه گیر بکهی نه بیبری و بترازی، ئیتر هه لکه ندنه کهی سه د به رانه بر دژوارتر ده بی. چونکه تیخوولی لاسکه گری گری که داده مالدری و ئه و لاسکه خاوو بن بۆشه دهمی پیشکانه کهی له سه ر ده خزی و ناقرتی. پیاوی کاریش کوا ده توانی تاق و لۆق لاسک به جیایی و تیپه ری. هه ر بۆیه پیشکانی تیژ و هیژی باهۆی ده وی که بتوانی ریشه له چنگی پژی زه وی بستینی. هه ر ئه وه ی که ئه براو نه یبوو. نه پیشکانی کاری پیبوو، نه هیژی باهۆی بوو. هیشتا ئیسکه کانی ئه ستور و قایم نه بوو بوون. ماسوولکه کانی هیشتا شل بوون. ئه گهرچی له و ته مه نه دا قامک و مه چه کی ئه ستور و له کار ده رها توو بوون. به لام هیشتا ئه براو به پله ی به رز و پر غلووری لاوی نه گه یشتی بوو. به بالا، ته نانه ت له ته مه نیشی کورته بالاتر بوو. به لام له کارکردندا به گیر و ماندوویی نه ناس بوو. که به سه ر لاسکه په مۆیه کدا دهنووشتا یه وه ده نگوت می شه نگوینه و به سه ر گولیکه وه نیش توته وه و شیله که ی هه لده مژی. ده میژی و ده میژی. شیله ی گول، شیله ی کاری ده مژی. پیشکان ده نگوت نینۆخیه تی و لاسکه په مۆش دروویه ک که له لاقی هه لچه قیوه. ئه براو ریشه ی له خاک ده رنه ده کیشا، به لکوو درووی له لاقی خۆی ده ردینا. گرمۆله ده بوو. هه رتۆپه لیک. پشتی هه لنه ده هی نایه وه. نه وه ک له عه باس وه دوا که وی. نه کا له ئاکامدا کۆله که ی له کۆلی عه باس که متر بی و چکۆله تر دیار بی. ته وژی سه رما هیژ و چالایی ده ستی ئه براوی به جاری که م کردبووه. قامکه کانی وه ک سمی کاژیله ره ق بوو بوون. ئاو به لووت و چاویدا هاتبووه خوار. گوچکه زله کانی له سه رما سوور بوو بوونه وه. ده سکی سړی پیشکانه که به ری ده ستی ده سۆلانده وه. به و حاله شه وه به کۆمه کۆمه وه ک کارمامزیک، له م لاسکه وه بۆ لاسکیکی دیکه و له م په گه وه بۆ په گیکی دیکه ده خوشی. بۆ ئه وه ی هوویه ک له ده سته سړ و له گۆچووکانی بکا، ناچار بوو پاره ستی. پشتی هه لئنا یه وه و ده ستی برده به رده می. فووی له ده ستی کرد و له یه کی خشاندن. ده نگوت تاوانی ده سته کانیه تی که سړ

بوون. پیشکانه که ی به ده سته وه گرت ه وه، به لام به ر له وه ی دابیت ه وه چاویکی له ده سته که کرد. منالانی هاو ته مه نی خۆی گه وره تر و چکۆله تر به ده سته که دا بلاو بوو بوونه وه و خه ریکی هه لکه ندنی لاسکه په مۆ بوون. له دووره وه، هینده ی ده نگ بیگاتی، چوار پینج لاو ئاوریان کردبووه و ئه براو ده دیدتن که ده ست و لاقیان به سه ر ئاوره که دا ده گرن و گه رمی ده که نه وه. بی ئیختیار به زمانیدا هات: - ئاور.

عه باس هه روا به سه ر لاسکه په مۆدا داهاتبووه، سه ری وه رسوران و چاوه گه وره و پر سپینه که ی تیبری. ئه براو بۆ ساتیک له به ر چاوی عه باسدا ده وای هینا. عه باس گوتی:

- تاویکی دیکه خۆر له بن هه ور دیت ه ده ری، خه ریکی کاری خۆت به! عه باس ده ستی کرده وه به کار و ئیتر ئه براو قسه کردنی بی فایده بوو. هه ر بۆیه داهاته وه و هیژی دا سه ر پیشکانه که ی. قه وه ی له خۆیدا. ئه براو ئه وه ی ده زانی که عه باس به ده ردی ده زانی. هه روه ک خۆی به ده ردی عه باسی ده زانی. به لام ئه م به لئینه له نیواناندا بوو که هیچکات له ماوه ی کار کردندا پرته و گله یی نه که ن. ده تگوت هه ردووکیان ئه و ئه زمونه یان وه ده ست هی ناوه که ئه و کاره ده بی بکه ن. جا چ به گله یی و نووکه نووک بی، یان به بیده نگی و له خۆ بردوویی. له گه ل ئه وه شدا زۆر جار ئه م قه ول و به لئینه یان ده سکا. چونکه ته وژی ژان و ماندوویه تی نه ده کرا له ناخیدا قه تیس بکه ن، ده بوو بیده نه ده ری. ئه وه ش ئیتر به ده ست خۆیان نه بوو. جوانه گایه ک که یه خته ی ده که ن به ته وی و نه ته وی ده بو ری نی. لاقه فرتی ده کا و خۆ راده پسکینی. ته نیا هه ولی کورپه کانی می رگان ئه وه بوو که له هه مبه ر گوشاری کاردا تا قه ت بینن و خۆراگر بن. هه ر بۆیه کاتیک به زمان یان به کرده وه ناره زایه تی یان نیشان دها گوشاری ژان و ماندوویه تی تی که ل ده بوو و تا قه تی لی هه لده گرتن. چونکه ئه و ناله و نووکه یه شتیکی بی ئیختیار و هه وسار پساندو بوو.

عه باسی می رگان ده سکی پیشکانه که ی کرد به قایشی نیو قه دیدا و گه راره تاکوو ئه و لاسکه په مۆیا نه ی هه لیکه ندبوو کویان بکاته وه. هه ر بۆیه ده ستی کرد به کۆ کردنه وه ی ئه و ریشانه که یه ک یه ک و دوو دوو له دوا یه وه که وتبوون.



- بۇ لاسكەكانى من ھەلدەگرى؟

- لاسكى تۆ كامەيە؟

- ھەر ئەوھى كە رېشەكەى قور و خۆلى پىوھىيە باوكم ھاتۆ پىش چاوم ھەتا ھەلمكەندوون.

- ئاخەر تۆ مل چەكچەكىلە كوا دەتوانى رەگى ئاوا بە قور و كۆلۆو ھەلكەنى؟!

- كۆيرى، نابىنى چۆن دەتوانم. دىنى بزانم. شوىنى من ديارە، ئەوھتا جىپى و بەرەكەى من. دىنى دەى!

رەگى گرى گرى و ئەستوورى لاسكە پەمۆ ھەروا بە دەست عەباسەو ھەبو.

ئەبراو مەچەكى براكەى گرتبوو و عەباس ھەولى دەدا ھەرچۆنىكە خۆى لە دەست راپسكىنى. ناچار خۆى توورە كرد و بە گرژى گوتى:

- دەستم بەردە و لەوہ زياتر درۆ مەدە پالم؛ دەنا بەو لاسكە لۆكەيە بىدەم بە سەرو چاوتدا كۆيرت دەكەم ھا!

ئەبراو لە خولك و خوى عەباس بەلد بوو. نەشىدەويست تووشى شەر بن. چونكە ئەبراو ھەك رۆژ لىي رون بوو كە ديسان عەباس دەيكوتى. ھەر بۆيە گوتى:

- سوئند دەخۆى كە ئەو رېشەيە تۆ ھەلتكەندووه؟

- تۆ خۆت بۇ سوئند ناخۆى؟

- من سوئند دەخۆم.

- نا! پىويست ناك. خۆم سوئند دەخۆم. بە چى سوئندت بۇ بخۆم؟

عەباس ھەروا كە رېشە گرى گرىكەى دەنا بن باغەلى گوتى:

- بەو قىبلەيە ئەو لاسكە خۆم ھەلمكەندووه.

- بە كام قىبلە؟ بە ھەسىلەكەى حاجى ھەيب سوئند دەخۆى و دەلىتى بەو قىبلەيە؟

قىبلە لەم لايەوھىيە، لاي خيزەلانەكە!

عەباس روى كرده قىبلە و گوتى:

- بەو قىبلەيە، باشە؟!

ئەبراو گوتى:

- بەو قىبلەيە چى؟

- بەو قىبلەيە ئەم لاسكە خۆم دەرم كىشاوہ.

- لەبن چنگى درۆزندا.

- لەبن چنگى خۆتى دا، قرنوو!

ئەبراو گوتى:

- باشە لە ئىستاوہ خەتیک دەكىشىن. تۆ لەوبەر و من لەمبەر.

عەباس كە سەقالى كۆ كردنەوھى لاسك بوو گوتى:

- تۆ بچۆ بۇ ئەو پەمۆ جارەى ديكە. خۆ خودا ھەر ئىرەى دانەناوہ.

- بۇ من بچم؟ تۆ بچۆ بۇ ئەوئ!

- من بچم؟! گيسكە گولە جا بۇ من بەردەستى تۆم؟

- ئەى بۇ منىش بەردەستى تۆم؟

- ئەى بەردەستى كىي؟

- من ئىختيار بە خۆمە. من پىم خۆشە لەم جارە لاسك ھەلكەنم بە تۆ چى؟! خۆ زەويى تۆ نىيە!

- ئەوئندەم جوابە جەنگى لەگەل مەكە ئەبراو. لىتدەدەم دەتكۆژم ھا!

ئەبراو ئىتر ھىچى نەگوت. پيشكانەكەى لە لاسكى بەردەمى گيراند و لە بەر خۆيەو پرتاندى. عەباس وەرسووراو گوتى:

- ئەوہ جنىو دەدەى؟! كورە لىتدەدەم دەموفلچت تىكدەشكىنم ھا!

ئەبراو بە دلپرىيەوہ گوتى:

- ئەوہش ھەك كارەكەى بەيانىت وايە، ھەموو نانەكەت بە تەنيا خوارد.

- نانم خوارد؟ دەيجا ديارە دەبخۆم. خۆ نانى مالى باوكى تۆم نەخواردووه!

- ئەى ھى كىيە خواردووتە؟ بۇ ئىمە بەشەر نىين؟ ھەر تۆ ددانت ھەيە؟ خۆ ھەر

كارى ئەمجارەت نىيە. ھەميشە وادەكەى. ئەوجارە ھەموو خورماى نىو دۆلابەكەت

بە تەنيا خوارد بوو. تازە خورماى خىراتيش بوو!

- دەيجا ديارە دەبخۆم. ئەى بىدەم بە تۆ بىخۆى؟!

- بخۆ، بەلام بەشى خۆت، نەك بەشى ئەوانەى ديكەش.

- پیت نه گوتبووم!

- ئەو ئیستا پیت دەلیم.

عەباس باوەشە لاسکەکەى کۆ کردبوو لە سەر گوریس و چەلمەکەى دانا و  
هەترووشکا. لە براکەى چەپوچیر بوو و گوتی:

- دەمت گرێدە ئەبراو. بۆ خودات پێدەلیم.

- باشە، باش.

عەباس بە توورەبەیی گوراندی:

- زۆر چاکە برالە؛ لال دەبم، باشە!؟

- خۆزگە لال بوایە؟

سێبەرى رەشى سالار عەبدوللا مەودای نیوان دوو براکەى پێ کرد. عەباس و  
ئەبراو ئاگایان لە هاتنى سالار نەبوو. هەر دووکیان لە پێکدا ماق مان. ئەبراو  
کشاو و چوو نزیك عەباس و ئیستا. عەباسیش هەنگاوێک بۆ لای ئەبراو کشا.  
شان بە شانی یەك راوەستان. سالار عەبدوللا لە هەمبەریان راوەستابوو.  
چروچاوى لە توورە نەدەچوو. بەلام سارد و سەریبەکی سەیر دەموچاوى  
داپۆشیبوو. ئەو زەویبە سالار عەبدوللا بە ئیجارەى گرتبوو، بەلام هیچ زەویبەك  
پاوانى نەبوو و هەموو کەس دەیتوانى لە هەركوێ پێخۆشە لاسکە پەمۆ هەلکەنى.  
ئەو بۆ زەویش بەکەلکە. چونکە نیرو ئاموور رەگى لاسکە پەمۆى بۆ هەلناکەندى.  
مەگین زەوى بە گاسنى تەراکتور بکێلدى. بۆ داچاندنەوهى زەویش باش نییە کە  
لاسکە پەمۆى سالى پێشووى تیدا بمینیتەوه. هەر بۆیە کارى هەلکەندى لاسکە  
پەمۆ هیچ زیانیک بە زەوى و وەرزیڕ ناگەیهنى و قازانجیشى هەیه. کەوايە سالار  
عەبدوللا دەیتوانى بلێ چی؟

کۆى کەنەوه تووتکە سەگانە! گوریس و پێشکانەکانتان هەلگرن و لەم مەزرایە  
پروونه دەری!

ئەبراو چاوى لە عەباس کرد. عەباس هەروا پێدەنگ بوو. لێو لەرزەى  
پێکەوتبوو.

سالار گوتی:

- تۆش ئەو پێشکانەى بەیانى لە مالى ئیمەت وەرگرتوو بێنە بۆمەوه کارم  
پێتەتى.

ئەبراو دیسان چاوى لە عەباس کردەوه. عەباس پێشکانەکەى سالار عەبدوللاى  
لە ئەبراو ساند و کردى بە قایشەکەى نێو قەدیدا. وەرسوورا و رویشت بۆ لای  
لاسکە پەمۆکانى.

سالار چاوى لە ئەبراو برى و گوتی:

- مەگین پێم نەگوتى پێشکانەکە بە من؟ کەرى؟

- عەباس لێى ساند!

سالار پرووى کردە عەباس و گوتی:

- هۆى... کەلەکەر! ئەو پێشکانە بێنە بێدە بە من.

عەباس خەریکی بەستنى لاسکەکان بوو گوتی:

- من پێشکانم لە تۆ وەرئەگرتوو.

تۆ هەر ئیستا لە دەستى ئەبراو نەسند؟

- لە ئەبراو وەرگرت! خۆ لە تۆم وەرئەگرتوو. دەست دەست دەناسى. لە خۆى  
وەرگرەوه!

پێشکان بە نێو قەدى تۆوێهە من لەوى وەرگرم؟

- چووزانم!

- وادیارە گیانت بۆ چەن شەق و زللهى تەر دەخوری، ها؟!!

- ئەگەر دەتوانى وەرە لێمە!

- پیت وایە دەترسم؟ خۆ دایکە سەلێتەکەت لێرە نییە دەرپێکەى بە شانی داداو

هاوار بکا! توخمە سەگ! دەلیم ئەو پێشکانە فرێدە، کەرى!؟

عەباس لاسکەکانى هەمووى بەستبوو، بى ئەوهى سالار بە هیچ بزانی، کۆلە

ناتەواوەکەى دا بە کۆلیدا و بە ئەبراو گوت:

- دەى ئەو لاسکانە کۆ ناکیهوه. تۆ بە هەزار زەحمەت هەلتکەندوون، زووکه

کۆیان کەوه!

ئەبراو دەستى کرد بە کۆ کردنەوه. سالار چوو بۆ لای عەباس و گوتی:

- له گه ل تۆمه زۆلی سهگ؛ ئه و پيشكانم ده وه، هي خۆمه!

عه باس پشتی کرده سالار و وه ریکه وت و گوتی:

- له خۆی وه رگره. به من چی؟ خۆ من پيشكانم له تۆ وه نه گرتوه!

به هيمني قسه ی ده کرد و به توندی ده رويشت.

سالار وه دوا ی که وت و گوتی:

- تووتکه سهگ له وه زیاتر تو وره م که. پيشكانه که دانی و بۆ هه رکوی ده چی،

بچۆ چاوت ده ری!

عه باس به توندی ههنگاوی ده نا و جار جار به دزییه وه گورگا ورپکی ده دایه وه.

سالار ههنگاوه کانی توندتر کرد. عه باسیش توندتری کرد. عه باس له به هانه یه که

ده گه را بۆ ئه وه ی ده ست بکا به هه لاتن. سالار دانه ويیه وه و خړکه به ردیکی

هه لگرت. عه باس هه لات. سالاریش به دوایدا غاری دا و به رده که ی تیه لکرد.

به رده که وه سمتی عه باس که وت. عه باس ئیشی پیگه یشت به لام وه پرووی خۆی

نه هینا. هه لات. توندتر و توندتر. عه باس وهک تیسکه ی تفهنگ هه لده هات و سالار

قورس بوو. پیتی نه ده گه یشته وه. راوه ستا ده ستی کرد به جنیو دان. عه باسیش

راوه ستا. دوور که وت بوو. سالار هه رچی به سه ر زمانیدا هات له جنیوو قسه ی

پیس به عه باسی گوت. عه باسیش ئه وه ی به ده میدا هات نه یگترایه وه و ژن و مندالی

سالاری جنیو باران کرد. جنیوی نامووسی. ئه ویش له ده می که سیکی هیچ و پووچ

که حورمه تی ژن و میزدایه تی نازانی، وهک گولله دلی سالاری کون کون ده کرد.

ته نانه ت له کاتی گالته ی ئاسایی دا، ئه وه ی ژنی نییه. نابی له گه ل پیاویکی به ژن و

مال دمبه دمه بکا. جا هیدی به راست و ئاوا بی په رده ئاور له ناخی پیاو به رده دا.

سالار هه رای کردی. ته نیا به لیدان ده توانی داخی دلی بریژی. به لام عه باس

سووک و گورج و گو ل بوو. هه لات. ترس ئه وه نده ی دیکه بالی پیگرتبوو. له م

چاره وه بۆ ئه و جار، له م که ندره وه بۆ ئه و که ندر. سالار دیسان ناچار بوو

راوه ستی. پشووی سوار بوو بوو. توژی راوه ستا و گه رایه وه. ئه براو خه ریک بوو

دوایی لاسکی ده پیچاوه و کۆله که ی ساز ده کرد.

سالار ئاغز و نه ی قایشه که ی کرده وه و بۆی چوو. ده بوو جو ریک داخی خۆی

بریژی. ئه براو هه ولیدا تا کوو سالار ده گاتی کۆله که ی به سه تی و هه لی؛ به لام فریا

نه که وت. سالار عه بدوللا گه یشته سه ری و دای به عه رزدا:

- تۆش له ره سه نی ئه و زۆله سه گه ی!

گریان و پارانه وه ی ئه براو بی که لک بوو. سالار عه بدوللا به و عه با

فشوقۆله یه وه وهک باشوو به سه ر سه ریدا هه لده سو را. خوری شو ری کرد.

قایشه که ی قورس و ئه ستوور بوو. جه سه تی له ر و لاوازی ئه براویش به پاتۆلیک و

کراس و چاکه تیکی فشه وه له به ر ده ستیدا که وتبوو.

سالار عه بدوللا خوین به ری چاوی گرتبوو. ئه وه ی هه ر له بیر نه بوو که ئه براو

هیشتا ته مه نی پا زده سال نابی. به زه بری قایش و پینا لقه و چه پۆک هه موو گیانی

ره ش و شین کرده وه. پاشان له گه ل ئه وه ی قایشه که ی نیو قه دی ده به سه ته وه گوتی:

- ئه مجار هه سه ته؛ برۆ ئه و خه به ره خو شه بۆ دایکت به ره وه و پیتی بلی له گه ل کئ

تیگه وتوو! به و برا نا پیاوه شت بلی چاوه ری بی، مه گین هه ر له و دئییه نه میتی، ده نا

خۆم ده زانم چیی لیده که م. هه سه ته برۆ!

ئه براو کراس و پاتۆله پۆکا وه که ی له به ر ده ستی سالاردا له چه ن جیوه

دا قلیشا بوو. به گریان و هه نیسه که وه کۆله که ی دا به کۆلیدا و به شه له شه ل

وه ریکه وت. ئه براو شه که ت و ته پ و تو زاوی گه یشته قه راغ ئاوا یی. عه باس له وئی،

له پشت دیواری که لاوه یه ک دانیشتیبوو. ترپه ی پی و هاسکه هاسک و ورده

هه نیسکی دوا ی گریان و مووشه مووشی لووتی ئه براو، عه باسی له پشت دیواره که

هینایه ده ری. ئه براو وهک ئه وه ی برا که ی نه دیبی. به ره و مالی سه ری پتوه نابوو.

پیتی خو ش بوو له سووچیک بخزی و سه ر بکا به ژیر لیفه یه کدا. به ناهه ق کوتانی

خوارد بوو له ده ست عه باسیش وه ره ز بوو. پیتی خو ش نه بوو ئه دگاری گه ماری

بیینی. هه میشه ش هه روا بوو. که ده هاته ئه وه ی له سه ر کاریک سزا بدری.

هه لده هات. ئاوره که ی ده کرده وه و خۆی ده رباز ده بوو. له گه ل ئه وه شدا عه باس زۆر

له وه ناجسنتر بوو که ئه براو بیری لیده کرده وه. پی به پیتی ئه براو ده هات و زوو

زوو لینی ده پرسی:

- رۆیشت؟ سالار رۆیشت؟ ها؟ له کام لاه رۆیشت؟ ئه وه كه پى، گيسكه گوله؟  
له گهل تومه، زمانت نيبه؟ چۆش!

چنگى رهق و توورپه لى شانى ئه براو گيركرد و رايگرت. عه باس كه لاده مى  
كه فى دهردابوو چاوى له براكه لى برى و گوتى:  
- چوو بۆ كوئى ئه و ده ويته؟! چاوت لینه بوو؟!  
- نا!

- زۆرى لىداى؟... به چى لىداى؟  
- به قايش. به پىلاقه. به چه پۆك. به زلله. لىداىم هيدى!  
- زۆر؟

ئه براو هيجى نه گوت. عه باس كۆله پووشكه لى براكه لى له پشتى كرده وه و داى به  
كۆلى خۆيدا. دانىشت و به ئه براو وىشى گوت دانىشتى. ئه براو چوو بن ديواره كه  
به لام دانىشت. شانى دا به ديواره كه وه و ده ستى لىك هه لپىكا.  
عه باس هه لئوته كا. پيشكانه كه لى له عه رزى ده دا و به راست و به درۆ جنىوى به  
سالار عه بدوللا ده دا:

- حووچه لى دىله و شتر! رۆژىكم مابى بۆ ئه وم ماوه. به دانىك ئاو و سى چل  
سه ر مه رمه وه چاك خۆى لىگۆراوه. خويزى. جا بزانه چى لىده كه م. ده بى قه له مى  
لاقى بشكىتم!

ئه براو گوئى له قسه كانى عه باس گرتبوو. به لام باوه پى پينه ده كرد. عه باس  
هه ميشه زمانى له ده ستى دريژتر بوو. پشتى هه لده كردو زمانى ده خسته گه ر، چل  
درۆ! درۆى هه لده پششت. رهنگى ده گۆرا. سوور ده بۆوه. توورپه ده بوو. به لام تا ئه و  
پاده يه ش نا كه سه رى خۆى به ديواردا بكيشى. دايمه له فكرى خۆيدا بوو. هه ر  
ئىستاش ئه براو بۆى رپون نه بوو كه عه باس بۆ ئه و قسانه ده كا. مه به ستى  
دلدا نه وه لى ئه براو بوو؟ ده يويسست دللى چاك بكاته وه؟ هه لاتنى خۆى له شه ر  
ده يويسست به و قسانه قه ره بوو بكاته وه؟ چى بوو؟

عه باس ديسان ده ستى پىكرده وه:

- تو... تو شه رم ناتگرئى... به و دوو لقه پووشكه يه وه به به ر چاوى خه لكى دا  
بپۆى.

ئه براو بىده نگ وىستابوو. له به ر تىنى به ر به رۆچكه كه پىلووى چاوى داخستبوو  
و لىوه گۆشتنه كانى كۆ كردبۆوه. عه باس دريژهى پىدا و گوتى:  
- من پىم عه بيه. كچان كۆلى له وه گه وره تر دىننه وه بۆ مالى. به و كۆلانه مانه وه  
خه لك چيمان پىده لىن.

ئه براو گوتى:  
- ئه گه ر پيشكانىكى باشم پىبوايه ده چووم له زه وييه كى ديكه كۆله كه م ته واو  
ده كرد.

عه باس گوتى:  
- به رچاو ته نگى سه گباب؛ مست قووچاوى چكوس! چۆن ده وييرى بمرئ؟ ئه و  
كه ربابى ده ويته!... ئىستا چبكه ين؟ من به م دوو لقه پووشكه يه وه له رپووم هه لئايه  
بچمه نيو دئ.

ئه براو گوتى:  
- تو خۆ پيشكانى چاكت پىيه. بپۆ له زه وييه كى ديكه كۆله كه ت ته واو كه.  
- ئاخه ر سالار هه ر له و ده شته يه ده ترسم بىبينم. واى لىده م سه قه تى بكه م!  
دلشيم پىچى پىدا دئ. زگم وه قۆره قۆر كه وتوووه. برسيمه.

- تو به يانى هه رچى نانمان بوو لووشت كرد.  
- هه مووى چى هه موو؟ ها!  
عه باس ده ستى كرد به گىرفانى دا و هيندىك وركه نانى رهق و خۆلاوى دهره ين  
و له به ر ده مى ئه براو رايگرت:  
- ها! بىخۆ. به رى دلته ده گرئ.

ئه براو به ناچارى و هه روه ها به مه لى خۆى ده ستى برد و وركه نانه كه لى  
وه رگرت. كرديه سه ر زمانى، ده مه گه وره كه لى قووچاند و شه ويكه لى خسته كار.  
نيوه تىكه يه ك. قووتى دا.

عه باس گوتى:

- ئەگەر هەر دوو کۆلەکه مان تیکەل کەین هەتا دوانیوەرۆ دەتوانین بيفرۆشین.  
خۆم دەچم دەيفرۆشم بە نانەواخانە یەک و بە جیى ئەو نانئ وەر دەگرم و  
دەیهینمەوہ بۆ مالئ.

ئەبراو لە فیلى براکەى گەیشت. عەباس دەیویست کارەکە بە ناوی خۆى تەواو  
بکات. هەروەها نانەکەش. ئەبراو رازى نەبوو، گوتى:

- خۆم دەيفرۆشم.

عەباس وەک سەگ پىئى وەرئ:

- ئاخەر چ کەریکە ئەو قوڵە چیلکە یە لە تۆ دەکرى؟ کۆلى پووشکە دەبئ لانیکەم  
تەندووریک گەرم کا، یان نا؟ ئەم قوڵە چیلکە یەى تۆ وەجاخیکیش گەرم ناکا. دەیکا؟  
ئەبراو گوتى:

- تۆ چى؟ ئەو باوہشە چیلکەى تۆ چى؟ بۆ هی تۆ لە هی من زیاترە؟

- نا!

- کەوا یە بۆ من سەرکۆنە دەکەى؟

- سەرکۆنە ناکەم. ئەگەر لە قسەى من بگەى دەزانى کە قسەکەم بئ عەقلانە  
نییە. من دەلیم وەرە با ئەو دوو باوشە چیلکە یە بخەینە سەر یەک با ببیتە کۆلىک.  
ئەوسا دەیبەین لە ناو دئ دايدەنئین و دەيفرۆشین.

ئەبراو گوتى:

- باشە قسەم نییە. کۆلەکان دەخەینە سەریەک، بەلام من بە کۆلیدا دەدەم.  
دەیبەمەوہ بۆ نئو دئ.

- تۆ؟! تۆ هەلیدەگرى؟ مەگین من مردووم؟! من برا گەورەتم. چۆن دەهیللم تۆ  
ئەو کۆلە قورسە هەلگرى. خەلک چیم پئدەلئین؟ تف لە پرووم نا کەن؟ نالئین ئەو  
خویرپیە برا چکۆلەکەى خستۆتە ژیر بار؟! تۆش قسەى سەیر دەکەى؟

ئەبراو گوتى:

- من... من هەلیدەگرم. قەیناکا.

- قەیدەکا و زۆر چاکیش قەیدەکا! خەلکى چۆن بیر دەکەنەوہ؟! ئەوان پئیان وایە  
من کار لە تۆ دەکیشم. هیشتا تۆ ئیسکەکانت شلن. من چۆن دەهیللم ئەو کۆلە

قورسە تۇ ھەلىگىرى. مەگىن من مردووم! ئەگەر قۇر بووى چى؟ ھەر ئەو كەربەلایى دووشەممەيە. باوكى سالار عەبدوللات ديوە. لەوہتا قۇر بووہ، بەجاری لەكار كەوتووہ. تۇ ھىشتا منالى، من ناھىلم براكەم عەبىدار بى!

ئەبراو، لەسەر قسەكەى خۇى سوور بوو، گوتى:  
- كۆلەكە من ھەلىدەگرم.

عەباس رەگى لاملى ھەستاو گوراندى:

ئەوہندە خىشە سەرى مەكە زۆلەكەر! من خۇم ھەلىدەگرم.

ئەبراو ھەر دوو پىنى لە كەوشىك كىردبوو، بە ئارامى گوتى:

من كۆلە پووشكەكە دەبەم بۇ گۇرپانى بەر مزگەوت. تۇش لە كۆلانى پشت مالانەوہ بېرۇوہ بۇ مالى. خۇم دەيفرۇشم، پارەكەشى دەدەم بە نان و دەيھىنمەوہ بۇ مالى.

- تۇ دەيفرۇشى؟! بەو دەم و زمانەتەوہ! تۇ چووزانى كرىن و فرۇشتن چۇنە؟ من سى جار لەگەل خالە مەولانا چووم بۇ سەفەر مامەلەم كىردووہ. ئىستا تۇ دەتەوئى كۆلە پووشكەكە بفرۇشى؟! ئاخەر كى ھەيە لە مندالۆچكەيەك پووشكە بكرى و پارەكەشى نەغد پىيدا؟ دەتەوئى زەحمەتەكەى ئەمرۇمان بە فيرۇ بەدى؟ خۇ دلت پىنى ناسووتى. تەواوى ئەو لاسكە پەمۇيانە من دانە دانە بە نىنۇخ ھەلمكەندون. ئىستا تۇ دەتەوئى مفت و مەرحەبا لە ئاويان كەى؟

ئەبراو لەسەر قسەى خۇى سوورە. گوتى:

- من دەيىبەم و دەيفرۇشم. تۇش ئەگەر لەگەل خالە مەولانا دەچووى بۇ كرىن و فرۇشتن ھەر كەرت لىدەخورى؛ بۇ نازانم؟ ئەگەر پياوى كار بوايەى ئىستاش لەگەل خۇى دەيىردى. من پووشكەكە دەبەم و دەيفرۇشم. پىت خۇشە وايە پىت خۇش نىيە من كۆلەكەى خۇم دەبەم، تۇش كۆلى خۇت، خۇ پىشكانت پىيە، بچۇ كۆلەكەت تەواو كە و وەرە بىفرۇشە.

- پىشكانەكە دەدەم بە تۇ!

- بۇ خۇم، خۇم.

- نا؛ ھەر ئەمرۇ. بچۇ كۆلىكى گەورە بۇ خۇت ھەلكەنە، ئىتر چىت دەوى.

ئەبراو گوتى:

- باشە پىشكانەكەم دەيە. نىوہ كۆلىك ھەيە. دەچم ئەوہندەى دىكەش دىنم و كۆلەكەم تەواو دەكەم.

- يانى ئەو كۆلە پووشكەيە ديسان لەگەل خۇت دەبەيەوہ بۇ مەزرا؟ پىت عەيب نىيە؟ تا ئىستا كىت ديوە لە ئاويىەوہ سووتەمەنى بەرى بۇ مەزرا؟ دەتەوئى خەلك پىت پىيكەنن؟

- قەيناكا با پىيكەنن؛ بۇ خەلك نانى شەوئىم دەدەنى كە پىم پىدەكەنن؟!

عەباس ددانى لە رىچەوہ برد و گوتى:

- ئەوہندە خىشەسەر مەبە گووگلىنكە؛ لىتدەم وەك سەگ دەتتوپىنم! زگى برسى بى بەزەيىە. سوارى سەرت بم دەتخنىكىم. پىت وا نەبى برامى بەزەيىم پىتدا دى. نا! من ئەوہ رىخۇلەم لە برسانا پىچى پىدا دى. رەقم ھەستى بە ددان كەولت دەكەم. وەرە سەر رى و ئەوہندە پى مەچەقىنە. خۇمن نامەوئى نانى ئەو كۆلە پووشكەيە بە تەنيا بۇم؛ بەشى تۇشى لىدەدەم. بە سەرى برايەتيمان بەشى تۇشى لىدەدەم. بۇ ئەوہندەم ئازار دەدەى؟ لە دەست تۇ نازانم قورى كوى وەسەر كەم. بى دىن، مەگىن تۇ دىن و ئيمانن نىيە؟ خودا ناناسى؟ من براى تۇم، برا گەورەت! يانى شەرم ناتگرى؟ گىسكە گولە، شەويلكەم شل بوو لەگەلتدا بۇ حالى نابى؟ ئاخەر بۇ بەزەيىت بە مندا نايە؟! من براتم. شىرى مەمكىكمان خواردووہ. بۇ حالى بوونت نىيە؟ تۇ دەتەوئى ھىندە بگورپىنم تا گەرووم دادەكەوئى؟ من شەو و رۇژ بە دەست ئەو ھەموو نارەسەنىيەى تۇوہ عەجمانم نىيە. ئاخەر تۇ چ دوژمنايەتتىيەكت لەگەلم ھەيە؟ دەتەوئى دىقم پىيكەى؛ ھا؟ دەتەوئى لە دەست تۇ شىت بم و بدەم بە كىودا؟ ئەبراو گوتى:

- من كۆلە پووشكەكە دەبەم.

- تۇ دەيىبەى؟! تۇ گووى جەدد و ئابادت دەخۇى، كورى كەرى لەكەر بوو! تۇ

دەيىبەى؟! ئىستا پىت دەلىم چۇنى دەبەى!

عەباس ھەستا و ئاوقاي ئەبراو بوو، خۇيدا بە سەر كۆلە پووشكەكەيدا و گورىسەكەي گرت. ئەبراو پيش بەسەر خۇيدا كيشا و توند لە باوھشى گرت. ئىتر عەباس لە دىن دەرچوو، خوین بەر چاوى گرت و ھىچى نەدى.

دەبويست ھەرچۇنىكە ئەبراولە سەر كۆلە پووشكەكەي ھەلپچرى كە وەكوو قرنوو پىوھى نووسابوو. ھەر چۇنىكە كۆلە پووشكەكە بخاتە سەريەك. ھەر بۇيە باوھشى بە ئەبراو و كۆلە چىلكەكە دا كرد و تا سىنگى ھەلھىيان بە توندى بە عەرزى دادان. بەلام ئەبراو ھەروا بە كۆلە پووشكەكەيەو نووسابوو و بەرى نەدەدا.

عباس لاقى ھەلناو ھەتا توانى پىلاقەيەكى دا بە مۇغەرەي پىشتى ئەبراو داو نركەي لى ھەستاند. بەو حالەش دەستى لە كۆلە پووشكەكەي بەر نەدا. دەيقيژاند و بەرىنەدەدا. عەباس وەك شىت و ھارى لىھاتىوو. ئىتر سەبرى لىبراوو. بەزۆر دەستى كرد بە بن زگى ئەبراودا كە ھەموو پىشتى دەستىشى پووشا. ھەر دوو چنگى لە بن زگى ئەبراو گىر كرد و چۆكى دادا. ئەبراوى دەكىشا. بەلام ئەبراو لەگەل پووشكەكە بووبوو يەك و جيا نەدەبۆو. عەباس بەسەر پىشتى براكەيدا خەوت. ھەر دوو كەشكەژنۆى نايە سەر خالىگەي و قەپۆزى بردە بن گوئى ئەبراو و قەپى كرد بە گوئچكە خۇلاوييەكەيدا و جاويى.

بە گوشارى ئەژنۆى و چنگى ژىر ناوك و جاورانى گوئچكە گەرەكەي، ئەبراو لەژىر ددانى عەباسدا دلى بىخود بوو. وەك ميوەيەكى گەييو كە لە دار دەوهرى، ئاوا لە كۆلە پووشكەكەي بۆو و بىھۆش كەوت بە سەر بەرد و كۆلۆى بن ديوارەكەدا.

دەمى عەباس پىر بووبوو لە خوین. پىرشنگى خۆرى دەمەو بەياني بە سەر خوینەكەوہ برىقەي دەداوہ. عەباس لەسەر كۆلۆيەك دانىشت و ھەردوو دەستى بە سەرييەوہ گرت. گريانىشى نەدەھات. دەتگوت لەو چاوانەي تەنيا دەكرى خوین بچۆرى. ھەستا كۆلەكەي ئەبراوى خستە سەر كۆلەكەي خۆى و گورىسەكەي فرىدا بەنا تەرمەكەي ئەبراو. لەبەر كۆلەكەدا ھەلترووشكا و لە پىشتى خۆى قايم كرد:

«ئىستا ئابەوہ دەلین كۆل!»

كەشكەژنۆى لە عەرزەكە چەقاند و بە تەكانىك ھەستا پى. ھەروا بە پىشت دانەواوى كۆلەكەي بە پىشتىيەوہ راستەو پاستە كرد. ئەبراو لە بەر دەمىدا كەوتىوو. بە پەنا سەرىدا تىپەرى و پىيى نايە كۆلانى ئاوايىيەوہ. سىبەرەكەي لە پىش خۆيەوہ دەرۆيى و عەباس چاوى لە سىبەرى كۆلەكەي بوو. خۆزگە گەرەتر ديار بوايە. بەلام وا ديار نەبوو. خۆرەكە لە پىشتەوہ لىدەدا. لاشانى لە خۆرەكە كرد و پراوھستا. سىبەرى كۆلەكە گەرە ديار بوو. عەباس گەشايەوہ. وەپىكەوتەوہ. كۆلانىكى تر. دەنگى ھەناسە بركىيى ئەبراو لە جىيى خۆى رايگرت. ئاورى دايەوہ. ئەبراو بە دوايدا دەھات. پراوھستا. چاوى ئەبراو وەك دوو كوانووى پىر ئاور واپوون. دلى عەباسىشى سووتاند. لەگەل ئەوھشدا عەباس وەبەر تانەو تەشەرى دا:

- چىيە؛ ئەمجار چىت دەوى؟ خۇ ھەقەكەيت وەرگرت.

- ئەبراو وتى:

- پىشكان. پىشكانەكەتم دەوى.

## بەندى سېھەم:

كە خۆر ئاوا بوو، ئەبراو ھاتەو. كۆلىكى لاسكە لۆكە بە كۆلدا بوو و ئارەق لە سەرى لووتى دەتكا. پەنگى بە پروو ھەنەبوو. ھومايى. لىو و پرومەتى لەبەر شەكەتى و بى ھىزى دەلەرزى. ھىچ لەبەر دلىدا نەبوو. ئەو ئارەقەى نىوچاوان و لاملى خووساندبوو ئارەقى ماندوويەتى نەبوو، زياتر ئارەقى بى ھىزى و برسىيەتى بوو. ھەستت دەکرد تان و پۆى لەشى خەرىكە لەبەرىك ھەلدەو ھەشى. بىستبووى «پىاو ئەگەر ئەژنۆى بلەرزى، دەكەوئ» لەگەل ئەو ھەشدا ئەبراو خۆى نەخست بە ھەرزىدا. دوایىن تۆزقالە تواناكانى خۆى كۆ کردەو ھەنگاويكى دىكەى بەرەو ھەيوان و سەر تەندوورەكە ھەلئىنايەو. بە لەتردان و لاتراسكە بەستن گەپشتى، كۆلەكەى بە دیوارەكەو داو ئەژنۆى نووشتايەو. كۆلى لاسكە پەمۆ دیوارەكەى دارووشاند و لەبەر دیوارەكەدا كەوتە ھەرزى و ئەبراو پشت بە كۆلە چىلكەكەو ھەسەر ھەرزى دانىشت. پشتە سەرى نا بە چىلكەكانەو ھە لاقى پاكىشا. لاقى بى ئىختىار پاكىشان و پىلووى بە ئارەق خووساوى پىكدا نووسان. دەستىشى شل بوون و بەملاو ئەولادا كەوتن. بەلام گورىسەكە ھەروا راست و چەپ لە سىنگ و شانى توند بووبوو. ھىزى نەبوو گرىي گورىسەكە لەسەر قەفەزەى سىنگى بكاتەو. دەتگوت لەشى بۆتە پووش. سەرى لە گىژەو ھەتات و خۆى ھەك پەرە كاغەزىكى سووك دەدى كە با ھەھەوای خستوو. ھەستى دەکرد ئەندامەكانى جەستەى خەرىكن لىك بلاو دەبن. دەتگوت وردە وردە دەپووكىتەو ھە چكۆلە و چكۆلەتر دەبىتەو. لە بەرزايىيەكەو بەردەبىتەو. جىابوونەو ھە بەردىك لە ئەستىرەپەك. وئىل و سەرگەردان بە ھەواو. ماو ھەك لە نىوان بوون و نەبووندا. بىھۆش. پىچ و خول دەخوا، پىچ و خول دەخوا. پىي و اى ھىچ شتىك لە جىي خۆى بەند نابى، لە نىو تەم و مژ و دووكەلدا ھەلدەسوورپىن. ھەلدەسوورپى. باويلكە. لەسەر بەرداش. دەتگوت

لەسەر بەرداش، لەگەل گەنم تىكەل بوو. جۆلانئ. ھەك جۆلانئ. سلوچ جارىك بەنەمالەكەى برد بوو بۆ سىزە بەدەر و ئەو رۆژە جۆلانەى بۆ ھەلبەستبوون. گورىسكى لە دوو دار سنجوو بەستبوو. ئەبراو سەرى لە گىژەو ھەتاتبوو. پەرووش. دلى تىكەل دەھات. ئەو زەرداوى خۆى لە رىخۆلەو گەدەى ھەلدەساوى جىنگلى پىدا. ھەلىستاندە سەر چۆك، لەگەل ئەو، كۆلە پووشكەكەش ھەستا. ئەبراو دەمەورپو كەوت و كۆلە پووشكەكەش بە سەرىدا. زەرداو. ئەبراو زەرداوى ھىناو ھەمى لە ھەرزى ھەلچەقى. كۆلە پووشكە لەسەر پشتى خوار بوو بۆو. ژان و پىچى رىخۆلەكانى ھەجمانى لىھەلگرتبوو. ھەلىدەچۆقاند. ھىزى جوولانى نەبوو. ھىزى نەمابوو. بەلام گوشارى زەرداو واى لىكرد لەخۆى بەوئى. وىستى خۆى لە چنگ كۆلە پووشكەكە رزگار كا. دەستى برد بۆ گرى قولفەكەى سەرسنگى. بە تەكانىك گرىكەى ترازاند. كۆلە پووشكە كراو ھەكەوت بەلادا. ئەبراو سووك بوو. دىسان رشانەو. ئەمجارە زەرداوى خالى نەبوو. لەكى خوئىن. ئەبراو خىرا دەستى برد بۆ گوىچكەى. نا، خوئىنى گوىچكەى وشك بىو، قەتماخە. بەلام ئەبراو نەيدەو ىست باو ھەركا كە خوئىن رشاو ھەتەو. شەلالى ئارەقە. بە گاكۆلكى بەرەو ھەتاغەكە خوشى و خۆى گەياندە پەنا ھەجاخەكە. ھەجاخ سارد و سىر. زۆرى پىتەچوو سەرما، سەرمايەك كە ئەبراو لەبەر تاوياوى بەتىنى لەشى لەبىرى چوو بۆو، ھەلەرزىنى خست. چەق و چۆ. ھەك شەقشەقە دەلەرزى. كەس نەبوو. ھىچ كەس لە مال نەبوو. «ھىچ كەس لە مال نىيە؟ ھىچ كەس؟!»

دەنگى لەرزۆكى ئەبراو گەرايەو ھە گوىي خۆى. دەبوو ھەستى. ھەستا. دەستى بە دیوارەكەو گرت و راو ھەستا. راو ھەستا. لەرزى. جىنگلى دا. چلە بىيەكى لەبەر با دا. دەتگوت بۆمەلەرزەپەك راپدەو ھەستى. ئەژنۆى، شان و پشتى دەلەرزىن. بە زەحمەت دەستى بە دیوارەكەو گىر بووبوو. مالەكە رەش داگەرابوو يان ئەو چاوى لە رەشەو ھەتات؟! چاوى لە درگاگە كرد. شەو گەرووى درگاگەى پىر كردبوو. نا، كەوايە ژوورەكە تارىكە. لەگەل ئەو ھەشدا دەبى كارىك بكات. لىفەكان لەسەرى ژوورەكە بوون. لەسەر ھەرزالەكە. بە كوئىرە كوئىرە پۆى بۆ لای نوئىتەكان. بە لەرزە لەرز لىفەپەكى داگرت و بە خۆيدادا. نا، لىفەپەك بەس نىيە. يەكى



دیکه ش. دیسان یه کی دیکه. ئه وهی بوو، هه رچی لیفه بوو دای به خۆیدا. چه ق و چۆ وشه قه شه قی ددانی که م نه ده بوو. شه قه شه قی کاکلیکه ی له بن لیفه که دا دهنگی دداوه. شتیک که خۆشی نه یده زانی چیه، وای لیده کرد بنوو زینی. نالین. شتیک. حاله تیک بو دهر برینی ژان. تووله رییه ک که مرۆقی نه خۆش بو دهر باز بوون له چنگ ژان هه لیده بژیی. ئه گهر ئه و ژانه له ناخیدا بی و کر و کپ بی. ته قه ده کا. تان و پۆی له شی له بهر یه ک هه لده وه شی. نالین. نالاندنیکی خه ماوی. له و شیوه نالینه ی که دلی پیاو ئاور تیه ر ددا. سینگی پیاو ده کیلی. نالینیکی وا که پیت وایه هه زار سال له ناخدا قه تیس بووه.

له ناخدا رهگ و پنجی دا کو تاوه. له ناخی یه سقانه وه سه رده کا. نا، هه ر رهگ و پنجه که، یه سقانه که، ئه و رهگ و پنج و یه سقانه ی که بوونه ته نالین. بوونه لالانه وه و کوپوزه و له ئه وکه وه هه لده قولین. گیانه و خه ریکه دهر چی. گیانه و خوی له زمانه وه ده پینچی. هه لده سووری و له نیتوان ددانه چیره و ددان به جه رگدا گرتندا، بو هانایه ک ده گهری. به لکوو بگه نه فریای:

«وهی... دایه... دایه...»

ئه وه، هه ر ئه و هاوار و نالینه خه ماوییه بوو که له ژیر ددانی ئه براوی کوپی سلووچدا قرچ و هوړ ده سکا. ئه وهش ده بی یه که م وشه یه ک بی که له کاتی ژانی جه رگ ته زیندا به سه ر زمانی مرۆفدا تیه ریوه و دهر باز بووه.

عه باس هاته وه. نانی به ده سته وه یه و پارووی له ده میدایه. له گه ل جوینی پارووی نان چاوی زیاتر زهق ده بنه وه. گوریسه قولفه کراوه که ی له شانی کرده وه و فرییدا بن دیواره که. زمان درێژانه، وهک پیاویک که بژیوی خیزانی له ده سته یه و بنه ماله یه ک به ختیو ده کا، گوپاندی:

- کهس له م به قورپیگه راوه دا نییه؟

ته نیا نووزه ی ئه براو تاریکایی ژووره که ی ده له زانده وه.

- ئه و چرا ده سته یه سه گ خاوه نه تان بو هه لنه کردوه؟

ئه براو قسه ی بو نه ده هات. وشه له ژیر ددانیدا ده تلیسه انه وه. عه باس پلیته ی چرا ده سته یه که ی داگیرساند و شو قیقی لیل، تاریکایی ژووره که ی شه ق کرد. عه باس

هیشتا نانه که ی به ده سته وه بوو. عه باس که وه رسوو پراوه چاوی به ده موچاوی وردیله ی براکه ی که وت که له بن لیفه که وه دیار بوو و چاوی به ترسه وه ترووکه یان ده هات. هه رچی لیفه بوو دابووی به سه ر خۆیدا. ئه براو به و ئه دگاره وردیله و ترساوه یه وه له گیانه به ریکی گیرو ده ی بریندار ده چوو. عه باس بی ئه وه ی بیر له و دیمه نه بکاته وه، پۆی بو لای ئه براو و به زمانیک که توورپه یی لیده باری گوتی:

- چیه؟ بو وا خۆت هیناوه ته حالی جاو؟ چیه، ها؟!

ئه براو هیچی نه گوت. نه یده توانی. نه شیده ویست. عه باس خۆ کویر نه بوو؛ ده بوو بزانی. عه باس هاته په نای و لینی پرسی:

- ده مو فلچت بو خویناوییه؟ دیسان وه گیر سالار که وتی؟!

ئه براو ده له رزی و شه قه ی ددانی ده هات. عه باس به ناقیلی له بهر ده می ئه براو چۆکی دادا و گوتی:

- چیه زمانت شکاوه؟! کهر و لالی؟! بو قسه ناکه ی؟!

ئه براو پچر پچر گوتی:

- چه قوچۆ، یه سکی له شم خه ریکه ده ته قن. گیانم دهر چوو، فریام که وه! سه رمامه.

- چت لیکه م؟ هه رچی شره و بره یه داوته به خۆتا.

- خۆت، خۆت، قرم هات. سه رمامه.

عه باس هه ستاو به زگه وه، به سه ر لیفه کاندرا راکشا. له رزینی جه سته ی ئه براو ئه ویشی ده له زانده وه.

- چ به لایه کت به سه ر خۆت هیناوه؟!

- زگم، زگم، ریخۆله م...

- چ قوزه لقورتیکت خوار دووه؟

ئه براو هیچی نه گوت. ته نیا نالین و نووزه. عه باس له سه ر لیفه کان هه ستاو نانه که ی هینا:

- په نگه هی ئه وه بی زگت خالییه. ها؟ هانی! ها!

په نچکی نانی کرد به ده مییه وه:

- ورد بیجاوه، ورد بیجاوه. دیسان ده تده می. تیر بخۆ، ورد بیجاوه ورد.

- سه‌رمامه سه‌رما، گه‌رمم که‌وه. مردم. قرم هات!

عه‌باس بی‌پاوه‌ستان کلاشه‌کانی دا‌که‌ند. خوئی خزنده بن لیفه‌که‌وه. توند  
ئه‌برای له باوه‌ش گرت. له‌رزینی ئه‌برای ئه‌ویشی وه له‌رزین خستبوو. به‌لام  
عه‌باس وه‌ک ئه‌وه‌ی جاشکیکی چه‌مووش رام بکا، توند توند له باوه‌شی گرتبوو:

- نان بخۆ نان؛ چه‌ندهت پی خو‌شه بخۆ! زگت خالییه بویه ده‌له‌رزی، بخۆ ده‌ی!

ئه‌برای پاروو له دوا‌ی پاروو قووتی دها و له نانه‌که که‌م ده‌بووه. راست وه‌ک  
ماریک که که‌وتیته چنگ ژیشکیک و خه‌ریکی قووتدانی بی. جار له‌گه‌ل جار کورتنتر  
ده‌بووه. عه‌باس ئه‌گه‌ر هه‌ر ئاوا بیده‌نگ بوايه. ئه‌برای قرته‌ی له نانه‌که ده‌بری. بویه  
له پر وه‌خۆ هاته‌وه و له‌تکه نانه‌که‌ی له ئه‌برای ساندوه.

- بی ئینساف؛ خۆ نه‌مگوت پرزه‌ی لی ببره. نیوه‌ی زیاترت لووش کرد!

ئه‌برای به نکوناله‌وه گوتی:

له‌تکه برشته و برژاوه‌کانی هه‌مووی تو خواردبووت.

- ئه‌وه زمان درژی‌ش ده‌که‌ی؟! خه‌تای خو‌مه که... وادیاره ئارام بوویه‌وه، نا؟

- تو‌زیک.

عه‌باس که کراسه‌که‌ی له‌به‌ر زگیدا به ئاره‌قه‌ی ئه‌برای خووسابوو. له‌شی له

له‌شی براکه‌ی کرده‌وه، له ژیر لیفه‌که هاته ده‌ری و گوتی:

- خۆت وه‌به‌ر با مه‌ده، ئاره‌قه‌ت کردوه.

تاویاو. دوا‌ی تاویک له‌شی ئه‌برای وه‌ک گپی ته‌ندووری لینهات. ئازای له‌شی

وه‌سه‌ر ئاره‌قه که‌وتبوو. ئاره‌قیکی لینچق و شیلای. وه‌ک لاسکه جه‌گه‌ن له نیو

مه‌نجه‌لیکی کولاتوو دا. ده‌تگوت کیویک له سه‌ر جه‌سته‌ی باره:

- ئه‌و شپه و شالاته‌م له سه‌ر لاده خنکام.

عه‌باس جوابی نه‌ده‌دایه‌وه:

- ئاره‌قه‌ت کردوه نابی با لیت بدات.

- باشه لانیکه‌م هیندیکیان لابه، خه‌ریکه هه‌ناسه‌م راده‌وستی.

- نا، تا‌قه‌ت بیته.

ئه‌برای له‌به‌ر براکه‌ی ده‌پارایه‌وه:

- تو خودا، تو پیغه‌مبه‌ر، تو گیانی ئه‌و که‌سه‌ی خو‌شت ده‌وی، فریام که‌وه، گیانم

ده‌رچوو!

عه‌باس ده‌ستی له خیره‌سه‌ری هه‌لگرت. ئه‌و له‌ته نانه‌ی مابوو نایه باخه‌لی و

پاروه‌که‌ی ده‌می قووت دا و گوتی:

- باشه باش. ئیستا که ناوی خوات هینا یه‌کیان لاده‌به‌م.

پلاسیکی له سه‌ر لایرد.

ئه‌برای پارایه‌وه:

- یه‌کی دیکه‌ش، یه‌کی دیکه‌شم لیکه‌وه، تو گیانی باو‌کم.

عه‌باس تو‌زی مت بوو:

«هه‌ر به‌راست بو چه‌ن شه‌ویکه دیار نییه؟!»

- تو ده‌لیی چی ئه‌برای؟ هه‌ر به راستی رو‌یشتوو. یانی دایکم له‌به‌ر ئه‌و کابرایه،

سالار عه‌بدوللا، وا خوئی هیناوه‌ته حالی جاو؟

ئه‌برای پارایه‌وه:

- کورپه ئاورم تیبه‌ر بوو، سووتام! لیفه‌یه‌کی دیکه‌شم له‌سه‌ر لابه.

عه‌باس گوتی:

- ئه‌ی ئه‌وه له‌کویتییه؟ دایکم ده‌لیم. نه‌کا ئه‌ویش به لایه‌کی دیکه‌دا سه‌ری پیوه

نابن و رو‌یشتی؟

ئه‌برای هاواری کرد:

- عه‌باس... عه‌باس... بی دین خنکام! لیفه‌یه‌کم له سه‌ر لابه. تو‌زی ره‌حمت بی.

عه‌باس لیفه‌یه‌کی دیکه‌ی له سه‌ر لایرد و دوا‌یین پارووی نانه‌که‌ی له گووی

ئاخنی و گوتی:

- باشه؟ ئه‌وه‌ش لیفه‌یه‌کی تر.

ئه‌برای بیده‌نگ بوو. له‌شی ده‌تگوت سر بووه. لایه‌کی روومه‌تی نایه سه‌ر

عه‌رزه‌که و پیلووی قورسی چاوی له سه‌ر یه‌ک دانا و پارایه‌وه:

- کو‌له پوشکه‌که‌م... کو‌له‌که‌م بو بیته... بیه‌ینه پشت سه‌رم.

ورپنە دەستى پىكىرد. عەباس بېستېبوى كەسىك كە تاو ياوى بى، ورپنە دەكا. كەوايە جىي مەترسى نەبوو. ھەزىكرد بچى چاويك لە كۆلە پووشكە كە بكات. چووه دەرى و كۆلەكەي راست كردهوه. قورسى ھاتە بەر چاوا. لەبەر كۆلەكەدا دانىشت و پشتى پىئوھدا. ھەسەسە دللى داگرت. سەرى پەتەكەي بە سەر شانيدا ھىنايەوھ لە سەر سنگى توند گرىي دا. كۆلەكە بە پشتىيەوھ جىي خۆش كرد. ھىزى لە خۆى داو كۆلە پووشكەي بۆ بەرز نەكرايەوھ. قورس بوو. بەلام عەباس نەيدەويست ئەوھ قەبوول بكا كە ھى زورى پووشكەكەيە. پىي وابوو بە ھۆى تەر بوونى لاسكە پەمۆكانەوھيە. ديسان ھىزى لە خۆى دا. كۆلە پووشكەكەي ھەلينا، بەلام لە سەر پشتى رانەوھستا و بە لادا كەوت.

«ئەم گيسكە گولە چۈنى ھەلگرتووه و ھىناوييەتەوھ؟»

واى دانا كە ئەبىراو كورته بالاترە. بۆيە باشتر دەتوانى لە ژىر كۆلەكەدا ھەلترووشكى و بۆ ئەوھى كۆلەكە لە سەر پشتى جىگىر بى ھەر توزى بەرزى بكاتەوھ تەواوھ. لەگەل ئەوھشدا زۆر شوورەيى بوو ئەگەر عەباس كۆلە پووشكەكەي ئەبىراو نەتوانى. ھەموو ھىز و گورى خۆى خستە كار و بە كۆلەكەوھ ھەستا سەر پى. ئەژنۆى لە بن قورسايى كۆلەكەدا دەلەرزى. لاتراسكەي بەست و خەرىك بوو بە لادا بگەوئ. خولىكى لىندا، بەلام بەر لەوھى سەرى لە گىژەوھ بى، خۆى گرتەوھ و پىي لە ھەرزى چەقاند. ھەستىكى تىكەل بە غوروور كۆلەكەي لە سەر پشتى سووكتر كرد. ئەگەر وانەبوايە، ئەگەر لە ژىر كۆلەكەدا نەيتوانىيە خۆى راگرئ، لە خۆى شەرمەزار دەبوو. ويستى كۆلەكە دانىتەوھ، بەلام شتىك نەيدەھىشت، ھەستىك، ويستىك، جارىكى دىكە كۆلەكەي لە سەر پشتى ھەلتەكاند و راستە و پاستەي كرد. بەرەو كۆلان مىلى پىئوھنا لەگەل تارىكى ئاويتە بوو.

عەباس گوئى لە ترپەي نەرمى ھەنگاوى مېرگان بوو. پاشان توانى تاپۆى بارىكەلەي بىنى. ھاجەرى خوشكى عەباسىش لەگەل دايكى بوو. عەباس كۆلەكەي بە ديوارەكەوھ ناو لە ژىريدا بە كوورپى مايەوھ:

دايك و كچ تا ئىستا لە چ بە قورپىگىراويك بوون؟

مېرگان كە رقىكى پەنگ خواردووى لە گەرودا بوو، بى راوھستان گوئى:

لە سەر قەبرى بابت!

ھەنگاوى ھەليناوھ و بە بەر دەمى عەباسى كورپىدا تىپەرى، بەلام ھەنگاوھكانى خاوا كردهوھ و پرسىي:

خەرىكى دىتتەوھ، يان دەرۆى؟

عەباس كۆلەكەي لە ديوارەكە كردهوھ، پشتى كرده دايكى و مىلى پىئوھنا و گوئى:

دەچم بۆ نانەواخانە.

مېرگان ددانى چىر كردهوھ و تىپەرى.

عەباس لە تارىكىدا و مېرگان و ھاجەر لە درگاي مالىدا ون بوون.

ئەبىراو ھەروا ورپنەي دەكرد:

«كۆلەكەم، كۆلە پووشكەكەم. بۆم بىنن بۆ ئىرە. بۆم بىنن. لە پشت سەرم

داينن. دەيەن، دەيەن.»

مېرگان بەرەو لاي ئەبىراو رۆيى. پىويست بە قسە نەبوو. ئەبىراو ھەموو گىيانى ھاواری دەكرد كە نەخۆشە. تاوياو. مېرگان ليفەكانى لە سەر لادا. تەويىل و برژانگ و برۆى شەلالى ئارەقە بوون. مېرگان دەموچاوى كورپەكەي بە لۆى چارۆكەكەي وشك كردهوھ و لە پشت سەرى دانىشت و دەستى بە سەريدا ھىنا. قزى خوسابوو. تەر تەر.

ھاجەر لە جىي خۆى ماق ما. ئەو ھىشتا كەمتر لەوھ بوو كە بتوانى كارى شتى لە خۆ بگرئ. لانىكەم خەمى نەخۆشىنى براكەي. ھاجەر دەبوو راوھستى ھەتا كارىكى پى دەسپىرن. ھەتا كەسىك شتىكى بوئ، داوا بكا. تەنانەت ھىشتا ئەوھندە جى نەكەوتبوو گۆزە بنىتە سەر شانى، ئەو كارەشى دەكرد، بەلام كاتىك كە دايكى پىي دەگوت. كچۆلە و پاشەبەرى بئەمالە بوو. ھەر ئەوھش ھاجەرى ئەوھندەي دىكە نازدار كردهوو. بۆيە ھەمىشە جۆرىك دوو دللى و چاوپروانى بە سىمايەوھ ديار بوو. شتىكى وەك دردۆنگى و دلە خورپە، لەو روخسارە چكۆلەيەدا، ھىشتا شتىكى خۆرسكى لى نەروابوو. گۆلاويكى چكۆلە بوو، ھىندى جار كە تيشكى خۆر لىئىدەدا، دەدرەوشايەوھ. ھىندى جارپىش لىل دەبوو كە توفانى لم ھەلىدەكرد. ھىندى جار

دهیبه سست که سه رما ده بزوت. هیندی جاریش تیک ده چوو که گه واله هه ور تیک ده هالان و ئاسمانیان ده تهنی. ئەم شه ویش ئە گهر تیک چوو و شلوئ بووه، هی ئە وهیه ماله که یان تاریک و کپ و خه ماوییه. هاجه هه ئە وهی پیوه دیار بوو که ده ورو به ری داده گرت.

- کتربیه که بنی سه ر کوانوو کچی.

هاجه ده سته جی هه ستاو رۆیی که کوانوو که هه لکا.

نالو نووزهی کوربه کهی دلته نگ و خه ماری کردبوو، پیداجر له هه مبه ر پیشهاته کاند، هه م خوین له چاوی زابوو، هه م رق له گه روویدا په نگی خوارد بۆوه. میرگان جینگلی هدا و تیده کوشا خوراجر بی. ده بوو کاریک بکات. رزگار بوون له وههنگاوه دا بوو که هه لیدینایه وه. هه ر بۆیه چرا ده ستهیه کهی له سه ر تاقه که هه لگرت و خۆی کرد به کولینی پشته وهی وه تاغه که دا. له وه که لوکوانه دا که ته نیا دایکان به جیگا کهی ده زانن، دوو سی جور گیای وشکی ده رهینا و له به ری ده ستیدا وردی کردن و کردیه نیو کتربیه که وه. تاکوو بیکولینی و ده ر خواردی ئە براوی بدا. چرا ده ستهیه کهی له سه ر جیی خۆی دانایه وه و بی ئیختیار خولیکی به ده وری خۆیدا لیداو له پشت سه ری ئە براو چۆکی دادا.

نه خۆشی، بۆ میرگان شتیکی تازه نه بوو که سه ری لی بشیوین. میرگان له گه ل نه خۆشی گه وه بوو بوو، له سه ر ئە و باوه ره ش بوو له گه لی پیر ده بیت و له گه لیشی ده چیته گو ره وه. زور پیر و لاوی دیتبوو که درهنگ و زوو له گه ل مه رگ ده سته ملان بوو بوون. زوریشی دیتبوو له مردن گه راونه ته وه و دیسان باوه شیان له ژیان وه ره هیناوه و شان به شانی رۆژگار که وتوونه ری. دیتن و بیستن. مالموچکه ی زهینی میرگان پراو پر له وه دیتن و بیستانه بوو. به لام کی ده توانی چاوه پروانی بیده نگ دانیشتنی دایکی بی که رۆله کهی نه خۆشه؟ با نه خۆشییه کهی تاویاویکی ساده ش بی. میرگان به ره والته ئارام بوو، به لام له دل وه شله ژاو و بی ئوقره. له گه ل ورینه کردنی ئە براو، جاری وابوو و تووشی گیژ و خولی باره شی خه م ده بوو، له ناخه وه هه لده چوقا و بۆ کو رووز له هه ناسه ی هه لده ستا. له وه کاتانه شدا ته نیا کاری که له ده ست میرگان ده هات، ئە وه بوو که ده مکر او ده ر خواردی

کوربه کهی بدا، ئیستاش خه ریک بوو ئە و کاره ی ده کرد. ئیتر چی؟ به وه دلخۆشیی خۆی ده دایه وه که کوربه کهی ئاره قه ی کردوه، ئە وه باشه. به لام ده بی وریا بی و نه هیللی سه رما لیددا. دوا ی چاک بوونه وه ش نه هیللی با په ر بکات و نه خۆش که ویته وه. ئە ویش هه ر ئە وانه ی له ده ست ده هات.

- نه کولا کچی؟

هاجه نه یگوت «نا». گوتی:

- خه ریکه ده کولی.

میرگان به خۆشی و به هاجه ریشی گوت:

- ئە مرۆ کی ته ندووری داخستوه؟

ئە مرۆ هاجه ر هه ر له گه ل دایکی بووه. که وایه میرگان ده یزانی هه ر له خۆوه پرس ی بوو. به لام میرگان به وه قسه یه ده یویست دلی خۆی ساریژ کا. هه ر ئە م گوتنی «له کوئ ده توانین ئاوری ته ندوور په یدا که ی» دلگه رمی ده کرد. جوریک به خۆی و به منداله کانی ده سه لماند که له بی ری گه رمایه کدایه بۆ شه وی. به زمانیک له منداله کانی ده گه یاند که کاری هه موو شه ویکی سکل و خۆله میش له ته ندووری ئە م و ئە و هینانی له بیر نه چۆته وه. جوریک به ورینه کردنی ئە براو و چاوی پر له ترسی هاجه ر و دلته نگه کهی خۆی هیوادار بوو.

هاجه ر کتری و قاپه کهی هینا و خۆی گه راوه بۆ لای وه جاخه که و له بن دیواره که دا دانیشت. میرگان پیاله کهی پر له ده مکر او کرد و به ئە براوی گوت سه رت هه لینه. ئە براو زور به زه حمه ت هه ستا سه ر قوون دانیشت و هه ردوو ده ستی کرده کۆله کهی له شی و وه ک پشیله یه ک له جیی خۆی مات بوو. دایکی بیستبووی که: سه ر دل که قورس بی تاویاوی پیوه یه. ئە وه شی بیستبوو و ئە زموو بووی که ده مکر او سه ردل سووک ده کا. هه ر بۆیه ده مکر او هه کهی له قاپه که دا سارد کرده وه و به ده مییه وه ی کرد. میرگان بی زیاد و که م ئە وه ی ده یزانی ده یکرد. به گیان و دل هیوا ی چاکبوونه وه. ده مکر او ی گوله هیرو و وه نه وشه و خه یار چه مبه ری به ده م کوربه که یه وه ده کرد که ده ستی له گو یچکه برینداره که ی ئە براو

کهوت و هاواری لینههستا. میرگان تازه بوی دهرکهوت که گوچکهی کورهکهی گهزراوه:

- کئی؟ چ توتکه سهگیگ؟ کئی گوچکهتی گهزیوه؟ ها؟ ئه و چه قوچویهش هی ئهوهیه! پیم بلئی؛ زولی سهگه کییه؟ ها؟ پیم بلئی دهی. ههر کهس بی! دهیرینم به گوری بابه سهگیدا. پیم بلئی با بجم داری له قوون برم. سهگبابانه، ههتیویان وه گیر کهوتوه! خودا خوی له منداله چارههشهی داوه. ئیوه ئیتر بۆ لینی دهدن، رهبی ئاورتان تیهر بی!

میرگان ئیتر له ئهبرای نهدهپرسی کئی لینی داوه. قسهی بۆ ئهویش نهدهکرد. قسهی بۆ ههموان دهکرد. بۆ ههوا. بۆ دار و دیوار. بۆ گوچکهکانی خوی که دهیانیبست و نهیاندهیبست. دهستی له ئهبراو بهردابوو. ههر دوو لوی چارشیهکهی له نیو قهدی توند کردبوو و به نیو ژوررهکهدا ههلهدخولا. هاجهر ههر لهو سووچه دیواره خوی کوشمهله کردبوو و ئهبراو کاس و وپ سهری له عهرزهکه چهقاندبوو. میرگان ههلهدسوورا و رادهوستاو رادهوستا و یهک وچان قسهی دهکرد. دهیگوراند. قسهی دهکرد به توندی. لهگهله خوی، لهگهله مالهکهی، لهگهله شهو، لهگهله بوون و نهبوون، قسه کردنهکشی ساده و ئاسایی نهبوو. جۆریک ههرهشه و گورهشه بوو. دهیگوت و بیدهنگ دهبوو. خاو دهبوو و له پردا ئالهتی دهبوو. دهنگی ههلهدینا و هاواری دهکرد:

- فریای کامهیان بکهوم؟ بالم وهسهر کامیان بکیشم؟ دان و ئاو به دم کامیانهوه بکهم؟ ههر کهس ههلهدستی چززهیان لی ههلهدستینی. ههر کهس دهگاتی یهکیان دهداته بهر مشت و چهپوک. ده یهکجاری وهرن بمانخۆن! ههمومان بکهنه مهنجهلیکهوه و بمانکولینن. وهرن؛ وهرن دهی!

- کهس سهری پروت نهبی؛ یا ئهله!

ترپهی قورسی پیی کوچا نهوورۆز، لهگهله کوخهیهکی کورت. میرگانی وهخۆ هینایهوه و پاشان قهلافهتی دوو پیاو نیو درگاکی وهتاگی پر کرد. کوچا نهوورۆز بالتهکهی به شانیدا دابوو و سالار عهبدوللا عهباي له بهردابوو. ههر دووکیان

میزهریان به سهروهوه بوو، سالار عهبدوللا لکهیهکی میزهرهکهی بهسهر سینگیدا شوپ کردبووه.

لهگهله هاتته ژوروی سهرمایان لهگهله خویاندا هینا. تا ئهه کاته سهرما له نیو ژوررهکهدا لهبیر چوو بووه. تهنیا هاجهر بوو که به تهواوی ههستی به سهرما دهکرد و له پهنا وهجاخهکهدا خوی کوشمهله کردبوو. میرگان و ئهبراو ههردوکیان له کلی تاویاو دا دهسووتان. ئهبراو له تاو یای نوبهتی داو میرگان له تاویای رق و قیندا. لهگهله دیتنی پیاوهکان میرگان بیدهنگ له سووچیک دانیشت. هیچی نهگوت. تهنانهت سلای له بیر چوو بووه. وانهبوو که چاوهروانی دیتنی سهر و سهکوتی سالار و کوچا نهبی؛ چاوهری بوو. له سهریشی حیساب کردبوو. بهلام لهگهله ئهوهشدا دلی داخووریا. دیتنی ئه پیاوانهی هینده پی ناخۆش بوو که له سهر جیی خوی وشکی کرد.

پیاوهکان دانیشتن. سالار لای درگاکهوه و کوچا له پهنا وهجاخهکه. هاجهر له پهنا کوچا خزیهه داوه. کوچا نهوورۆز جۆریک له سهر ئاورهکه ههلهترووشکا که نافهکی پاتولهکهی له سهر تینی کهمی وهجاخهکه بی. بویه بۆ دیتنی میرگان و بۆ ئهوهی چاو له چاوی بیری، ناچار بوو سهره زهلامهکهی وهرسوورینی و میرگان تیگهییتن که:

- ههسته ئه و سنی چوار کوته مسه بیته!

میرگان له جیی خوی نهبزووت. پشت به دیوارهوه بیدهنگ ئهژنوی له باوهش گرتبوو. کوچا دووپاتی کردهوه:

- ههسته... ههسته دهی ئه و چوار کوته مسه بیته دهی!

میرگان دیسان جوابی نهداوه. جوولهشی نهکرد. سالاریش چاوی له میرگان بریبوو. گونای وشک و لاجانگی میرگانی له بهر شوقی کزی پیوسۆزهکه دهی. بیدهنگیهکی خیشه سهرانه له جیی خوی وشکی کردبوو. دهتگوت له جیی خوی رهق بووه. نهخشی بهر جهستهی ژنیک له سهر بهرد. بهلام سالار ئهوهندهش له سهرهخۆ نهبوو. دلی پر بوو له قسهی تال و رهق که دهیتوانی بیدا به گورچووی

میرگان و کوره کانیدا. به لام چونکه کوئخا نه ورؤز بؤ ناو بژیکاری هاتبوو، جوان نه بوو هه لچی. کوئخا سه ری وهر سووراند و گوراندی به سه میرگاندا:

. نه وه کهر بووی؟! ده لیم هه سه ته نه و چوار کوته سه میراتیبه بیتنه! به زمانی خوش حالی نابی؟

میرگان هه روا که چاوی له عه رزه که بریبوو، گوتی:

خوتان بچن بیهینن، خو جیگا که ی ده زانن.

کوئخا گوتی:

. نه گهر به دهستی خوت نه بیهینی دیاره که خو م ده بیهنم. خو من نه هاتووم بؤ ئیره چا و له سه ر و سه کوتی تو بکه م!

میرگان گوتی:

. خودا له گه وره بییت که م نه کا!

کوئخا قسه که ی له دل چه قی و گوتی:

. حیساب حیسابه. برابه تیش به جیی خوی، برامان برابه تی، کیسه مان جودابه تی... سالار خوت هه سه ته. هه سه ته برؤ مسه کان له په نا که ندوو هه که ده رکیشنه. هه سه ته ده ی. هه تا من لیره بم کاره که ت دژی یاسا نیبه.

سالار عه بدوللا ناماده له جیی خوی راوه ستابوو. خوی کرد به کولینه که دا، نه م دیوی درگا کرؤکپ. میرگان و کوئخا و هاجهر و نه براو هه رکامیان به شیوه یه که بیده نگ بوون. دهنگی ته قه و زرینگه ی مسه کان له پشت په رده که وه هه ستا. سالار عه بدوللا په رده ی درگا که ی لادا. مسه کانی دانه دانه خسته ده ری و پاشان به پیاله یه که وه هاته ده ری و به کوئخای گوت:

مسه کان له نیوه ش که متر بوونه ته وه. کوئخا! هه تا زوه وهره ته ماشا بکه!

کوئخا هه ستا. رویی کرده درگای کولینه که و سه رحیسابی مسه کان بوو:

. ده سیر. نیو مه ن پازده سیر. نه م قاپه ش داینین حه وت سیر؛ له سه ر یه که ده بیته... ده و سی و پازده و حه وت، مه نیک و دوو سیر. ده مینئ چوار مه ن دوو سیر که م. باشه ئیتر، باشه؟ پیش نه وه ی شه ره چه قه ده ست پیکیات، سالار عه بدوللا پیو سؤزه که ی له سه ر تاقه که هه لگرت و دیسان خوی کرده وه به

کولینه که دا، هه موو قوژبن و که لینه کان گه راو هاته وه ده ری. پیو سؤزه که ی له جیی خوی دانایه وه و گوتی:

. نه ماون. مسه کان نه ماون. بوونه ئاو به عه رزیدا رؤچوون!

میرگان بیده نگ بوو و چاوی له به ر پیی خوی بریبوو، به لام سه رنجی تیژی سالار و کوئخای له سه ر نیو چاوان و لاجانگی خوی هه ست پیده کرد. چاوه ریی تووره بوونی پیاوه کانیش بوو. هه موو شتیکی له به ر چا و گرتبوو. هه ر بویه ئاوا قورس و قایم له سه ر عه رزه که دانیشتبوو. ماری سه ر خه زینه. له وه ش زیاترچی له ده ست ده هات، عه رز ته نها پشتیوانی بوو. هیزی هه ستان و ویستانی نه بوو. پیی خوش نه بوو له ژیر تانه و ته شه ری کوئخا و سالاردا چؤکی بله رزی. پیی خوش بوو تاقه ت بیئی. هه ر بویه وه ک سندانئ ئاسنگه ری له سه ر عه رزه که چه قی بوو. سالار گوتی:

. ناخونه که! ده ستیان تیبردوو هه. من خو م دیتبووم. قابله مه، مه نجه لی گه وره، له گه ن و تاسه و ده وری. قاپی لیو برکه یی و موجوعه یه کی سی سیر. ته نیا نه م سی چوار کوته سه قوپاوه نه بوو خو. ده ستریزی کراوه ته سه ر ماله که م! رایانگویستوو هه. نه و مسانه هی من بوون.

«هی تو؟!»

سروشتی بوو نه گهر میرگان وا بلئ. به لام نه یگوت. ته نیا به دلیدا هات.

کوئخا به شه قاوی گه وره هاته پیشی و له نزیک میرگان راوه ستا:

. مسه کانی دیکه له کوین؟ له کویت شار دوونه وه؟

میرگان نقه ی نه کرد. کوئخا دیسان دوویاتی کرده وه:

. له گه ل تومه! له کویت شار دوونه وه؟

کوئخا دهنگی ده له رزی. میرگان ئیتر نه یتوانی بی وه لام دانیشی. هه ر بویه گوتی:

. له کوی بوون هه ر له وین! من چووزانم.

سالار په ریبه نیو قسه کانیا نه وه و گوتی:

- نه ماون؛ دیار نین! ئەمانه تهنیا چوار کۆته مسی شکاون. ئەوهی به کار دئ دیار نییه.

میرگان گوتی:

- له قهبری بابم دان، له کوین؟! من چووژانم چیان لیهاتووه. ئاور تیبهر بوو خۆی هه موو شهوئ کۆتیکه هه لدهگرت و دیبرد له ئاوی دهکرد. من چووژانم! دهچوه ئاوااییهکانی سهروو دههاتهوه. رهنگه لای ئاشنا و رۆشناکانی به بارمته دایناهی. رهیبی عهمری نه مینتی. خودا فهوت و فهنای کا.

سالار له پر گوراندی:

- درۆیه! درۆ دهکهی! به چه زهتی غهوس درۆ دهکهی! نانه جیم هه کارێ خۆته گوموگورپ کردوون!

میرگان چاوی له سالار بری و گوتی:

- من؟! دهستم شکێ ئەگهه من دهستم لیداییتن. ئەو مندالانهم جوانه مه رگ بن ئەگهه رۆحم ئاگاداری ئەو مسانه بی. سلووچی باوک سهگ هه موو مسهکانی به تالان بردم. هه موو جیازی خۆم بوون. ئەو هیچ و پووچه بردوونی و فرۆشتوونی. - درۆ دهکهی له گهه جهدد و ئابادت. چل درۆی روو رهش! ئەو پیاوه قهت دهست بۆ مائی هه رام درێژ ناکا. سلووچ دزی له مائی خۆی بکا.

- مائی خۆی؟! ئەو له کوئی هیناوه که مائی بی؟! مهگین میراتی باوکه هه ورگه ره کهی پێ برا بی! خۆ ئیوه خۆتان له بیرتانه وهختی باوکی مرد چی له پاش به جیما؟ تهنیا پیمه رهیه کی هه ورگه ره کی کوا میراته کهی له وه زیاتر بوو؟ مائی خۆی؛ مائی خۆی! یه کهی نابه له د بی پێی وایه بووکی قه پالی فه رهنگ بووم!

سالار گوتی:

- سویند بخۆ؛ دهست به قورئاندا ده دهی!؟

- بۆ دهست به قورئاندا دم؟

- سویند بخۆی که خۆت ئەو مسانهت نه شار دۆته وه!

میرگان له جیبی خوی راسته وه بوو، هه لات بۆ لای هاجهه و باوهشی پێدا کرد.

ههتا توانیی چه پۆکیکی به سه ریدا داو گوتی:

- خودا ئەو کهچم لی بستینی، بهو دهستانه ی خۆم کفنم کردبێ ئەگهه... ئەگهه خه بهرم له شتیک بی. کوێخا! لانی کهم تۆ قسه یه که بکه!

کوێخا نه ورۆژ میرگانی دهناسی. نهک ههه میرگان. زۆر بهی خه لکی زه مینجی له سالار عه بدوللا چاکتر دهناسی. ههه بویهش ئەو کوێخا بوو، نهک سالار عه بدوللا. ده یزانی ئەگهه له وه زیاتری له سهه برۆا، میرگان فوو له دۆ ناکا و له وانیه هاجهه بنیته ته پێلی سه ری و بیدا به سهه سالار عه بدوللا دا. کوێخاش پێخۆش نه بوو وای لیئێ. نه یه دهویست به حوزووری ئەو شتی وا بقه ومی. په لاماردانی هاجهه، به برۆای کوێخا، بۆ ئەوه بوو. بویه کوێخا وای به باش زانی که نیو بژیان بکا. له وه زیاتر نه دهکرا پێ له کلکی میرگان نیی.

میرگان لهو جۆره خه لکانه بوو که کهسانیکي وهک سالار عه بدوللا و کوێخا پێیان دهگوتن «رهش و پووت» له لایه که وه راستیش بوو. چونکه میرگان له ته واوی ته مه نیدا ده رفه تی ئەوهی نه بوو بوو خۆی بناسی. نه سه ری شانیهی دیتبوو، نه لاقی که وش. نه زگی تیز بوو بوو، نه جل و به رگی ته واوی له بهر خۆی و مندالیا دیتبوو. به لام ئەگهه «رهش و پووت» شتیکي غه ییری ئەوه بی، ده بوو کوێخا خۆی مانا که ی بزانی. چونکه میرگان یه کی له ژنه ئازا و به کار و توند و توله کانی زه مینج بوو. رهنگه به کارترین ژنی ئەو دێیهش. کێردی تازه سوو. تاوێک سه ره وتی نه بوو. ئەگهه ده که وته کار به قه رای دوو پیاو کاری ده کرد. گورجوگۆل. ئیستاش کوێخا سوور ده یزانی میرگان نابه زئی. ههه بویه چاوی له سالار کرد و گوتی:

- هه لگهه؛ ئەم سهی چوار کۆته مسه هه لگهه پاشان باقییه که ی دیکه ی وه گیر ده خه ین.

میرگان راوه ستاو گوتی:

- باقی و ماقی نییه کوێخا؛ من ناتوانم وهخت و ناوهخت له بهر که سیکا سهه دانه وینم و به قه رزدارم بزانی! یان ئەم مسانه دهبا و حیسابمان پاک له پاک ده بی، یان ناهیلیم که وچکی له م ماله به رنه ده ری. به خوا ئاور هه لدا یستیم!  
- باشه تۆش باشه. پێویست ناکا ئەوه نده ده می خۆت شل که ی.

- زور چاکه کوپخا، تو هر چاو شووری کس و ناکه سم مه که، له وه لا خوت چونی به چاک ده زانی با وایی.

کوپخا چاوی له سالار عه بدوللا کرد و گوتی:

- دهی، تو ده لئی چی؟

سالار ناچار دانه وی قاپ و قاچاخه شکاوه کانی هه لگرت، چاویکی پر له رق و بیزاریی له میرگان کرد و گوتی:

- باقییه که ی دیکه شت لی ده ستینم. جا بزانه چونت پین په یدا ده که!

میرگان په لاماری دهستی سالاری داو گوتی:

- باقی و ماقی نییه. حالی بووی؟ پاک له پاک. ده ته وی وایه. ناته وی نه مانه ش دانی و برۆ.

کوپخا میرگانی کیشا دواوه و گوتی:

- برۆ ده ری سالار. برۆ دهی! خو هیشتا سلوچ نه مردووه. هه ربینا دیت هاته وه.

سالار مسه کانی هه لگرت و چووه ده ری. کوپخاش میرگانی به ردا و بالته که ی له شانی که وتبووه خواری هه لیگرت هه و به دوا ی سالار دا چووه ده ری؛ میرگانیش دانیش.

له که لینی درگای ته ویله وه، عه باسی میرگان رویشتنی سالار عه بدوللا و کوپخای ده دی. گویشی بو قسه کانیان راداشتبوو. دوا ی تاوی به هیواشی هاته ده ری.

ده ترسا سالار بگه ریته وه، هر بویه له سه ر دیواره که وه چاویکی له کولان و رویشتنی سالار و کوپخا کرد و وه ک ریوی خوی کرد به وه تاغه که دا. میرگان به رقه وه لیوی خوی ده کروش. هاجه ر مات و ترسا و له سووچیک خوی کوشمه له کردبوو، نه براو له بن لیفه که دا دیار نه بوو و جار جار ورینه ی ده کرد.

عه باس له په نا وه جاخه که چۆکی داداو گوتی:

- مسه کانت له کوئی شاردو ته وه دایه؟!

میرگان که تا ئیستا خوی خوارد بووه و له وانه بوو شق به ری. گوراندی:

- له جه هندهم! نوره ی تویه نه مجار. ده لیم گه ری با به ده ردی خومه وه دیق بکه م.

عه باس بی نه وه ی خوی شلوی بکا، گوتی:

- گویم له هه موو قسه کانتان بوو. تو مسه کانت له جییه ک شاردو ته وه. میرگان بو نه وه ی قسه که ی بگورئ. ده م و لووتی به لوی چارو که که ی سر ی و گوتی:

تو که نگی هاتییه وه ناگام لی نه بوو؟ نه ی کوا نان؟ مه گین کوله پووشکه که ت نه برد بو نانه و اخانه؟

عه باس گوتی:

- سه بگاب لی نه کریم. گوتی نه مشه و نامه وی. بو سووته مه نیی سبه ی نیش هر سبه ی نی ده کریم. هه تا نه و کوله دوا براوهم هیناوه بو مالی تو یخم چوو!

میرگان راسته وه بوو گوتی:

- ته ندووره که یان پولووی تیدا بوو؟

- نازانم. درگای ماله که یان داخرا بوو.

میرگان هه ستا دهستی دا ته نه که ی پال وه جاخه که و هه لیگرت. عه باس مه چه کی دهستی دایکی گرت و گوتی:

- نه تگوت مسه کانت له کوئی شاردو ته وه؟! بو خوتی لی گیل ده که ی؟ چیت له ژیر سه ر دایه؟! ده ته وی کلاوم له سه ر نیی؟ نه و مسانه به شی منیشی پیوه یه. خو به ناوی تو تا پو نه کراوه.

میرگان دهستی له دهستی کورکه ی ده رکیشا و گوتی:

- ده مت لیک نی توش. زمانی گرتووه! هر تو م که م بوو. جار ی راوهسته با میزه که ت که ف بکا. جا سینگت بیته پیشی و بوهره، بی چاوو روو!

هر چو نیک و له هر کوپیه ک بی، ده بوو میرگان پولووه ره ژ ی په یدا کا.

له وه زیاتر رانه وه ستا ده م بنیته ده م کورکه ی. دهستی دا ته نه که که و وه ک گورگ لوول بوو به ره و ده ری. عه باس، دوا ی نه و قسانه ی دایکی، ههستی کرد زور

ورد و ناچیزه یه. جو ری که بو لی دانیش نابج. قسه کانی بایه. نه وه ش ته نیا شتی که که گنج و لاو خوی له بهر دا ناگری و پیی ده شکئ. بویه که سی که هیشتا ریشی



نەھاتىن، دەتوانى بە كەيفى خۆت كارى لى بېكىشى؛ بەلام بە شەرتى حىسابى لە سەر بگەى، بە پىياوى بزانى. بەلام مېرگان لەم بارودۇخە نالەبار و پىر لە كوئىرەوهرى و ژىنە تالەدا، دەرڧەتى ئەم وردىننەى نەبوو. ھەر بۇيە عەباس رقى لە داىكى بوو. قىن، ئەگەر بۇ ساتىكىش بى. ئاواتى ئەو بوو پۇژىك بەسەر داىكىدا زال بى. گەورەى مال. بەلام ئەو بەس نەبوو. پۇژى.. ؟ كەنگى؟ كوا تاقەتى گەيشتن بەو پۇژە؟ ھەر ئىستا. ھەر ئىستا دەبوو ئەو كەمايەسىيە قەرەبوو بىكەتەو. ئەگەر چى كەسى لىتەبوو. لاي خەلك بەخۇدا نەشكابۇو. بەلام عەباس لەبەر چاوى خوشكى سووك بووبوو. بۇيە ھاجەر كە چاوى لىدەكرد، عەباس گوراندى بە سەريدا:

- چىيە؟! بۇ چاوت تى بىيوم؟! بىيادەمت نەديوھ؟

ھاجەر سەرى داخست.

عەباس گوتى:

باشە دەى! ئىستا ئەگەر ناتەوى خورى شورت كەم، پىم بلى ئەمرو لەگەل داىكم چوون بۇ كوى؟

ھاجەر بە ھىواشى گوتى:

- چووين بۇ كەشك و دۇينە ھەلخستن.

- چىي دىكەش؟ پاشان؟

- پاشان؟ پاشان؟

- منجە منج مەكە! بىللى بزنام. مسەكانتان برد لە كوى شاردتانهوھ؟

ھاجەر نيوھى لە ترسانا نيوھشى بە مەيلى خوى، دەستى كرد بە گريان:

- بە خودا... من نازانم. من لەوى نەبووم! بە قەبرى بابم!

- دەمت لىك نى دىلە دۇم! مەگىن باوكم مردووھ سوئند بە قەبرەكەى دەخوى؟

ھاجەر بە ھۆلە ھۆلەوھ گوتى:

- داىكم گوتى. ئەمرو گوتى مردووھ!

- دەمى شكى بۇ دروى! مردووھ؟ ھا! پراوھستە بىتەوھ، دەبى باوك مردنىكى

نیشان بدەم كەيفى پىبكا!

ھاجەر دای لە قولپەى گريان. بەلام عەباس ئەوھندە دلناسك نەبوو، بەو شتانه دەست لە كۆل خوشكى بىكەتەوھ. ديسان پرسىيار:

باشە دەى. ئەم قسانە بەجىي خوى. وای دائىن باوكم مردووھ. پىم بلى بزنام مسەكانتان لە كوى گوموگور كرد؟

ھاجەر ديسان وەلامى نەدايەوھ و خوى وا نیشان دا كە شوئى مسەكان نازانى.

عەباس دەستى برد بۇ قايشى شەروالەكەى و ھەستا:

- دىلە دۇمى جادووباز! قسە دەكەى يان وەقسەت بىنم؟

ھاجەر خوى خزانده ژوورەكە. عەباس وەك مىرخەزەو بوى چوو. لەبەر دەمى پراوھستا و قايشەكەى لە ەرزى پاكىشا:

- زووكە پىم بلى دەى! دەنا بەو قايشە تەواوى گىانت رەش و شىن دەكەمەوھ.

ھاجەر چاوى قووچاند و دەستە چكۆلەكانى بە بەر چاوييەوھ گرت. دەستى كرد

بە گريان. عەباس گوراندى:

بە غەوس دەتتوپىنم! بەزەبىت بەو چوار كوتە يەسقانەى خۇتا بى. زووكە پىم بلى!

ھاجەر گريا. لە دلەوھ گريا. نەك ھەر لە ترسان؛ بەلكوو لەبەر ھەموو شتى.

ھەموو ئەوانەى دىتبووى و بىستبووى لەسەر دلى خىر بوو بۇوھ و خۇ شوئىنكىش

نەبوو ئەم ھەموو دەرەدى بدركىنى. تەنيا دەيتوانى بگرى و دەگريا. لەوانەيە ئەگەر

عەباسىش ئاوا ھەلئەپىچايە، بەھانەيەكى ھەر دەدۇزىيەوھ بۇ ئەوھى بگرى. بەلام

ئىستا كە عەباس ئاوا ھەلئىپچابوو لە دلەوھ دەگريا. وەك كوانىكى گەيىو كە بە

نووكى دەرزی دەركى بوو بى. ئىتر ئەم خوئناوھ بە كەس پاناوھستى. ھەتا گرىي

دلى دەكرايەوھ، دەبوو بگرى. ئەگەر وىستبايەى نەشگرى. نەيدەتوانى. ئەم لافاوى

فرمىسكە بۇيە ھەستابوو كە دارژى. ئەم گريانەش ئەوھندەى دىكە عەباسى قەلس

كردبوو. گريانى ھاجەر و قوفل كردنى زمانى، عەباسى وا لىكردبوو كە پىي وا بوو

ھاجەر درۆيەكى لە پشت گريانەكەيدا شاردۆتەوھ. ھەر ئەوھش ئارامى لە عەباس

برىبوو. رەنگە ئەوئىش لە بەھانەيەك دەگەر. قايشەكەى ھەلسووراند و دايھىتايەوھ.

ھاجەر وەك ژى وىكھات. عەباس بى بەزىيانە لى دەدا. ئەوئىش چ لىدانىك.

شەرخەي قايش ئەبراي راجلەكاند، چاوى بە حالە حال ھەلئنا و دیتی خوشكى لە سووچى وەتاغەكە لە ژیر قامچى بى ئەمانى عەباسدا گىرى خواردووھ. بى ئىختىار ھەستا. لىفەكەي فېردا و ئاوقاي بوو. تاوياو گەرمى داھىتابوو. لە پشتمە چنگى لە بىنە قاقاي عەباس گىر کرد و كىشايە داواھ. عەباس و ئەبراي ھەردووکیان بە پشتمە کەوتن. ھاجەر توانى ھەلئى. دەریپە پىيە دەرى و قىژاندی. بەلام دوور نەكەوتەوھ. خیرا گەراوھ نىو درگاگە و تەماشای براكانى کرد كە یەكتریان دەتلاندەوھ. راوھستا. ماروقامچى. تىك دەھالان و دەتلانەوھ. ھاجەر نەیدەویرا نزىك بىتەوھ. بە سووران و خو راپسكاندنیک عەباس توانى مى لە چنگى ئەبراي رزگار كا و سواری سەرى بوو. ئىستا بە ھەر دوو دەستى مى ئەبراي گرتبوو:

ـ وا چاكە بتخنكىم، مشكە توپيو! تو ھىزت نىيە بە پىوھ راوھستى، بو خۆت لە كىشە ھەلدەقوتىنى؟ ھەستە برۆوھ نىو جىگاگەت و ن بە لەبەر چاوم دەى!

عەباس لە سەر سنگى ئەبراي ھەستا و لىفەكەي كىشا بە سەرىدا و ھۆمەنى بو ھاجەر برد. ھاجەر پىي پىوھ ناو خۆي گەياندە كۆلان. قىژاندی و بەرەو مالى داىكى عەلى گەناو ھەلات. عەباس نەبووست بەو شەوھ ھات و ھاوار ساز بى. ھەر بۆيە گەرايەوھ ولە نىو درگاگە ھەلتووتەكا.

ئەبراي ديار نەبوو. سەرى خۆي داپۆشيبوو. رەنگە لە شەرمانا خزابووھ نىو جىگاگەيەوھ. عەباس واى ھەست کرد. ويستى دلخۆشيبى بداتەوھ و پىشى بسەلمىنى كە لە خۆرا لە ھاجەرى نەداوھ. پاشان گوتى:

ـ داىك و كچ دەستبەيەكيان كردووھ. كە ئىمە لە مال نەبووين، مسەكانيان بردووھ و شارديويانەتەوھ. حالى بووى؟ گویت لىيە؟ ئەو سى چوار كوتە مسەي بە كەلك دەھاتن بردوويانە و گوموگورپان كردووھ. ئەویش لە جىيەك كە ھەر خۆيان دەزانن. ئەم دىلە دۆمەش گوئى لە مستى ئەوھ و ئەخت و چار دەكەم زمانى ناگەرى. ئەمجارە تۆش...

ئەبراي نەقى نەکرد. تاقتى نەبوو. نەیدەويست سەرى دەرهىنى. لە بن لىفەكە خزابوو. بەلام عەباس ئوقرەي نەگرت. نەیدەتوانى ئوقرە بگري. ھەستا، سەرى لە درگاگە برده دەرى و نەراندى:

ھۆى... دىلە سەر تاشراو! ئەگەر ناتەوى بتتۆپىنم بە پىي خۆت وەرەوھ بو مالى. ھەستە وەرە، باست ناكەم... بە مى شكاوت لە كوئى؟ ھۆي لەگەل تۆمە. زوو كە وەرەوھ؛ لە كوئى؟!

ھاجەر دەنگى نەبوو. عەباس چووھ ھەوشە. سەر تەندووورەكە و تەويلەكە گەرا. ھاجەر ديار نەبوو. رۆشتمە دەرى. كۆلان تاريك و تنوك بوو. لەو تاريكە شەوھشدا مندالۆچكەيەك چۆن دەدۆزىتەوھ. دەيتوانى لە ھەموو قوربىنىكدا خۆي ھەشار دا. كەوايە دەبوو عەباس بە زمانى خۆش قاوى لىيكا:

ـ ھەي فىلەزان... بو پىت وايە نازانم لە كوئى خۆت شاردۆتەوھ؟ دەتوانم بتدۆزەوھ، بەلام پىم خۆشە خۆت بىيە دەرى. وەرە دەى! من شوخىم لەگەل كرى گەوجە! شوخىش نازانى؟ وەرە دەى... ھاجەر... ھاجەر... لە كوئى؟ لەگەل تۆمە رۆلە گيان؟

عەباس ديسان خەرىك بوو قەلس دەبوو. ھاجەر رقى ھەلدەستاند. بىدەنگى كتوپرى ھاجەر لەو تاريكە شەوھدا، جوئى ترسى خستبووھ دلى عەباسەوھ. زورىش جىگای نىگەرانى نەبوو. بەلام مەلووم نەبوو بوچى عەباس وا تووشى دلە خورپە بووھ. شتىكى ناديار دەيترساند. شتىكى وەك لە بىر و چال كەوتنى ھاجەر. ھەر بۆيە عەباس بە پىخاوسى بە سەر عەرزى سارد و كەسىرەي كۆلانەكەدا لەمسەر بو ئەو سەر ھەنگاوى دەنا، قايشەكەي لە مەچەكى دەھالاند و دەيكردەوھ:

ـ لە كوئى دىلە سەگى لە سەگ بوو؟ دەتەھوى ئەمشەو دىقم پىبەكەي؟ لە ھەر كوئى وەرە دەرى قەرەچى؛ دەلیم وەرە دەرى! ئىوھ بو وا بوونەتە بەلاي گيانى من؟ دە وەرە دەرى ئىتر، سەگباب. وەرە دەرى، ھاجەر... ھاجەر...!

ھاجەر ديار نەبوو. دەتگوت دلۆپى ئاوەو بە زەويدا رۆ چووھ. عەباس توورە و ماندوو، سەگى برىندار، خۆي كردهوھ بە ژووړىدا و لە پەنا وەجاخەكەدا دانىشت.

ئه بر او هیشتا سه ری له بن لیفه که دهر نه هینابوو. عه باس ئاراو قارای لیته لگیرابوو.

هاواری کرد:

- تۆش وهک ریوی خۆت تۆپاندوو و فززهت لیوه نایه! ههسته بزانه ئه و چه تیوه چۆته چ به قور گیراویک؟ ههسته دهی ههسته!

ئه بر او هه روا بیدهنگ بوو. پیی خۆش نه بوو جوابی براکهی بداته وه. عه باس به توورپیی ههستاو لیفه کهی دا به شانیدا، له مائی وه دهر کهوت و گوتی:

- به گۆری بابی هه مووتانه وه، به جه حندهم، بۆ هه کوی ده چن چاوتان دهری. به من چی!

ههستا و ریوی بۆ گوی ته ندوو ره که. له سووچیکی نیو ماله که دانیشته و پالی به دیواره که وه دا، ئه ژنۆی له باوهش گرت و سه ری کرده سه که شکه ژنۆی خۆی و مات بوو. ههستی کرد له دلوه گریانی دی. به لام ئه و چاوه زهق و زهلامانه دهتگوت جگه له خوین هیچی دیکه یان لی ناچۆری. بیدهنگ و دلپر، بوغز گه رووی دهگوشی. وهک کۆلکه داریکی نیوه سووتاو له جیی خۆی مات بوو، لیفه کهی له خۆی پیچا.

شهوی رهش. کزهی سه رمای شهوی رهش. دهتگوت تیغی سه رتاشه. عه باس پهنجهی لاقی له نیو لیفه که دا شارده وه و به بهری دهستی لووتی سری. رقیکی بی هو. بۆ هیندهی برو بیانوو دهگرت؟ ههستی دهکرد شتیکی ئه ولاتر له م گیره و کیشهیه نازاری دهدا. شتیکی ون. وهک درکیکی ته، نه رم وهیدی له دلی راده چوو و جار له گه ل جار زیاتر ده پویشته خواری. زور به ژان بوو، ژان و ئازار، دهیزانی که کوژهر نییه، به لام ههستی دهکرد خه ریکه دهیپوو کینیتته وه. دهیدی. به چاوی خۆی دهیدی که ئارا و قارای لیته لگرتوو، دهیدی بۆته سهگی هار. در و تووش. هه میسه باوکی دهیگوت عه باس یهک پارچه ئاوره. ئه گه ر بهر بیته لی ره واریک هه موو دهکاته قاقه ناز. باوکی زۆری هه ول دابوو هه رچۆنیکه عه باس بکاته هه ورگه ریکی باش. به لام عه باس هیچکات ملی نه دا و به قسهی باوکی نه دهکرد. هه لدهات. هه لدهات و شهوی کوتانی دهخوارد.

باوه گه وره ی عه باس هه ورگه ریکی به ناوبانگ بوو. که له و سالانه ی ئاخری ته مه نیدا به جاری پشتی کۆم بوو بۆوه. بوو بووه چه له مه. کاتی به رییدا ده پویشته دهستی به چۆکی خۆیی وه دهگرت. جوړیک به رییدا ده پویشته، عه باس پیی وابوو هه ر ئیستا نا ئیستا لووتی له عه رزی ده چه قی و وهک ته گه ره شکاوی داشقه خلور ده بیته وه.

عه باس که سب و کاری باوانی به دل نه بوو. کوور بوونی پشتی باوه گه وره ی - سه مه دی هه ورگه ر. هه میسه له بهر چاوی بوو. به لام بۆ که ریژکه نی جاروبار ملی دهدا. هیندی جار که سلوچ قولنگ و خاکه نازی هه لدهگرت و ده چوو بیر بۆ مالیک هه لکه نی، یان ده چوو کاریزه گیراویک بکاته وه، عه باس وه دوای ده کهوت. ئه و کاره ی زیاتر به دل بوو. سلوچ عه باسی له لیواری بیره که داده نا و خۆی ده چوووه خواری. به دوای سلوچ دا عه باس که ره سه ی کاری ده خسته ده لوو که وه و رایه لی ده کرده خواری. چرای پیوسۆز و چاره که نانه که شی رایه ل ده کرده خواری. هه تا سلوچ پر ده لوویه کی گل و به رد هه لده که ند، عه باس له سه ر کۆگا گله که به پشتا راده کشا و له فرینی بالنده و ئاسمانی ده روانی. دهیوانی له بهر خۆوه گۆرانی بلنی و جار جار به رده فرکیته ک بکات. چاوی له دهشت و بیابانه که ده کرد و تووله ریی بهر قه دی ته پک و یاله کانی ده دی.

«هوۆوۆوی ی...»

ئه وه دهنگی سلوچ بوو له ناخی بیره که وه دههات. عه باس ده بوو گوریسه که توند بگری و ده لووی پر له بهرد و گل و قور به هیواشی له قورگی بیره که وه هه لکیشی. خالی بکات و دیسان رایه لی بکاته وه خواری.

«هوۆوۆوی ی... بیگره وه!»

ئه وه له گه ل هه ورگه ری جیاواز بوو. هه ورگه ری که سیکی دهوی که سه لیه ی باشی بیی. که سنی که تاقهت بیی و له به یانییه وه هه تا شهوی به رده وام کار بکا. وردبین و هیدی. به هۆش بی و دل به کار بدا. هه روه کوو سلوچ. ئه و جوړه ی که سلوچ دلی به کار ده دا، سلوچ ورته ی لیوه نه دههات، دهست و چاوی جوړیک له

کاردا بوو که ده‌نگوت هه‌وریشم ده‌چنی. ئەو کاره‌ش له‌گه‌ل تاقه‌تی عه‌باس یه‌ک نه‌ده‌که‌وت، چونکه نه‌یده‌توانی تاویک له‌ شوینی ئوقره‌ بگری.

عه‌باس که‌ریزکه‌نی له‌ هه‌ورگه‌ری پینخۆشتر بوو؛ چه‌رچییه‌تیشی له‌ که‌ریزکه‌نی پینخۆشتر بوو. که‌سپه‌که‌ی خالی. که‌ریک و تیریک، هیندی و رده‌واله‌ و گه‌شت و گه‌ران. دارونه‌داری مه‌ولا ئەمان چوار که‌له‌ قه‌ند و چوار به‌سته‌ چایی و ده‌ به‌سته‌ دهرزیه‌ و ده‌ به‌سته‌ دهرزیی دروومان و دوومه‌ن نوقل و چل په‌نجا دانه‌ گه‌ز و یه‌ک دوو ده‌سته‌ بازنه‌ی زه‌ردی له‌ شاری ده‌کپی و له‌ که‌ره‌که‌ی بار ده‌کرد و ملی ریگای گونده‌کانی داوینی (کپوه‌ سوور)ی ده‌گرت و ده‌رۆیی. عه‌باس یه‌ک دوو جار له‌گه‌ل خالی که‌وتبوو، سه‌فه‌ری کردبوو، به‌لام مه‌ولا ئەمان ئەوی له‌ لای خوی رانه‌گرتبوو. مه‌ولا به‌ میزگانی خوشکی کوتبوو عه‌باس ده‌ست پیسه‌.

به‌لام عه‌باس ده‌یزانی که‌ هۆیه‌که‌ی شتیکی دیکه‌یه‌. ئەوه‌ی که‌ مه‌ولا ئەمان نه‌یده‌ویست عه‌باس له‌سه‌ر سفه‌ره‌که‌ی خوی ببینی. عه‌باس هه‌قیشی به‌ خالی دها که‌ به‌هانه‌ی لی دیوه‌ته‌وه‌ و له‌کۆل خوی کردۆته‌وه‌. مه‌ولا ئەمان به‌ خوشکی گوتبوو:

«ناویرم چاوی لی خال که‌م کورکه‌ت دوو سیر نوقل ده‌فرۆشی و پاره‌که‌ی ده‌نیته‌ ته‌نگه‌ی باخه‌لی. زۆری پینخۆشه‌ شته‌کان به‌ نه‌غد بفرۆشی!

جگه‌ له‌وه‌ش، دهرزیه‌ و بازنه‌کان به‌ خۆپایی دها به‌ کچان. هه‌ر ئەوه‌ی به‌حال به‌ ده‌مییه‌وه‌ پینکه‌نن هیدی هۆشی له‌ سه‌ردا نامینی و مال له‌به‌ر چاوی سووک ده‌بی و هه‌روا ده‌زانی با هیناوییه‌! هه‌ر وه‌نازانی ئەم شتانه‌م به‌ خوینی دل و ده‌ده‌ست هیناوه‌. ده‌ترسم رۆژیک له‌ لای کچیک پی هه‌لخیسکی، گیره‌ و کیشه‌م بۆ ساز بکا و له‌و گوندانه‌ سه‌د پیاوم به‌ تیلا و په‌یاغه‌وه‌ وه‌سه‌ر بگپری و خوری شوورم بکه‌ن. ئەوه‌ هیدی له‌ تامی ده‌رده‌کا؛ جاوه‌ره‌ ئەو که‌ره‌ له‌و قورپاوه‌ ده‌ره‌ینه‌وه‌!»

قسه‌ی خاله‌ ئەمان بیجیش نه‌بوو. کچانی ئەو دیهاتانه‌ی سه‌روو زۆر روو هه‌لمالوو بوون. چارشینویان هه‌ر به‌ سه‌ردا نه‌ده‌دا. زۆریش ده‌م به‌ پینکه‌نین و روو خوش بوون. به‌ کومه‌ل ده‌هاتن بۆ شت کپین. ده‌وری ورده‌واله‌که‌یان دها و به‌

پینکه‌نین و ناز و نووز عه‌باسیان گه‌رم دادینا. عه‌باسیش به‌جاری ده‌ست و پیی خوی ون ده‌کرد و کچان دهرزیه‌ و قردیله‌ و بازنه‌یان پاشقول دها و ناز و بزهیان بۆ ده‌نواند.

جاریکیشیان عه‌باس و خاله‌ ئەمان ده‌مقره‌یان لی په‌یدا بووبوو. له‌ چۆلگه‌یه‌ک. خاله‌ ئەمان له‌ دین ده‌رچووبوو، له‌ خیزه‌لانیکی عه‌باسی کیشابوو به‌ عه‌رزیدا و گوتبووی ده‌بی هه‌موو گیانت بگه‌ریم. ته‌نانه‌ت کونی لووتیش!

گوتبووی:

«تۆ خه‌ریکی ئەو دوو قرانه‌ پووله‌شم به‌ با ده‌ده‌ی؛ خه‌ریکی نابوتم ده‌که‌ی هه‌تیوه‌ هه‌رام خۆره‌. ئاخه‌ من له‌ ده‌ست تۆ قورپی کوئ به‌سه‌ردا که‌م؟»

عه‌باسی رووت کردبووه‌. رووت و قووت. ته‌واوی که‌لینی پینه‌ و پزووی جله‌کانی پشکنیوو، تا ئەوه‌ی له‌ پزووی ژیر پاتۆله‌که‌یدا، له‌ نیو پۆلی رشک و ئەسه‌پیدا دوو تمه‌نییه‌کی کاغه‌زی ده‌ره‌ینابوو. عه‌باس به‌ سه‌ر و لاقی په‌تییه‌وه‌ جله‌کانی له‌ باوه‌ش گرتبوو و به‌ شوین خالیدا هه‌لاتبوو و پارا بۆوه‌:

«به‌خودا، به‌ خوینی گه‌رووی ئیمام حسین ئەو دوو تمه‌نییه‌ هی خۆمه‌. به‌ قوماز بر دوومه‌ته‌وه‌!»

به‌لام خالی باوه‌ری پینه‌کردبوو. هه‌ره‌شه‌شی لیکردبوو:

«ئه‌گه‌ر ئەمجاره‌ وه‌شوینم که‌وی، ده‌ست و لاقت ده‌به‌ستم و هه‌ر له‌و چۆلگه‌یه‌ فریت ده‌ده‌م با قه‌ل و دال چاوت ده‌ره‌ینن.»

هه‌ر بۆیه‌ عه‌باس ددانی به‌خۆیدا گرتبوو ورد و ورد به‌ دواي خالی و که‌ره‌که‌یدا گریابوو. سلووچیش که‌ هه‌چکات له‌گه‌ل خاله‌ ئەمان نیوانی خۆش نه‌بوو، هه‌روا که‌ خه‌ریکی هه‌ورگه‌ری بوو، گوتبووی:

«ئوه‌ کارت کرد! خالت کاسپی فیتر کردی! ئەگه‌ر گوشتی که‌رت نه‌خوارد بی، تازه‌ وه‌دواي خالت ناکه‌وی. وه‌ره‌ مل بده‌ کاره‌که‌ی خۆت و باو باپیرت و تیکه‌یه‌ک نانی چه‌لال په‌یدا که‌!»

به‌لام عه‌باس جوابی نه‌دا بۆوه‌ و په‌شیمانیش نه‌بوو. ئیستاش بیی هه‌ر له‌ لای کچانی دیهاتی سه‌روو بوو و ناز و بزده‌کانیانی له‌به‌ر چاوانه‌ده‌چوو:

«بی دینانه هه موو ده تگوت شه کی کالن، قلانه ده که ن!»

میرگان به دستیکی ته نه که ی ژیله مو و به دهسته که ی تری دهستی کچه که ی گرتبوو، پی نایه حه وشه. عه باس تارماییه که یانی ده دی. هاجه ر تازه کولی گریانی هه ستابوو. به رز نا، له به ر خویه وه ده گریا. دایکی مه چه کی گرتبوو و به دوا ی خویدا راپده کیشا. هاجه ر جار جار پی ده چه قاند. جو ریک ترس، ترسی براگه وره که ی، ئە ژنوی وه له رزه خستبوو. ئە گه رچی خوی دابوو په نای دایکی، به لام دیسان ترسی له دلدا بوو. پی ده چه قاند و ئوقره ی لی هه لگیرابوو. ئە وه ش زیاتر رقی میرگانی هه لده ستاند. هه ر بویه هیشتا نه گه یشتبوو مالی عه باسی وه به ر جنیو و قسه داو ئە وه ی به زمانیدا هات پی گوت:

- ئیستا له کوئی هه به چه شبره؟! له کوئی به ملی وردی؟ بوته نیری وردی مال. پی ده لیم پووتیک چه ن سیه یه. چاوی منی دوور دیوه و هار بووه، ها؟ له کوئی هه به برا که لپه سه گه ت؟!

ئه براو سه ری له بن لیفه که ده رهیناو گوتی:

- نازانم. به یانیش ئە و گوچکه ی منی ئاوا به ددان جاوی.

ئه وه ش ئە وه نده ی دیکه میرگانی ئاله تی کرد. عه باسی جنیو باران کرد. عه باس خه ریک بوو ده بووه کو سپیکی گه وره له ژیانی میرگاندا. نه ده بوو بیلی له وه زیاتر پی داکیشی. هه تا زوه ده بوو لایه کی به لایه کا بخا. له و ماله دا ده بوو گه وره تر یان میرگان بی یان عه باس. تا سه ره چه رمه که ئاو نه یبردوووه. میرگان نه ده بوو بیلی کو سپی له سه ر ری ساز بی. مندالوچکه یه کی بسته بالا خه ریکه خویان لیده کاته شیر. خه ریک بوو منداله کانی میرگانی به جارئ چاو ترسین و چاو شو ر ده کرد.

میرگان ته نه که ی ژیله مو که ی له پال کوانوو که داناو خوی کرد به کولیندا، به شیشه ی ته نده وره وه هاته ده ری. راپکرده ته ویله و نیو ئاخو ر و که لین و قو ژبنه کان گه راو هاته ده ری گوراندی:

- ئە وه له کوئی هه، ریوییه حیزه؟! ئە گه ر پیایوی وه ره ده ری خو تم نیشان بده تووتکه سه گی ناجسن!

عه باس له قو ژنیک ده ره پی و به دیواره که دا هه لگه را. میرگان تارماییه که ی دی وه را ی کردی، به لام به ره له وه ی میرگان بگاته سه ری عه باس گه یشته سه ر دیواره که و خوی گه یانده سه ربان، میرگان له به ره دیواره که دا به توور په ییه وه گوتی: - تووتکه سه گ! جاریکی دیکه ده ست له مندالم هه لینیته وه داغت ده که م! هیدی ئە وه به میشتکدا بیچ و له بیرت بی!

عه باس بی ئە وه ی جوابی دایکی بداته وه، سه ربانه و سه ربان هه لات. له وه سه ره سه رما زیاتر چزووی داده گرت؛ به لام هه ره ده ستی میرگانی پینه گا به سیه تی. میرگان ده ستی دا لیفه که، له گوئی ته نده وره که هه لیگرت و به ره وه و هتاغه که رویی:

- ئە مشه وه ک سه گه به ره لالا له سه ربان و کولان هه لله رزه ئە وه گو رت بی! میرگان خوی کرد به وه تاغه که دا و تایه قورسه که ی درگا که ی پیوه داو شه و ژه نی خسته پشتی. هاجه ر هیشتا ده له رزی. میرگان لیفه که ی به شانی کز و لاوازی کچه که یدا داو به و شیشه ی به ده ستیه وه بوو ژیله مو ی نیو ته نه که که ی شیواند. پاشان شیشه که ی فریدا په نا دیواره که و ده ستی کرد به جی داخستن. ده بوو جیگا کان به ده وری ته نه که سه گه که وه داخا. وه ک شه وان ی دیکه. میرگان کورسییه نیوه سووتاوه که ی له سه ر ته نه که سه گه که دانا و لیفه یه کی به سه ر دادا. هاجه ری برده سه ر جیگا که ی و جوان دایپوشی. پاشان لاقی ئە براوی گرت و کیشایه بن کورسییه که. فووی له چرا پیوسۆزه که کرد و هاته سه ر جیگای راکشا.

له ژیر بنمیچی ویک هاتووی وه تاغه که دا شه و دوو هینده ره شتر بوو. چونکه زستانان سه ری کولاوکه کانیشیان ده نایه وه، هیچ درز و ده لاقه یه ک نه بوو که چاو بتوانی بارستایی ره شی تاریکی کون بکا و بگاته ئاسمانی به رین و خوی بگه یه نیته ئە ستیره یه ک. له ژیر بارستایی قورسی شه ودا له شی میرگان هیشتا ده له رزی. لاقی و ده ستی و دلی ده له رزین. ئوقره ی لیبرابوو. قامکی به نیو قژی نه رمی کچه که یدا کرد و سرتاندی:

- زوری لیدای؟

هاجه ر گوتی:

- پیمنه گوت. هیچم پینه گوت:

میرگان سهری کچه که ی به سنگییه وه گوش ی و ههستی کرد شتیک وهک دووکه ل له دلی ههستا، به نازای نه نامیدا گه پراو ئیستا دههات له چاو و گه رووی دارژی. لیو و پیلووی وهله رزین که وتن. به لام میرگان به رگری له ته وژی نه شه پوله کرد. نهیده ویست قولی گریانه که ی هاجر بشله ژینی. ماته م خانه ی پیخوش نه بوو. هه ر بویه سهری هاجر ی به رداو ههستا. خوی کرد به کولیندا و مشتیکی گه نم هینا، خزا ژیر جیگا که یه وه و نیوه ی کرده مشتی هاجر وه و گوتی:

- سبه پینی ئارد پهیدا ده کم. خومان ته ندوور داده خهین.

ویستی توی ئوقره بگری. به لام به جار ی ئاراو قارای لیهه لگیرابوو. که وتبووه دل وریزه. دلی بۆ هه زار لا ده چوو. زیاتر له هه موو شتیک عه باس بوو بووه هوی ئازاری. ده ری سارد بوو. وشکه سه رمای قافر. توله خوی نه ده گرت. ئیستا نه مندالو کچه یه چده کا؟ ده نگیشی نایه؟ میرگان چاوه ری بوو عه باس نووزه ی بی له سه رمانا. بگری. جنیو بداو خو بدا به درگا که دا. به لام عه باس وای نه ده کرد. نه ی چی ده کرد؟ چوو بوو بۆ کو ی؟ بۆ سه ر و سو رخی نه بوو؟

میرگان دلی پیوه بوو ههستی و وهدهر که وئ. دهستی بگری و بیهینیتیه وه ژووری. به لام شتیک که نهیده زانی چیه، نهیده هیشته. رهنگه بۆ نه وه بی که نهیده ویست خوی سووک بکا. یان قسه که ی خوی بی با یخ بکا. نهیده ویست هه ره شه و گوره شه کانی به هیچ ده رچی. گیری خوارد بوو، به ده ست خوی وه پیوه بوو بوو. دلی قوفل ده بوو. نهیده ویست به دهستی خوی کوره که ی ئازار بدا و دهیدا. نهیده توانی نه و ئازاره تامل بکاو تاملی ده کرد. نه وه خوی زور به ژانتر بوو. نه وه ی که خه ریک بوو ئوقره بگری و پوخی نهیده ویست. یانی دوو جار خوی بریندار ده کرد. یه کیان نه وه که به ده ست کوره که یه وه ئازاری ده کیشا و یه کیشیان ئازار دانی کوره که ی ئازاری ده دا. نهیده زانی چیکا؟ نه گه ر بانگی بکر دایه ته مالی، ئیتر عه باس هیچکات قسه و جنیو و تووریه ی و فه رمانی میرگانی به هیند نه ده گرت. نه گه ر ئاواش بوایه، ده بوو هه تا به یانی خه می کوره که ی له دلدا بی و له ناخه وه هه لکزی و ددان به جه رگیدا بگری. نه گه ر هاجریشی به دوا دا بنار دبا یه، عه باس

نه وهنده وریا بوو بزانی فیرکراوی دایکیه تی. بویه ته نیا شتیک که به و کاته ی نه و زیاد ده بوو، دوو رووییه کی بی فایده بوو. نه وه ش میرگانی به جار ی گرفتار کرد بوو.

دل ه کوته ئوقره ی لیهه لگرتیوو. له په ستا له نیو جیگا که یدا نه مدیوه و دیوی ده کرد و ددانی له لیواری لیفه و بالنجه که گیر ده کرد.

به لام چو ن دهیتوانی تا قهت بی نی؟

میرگان ههستا و به پیندز که به ره و درگا که خشی. هیواش و بی چر په شه و ژه نی لابر د و تاویک گو یی راداشت. خه به ریک له عه باس نه بوو. ته نانه ت تر په ی پی. ته نانه ت تر په ی دلی ده ویست بتوانی جار یک هه را له کوره که ی بکا، به لام نهیده توانی. نه یویست که بتوانی. هاوار هه روا له سینگی میرگاندا قه تیس بوو بوو. ناچار رویشته وه سه ر جیگا که ی و پراکشاو چاوی ئاواله تر له پینشو و له درگا که بری.

ئیستا میرگان هیچ ئاواتیکی نه بوو جگه له وه ی که لینی درگا که بکر یتیه وه و عه باس بیته ژووری. بیته ژووری به جنیودان. بیته ژووری و ولات به یه کدا داو ئاور له ماله که به ردا. بیته ژووری و ده ست بکا به لیدانی دایکی. لیدای قه ینا کا. هه ر بیته وه ژووری!

هاجر پرس ی:

- دایه سکت له کو ی هینا؟

- له جه حه نده م!

## به ندی چوارهم:

وشکه سه رما، له سه ر سهر بانه گومبه زییه کانی زهمینج، عه باسی هه لده لهرزاند. با ده لینگى شه وواله که ی ده شه کاند و ئه ویش راست له جی خوی چه قیوو و هه ر دوو ده ستی کردبوو به ژیر باخه لیدا. له رزیک دایگرتبوو. که شه قه شه قی ددانی ده هات. ورده ورده خه ریک بوو ئاو به چاویدا ده هاته خوارى. پشتی کرده با و له په سیویکی نیوان دوو سه رباندا هه لتووته کا و خوی کوشمه له کرد. به لام ئه و سووچی سه ربانه په نابایه که نه بوو که بتوانی شه وی لی پوژ بکاته وه. که وایه ده بوو کاریک بکا. جیگایه که، ده بوو جیگایه کی گهرم بدوزیته وه. به لام که سیکی وه که ئه و، له و کاته ی شه ودا، ده یوانی له درگای کی بدا؟ کی درگای له عه باسی میترگان ده کرده وه؟... ده بوو که سیکی وه که خوی په یدا بکا. مالی پووره سه نه م! به لام نا. ئه وی جیگای خه و نه بوو. چونکه ئه و که سانه ی هاموشوی مالی پووره سه نه میان ده کرد یان قومار باز بوون یان تلیاکی. بو میتر مندالیکى وه که عه باس، له شه ویکی وادا، ئه وی جیگا نه بوو. ئه گهر بیتوانیبایه هه تا ده مه و به یانی تا قهت بینى، رهنگه بیتوانیبایه بچیته توونی گهرماوه که ی عه لی گه ناو و چاویک گهرم بکا. به لام هه تا نویژی سبه ینى که عه لی گه ناو گهرماوه که ی ده کاته وه، توله ش ناتوانی تا قهت بینى. عه باس که وته بیرى ئه وه ی خو بکا به ته ویله یان ئاغه لیکدا و به هالاوی مانگا و مه ر خوی گهرم بکاته وه. به لام له م وه رزه دا و له سالیکی ئاوا ره شدا له وانه بوو تو مه تی دزی له که سیکی وه که کورى میترگان بدن. ئه وه ش ئیتر به هیه چ شتیک پینه نه ده کرا. نا! ئه و کاره ش ری ئه قل نه بوو. ته نیا جیگایه که مابوو. ژیرخانه که ی حاجی سالم، له قوونه بانى مالی عه لی گه ناو و دیوار به دیواری ئاغه له که ی کوخا نه ورؤز.

عه باس هه ستا و له سه ر ده ست و پی به نه رمى سه ربانه وه و سه ربان وه ریکه وت. وه که پشیله یه کی ره ش به پندزکه ده رپوی نه کا گوچکه یه که ترپه ی پی بیستی و زمانه لیکى لی وه کار که وی و هاوار هه ستى.

«به م نیوه شه وه، له سه ربانى ئیمه چی ده که ی نیره که ری سه گباب؟! مه گین خۆت شه ره ف و ناموست نییه؟»

هه رسات له وانه بوو که سیکی ئاوا به سه ریدا بگورینى. بویه ده بوو پشیله ئاسایی بروا که یشته سه ربانى مالی عه لی گه ناو راوه ستا و ته ماشای کرد.

پیوسۆزه که ی حاجی سالم هیشتا دایبسا. عه باس ده یزانی که پیره پیوا درهنگ ده خه وی. هیشتا ش که سه ره تای شه و بوو.

له پر عه باس دیتی تیه کی درگای وه تاغی شانیشی کوخا نه ورؤز جیره ی هات و به دواى ئه ودا کوخا به له نته ریکه وه و عابایه که به شان وه له قالد رمه کانی هه یوان هاته خوارى. عه باس گوئی له دهنگى موسلیمه بوو له ژیرخانه که وه بۆله ی ده هات و به گله یی و بناشته وه ده ییرسى:

- به م شه وه بۆکوئ؟! به م که شمو نه شمه وه وه ریکه وتووئ؟! بۆ کوئ!؟

کوخا بن ئه وه ی گوئی بداتى، گوئى:

- ده چم بۆ مالی میرزا حه سه ن، زاواى ئاغا مه له ک.

نه که له گه ل موسلیمه ی بن، که پنی نایه دالانه که له به ر خو یه وه گوئى:

- ده ممان شل بوو هینده مان له سه ر ئه و مه کینه یه چه نه لیدا... ده ترسم ئاخیریش...

شه قه ی پیکدا درانى درگا قورس و گه وره که ی حه وشه، پرته و گله یی کوخا

نه ورؤزی له خو یه وه پیچاو عه باس سه ری وه ر سووراند و چاوی له ژیرخانه که ی

حاجی سالمی باوکی موسلیمه برى. شه وقى کزی پیوسۆزه که ی حاجی سالم، له

درز و که لینی درگا که وه شه به قى دها. عه باس چاویکی له به ر پیى خوی کرد. بن

ئه و دیواره ی ئه وی له سه ر بوو، ته پۆلکی خو ل و خو له میش بوو. عه باس بازیدا

خوارى و تلاسکه ی به ست و که وت، هه ستایه وه خوی ته کاند و له بن دیواره که

خوی مات کرد.

دهنگى حاجی سالم له نیو ژیرخانه که وه هه ستا که به سه ر کوره که یدا ده هات:

- ولاخ! ئه و دۆخینه ت بیهسته! پروت وقوتی جوان نییه، پانیر! ئه و دۆخینه میراتییه ت بیهسته! ئه مشه و کارمان هیه. گویت له شهقهی درگاکی مائی میرده کهی خوشکت نه بوو؟ کویتا رویت؛ رویت. من له دلی داوم که چوو به بۆ مائی یه کی له شه ریکه کانی. ئه و دۆخینه ت بیهسته حه رامزاد؟! مه گین چهن هه زار ئه سپی له پزووی شه رواله که تدا هیلانه یان کردوو؟! هه ر خۆت هه لده کړینی!

موسلیم به ناقایلی گوراندی:

- ئه... تۆش...

عه باس له بن دیواره که وه خۆی گه یانده په نا ژیرخانه که و پشتی به دیواره که وه دا.

ئه گه ر باوک و کور بیان هه وئ بینه ده ری له مائی، ئیتر عه باس چۆن ده توانی بیته میوانیان؟

حاجی سالم هه روا دهنگی ده هات:

- بیبهسته، دۆخینه که ت بیهسته ولاخ! به سه ئیتر؛ سبه ینیش رۆژی خودایه. ده بی برۆین. به ره و بژیو. ئه مشه و، ده وله مه نده کان له ده وری یه کتر کۆ ده بنه وه و تۆ ده بی بتوانی بژیوی حه وته یه کی خۆتیا ن لی هه لکړینی. ده لیم دۆخینه که ت بیهسته ولاخ!

- به چاوان... به چاوان... باوه گیان لیم مه ده به سه ر چاوا!

حاجی سالم به عه بای شو ر و پینه پینه یه وه، به دار ده سه خوار و خیتجه که یه وه، به کووره کوور له درگا که هاته ده ری و له به ر درگا که سه ری به ره و ئاسمان هه لپری:

- خودایه به هومیدی تۆ. ئه گه ر منت هه ژار و نه دار کردوو. خه لکی نا هومید مه که و بیان ده یه! ئه گه ر ده ستی منت به ستوو. دلی خه لکی فراوان که...

وه ره ده ری ئیتر که ری خودا!

موسلیم هه روا که ده ستی به دۆخینه که یه وه بوو هاته ده ری و گو تی:

- نابی باوه نابی! ناخه ر ناتوانم باوه گیان!

حاجی سالم به جنیودان، له به ر پی پیخاوس و گه وره ی کوره که یدا چۆکی دادا، دۆخینه که ی له ده ستی کوره که ی ده ره ینا و له گه ل ئه وه ی خه ریکی به ستی بوو تووک و دۆعای لیده کرد:

- خودا تۆله ی منت لی بستینی، بۆ ئه و هه موو ده رده ی به منی ده ده ی!

ده ستت شک ی ولاخ. ئه وه سی سالت ته مه نه کور ی که ر، هیشتا نازانی دۆخینه که ت... لا اله الا الله! ریکه وه ئیتر! زوو به زوو ده ی!

موسلیم به دوا ی باوکیدا که وته ری و پرتاندی:

- زۆرت... باوه...! باوه... زۆرت...

حاجی سالم وه رگه رایه وه و گو تی:

- قوزه لقورتی باوه. چی زۆرم؟!

موسلیم گو تی:

- زۆرت توند کردوو. زۆر تونده. گری دۆخینه که م ده لیم.

حاجی سالم که وته وه ری و گو تی:

- وه ره بزائم! خۆی ورده ورده شل ده بیته وه. دۆخینی موو خزه، زوو که ده ی ولاخ!

- باشه! باش! ئه وه هاتم!

باوک و کور له که لاهه که چوونه ده ری و عه باس پشتی له دیواره که کرده وه و به ناچار ی وه دوا یان که وت. خۆ ده شیتوانی به دزییه وه خۆ بکا به ژیرخانه که داو هه تا باوک و کور ده هاتنه وه لینه و پلاسسه کانیا ن له خۆیه وه بیچی و تۆزی خۆی گه رم بکاته وه. به لام بی ئیختیار به دوا یاندا خشی.

عه باس پی و ابوو حاجی سالم به م شه وه شتیکی هه لئاوه که وا موسلیم به دوا ی خۆیدا کیش ده کا.

حاجی سالم و موسلیم - باوک و برای موسلیمه - له پشت مائی کویتا نه ورۆز له ئاغه له کۆنیکدا. له ژیر میچی داهاتووی ته ویله یه کی شیدار دا ده ژیا ن و نانه زگیا ن له م و له وه وه پنده گه یشت. ئه و کاره ی که ئیستاش حاجی سالم به دوا یه وه بوو، هه ر ئه و پاروو ه نانه بوو. که س نه یدی بوو. به لام ده یانگوت حاجی سالم پر



تاقەيەكى گەورەى كۆنە كىتىب ھەيە. زۆر لەو كاتە تىنەپەرىپوو كە حاجى سالم شانامەيەكى خەتتى گەورەى دەنایە بن باغەلى و دەچوو پەنا دیوارى مزگەوتەكە و گۆچانە گرى گرىكەى بە دیوارەكەو ھەلدەپسارد و شانامەى بۆ خەلكى زەمىنج دەخویندەو. بەلام لەو دوايیانەدا ئىتر چاوى سۆمابى نەمابوو شانامە يان كىتیبى دىكە بخوینیتەو. ئەو بوو كە ئىتر (ویدەچوو) كىتیبەكانى لە نىو تاقەكەدا تۆزىان لىنىشتى:

ئەو گۆچانە بگرە، موسلىم!

باشە باو. بە چاوان. بىنە. گۆچانەكەم بدەيە...

باشە! ئىستا دەستم بگرە و بە بن دیوار و دیواردا برۆ نەو ەك بکەوینە نىو چالۆچۆلەو!

بە چاوان باوە گيان. بە چاوان.

شەو زەنگە و دەلىنى دنيا لە قىل ھەلكىشراو!

بە چاوان باوە گيان؛ بە چاوان. دەتەم. بتەم بۆكۆى؟

بۆ مالى زەبىحوللا، مالى زەبىحوللا. ئەربابەتازەكان دەبى لەوى كۆبووبنەو!

بە چاوان باوە گيان. مالى زەبىحوللا خان. زەبىحوللا خان.

موسلىم كورپى گەورە و يەسك ئەستورى حاجى سالم، ھەمىشە ھاوړى باوكى بوو.

حاجى سالمىش ەك كراسە كۆنەكەى بەرى، خووى بە كورپە شىت و ویتەكەى خوى گرتبوو. ھەموو بەيانىيەك كە حاجى سالم عەبا شۆر و شپەكەى دەكرە بەر و گۆچانە خوار و خىچەكەى ھەلدەگرت و لە ئاغەلەكە دەھاتە دەرى. موسلىم ەك نىسى لە گەلىا بوو. ھەموو پۆژى لەگەل ئەوەى - ئەگەر بووبووايە - يەكى لەتىكيان نانى وشكى بە دەستەو دەگرت و بەرپۆ دەیانخوارد، بە مشتومر و قوونەشەر بە كۆلانەكانى زەمىنجا دەكەوتنە رى. گویچكەى خەلك خوويان بە جنىو و شەرە چەقەيان گرتبوو. چونكە ئەو شەرە چەقە بووبوو پلاس و راخەرى ژيانيان و لە سەرى دەژيان. ئەم شەرە چەقەنش ئاكامەكەيان دەبۆو ئاشتى. دوو كەس ئەگەر ناچار بن پىكەو بژين، ئەگەر رەنگى يەكيش نەگرن خووى يەك دەگرن و لەوانەيە

وا خوو بە يەكتر بگرن نەتوانن بە بى يەك بژين. ھەر بۆيە ناتوانن لە كىشە و ھەراى - ئاشكراو شاراو - خۆ ببویرن. ەك ئەوەى بە كەندرىك بە يەكتەو گرى دابن و دەست و شان و لاقیان پىكەو شەتەك دابىتن و سەرى پەتەكەش بە دەست خۆيانەو بى. گىرۆدەى يەكتر. لەم گىرە و كىشەيەدا - كەویدەچى ناچارى بى - ئەگەر لە يەكتر نزيك ببنەو دىق دەكەن و ئەگەر دووريش بکەونەو ترس داياندەگرى. ئەگەر سەرى گوريسەكەيان لە دەست نەترازى ئەم كىشمەكىشمە ھەروا بەردەوام دەبى. حاجى سالم و كورپەكەى بەرپدا رۆيشتنەكەيان كىشمە كىشم و قوونەشەرەكەشيان، لە راستیدا پەت و گوريسىك كە ئەوانى پىكەو گرىدابوو، ھەر ئەو دەمەقەرە و شەرەچەقەيە بوو. لە خوردوخەو و ھەلسوكەوتدا پىكەو كىشەيان بوو.

موسلىم ھەمىشە پىخۆشبوو لەبەر چاوى خەلكى شان بە شان و پىبەپى باوكى برۆا. بەلام حاجى سالم واى پىخۆش نەبوو. موسلىم شانى دەنا بە شانى باوكىيەو و حاجى سالم بە گۆچانەكەى دەيكىشا بە چۆكى موسلىمدا و دەيخستە دواى خۆى. موسلىم دەستى بە چۆكىيەو دەگرت و نىو چاوى تىكدەنا و لىوى كۆ دەكرەو و حاجى سالمىش بە زمانىكى شىرىن - ھەر وەكوو بۆى بووبوو عادەت - بە كورپەكەى دەفەرموو:

«دوو شەقاو لە دوواو، گەلحو!»

موسلىم بۆ ھەزارەمىن جار، بە نىشانەى ناپەزايەتى دووپاتى دەكرەو:

«دە... دە... دەى...!»

بۆ ھەزارمىن جاريش دوو ھەنگاو لە دوواو دەپۆيشت و لەگەل ئەوەى كە مەوداى ديارىكراوى لەبەر چاو بوو بە دواى باوكىدا دەپۆشت.

- ئاخىرى كارى خۆت كرد، ھەرامزادا! ئاخىرى داخى دلى خۆت پى رىشتم، ولاخ! وەى... پىشتم!

لە نزيكى مالى زەبىحوللا حاجى سالم لاقى خزى بوو كەوتبوو خەندەكى بن دیوارىكەو، گۆچانەكەى بە دەست موسلىمەو بوو و پىرە پىاو لە نىو چالەكەدا

به ملاو ئه ولادا که وتبووه چنگه کرکی. موسلیم گۆچانه که ی بۆ نیو چاله که راداشتبوو دهیگوت:

- باوه گیان... باوه گیان... بیگره! سهری گۆچانه که بگره. بیگره با دهرتکیشم.

- چاوم نابینی ولاخ! نابینم! بۆ کویری نازانی چاوم نابینی!؟

- بیگره ئه وه تا لیروه، داره که لیروه یه، ها.

- ئاخ... ئاخ... تووتکه سهگ... بۆ داره که له لاجانگم ده کوتی؟ لیتمه ده! لیتمه ده کورم! عه مر دریژ نه بی!

موسلیم پیده که نی. قاقا پیده که نی. پیره پیاو له نیو چاله که دا، بۆ هه موو لایه ک دهستی ده کوتا و به دوری خۆیدا ده خولاوه و جنیوی ده دا. موسلیمیش داره که ی به سه ر سهریدا ده گیزاو جار جار له ریش و لاملی ده کوتا و قاقا پیده که نی. حاجی سالم ئیتر تاقه تی لیبرابوو و ئه مجاره که وتبووه پارانه وه:

- ئازارم مه ده کورم! ئازارم مه ده خودا به ردارنییه، ئازارم مه ده، تکات لیته که کم

ها، ئازارم مه ده. ئه مشه وه له م کهنده لانه دا له سه رمانا قرم دئ. ئازارم مه ده. بی

باوک ده که وی ها موسلیم، له گه ل تومه! ئاخ... بی باوک بووی موسلیم، بی باوک!

حاجی سالم له پال دیواری کهنده لانه که دا دانیشت و سهری کرده سهر ئه ژنوی و دهستی کرد به گریان. موسلیمیش له لیواری کهنده لانه که دانیشت و زووره زوور دهستی کرد به گریان و کیشای به سهری خۆیدا. که موسلیم داره که ی له دهست که وته خوارئ و که وته نیو خه نده که که وه، عه باس دلاودلی نه کرد و خوی خسته نیو کهنده لانه که وه گۆچانه که ی دایه وه دهست پیره پیاو، دهستی گرت و له وسهری کهنده لانه که وه هینایه ده ری و خۆل و خاکی عه باکه ی ته کاند.

حاجی سالم گوتی:

خوا هه روا ویلم ناکا. فریشته! خودای گه وره خدری زینده ی بۆ ناردم، خدری زینده! تۆ کیی کورپه؟ تۆ کیی به م نیوه شه وه. تۆ کیی؟ ئه ی ئه و شبری دایک سه لیته یه، ئه و حه رامزادی دلره قه چوو بۆ کوئ؟!

- هۆ له وییه حاجی گیان، له ولای کهنده لانه که یه.

- نابینم خۆ، نابینم! شه و کویریم گرتووه، ئاخ... شه و کویریم گرتووه! تۆ کوره که ی میزگان نیت؟

- با، ئه وم حاجی گیان.

- به دهنگتا ده تناسم. به دهنگتا. یا خوا ته مه ن دریژ بی کورم. خودا توی بۆ نه جات دانی من نار. ده زانم. تۆ... تۆ... خدری زینده ی. به لام ئه و... ئه و ئه و حه رامزاده یه کوا؟ موسلیم!

موسلیم له پیشه وه هه لده هات و ده پارایه وه:

- لیتم مه ده باوه، لیتم مه ده. تۆ گیانی خۆت لیتم مه ده. باوه گیان.

- لیتم ناده م، راوه سه ته. نامه وی له وی بییه ئابروو به ره. راوه سه ته!

- باشه باوه گیان، باشه. راوه سه تم، به چاوان!

عه باس سهری داره که ی گرت و دایه ده ست موسلیم. موسلیمیش به ره و مالی زه بیحو للا وه ریکه وت.

له ته ویله که ی مالی زه بیحو للا وه هۆره ی مانگا ده هات. موسلیم باوکی له بن دیواره که راگرت. حاجی سالم فه رمانی دا:

- له درگا بده!

موسلیم له درگا که ی دا. دوا ی تاویک زارای خوشکی زه بیحو للا درگا که ی کرده وه. حاجی سالم گوتی:

- له کوئیبه کچم؟

له مالی میرزا حه سه ن، زاوای ئاغا مه له ک.

حاجی سالم به موسلیمی گوت:

- با بروین ولاخ! خۆ گویت لی بوو!؟

موسلیم گۆچانه که ی کیشا تا کوو حاجی سالم بیا بۆ مالی زاوا که ی ئاغا مه له ک. عه باس له په نا درگا که ی مالی زه بیحو للا هه روا راوه سه تابوو. زارا ویستی درگا که داخاته وه عه باس هه لاته پیشی:

- گویم له دهنگی بۆره ی مانگا که تان بوو!

- خه ریکه ده زئ.

- بچم ئاگام لینی بئی؟

- نا، خۆی ده‌زی..

- بچم زه‌بیحو‌للا بانگ بکه‌مه‌وه؟

درگا‌که داخراو عه‌باس له کۆلانه‌که ماوه. رینگایه‌ک نه‌بوو جگه له‌وه‌ی بر‌وا بۆ مائی زاواکه‌ی ئاغا مه‌له‌ک.

موسلیم و حاجی سالمیشیان ری نه‌دابوو بچنه وه‌تاغ. باوک و کوپ له بن دیواره‌که کز دانیشتیبون. عه‌باسیش له په‌نای حاجی سالم دانیشت. حه‌وشه‌که تاریک بوو. دوو تاله‌ تیشک له که‌لینی درگای مدبه‌قه‌که‌وه به‌حال ره‌شایی شه‌وی کون ده‌کرد. دیار بوو ژنه‌که‌ی و دایکی میرزا حه‌سه‌ن له مدبه‌ق خه‌ریکن. عه‌باس چاوی لیبوو که حاجی سالم مه‌چه‌کی موسلیمی گرتبوو و بۆنی هالاوی مدبه‌قه‌که‌ی له دووره‌وه هه‌لدمژی.

پیاوه‌کان - که ده‌نگیان ده‌بیسترا - له شانشین به‌ ده‌وری کورسیه‌که‌وه دانیشتیبون و ده‌مه ته‌قه‌یان بوو. عه‌باس به‌ جوانی ده‌نگی هه‌موویانی لیک ده‌کرده‌وه:

- ده‌زانم. ده‌زانم. وه‌ک رۆژ لیم روونه که ئه‌و ژنه‌تیوه مسه‌کانی شارده‌وته‌وه؛ له جینگایه‌ک دابینی کردوون. من ئه‌و جادووبازه ده‌ناسم!

- ده‌بی راوی شیر بکه‌ی سالار عه‌بدوللا. بۆ ئه‌و چوار کوته مسه‌ بۆچی ئاوا خۆت هه‌لده‌کوشی؟!

- داخم لیدی میرزا خان داخ! پیاو ئه‌گه‌ر هه‌زار تمه‌ن له مامه‌له‌دا زه‌ره‌ر بکات ئه‌وه‌نده‌ی داخ لیتایه، که تمه‌نیکی لی ون ده‌بی. ئیستاش من ده‌لینی ئه‌و مسانه‌م لی ون بووه! بریا ملم بشکایه، ئه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه یه‌خه‌ی سلووچم بگرتایه و هه‌مووم لی بستاندبایه، یستا ئاوا... ئاخ‌خ... ئیتر ده‌بی پشتی ده‌ستی خۆم داخ که‌م و پیاوه‌تی له‌گه‌ل شتی وا نه‌که‌م.

کوێخا نه‌ورۆز هه‌لیدایه:

- له‌وه گه‌ری سالار! با بچینه سه‌ر باسی که‌ر و تیپه‌که‌ه. کاره‌که‌ی خۆمان

گرینگه.

که‌ربه‌لایی ئیوه فه‌رموون بزانه‌م ده‌لین چی؟

که‌ربه‌لایی دووشه‌مه‌ نه‌کرد. به‌جیی ئه‌و میرزا خانی زاوای ئاغا مه‌له‌ک هه‌لیدایه:

- تۆ هیشتا له که‌ربه‌لایی نه‌گه‌یشتوی کوێخا؟! ئه‌و قسه‌یه‌ک سه‌د جار له ده‌میدا ده‌کولینی و ده‌یه‌ینی و ده‌ییا، جا نیوه‌ی ده‌داته ده‌ری. ئه‌ویش له دوا‌ی هه‌موو که‌س!

سالار عه‌بدوللا گوتی:

- باوکم دلی به‌و کاره‌ خۆش نییه.

پاشان چاویکی له که‌ربه‌لایی دووشه‌مه‌م کرد و گوتی:

- ئه‌وه له‌لای خۆشی ئه‌وه ده‌لیم، ئه‌و دلی به‌و کارانه‌وه نییه.

زاواکه‌ی ئاغا مه‌له‌ک گوتی:

- یانی دلی نایه‌ پوولی به‌سته‌زمانی خۆی بۆ ئه‌و کارانه‌ خه‌رج کا، نا؟

سالار عه‌بدوللا وه‌لامی دایه‌وه:

- ئه‌وه‌تا. ئاکامه‌که‌ی لی روون نییه. هه‌ر له ئه‌وه‌لیشه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی

وشتره‌کانی فرۆشت، په‌له‌یه‌ک زه‌وی و نۆره ئاویکی پی نه‌کپی. خۆ ئه‌وه‌ش

هه‌موومان به‌ باشی ده‌زانین!

زاواکه‌ی ئاغا مه‌له‌ک پرسیی:

- خۆت چی، سالار؟

له‌و تۆزه بیده‌نگییه‌دا که که‌وته نیوانیان، عه‌باس خۆی گه‌یاند به‌ر درگای

شانشینه‌که و سالار عه‌بدوللا له جوابی میرزاخاندای گوتی:

- من؟ من وه‌رزییم. غه‌یری ئه‌وه‌ش کاری دیکه‌م نییه.

- ده‌توانی چه‌نده شه‌ریکایه‌تی بکه‌ی؟ چه‌ن سه‌عات؟

- چل سه‌ر له مه‌ره‌کانم ده‌فرۆشم. پاره‌که‌ی هه‌رچه‌ندیک بوو بۆ ئه‌و کاره‌ی

داده‌نییم.

- تۆ چی زه‌بیحو‌للا خان؟!

زه‌بیحو‌للا لئوه قه‌له‌شیوه‌کانی پیکدا هیتاوی گوتی:

منیش کر و کاشیک ده که م. رهنگه بتوانم بیست هه زاریک جور که م. بیست هه زار تمه ن. له راستیدا نیوهیم بۆ زه ماوه نده که م دانابوو و نیوه که ی دیکه شی دهمویست مامه له ی پینکه م. به لام هه رچی ده بی با بی. من ئەم کاره ده که م.

ئێستا عه باس لایه کی دهموچاوی ره قه له و سمیلی رهش و باریکی زاواکه ی ئاغا مه له کی له بهر شه وقی چراتورییه که لی دیار بوو. زاواکه ی ئاغا مه له ک قوونچکی جگه ره که ی له پال که شه فی سهر کورسییه که کوژانده وه و گوتی:

- کوئخا... تۆش حه تمه ن... سی چل هه زاریکت بۆ جور ده بی!

کوئخا نه ورۆز پیا له چاییه که ی کیشا بهر ده می خۆی و نوقلیکی خسته ده می و گوتی:

- باوه ر ناکه م ئەوه نده م بۆ جی به جی بی، به لام فکریکی بۆ ده که م.

- هه رچۆنیکه ده بی مه علومی که ی یه کی چه نده مان بۆ هه لده سوو ری. ئیمه به و پارهی وه ده توانین قۆل هه لمالین و داوای وامیش له ئیداره ی کشت و کال بکه ی ن. کوئخا نه ورۆز بهر له وه ی و لامیکی رۆشن به میرزا خان بداته وه پرسی:

- بیرتان له زه وییه که کردۆته وه؟ ده بی له ئیداره ی داراییه وه بین و چاویان به زه وییه که بکه ی. ئەوان ده بی مه علومی بکه ن ئەو زه وییه به کاری لیدانی نه مامی پسته دی یان نا. چونکه پسته کاری له م ناوچه یه نۆبه رانه یه.

دهوله تیش هه روا له خۆرا پوول و پارهی خۆی له ئاو ناکا. ده زانن خۆ؟

زاواکه ی ئاغا مه له ک ئیستیکی کرد و پاشان گوتی:

- کوپی ئەو پیاوه نه مرئ. ده بی زه وییه کی به قه وه ت و باش نیشان فه رمان به ره کان بده ی ن. ئیمه که لی ره کۆ بووینه وه، بۆ ئەوه یه مه زراکانمان به پال یه که وه یه. به لام زه وییه کانمان رهنگه بۆ ئەو کاره باش نه بن و عه بییکیشیان هه یه.

- عه بیه که شیان ئەوه یه ئیمه ده مانه وی له و زه وییه نه دا کشت و کال بکه ی ن و هه ر له و زه وییه نه شدا به ره م و داها ت کۆکه ی نه وه. ئیمه خۆ ناتوانین ده ست له کشت و کالی گه نم و جۆ و په مۆ و زیره و کاله ک و شووتی هه لگرین و ئەوه ی زه ویمان هه یه بیکه ی نه پسته و پاشان ده سته و ئەژنۆ هه تا حه وت سال له په نا نه مامی پسته

دانیشین! ئەوهش به جی خۆی، نه مامی پسته زه ویی نه رمانی ده وی. خۆ له زه ویی خیزه لانداناکرئ نه مامی پسته لیده ی!

زاواکه ی ئاغا مه له ک گوتی:

- منیش مه به ستم هه ر ئەوه یه کوئخا. بۆ ئەوهش بیرم هه ر له لای خوا زه وییه کانه.

- خوازه وی؟!

که ره لایی دووشه ممه به دوای قسه که ی ئاغا مه له ک دا چه زه یه کی ها تی.

زاواکه ی ئاغا مه له ک گوتی:

- بزته دیتی که ره لای؟! به لی، خوازه وی. کلکه ی زه وییه کانی ئیمه و زه بیحو لا و به ربینا و زه ویی کو ره که ت له گه ل خوازه وییه کان پیکه وه ن و ده توانین به ئاسانی له سه ر ئەو زه وییه نه پی راکیشین.

که ره لایی دووشه ممه گوتی:

- خوازه وییه کان هه موو به ده ست فه قیر و هه ژاران ه وه ن.

زاواکه ی ئاغا مه له ک گوتی:

به ده ست خه لکه وه یه، به لام خۆ هی خه لک نییه!

- ئە ی هی کییه؟!

- هی خودایه. ناوه که شی به خۆیه وه یه.

- ده ی باشه؛ خۆ ئیستا ئەو بینچارانه کاریان له سه ر ده که ن و چوار ده نک گندۆره ی لی په یدا ده که ن.

- چوار ده نک گرکه و گندۆره به کاری چی دی؟ ئیمه خوا زه وییه کانیا ن لی ده کرین!

- ئە ی ئە گه ر نه یان فرۆشت؟!

- ئیمه ده یکرین و تا پۆشی ده که ی ن. چونکه هه رچه نده تا پۆی زیاترمان به ده سته وه بی، ده توانین پارهی زیاتر له ده ولت وهر گرین. بواره که شم بۆ ره خساندوه.

- دل ی پینخۆش مه که!

- بۆ دلی پینخوش نه کهم که ره لایه؟ توش ئه وهنده ره شیبینی و خراب ده خوینی.  
من له ئاشییه وه دیمه وه، تو ده لئی نوره ی منه؟!  
- باشه با وایی!

که ره لایه دووشه ممه له بهر کورسیه که ههستا و هات که وشه کانی له پی بکا.  
زاواکه ی ئاغا مه له ک به ته شه ریکه وه گوئی:

- چیه توری که ره لایه دووشه ممه؟!

که ره لایه خه ریکی له پی کردنی پیتا وه کانی بوو، گوئی:

- نا، نا... خودا حافیز... خودا حافیز....

که ره لایه دووشه ممه هات له درگا که بینه دهری، به لام میرزا هه سه ن له قسه ی  
گرت:

- که ره لایه وهره بۆ جاریکیش بووه ئه وه پاره به سه ته زمانانه ت بۆ کاریکی خیر  
وه گه پ خه!

که ره لایه دووشه ممه له درگا که هاته دهری و گوئی:

- من پاره کانم له ئا وه ئه گوئیستوه، که بیهینم له خاکی خوا زهویی بپهژینم!

عه باس سه ری کیشا دوا وه و به ره و تاریکایی هه وشه که خشی. که ره لایه  
دووشه ممه له پلیکانی هه یوانه که هاته خواری. حاجی سالم له بهری ههستا.  
که ره لایه دووشه ممه را وهستا و چاویکی له باوک و کوپ کرد:

- چیه لی ره، چ خه به ره؟ هه لوا ده به خشنه وه؟!

پانه وهستا که وه لام وهر گریته وه. رۆیشت. موسلیم ههستا وه دوا ی که وئی، به لام  
حاجی سالم پیلی گرت و له پال خوی داینیشانده وه:

- دانیسه گه مژه! ئه وه ناناسی؟ گیان به مه لکه مووتیش نادا!

عه باس خوی گه یانده وه بهر درگا که. زاواکه ی ئاغا مه له ک خه ریک بوو.  
جگه ره یه کی دیکه ی داده گیرساند. که ره لایه دووشه ممه چاکی رۆوشکین کرد بوو.  
ده بوو به قسه یه ک خوی دهر باز کا. گوئی:

- ترسه نو که!

زه بیهو لالا گوئی:

- هه ره له هه وه له وه هیوام به مامم نه بوو. ئه وه شه وانه پووله کانی نه نیته ژیر  
سه ری خه وی لینا که وئی! که سیک که بیست سا له چاوی له دهستی رهش و پووتانه  
که به ره ی پاره یان قران قران لی بستینی، چون دلی دئی بۆ کاریکی ئاوا پاره ی  
خوی وه گه پ بخا؟!

سالار عه بدوللا گوئی:

- پیر وایه ئاموزا گیان، هه موو هه روان، دلایان چکوله ده بینه وه. خو هه ره ئه وه  
وانییه.

کوئخا نه ورۆز گوئی:

- چا که، با بچینه سه ر باسی خومان. میرزاخان تو پیت وایه بتوانی ئه وه خوا  
زه وییانه به سه فت بگه یه نی؟ گوئی بواره که هیت ره خساندوه وه؟

زاواکه ی ئاغا مه له ک وه لامی دایه وه:

- من به سه فته ده گه یه نم!

- به ناوی خۆت؟!

- نا؛ به ناوی هه موومان. داوام کردوه. ئیمه له زه مینج په مپیکی ئا و  
ته راکتۆریکمان پیویسته. هه ره ئه وه. ئه گه ره قسه کانمان بکه یه یه ک، من وه ری ده که وم  
به ره و گورگان. له وئی ده توانم ته راکتۆریکی دهستی دووی خاوین په یدا که م، ئاشنام  
هه یه.

سالار عه بدوللا پرسیی:

- تو خۆت چه نده پاره داده نیی میرزاخان؟

زاواکه ی ئاغا مه له ک گوئی:

- من و بی بی په نجا هه زار. ئه گه ره پیویست بی زیاتریش.

دهنگی بی بی، خه سووی میرزا له مدبه قه وه هات:

- شیو سازه میرزاخان.

میرزا ههستا و گوئی:

- سکی ژیر مه نجه له که بینه بۆ ژیر کورسییه که بی بی.

زه بیح و سالاریش ههستان و کهوشیان له پی کرد.

- شیو چی؟ ناخون؟

زه بیحوللا گوتی:

- من ده بی زوو برۆم. مانگا کهم له سهر گوانه، له شه وانهدا ده زئی. له سهر ئه و  
حیسا بهی کردوومه لاشی داوه.

- سالار تو چی؟

- منیش ده برۆم به شکوو بتوانم که ربه لایی دوو شه ممه رازی کهم. ئاخو ئه و پاره  
به سته زمانانهی له خورا خه واندوو.

میرزا حه سهن گوتی:

زوری لیمه که. ئه و تازه «نا»ی گوتوو. شه ریک ده بی هه موو یه کدل بن.

- با بزانی چۆن ده بی.

سالار و زه بیحوللا هاتنه ده ری. عه باس له بهر درگا که کشا دواوه و کوخا  
نه ورۆز - به ته شه ره وه - به دهنگیکی بهرز گوتی:

- ئه و پیره پیاوه په شیمانته کاته وه، سالارا!

- خاترجه م به کوخا. قسه ی پیاو یه که.

حاجی سالم و موسلیم له بهر پپی پیاوه کان هه ستان. حاجی سالم دوعای کرد:

- خیر ده بی ئیشه لالا. به خیر و خوشی ده بی ئیشه لالا.

زاواکهی ئاغا مه له ک چوو زه بیح و سالار هه تا بهر درگای ده ری به ری بکا.  
موسلیم دهستی له دهستی باوکی بهردا که به دوا ی سالار و زه بیحدا برۆا، به لام

حاجی سالم رایگرت و به سرته گوتی:

- که لحو! بونی ئه و پلاوه ت نه بیستوو؟ ئه وانه خو بو غه ریبایه تی ناچن!

له دالانه که دا میرزا حه سهن سهری برده ده ری و گوتی:

- هه تا شه وی هه یینی خه بهر که هی به یه کتر ده ده یینه وه!

زه بیحوللا سهری وه رسووړاند و گوتی:

- پاره ی من حازره.

- منیش ده چم قیمه تیکی مه ر بزنام.

زاواکهی ئاغا مه له ک گوتی:

- وه لحاسل شه وی هه یینی هه موومان لیژه یین!

- شه وی هه یینی.

میرزا حه سهنی زاوا ی ئاغا مه له ک گه راوه و به پلیکانی هه یوانه که دا چوو ه  
سه ری. بی بی خیزانی ئاغا مه له کی خوالیخو شبوو. له تی نان و قاپی پلاوی بو حاجی

سالم و کوره که ی هیئا و گوتی:

- ها بیبه ن له ده ری بیخون. برۆن ده ی. ده مه وی درگای ئیره داخه م.

- به چاوان... به چاوان بی بی گیان.

بی بی گه راوه بو مدبه ق و عه باس وه ک پشیله هه لاته دالانه که وه و له درگا وه  
ده رپه ریبه ده ری.

زه بیحوللا و سالار عه بدوللا گه یشتبوونه کولان.

زه بیحوللا دریژه ی به قسه کانی داو گوتی:

- ئه م میرزاخانه زور به توندی قسه ده کا! وا خو ی نیشان ده دا ده لپی له

نیوعه ره ب و عه جه مده دهستی ده روا. به م سه ره وفو کله یه وه بلیی گری و گولی له  
کاریدا نه بی؟

- ئیمه خو کارمان به و نیبه و ئه و ناناسین. ئیمه له گه ل ده ولته ته ره فین. تا پیوی

ملکه که به بارمته داده نیین، پاره قه رز ده که یین. سه ری هه ر مانگیکیش بریکی  
ده ده یینه وه. لاملا شه وه سه رو کارمان له گه ل ئه و سنی چوار ماله ره شاییه یه وا له سه ر

خوازه ویی کار ده که ن، ئه وانیش سه رو پاروویه کیان له ده م ده نیین و برایه وه.

- من خه می ئه وه مه، ده لیم ئه م چوار قرانه پاره شمان له ده ست نه کاته وه!

زارای خوشکی زه بیح به له نته ره وه به هه له داوان له وسه ری کولانه وه ده هات. به

هه ناسه برکی و دهنگی له رزۆکه وه گوتی:

- ئه وه تو له کوئی؟! مانگا که خه ریکه مندار ده بیته وه... به لام تو... تو...

- چی مندار ده بیته وه؟

- خه ریکه ده ری، لیتا بیته وه. به سته زمان خو هیزی نیبه!

- چۆن ناتوانی بزئی؟

- گویلکه که ی لاقی له پیتشا هاتوو!

- چی؟

- لاقی هاتووه!

زه بیحوللا له نته ره کهی له دهستی خوشکی ساند و هه لات. زاراش به دوایدا هه لات. عه باس خوی گه یانده سالار عه بدوللا و گوتی:

- منیش هاتبووم ئه و هه واله بگه یه نم، سالارا!

سالار وهر گه رایه وه و چاویکی له کورپی میرگان کرد:

- سهیره تو له پرووت هه لدی له گه ل من قسه بکهی؟! له عننه له دلی رهشی شهیتان! پیاو شتی چون ده بین!

عه باس نه گه راوه. پی به پینی سالار چووه ته ویله ی مالی زه بیحوللا.

ته ویله که گهرم بوو. مانگا له سهه لاته نیشته که وتبوو و چاوی به مؤله ق ویستابوو. زه بیح چاویکی له کورپه مامی کرد:

- چیی لیکه یین سالارا؟

سالار عه بدوللا کۆته کهی دا که ند، قولی هه لمالی و گوتی:

- هیچ؛ لئی راده کیشین. برۆ مه نجه لیک ئاو گهرم که کچی! تو ئه و له نته ره بینه پیشی بیگره!

عه باس به دوای زارادا له ته ویله که هاته ده ری. مانگا که ش جار له گه ل جار زیاتر بۆره ی لیته لده ستا.

هه تا ئاوه گهرمه که ساز بوو، سالار عه بدوللا گویلکی منداره وه بووی ده رکیشا و خستییه لایه ک. مه نجه لی ئاویان هینا پیشی. سالار خه ریکی شتتی دهستی بوو.

زه بیحوللا له پشت سهه ری گویلکه منداره وه بووه که هه لئروشکابوو به هه ر دوو دهستی نیو چاوانی خوی دهگوشی. زارا پالی به دیواره وه دابوو. عه باس چووه سووچیکی تاریکی ته ویله که و راوه ستا. مانگا که هه روا له سهه لاته نیشته که وتبوو و هاسکه هاسکی بوو.

سالار عه بدوللا هه ستا پی، لاقی گویلکه منداره وه بووه که ی گرت و رایکیشا و بردی بۆ کۆلان. وه پینی چهن سهگه به ره لالا ده بیسترا. سالار عه بدوللا گه راوه.

باسکی کورپه مامی گرت و هه لیستانده سهه ری:

- ههسته! قه زاوه گیر بی. مانگا که ساغه، ده بی شوکری خودا بکهی.

زه بیحوللا هه ستا پی و گوتی:

- دیاره پیمان هه نایه، ئامۆزا. ئه و کاره ی له پیشمانه هیچ له وه ناچی شوومی باش بی.

سالار گوتی:

- بۆی مه قرینه پیاو، ئه م جۆره شتانه هه ر دهقه ومی، هیچ نییه. ههسته با برۆین.

- نا؛ نا! من ده بی ئاگام له مانگا که بی ئه مشه و هه ر لیتره ده بم.

عه باس هاته پیشی و گوتی:

- ئه گهر پیتخۆش بی من لیتره ده بم... ئالیره... له و نیو ئاخورهدا...

- نا، نا. خۆم لیتره ده بم.

زه بیحوللا ئه مه ی گوت و له سهه ر لیواری ئاخورپه که دانیشته. سالار عه بدوللاش

له په نای دانیشته. زارا چوو لیفه که ی زه بیحوللا بین. ئیتر جیی عه باسی میرگان نه بوو. به هیواشی خشی و له ته ویله که چووه ده ری.

کۆلان. کۆلان هه روا سارد و تاریک بوو. حاجی سالم و موسلیم له چه قی

کۆلانه که دا ده مقره یان بوو موسلیم گۆچانه که ی باوکی ده کیشا و حاجی سالم په یتا

په یتا پیی ده گوت:

- ولاخ! ولاخ!

- موسلیمیش په یتا په یتا له جوابی باوکیدا ده یگوت:

- ئه ه... ئه ه... ئه ه...!

عه باس چوو بۆلای حاجی سالم و موسلیم.





## به شی دوهم

### به ندی په کم:

زستان تپه پرې. زستانیکې نارام و له سهره خو. یه ستریکې پې له قور چه قیو گیانی ددا و تپه په پرې. نیر پستی شکابوو. سهرما! هه تا بوو سهرما بوو. وشکه سهرمای به رده وام. نیستا له پر به فر! شه وئ، به فر که و تپوو. به فریکې قورس. به گوژمه ده یانگوت: «پشتینه یه ک» به لام نه ک پشتینه یه ک. نه ژنویه ک بوو. سهربانه گلین و گومبه زبیه کان له ژیر سنگی به فر دا پشوویان لپرا بوو. کړوکپ، ماندوو، ده تگوت و شترن به باره وه، هیشتا ده باری، به لام کړیوه نه بوو.

به ره به یان خاوی کړدبووه ورد پرووشه ی ده کړد. په ری کوتر، خولیان ده خوارد و دهنیشتنه وه. بو میرگان به فر ته نیا په سستی پیوه بوو. به لام بو دهشت و بو زور به ی خه لکی زهمینج، بو نه وان ه ی لانی که م په له زه وییه کی دیم و گاجووتیکې سهر ناخو پیان بوو، به فر نالتوون بوو ده باری. ههر کولووه به فریک هه زار دهنکه گهنم بوو. شووتیبه ک بوو، مستی هه رزن بوو. چل قوزاخه په مو. نه ک هه ر بو خه لکی زهمینج، بو هه موو دانیشتونای بیابان به فر نان بوو. نان بوو ده باری. چ خوش ده باری. سه ختی سهرماکه ی و که م بوونی ده غل و دان ده کرا تاقت بینن. ده گوزه را. هیوای به هار و گژ و گیا تامل کړدنی ناسان کړدبوو. میرگان نه وه نده ی دنیا دیبوو که له و شتانه بگا. سفره ی پر شتیکی لی وه گیر ده که وی که به ری دلای خو ی و منداله کانی بگری.

به لام سفره ی به تال؛ له ته پووتوز و خو ل زیاتر چی لی وه ده ست ده که وی. چه رخ و خولی پوژگار نه وی فه قیر کړدبوو. میرگان نه گهر دلای برسی بوو. که زوریش بوو. به لام چاو برسی نه بوو.

میرگان نیر جوان و جه حیل نه بوو. زوری چه رمه سهری و کویره وه ری چیشتبوو. ورده ورده ته مهنی ده که یشته چل. نه گهر چی روخساره تیکسمراو و رهقه له و ماندووه که ی پیرتر له وه ی دهنواند. به لام تازه بسکه ره شه کانی، جی جی، ریگیان به لقی سپی دابوو. خوار ته ویلییه وه له سهر پیستی وشکی نیو چاوانی دوو سی لوچی باریکی تیکه و تپوو. دهوری چاوی چرچ و لوچیکی باریک و ناسکی پیوه دیار بوو. ژیر کولمه کانی به ناسته م تیک قوپا بوون. ددانه درشت و سپیه کانی له روخساری شه که تپدا، لیوه ناسک و بارگرتووه کانی لادابوو. چه ناگه ی له هه ر دوو لای دهمییه وه به دوو هیلی که وانی رازا بووه. ره گی لا ملی هه ستا بوون، به رملی نه و جیگایه ی لکه ی کولوانه که ی به دهرزله ی عورووسی لینک قایم ده کړد، به قولدا چووبوو. شه ویلکه ی دهر په ریوی کاتی که ددانی پیکدا دنا ریزی ددانه کانی له ژیره وه دهنواند.

له راستیدا گوشتی روخساری میرگان سووتابوو. ده تگوت ژیر نه و پیسته ته پای تپدا نییه. پیستیکی وشک. وه سهر یه سقانیکی سهخت و رهق کشاو. به چال و چولی ناشکراوه. له گهل نه وه شدا چاوه کانی جوان بوون. خه م تیزاو و جوان. نه گهر چی چاوی به قولدا چووبوون، به لام پر له ترووسکه ی نیگا بوون. به ژن و بالای میرگان نه گهر چی لاواز و رهقه له بوو، به لام چه ماوه نه بوو. راست و زراو. له ناخی نه و به ژنه شووش و زراوه دا، روچیکی بریندار جینگلی ددا. به لام نه و روچه نه پلپیشابوو. رقیکی په نگ خواردوو، نه و روچه زاماره ی له خویدا هه لگرتبوو، نه ک کړووزانه وه یه کی ژانای. ههر نه وه ش بووبووه هزی نه وه ی چاوی ناوا جوان بمینن. درهوشانه وه یه کی خیره سهرانه له ناخیکی هیوا براودا.

بلیسه ی له رزوکی له تنه ریک، له شه وه زهنگدا. میرگان نیسک نه ستور بوو. وه ک براکه شی نه بوو که که راکه ی سهری به قه د که راکه سهری نه سپیک ده بوو.

به لأم له نیو ژاندا سهره بوو. ئەگەرچی تا رادهیهک تیک شکابوو. به لأم هیشتا جوانی و له باری خۆی له بهژن و بالای نامۆ نه کردبوو.

میرگان دهبروانی. سپێدهی بهیان لهو به فرهدا سپی تری دهواند. پروناکییهکی جوان؛ رهنگیکی بی وینه. ته نیا به پروانینی چاو ههست پینه دهکرا. دهبوو به گیان بیبینی. دهردهدار مه رهه م چون دهبین؟ تینوو ئاو، میرگانیش به فری ئاوا ددی و ههستی پی دهکرد. ئەگەر به وردی بپروانیا به ته روخساری، وینهی ئەو سپیده به فرینه تیدا ددی.

جموولیک، شتیکی تازه. ههستیکی. ههستی ئەوهی شتیکی، شت گه لیک خه ریک بوون تووشی ئالوگور دهبوون؛ ههستی ئەوهی تۆوی گیا، گژ و گیای رهنگاوپهنگ، له بن زهویی سامالسا به بهفر، رادهچهن؛ ههستی ئەوهی بزووتنی ئەو تۆوانه، له زهویییهکی سارد و سردا که سی مانگهی زستان گرژ و مۆن و سپر ههلتووته کاوه و ئیستا خه ریکه به حال زهرده دهگرئ و لئوی دهپشکوئ؛ ههستی ئەوهی هه ئیستا ههتاویکی گهرم و گور ئەو بهفرانه ههله دهچۆقینی؛ ههستی گاسن و نیروئاموور و کووز و هۆگانی دیمه کاران؛ ههستی ئەوهی هه ئیستا دهشت و دهر ئامیزی سهوز و بهرینی خۆی دهکاتهوه؛ ههستی ئەوهی هه ئیستا زهره زهری گویدریژ و بارهی پهز و هۆهوی شوانان و دووکه لی له کولانکه وه دهرباز بووی نیو دئ بهرز دهبنه وه؛ ههستی ئەوهی هه ئیستا گنج و لۆچی نیوچاوانی خه لک به هیرشی پهیتا پهیتای پیکه نین دهکریته وه؛ میرگانی لهو باره وه خستبووه باریکی تر. ههستیکی نوئ، لهو جۆرهی که کچانی تازه پیکه یشتوو دهگه شینیته وه. چونکه ئەو کاتهی میرگان عازهب بوو و مهست و خه رامان و به ناز ریگی ده پینوا. وهک بیست سال له مه وه بهر. ئەو پۆژانهی که ههستی دهکرد دهتوانی هه موو پیاوانی جیهان له باوهش بگرئ. ئەو پۆژانه میرگان به هار مهست بوو.

پیکه نین و گالته و سهما و دایره لیدانی. کاروبار و نان کردن و بژار و دهسکه نه و گول چینه وه به دواي پیاوانی دروینه وانه وه. ته شی رستن و شه و گاری دریژی زستان، له گه له دهسته خوشکانی خه ریکی هه لکردنی ماشه رو قانگله و خه رهک هه لسوورانن دهبوون. گورانی و چیرۆک و مه ته ل و بهیت و نه زیله. چپه و سرته

و باسی پیاوان و لاوان؛ له ره ی مه مک و کورکه کورکی دل؛ شه پۆلانی خوین له دهماردا و بلێسه کیشانی ئەوین؛ ئەوینیک که بزر بوو و هیشتا دیار نه بوو. ههستی ئەوین. ههستی ئەوینداری. ئەویندار بوون، له کاردا، له مالدا، له پێخه ف و له مه زرا دا. له گه له ئەوین ئاویته بوون. گریدانی لاسکه گیا. مندال، منداله بهر بوون. شیر پیدان، مه لۆتکه کردن، لایه لایه. شووردنی مندال له بهر خۆره تاوی نیوه گهرمی نیوه رۆیان. ههستی خۆشی. کور ختیلکه ی دئ! پیکه نین. ئاو. خور. پیکه نین. پیکه نینی پاکژی مندال. پشکووتنی خونچه. شتیکی له نیوان گریان و پیکه نیندا. ئاشقی هه موو شتیکی بوون. ته پوتۆزی سه ر شانی پیاو. بۆنی خۆشی ئاره قی بن باخه ل. کراسی سلوچ ئاویته ی خۆل و ئاره قیه. کورپه شلپ دهستی دها به ئاوی ته شته که دا.

ماچ، ماچ کردنی سه رو لاقی زارۆک، هیشتا ددانی نه هاتوو، به لأم زۆری ختیلکه دئ. که پیده که نی، خونچه! دهپشکوئ. ئای...

مه زرا به گه نم سامالسا یه. زێرین. ئەو ده شته زێر بارانه. هه تاوی ته مووز. هه را و هۆهوی پیاوان. قریشک و هۆری گول چنه وه کان. ژنان، کچان، مندالان، گۆزه ی ئاو، له بن تایه گه نم. خه وتوو له نیو قولکه یه کی فینک و به گیا سپر داپوشراو. کورتانی گویدریژه که ی سالاری بۆ کراوه ته سییه ر. نان و چایی و خورما. لاویتی. پیاوان. دهره ی هه وریشمین. لاوان دهره ی هه وریشمینان له مل کردوه؛ به سه ر و فۆکله ی بی کلاوه وه، ئاره قه به ژیر دهره که دا ده خزیته خوارئ؛ به چالی نیو شاندا داده گهرئ و له بهندی نیو قه دیدا گیر دهکا و به ملاوئه ولای که له کهیدا بلاو ده بیته وه. کراسی خووساو به ئاره قه تۆزی گه نم و شه کرۆکه ی لیده نیشی. ئاویته بوونی ئاره قه و خاک کراسهکانی لۆچ کردوون. دۆکه. ئاره قه و خاک. خاک و ئاره قه. باسک و باهۆ ده بزوین. کاری شان و باهۆ. ئامرازهکانی دروینه. داس و مه له غان و شه نه و درمه غ له بهر هه تاو ده بریقینه وه. دروینه وانان به هه موو توانایانه وه له سواله باقه و له باقه تایه و له تایه خه رمان دروست دهکن. به دواي دروینه وانانه وه ژنان و کچان. کاتئ گه نمه کان ده بنه باقه و تایه و کۆلکیش ده یانباته سه ر خه رمان. وه جارپه گه نم دهکون و دهست دهکن به گول چینه وه.

میرگان له گهل گول چنه وه کان بوو. له گوئ خه رمانه که دانیشتبوو و چاوی له بهره دروینه ی سلوچ بریبوو. سلوچ دروینه وانیککی به ناوبانگ و ئازا بوو. قه لافه تیککی وای نه بوو. به جهرگ نه بوو، به لام کار جوان و به برشت بوو.

وردیله وگورج و گول. سلوچ به هه لئرووشکانه وه دهورا و چله گهنمی بهرز و نه ویی دده وورییه وه و جار هکه ی دهوروتانده وه. دروینه وانیککی کار خاوین، سلوچ، به قهستی دهسته سواله ی شل دهگرت و گوله گهنمی دهپرشت. بۆ ئه و کارهش سالار دهنگی نه ددها. چونکه دهیزانی سلوچ ئه و گوله گهنمانه بۆ میرگان به جیدیلئی. ئه وهش خوی جۆریک نه ریت بوو. بووبوو نه ریت. جۆریک بریاری نه هیئی له نیوان دروینه وان و سالار و گول چنه وه دا. دروینه وان لای ئه گهر دلی به کچیکه وه بوایه، ئه وه ی به هه قی خوی دهزانی که لیزانانه گوله گهنم بوهرینئی. بهر کوشی کچه دهبوو پر بی: پیشکه شیی ئه وین. میرگان دهبوو به دهستی پره وه بگه ریته وه بۆ مالی. میرگان به دهستی پره وه دهچوو وه بۆ مالی. تانه و ته شه ری ئه م و ئه و؟! هه ر کهس هه رچی دهلی با بیلی! میرگان به با ی خه یالیشیدا نه ده هات.

زمانی خه لک دلی خه لکه. چش با دلی بریکیان له میرگان برهنجی. چش. خه لکی وا زورن که هه میشه رقی ناخیان به توانج و تانوت دهرده برن. ئه و خه لکه به بروای خویان زیره کن! له وه خافلن که ئه وه زیره کی پینالین، ئه وه دووروییه. له خویان رانابینن یه کپوو بن. ئاخری دهیانگوت چی؟

میرگانی ساره وانان و سلوچی هه ورگه ران دلیان به یه که وه یه. چش با وا بلین! با خه لکی زه مینج به و قسانه ده می خویان شیرین که ن! ده ی چییه؟ تاوانه؟ خودای ده کرد هه موو ده پهرینه سه ربان و هاواریان ده کرد که میرگان و سلوچ پیکه وه که ین و به یینیان هه یه، کی بوو به رگری له میرگان بکا؟ هه یچ کهس. میرگان تاقه برایه کی بوو. باوکی مردبوو و دایکیشی گرده نشین بوو. ئه مان ده یوانی بلئی چی؟ خوی شیت و شه یدا ی بسک و پرچ بوو. نازناوی شیتی بسکیان به سه ردا بریبوو. مه ولا ئه مان! مه ولا ئه مان، خوی ئاشقیکی سه ودا سه ری بسک بوو. وه ک شیتی لیه اتبوو. به ریدا ده رۆیشت و به یتی بۆ بسک داده نا. بووبوو شایه ر. به ئه شقی بسک و قژه وه به کولاندا ده گه را و گورانیی ده گوت. شه وانه تا به یانی

نه ده خه وت. چیرۆکی مه ولا ئه مان و بسک بووبوو به بنیشته خۆشه ی سه ر زاری هه مووان. ده ی برایه کی ئاوا کاری به میرگان چییه؟ میرگان ته نیا شیتی سلوچ بوو. مه ولا ئه مان که خوی شیتی بسک بوو ده یوانی چی به ئه و بلئی؟ گریمان شتیکی گوت. جنیو و زله و پیلایه که. چش! ئه وه ی میرگانی کوشتبوو خۆ لیدان و قامچی و پیلایه نه بوو. دووری سلوچ میرگانی ده کوشت.

دووری کوره هه ورگه ر.

«له کوی، ون بووی میرگان!»

وه خۆ هاته وه. سه رما وه له رزه ی هیئا. چه نده دوور! چه نده له خوی دوور که وتبۆوه! بۆ کوئ چووبوو؟ بیره وه ری... بیره وه ری. لای کرده وه. منداله کانی هیشتا خه وتبوون. پشکوی ژیر کورسییه که سارد بووبۆوه؛ خۆله میش. منداله کان له ژیر لیفه چل تیکه که دا خویان کوشمه له کردبوو. میرگان چوو قولیکی لاسکه په مو هیئا و وه جاخه که ی پیوه نا و کترییه که ی وه سه ر نا. هاجه ر سه ری هه لئنا. کچۆله دهبوو زووتر له کوره کان هه ستی. عه باس و ئه براو دواتر هه لده ستان. هه ستان. له و به فره؟! .

عه باس هه لات بۆ بهر درگاکه. ئه براویش خوی گه یانده لای شانی براکه ی و هه ردووکیان چاویان له و به فره قورسه بری که به سه ر دیوارۆچکه ی ماله که یان و له ولاتره وه به سه ربانی ماله کانی زه مینجا باریبوو. بی ئیختیار گه شابوونه وه. چاویان له یه ک کرد و نه رمه بزیه ک. که م وابوو ئه و دوو برایه پیکه وه پیکه نن. پیکه نین. له و دووران هه وه قه ل و قازوو په یدا بووبوون. : قار قار. عه باس و ئه براو ئه مرۆ ده یانتوانی له مال بمیننه وه. ئه وهش بۆ ئه وان خۆش بوو. له رۆژیکی وادا هه موو ده یانزانی که کهس له زه مینج ناچیته ده ری. بیریکی کتوپر عه باسی راتله کاند: قوما! ئه مرۆ ده کرا به زمی قوما و ده ریخه ن. لاوانی بیکار ئه مرۆ هه موویان له دووکان کۆ ده بنه وه و هه لئا ده کرن. هه لئا گوژیی. پاشانیش گه وره کان، ئه وان هه ی که گیرفانیان سه وزه لئی نه ده گوت، هیواش خویان ده خزانه پشتی دووکانه که و قوماریان داده مه زرانده. به ینی بوو کاسادق ده ستیکی پاستوری ده ستیدوو له شار هیئا بوو. گه وره کان به پاستور قوماریان ده کرد، کوره کانیش، به

جگ. کا سادق له وهتا پاستوری هینابوو، ئیتر پی خۆش نه بوو له دووکانه کهیدا جگین بکه. چونکه تهق و کوتی جگین ده بووه هوی ژانه سهر و بری له مشتهرییه کان ده رویشتن. هه موو که سیکیشی ری نه ددها بچنه پشته وهی دوکانه که:

«لیره چده کهی رۆله گیان؟! برۆ! برۆ بازه لاین بکه. هیشتا ئیره بۆ تو زوه!»

که وایه مندالان جینان نه بوو. بهو به فره له که له واکانیشا نه یانده توانی جگین بکه. ده ماوه جییه کی گهرم که که سیک بتوانی پهیدای بکا، گهر. کوئ چاتر له گهره خالییه کهی مالی سلوچ. عه باس پی و ابوو ده توانی سی چوار دانه له و مندالی قوله به گانه له داو خاو به زمی قوما وهری بخا. رهنه که علی گه ناویش بی.

تامی ئه و خه یاله عه باسی به رهو دۆلابچه که کیشا. له ژیر که لوپه له کاندای پر قوتوویه کی جگ دهرهیناو گه رایه وه بهر رووناکایی درگا که. جکه کانی هه لپشت و دوو دهستی جیا کرده وه. دهستی کی سی دانه یی و دهستی کی چوار دانه یی. سی دانه یی که بۆ کایه ی سی جگین و چوار دانه یی که بۆ کایه ی گورگین. ههر دهسته جگه ی له په رۆیه که وه پینچاو نایه باخه لی و گه راوه بۆ لای وه جاخه که.

ئه براو له به ره وهی وه تاغه که دانیشتبوو. میرگان توژی وشکه گیای کرده کترییه که وه و هاجر دهستی کرد به کوکرده وهی لیفه و نوینه کان. له سووچیک هه لیچنین و هات له په نای دایکی دانیشت. عه باسیش له پال ئه براو دا دانیشت و دهستی به سهر ئه و ئاوردها گرت که خهریک بوو له دوو که لدا ده خنکا. دو که لی چوو په موی ته ر ئاوی له چاو دینا. ئه وه بوو که میرگان و منداله کانی سه ره رای ئه وهی له و جاخه که چوو بوونه پینشی بۆ ئه وهی خویان گهرم بکه نه وه، ناچاریش بوون روویان له و جاخه که وه رگین و چاوی ئاو تیزاویان بقووچین و په یه تاپه یه تا لووشمه یان بی. دوو که ل خهریک بوو ماله کهی داده گرت. ئه براو که وه ته سهر چۆک، هه ردوو به ری دهستی نایه عه رزی و فووی له و جاخه که کرد. یه ک وچان فووی لی کرد به لام دماندی ئه و وه زیه کی وای نه بوو ئیزنگی ته ر داگیرسینیه ته وه. نه خوشی و برسیه تی هیزی لی بریوو. کز و لاوان. هیشتا گوپ و تینی وه بهر نه هاتبووه. هه روا شیناو و تیکشکاو بوو. لووتی دریز بوو بۆوه. ددانی گر و ده می گه وهی ده نواند. لیوه گوشتنه کانی شین هه لگه را بوون و چاوی له نیو هیلووندا زیتیه یان

دههات. ئاخری پشووی لیبراو کشایه وه دواوه. عه باس له بهر وه جاخه که خوی کوور کردوو و به هه موو هیز و توانیه وه دهستی کرد به دهماندنی دوو که ل و چوو په موی ته ر. دوو که ل بهرز بۆوه و بلیسه یه کی نه رم له ناخی وه جاخه که وه هه ستا. میرگان به هاجر ی گوت پیاله کان بینی. هاجر هه ستا دوو قورووشکه ی سواله تی له دۆلابچه که هینا و له بهر دهستی دایکی داینا. دایکی گوتی ئه و سی چوار دهنکه سنجوو هه ش بینی. هاجر شوینی سنجوو هه کی ده زانی. چوو تووره که یه کی چکوله ی هینا. میرگان سنجوو هه کی به ش کرد و هه رییه کی دوو دهنکی پیدان. پاشان پیاله کانی له رهنگای گهرم پر کرد. عه باس پیاله یه کی کیشا بهر ده می خوی. ئه وهی که عه باس چایی یه که م هه لقورینی و پارووی یه که م بگری، رازی و نارازی له لایه ن به ماله وه قبول کرابوو. چ ئیستا و چ پیشوو عه باس که سی به هیند نه ده گرت. به مافی خوی ده زانی که بهر له خیزانه که یان ده ست بکا به خواردن.

تا عه باس و ئه براو چاییه که یان هه لقوران، میرگان چوو کولینی پشته وهی وه تاغ و که گه راوه هیشتا ئه براو چاوی له درگای کراوه و بارینی به فر بریوو:

- خۆزگه ئه مرۆ بمانتوانیایه به فر و دۆشاویک بخۆین!

- میرگان پیمه ره و وه ره وهی سلوچی هینا، له بهر درگا که داینا و گوتی:

- ئه گه ر پیاون هه ستن دۆشاوه که ی پهیدا کهن، نانه که ی له سهر من.

ئه وه پیمه ره و ئه وه هه وه ره. سه ربانی چوار مال بمالن و به پاره که ی چورئ دۆشاو بکرن و بیهیننه وه.

عه باس گوتی:

- رۆژیک که بۆ ئه وه نابی بچین بۆ دهشتی، ده بی بچین بۆ سه ربان مالن!

- بۆ خۆته؛ ناچی مه چۆ. به بای خودا به ری ناچن.

- رۆژیک که ناتوانم بچم بۆ چرپی و چال ده بی به بای خودا به ری بچم؟!

ئه براو گوتی:

- ئه گه ر دیسان سه رمام بی چبکه م؟

- سہرمات نابی، خُو جووجہلہ مریشک نیت! ئەو چارشینوہی من لە شان و ملت ھالینہ.

عہباس گوتی:

- پیللو چی؟ بہو کلاشہ شەق و شرانہوہ خُو ناتوانین وەنیو پشتینہیەک بەفر بکەوین، لاق و قولمان سەرما دەبیا!

- چۆن بُو بەرللایی دەکرئ وەنیو بەفر کەوی، بەلام بُو کار نابی،... لاقوقولیشتان بُو دەپینچم ئیتەر دەلین چی. ھەتا دینەوہ ئاوریکی چاک دەکەمەوہ و ژوورەکە وەک تەندوور گەرم دادینم.

عہباس گوتی:

- ھەرکەس سەربانی خُو دەمالئ؛ کئ ھەیە سەربان بە ئیمە بمالئ؟

- ھەیە! بُو وینە بی بی بیوژنەکەئ ئاغا مەلەک کئی ھەیە سەربانی بُو بمالئ؟

- رەنجبەرەکەئ! ئەو رەنجبەری ھەیە. کەربەلایی حەبیب.

- کەربەلایی حەبیب کوا دەتوانئ بەو ھەوا ناخۆشە سەربان بمالئ؟ لووتی بگری

گیانی دەردەچی، پیرە پیاوی بەستەزمان!

- گریمان ئەوا من بەفری سەربانی مائی ئاغا مەلەکم مائی، ئەبراو بەفری چ

بەقورینگیراویک بمالئ؟

- بەفری سەربانی مائی بی بی دایکی عەبدوول. عەبدوول خُو لە مال نییە.

چووہ بُو شار و ئاشی ئاوری کریوہ. ئەبراو بچئ سەربانی ئەوان بمالئ چوار قران پارە وەرگرئ.

ئیتەر بەھانەیان نەما. عەباس گوتی:

- ئەئ سەربانی خۆمان؟ لینیگەرین ھیندە بەفر لە سەری بنیشی تا تیک دەتەپن؟

میرگان گوتی:

- خۆم سەربانی خۆمان دەمالم.

- بەچی دەیمالئ؟

- تۆ چکارت داوہ؟ برۆ بە دوای کاری خۆتدا!

ئیتەر بەھانەئ نەمابوو. عەباس ھەستاو وەرورەکەئ ھەلگرت. پیمەرەکەش بُو ئەبراو. سەیر نەبوو. ئەوہ کاری ھەمیشەئ عەباس بوو. لەبارترین کەرەسەئ ھەلدەگرت بُو خُوئ. لەگەل ئەوہشدا ئەبراو بیانووی گرت:

- تا ئیستا کئ دیوہ بە پیمەرە سەربان بمالئ؟

عەباس گوتی بەوانە نەبزوا. وەرورەکەئ ھەلگرتبوو بُو خُوئ و خەریک بوو لاقوقولی دەپینچا. ئەبراو ھەروا چاوی لە دایکی بریبوو. میرگان گوتی:

- ھەر مالتیک سەربانی بیئ وەرورەشی ھەیە، خەم مەخُو، ھەستە خۆت بیپنچەوہ!

ئەبراو تەمبەل نەبوو، شەکەت بوو. جۆریک شەکەتی بەردەوام. بی ھیز بوو، کار چاو ترسینی کردبوو. سەرما و برسییەتی و نەخۆشی موخی چنیبوو. دوورووویی بُو چییە، پئی خۆش نەبوو بەو بەفر و سەرمايە لە مال دەرکەوئ! جۆریک ترس بە عەرزەکەوہ مینخوتی کردبوو.

میرگان چارشینوہ گول و ردەکەئ بُو ئەبراو فریدا و گوتی:

- ھەلگیرە و لە خۆتی ھالینە؛ جوان شان و ملت داپۆشە. لاقوقولیشت بە دوو سئ کوت پەرۆپوئال داپینچە.. وەکوو بەنگی ئەوہندە وەنەوز مەدە؛ ھەستە دەئ ھەستە!

ئەبراو بە ناچاری ھیزی لە خۆیدا و ھەستا. دەسەلاتی نەبوو. چارشینوہکەئ دایکی قەد کرد. میرگان بە ھاجەری گوت:

- سەریکی چارشینوہکەئ بُو بگرە با لە خُوئ ھالینئ کچئ! بُو وا لە جیی خۆت وشک بووی و زیتەت دئ؟!

ھاجەر چوو چارشینوہکەئ دایکی لە پشت و نیو قەدی براکەئ بەھالینئ. عەباس پاژنەئ کلاشەکانی ھەلکیشا، لەچکەییەکی لەسەر و گویی ھالاند، وەرورەکەئ ھەلگرت و رۆیشتە دەرئ. ئەبراو مابوو کە دایکی و خوشکی دایپینچن و بەرپی کەن. میرگان چارشینوہ قەدکراوہکەئ لە شان و مل و کەلەکەئ ئەبراو ھالاند.

ئەبراو گوتی:

- توربین؛ ئەو توربینەم بۆ بینە هاجەر با لە ژێر چارشێوەکەو بیبەستم بە پشتمەو!

هاجەر چاوی لە دایکی کرد. دایکی گوتی:

- برۆ بیهینه؛ ئەو توربینەش بینە با لە نیو شانی بیبەستم. خەریکم عەلی ئەکبەر دەنێرمە گۆرەپانی شەر!

ئەبراو گوتی:

ئەی لاقم؟ بە پیناوسی وەنیو ئەو بەفرە کەوم؟

- لاقیشت بە پەرۆپال دەپینچم؛ باشە بەو نووکه نووکه ئەوەندەم داخ مەکە دلەو!

توربین؛ ئەبراو توربینەکە لە کۆل کرد و پەتەکانی لە سەر سنگی گریدا. میرگانیش خەریک بوو دەلینگەکانی ئەبرای بە پەرۆپال دەپینچا. پاشان نۆرە لە لاقی بوو. ئەبراو لە بن دیوارەکە دانیشت. پشستی بە دیوارەکەو دا و لاقی درێژ کرد. میرگان لاقیکی ئەبرای لە سەر رانی دانا و هاجەریش ئەوی دیکەیان، بە هەردووکیان خەریکی داپینچانی لاق و لەتەری بوون. دوایین گری لە سەر بۆقەتە لە لاقی. میرگان کلاشەکانی ئەبرای هینا فرییدایە بەر دەمی و گوتی:

- هەستە هیدی! خۆت کۆکەو. خۆ ئاوس نیی!

ئەبراو هەروا دانیشتوو و خەریکی لەپێ کردنی کلاشەکانییەتی. هیشتا هەر دلای دڵ بوو. بۆیە زۆر بە خاوی دەجولایەو. میرگان لەو زیاتر خۆی لەگەڵ ئەبراو ماندوو نەکرد. رۆیشتە پەنا وەجاخەکە و بانگی هاجەری کرد و دستیان کرد بە خواردنەوێ چایی. ئەبراو هەستا پێ. وادیارە چارە نییە. پیمەرەکە لە هەلگرت و رۆیشتە دەری.

کریو وەرە وەرە خۆشی کردووە. ئاسمان ئیتر خەریک بوو دوایین پرۆوشە و کولوی خۆی دادەتەکاند. میرگان کەشەفی تەنەکە لە هەلگرت و بە کچەکە لە گوت تەنەکە لە ئاورەکە هەلگرت و خۆلە مێشەکە لە خالی بکا و بچیتە یارمەتی. چوونە دەری. سەرەتا دەبوو بەفری سەر پلیکانەکان پاکەنەو.

دەست بەکار بوون. بەفرەکە قورس بوو. بەلام میرگان زۆری بەفری وا دیوو. کەشەفی دەکرد بە ژێر بەفرەکەدا و دەیکردە نیو تەنەکە لە ئاورەکە و هاجەر دەیبەردە کۆلان و دەپشست. کە رینگای پلیکانەکانیان پاک کردووە میرگان رینگە لە سەربانیشی کردووە و چوو سەربان.

بەفر خۆشی کردبوو. ئاسمان کش و مات بوو. مات و تەماوی. هەورێکی چر و پەر ئاسمانی داپۆشیبوو. سەربانەکانی زەمینچ، گومبەزی و بانێزەیی، سامالسا لە بەفر بوون؛ سپی. قەلە رەشە. هیللی رەشی بالیان بە سەر سپیایی یەکدەستەو: قارقار. تاق و لۆق خەلک بە سەربانانەو. کەهوو کەهوو. خال و پەلە لە کەهوو. پیاوان بوون خۆیان بە کەپەنک و پووزەوانە داپینچابوو. وەرورە بە دەست و دەستکیش لە دەست؛ یا کوتە پەرۆیکە، لە گیرفانی بالتە کۆنیک. سەریان بە شالگەردن و کلاو داپینچراو. ناو قەدیان بەستراو بە پشستین و قایش یان گوریسە کۆنیک. جی جی ژنیک. هالای زار، دووکه لە تەرە سووت لە کوانوویەکی دەم بادا، لە سەر کەشە بەفرێکی سپی. قوولە تیکەل بە شادی لایک لەو پەری زەمینجەو. بیدەنگی دەشکی. زایەلە. لەم سەربانەو بۆ ئەو سەربان. قسە کردنی بەرز لە سەر بەستینی هالای دەم. عەلی گەناو لە سەربانی گەرماو کەیه. «چ بەفرێکە! بەرەکەت!»

بەختی ئەوانە لە کشتوکالیان کردووە. هەوا هەروا قورس دیارە. بەرەیهکی ئەستور بەسەر ولاندا کینشراو. گۆرەو هەرای لاوان لەم سەربانەو بۆ ئەو سەربان. قسەو باسەکان تام و چێژیکێ تازەیان هەیه. وشەکان، هەر ئەو وشە کۆنانە تازە دەنوینن. تەرۆبەر لە بەفر هەلەدەقولین. هەناسەکان زیندوون، هەناسە زیندوون. دڵ وریا و بەئاگا. دەللی هەر سەریک کە بەیانی لە سەر سەربان هەستاو هەگبەیک ئالتوونی بە چاوی خۆی دیو. لەش ماتی و کەسەریان لە خۆ تارانوو. کەهوو، لەشی کەهووی خەلک، بە سەر نوا بەفری سپیی و پاکژووە شادانە دەجولین. بزوتنی لەباری شان و باهوکان. وەرورە ریک و پیک و هەماهەنگ وەکار کەوتوون. داهاتنەوێ پشست. نەخشی لەمیزینە لە کاروباری مرۆف. بە سەر سنگی سپی سەرباندا، شاقەلیان شوێر بۆتەو. بەفر بە دەلینگی پاتۆلەکانیانەو

نووساوه و رہقیتہ بووہ. ہناسہ توپہل توپہل لہ دم دینہ دہری و لہ سہرمانا پرژ و بلاو دہبن. بہفری سہربانہکان وردہ وردہ کم دہبنہوہ. رہشانگی سہربانہکان وردہ وردہ خوئیان لہ ژیر بارستی بہفر دہر دہکیشن. و دہر دہکون. سہربان ہناسہ دہکیشن. پیاو ئارہقہی نیو چاوانی دہسری. ژن گہسکی بہ ہہر دوو دہستی دہگری. ئو بہفرہی لہ پاش وەرورہ بہجی دہمینئ بہ گہسک رایدہدا. توپہلہ بہفر لہم سہربانہوہ بو ئو سہربان ہلدہفرن. شہرہ توپہلہ. لاوان دلیان خوۛشہ. بالئ قہلہرہشان. دہندووک و بالئ کراوہی قہلہرہشان. سہفرہی کورت بہ بال لیکدانیک. لہم سہربانہوہ بو ئو سہربان. زہمینچ تہنیا چہن درہختی لینیہ. کاجیک و دوو سئ سنجوو. ہلفرینی قہلہرہش بہ سہر سپیدا. زایہلہی قہلہقاری قہلہرہشان. قہلہرہشہ ہہر دہلئی بو ئوہ خولقاون لہ بہفردا ہلفرن. بہ دواہی بہفردا قہلہرہشہ ئاوا زور پیدادہبن؟ لہ پینشا لہ کوئ بوون و پاشان دہچن بو کوئ؟ لہ دہست چی تاراون و بہ دواہی چیدا و لہچی دہگہرین؟

میرگان بہ قارہ قاری قہلہ رہشاندا دہزانی کہ شہویکی سارد بہرہوہیہ!

میرگان بن باخہلی ئارہقی کردووہ و لاقی تہزیوہ. لہ سہربان مالین بوۛتہوہ. بہ کچہکہی دہلی: و ہجاخہ کہ داگیرسینی و خوی ہول دہدا پاشماوہی بہفرہکہ راداتہ خواری. بہ ہاجر دہلی گسکیکی بو فریداتہ سہربان. ہاجر ناتوانی بو فریدا. بہ نہردیوانہکہدا سہر دہکہوئ و دہیداتہ دہست دایکی و زوو دیتہ خواری ئاور بکاتہوہ. پاشماوہی بہفرہکہ بہ گسک دہمالئ و چاوی بہملاوئہولادا دہگری. لہوہ دہچی نگہران بی. نگہرانی کورہکانی. نہکا خوئیان لہ کار دزیبیتہوہ؟ لہ پہستا چاوی دہگری بہلکو بہ سہربانیکہوہ بیانینی. عہباس! لہپر چاوی بہ عہباس دہکہوئ. بہلام ئہبراو دیار نییہ. دادہنہوئ تاکوو مالینی سہربانہکہ تہواو کا. بہفری مالڈراو بن دیوارہکہی پر کردووہ. پیئی وایہ بیکاتہ قولکہی کولانہکہوہ باشہ. کاری سہربان تہواو بو. میرگان خہریکہ بہ قالدہرہکاندا دیتہ خواری کہ لہو سہری کولانہکہوہ قیژہ و گریانی ژنان بہرز دہبیتہوہ. دایکی عہلی گہناو سہربانہکہی بہسہردا پروخواوہ. ژنان دہقیژینن. تازہ دایکی عہلی گہناویان و ہبیر ہاتبوہ! پوورہ گہناو سہرہتای زستان لہ کور و بووکہکہی جودا بووہوہ و

لہوسہری کولانہکہ لہ ژیر میچیکی نہویدا دہژیا. دویشہو لہ نیوہشہودا سہربانہکہ تیکتہپیوو. ئیستا کولانہکہ جمہی دہہات و جارلہگہل جار خہلک دہہاتن. بنمیچہکہ ہہمووی دانہرماوہ. خشتی کالی تلیساوہ دہلئی ہہلواسراون. ئم و ئو بہ یہکتر دہلین:

«کورہکہی! کورہکہی بانگ بکن!»

«ئہری عہلی گہناو لہ چ بہقورپیگراویکہ؟!»

«لہ سہربانی گہرماوہکہ بوو. خہریک بوو سہربانی گہرماوہکہی دہمالئ!»

ژنان تووک و نزایان لہ بووکہکہی پوورہ گہناو دہکرد. ئو بوو سہر لہ زستانی ہہردوو پیئی لہ کہوشیک کردبوو کہ پوورہ گہناو مال و خہرجیی خوی جیا کاتہوہ.

میرگان خوی گہیاندی. ہہموو چاوہرئی عہلی گہناون کہ بیت و دایکی لہ ژیر خول و بہفرہکہ دہرکیشن. میرگان لہ کہلاوہکہ نزیک دہبیتہوہ، سہری بہ ژووریدا دہکا و چاو بہ قہراغ و قولاغی میچہ دارماوہکہدا دہگری، سہری پوورہ گہناو لہ بن دیوارہکہدا بوو، بوہ ہتا سینگ و ہژیر ہہرسہی میچہکہ کہوتووہ و مل و سہری بہ دہرہوہیہ. میرگان غیرہت و ہہرخوی دہن خوی دہکا بہ ژیر میچہ نیوہ رماوہکہدا و لہ لایہکی بی بنمیچی ژوورہکہدا رادہوہستی. پاشان دہگہریتہوہ و چاو لہ خہلکہکہ دہکا. دوو سئ کہسی جحیلان غیرہتیان دہبزوی. ژنی کہلاتیش دیتہ یارمہتیان. بہفرہکہ لادہدہن. خشت و خولہکہ لادہبہن. نیوہی لہشی پوورہ گہناو بہجاری کوتراو و پلیشاوہ؛ گوشتی لہ ہاوہنگدا کوتراو. دہموچاوی کہ خوی رہش داگیرساو بوو و ہک کہوکہمانہی لہتہتہو. مہلووم نہبوو ماوہ یان مردووہ. دہبوو ہہرچی زووتر لہ بن خشت و خولی دہرکیشن. دہریان کینشا. لہ لیفہیہکہیان پیچا و ہینایانہ دہری. چہن کہس دہستیان کرد بہ پا کردنہوہی بہفری کولانہکہ. میرگان و ژنی کہلاتی لہگہل چہن ژنی دیکہ پوورہ گہناویان لہ بہریکی کولانہکہ دانا. عہلی گہناو گہیشتی. بہ ہلہداوان ہات. شاقہل و لکہی پیچہکہی بہ دم باوہ دہشہکیتہوہ. خیزانی عہلی گہناویان دہگاتی. عہلی گہناو وەرورہکہ فریدہدا و لہ پشت سہری دایکی دادہنیشی. دہگری. لہ ہورژنی گریان دہدا. پیواون پیلی دہگرن

و دهیکشنه دواوهو تهرمی پووره گهناو هه‌لده‌گرن. عه‌لی گه‌ناو دهستی له سهر چاوی لاده‌با. چاوی به ژنه‌که‌ی ده‌که‌وی له بن دیواریک پراوه‌ستاوه و ده‌گری. عه‌لی گه‌ناو هه‌را ده‌کاته وهروره‌که و هه‌لیده‌گری. به وهروره‌وه هه‌را ده‌کاته ژنه‌که‌ی. جنیو له دهمی ده‌باری. جنیوه‌کان ده‌لین بۆ دایکمت له مال دهرکرد ژنه‌تیوه مزیر و ناجسنه! روقیا زمانی ده‌شکی هه‌لدی. عه‌لی گه‌ناو به دوایدا. لاقی روقیا هیزیان لیبراره. به‌فرئه‌هنده‌ی دیکه هیزی لیده‌بیری. دهمه‌ووو ده‌که‌وی به سهر به‌فره‌که‌دا. عه‌لی گه‌ناو هه‌لده‌کوتیتته سهری. ده‌سکه وهروره! به ده‌سکه وهروره وهریده‌گه‌ریتی. روقیا بی‌هیزه. هه‌ر به زهربه‌ی یه‌که‌م له کار ده‌که‌وی. پشووی لیده‌بیری. عه‌لی گه‌ناو خوین به‌ری چاوی گرتووه. هه‌ر وه‌نازانی ئه‌و سی چوار کوته یه‌سقانه به‌رگی ئه‌و لیدانه ناگری. شیت و هار بووه. پیاوان ده‌وری دهن، وهروره‌که‌ی له ده‌ست ده‌ستین و فری دهن:

«گه‌وجه پیاو! ئه‌و ژنه به‌سته‌زمانه‌ت کوشت!»

ژنان خیزانی عه‌لی گه‌ناو له نیو به‌فره‌که هه‌لده‌ستیننه‌وه. به‌فره‌که له خوین هه‌لکشاهه. خوین له پشته سهری ژنه‌وه دده‌لی. شانی و قولایه‌ی لاقی شکاوه. رقیبا هیزی نالاندنیشی نییه. دوو ژن، میرگان و ژنی که‌لاتی، روقیای هیژ لیبراره به‌ره‌و مالی عه‌لی گه‌ناو ده‌به‌نه‌وه. عه‌لی گه‌ناو له سهر به‌فره‌که دانیشتووه و به چاوی سووره‌وه له ژنه‌که‌ی ده‌روانی. چ بووه؟ تازه وه‌خۆ هاتۆته‌وه. له‌پریکدا له قولپه‌ی گریان دده‌ا و به مشت له سهر و سه‌کوتی خۆی به‌رده‌بی. عه‌لی گه‌ناو پشتی شکاوه.

عه‌باسی سلوچ گه‌یشتی. ئه‌و له‌گه‌ل عه‌لی گه‌ناو خه‌ریکی قومار بوو. زۆربه‌ی کات عه‌باس و دوو سی که‌سی دیکه له ژیر قورسییه‌که‌ی عه‌لی گه‌ناو قوماریان دادمه‌زراند. عه‌لی گه‌ناو شه‌یدای قومار بوو. هه‌روا که له‌سهر به‌فره‌ خویناوییه‌که دانیشتوو، له‌وه ده‌چوو له هه‌ره‌که که‌وتبی. دهموچاوه ره‌ش و پانه‌که‌ی، لچه ئه‌ستور و شینه‌که‌ی، بزکابوو. چاوی سوور سوور بوو. گومی خوین. که چاوی به عه‌باس که‌وت دای له هۆره‌ژنی گریان:

- مال ویران بووم عه‌باس، مال ویران!

عه‌باس چوووه ژیر پیلی عه‌لی گه‌ناو و له‌سهر به‌فره‌که هه‌لیستانه. هاجه‌ر له په‌نا دیواری ماله‌که‌یان دانیشتبوو. عه‌باس وهروره‌که‌ی فریدا به‌رده‌می خوشکی و گوتی:

- وه‌جاخه‌که‌ت داگیرساندوووه؟!... برۆ هه‌لیکه ده‌ست و لاقم وه‌خته هه‌لوهری. هه‌لی زوکه ده‌ی!

هاجه‌ر وهروره‌که‌ی نایه سهر شانی و عه‌باس، عه‌لی گه‌ناوی برده‌وه بۆ مالی. هاجه‌ر، له‌وه‌پیش له قولکه‌ی ژیر قورسییه‌که‌دا ئاوری کردبووه، به‌لام لاسقه په‌مۆی ته‌ر به ئاسانی گری نه‌ده‌گرت. بۆیه دووکه‌ل ماله‌که‌ی داگرتبوو. هاجه‌ر وهروره‌که‌ی به دیواره‌که‌وه هه‌له‌سارد و له‌به‌ر قولکه‌که‌دا چۆکی دادا، له‌پی ده‌ستی نایه عه‌رز، چاوی قووچاند و ده‌ستی کرد به فوو کردن. لاسکه په‌مۆ نه‌یده‌گرت و دووکه‌ل له قولکه‌که‌وه هه‌لده‌ستا. دووکه‌ل. دووکه‌ل. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاره‌ی نه‌بوو، ده‌بوو بیده‌مینی. چونکه دووکه‌له‌که لاسکه په‌مۆکانی نه‌رم و وشک ده‌کرده‌وه. هه‌ر به ئاسته‌م گریکی بگرتایه. هاجه‌ر ده‌یتوانی به که‌شه‌فه ته‌نه‌که‌که‌ی هینه‌ی باوه‌شین کا هه‌تا به جوانی گر ده‌گری. به‌لام هیشتا گری نه‌گرتبوو و هاجه‌ریش به‌غه‌یری ده‌ماندن هه‌چی دیکه‌ی له ده‌ست نه‌ده‌هات. دووکه‌ل چاوی پرکردبوو له ئاو. ئاو به لووتیدا ده‌هاته خواری. سییه‌کانی پر بوو بوون له دووکه‌ل و هه‌روا ده‌یده‌ماند. براکانی خۆی باش ده‌ناسی. ئه‌گه‌ر ئاوره‌که‌ی ته‌یار نه‌کردایه و براکانی به‌هاتبایه‌نه‌وه له‌وانه بوو تووشی کیشه‌بی. هاجه‌ریش تا راده‌یه‌ک هه‌قی پیده‌دان. دایزانی به لاقی په‌رۆ پیچ و پیلاوی دراوه‌وه دوو سی سه‌عات له نیو به‌فردا بوون یانی دا. پاویل سه‌ره‌تا سر ده‌بن، که‌سیره ده‌بن و پاشان وه‌ژان ده‌که‌ون. لاق و په‌نجه‌ی لاق وه‌ک منداڵ ده‌زیرینن. هه‌ر ئیستا په‌نجه‌کانی پای خۆی له سه‌رمانا ده‌یانزیراند. به‌لام نه‌یده‌توانی هۆشی له لای لاقوولی خۆی بی. ترس. ئه‌وه‌ی له ناخی هاجه‌ردا له هه‌موو شتی به‌هیزتر بوو، ترس بوو. ترسی که له هه‌موو که‌سی هه‌بوو. له هه‌موو که‌سیش زیاتر ترسی براکانی له دایدا بوو. نه‌ک ئه‌وه‌ی که گوی به دایکی نه‌دا، نا! ئه‌گه‌ر ئاوری ته‌یار نه‌کردایه میرگانیش هه‌روا ده‌ستبه‌رداری نه‌ده‌بوو. لانی‌که‌م چهن چه‌پۆکی پیتا ده‌کیتشا. بۆیه هاجه‌ر به هه‌موو



توانایه وه فووی لیده کرد. دهیده ماند. ئه وه نده که لاسکه په مۆکان گر بگرن، یان ئه وه پشووی لیببیرئ.

ئه براو خۆی کرد به ژووریدا. دهله رزی و دانه چۆقهی پیکه وتیوو. پیمه ره که ی فریدا له سووچیک و دانیشت؛ کلاشه خووساوه کانی داکنه، په رۆ و پاله تهره کانی له لاقی کرده وه و خۆی گه یانده قولکه ی کورسییه که:

- هیتشتا نه یگرتوه؟

هاجر هه روا دهیده ماند. ئه براو لاقی کرد به نیو لاسکه په مۆکاندا. به لام چاره ی نه بوو، لاقی دهرکیشایه وه له په نا خوشکیدا چۆکی دادا، به ری دهستی نایه عهرزی و هاو پشو له گه ل خوشکی دهماندی. چیلکه ی ویشک له بنه وه ورده و رده گریان گرت. خوشک و برا و یکر فوو یان له و تۆزه گر ده کرد.

ئاوره که تازه گری کیشابوو که عه باس و میزگان گه یشتنه وه مالی. میزگان راست هات بۆ لای ئاوره که. ئاوره که قسه ی له سه ر نه بوو. عه باس له په نا دایکیدا چۆکی دادا، به ری دهستی نایه عهرزی و فووی له ئاوره که کرد. هه ر چواریان بی وچان فوو یان لیده کرد. گر به رز بۆوه. جهسته ی لاسکه لۆکه کان له و دووکه له دا وشک بوو بونه وه و ئیستا نه رم نه رم ئاوره که یان له خویان ده هالاند. تینی ئاوره که هه ست پیده کرا، ده موچاوی میزگان و منداله کانی خه ریک بو گه رم داده هات. گر ه که خۆش بوو بوو. به لام میزگان و منداله کانی هه روا ده یانده ماند. ئه و ئاوره ده بوو رۆشن بی. له وه یکه به سه ر ئاوره که دا زال بوو بوون هه ستیان به شادی ده کرد. بلێسه به رز بۆوه و سه ری پی کیشانه دواوه، له پی ده ستیان له عه رزه که کرده وه و ئاوی به ر چاو و لووتیان سه ری و له ده وری ئاوره که کۆ بوونه وه. ئه براو لاقی به سه ر ئاوره که دا گرتبوو. به جوورئ که ده لینگه ی پاتۆله که ی ئاوری گرت. میزگان لاقی ئه براوی کیشا دواوه و ئاوری دهره لینگه که ی به له پی دهستی کوژانده وه. عه باس چیلکه یه کی به دهسته وه گرتبوو ئاوره که ی ده شیواند و خۆشی ده کرد. هاجر کتری سه ر وه جاخه که ی هیتاو له په نا قولکه ی ئاوره که داینا. کاتی ئه وه بوو بزانه عه باس و ئه براو چییان هیتاوه ته وه بۆ مالی.

عه باس به دایکی گوت ده فریک بیئ. میزگان به قولی کراسه که ی که شه فه ته نه که که ی سه ری و له به ر ده می عه باس داینا. عه باس پشتینه که ی کرده وه. زارکی گیرفانه کانی باخه لی کرده وه. پشتینه که ی له سه ر زارکی گیرفانه کانی به ستبوو. خۆی له دایکی نزیکتر کرده وه و گوتی:

- ها خالی که!

میزگان قامکه شووش و باریکه کانی به گیرفانی عه باسدا کرد و گه نمه که ی لویچ لویچ خالی کرد. خراپ نه بوو. نیو مهنیک ده بوو. عه باس کاتی گیرفانی خالی ده کرا، چۆکی له عهرزی چه قانده بوو و به قه لافه تیکی راست و قیت و ئارامه وه راوه ستابوو. وه ک مانگایه کی نه جیم و خۆشدۆ ده چوو که سه تلیان دابیته به ر گوانی و ئه ویش به مه یلیکی تیکه ل به غوروره وه شیر ی دادای.

ده موچاویکی هیتن. چاوی له سه ر ئاوره که هه لنیشتبوو. ده می قووچانده بوو. ئه براو سه ری داخستبوو و له بنه وه چاوی له براکه ی ده کرد. هاجر له پشته وه ویستابوو. به چاویکی پر له ریزه وه له عه باسی ده روانی. میزگان شادی خۆی دهر نه ده خست. به لام جوولاندنی به پرتاوی دهستی و ترپه ی دلی نه ده توانی بشاریته وه. به وردی هه موو درز و که لینی گیرفانه کانی پشکنی و دوا یین دنکه گه نمی به نووکی قامکی دهر هیتا. پاشان به ری گیرفانه کانی دهر کیشا له سه ر که شه فه که دایته کاندن و دیسان خستیه وه جیی خویان. ویستی به خۆشه ویستییه وه باسکی کوره که ی بگری و بیگوشی، به لام وای نه کرد. سه ر قولی کراسه که ی گوش ی و به هاجر ی گوت:

- بیاله یه ک چایی بۆ تیکه کچم!

نوره ی ئه براو بوو. دهستی کرد به باخه لیدا نانیکی نه رمی دهر هیتا و له سه ر گه نمه کانی دانا و گوتی:

- ئه وه... ژنه که ی ئاغا مه له ک پییدام.

پاشان چه ن دراوی ده شایی تاققرانی له تووره که یه کی چکۆله که هه میشه له ملیدا بوو، دهر هیتاو کردیبه سه ر له پی دهستی و گوتی:

- ئه وانه ش زاواکه ی ئاغا مه له ک پییدام.

دهستی عه‌باس و میزگان هاوکات له ژیر دهستی ئه‌برادا له‌پیان کرده‌وه.  
 ئه‌براو قه‌ره‌پووله‌کانی کرده دهستی دایکییه‌وه. چاوی عه‌باس به دیتنی ئه‌و  
 پووله وردانه برووقه‌ی لینه‌ستا و تاریک بووه. دهستی کیشا دواوه و گوتی:  
 - ئه‌ی نه‌چم دوشاوی ترئ بکرم؟!

ئه‌براو گوتی:

- خۆم ده‌چم دوشاوه‌کرم!

- به‌و پینلاوه شرانه‌وه ده‌چی؟! نه‌تدیوه لاقت له سه‌رمانا وه‌ک چه‌وه‌نده‌ری  
 لینه‌تووه.

عه‌باس له‌سه‌ر جواب رانه‌وه‌ستا. هه‌ستاو قاپیکی له سه‌ر تاقه‌که هه‌لگرت،  
 کلاشه‌کانی له‌پنج کرد و له‌به‌ر ده‌می دایکیدا راره‌ستا. میزگان نه‌یتوانی بلی «نا».  
 خۆی له‌به‌ر روانینی عه‌باسدا نه‌گرت. وا راره‌ستا بوو و پیتی چه‌قاندبوو ده‌تگوت  
 قه‌ره پووله‌کان له ته‌نگه‌ی باخه‌لی دایه. میزگان که ده‌یویست قه‌ره پووله‌کان بنیته  
 لکه‌ی ده‌سه‌مه‌که‌ی و گریی دا، هیوا براوانه کردیه مشتیی عه‌باسه‌وه و گوتی:  
 - تو سه‌ری خۆت قه‌ول بده لئی پاشقول نه‌ده‌ی.

عه‌باس به‌ره‌و ده‌رئ ملی پیوه‌نا. خرینگه خرینگه قه‌ره پوول بالی پیگرتبوو.  
 ئه‌براو که چاوی له ده‌رپه‌رینی براهه‌ی بوو و هه‌روا چاوی له جیگا به‌تاله‌که‌ی  
 بریبوو گوتی:

- عه‌باس و دزی نه‌کا! ئه‌و عه‌باسه‌ی من ده‌یناسم مه‌مکی دایکیشی ده‌پچرئ!  
 میزگان هیچی نه‌گوت. بلی چی؟! چایه‌کی بو ئه‌براو تیکرد و چوو سئ چوار  
 ده‌نک سنجوو بینئ. ئه‌براو پیاله چاییه‌که‌ی هه‌لگرت و میزگان هاجه‌ری نارد توژی  
 به‌فری خاوین بینئ:

- له‌سه‌ر دیواره‌که بینه.

ئه‌براو ناوکه سنجوه‌که‌ی ده‌رداوه نیو ئاوره‌که و پرسیی:

- خه‌به‌ریکت له باوکم نه‌زانی؟

میزگان رووی وه‌رگیزا و گوتی:

- نا!

ئه‌براو ده‌یویست هه‌والی باوکی بزانی به‌لام میزگان قسه‌که‌ی ده‌می بری:  
 - چاییه‌که‌ت بخۆ!

ئه‌براو چاییه‌که‌ی هه‌لقوراند و مات بوو. دیار بوو میزگان نایه‌وی باسی سلوچ  
 بیته گورئ. قه‌ت نه‌یده‌هیشته باسی بکه‌ن. له‌بیر بردنه‌وه! خه‌ریک بوو ورده ورده  
 به ناچاری میرده‌که‌ی له بیر ده‌برده‌وه. سلوچ رویشتیوو و میزگانیش ئه‌م کۆلکه  
 ددانه‌ی کیشابوو و له قه‌له‌شته دیواری بیره‌وه‌ری ئاخنیوو. دلئ ئه‌و - په‌نگه -  
 له‌گه‌ل دلئ منداله‌کانی جیاواز بوو. میزگان ده‌یویست هه‌رچۆنیکه  
 خوشه‌ویستییه‌که‌ی له دلئ خۆی ده‌ر هاویژئ. نه‌یده‌هیشته مناله‌کانیشی ناوی  
 سلوچ بینن. منداله‌کانی هه‌قیان نه‌بوو لای ئه‌و باسی باوکیان بکه‌ن. هه‌ر بۆیه  
 ئه‌براو زمانی خۆی گریدا و هیچی نه‌گوت.

هاجر به‌فری هینا. میزگان له‌چکه‌ی پر له به‌فری لی‌وه‌رگرت. هاجر له په‌نا  
 ئاوره‌که دانیشته. میزگان به‌فره‌که‌ی کرده نیو قابله‌مه‌که‌وه و گه‌پایه‌وه بو گوی  
 ئاوره‌که.

- دایه پوره‌گه‌ناو ده‌مرئ؟

میزگان له جوابی کچه‌که‌یدا گوتی:

- هه‌موو که‌س ده‌مرئ کچم!

میزگان پیتی وابوو که هیشته توژی پیو له بنی کووزووه‌که‌دا ماوه. هه‌ستا چوه  
 کولین و کووزووه‌که‌ی هینا. بنی کووزووه‌که‌ی کراند و قابله‌مه‌ به‌فره‌که‌ی وه‌سه‌ر  
 ئاور نا. پاشان که‌شه‌فه گه‌نمه‌که‌ی برده کولین دابینی بکات.

که له کولینه‌که هاته ده‌رئ عه‌باس هاتبووه. میزگان قاپی دوشاوی له عه‌باس  
 وه‌رگرت، کردییه نیو به‌فراوه‌که‌وه و به هاجر گوت سفره‌که راخا. هاجر  
 سفره‌که‌ی هینا و عه‌باس له گوی ئاوره‌که دانیشته:

- له دووکانی کا سادق باس باسی نه‌نی گه‌ناوه ده‌لین ده‌مرئ!

ئه‌براو گوتی:

- هه‌موو پاره‌که‌ت دا به دوشاو؟

عه‌باس بی ئه‌وه‌ی چاو له براهه‌ی بکا، گوتی:

هه موو بۆ چهنده بوو؟

ئه براو گوتی:

- وهك گوی سهگ به حه رامت بئ ئه گهر شاییهكته لئ پاشقول دای!

عه باس بئ ئه وهی خوی شلوی بكا گوتی:

- سه د جار!

ئه براو وهك پوژ لئی پوون بوو كه عه باس هه موو پارهكهی نه داوه به دوشاو. ئه و ته نانهت به گوومان بوو - گوومانیکی نزیك راستی - كه عه باس ئاوی كردبیتته نیو دوشاوه كه وه. به لام به لگه ی به دهسته وه نه بوو كه قسهكهی خوی بسه لمینئ. كا سادقی دووكانداریش خو ناكركئ قسهی لئ دهركیشی. چونكه خوی به مه حره می هه موو كه س ده زانی. نهك ئه وهی شتی دزی بكریتته وه، پئی وابوو ده بی هه موو كاره كانی به نه ئینی بكا. ئه براو لئی پوون بوو كه ناتوانی یهك قسه ش له كاسادق دهركیشی. ئه و قسهی پوژانه شی ده خوارده وه، چ بگا به وهی له سه ر قرائینك و ده شایی خوی تووشی گیره و كیشه بكا. ئه ویش له به ر مندالئیكي وهك ئه براو. به لام ئه براو له دل خویدا شه رتی كرد ئه و دزییهی عه باس ئاشكرا بكات. هه ر بویه عه باسی خسته ژیر چاوه دیری. عه باس ده ست و لاقی تیکه ل ده هات و نه ییده توانی ئه و ده ست و لاق تیکه ل هاتنه ش بشاریته وه؛ ئه وه له لایهك، له لایهکی دیکه شه وه وهك ریوی خوی توپاندبوو و نه ییده ویست جوابی ئه براو بداته وه. سه ری به خوزدا گرتبوو. له وه ده چوو پلانئیکی له ژیر سه ردا بئ. كه سفره كه شیان راخست. به په له دوو سئ پارووی خوارد. له تی نانی هه لگرت. پیلاوه كانی له پئ كرد و له مال دهرپه ری. پویشتنه كه شی جوړیک بوو. ده تگوت بالی گرتووه. ئه و جوړه بالگرتنه ی عه باس بئ هق نه بوو. له بنه وه هینه شاد بوو به كلک گویزی ده شكاند.

«باشه با بزائم!»

ئه براو بنی قابله مه كهی لسته وه، كشا دواوه و پالی به دیواره كه وه دا و گوتی:

- گر هكه دامركاوه دایه، كورسییه كه بینه!

هاجره كورسییه كهی له سه ر قوولگی ئاوره كه دانا و لیفه یه کی پیدادا. ئه براو چوو بن كورسییه كه پال كه وت و لیفه كهی هه تا بن لووتی كیشا. ئه گهر عه باس

ئاوا دلی وه قرت و فرت نه خستایه دهیتوانی روژئیکی خوش له بن ئه و كورسییه گهرمه دا رابویری. به لام خه یالی عه باس وهك كینچ كه وتبووه كه ولی. نه ییده توانی بیر له وه بكاته وه كه عه باس بۆ قوما ر بچی بۆ مالی عه لی گه ناو. عه لی گه ناو هه ركه سیك و هه رچوئیک بوو ئه براو پئی وانه بوو به و حاله وه - كه ژنه كهی شه لوکوت بووه و دایکی له گیانه لالا دایه - له گه ل ئه و لاتولووتانه ده ست بكات به جگین. كاسادقیش له گه ل عه باس پوو ناخوش بوو و پئی پینه ددها بچیتته پشتته وهی دووكانه كهی. چونكه عه باس نه پارهی له گیرفاندا بوو و نه هاوشان و هاوه لی قوما ركه ره كانی دووكانی كاسادق بوو. ئه وانهی بۆ قوما ر له دووكانه كهی كو ده بوونه وه پیاوانی به ئابوو و ده وله مند بوون. یه کیان سیایی نووسی حاجی عه لی بوو. یه کیان مراد ده شته وان و یه کی دیکه یان ئاغای واسقی له قوله به گه كانی زهمینچ بوو. یهك دوو كه سی دیکه ش تازه بۆ پشتی دووكانه كهی كاسادق پییان كرا بۆوه. خوداداد و حه مه دولالا كه له م دوا ییانه دا - وه بال به ملی خویان - له ملاوئه ولا ده ستیان به ده له دزی كردبوو. كه وایه عه باس ده بی چه ند كه سیکی په یدا كردبئ و له گه وریك یا كادینه روخواویك خه ریکی جگین بن! به یانیش له خورا جگه كانی هه لئه بژارد بوو. شتیکی له ژیر سه ردا بوو. له وانیه نیوهی گه نمی هه قده ستی به فر مالینه كهی له پیشا بردبیتته دووكانی كاسادق و كردبیتتیه پاره! هه رچی بلئی له ده ستی دئ:

- دایه پیت وایه ئه و گه نمی عه باس هیتایه وه هه موو هه قده ستته كهی بوو؟

میرگان كه هیشتا خه ریکی لسته وهی قامکی بوو گوتی:

- توش بۆ ئه وه ندنه ره شینی؟ دهی دیاره هه مووی بوو. تو پیت وایه ئه و ژنه تیوه

له وه ده ست و دل بازتره؟

ئه براو بیده نگ بوو. میرگان گوتی:

- راکشی و چاوئیک گهرم كه، ئه و قورسییه گهرم و خوشه...

ئه براو گوتی:

- من باوه ر ناکه م! ئه و عه باسه ئه گهر بلئ ماست سپییه باوه ری پیناکه م!

میرگان ئیتر جوابی نه داوه. خوئی به دوزینی سهر و قژی هاجه ره وه سهرقال کرد. ئه برایش ته واو خوئی خزانده ژیر قورسییه که و لاقی دریژ کرد.

تینی کورسییه که شه که تی و سهرمای له له شی دهرده کرد. به لام ئه براو ئوقره ی لیبراوو و بیرى ههر له لای عه باس بوو. ورده ورده گیانی خاو بووه و پیلووی چاوی قورس بوو. خه و گوئی: «بگره وا هاتم!» دنیا له و کاتدا ته نیا بیشکه ی ئوقره گرتن بوو.

پرخه ی نه رمی ئه براو ئوخزنی به دلی میرگان دهبه خشی بی ئیختیار چاوی له کوربه که ی بریبوو. پیلووی و برژولی نیشتبوو نه سهر یه ک. سیمایه کی هیمن. شوینی تیمیسکه ی لایووی خه ریک بوو چاک ده بووه. قژه کورته که ی به نیو چاوانه پانه که یه وه نووسابوو. دهموچاوی وه ک ناوی کانی نه رم و پاک بوو. میرگان پینی خۆش بوو هه ستی و به دزییه وه پوومه تی رامووسی. به لام شتیک بووبوووه په رژین. له وه ی خۆشه ویستی خوئی دهربرئ شه رمه زار بوو، میرگان وا بوو. نه یه ده توانی خۆشه ویستی خوئی به ئاسانی دهربرئ. عاده تی نه بوو. رهنگه هوئی ئه وه بوو که دربرینی خۆشه ویستی هه لی ده ویست. هیندئ جاریش که میرگان ده که وته داوی دلی خویه وه، که له که یه کی قورس و تووره ری لیده گرت. ههر بویه دهربرینی خۆشه ویستی نامۆترین خووخده ی ئه و بوو. ئه گهرچی هه وینی ئه وین و خۆشه ویستی قوولترین خووخده ی میرگان بوو. رق و تووره یی، لیدان و دانه چیره و قین. ئه وه بووبوووه عاده ت بوی. عاده تی شه ر و قره و دژ کرده وه ی سهخت له هه مبه ر هه موو شتیکدا. هه ستی خۆشه ویستی لای میرگان بووبوووه غه زه ب. ده کرئ بلین: «تالان! ئه و هه سته ش ته نیا کاتیک خوئی دهرده خست که روچی ئوقره بگری. ده ریا که ئارام بیته وه مرواری لی وه ده ست ده که وئ: شه به قی خۆشه ویستی. »

میرگان ئوقره ی گرتبوو، روخساری ئارام و هیدی بوو. له پال کچه که یه وه له بن کورسییه که خزی. سهری کرده سهر قوئی خوئی و ده سته که ی تری به سهر و قژی کچه که یه دینا. هاجه ر به دلنیای و ئارامییه وه له پال دایکیدا پاکشابوو. وه ک ئه وه ی هیچ رووداو یک نه قه وما بی و هیچ رووداو یک نه قه ومی. خه می ئه وه ی نه بوو

خه وی لیده که وئ یان لینا که وئ. دایکی له پالیدا بوو. ئیتر خه می چیه تی؟ میرگان ده یسرتاند به گوئیا. دهنگی نه رم و هیدی. شیرین له به ر دل و گوئ:

«رۆژگار ههر ئاوا نابی. شه و و رۆژ هه یه. پرووناکی هه یه، تاریکی هه یه. سه روخوار هه یه، که م و زور هه یه. زستان ئه وه نده ی به به ره وه نه ماوه. ته واو ده بی. به هار دئ. هه وا خۆش ده بی. خه لک له ته نگانه رزگار ده بن. کار په یه دا ده بی. ده سته نگی نامینی. ده روا. پیمان بو ده شت و سارا ده کریته وه.»

کیو و مه زرا پر ده بن له گژ و گیا. شیر و ماست زور ده بی. ئه گهرچی خۆمان مه رومالاتمان نییه، به لام خه لکی که م و زور هه یانه. هیچ نه بی قاپه دویه کمان ده ست ده که وئ بو پیحور. براکانت گه وره ده بن. رۆژ له گه ل رۆژ گه وره تر ده بن. ده بنه پیایوی کار. تۆش گه وره ده بی. بالا ده که ی. به خۆدا دئی. سمت و پووزت له بار ده بن. مه مک ده که ی. ههر ئه وه نده ی بای به هار لیتدا ده بیته گه وره کچی ته واو. مه گین چیت له کچانی تر که متره؟ له چاو ته مه نت زور باشیشی. ده ست و چاویشت له سایه خوداوه ساغ و بی عه یین. که روالال و حه پۆلش نییت. چوارپه لت ساغه. ئه گه ر ده بینی ئاوا دالگوشت و لاوازی، خه تای زستانه. زستانان زور که س وان، کز ده بن. هه ره ئه وه نده به هار بیت ده گه شیته وه. ته روبر. په له ی ناوی. هیشتا دووسالت ماوه ببیته چارده سالان. له م دووساله شدا پاروو له ده می خۆم ده گرمه وه و ده یده م به تۆ. ناهیلیم کز بی و چاوت به قوولدا بچی. ناهیلیم یه سکی له شت بتویته وه. هه ولی خۆم ده دم، پینده گه یه نم. ئاخری به نده ی خودایه ک په یه دا ده بی و وه ک پیوان ده ستت ده گری و ده تباته مالی خوئی و ده تکاته هاوژین و هاوسه ر. ئه مپرو نا، سه بی. ده بی قوراوخوریش بن. کچی خۆم ده لئی ده نکی هه ناره. باوکیشتی وه ک زور که سی دیکه چۆته سه فه ر و ده گه رپته وه. پیای بو سه فه ر خولقاوه. هه موو پیایویک سه فه ر ده کا. هه موو پیایویکیشت تووشی مه ترسی ده بی!»

میرگان دروی ده کرد و خۆشی ده یزانی درو ده کا. به لام بو، بو باسی سلوچی ده کرد؟ ئه وه ی نه ده زانی که بو به درو ده لی هه والی باوکیان گه یشتوو؟ رهنگه ده یویست مناله کانی پشتیوان و دالده یه ک. ئه گهرچی دورو پیواریش بی. هه ست

پینکهن. هەر بۆیه ئەم درۆ و دەلهسه تازانەى پیکهوه دەنا و مندالەکانى پى دڵگەرم دەکرد. دوور و نزیک ئەم درۆیانەى به جۆریک به گوێی خەلکیشدا دەدا:

«له تارانەوه پارەى بۆ ناردوومهوه!»

«هەوالیان هیناوه که عارەبانەیهکی کرپوه، له چاوی پیس به دوور بی!»

«گوتوویه دیتەوه و منیش دەبا. بەلام کوا کارى وا دەکەم. پێیویه دەچم و دەبمه هۆی ئەوهى له کارى بکەم و بەر دەستیشى بگرم! ها!»

بەدوای درۆکانیدا، دیزەى بى گوشتى دەنا سەر ئاور، وشکە پووشکەى پێوه دەنا و دووکه له کهى هەتا ئەو پەرى کۆلان دەروێی:

«خوشکى گیان! چۆن دێلم مندالەکانم برسپیه تی بکێشن! ئیستا که باوکیان برى پوولی بۆ ناردوومهوه منیش نیو کیلۆ گوشتى پێدەکرم و بۆیان لێدەنیم. چونکه مروڤى موسلمان ئەگەر چل پوژ گوشت نەخوا دەلێن کافر دیتە ئەژمار! شوکر بۆ خودا ناهێلم مندالەکانم تەلخیان لى بگوزەرى. «

بەلام ئەگەر کەس نەزانى، خۆ شەمسوللا قەساب دەزانى مێرگان زۆر لە مێژە گوشتى لێنەکرپوه.

با بزنان، چش. ئەم درۆیانە خۆ زەرپان بۆ کەس نییه. به هەرشپوه و لەو نیک بوو مێرگان نەیدەویست مێردەکهى به مردوو بزانی. دوايهش خودا خۆى دەمیتى و ملکی.

هاجر خەوى لیکه وتبوو. پرخەى خەو ژوورەکهى داگرتبوو. تەنیا مێرگان به خەبەر بوو و چاوى له درگاکه بریبوو. کرۆکپ بوو، کر و کپیه کهشى له گەل پرخه پرخی هاجەر و ئەبراو زیاتر دەبوو. چاوى له دەرى بوو. بن دیواری حەوشەکه به کۆما بەفر ئاخرا بوو. هەوا بەرە بەرە پوون دەبوو. لەوه دەچوو هەورەکه رەویبى. رەنگه خۆر بکەوى. ئەگەر خۆر هەلبى بەفر دەترووسکیتەوه. هەر بۆیه سەرنجى مێرگان دەدرەوشایهوه. چاوى له بەفرەکه بریبوو و چاوهروانى هەتاو بوو. دەویست هەستى و بچى هەوالیکى پووره گەناو بپرسى. بەلام خۆشى نەیدەزانى بۆ دلاودل دەکا! تەمبەلیی دەکرد. قورسپیه که گەرم بوو. ماله که بێدەنگ بوو، خەيال هەلیدەگرت. بەلام لەو دەمهوه که بیری مالى عەلى گەناو و حال و بالی

پووره گەناو له میشكى هالابوو، ئاراو قارای لێهەلگیرابوو. شتىک ئارامپیه کهى لى تیکدەدا. ئاخرى تاقەتى نەهینا. خۆى له ژیر لێفەکه کینشا دەرى و کەوشەکانى له پى کرد. چارشپوى به سەردا دا و ویستى له درگاکه بێتە دەرى، که قەلافەتى عەلى گەناو چوار چپۆهى درگاکهى پر کرد. عەلى گەناو، وهک هەمیشە خەریکی چینیى جل و بەرگی زستانه بوو. گۆرهویى بەن، کلاو و شال گەردن و... له بەر درگاکه دا بێدەنگ راوهستا و چاوى له مێرگان کرد:

- دەمویست بىم بۆ مالى ئیوه، دایکت چۆنه؟

عەلى گەناو لێوه شین هەلگەراوو گوشتنەکهى بزواند و به دەنگیکى نەرم و نیان گوتى:

- باش نییه! پیموانپیه بمیتى. دەمهوى که سیک بنیرم بۆ «دوبید» بەدوای شکستەبەند دا.

- بۆ روقیا؟

- ئەرى، بۆ روقیا. تازە دایکم کارى تەواوه. روقیا، ئەو ژنەتیوه نەگبەتە ئاوا چاره‌ره‌شى کردم! ئەوه‌ندهى به بەردا هەلخویندم هەتا ئەو پیرێژنە قورپه‌سه‌ره‌م هەلوه‌داى نیو ئەو که‌لاوه‌ رووخاوه کرد و ئاخريش به‌و مەرەده چوو. ئەمرۆ به‌يانى ئاگام له خۆم برا و ئاوا شپرزەم کرد. پیموایى سى چوار جیى شکاوه. ئیستا دەلێن دەبى بنیرم بەدوای شکستەبەندیکدا. خالۆزاكەى روقیا ویستى وه‌رى که‌وى، بەلام دایكى نەیهیشت. دەلى به‌و هەوا ناخۆش و تووشه‌ نایەلم کورپه‌که‌م به‌ تەنیاى له دى وه‌ده‌ر که‌وى. هاو‌رپیه‌كى ده‌وى. منیش به‌ چاکم زانى یه‌کى له کورپه‌کانى توى له‌گە‌لدا بنیرم. هەقه‌که‌شيان دەده‌مى.

مێرگان گوتى:

- عەباس له مالى نییه. ئەبراویش خەوتوو. خۆت...

عەلى گەناو گوتى:

- گویدریژەکه‌شمیان دەده‌مى. لەم سەره‌وه‌ ده‌توانن به‌ نۆره‌ سوار بن و له‌و سەره‌وه‌ش کابرای دوبيدى سوار کەن و بیهینن. تیلای پەیاغیشیان دەده‌مى، ئەگەر ئاژەل و درەنده‌یه‌ک هاته‌ سەر رێیان هەلپېرن.

میرگان به دوو دلی ئاوری داوه و چاویکی له ئه براو کرد:  
 - نازانم! کامیانت دهوئ؟  
 عهلی گه ناو گوتی:

- عه باس له کار دهرهاتووتره به لام ئه برا له و گورجوگولتره. هه رکامیشیان پینان  
 خۆشه بچن بۆ من جیاوازی نییه. کابرا بهینن پینج تمه نیان ددهم. خۆم ده بی  
 ئاگام له و دوو ژنه نه قوستانه بی دهنه خۆم به ته نیا ده چووم. خه ریکه تاویش  
 ده کهوئ. چوون و هاتنه وه سی چوار کاتژمیر ده خایه نی. ئیستا وه ری که ون پیش  
 نوێژ ده که ریته وه. له مرۆدا پینج تمه ن پوولیکی که م نییه. خۆ ده زانی!

میرگان دلی نه ده هات ئه براو له خه وه هه ستینی. نه یه ده توانی له و پینج تمه نه ی عهلی  
 گه ناویش چاوپۆشی بکا. به و پارهیه ده ی توانی نانی چه ن پۆژی منداله کانی دابین  
 بکا. له م کاته ی سالدا له کوئ کاری ئاوا ده ست ده کهوئ؟ هه لکه وت بوو. له سالان  
 و له مانگان شتیکی ئاوا هه لده کهوئ. که وایه نه ده بوو میرگان به یلی عهلی گه ناو به  
 که سیکی دیکه بلئ. به لام ده بی کامیان بنیری؟ میرگان له دل خویا ده یگوت: عه باس.  
 عه باس به هیتر و گه وره تره. ئه براو له گه ل ئه وه ی له عه باس چکوله تر بوو  
 نه خۆشی و چه قوچۆ ئه وه نده ی تر شه مزاند بوو. میرگان ده ترسا له پۆژیکی ئاوا  
 تووش و سه غله تدا ئه براو بنیری. ده ترسا نه توانی ئه و رچه و ریگایه ببری.  
 عه باسیش دیار نه بوو، ئه گه ر له مالیش بووایه میرگان هیوای پی نه بوو و ده یزانی  
 هه موو کریکه ی نادا به مالی. بویه میرگان هه روا دوو دل راوه ستابوو.

- له پینج تمه ن زیاتر ناده ی کا عه لی؟

ئه براو که سه ر و سینگه ره قه له که ی له ژیر لینه که وه دهره ینا بوو له عه لی  
 گه ناوی ده پروانی. عه لی چووه ژووری و گوتی:

- تو به خه به ری؟

ئه براو به ته وای له بن لینه که هاته ده ری و گوتی:

- به دهنگی تو خه به رم بووه. به ته نیا بچم؟

- نا! قولی جهه ری - ش له گه لتا دی. گویدرێژه که شتان ددهم سوار ی بن.

ئه براو گوتی:

- کاله و پووزه وانه و که په نکه که تم بده یه ی ده چم.  
 عه لی گه ناو گوتی:

- کاله و پووزه وانه کان بۆ تو گه وره ن!

- تو چکارت به وه یه؟ لاق و قولم به رو پیچ ده که م.

- که وایه ههسته وه ره بۆ مالی ئیمه. نانیکیشتان بۆ ده خه مه تی ره که وه، وه ره بۆ  
 مالی چایه کیش بخۆوه.

عه لی گه ناو ئه وه ی گوت و رویشته ده ری. ئه براو هه ستاو به دایکی گوت:

- پینج قرانی بۆ خۆم.

میرگان هیچی نه گوت. ئه براو کلاشه کانی له پی کرد. دهنگی عه لی گه ناو له پشت  
 دیواره که وه هات:

- تازه ئه براو خۆی پینچا وه ته وه و ده یه وی برۆا.

عه باس گوتی:

- به چی خۆی ده پینچیته وه؟ خۆ جل و پیلای نییه. به و کلاشه شه قوشرانه وه  
 ده کری و هنیو ئه و به فره کهوئ؟

عه لی گه ناو گوتی:

- قه رار وایه من کاله و پینچا وه کانی خۆمی به ئه مانه ت بده می. که په نکه که شمی  
 ددهم له به ری کا.

عه باس گوتی:

- به و قه راره بی من ده چووم!

عه لی گه ناو گوتی:

- منیش پیم خۆش بوو تو بچی، به لام تازه له گه ل ئه و قسه م بریوه ته وه. بچۆ  
 رازی که و خۆت بچۆ. ئه ی ئه وانه ت کۆکردۆته وه چیمان لینه که ی؟

مه به سته ی عه لی گه ناو کوره ناوه نجییه که ی کوخا و تا قانه کوره که ی سالار  
 عه بدوللا و یه ک دوو کوری تری زه مینج بوو که له گه ل عه باس ویستابوون.

عه باس گوتی:

- ئەوانە دەروێنەو بە بۆ مائی خۆیان. قوماز زۆر گرنگ نییە! ئەگەر من بچم ئەو سەیدە شکستەبەندە لە بن عەرزیش بێ دەیهێنم. بەلام ئەو مندالۆچکە یە کوا دەموزمانی ئەوەی هەیه ئەو پیرە پیاو بەنگییە بەو سەرما و سەغڵەتە لە ژیر کورسی دەرکێشی؟

ئەبراو هاتبوو دەری و لەپەنا دایکی راوەستابوو گوتی:

- کاتی که سەیدم هینا بۆت دەردەکهوێ. با بروین کا عەلی!

ئەبراو وەرێکەوت بەلام عەلی گەناو هەروا راوەستابوو. بۆنی قومازی کردبوو. چاویکی لە کورەکان کرد و گوتی:

- بە جگ یان بە پاستۆر؟

عەباس چاوی لە کورەکان کرد و گوتی:

- پاستۆرمان لەکوێ بوو؟! پاستۆرەکانتمان بە ئەمانەت پێدەدە؟

عەلی گەناو بەدوای ئەبرادا وەرێکەوت و گوتی:

- ڕەنگە خۆم بیانیهێنم.

تازە ئەو ڕوون بوو که عەلی گەناو ئەبراو دەنیڕی، چونکه ئەگەر عەباسی ناردبایە قومازەکان یان دەچوو و عەلی گەناویش ئەوەی نەدەویست. هەر بۆیە عەباس لەگەڵ کورەکان بەرەو مائی خۆیان وەرێکەوتن و بە ڕۆیشتنەو ئەو ئاوری داو، گوتی:

- خۆ دێی، ها؟

عەلی گەناو گوتی:

- با بزانی چۆن دەبێ، ڕەنگە بێم!

عەباس کورەکانی لەگەڵ خۆی بردە مائی، میزگان گوتی:

- لێرەنا! ژووری جیی ئەو نییە! ئەگەر زۆرتان پێخۆشە بچنە تەویله! بۆ چوونە تەویله دەبوو لەپیشا بەفری بەردەرگا که خاوین کەنەو. عەباس خۆی کرد بە ژووری و پیمەرەیه کی هینا و دەستی کرد بە ڕیگا کردنەو. کورەکی سالار و کورەکی کوێخا راوەستابوو، پێ پێیان دەکرد و لێوی خۆیان دەگەست. دیاربوو دەترسن. ترسی ئەوەی نەکا لەو دەورووبەرە بیانبین. نەشیان دەویست که

هاوکایەکانیان عەباس و قودرەت و کورەکی سەنەم لەو ترسەیان بگەن. پێیان عەیب بوو که بزانی لە باوکیان دەترسن. عەباس گوتبووی کەسمان لە مائی نییە. بەلام تا ئیستا سێ کەس دیتبوونی. ئەگەرچی غەریبە نەبوون، بەلام هاوکایەیان نەبوون، هەر ئەوەش دلی وەقرتوفرت خستبوون. بەلام کورێ سەنەم و قودرەت خەمی هیچیان نەبوو. قودرەت قوماز و فرتوفیلەکی لە باوکی فیڕ بوو.

حەمە غەریب خۆی یەکیارچە قومازچی بوو. کاری بە سەر قوماز کردنی قودرەتەو نەبوو. تەنیا بە دۆراندنی قودرەت لە دین دەردەچوو. ئەگەر قودرەت بەگیرفانی بەتالەو بەچوایەتەو بۆ مائی، حەمە غەریب هەرچی لە بەردەستیدا بوایە پری دەدایە و هەلیدەبری هەتا دەروەدی زەمینج، بە دەوری جی خەرمانەکاندا ڕەپیی دەنا و پاشان ئارەقە لە ژیر کلاو لەمەدە چلکەسووەکیەو بەلا جانگیدا دەهاتە خوار و تیکەل ڕیشە تەنکەکی دەبوو. بە هەناسە برکیووە جنیوی دەدا و هەرچی جنیوی خراپ بوو ئاوقای کورەکی دەکرد:

«ئابروو بەرە! نیو چاوان ڕەش! کێ پێی گوتی ئەو پارە سەوز و سوورانی من لە ئاو کی و لەو لایە بێتەو؟! میر؟ تۆ میرت بۆ بێ؟! تۆ تەفت بۆ بێ؟ تۆی چارەڕەش کوا بەخت، دیگنە چاری؟ قوون ڕەشی حەرامزاد! تۆ که لە دایکت بەر بوویو سەریت خوارد، پێ ڕەش! زووخواوت پێ هەلینام، پیرت کردم. تۆی نیو چاوان ڕەش جگ هەلەدەخی و دەتەوی تەفت بۆ بێ؟»

لەم جۆرە وەختانەشدا حەمە غەریب گویی لێنەبوو که قودرەت بە قسەکی دەکا یان نا؛ یان خەلک گوێیان لە قسەکانی دەبێ. بۆ حەمە غەریب لەو کاتەدا تەنیا ئەو قسانە گرنگ بوون و گوێشی بە شوێن و کاتەکی نەدەدا. داخی دلی خۆی دەرشت و ئەگەر واشی نەکردایە دلی دەتوقی. ئەگەرچی سێ بەشی جنیووەکان بەر خۆی دەکهوتن. بۆیە قودرەت زۆر کەم باسی دۆراندنی خۆی بۆ باوکی دەگێراو.

کورێ سەنەم وانەبوو. هەوساری بە دەست خۆیەو بوو. دایکی و برا گەورە تریاککیش خانەیان بوو. تەنیا مراد لەو بنەمالەدا بەنگی نەبوو. دەمدریژی بەسەر دایکی و براکەیدا دەکرد. قەلافەتی زەلام و کردووەکانی وای کردبوو که برا گەورەکی نەیدەویزا دەم بنیتە دەمی و کیشەکی لەگەڵ سازکا. مراد زۆر بەکار بوو

و بژیوی خوی وده دست دینا. بویه سه ری دانه ده خست و هر کاتی پنی خوش بوايه قوماری ده کرد.

- ئەو پیمه پره یه بده به من، هر ده لئی نانی نه خوار دووه!

مراد پیمه پره که ی له عه باس ساند و هه روا که پیده که نی عه باسی نیشان کورپه کان ددا و گوتی:

- چاو، چاو ئاره قه ی رهش و شینی دهر داوه؛ ده لئی کئیوی کون کردووه!

شانی بۆ داخست و هه تا هه موو به فره کانی نه خسته لایه ک و له بن دیواره که دا کومای نه کرد شانی هه لئه هیناوه. پاشان پیمه پره که ی به ده ستیکیه وه گرت و شانی نا به درگا که وه و کردییه وه. ته ویله یه کی ته نگ و تاریک. جیی ده دوا زده مه ر و یه ک دوو گوئیک. به لام که س وه بییری نایه که سلووچی هه ورگه ر ئاژه لئیکی به غه بیری ئەو که ره که سالی پیشوو له برسانا تۆپی، له و ته ویله یه دا بووی.

کورپه کان خویان کرد به ته ویله دا. له پیش هه موویاندا کورپه که ی سالار و کورپه که ی کوئخا له سووچی تاریکی گه ورپه که دا له سه ر لیواری ئاخوړیک دانیشتن. کورپه که ی سه نه م و قودرته و عه باس چۆکیان دادا و ده ستیان کرد به رامالینی په ین و خۆل و خاکی ته ویله که. ورده تۆزی په ین به رز بۆوه و خوی له کۆله که تیشکی که لینی درگا که هالاند. ریک کردنی عه رزه که ته واو بوو، ده ستیان راگرت. کورپه که ی سالار درگای ته ویله که ی کپ کرد و عه باس به شادی و جۆشیکی له راده به دهر وه جگه کانی له باخه لی دهر هینا؛ هه لیرشت و گوتی:

- یاللا! وهر نه پیشی!

کورپه که ی سالار هه روا له سه ر لیواری ئاخوړه که دانیشتیوو، چاوی چه په ی چکوله کردبۆوه و له جگه هه لرژاوه کانی دهر وانی. دوو دل بوو پاریزی ده کرد. به لام هه مدیلای کوری کوئخا وانه بوو. به و سه ره زه لاهه و چاوه زه قه کانیه وه، ده تگوت خاله موسلیمی به دم دایناوه. پیی عه یب بوو لای کورپه کانی میرگان و سه نه م و هه مه غه رب خوی دوو دل نیشان دا. هه ربۆیه له پیش هه موویانه وه هاته پیشی و له بهر کایه که دا دانیشته. جگه کانی هه لگرت و هه لیخسته وه. جگه کان که وتنه سه ر

عه رزی نه رمی ته ویله که و هه مدیلا که ده یویست کایه که وه گه رخوا، جار یکی دیکه کوی کردنه وه و گوتی:

- چاکه ده ی وهر نه پیشی!

عه باس چاوی له جه لیلی کوری سالار کرد و گوتی:

- هه سته وهره ده ی! بۆوا دلاو دل ده که ی!؟

جه لیل گوتی:

- ئیوه له پیشا هه لخن، منیش دیم.

کورپه که ی سه نه م گوتی:

- دل له دل مه ده. وهره پیشی! پیاو ده بی به دل و جه رگ بی.

جه لیل گوتی:

- هه لخن. جار ی ئیوه هه لخن.

هه مدیلا گوتی:

- با ده ست پییکه ین. تاق تاق هه لخنه ین؟

قودرته زیره کانه گوتی:

- پیتان خۆشه سی جگه هه لده خه ین.

عه باس گوتی:

- که یفی خۆتانه.

مراد گوتی:

- رازیم. هر دوو جۆره که ده یکه م.

عه باس چاوی له کورپه که ی کوئخا بری. هه مدیلا گوتی:

- سی جگه گرفتی زۆره. دوو جار پیاو (سی چه قی) بۆ بی پروت ده بی و

کایه که گه رم دانایه ده بی ته واوی که ین.

کورپه که ی سالار له سه ر ئاخوړه که وه گوتی:

- چوار چوار، چوار چوار. من سی سی نایکه م.

مراد به پیکه نینه وه گوتی:

- تۆ به هه موو جۆره کان ده ستته ده له رزی. کورپه ئه رباب!



حه مدیلا سه ری بۆ لای ئاخوڤه که وهر سووړاند و گوتی:

تۆش ههسته وهره دهی! بۆ دهرسی؟

عه باس جگه کانی کۆ کردهوه و گوتی:

- گورگی دهیکهین، باشه؟ ئه وهش دهستیک گورگی وهرن؟

ههر کهس جگی خۆی هه لگرت و هه لیخاته وه. ههر کهس تهفی بۆهات، دست

بکا به کایه. وهرن دهی!

کوڤه کان ههر کام جگیکیان هه لگرت و هه لیانخست. کوڤی سه نه م بۆی هات.

عه باس جگه کانی کو کردهوه خستییه بهردهمی مراد. مراد ږووی کرده کوڤی سالار

و گوتی:

- پیت خۆشه من و تۆش جاریکی تر هه لیده خهین! به شکوو تۆ تهفت بۆ بی...

ده لئی چی؟ پاشان گله بی نه که ی! ئه گهر ناته وئ جگ هه لخه ی ده بی دانیشی و

چاوه ږوان بمینییه وه هه تا دهستیک ته واو ده بی.

کوڤی سالار گوتی:

- جاری تۆ دست پیکه!

مراد جگه کانی له سه ر به ری دهستی ریز کرد، پیکه وه جووتی کردن. گورگی

خسته بهینی دوو قامکی و به عه باسی میرگانی گوت:

- بیلی!

عه باس جیگا که ی له گه ل کوڤی کوخا گۆږییه وه و گوتی:

من لیروه وه چاوم هه لئایه. تۆ لای درگا که وه دانیشه. من لیروه وه چاوم له ده ری

ده بی.

حه مدیلا ږووله ورده کانی له هه ردوو مشتت کردبوو و خږه ی لی دینا. مشتتکی له

مشته که ی تری کرده وه و له سه ر کایه که گرتی و گوتی:

- هینام!

جگه کان هه لږژانه سه ر عه رزی. گورگی تهف، سه ن دانه ی دیکه ش چه ق. مراد

جاریکی دیکه ږیزی کردنه وه و گوتی:

- بیلی!

- هه لخه!

- ئه وهش دوو میر. وهره خواری.

حه مدیلا دوو دانه دوو قرانی فریدا بهر پیی مراد.

- نۆرته قودرته!

قودرته مشتت به سه ر جه غزه که دا گرت و گوتی:

- هه لخه!

مراد جگه کانی هه لخت و دهستی کیشا به رانی خۆیدا. قودرته مشتت له بهر

جگه کاند گرت و گوتی:

- نه بوو!

مراد بۆلاندی و جگه کانی ریز کرده وه:

- له م سه ره تای کایه وه خه ریکی گزی! وهک ئه و باوکه ږووتاله ت لاپره سه نی.

جوان شک بکه! من به و ئه داو ئه توارانه وه چاوترسین نابم. هه لده ده ی! دوو به رانه ر

بی چۆنه؟

- هه لخه ده ی باشه.

- دوو به رانه ری که!

- زۆر چاکه هه لخه.

- له بهرت مرم. ئه وهش سه ئه سب!

جگه کان که وتنه عه رزی. گورگی میر!

- دوو به رانه ر وهره خواری!

قودرته دوودانه پینچ قرانی فریدا بهر پیی کوڤه که ی سه نه م. مراد گوتی:

- داده ی مشتت چه پهت.

قودرته مشتت کرده وه. پینچ قرانییه ک به له پی دهستییه وه نوو سابوو:

- قه بووله؟

- قه بووله.

قودرته گوتی:

- پیاو ناوی به خراپه ده رنه چی باشه!

عەباس مەشتی لە سەر جەغزەکە گرت و مراد بە پیکەنینه وە گوتی:

- قوون رەش! ئیستا یەک دانەى چوار میرت بۆ دینم!

عەباس توند دەمی قووچاند و لێوی پیکدانا و هیچی نەگوت، رەنگی بزرکابوو. وەک هەمیشە لێوی دەلەرزى. کاتی عەباس دەستی دەکرد بە قومار دەکەوتە دڵەوریزە. جۆریک ترس سەرتاپای دادەگرت. دەکەوتە دڵەکوئی و چاوی زەق دەبوونەوه. بە بردنەوه و دۆراندن هەر دەترسا. خەمبار و خەپەسراو دەهاتە بەرچاو. دەتگوت هەر ئیستا تەواوی قەرە پوولەکان بە چاوی هەلدەلووشی. بۆ عەباس هیچ شتی لەوه چاکتر نەبوو کە هەرچی پارەى قومارەکیە برژیتە گیرفانی خۆیەوه. چونکە هیچکات ئەو هەش نەدەبوو، دەستی دەکرد بە پرتە و بۆلە. مراد کە خۆلک و خووی عەباسی دەزانی، لە پیش ئەودا، خۆی جارێک جگەکانی هەلخست و کۆی کردەوه و لەسەر لەپی دەستی ریزی کردن و گوتی:

- شکت بکە ئیستا!

عەباس کە هەروا مەشتی بە سەر جەغزەکەدا گرتبوو بە دەنگێکی لەرزۆکەوه گوتی:

هەلخە.

دوو میر. گورگی و یەکی دیکە. مراد گوتی:

- سى بەرانبەرى وەرە خواری!

عەباس مەشتی کردەوه. خالی بوو! مراد ددانی لە ریچەوه برد، چاوی زیت کردەوه و گوتی:

- میرەکەم لێ پووچەل دەکەى؟! باشە. سەد جاری دیکەش هەلخەم میر دینم.

بیلی بزانی! من بەوانە چاوترسین نابم!

عەباس هەستا و گوتی:

- هەلخە دەشایی.

تا مراد جگەکان راستە و پاستە بکات عەباس چوو بۆ لای جەلیل و گوتی:

- لە جیى من دانیشە با بچم سەریکی دەرى بدهم. هەستە دەى! من شوینى

قومارم بۆ ئیوه جۆر کردووه. خۆم نەمدەویست قومار بکەم!

مراد گوتی:

- وەرە؛ وەرە خۆت شک بکە کورپی سالار عەبدوللا. وەرە ئیتر تۆش ئەوهەندە نازو نووز مەکە!

جەلیل بە لەش داگیراوی هات و لەجیى عەباس دانیشت و گوتی:

- ئەو جگەنەم دەیه با تەماشایان کەم!

کورپی سەنەم جگەکانی هەلرشته بەردەمی کە بیانینی، جەلیل گورگییەکی جیا کردەوه و گوتی:

- نیو چەقەکەى قورقوشمیان تیکردووه، ئەوه بگۆرە!

عەباس بەر لەوهی لە درگاکیە برواتە دەری گورگییەکی هەلگرت و جگیکى دیکەى فریدا بەردەمی کورپی سالار و گوتی:

- بووکیش بۆ چوونە پەردە ئەوهەندە ناز و نووز ناکا. خۆ پارەى کەوشەکانت ناوی؟!

کورپی سالار ئەو جگەى عەباس بۆی فریدابوو هەلگیرتەوه و گوتی:

- عەلى گەناو گوتى پاستۆرەکانى دینى، ئەى کوا پاستۆر؟

عەباس کە درگای تەویلەکی نیوهی کردبوو و خەریک بوو دەچوو دەری، گوتی:

- هەر ئیستا ئەوه دەچم بەدوایدا، بزانیم لە چ بەقورپیگراویکە ئەو قوربەسەرە!

عەباس لەوه زیاتر گیر نەبوو. درگاکی لە پشت سەرى خۆی پینویدا. سەرى کرد بە وەتاغەکەیاندا. میزگان لە مال نەبوو. تەنیا هاجەر پرخەى دەهات. گەراوه و پینی نایە کۆلان. چەند هەنگاوی هەلنەهینا بۆوه لەپەر لووتی بە لووتی حاجی سالم و موسلیمی کورپیدا تەقی. هەوێل داچلەکی، بەلام خیرا وەخۆی هاتەوه، سلأوی کرد و تیژ تێپەری. مالی عەلى گەناو نزیک بوو. لە بنهستیگدا، هەمیشە تايەکی درگاکی ئاوهلا بوو. عەباس خۆی کرد بە ژووریدا. مالی عەلى گەناو یەک دەهات و یەک دەپۆی. عەلى گەناو لەبەر بەرۆچکەیک لەپەنا تەندوورەکە دانیشتبوو. بە خوری و شتر شالگەردنی دەچنی. هەر گویشی لێنەبوو کە دایکی و ژنەکەى لەجیدا کەوتوون و دەنالینن. ئەو - رەنگە - پینی وابى ئەوهى لەدەستى هاتوو کردوویەتى:

ناردوویه به دواى شکسته به نندا. ئیتر چ کاریکی تری له دهست دههات؟ خۆی بکووژئ؟ هاوار بکا؟ قور بیئوئ؟ نا! عهلی گهناو زۆر له وه به سه برتر بوو. ئه گه رچی به کیک له لیزان ترین کهسی زه مینج بوو له قوماری پاستوردا، به لام تا ئیستا بۆ جاریکیش نه یاندیوه له گه ل که سیک به شه ر بئ. هیدی و له سه ره خۆ. زۆر که میش دهیدوړاند. کاتی دهشی دوراند ته نیا گرژیه که لۆچی دهخسته نیو چاوانی و ده می وشک ده بوو و هه روا ئارام و هیدیش بوو.

سینه ری راوه ستاوی عه باس که وته سه ر دهستی عه لی گه ناو و ئه و هه روا که خه ریکی چنن بوو سه ری هه لئنا و چاوی له عه باس کرد:

- ها! فه رمایشته؟ حه تمه ن هاتووی بۆ پاستور، ها؟

عه باس گوئی:

- نا! دایکت و ئه وان چۆن؟

- چاکن!

عه باس بۆ ئه وه ی قسه که ی به فشه ده رنه چی، هه نگاو یکی هه لئناوه سه ری کرد به وه تاغه که دا. دوو ژن، پووره گه ناو و رو قیا له مبه ر و ئه وه به ری وه تاغه که له جیدا که وتبوون و میرگان له نیوانیاندا دانیشتبوو. عه باس گه راوه. عه لی گه ناو هه ر خه ریکی چنن بوو:

- دهی، کارت چیه؟ بیلی راست برۆ!

عه باس گوئی:

- گیرفانی کوره که ی سالار عه بدوللا له وه ده چی قورس بئ. زۆریش دم له پاستور ده کوتی.

عه لی گه ناو گوئی:

- هه تیوه چه پ و چیره دلی پاستوره کانی گرتووه. به لام من پاستوری خۆم به که س نادم.

عه باس گوئی:

- مه به ستم ئه وه یه خۆشت بیی. قوماریکی خۆشه.

عه لی گه ناو گوئی:

- ئه گه ر هاتم پاستوره کانیشم دینم!

عه باس به ره و درگای هه وشه ملی پیوه نا. له نزیک درگا که راوه ستا و وه رسوورا. ویستی قسه یه که بکا به لام له رووی هه لئه هات. عه باس باش له خولک و خوی عه لی گه ناو ده گه یشت. له وه زیاتر نه ده بوو ده مبه ده مه ی له گه لدا بکا. هه ربویه ملی ری گرت و رووی. به لام که پیی نایه گه وره که واق و رمان چاوی پی زه ق کرده وه. برۆی نه ده کرد حاجی سالم و موسلیم له ته ویله که بن. ئه وان ئیتر له کوپوه بۆنیان کردووه؟ نه کا حاجی سالم هاتبئ بۆ گیان نه وه که ی. کوره که ی کوخا! ئیستا ئه گه ر قه موقال وه ریکه وته یه ده بوو عه باس قوری کوئ به سه رداکا؟ عه باس ئه وه ی وه رووی خۆی نه هینا. سلۆی کرد و هیناش به ره و بن دیواره که خشی. حاجی سالم و کوره که ی بیده نگ و ئارام بوون. حاجی سالم له سه ر لئواری ئاخوره که دانیشتبوو، هه ردوو لاقی بلاو دانا بوو و سنگی دابوو سه ر که مه ی گوچانه که ی. موسلیمیش له په نا هه مدیلای خوشکه زای هه لئرووشکابوو به سه ر شانی ئه و و کوره که ی سه نه مدا ملی کیشابوو و سه یری قوماره که ی ده کرد. گه رمه ی قومار بوو. جگ له ده ست کوری کوخادا بوو. هه مدیلا جگی هه لئه ده خست و له په ستا خالی پیی ده گوت سه ری به ری به ولاره:

- گوتم بیبه به ولاره ئه و ده موله وسه ت!

له گه ل جوولانی سه ر و دهستی هه مدیلا موسلیم له جیی خۆی ده بزوت و هه ر له وکاته شدا ملی به سه ر جه غزه که دا دریژ کردبووه.

- سی کهر!

جگ له ده ست هه مدیلا هاته ده ری. پازده قرائیش له چه په ی که م بووه. هه مدیلا به هه نیشکی له سینگی موسلیمی کوتاو و گوئی:

- سه دجارم گوت سه رت بکیشه دواوه که روگا! هینده ت ده ستم جوولاند هه تا سی که رم هینا.

موسلیم که به پشتدا که وتبوو خۆی کو کرده وه و گوئی:

- پاچرا! پاچرا که ی بده به من.

هه مدیلا قه ره پووله کانی به ری پیی خۆی کو کرده وه و گوئی:

- برؤ خودا رسقت له جییه کی تر بدا! بۆره پیاوی که لله کهر! ئه وهنده سهر و نه سه مه یه کی چاکت هه یه!؟

- موسلیم گوئی له و قسانه نه بوو و چاوی له سهر مشتی قووچاوی خوشکه زا که ی هه لئه ده گرت. همدیللا به عه باسی گوت:

- بؤ ده ریان نا که ی؟ که وایه ده ته وئ پآچرای چی وهرگری؟

عه باس زمانی ده رکیشا و باسکی ئه ستوری موسلیمی گرت و گوتی:

یاللا! هه سته. هه سته دهی. خؤ میتشکی که رم نه خوار دووه پآچرای ماله که ی خؤم بکه مه گیر فانی تووه! یاللا! هه سته دهی، وده رکه ون!

موسلیم له جیی خؤی جمه ی نه ده کرد. چاوی هه روا له مشتی قووچاوی خوشکه زا که ی بریبوو. زۆر به زه حمهت عه باس توانیبوو موسلیم له سهر په یین و پاله که بخا به لادا. به لام به وانه چاری نه ده کرا. ورده ورده خه ریک بوو بۆلژنی موسلیم. که له بۆلژنی هه یچ ئاژلیک نه ده چوو. به رز ده بووه. دهنگی ئاشنا و ناخۆشی موسلیمه شیت ئه گهر به رز بوایه ته وه، ته وای خه لکی کۆلانی له مالی سلوچ کۆده کرده وه و کاری له عه باس تیکه دا. چاره ی نه بوو. موسلیم ده بوو به شیوه یه ک وده ربنری. ئه وهش، کیشمه کیشمه که ی دژوار تر ده کرد. عه باس و موسلیم ورده ورده خه ریک بوو تیک هه لچن. حاجی ساله میش هه روا له سهر لیواری ئاخو ره که دانیشتبوو ته ماشای ده کرد. پیره پیاو وهک مه لایه کی له سه ره خۆی حو جره وابوو: عه بای دریژ و که لبه دوون، گوچان و میزه ر، له گه ل پیشیکی دریژ.

- من ئیتر نایکه م!

هه مدیللا بوو که خۆی کیشایه داوه. قودرهت به تووره یه وه گوتی:

- چی؟! نایکه ی؟ پیاوه تیت هه رئه وهنده بوو؟ ئیستا که ده ستیکت بردۆته وه ده کشییه داوه؟ ده ست خۆش!

مرادی کورپی سه نه م دیتی خه ریکه قوما ره که ده شیوئ، له حالیکدا که بیست و پینج قران له چه په ی که م بوو بووه. ئه وهش نه ده بوو. پاره کان نه ده بوو له کایه بچنه ده ری. ناچار بوو کاریک بکا، هه سته. میشی میمل، موسلیم، ده بوو گوموگۆر بی.

داوای له قودرهت کرد بچیته یارمه تی. قودره تیش هه سته. هه مدیللا درگای ته و یله که ی کرده وه و عه باس و قودرهت و مرادی سه نه م، موسلیمیان راکیشا بؤ ده ری و خستیانه سهر به فره که، هه لاتنه وه بؤ ته و یله و درگا که یان پیوه دا و پشتیان پیوه نا. حاجی سالم تازه له سهر لیواری ئاخو ره که هه ستابوو و گوچانه که ی توند له ده ستیدا ئه مباروبار ده کرد. موسلیم هاتبووه پشت درگا که، به پینا که به درگا که یدا ده کیشا، به گریانه وه ده یگوراند و ده یکوت:

- باوه... باوه... باوه گیان! وهره باوه... ده ترسم، وهره. باوکم کوا، باوکم...

حاجی سالم به گوچانه که ی ئاماژه ی به درگا داخراوه که کرد و گوتی:

- شیت! شیت. بلیم چی؟

عه باس گوتی:

- پنی بلی بیده نگ بی حاجی گیان! ئیستا ده روجیرانمان وه سه ر ده گه ری!

حاجی سالم له نیو بنجی ریش و سمیلیدا بزه یه ک داگیرسا، چاوی بریقه ی هات و گوتی:

- پیموایه هه لئه گیرسانی قرموقال پینج قران دینی. ناهینی!

قه سه که ی ته و او نه کردبوو، حاجی سالم دستی دریژ کردبووه. عه باس پینج قرانی خسته ده ستییه وه و به کور هکانی گوت:

- چاوتان لینه خؤ! خه ریکم پینج قران باجی ئیوه ده ده م. ئه وه له سه ر قوما ره که یه ها. پاشان حاشای لینه که ن!

حاجی سالم پینج قرانه که ی توند له مشتیدا شارده وه و سه ری له قاند.

عه باس گوتی:

- لانی که م پیی بلی بیده نگ بی!

حاجی سالم نوکی گوچانه که ی له درگا که دا و گوتی:

- هیواش گه مال! هیواش و لآخ!

موسلیم بیده نگ بوو. کور هکان پشت درگا که یان به ردا. درگا که یان بؤ حاجی سالم کرده وه و پیره پیاو چووه ده ری. دوا ی تاویک کرپه کرپی پیی باوک و کور

له سهر به فری بن دیواره که وه ههستا. عه باس تفيکی خهستی دا به بیخی دیواره که دا و گوتی:

- میشه که رانه! میشه که رانه!

پاشان رووی کرده حه مدیلا و گوتی:

- ئەو باجه م له بهر گولی رووی ئیوه دا، ها! پیتان وانه بئ دهره قه تی نه ده هاتم! من به سه د که سی واناههستم. به لام ویستم ئابرووی ئەو دوانه تان بیاریژم.

کورپی سه نه م جگه کانی هه لخت و گوتی:

- دانیشن. دانیشن!

قودهرت دانیشن و گوتی:

- دانیشن بایم. ته او بوو و پوویی. یه کی قرانیکی دهنی باده می لیک نی!

حه مدیلا قرانیکی فریدا به رده می عه باس، به لام کورپی سالار عه بدوللا هیشتا هه ر دهستی له دلی نه ده بووه و چاوه خیله که ی له م و له و دهری. مراد گورانندی به سه ریدا:

- دهک گیانت دهرچی! قرانیکه خو گلینه ی چاوت ناده ی! باوه ر ناکه ن له بهر ئیوه پارهی دا به و نیره که ره؟ ئیمه خو ترسمان له که س نییه. ئیوه ئەو دوانه تان له لای باوکتان وهک مشک وان. بینه ده ی بینه هیدی؟ هانی، ئەوه ش قرانه که ی من!

کورپه که ی سالار گوتی:

- من هه ر نایکه م!

- نایکه ی؟!

- نا!

ئیتیر ره گی ملی کورپه که ی سه نه م هه ستابوو و هه ردوولا لغاوه ی که فی کردبوو.

له پر هه ستا و یه خه ی کورپه که ی سالار عه بدوللا ی گرت:

- بو پیت وایه هه روا مفتیه. به و چاوه قیچه ته وه بیی و پارهی مفت لیره به رییه دهری؟ وه ره هه لتووتی ده ی! گووگره!

کورپی سالار عه بدوللا هه ولی ده دا له جیتی خو ی نه بزوی. له لایه که وه له بهر ئەوه ی نه یده ویست قره و هه را ساز بی و له لایه کیشه وه له کورپه که ی سه نه م

ده ترسا. لئی روون بوو ئەگه ر قره ساز بی، بیجگه له وه ی کوتانیک ی باش به ده ست مراد و ئەو دووانه ی دیکه وه ده خوا، به لکوو گیرفانیشی له چاوتروکانیکدا به تال ده کری، هه ر بو یه ناچار بوو بینه سه رپی. دژواریی کاری جه لیل له وه دا بوو که دهیدی مراد ئاتاجی ئەوه نییه له زه مینج کار بکا. مراد هه میشه دوا ی سیزده به دهر بو کار له زه مینج ده چوو ه دهری و نزیک زستان ده هاته وه. هه ر بو یه سالار و کو یخای پی هیچ نه بوو. به ته نیا نانی خو ی له قه له شته به رد دهر ده کیشا.

کورپی سالار مه چه که ئەستور ه که ی مرادی گرت و به نه رمی گوتی:

- کارت به من نه بی دهستم له کو ل که وه!

کورپی سه نه م رایته کاند و گوتی:

- چ ده که ی؟ ئەو پارهی بردووته ته وه ده یده یه وه یان داده نیشی بو قوما ر.

مراد جاریکی تر وهک لقه دار رایوه شانند و گوتی:

- ده ته وی چبکه ی چه کچه کی؟! ها؟ من ده مه وی له م ناوچه یه برۆم. کاریکی وا مه که داخی دلی خو مت پی بریژم. داده نیشی بو کایه یان هه موو پاره کانت له گه روو دهر کیشم؟

کورپی سالار دانیشن. مرادیش له سه ر جیتی خو ی هه لترووشکا و به عه باسی گوت:

جگه کان هه لپیژه!

عه باس گوتی:

- هه ر که س بردوویه ته وه له پیتشا پاچراکه ی بدا تا کوو منیش جگه کان هه لپیژم!

قودره ت ئاماژه ی به حه مدیلا و کورپی سالار کرد و گوتی:

- ئەو جووته بردوویانه ته وه، بیده نی. پاچراکه ی بده نی.

حه مدیلا و جه لیل چاویان له یه کتر کرد. حه مدیلا قرانیکی بو فریدا. عه باس رووی کرده جه لیل و گوتی:

- قرانیک لیره و قرانیکی پیتشو ده کاته دوو قران وه ره خواری. زووکه!

جه لیل به بی مه یلی دوو قرانی بو عه باس فریدا.

عه باس دوو قرانه که ی هه لگرت هوه و جگه کانی پیدان. مراد جگه کانی له به رده می خوی کۆ کرده وه. عه باس به مرادی گوت:

- قه رار و بریه ی پاچرا خۆت داینی با دواپی که س نقه نق نه کا.  
مراد گوتی:

- ئە گەر دوو دەست جگ له دەست هەر که سیدا بوو قرانیک دادهنی.  
عه باس چه نه ی لیدا:

- بۆ دوو دەست؟ له هه موو جییه ک، قه راره که ی یه ک دهسته.  
مراد گوتی:

- قرانی حیسابی ده که یین. تۆش ئە وه نده نینۆک وشکی دهرمه هینه. هەر بیست قران، قرانیک. باشه؛ هه لده!

کۆری سالار عه بدوللا له لای دهسته راستی مراد دانیشتیوو. ده شاییه کی جیا کرده وه، خستیه کایه وه و گوتی:

- هه لمد!

- کی تا ئیستا ده شایی، ده شایی بۆ تۆی هه لداوه، تۆ ده شایی هه لده ده ی؟

- ئە وهش ده شایی دیکه، باشه؟

- لانی که م پینج قران هه لده مال کاول!

جه لیل قرانیک دیکه ی هه لداو گوتی:

- هەر ئە وهیه!

- دیسان وه ره خوارئ.

- هەر ئە وهیه. هه لمد.

- گولت هه لدا!... ئە وهش سی ئە سه پ. شهش قران وه ره خوارئ.

نۆبه ته قودرته!

قودرته مشتی له سه ر کایه که گرت. مراد، خۆی جگه کانی لیک دا و گوتی:

- ئیستا هه لده!

قودرته زیره کانه گوتی:

- هه لمد!

مراد جگه کانی هه لخته وه. قودرته مشتی دابه ریان و لیک دان، مراد جگه کانی کۆ کرده وه و گوتی:

- خه ریکم میر دینم، قوون رهش. گزه مه که. ئە گەر ده ترسی، که متر هه لده!  
قودرته گوتی:

- بابی! دوو قرانیشی له سه ر بی.

مراد جگه کانی هه لخته وه.

- ئیره تاریکه؟!

عه لی گه ناو بوو. درگا که ی کردبووه و هاتبووه ژووری.

- درگا که پێوه ده!

- پێوه یده ئە و دوا براوه!

- جوان کپی که!

عه لی گه ناو چاوی ترووکاند و درگا که ی پێوه دا. کایه گه رم بوو. عه لی گه ناو هیور هیور خۆی گه یانده بن دیواره که و له پشت سه ریان راوه ستا. جگه کان هیشتا به دهست مراده وه بوو و میر له دوا ی میر بۆی ده هات. کۆری سالار مات بوو بوو. نیوچاوی نه یده هینا. جار له گه ل جار مشتی خالی ده بوو. نیوچاوانی گنجی تیکه وتبوو و ههستی ده کرد جار له گه ل جار چاوی چه په ی چکۆله تر ده بیته وه. له په ستا به سه ر قۆلی لووتی ده سرئ. چاوی له هه لخته سن و دا که وتنی جگه کان نه ده ترووکاند. چاوی له گه ل جگه کان ده چوو ه سه ر و ده هاته وه خوارئ.

پاره کان له ده شایی تا پینج قرانی له نیو کایه که دا وه گه ر که وتبوون. له م دهسته وه بۆ ئە و دهست. دهسته کان ئاره قه یان کردبوو. هه ربۆیه هه موویان - ته نانه ت کۆره که ی سالار عه بدوللاش - پاره کان یان له پال کایه که دا له سه ر یه ک دانابوو.

هه رکه سه و له به ر لاقی خۆیدا قه لاقوو چکه یه کی پاره ی ده قرانی تا ده شایی هه لچنیوو. گه رم دا هاتبوون. کایه گه رم دا هاتبوو. ئیتر هیکه س ده شایی و تاق قرانی دانه ده کرد. مشتی جه لیلیش به که متر له دوو قران نه ده کرایه وه. جگه کان هه لده خران و ده که وتنه وه. هه شت نۆ ده قرانیان ده ستاو ده ست پیده کرد. بیر و

هۆشی هه موویان لای کایه که بوو. لیویان وشک، چاویان زهق، له جیی خۆیان وشک بوو بوون. عهلی گه ناویش حه په سرا و دهستی له چنن هه لگرتبوو چاوی تیبیبوون. هیچ کامیان ورته یان لیوه نه دههات.

- کوا ئه و تووتکه سهگی حه رامزادهیه؟

دهنگی پر له رقی کوپخا نه ورۆز بوو که حه وشه کهی داگرت و به دواى ئه ودا شلپه شلپی پیلاره کانی له سه ره به فره ئاوه کییه که دههات:

- کوا؟ کوا ئه و برا قنگ رووتهت، کچی؟!

کایه راوهستا. عه باس زانی کوپخا له و ده گه ری. له جیی خۆی وشک بوو. هه موو وشک بوون. ته نیا عهلی گه ناو توانیی خۆی به چینه وه خه ریک بکا. هه ر وه ها توانیی خۆی بگه یه نیته لیواری ئاخۆرکه و دانیشی، خۆشی وانیشان دا که دهستی له و کاردا نییه. له گه ل ئه وه شدا عهلی گه ناو له هانتی خۆی په شیمان بوو.

کوپخا خۆیدا به درگای ته ویله که دا زاری پیکرده وه. به عه باى شوپ و سه ر و میزه ر و پیلاری کاله وه زارکی درگای پر کرد و به تووره یی چاوی تیبیرن. عه باس، وهک مشکى به رچنگی پشيله، خۆی مه لاس کردبوو و پشتی کردبووه درگا که. ئه وانى دیکه هه ستابوون، له جیی خۆیان وشک بوو بوون و سه ریان شوپ کردبووه. پاره کان له چن جیوه له سه ر یه ک چن درابوون. جگه کان له جغزه که دا پرژ و بلاو بوو بوونه وه. ئه سپیک و دوو چهق و ته فیک. هه موو بوو بوونه دا هۆل. له تاریک و روونی ته ویله که دا کوپخا کوره کهی سلوچی ناسیییه وه. بۆی چوو و ته ختی پیلاره کهی کیشا به مۆغه ره ی پشتیدا:

- عه مته ری دایک سه گ! هه رمابوو کوره کهی من له خشته به ری؟ قوما ر وه ری ده خه ی؟

عه باس به ده مه وه که وت به سه ره یین و پالی جی قوما ره که دا. یه که م شت که به بیریدا هات ئه وه بوو له ژیر پیلاره و جنیوی کوپخا دا پرداته پاره کان. قه لاقوو چکه ی تاق قرانییه کانی کورپی سالار که وته به رچنگی، به په یین و پاله وه له قوله میچه ی گرت. کوپخا پشت ملی گرت و هه لیستاند و رووی کرده خۆی. ترسی ئه وه ی کوپخا پاره کانی لیده ستینی عه باسی وه دلله کوته خست. به ره له وه ی کوپخا چاو له

چاوی بری و جنیو بارانی کا، عه باس مشتى پر قه ره پوولی به په یین و پاله وه له ده می خۆی کرد و گووی وهک دوو گوویزی وشک هه لماسان. کوپخا زله یه کی خیوانده روومه تی چه په یی. چن قران له به یینی ددان و لیوییه وه ده ره په رین. به ره له وه ی زله ی دووه م وه روومه تی راستی که وی پاره کانی تری قووت دا و له به ره چاوی کوپخا عه باس چاوی له ژیللا هات. ره گی ملی هه ستا و رهنگی شین هه لگه را. کوپخا نه پراندی:

- ئاوی بو بینن! نه گبه ته خه ریکه خۆی ده خنکینن! دهستی له کۆل عه باس کرده وه و هه رای کرده کوره که ی خۆی. له سووچی ئاخۆرکه گرتی، هینایه خوارى و راست و چه پی کرد. عهلی گه ناو به چاکى زانی نیو بژی بکا. کوپخا بۆی گه راوه: - خه جاله تی ناکیشی، بۆره که؟! خه ریکه ریشته سپی ده بی! دایکت و ژنه که ت به گیانه للاوه ن، تۆش هاتووی له گه ل چوار مندال که هیشتا سمیلیان گووگره نه بووه قوما رت وه ریخستوو ه؟ تف!

حه مدیلا له و نیوانه دا خۆی له ژیر ده ست و پیی باوکی راپسکاند و هه لات. به گریانه وه خۆی گه یانده کۆلان. قودره تیش که تاکوو ئه و کاته خۆی له نیو ئاخۆرکه دا راکیشابوو ده ره په ریه ده ری. مانه وه مراد و کوره که ی سالار. مراد به به هانه ی هینانی ئاو چوو ده ری. کاسه یه کی ئاو هینا و خه ریکى ئاو به گه روودا کردنی عه باس بوو. کورپی سالار له بیرى چوو بۆوه که هه لی چاکه بو هه لاتن. کوپخا و عه لی گه ناو هیشتا تیک گیرابوون. جه لیلیش له پر به ره و ده ری پنی پنیوه نا و وازی له و چن قرانه هینا که له ژیر ده ست و پیدان بوون.

عه باس به یارمه تی ئه و ئاوه ی مراد له گه رووی ده کرد هیشتا خه ریکى قووت دانى قه ره پووله کان بوو. هه رچی مراد ده یگوت بیده وه ده ری عه باس گوپی نه ده دایه. به چاوی زهق و ره گی هه ستاوی لامل و ده موچاوی ره ش و شین هه لگه راوه وه، هه ولیده دا قرانییه کان قووت دا و له په ستا ئاوی به سه ردا ده کردن. که دوا یین قرانی قووت دا هه ناسه ی هاته وه به ره و شانى به دیواره که وه دا. له به ره ئه و زهخت و گوشاره ی بو خۆی هینابوو بن گوپچکه و نیوشان و بن باخه لی ئاره قه ی

دەردابوو. هەستی مەرگ! وای کرد که کوێخا کاری پێی نەبێ. کوێخا هات بۆ لای، له ژوور سەری راوهستا و چاوی تێبێری. عەباس به ترسەوه گوتی:

- گووم خوارد... کوێخا!

کوێخا تاي درگاکی کردەوه و چوو دەری. عەلی گەناو تاویک له ژوور سەری عەباس راوهستا؛ پاشان خۆی دانەواند و له درگاکی چوو دەری. هاجەر که دیتی کوێخا گەیشتوتە کۆلان، هەلات بەرەو تەویله که تاکوو بزانی براکی چیی لێهاتوو. عەلی گەناو چاوغایەنانه له هاجەری روانی و گوتی:

- دایکت نەهاتوتەوه؟

هاجەر گوتی «نا» و خۆی کرد به تەویله که دا. عەلی گەناو که دەویست له حەوشه که برۆته دەری، گەر او و خۆی کرد به وه تاغە که دا. له پەنا درگاکی واکه بتوانی له بەر شۆقی دەری شالەکی بچنی دانیشت. هاجەر له تەویله که هاته دەری تاکوو چراکه هەلکا. عەلی گەناو پرسیی:

- خەبەرت له مائی ئیمە نییه؟

هاجەر گوتی:

- نا، هیشتا رۆژئاوا نەبوو و چووم و گەر امەوه. دایکم له وێ بوو.

کۆرەکی سەنەم، عەباسی هینا بۆ وه تاغ. پالی پێدا به دیوارە که وه و خۆی له پەنای دانیشت و به هاجەری گوت:

- ناتەوێ و هاجەری که هەلکهی؟

عەباس بەر له وهی خوشکی وهلامی مراد بداتەوه پینی گوت:

- قوفل! ئەو قوفلی دۆلابە لیکه وه بۆم بێنە.

هاجەر قوفله که هی، عەباس به دژواری هەستا سەر پێ و له چوونه دەریدا به هاجەری گوت:

- برۆ به دایکم بلێ بێتەوه. دەم کراویکم بۆ ساز کا. رەوانی. شتییک زگم وه کار خا.

رەوانی. ئاخ...

بە دەم نالە و نووزەوه خۆی گەیانده درگای گەرەکه، قوفله که ی له درگاکی دا و به کۆمه کۆمه گەر او و له بەر خۆیه وه دەبیرتاند:

- دارونه دارم تیکه ل ئەو پەین و پالە بوو. تازه چۆنیان بدۆزمەوه؟ دەترسم...

دەترسم... له دەست ئەو ئەبراو نەجسە، چبکه م؟ دەترسم. دارونه دارم...

عەباس له بەر ژان و پێچی زگی، ئاگای له هاتنه وهی ئەبراو نەبوو. به کۆمه کۆمه خزییه سووچیک و کلێله که ی له پزویی ژیرپاتوله که یدا شاردهوه:

- رۆن گەرچهک! رۆنی زهنگ! رۆن! برۆ به دواي دایکدا کچی! ئەوهی گوت و

له پال دیوارە که دا و پەنای وه جاخه که دا که وت به عەرزدا.

به عەبای درێژ و کهوش و پوزەوانه ی عەلی گەناوه وه ئەبراو دتگوت گیسکه گوله یه. پەرۆیه کی له سەری هالاندبوو و هەتا سەر برۆی دایکیشابوو. دەموچاوی شین هەلگەر ابو و دەم و لێوی قەلەشیبوو. سەرما جەستە ی لاوازی ئەبرای به جاری که سیره کردبوو. له نیو چوارچیوهی درگاکی جەستە ی لەری وهک باخه گیایهک به لادا هات. عەلی گەناو قورس و قایم هەستا پیلی ئەبرای گرت و کیشایه بن دیوارە که. هاجەر له وه زیاتر ماتلی دایکی نەبوو و بەرەو درگاکی هەلات. عەلی گەناو میل و بەنەکی وه لاناو دەستە سەر و که سیره کانی ئەبرای خسته بهینی دەستە زل و رەشه کانی و دەستی کرد به دامالینیان. ئەبراو چاوی هەلینابوو به لام دەمی له گۆ چووبوو. عەلی گەناو به مرادی گوت وه جاخه که هەلکا. مراد چوو قولیک چیوپه مۆ له گۆی تەندووره که بێنێ. عەلی گەناو هەروا که دەستی به دل و دەمارە کانی لاملی ئەبرادا دینا گوتی:

- چیتان کرد؟ هینتان؟ ها؟ سەیدی شکسته به ندتان هینا؟

ئەبراو زمانی شکابوو. سەری هەلته کاند. عەلی گەناو هەردوو دەستی به گویچکه ی ئەبرادا هینا گوتی:

- چی بوو؟ گوتی چی ئەو مال کاوله؟

ئەبراو کوت و پچر گوتی:

- سەرما!... سەرما! نەهات...

عەباس له ولاره نالە ی هات:



- نه مگوت خوم بنیره؟ نه مگوت ئه وه کاری مندال نییه؟ ئه گهر بچوایه م دهمهینا. به ههر له ونی بوایه دهمهینا. ئه گهر له باوهشی ژنه که شیدا بوایه دهمده کیشا! گهرچه ک... بلی رۆن گهرچه ک... ده بی کار به کارزان بسپیری... رۆن گهرچه ک. عه لی گه ناو عه باکه ی له به ری ئه براو دا که ند. دانه وی وقه ی تانی که وشه کانیشی کرده وه و له پای دهر کیشا. هه ستا برواته دهری که میرگان و هاجر هاتنه ژووری. مرادیش به قولیک چئوپه مۆوه به دوایاندا هات. عه لی گه ناو چاویکی له میرگان کرد. ده تگوت ناویزی پرسیار بکا. میرگان چاوی لیل بوو. چاره چییه؟ ههرچۆنی بوو عه لی گه ناو ده می هه لپچری:

- چییه؟ ها؟!

میرگان گوتی:

- زایه بوو! خودا عه فووی کا.

- کئ؟ کامیان؟

- دایکت. پوره گه ناو!

عه لی گه ناو، به واق و پمانه وه گوتی:

- ئیستا قوری کوئ بکه م به سه رما؟! شهو! به و شهو!

له بهر خۆیه گوتی. واکه کهس گویی لینه بی. له ده می دهرچوو. عه باکه ی نابووه ژیر باخه لی و پزلوو و پیلاره کانی به دهسته وه گرتبوو و به ههنگاوی قورس و قایم له درگا که چوو دهری.

ئه براو، عه لی گه ناوی نیشان دایکی دا که دهرۆیشت و گوتی:

- کریکه م! کریکه ی من!

میرگان له نیوان کوره کانی دانیشته. عه باس گوتی:

- رۆن دایه گیان! رۆن گهرچه ک. خه ریکه ده مرم. وه ی زگم. ریخۆله م خه ریکه کون بی. رۆن. ئه وه تا ریخۆله م پره له تاقرانی! رۆن دایه گیان!

## به ندی دووهم:

خه مبار و دلّه و، که ره ی به یانی، ئه براو له پیخه فه که ی هاته دهری. یه سکی له شی گهرم بوو بوونه وه و ههستی ده کرد ده توانی برّوا به پیدایا. به بیدهنگی جله کانی له بهر کرد و به پیدزکه به ره و دهری خوشی. هیشتا له پشت درگای ته ویله که وه شیر و هۆر ده بیسترا. ئه براو چوو پیتی و گوتی به درگای ته ویله که وه نا. پاشماوه ی قووره و شیریه ی ریخۆله ی عه باس بوو. له سه ره تایی شه وه وه عه باس خۆی له ته ویله که دا زیندانی کردبوو و ئیستا ده مه و به یانی خه ریک بوو ورده و دره ئارام ده بووه. سه رگه رمی ژانی خۆی و پشکنینی خۆی، ته ویله که ی پاوان کردبوو. درگا که ی له سه ر خۆی داخستبوو و نه ییده هیشته کهس بچیتته ژووری. گری له نته ره که، له تاریکایی گهره که دا که وتبووه پرته پرت. ئه براو پیتی و ابوو ژان و پیچی زگی برا که ی دامرکاوه! کاری به سه رییه وه نه بوو. شاقه لی که واکه ی توند له یه ک هالاند و په تکی نیو قه دی گریدا و له که لینی دیواره که وه پیتی نایه کۆلان. کۆلان هیشتا تاریک بوو. سپیایی به فر، بوولیله که ی روتتر کردبوو. به فر به ستبووی. وشک و ره ق. سه رما زال بوو. وشکه سه رمای دوا ی کرپوه. پیره کان گوتوو یانه «له رۆژی کرپوه مه ترسه، له رۆژی دوا ی کرپوه بترسه!»

رۆژی دوا ی کرپوه راست ئه مرپۆ بوو، شوکور ئه براو کاریکی گرینگی له بهر نه بوو. ئه و به شی خۆی ههر دوینی وهر گرتبوو. له گه ل ئه وه شدا، له و ریگا نزیکه ی گرتبوویه بهر، سه رما وه چه قوچۆی خستبوو. برژۆلی ئه براو خویان له بهر ته وژمی کزه بای به یانی نه ده گرت. با به سه ر به فردا تیده په ری و دهرزی ئاژهنی ده کرد. برژۆله ته نکه کانی ئه براو که به مندالی به نه خۆشیی هاو له مریشکه وهری بوون، که وتبوونه تروو که ترووک. ئاو به لووتیدا ده هاته خوارئ. ده موچاوی سه رما گه ستوو حیزه. به کزه یه کی سه رما رهش و شین هه لده گه ری. ئه براو ههستی ده کرد

خه ریکه دهموچاوی سه رما دهیبا، ئاو به سووچی چاویدا دههاته خواری. لایه کی دهموچاوی به یه خه کی واکه ی داپوشی و به بهر مزگه و ته که دا تیپه ری. تایه کی درگاکه ی کرابووه، ئه براو له خوړا سه ریکی کیشا. داره مه یتیک به جاوی سپی داپوشرا بوو و له سه ر تاته شووری هه وشه ی مزگه وت به عه رزه که وه به ستبووی و سه گه به ره لایه کی زمینچ له په نا تابووته که خوی مه لاس کردبوو. ئه براو پیی و ابوو پووره گه ناو له نیو داره تهرمه که دا خه وتووه. چونکه مردوو به شه ودا نانیزن. نه ده بوو مائل بی. تیپه ری و پیی نایه کولانی هه وزه که. هه وزه که یه کپارچه سه هؤل بوو. دهوراندهوری هه وزه که به دیواروچکه یه کی به فرینی توند و ره ق گیرابوو. ریگه ی توونی گه رما و له ولاتره وه بوو. به پال دیواری گه رماوه که و جوگه له ی هه وزه که دا تیده په ری. ئه براو دهوری هه وزه که ی لیدا و به لیژی پر له به فری که نداله که دا، پی له جیی پی بهرچه که دا چووه خواری. رچه که وه ککله مار قه فی ده خوارده وه و ده چووه نیو درگای نرمی توونه که وه.

ئه براو درگاکه ی کرده وه. عه لی گه ناو وه ک سه لکه بزووتیکی زه لام، قورماوی و دووکه ل گرتوو، له بهر کووره که دا له سه ر به رییک دانیشتبوو و به شیشیکی ئاسن ئاوره که ی تیک وهرده دا. جار جار باوه شیکی چرپی و ئیزنگ پیوه دنا. ئاگای له هاتنی ئه براو بوو، به لام عه لی گه ناو له وه هیدی تر بوو که به جووله و کرده وه، یان پروداویکی تازه شلوی بی و له خوی دابری. بویه هه ر پیی وانه بوو که س چووه. هه روا خه ریکی کاری خوی بوو. ئه براو درگاکه ی له پشت سه ری خوی پیوه دا. چوو بولای عه لی گه ناو و له بهر تینی ئاوره که به هیواشی دانیششت. گه رم و خوش! عه لی گه ناو بی ئه وه ی چاو له ئه براو کا شیشه ئاسنه که ی دایه دهستی و قوتووه جگه ره که ی له گیرفانی دهره ینا، جگه ره یه کی به مؤدنه که یه وه کرد و مؤدنه که ی به ددانی گرت، لقیکی چیلکه ی داگیرساو هه لگرت و سیگاره که ی پی هه لکرد. باقه ی دووکه ل له کونه لووتی هاته دهری و به گله بییه وه گوتی:

- له ئیواره وه چاوم له سه ر یه ک دانه ناوه! ناله و نووکه ی ئه و سه گبابه نه یه یشت تاوی پیلوو لیک بینم. گوو به ریشی باوکه دهویته گوړبه گوړه که ی! ئه و که ربابه هه تا به ری به یانی هه ر نالاندی و تووک و نزای کرد. پیی وایه زور ته واهه

قه رزداریشمان دهکا! ژنه تیوه نه زوکه! ده لئی زهوی شوره کاته. خو یلین. درووشی لی شین نایی. ئه گه ر بمردایه نه جاتم ده بوو له دهستی. حه یف نییه پیاو له سال و مانگی ئاوادا نانی گه نم بدا به که سی که هیچ خیر و به ره که تیکی به نیو چاوانه وه نییه! ماکه ریش لانیکه م جاشکیک ده خاته وه، به لام ئه و سه گبابه درکیشی نایی که پیاو دلی به وه خوش بی تووی لیکه و توتته وه! ئه و نیوچاوانه ره شه مان به قورداچی. پیاو به چ هیوایه ک بژی؟ ئیستا من بمرم ناوم له سه ر چی و له سه ر کی به جیده مینی. له سه ر به ردا! بمرم هه ر وه ک نه بووم وایه. وه ک تسی تاجی هاتووم و رویشتووم.

ژنه تیوه زگی هه وه لی بوو جاریک چه خسیکی چاکم کوتا و به ری خست! چیی لیکه م ئیستا؟ ئه وده م که له په ر بووم و لیمدا، ئیستا چی؟ نه زوکه هیدی، مه گین نه زوکه نییه؟ هه یه هیدی، قسره قسر. ئیستاش ئه وه ئیتر دهردی سه رباری دهردانه! هینده تووک و نزا دهکا و ته پوتوز له دایک و باوکم هه لده ستینی، ناتوانم له مالی خو بگرم. ئه و به لایه شی به سه ر دایکم هینا. به و رووناکیه سویند ده خوم خه تای ئه و بوو! دنا من چوون دایکم له مالی دهر ده کم، که ناچار بی بچیته که لاوه یه که وه و تووشی ئه و پرژه بی؟ بو من شیری ئه و دایکه م نه خواردووه؟ ئیستا ئه و ژنه بیچاره چوون لیم خوش ده بی؟ ها؟ تازه ئه وه ده ستیشی له م دنیا به ر بووه.

ئه براو هاتبوو سه باره ت به کریکه ی دویینی قسه بییتته گوړی؛ نگه رانی و دلّه دوا بییشی هه ر بو ئه وه بوو که وا که ره ی به یانی له جیگا هاتبووه دهری و به ره و توونی گه رماوه که ملی پیوه نابوو؛ به لام عه لی گه ناو وها چووبوو ده خویه وه و گیروده ی خوی بوو، ئه براو دلی بروایی نه دا باسی کریکه ی بکا.

- که ره که م سه قه ت بوو. مووی لی قرژ بووه و وه ک شه قشه قه ده له رزی. وه ک جالجالوکه ی لیها تووه. به سه ته زمانه. چیتان لیکرد دویینی؟

ئه براو گوتی:

که ریگ به رییدا بروا سه قه تی چی! ره نگه شه وی و به ر سه رمات دابی!

عه لی گه ناو گوتی:

- نا؛ نا! به سته زمانه رهنکه ئارهقی کرد بی و ئیوهش له جیگایهک وه بهر باتان داوه و باپه ری کردوه.

ئه براو به نووکی شیشه که قولیکی ئیزنگ به کووره که وه نا و گوتی:

- ئیمه خیرا چووین و گه راینه وه. له ریگا ئیمهش له که ره که ی تو که مترمان سهرمانه بوو. عه لی گه ناو قونچکی جگه ره که ی فریدا نیو ئاواره که وه و گوتی:

- نازانم چبکه م له و ژنه تیوه؟ بوته خو ره ی رۆحیشم!

ئه براو له گه ل توژه ئیستی گوتی:

- عه لی!

عه لی گه ناو چاوی له کووره که ی سلوچ کرد. په شینه ی چاوی له گه ل گری توونه که بریقی هات. ئه براو گوتی:

- هه موو ئه و پیاوانه ی مال به جیدیلن. ئیتر قهت نایه نه وه؟!

عه لی گه ناو چاوی له دوو که لی کووره که بری، شیشه ی له دهست ئه براو وه رگرت:

- دنیات بی چیه؟ له وانیه به شگه ریته وه! هیندی کهس ده گه ریته وه. باوکی توش په رهنکه بیته وه.

ئه براو گوتی:

- هه موو هه ر وا ده پون؟!

عه لی گوتی:

- هه رکه سه ی جو ریکه.

ئه براو گوتی:

- خو زگه ده مزانی چوو به کوئی؟ بو دهنگی نه کرد ده چی بو کوئی؟

عه لی گوتی:

- مه گین خو ی ده یزانی بو کوئی ده چی که دهنگ بکا؟ هیندی کهس رۆیشتن،

خه به ریشیان نه هاته وه. هیندی کهس ده - دوا زده سال دوا یی خه به ریان هات. مراد

نیومه نی که رۆیشت، دوا ی هه ژده سال هه والی هات که له گونده کانی (بجنورد)

خه ریکی نوو شته نوو سینه. محه ممه د بلا چای که رۆیشت، هه روه ک نه بوو بی و ابوو.

له م دوا ییانه دا هه والی مه رگی هات مندا له کانی چووون بو سه نکه سه ر و بالاسه ر مه ره کانی - ئه و مه ر و مالا ته ی پیکییه وه ی نابوو. مابوونه وه و هینشتاش که هینشتایه هه ر له وئ مانه وه. په کیشیان قولی بوو، باوکی ئه م سه فده ره ی خو مان. ئه و زور نا پیاوانه رۆیشت. سی وشتری بوو. له ریگای قووچان باره به ری ده کرد. له و ناوچه یه، له گه ل کو رده کان هاتوو چۆی ده کرد. دلئ ئه و کچه عیلاتیانه ی گرتبوو. واته عاشق بوو بوو. ده هۆلی لیده دا و زور چاکیش هه لده په ری. هه ر کاتی کو رده کان زه ماوه ندیان ده بوو، ده تگوت مروت لی هه لپرووزاندوو. ئاخو ریش ئه و چه ند وشتره ی که بووی له و ریگایه دا داینا. دارونه داری خو ی به با دا. رۆژیک هه لته ک هه لته ک هاته وه بو زه مینج. چاکم له بیره. من په که م جار بوو ریشم تاشیبوو ده چووم له گه ل هاوه له کانمان (کلاو به ده ورین) بکه ین، دیمان قولی خان هاته وه، تیپی وشتریکی به شانیدا دابوو.

ئه و کاته که سه ی وشتردار بوایه خه لکی کچیان ده دایه. لی ره ده زگیرانی بوو. دایکی ئه م سه فده ره ئه و کات، کچ بوو. قولی هینده ی هات و چۆ کرد و هیلانیه له چاوی ئه و ماله دا کرد و دزگیران بازی ده ره ینا، هه تا شه ویک ده زگیرانه که ی به دهست گرت. توخمی ئه م سه فده ره شی هه ر ئه و شه وه چاند. سه به یینی ئه و رۆژه ش میراتی باوکی که موجعه یه ک و مه نجه لئیکی مس بوو فرۆشتی به ئه م که ره لایی دووشه مه یه ی باوکی سالار عه بدوللا. پاره که ی دا به برنج و بو شه وی پلاویان لینا، له گه ل ژنه که ی خو اردیان و بو به یانی ئیتر هیه کسه چاوی پیی نه که وه. هینشتاش که هینشتایه رووی نه کردۆته وه ئه م ناوه. کهس نازانی له کوئی خو ی گوموگۆر کرد! بری کهس ده لئین چوو به ئه و ناوچانه، ناوچه ی (ده ره گه ز) نیو کو رده کان. ده لئین سه فده ر خه به ری لی هه یه. به لام هه رکاتی که باسی باوکی دیته گۆری. با له خو ی ده کا و ده لی: «به گۆری باوکه ده ویته که یه وه!» جار یکیان به گالته پیمگوت: «برۆ سو راخیکی باوکت بگره، ده لئین له ناوچه ی ده ره گه ز دیتوویانه. « گوتی: «چش له هه رکوییه که، ئاوی ئاراز نیوه ی ریگای بی!» خالی خو شم خو ده زانی به چ ده ردی رۆیی؟!

ئه براو گوتی:

- خۆزگه بمزانیا به له کوئییه؟!

عهلی گه ناو گوتی:

- به شوین چوودا مه چۆ. له بیر خۆتی به رهوه و وه بزانه هه ره نه بووه. کهس

نازانی له کوئییه! بزنی وه دوای گیا ده که وئ ئیتر!

ئه براو گوتی:

- ئه گهر بمتوانیا به له بیر به رمه وه باش بو!

عهلی گه ناو گوتی:

ناچار بو! ئه وه خۆمانین، باوکت زۆر زۆر ناچار بو. چبکا؟ پیاویکی بی

ئابرو نه بوو. پیاو نابی له هه ق لابدا، زۆریش به غیرهت بوو. پیاویکی ده ست

پهنگین بوو. هونه ری هه بوو. سه ری بۆ کهس دانه دهنه واندا. پۆح زل بوو.

ئهیده توانی له وه زیاتر سووکایه تی تامل کا. بۆیه پۆیشته. بۆیه پۆیشته!

سلوچ له گه ل باوکی سه فده ر فه رقی هه یه. دلنیا م ئه گهر سلوچ پۆژیک ده ستی

پر بی، ئیوه له بیر ناباته وه. خه م مه خۆ دیته وه. سلوچ پیاویکی دل گه وره بوو.

پووی ده ستهنگی و ناچاری رهش بی!

ئه براو ئیزنگی به کووره که وه دنا و هیچی نه ده گوت. دلته نگ، له بهر کووره که دا

هه لته و ته کا بوو. لئوی کۆ کردبووه توند به سه ر یه کیدا نابوون. ئیتر - ده تگوت -

هۆشی لای عه لی گه ناو نییه. عه لی گه ناویش له وه زیاتر له سه ری نه پۆیی. شه که ت

و خه والوو بوو. باویشکیکی دا، به هه ردوو ده ستی له سینگی خۆی دا، هه ستاو

گوتی:

- ده چم تۆزی راده کشیم. به لکوو سه رخه ویک بشکینم. ئاگات له کووره که بی.

ئیتتر مه نجه له کان وه کول هاتوون. زۆری پۆیه مه نی. ته نیا هه واکه ی له ده ستت دابی

نه کوژیته وه.

ئه براو مات بوو. عه لی گه ناو به ره و قوژبنی توونه که خوشی، له سه ر جه واله

کونیک پراکشاو گوتی:

- کتریه که ش بنی سه ر ئاوره که با بکولن. سه به یینیش چه ند م کار هه یه!

ده بی قه بری بۆ ئه و خوالیخۆشبووه هه لکه نم. ئه و ژنه چاره ره شه ش نازانم چ

لئیکه م.

ئه گهر چاو یک گهر م نه که م سه به ینی هیچم پیناکری.

ئه براو ده سکی کتریه که ی به سه ری شیشه که وه کردو له سه ر ئاوره که ی دانا و

شیشه که ی ده رکیشایه وه:

«تۆ وه ک خۆم وای. خولک و خوت هه ر له خۆم ده چی. خۆ له هه موو کاریک

ده ده ی. به لام ئه و عه باسه، هه ر له خاله گامیشه که ی ده چی! وه ک خشتیک کرد بیتت

به دوو له ته وه. به جی ئه وه ی دل به کاریک بدا، دایمه چاوی له ملاو ئه ولایه. دایمه

چاوی له ده ست و گیرفانی ئه م و ئه وه. چاو دزه. چاو برسویه. دایمه چاوه پۆیه

که سیک یه سقانیکی بۆ فریدا. چاو و دلی ده فری. وه ک سه گه به ره لالا وایه. نازانم

چوار پۆژی دیکه پيش و سمیلی بی چۆن ژن و مندال به خپو ده کا؟!»

سلوچ زۆر جار به ئه براوی گوتبوو:

«ته نیا کاتیک پیاو ده توانی له نپو خه لکدا سه ر هه لئینی که نپو شانی به کار

عاره قه بکا. کاتی ده ست له شانی پیاو ده ده ی ته پوتۆزی لئه سه تی!»

باوکی ئه براو ئه گهر قسه ی بکر دایه - که نه یده کرد - له و جۆره قسانه بوو، دایمه

ئه و قسانه ی له سه ر دم بوو:

«کار! کار! نان کار، نان زهحمه تکیشیکه که جه وه ره به پیاو ده دا. غیره تی

ده داتی. پیاو و کار، پیاو و کار!»

به لام ئه و بۆ ئاوا لئیداو پۆیی؟

ئه برای هه رچی ده یه نئا و ده ییرد ئه وه ی بۆ هه رس نه ده بوو. بیرى بۆ هه ر لایه ک

ده چوو، هیچی وه گیر نه ده که وت. سه رباری هه موویان، نه بوونی بوو، نه بوونی.

شتیکی تریش بوو؟ ده ی باشه، نه بوونی! مه گین ته نیا سلوچ ده سته نگ و ئاتاج بوو؟

ته نیا ئه و؟ ئاخه ر چۆن توانیبوو ی خۆی قانع بکا و برۆا؟ پۆیشتن و ئاور نه دانه وه!

ژن و کچه که ی. گریمان ئه وان، عه باس و ئه براو، نیرینه ن. هاجه ر چی؟ بیرى له وه

نه کردۆته وه به هاریکی دیکه تیپه ری عازه به و وهختی شوویه تی؟ بلایی بیرى له وانه

کرد بیته وه؟ په نگه بیریشی لئیکرد بیته وه! ئه و سلوچه ی ئه براو ده یناسی، پیاویکی

خویری و بی غیرهت نه بوو. یه سکی له گوشتی زیاتر بوو. ناتوانی بی بیرکردنه وه له نه و شتانه لیدایی و رویشتی. له گهل نه وه شدا، بو کوئی، بو کام لاچووه؟ چاکه، خو زستان کاتی کار نییه! نه گهر هر قامکیت گه وه ریگ بی، دیسان له زستاندا هیجت له دست نایه. تا نه و جییهی نه براو تیگه یشتیوو، له بیریه تی هه موو پیاوان، به هر وزه و وره یه که وه چوو بیتن بو کار، زستان بو مال گه راونه ته وه و له نیو خاو و خیزانه که یاندا، له ژیر میچکدا کو بوونه ته وه و به ره و پیری به هار چوون. زستان به هر له ونیک بی تیپه دهکن و له گهل بوون و نه بوون ده سازین. به لام ناخر، سلوچ له م و هر زهدا وه دواي چ کاریک که وتوو؟ نه و کارانهی نه براو پی شک ده هات، زور که م بوون. بیجگه له کاروباره و هر زییه کانی بیابان، نه براو بیستبووی که پیاوان و لاوانی زه مینج، سالانی پیشوو بو فاعلایی و کاری سازکردنی (خه تی تورو) ده چوون. نه و سالانهی که ریگای مه شهه د بو تارانیا ن نوژن ده کرده وه. نه وهی بیستبوو. به لام تیگه یشتنیکی راستی له (هیلی تورو) نه بوو. هیلی تورو ته نیا ناویک بوو له زینیدا. نه وه شی ده زانی که هاوینان، سالانی که م داها ت، دروینه وانان بو دروینه ده چوون بو ناوچهی (قوچان) ناخر و ئوخری هاوین، هر کام به ده - بیست من گه نمه وه ده هاتنه وه بو زه مینج و نانی چن روژی منداله کانیان له که ندودا پاشه که وت ده کرد. له وه زیاتر نه یده زانی دوور له ناوچه که ی خو یان چ جو ره کاریکی دیکه هه یه. مرادی کو ری سه نه میش نه وهنده له گهل سلوچ نیوان خو ش نه بوو که پیگوتی بو چ کاریک له زه مینج چو ته ده ری. کاتی قسه ده هاته گو ری کو ری سه نه م ده یگوت «دنیا گه وره یه. پیاو به دواي ناندا شهل نایی. « هر نه وه.

جاریکیش، نه و کاته نه براو زور مندال بوو و پیموا پاتویشی له پیدا نه بوو، ماشینیکی «وه تاغ شاری» بو بردنی زیاره تکه ران هاتوو بو زه مینج. مندالان له دهوری ماشینه که کو بو بوونه وه و به چاوی زیت و سه ر سوورمانه وه چاویان له شووشه و ته گهر و سه نده لیه کانی ده کرد و ده میان بو بووه تاقی چرا! زیاره تکه ری سی ناوایی ماشینیکیان ده گرت که بیانبا بو مه شهه د و بیانیه تیته وه. دیتنی نه و ماشینه، نه و درگایه ی له زهینی نه براودا کردبووه که پیاو ده توانی به

شتیکی تر جگه له چوار پی سه فهر بکا؛ ده شکر ی بو شوینی زور دوور بری. زور دوور. دواي نه وه نه براو زوری ماشینی تر دیتوو. به لام نه و دیتانه قه ت نه و درگایه یان له زهینی نه ودا نه کردبووه. نه براو ئیستا لی روون بوو که سه فهر کردن به و ماشینه به سلوچ ناکری. چونکه بو میسه ر نایی. که وایه ده بی به پیمان رویشتی. به لام به پیمان، هه تا کوئی و بو کوئی ده توانی بچی؟ به پیمان ده توانی چنده به ری دا بری؟ پی مه گین چه ند مه زل ده توانی به قسه ی زکی برسی بکا؟ سلوچ، نه گهر له نیو به فر و سه رمادا له پی که وتبی، چی؟ نه گهر گورگ ده وره یان دایی، چی؟ ره وه یه ک سیسارک نه گهر به زور سه رییه وه بالیان فش کرد بیته وه چی؟ نه براو بیستبووی داله که رخور له پیشا چاوی لاشه که ده ردینن. شوانه کانی زه مینج چیروکی زوریان له و دالاشانه ده گنراوه که چاوی ئاژه له داپراوه کانیان ده ره یناوه و پاشان ورگیان دریون. هر سیسارکیک ده بی به قه د گومبه زییه ک گه وره بی! به سه ر لاشه که وه خیه ت هه لده دن. بالیان ده کن به سیبه ر. چ مه ترسیه کی گه وره! پیاو، ره نگه هر له پیشا دلی بتوقی! نه گهر نه مر دبی جی باوره سلوچ - به و هه موو رو زلییه وه - ده ستی سوال بو که سیک پان کاته وه؟ ئایا پیاو ده توانی به دلشیدا بی سلوچ، قاپیک، نه فتاوه یه ک له درگای مالیک هه لگری؟ بیدزی؟ ده ستی سلوچ ده یوانی بو مالی خه لک دریژ بیته وه؟ ده بوو؟ نا! باور کردنی نه وه بو نه براو له مه رگ دژوار تر بوو. نا! سلوچ، باوکی نه براو، نه ده ستی بو دزی دریژ ده کرد، نه بو سوال و ده رو زه ی پان ده کرده وه. نه براو نه یده توانی سلوچ وا ببینی. سلوچ پیاوی شان و باهو بوو. نه ک گورگی چنگ و که لپه.

- حه ییه عه لا سه لات... حه ییه عه لا سه لات...

هه وای شووشه یی سپیده به ده نگی مه لای زه مینج چرا.

کتریه که ی عه لی گه ناو وه کو ل هات. نه براو شوینی چاییه که ی نه ده زانی. عه لی گه ناو له سه ر جیگاکه ی تلکی دا. له ژیر لیوه وه گوراندی و جنیویکی له ژیر دانیدا ورد کرد. جنیوه که ی بو مه لا به ری کرد که به و بانگه خه وه که ی لی تیک دابوو. نه گهر چی نه وه ناشکرا بوو که مه لا بانگی مه رگی دایکی دها و خه لکی بانگ ده کا

بۆ نوێژی مهیت. دوی شهو قه راره که ی دانا بوو. مه لاش گوتیوی تهرمه که شهو له مزگهوت دانین ههتا به یانی. چاره ی نه بوو. عهلی گهناو ده بوو ههستی. جارێکی تر له سه ر جیگا که ی تلی دا. بن باخه لی خو ی خوراند و پیلووی قورس و ماندووی هه لێنا.

ئه براو پرسیی:

- کیسه ی چاییه که له کوێیه؟

- به و بزماره وه. لاکه وه ده بیینی.

ئه براو چاییه که ی دهم کرد. عهلی گهناو خو ی کیشاوه و مشتته قووچاوه کانی به سینگی خویدا کیشاوه جارێکی دیکه باویشکیکی و شترانه ی دا و به لاتراسکه به ستن به رهو کوره که هات. ئه براو چایی بۆ تیکرد و عهلی گهناو چوار پیاله ی له سه ر یه ک خواره وه و گوتی:

- سه رهتا ده بی برۆم وه دوای گوڕ و خه لاتیی ئه و خوالیخۆشبووه بکه وم.

هه ستا عه باکه ی دا به شانیدا، کلیلی درێژی گه رماوه که ی دا به ئه براو و گوتی:

- جوان گو ی بگره بزانه ده لیم چی! جگه له وه رزیه کان که به قه رزی نوخسه، هه مام ده که ن، هه موو مشتته ریبه کانی دیکه به نه غد. مندالان سن شایی و، گه وره کان سن قران. کلوت نه نینه سه ر! بزانه ئه مرۆ چده که ی. ئه گه ر رۆیشتی زنجیری درگا که بخه و چیه یه ک به ئالفه ریزه که یدا بکه. تووتکه سه گانه هه ر چاوی منیان لی دوور بی دین و قوما ر وه ریده خه ن. وه ک سه گ له جیی گه رم ده گه رین!

ئه براو گو ی له قسه کانی عهلی گهناو گرتبوو، به لام دلی له جییه کی دیکه بوو. که م و زور حال ی ده بوو ده لی چی. بیری له جییه کی دیکه بوو. جیگا گه لیک ی تر. جیگا یه ک که لیشی روون نه بوو کوێیه. ته نیا ده یزانی جیگا گه لیک ی دیکه ن. جیگا یه کی تیکه ل و پیکه ل که سلووچی له وئ وه ک تا پۆیه کی دوور و ته ماوی له خویدا نو قم ده کرد. زه یینی ئه براو له و رییازه ته ماوییه دا ده تگوت را وه ستاوه. جووله ی نه ده کرد. چاوی له خو له میشی پر ژیه مۆی کوره که بوو و دلایشی له شوینیک ی دیکه. بۆ ساتیک ده تگوت له دنیا دابراوه، سووک و بی بار و به تال. عهلی گهناو چاویکی له

شان و مله رهق و ته قه که ی ئه براو کرد و خو ی دانه واند و له درگای توونه که چوو ده ری.

سه رمای به یانی! عهلی گهناو لکه ی میزه ره که ی به بهر دهم و لووتیدا هینا بووه و له لیژی کهنده لانه که وه سه رکه وت. هه وزه که یه ک پارچه سه هو ل بوو. دهنگی سلاوات هه روا به رده وام بوو. باقه یه دوو که ل هه وای پاکی به ره به یانی پیس ده کرد.

«مه گین دلی دئ تو زئی وچان بدا؟! به سسه ئیتر. (انکر لواه!) زانیان. ئیستا پۆل پۆل له مال دینه ده ری. تو سه ری بابت! ها! دیوته چۆنیش بو ی ده لوریتته وه!»

- تو ئاوا لیده ده ی و ده رۆی! ئه ی ک درگای گه رماوه که ده کاته وه؟ که ره لایی سه فی بوو. باوکی کو یخا. بوخچه ی هه مامی نابوو بن هه نگلی و به ئه سپایی له درگای مالی ده هاته ده ری. عهلی گهناو له گه ل سلاو گوتی: کوره که ی میرگان له و نییه، که ره لایی، کلیله که م داوه به ئه و.

که ره لایی سه ری داخست و به ره و گه رماوه که وه ریکه وت. عهلی گهناو به کو لانه که دا بایداوه، و راست رووی کرده مالی میرگان. وه جاخه که ی مالی میرگان هه لکرا بوو. دوو که لیک ی خه ست درگای ژووره که ی پر کرد بوو. عهلی گهناو سه ری به دوو که له که دا کرد و گوتی:

- عه باس له کوێیه داده میرگان؟

میرگان سه ری له سه ر وه جاخه که هه لگرت، چاوه پر ئاوه کانی له عهلی گهناو بری، لوی چاره که که ی به بهر دهم و لووتیدا گرت و پرسیی:

- بۆ چیه؟

- ده مه وئ بیبه م بۆ قه بر هه لکه ندن.

- زگی پچی پینا ده هات شه وئ. نازانم! ئیستا له ته ویله یه.

عهلی گهناو به ره و ته ویله که لای کرده وه. درگای ته ویله که جیره یه کی وشکی لیها ت و له سه ر پاژنه سووا ر و عه باس له چوار چیوه ی درگا که دا و یستا. ده ستیک ی به درگا که وه و ده سه ته که ی تری به دیواره که وه گرتبوو. جوړی که ده تگوت بی توو ده ست به ردا ده که وئ به عه رزدا. چاوی وه ک دوو ده نکه میوژ به بنی هیلوونی

چاوییه وه نووسابوو، یه سکی پوومه تی زهق بوویوه و پهنگی وهک به هی زهره هه لگه رابوو. عهلی گه ناو چوو بۆ لای:

- چیه؟ بۆ وات لیهاتوو؟ دهمویست بته م بۆ قه بر هه لکه ندن!

عه باس دهنگی دهرنه دههات. به زهحهت گوتی:

- نه خۆشم... زۆر نه خۆشم.

- ئەی بۆ خۆت له و ته ویله یه دا زیندانی کردوو؟

عه باس هه روا که درگاکی به هیواشی پیوه ده دا گوتی:

- ناتوانم. ناتوانم له سه ر پێ خۆ بگرم.

نیگای عهلی گه ناو له سه ر درگا پیوه دراوه که گیرسایه وه و دهنگی عه باس، له پشت درگا که کپ بوو؛ مرد. عهلی گه ناو دهره تی مانه وهی نه بوو. پیویست به پرسیاریش نه بوو، دهیزانی چی به چیه. دیتبوی عه باس تاق قرانییه کانی به پهین و پال وه قووت داوه. که پیتی نا دهری، له به درگای هه وشه که دهنگی میترگان رایگرت:

- راوهسته خۆم دیم.

عهلی گه ناو راوهستا. میترگان هاته دهری. بیلۆچکهی که ریز کهینی سلوچی به دهسته وه گرتبوو. بیلۆچکهی دایه دهست عهلی گه ناو و خه ریکی گریدانی چارشیه کهی بوو له دهوری شان و ملی، ئاماده بوو. بیلۆکهی له عهلی گه ناو وه رگرتوه و به دوایدا کهوته ری. عهلی گه ناو چوو وه بۆ مالی خۆیان. میترگانیش به باشی زانی هه والیکی روقیا بپرسی. عهلی سه ری کرد به وه تاغه که دا، به پال جیوبانه کهی روقیادا تیه ری و له پشت په ردهی کولینه که ون بوون. میترگان له سه ر پلیکانه کان راوهستا و چاک و چۆنی له گه ل روقیا کرد. روقیا له پیشوو چاکتر نالاندی:

- منیش له سه ر رۆیشتتم؛ دایکی عه باس. منیش ده مرم، خوشکی گیان...

عهلی گه ناو به پیه ره و قولینه که وه له کولینه که هاته دهری و له جوابی ژنه کهیدا گوتی:

- تو نامری؛ مه ترسه! هه تا سه ری من نه خۆی، نامری!

له درگا که چوو دهری که گوتی له تووک و نزای روقیا نه بی. له کۆلانه که به میترگانی گوت:

- هه تا دیم پیته کا، نامری!

مه لای زه مینج هیشتا له سه ر سه ربانی مزگه وته که راوه ستابوو سلاواتی لیده دا. میترگان و عهلی گه ناو له هه مبه ریدا راوه ستان. مه لا تاویک بیده نگ بوو، عهلی گه ناو گوتی:

مه لا گیان بۆوا گه رووی خۆت دهر پینی؟ له م سه خله ت و سه رمایه دا کی دلی دئ له مال بیته دهری و ژیر کورسی به جی بیلۆ؟ ئه ویش له بهر خاتری دایکی عهلی گه ناو؟! وه ره خوارئ. وه ره خوارئ تا من ده چم قه بره کهی هه لقه نم، بچۆ چاییه ک بخۆوه. چاوه سه رما چی لیکردووئ! ده ستت بده به من باوه گیان وه ره خوارئ. عهلی گه ناو دهستی مه لای گرت و له سه ر دیواره که هینایه خوارئ. پیره پیاو که سیره بوو بوو و ده می گوی نه ده کرد. عهلی گه ناو دیسان گوتی بچیت و خۆی له ژیر قورسییه که گه رم بکاته وه. هه ر له وکاته دا دهنگی قاری به رز بۆوه. بسم الله! ئه وه کتیه ئیترا؟ عهلی گه ناو پاچ و پیه ره کهی به دیواره که وه هه لپه سارد و خۆی کرد به مزگه وته که دا. تابووته کهی پوره گه ناو له هه وشه ی مزگه وته که نه ما بوو. تابووته که یان بر دووه بۆ کوئ؟ کی بر دوویه؟ دهنگی قاری له نیو مزگه وته که وه دههات. عهلی گه ناو سه ری پیدا کرد. ده بوو تاریکی ژووری به چاو ببری. تا پویه کی ره ش له لای سه رووی مزگه وته که وه دیار بوو. چوو ژووری. جار له گه ل جار دهنگه که به رزتر ده بۆوه. عهلی گه ناو چوو په شی. حاجی سالم بوو. حاجی سالم له پشت سه ری داره ته رمه که له سه ر چۆک دانیشتبوو قورنایی ده خویند. کوره که شی له خوار تابووته که وه خۆی کوشمه له کردبوو، خه وتبوو و پر خه ی دههات.

«شه یان به نه حله ت بی!»

حاجی سالم و کوره کهی داره ته رمه که یان له سه ر تاته شو ره که وه بر دوته ژووری بۆ ئه وهی دوور له ته زووی سه رما یه کیان بخوینی و یه کیان بخه وئ! میترگان و مه لا له هه وشه ی مزگه وته که راوه ستابوو. عهلی گه ناو گوراندی:

«کار بۆ خۆیان ده دۆزنه وه، شیت و ویتانه! ئیستا ده بی پاره ی قاریش بدهم!»

له درگای شەق و شەری مزگەوتە که هاتە دەری، پاچ و پیمەرە کهی هەلگرت و بەرەو گۆرستان وەرپیکەوت. میرگان هەنگاو بە هەنگاوی عەلی گەناو دەرۆیشت و مەلاش بە دواياندا دەخشی:

- ئەی... ئەی... نوێژی مەیت... نوێژی مەیت...

عەلی گەناو ئاوری دایەو و گوتی:

- لە سەرمانا لیوت گۆ ناکا، مەلا! برۆ خۆت گەرم کەو؛ کاتێ مەیتە کەمان برد بۆ قەبران دیم بەدواتا.

مەلا قەسە نەکرد. ئەگەر قەسەشی بکردایە عەلی نەیدەبیست. بە توندی هەنگاوی دەنا، تاکوو هەرچی زووتر خۆی بگەینیتە گۆرستان. میرگان بە دواي عەلی گەناو بوو. عەلی گەناو لە پال قەبرستانە که راوەستا. لە ژێر گەردالێک بەفردا قەبرەکان خۆیان کووڕ کردبوو و بێدەنگتر دیار بوون. عەلی گەناو چاوی گێرا که قەبرە کهی باوکی بدۆزیتەو. ئەو هەش باو بوو که بنەمالە یەک لە پەنایە کەو بێژن. عەلی گەناویش که یەکی لە بی قەید و بەندترین پیاوانی زەمینج بوو، بە پێی ئەو عەدەتە باوہی که نەیدەزانی لە کوێو هاتوو و چۆن بە ئەو گەیشتوو، پێخۆش بوو دایکی لە پەنا باوکیدا بێژی. بۆیە لە پیش میرگانەو بەنیو قەبرەکاندا دەگەرا. بەغەیری ئەندازە گرتن رینگایەکی دیکە بۆ نەمابوو. لە گۆرەو تاکوو گۆر. چوو پەنا گلکۆی گۆمبەزی بۆکراوی شیخ و چل هەنگاو بەرەو قیبلە رۆیی. پیمەرە کهی لە زەوی چەقاند و گوتی:

- راست ئێرەیه!

میرگان چوو پێشی، بیلۆچکە کهی لە عەرزى داو دەستی کرد بە لادانی بەفرە که. عەلی گەناو عەباکەي لە شانی کردەو لە سەر دەسکی قولینگە کهی دانا و دەسکی سەری پیمەرە کهی توند لە دەستی گرت. عەلی و میرگان دەستیان کرد بە هەلکەندن. دەور و پشت، هەموو لایەک سەپى و سارد بوو. سارد و بێدەنگ. جگە لەو دووانە، میرگان و عەلی گەناو، که بەسەر خاکی شیدارەو دانەویبون و عەرزیمان هەلەدەقەند و خۆلیان بە سەر بەفری گوی گۆرە کەدا دەکرد، هیچکەس دیار نەبوو.

بەرە بەیان و بەفر. بەفر و زەمینج لە خەودا. گۆرستان و گۆمبەزییەکی لارووخواو. بیابانێکی بەرین لەو لاو. قەل و قاژوو، قەل و قاژوو. عەرزە کهیان ئەژنۆیەک هەلکەندوو. عەلی گەناو پیمەرە کهی داناو و دەستی داوتە قولینگە کهی. خاکی شیدار دەر دراو و زەوی گەیشتۆتە رەقایی. دەبی بە قولینگ هەلیکەنن. عەلی گەناو وەک ئاور کار دەکا. جیگای دوو کەس نابیتەو میرگان لە سووچیک راوەستاو تاکوو کاری عەلی گەناو تەواو بی، بچیتە نیو گۆرە کەو و خۆلە که دەردا. عەلی گەناو پشتی هەلدینیتەو و قولینگە که لە سەر لیواری گۆرە که دەچەقینی:

- پیمەرە که بەدە بە من!

- تۆ توژی پشوو بەدە، من خۆلە که دەردە دەم.

عەلی گەناو ماندوو بوو. نیوچاوان و بن گویچکەي عارقهی کردبوو. لە گۆرە که هاتە دەری. لە پەنا عەباکەي دانیشت و جگەریەکی داگیرساند:

لقە شەمچە کهی فریدا لایەک و گوتی:

- دەمەوی خۆم لە دەست ئەو ژنەتیوہ رزگارکەم!

میرگان گوی لە عەلی گەناو بوو و پیمەرە لەدواي پیمەرە گلی دەردەدا.

عەلی گەناو گوتی:

- تەمەنی لاویم لەگەلیدا بە فیرودا. بەسمە ئیترا! ئەو چوار رۆژە عومرەم ماوہ دەمەوی بی سیل و دیق رابیویرم.

میرگان گلی دەردەدا و هەروا بێدەنگ بوو. عەلی گەناو پرسیی:

- تۆ دەلێی چی میرگان؟

میرگان بە دەم کارەوہ گوتی:

- خودا لیت هەلناگری. ئەو شەل و کوتە غەیری تۆ هیچ پشت و پەنایەکی نییە.

تۆ لە مالە کەت دەریکەي پەنا بۆ کوئی بیا؟

عەلی گەناو دەستی برد بۆ دەمی و گوتی:

- گەیشتۆتە ئێرەم میرگان! چەن سالە رۆژیکی خۆشم نەدیبوو. ئاخەر تاوانی من

چییه؟ خۆ نابن ناوہ کەم لەگەلما بچیتە گۆرەو! لەوہتا لە بیرمە جگە لە پرتە و بۆلە



هیچی دیکه م له و ژنه نه بیستووه. هر پرتهی دی. من له ته و اووی ته مه نمدا شه و یکی خو شم نه دیوه. ئیستا ئه وه تووک و نژاشی پی زیاد کردووه. دویشه و نه یهینشت پیلوو له سهر یه ک دانیم!

نالین و کور و زانه وه و تووک و دوعا. هر ئه ویش بووه هوی مردنی ئه و پیریژنه چاره ره شه. هیندهی نقاند و بۆلهی هات که له و ئاخری عومرهدا دایکم له مالی دهر کرد و بیچاره تووشی ئه و رۆژه بوو. خودایه!

میرگان دوایین پیمه ره ی دهر دا و له گۆره که هاته دهری. عه لی گه ناو قوونچکه جگه ره که ی فریدا، دهستی دا قولینگه که و چووه نیو قه بره که وه. ئیستا گۆره که پشتینه یه ک هه لقه ندرابوو. ده بوو قولتربیی، هه تا به رچه نه. میرگان عه باکه ی عه لی گه ناوی دا به شانیدا و دانیشت. عه لی گه ناو دانهوی و دهستی کرد به قولینگ لیدان:

- نه زۆکیشه میرگان! قسه ره! خۆم وام لیکرد، ده زانم. جاشک له زگیدا بوو به پیللقه دام به زگیدا و مندالانیم تۆقاند. بریا قه له می لاقم بشکایه! به شه نه بووم خۆ! هه رزه کاری! به لام ئیستا... ئیستا چی؟ ئیستا چی له تۆ وه شارم، خه یالیکم له سه ردایه، خه یالیک میرگان! تۆ ژنیکی فامیده ی. ساردی و گهرمت زۆر دیوه. تال و سویریت چیشتووه، ده زانی ده لیم چی. گیرم خواردووه. ده بی له بیرى خۆمدا بم. کارم. ژیانم. هه رچی بیرى لیده که مه وه، من ده بی ژنیکم هه بی یارمه تیده رم بی له کار. ژنی من ده بی بتوانی ئه و رۆژانه ی هه مام ژنانه یه له سه ر بینه دانیشی و به مشتهرییه کان رابگا و ته ر و وشکیان کاته وه و دووسه په نابات پاره له م و له و وه رگری. ئه و ژنه تیوه تازه ئه وه گرده نشین بوو! پیموانییه هه تا سالیکیش بتوانی هه ستی و به ریدا بړوا.

میرگان نه یه ده زانی چی به عه لی گه ناو بلی. بیده نگ بوو. بیرى ئه وه ی بۆچی و له به رچی عه لی گه ناو ئه و قسانه له گه ل ئه و ده کا، له وانه بوو دلای شق به ری. ئه و قسانه بۆ لیزه ده کا؟ بۆچی ئیستا! بیرى بۆ هه زار لاده چوو. نه یه ده زانی بلی چی. هیچی به بیردا نه ده هات، ورده ورده خه ریک بوو ترس هه لیگری. هه وا لیل بوو. تاریک و روون. تا چاو هه ته ری ده کرد، ده ورو پشت چۆل و هۆل بوو. زه مینج بیده نگ بوو، ویران بوو، هیشتا مابوو رۆژ چاوی هه لینی، ترسیکی کتوپر

سه رتاپای میرگانی داگرت. ترس! ترسیکی تیکه ل به جۆریک خووخده ی ژنانه. سروشتی ژنیک له هه مبه ر پیاویکدا. له شیک له هه مبه ر له شیکدا. شتیک بلێسه ده کیشی و به ده ست که سیش نییه. ئه و ترسه ش بۆچوونی میرگان له قسه کانی عه لی گه ناو دروستی کردبوو. به لام ئه و بلێسه مزیره تیژتییه ر بوو. له ژیر توویه ک مه ترسیدا. ترس به سه ر ئه قلدا زال بوو. ئیستا میرگان له ترسانا بوو بووه به رد. نه یه ده توانی له جیی خوی بیزوی. له ژیر عه بای ره شی عه لی گه ناودا، له گوی گۆره که وشک بوو بوو. هه ستی ده کرد خه ریکه دلای راوه ستی. چاوی له سه ر ده ست و مه چه کی ئه ستوور و ره شی عه لی گه ناو بوو بووه به رد. شانی پان و هاسکه هاسکی له کاتی کار کردندا، میرگانی تۆقاندبوو. ئاواتی بوو بتوانی به به هانه یه ک هه ستی و له و گۆرستانه دوور که ویته وه، به لام نه یه ده توانی. نه توانایی بوو، نه غیره تی. هیزی ئه ژنوی نه بوو. ده تگوت جادوو کراوه. بۆقیک له به ر ده می ماریکدا...

عه لی گه ناو قولینگه که ی فریدا دهری و گوتی:

- دا ئه و پیمه ره یه بده به من!

میرگان زۆر به دژواری هه ستا بی، له لیواری گۆره که راوه ستا و پیمه ره که ی بۆ عه لی گه ناو را داشت. عه لی گه ناو ده سکی پیمه ره که و مه چه کی میرگانی پیکه وه گرت. به ته کانیک هه ردووکیانی کیشا نیو گۆره که وه. به ر له وه ی میرگان بتوانی دهنگی له گه روو دهر په ری، ژنه ی به دیواری گۆره که دا داو له گه ل هاناسه برکی، چاوی له چاوه دهر په ریو و پر له ترسه کانی میرگان بری و به کوت و پچری گوتی:

- کچه که ت! کچه که تم بده یه؛ بده یه! هاجه رم بده یه!

میرگان وه خته بوو گیانی دهر چی. عه لی گه ناو له به ر چاوی بوو بووه ئیزرائیل. چاوی له ژیللا هاتبوو و لیوی که فی کردبوو. میرگان وه ک شه قشه قه ده له رزی. وه ک کۆتره باریکه باله پرژهی ده کرد. دم و گه رووی وشک بوو بوو. هه ستی ده کرد یه سکی جه سته ی له نیو په نجه ی عه لی گه ناودا خه ریکن له به ریه ک ده چن. په نجه ی عه لی گه ناو که له سه ر مه چه کی میرگان شل بوو، میرگان بی وره و هیز لیبراو که وته عه رزی و پشته سه ری نابه دیواری گۆره که وه و چاوی قووچاند:

- مال کاول!

عەلی گەناو کە جارێکی تر هاتبوو سەر خۆ و خەریکی دەردانی گۆل بوو گوتی:  
 - کچە کەم بەدەیه. دەمەوی کورپێکی بۆم بێ. دەمەوی ناو دەکەم زیندوو راگرێ.  
 - کچە کەم... وەختی شوی نییه، هێشتا منداڵە. تاقەتی میدردی نییه.  
 - منداڵ نییه! کلاو هەت بەدی بە کچدا و نەکەوی، وەختی شوویەتی. تاقەتیش  
 پەیدا دەکا.

- هاجەر هێشتا منداڵە. یەسکی نەرمە. هێشتا مەمکی نەکردوو.  
 - یەسکیشی رەق دەبێ، مەمکیش دەکا. تۆ چکارت بە وانە داو؟ ئەگەر ژنی من  
 بێ ئاواش رازیم.  
 - ئاخەر... ئاخەر...

عەلی گەناو پێمەرە خۆلەکەیی بە توندی فێدا دەری و گوتی:

- ئاخەر و ئەو هەلی ناوی. هەر لێرە بەلێنم پێدە. ئێو سایی سەر یکتان دەوی.  
 کورپەکانت دەنێم بەرکار. خۆت و کچە کەشت لە سەر بینهی گەرماو هەت دا دەنیم.  
 هەتا کچە کەت لە کۆل دەردی و شارەزایی پەیدا دەکا، خۆت بەرپێوی بینه. وەک  
 کورپی خۆم ئاگام لە ئەبراو دەبێ. لە سەر توونە کە دا دەنیشی و جار جار دەچی  
 کۆلێک ئێزنگ دینی. عەباسیش بە جۆریک وەک دەخەم. هیچ کاریک نەبێ لە گەل  
 و شترەکانی مالی ماممی دەخەم. هیچ نەبێ نانی خۆی و دەست دەکەوی! ژیان  
 رەنگ و بۆن دەگرێ. پێشت وایە ئەو هەر زەکارە دەمرووتانەیی تازە فیری  
 غەریبایەتی بوون و سالی شەش - حەوت مانگ بە شوین نانێکا وەک سەگ  
 هەلدین و چەن مانگیش لە بەر کەندوو دا دەنیشن و دەخۆن و دەخەون، لە من  
 چاکترن؟ بۆ وینە مراد، کورپی سەنەم! پێت وایە کە سێکی وەک کورپی سەنەم  
 دەتوانی نانی ژن و منداڵ و دەست بێتی؟! ژن، دەبێ سێبەری پیاوی لە سەر بێ،  
 نەک جوو جگە کە لە شیری پۆپە لار! بیرێ خۆتی لێکەو و رازیی کە، مانگی نەو رۆژ،  
 دواي چلەي دایکم، دەچین بۆ شار، جل هەل دەگرین و شتومەک دەکرین. خۆت دەبێ  
 ببیە دایکمان.

- ئەي رۆقيا چ لێدەکەي؟

- ئەو تازە نابێتەو ژن، تا ماو هێک جیگایەکی لە کۆلینە کە بۆ ساز دەکەم.  
 پاشانیش لە ئاگە لە کەدا کونیکي بۆ دروست دەکەم. لە دەرفە تیکیشدا لە پال  
 تەندوو رەکە وەتاغیک بە دروست کردن دەدەم و دیوارەکانیشی سپیکاری دەکەم.  
 من و هاجەر دەچینە وەتاغی سپیکاری و روقیاش با لەو چالەدا بمینیتەو.  
 کارتەواو بوو. عەلی گەناو دیواری گۆرە کەیی بە دەمی پێمەرە کە کراند، دوايین  
 پێمەرە خۆلی دەردا و لە گۆرە کە هاتە دەری، دەستی بۆ میرگان درێژ کردەو.  
 میرگان دەستی لە لۆی چارشیو هە کەیی پێچاو دەستی عەلی گەناوی گرت. عەلی  
 گەناو زۆر خۆمانە خەسووی لە گۆرە کە دەرکیشا و خۆل و خاکی لە جلەکانی  
 تەکاند. عەباکەیی بە شانیدا دا، پێمەرە و کۆلینگە کەیی هەلگرت و نامادەیی رۆیشتن  
 بوو.

- پێمەرە کە لێرە دانانی؟ پاشان دەبێ قەبرە کەیی پێ پرکەینەو...

عەلی گەناو گوتی:

- لە گەل خۆم دەپێنمەو. نەکا، سەگباییک بێ لە سەر نەرپەیی شانی دانی و  
 ببیا.

وەرپێکەوتن.

- تۆ دەزانی غوسلی مەیت بەدی؟

میرگان وەلامی دایەو:

چۆن نازانم؟ بەلام دەبێ پاشان غوسلی مەیت بکەم.

عەلی گەناو گوتی:

- خەمت نەبێ! ئیوارێ کلێلە کەت دەدەمی بچۆ بۆ حەمام. ئەگەر بە من دەکەیی  
 هاجە ریش بەرە لە گەل خۆت. سەر و پەلکی بۆ بشۆ.

میرگان هیچی نەگوت. نە گوتی «نا» نە گوتی «باش» بێدەنگ سەری  
 داخستبوو و پێ بە پێی عەلی گەناو هەنگاوی دەنا. عەلی گەناو درێژەیی بە  
 قسەکانی دا:

- ئەو پەلە زەووییە خیزە لانە کەش کە سلوچ دایدە چاند، دەیکەین بە شووتی. بەو

بەفرەیی ئەمسال کە وتوو، هەر برکە یەکی پازدە مەن شووتی دەگرێ. تۆو کەشی

من په یدای ده که م. زه ویی خیزه لانیس جووتی ناوئ. کاره که شی خوت و کورپه کانت به ریوهی بهرن. ده کړئ دوو - سی هه زار برکه ی چاکی لی په عه مه ل بیئی. شتیکی تریش له خزمایه تیدا بلیم. نه مسال بیتوو نه مده سته و نه و دست بکه ن نه و په له زه وییه شتان له دست ده چی. میرزا حه سنی زاوای ناغا مه له ک و سالار عه بدوللا و یه ک دوویه کی تر ده یانه وی هه موو زه وییه کانی داوینی خیزه لان و ده شتی که لغورپا پو بکه ن. بیستوومه کار و باره که شیان له شار راست و ریس کرده وه. بیتوو له سهر زه وییه که نه بن، تازه خاوه نی نابن.

میرگان سهری هه لینا و گوتی:

- خوازوهی تا پو ده که ن!؟

عہلی گه ناو به بزده یه که وه گوتی:

- نه گهر زه ویی مروف بوايه سهنه دی ده بوو! نه وانه ش که ری تو پیویان وه گیر که وتوو و ده یانه وی نالی که ن!

- نه ی نه و چن ساله ی نیمه له سهر خوازوهی نارده قمان رشتوو چی؟

- رهنگه پاداشه که شی خودا بو خوی وهریده گری! فه قیره که! با بزانی ک چیتر دهستی ده روا. نه و زه وییه خیزه لانه، ره شاییه کان جی جی چوار پیمه ره یان لیداو، سالیک دایانچاندوو و پاشان به جینیان هیشتوو و رویشتوو. که م که سی ابووه له سهری بمینیته وه و هه موو سالی دایچینی. سهری سال دوومشتیان توو پیوه ده کرد و به جینیان ده هیشت و ده رویشتن بو غه ریبايه تی. نه گهر ژن و دایکیان توانییتی سهره ته قه یه کیان لیکردوو و چن مه نیکیان به ره هم لی په یدا کردوو؛ نه گهر که سیش نه بووبی وشک بووه و با بردوویه تی. بویه نه و زه وییانه حیساب و کتابیکی روونی نییه. جووت و گاو نارقه رشتن حورمه ت ددا به زه ویی. زه ویی به ره للا و بی خاوه ن خو حورمه تی نییه. چونکه سوودی نییه. کاری تیدا ناکری. ده مینیته وه کی ده سه لاتی زیاتره، یان کی زمانی چه ورتره و گیرفانی پرتره. قسه له وه یه له سهری ده شتی که لغور، هه تا بهر روژی خیزه لانه که، ده یانه وی یه ک فه رسه خ له سی فه رسه خ نه مامی پسته ی لیدن. خه ونی چاکیان بو دیوه. قسه له په می ناو و تهخت کردنی زه وییه کان ده که ن. دایره ی کشت وکالیس بو نه و کارانه

وامی زور گوره ددا. بویه ده لیم هه رچونیکه ده بی نیوه له سهر نه و زه وییه بن ته نانه ت نه گهر ده توانن دهوری زه وییه که تان په رژین بکه ن. تا نه و جییه ی خه بهرم هه یه، سالار عه بدوللا و زه بیچی ناموزای و چن که سی دیکه ده ست به کار بوون. کوپخا نه وروریش دهستی تیدایه. ده مینیته وه چوار مال ره شایی که یه کیان نیوه ن. باوه رم به وانه ی دیکه نییه. یه کیان نه و هه تیوه ی سهنه م دووه مییان قودرته، کوری نه و کابرا دزه. چوار دانه کویر و که چه لی دیکه ش وه ک نه وانه. میرگان گوتی:

- روژی هه وه لی نه ورور پیمه ره که م هه لده گرم و ده چه سهر زه وییه که. تا پوی ده که ن، سهنه دی بو وهرده گرن. باش! نه و هه موو درک و داله ی نیمه له ره گ و ریشه مان دهره ینا و وه ک به ری ده ستمان ته کووزمان کرد، چی؟ من میوه ی هاوینی منداله کانم له و په له زه وییه ده بی په یدا که م.

عہلی گه ناو گوتی:

- منیش نه وه ده لیم. یه که م که سی که وه فکری نه و زه وییه بی خاوه نانه که وت سلوچ بوو. له بیرمه حوت سال له مه و بهر، دواي نه و چن که سی تر که وتنه خو. بو وینه خو م تازه دوو ساله دایده چیتم.

که گه یشتنه مزگه وت، مه لای زه مینج له سهر دیواره لار وخواوه که ی مزگه وت دانیشتبوو. عہلی گه ناو به مه لای گوت قه بره که ناماده یه. مه لا هه ستا چونه مزگه وت. دهنگی حاجی سالم نه ده هات. له پشت سهری ته رمه که وه نه وزی ددا. وه نه وزی خوماری. موسلیم به خه بهر بوو؛ به رده مؤره ی نیو مزگه وت که ی کو کردبووه له به رده می خوی ریزی کردبوون و کایه ی پیده کردن. سهری حاجی سالم به سهر تابووته که دا شوږ بووبوو. کوره که ی سهنه میش له وی بوو. وه ک سی بهر له په نا کو له که یه ک راوه ستابوو. بیده نگ بوو. مه لا چوو په ییشی و نیزنی وهرگرت که تابووته که هه لگرن. کوری سهنه م له تابووته که هاته پییشی. حاجی سالم جوولاوه. خوی کو کرده وه؛ هه ستا پی قورئانه دراوه که ی له سهر تاقه ی مزگه وت که دانا و له ژیر لیوه وه شتیکی گوت. رهنگه:

«لا حول و لا قوه الا بالله»

مه لای زهمینج چاویکی له عهلی گه ناو کرد. عهلی گه ناو چو بو لای داره تهرمه که. حاجی سالم گۆچانه که ی له سهر ملی موسلیم داناو تیی گه یاند که ههستی یارمه تییان بدا. موسلیم پیچکه ی تابووته که ی گرت، تابووته که یان برده هه وشه ی مزگه وت. دوا ی تاویک تابووته که له سهر شانی میرگان و عهلی گه ناو و موسلیم و کوری سه نه م به ره و گۆرستان که وته ری. مه لای زهمینج و حاجی سالمیش له دوا ی دار تهرمه که وه به سلوات لیدان ده رۆیشتن. چاوانه ی کاریزه که له سه رووی گۆرستانه وه هه لکه وتبوو. تابووته که سارد و بیده نگ، به کۆلانی چۆل و هۆلدا ده رۆیشت و به ره و قه برانیان ده برد. سه رما کاری له یه سقان ده کرد. تاو نه که وتبوو. به فر له ژیر هه نگاوه کانیاندا خرمه ی ده هات. ده ره وه ی زهمینج، سه رما به ته زووتر بوو. زریانکی سارد ده ست و دهموچاوی ده رزی ئازهن ده کرد. شاقه لی که واکه ی باوکی قودره ت، که له قه بران پالی به پیمه ره که یه وه دابوو، با ده یسه کانه وه. قودره تیش له وی بوو. له په نا دیواری گومبه زییه که ی شیخدا خۆی کوشمه له کردبوو هه لئرووشکابوو. که چاوی به تابووته که که وت شان به شانی باوکی وه ریکه وت. باوکی قودره ت له لقه داریکی شکا و ده چوو. که له تابووته که نزیک بۆوه گوتی:

- هاتبووم بۆ یاریده ی عهلی خان!

- خودات لی رازی بی، ده بوو زهحمه ت نه کیشی!

قودره ت چوو ژیر تابووته که و چوو جیی میرگان. باوکی قودره ت قامکی به قه برغه ی تابووته که دا هینا و گوتی:

- لا اله الا الله.

ئاوی کاریزه که له و سه رمایه ی به یانیدا هالوویکی خۆشی لیبه لده ستا. ئاوه که گه رم نه بوو، له هه واکه گه رمتر بوو. تابووته که یان له قه راغ کانییه که دانا. پیاوه کان دوور که وتنه وه. میرگان قول و قۆلی هه لکرد. عهلی گه ناو شه له گه ی ئاوه که ی به سه چوار پیمه ره خیز و خۆل گرتوه بۆ ئه وه ی ئاوی مردوو نه چی بۆ مه زراکان. پیاوه کان پشتیان هه لکرد و له ولاتره وه له گوئ جۆگه له ی ئاوه که هه لئرووشکان.

میرگان و عهلی گه ناو تهرمه که یان له تابووته که ده رهینا و له سهر ته خته به رده کانیان دانا. میرگان به عهلی گه ناوی گوت ئه و گۆزه شکاوه ی نیو جۆگه ئاوه که ی بۆ بیینی. میرگان دهستی کرد به داکنندی جله کانی پووره گه ناو و به عهلی گه ناوی گوت ئیتر کاری پیی نییه. عهلی گه ناو چوو بۆ لای پیاوه کان و پشتی کرده میرگان و مه یته که و له په نا مه لای زهمینج دانیش ت و جگه ره یه کی داگیرساند:

- مه رگ هه قه کورم!

مه لای زهمینج. بۆ ئه وه ی له حاجی سالم نه مینیتته وه گوتی:

- میراتیش هه لاله!

عهلی گه ناو زه رده یه کی گرت:

- چۆنی خه رج که م؟! ها! سیگار بکیشن. یه کی ده نکی هه لگرن. تۆش هه لگره

باوکی قودره ت. چی؟ تۆش ده ته وی موسلیم؟ ها! تۆش هه لگره.

مه لای زهمینج به موسلیمی گوت:

- چاو له و لایه مه که باوه گیان!

حاجی سالم به موسلیمی گوت:

- ولاخ! سه رت داخه!

پاشان رووی له مه لای زهمینج کرد و گوتی:

- ببووره مه لا؟!

میرگان پیویستی به وه نه بوو پیشتتر کاریک فیتر بووی. تا بتوانی به ریوه ی

به ری. هه رئه وه نده ی به س بوو جاریک بیینی. هه ر بۆیه کاریک نه بوو که میرگان

نه توانی بیکا. قه ت چاوی له کار نه ترسابوو. له کار باکی نه بوو. له به ریشی

هه لئه ده هات. ئازایه تی میرگان و ئه وه ی که نه یده ویست له به ر هیچ کاریک هه لی، ئه و

وره یه ی پیدا بوو که له هیچ کاریک نه کشیتته وه. مردوو شو ری؟ چاکه! ئه وه زۆر

دژوار نییه! ناوکی مندالیش ده توانی بی ری. ناوکی ئه م ئه براوه ی خۆی به ددان

قرتان دووه. مندال بوونی ناوه خت. که ره ی به یانی. هه تا یاریده ی بۆ هات. خۆی

ناوکی بریبوو و مه لۆتکه شی کردبوو. هیچ کاریکی له ده ست ده رنه چوو بوو. پووره

گه ناوی کفن کرد و سهر و لاقی به ست. ئیستا ده بوو بیخه نه نیو تابووته که وه. عهلی گه ناو هات. تهرمه که بیان خسته تابووته که وه.

مه لای زهمینج هه ستا. حاجی سالم و موسلیمی نارد بۆ یارمه تی. تابووت که وته سهرشانیان. گورستان. له گورنانی پوره گه ناویش له سهر میرگان بوو. به لام بهر له وه ده بوو نوژی مهیت به ریوه بچی. پیاوه کان، له سهر داوای حاجی سالم، له پشت سهری مه لاره بۆ نوژی راهه ستان. عهلی گه ناو نوژی نه ده زانی. کوره که ی سه نه میش نه یده زانی. زوریان ته نیا لیویان ده جوولاند. عهلی گه ناو لیوی ده جوولاند. زور له وه شه کهت و داهیزراوتر بوو که له و باره وه دریی بکا، بهر له وه ی نوژی که ته واو بی، عهلی گه ناو خوی کیشا داوه. که نوژی که ته واو بوو، رویی بۆ لای داره مه یته که. میرگانش هاته پیشی. پوره گه ناو زور سووک بوو. په له پووشکه یه ک. به دوو ته کان له تابووته که بیان دهره نیاو خستیا نه گوریچه که وه. میرگان له گوره که هاته دهری. ئه وهش به ردی ئه له د، پاشان ته لقین. عهلی گه ناو ده ستیدا پیمه ره. باوکی قودره تیش ده ست به کار بوو. میرگان و کوری سه نه م و موسلیم و قودره تیش به ده ست گلیان تیده رشت. گوره که ده بوو پر بیته وه و داپوشری. مه لا و حاجی سالم کشانه داوه. موسلیم هه روا کاس و ور له گوی قه بره که چه قیبوو، به چاوی زه قه وه دهروانیه مرقینک که گلیان به سه ردا کرد. پرکردنه وه ی گور، بهر له وه ی نیو چاوانیان ئاره قه دهردا، ته واو بوو. ئاویان لی دوور بوو. میرگان پیمه ره که ی له ده ست عهلی گه ناو وهرگرت. چن پیمه ره به فری هینا به سهر گلکوکیدا کرد و به پشتی پیمه ره که ته پانددیه وه. کار، ته واو. عهلی گه ناو هه ناسه یه کی هه لکیشا. باریکی قورسی له کول بۆوه. تاویک حه سایه وه. سیپه لکی پر کرد له هه وا ی خاویتی به یانی. عهبا ی دابه شانیدا، پیمه ره که ی نا سهرشانی و پی به پی ئه وانی دیکه وهریکه وت.

- عومری درژی بۆ ئیوه به جی هیشتی، کاک عهلی.

عهلی گه ناو نه یده زانی له وه لامی مه لادا بلی چی، گوتی:

- خودا عومری ئیوهش درژی کا!

حاجی سالم گوتی:

- خودا سه بر بدا به هه موو که س!

عهلی گه ناو سهری له قاند و له بنه وه چاویکی له میرگان کرد. میرگان سهری داخستبوو و به داوی پیاوه کاند ده ریشت. عهلی گه ناو خویدا داوه و به سرته به میرگانی گوت:

- ئه وانه وادیاره چاوه روانی شتیکن؟

میرگان گوتی:

- مه لا و حاجی سالم ده بی شتیکیان بده یه ی. باوکی قودره تیش په نگه...

- یه کی چهنده یان ده می؟

- ئه وه ی خوت ده زانی!

عهلی گه ناو ده ستی برد بۆ گیرفانی هیله که که و خوی گه یانده لای شانی مه لا. میرگان دیتی که گه لایه کی خسته مشتی مه لاره و رویی بۆ لای حاجی سالم. حاجی سالم که پاره که ی وهرگرت، بۆ حه مام کردنی خوی و کوره که ی ده ستی کرد به چه نه لیدان.

- خودا بیبه خشی ئه و ره حه تیه. ژنیکی پاک و له خودا ترس بوو. قه بری پرپی له نوور. له خیر و خیراتدا هاوتای نه بوو. زور جار دیتومه نانی شه وی خوی له گه ل خه لکی به ش کردوه. روحی شاد بی ئیشه للا.

- ئیشه للا، ئیشه للا.

- هیچ کار و کرده وه یه کی چاک له بهر چاوی خودا ون نابی. کاک عهلی. خاوین کردنه وه ی سهر و ملی ئه و ئاژه له، موسلیمی من، خوی خیریکی گوره یه، برا گیان. دوعای مروقی بی گوناح قه بوول ده بی. ئه و ئاژه له به سه ت زمانه ی منیش بی گوناحه، کاک عهلی گیان.

عهلی گه ناو گوتی:

باشه حاجی گیان. سبه نیی به یانی. به یانی زو و هه ردووکتان وهرن بۆ حه مام.

گه یشتنه وه زهمینج. مه لا به عهلی گه ناوی گوت:

ئه گه ر کوری پرسه ت دانا...

عەلی گەناو گویی نەدایە. حاجی سالم لەسەر تەپۆلکی پەنا کۆلانە کە راوہستا و وەک خودا حافیزی، گۆچانە کە ی بۆ لای عەلی گەناو راداشت و گوتی:

- تا سبەینی، عەلی گیان! بە شادی بژی و تەمەنت درێژ و بەختت یار بی!  
گۆچانە کە ی بە حەواوہ هەلسووران و رویشت. موسلیمیش وەدوای کەوت. مەلاش بە لایە کدا رویشت. کوری سەنەم خودا حافیزی کرد و باوکی قودرەت چاویکی لە عەلی گەناو کرد. عەلی گەناو گوتی:

- بۆ بەرچایی وەرن بۆ مالی ئیمە. قودرەتیش بینە.

- خودات لە گەل.

رویشتن. عەلی گەناو شان بە شانی میرگان کەوتە ری:

- دەنگی لە جینیەکی گەرمەوہ دەهاتە دەری! کوری پرسە! نانی شەوم بەدەم بەم و بەو بیخۆن، بۆچی؟ کە فاتیحایەک بنیرن؟ نامەوی. چ گوناحیکی بوو پیریژنی چارەرەش، کە فاتیحای بوئی؟!

میرگان قسە ی نە دەکرد. نەیدەویست خۆی لە کاری عەلی گەناو هەلقوتینی. ئەگەرچی عەلی گەناو زۆر خۆمانە دەدوا؛ بەلام میرگان هیشتا ئەوی بە مەحرەمی خۆی نە دەزانی.

- دەبی ئەو ژنەش بەرم بۆ شار، لە نەخۆشخانە بیخەوینم. لە دەست ئەو هەموو نقە و نالە ی وەزالە هاتووم. هەرچۆنیک بئ کەسیک دینم و دەستخەتیک وەردەگرم. بەلام ئەو کەرە دوا براوہش لەم وەختەدا دۆلاخ بوو!

گەیشتە کۆلان. میرگان بەرەو مالی خویان بایداوہ. عەلی گەناو پیشی پیگرت و بەزۆر بردی بۆ مالی خویان:

- هیچ نەبی پاروویەک نان وەگیر دەکەوی! تازە مالی ئیمە و ئیوہمان نییە.

- وەرە با بچین لە روقیاش بپرسە.

روقیان لە جیدا کەوتبوو. پیلووی لەسەر یەک دانابوو و رینە ی دەکرد. لەوہ دەچوو بەرەبەری بەیانی خەوی لیکەوتبی. میرگان لای درگاکەوہ دانیشت و عەلی گەناو چەن پەنچک نانی هیتا و لەسەر لوی چارشیوہ کە ی میرگانی دانا:

- دوو پارو بخۆ. یا پیتخۆشە بچۆ لە گەل مندالەکانت بیخۆ. من ئەمڕۆ هەرچۆنیک بی روقیان دەبەم بۆ شار، نەخۆشخانە.

- روقیان چاوی هەلینا و لێوہ وشک و بار گرتووە کە ی بزواند:

- نا... نا... ناچم... لەوی... دەمرم...!

عەلی گەناو گورانیدی:

- مال کاول! جیگای نەخۆش، نەخۆشخانە یە. بۆ دەمری!

- نا! نا! لێرە لە مالە کە ی خۆمدا بمرم.

عەلی گەناو گویی بە قسە ی ژنە کە ی نەدا، گیرفانی هیلەگ و عەباکە ی پر کرد لە وردکەنان، دوو سی وردکەنانی رەقی ورد کرد و نایە دەمی. لە وەتاغە کە چووہ دەری و راست رووی بۆ لای کەرە کە ی. گویدرێژە کە، هیشتا کەم و زۆر دەلەرز ی. لمبۆزی خووسابوو. عەلی گەناو دەستیکی بە پشتی رەق و پەیناوی کەرە کە دا هینا، پەینی وشکەوہ بووی قەبرەغە و بن سکی کەرە کە ی بە نینۆخ کراند و کورتانی لیکرد و کە ژووہ کە ی توند کرد. وە بیری هاتەوہ دەبوو دارەتەر مە کە بینیتەوہ و لە قوژبنی حەوشە ی مزگەوتە کە، لە جیگای خۆی هەلپە ساردبوو. بەلام ئیستا ئیتر کار لە کار ترازابوو. دەبوو لە بیری شتیکی دیکە دا بی. درگای تەویلە کە ی بەرچا و هات. درگاکە ی لە گریژنە برد و بە دیواری حەوشە کەوہ هەلپە سارد. پارووە کە ی قووت دا، لە تیکی دیکە ی نان خستە دەمی و رووی بۆ وەتاغ. بەرە کۆنە کە ی دایکی هینا دەری، بەسەر درگاکە یدا داو چووہ ژوور سەری ژنە کە ی:

- خۆت داپنچە و هیندی پەر و پال لە خۆت هالینە!

روقیان هیچی نەگوت. عەلی گەناو بە یارمەتی میرگان روقیان داپنچا، لێفە یەکیان تینپنچا و بە میرگانی گوت کە پچیتە ژیر پیلی. روقیان کز و لاوان، پووشکە یە ک. بردیانە دەری و لەسەر درگاکە رایانکیشا. عەلی گەناو زۆر گوئی بە نالە و نووکە ی ژنە کە ی نەدا. گوریسیکی لە ژووری هینا. کەرە کە ی بردە دەری و لە کۆلان رایگرت. تیرپکی خستە سەر پشتی و هاتە ژوور سەری روقیان. درگا و روقیان پیکەوہ بە گوریس شەتە ک دا و پاشان لە گەل میرگان، هینایانە دەری و لە کەرە کە یان بار کرد. ئیستا دەبوو درگاکە و روقیان بە کەرە کەوہ ببەستی. بەستی. میرگان عەباکە ی

عەلی گەناوی هینا؛ عەباکەیی بە دەست میترگانه وەیه. عەلی گەناو هەلاتە ژووری و دواى تاویک هاتەو دەری، کلیلی درگای مائی بە میترگان سپارد، کیفی پارەکەیی لە گیرفانی باخەلیدا قایم کرد، عەباکەیی لەسەر دەستی میترگان هەلگرت و پینگوت:

- بە ئەبراو بلئی ئاگای لە تونەکە بی. خۆشت چاوی لی خافل مەکە. ئەگەر شەوی نەمتوانی بگەریمەو خۆت کووری تونەکە هەلکەو بە ئەبراو بلئی لە سەری دانیشی، ئیوارەش خۆت و هاجەر بچن بۆ حەمام. بە ئەبراو بلئی ئەگەر سبەینی حاجی سالم و کورەکەیی هاتن بۆ حەمام پارەیان لینهستینی. ئەگەر شەوی نەگەریمەو هەلگەل هاجەر وەرن لیرە بخەون. نانەکەت هەلگرت؟

- هەلمگرت!

- باشە، خودا حافیز. دەبیەم هەرچۆنیک بی لە نەخۆشخانە دەیخەوینم!  
عەلی گەناو لەگەل کەرەکە وەرپیکەوت و میترگانیش بەرەو مائی خویان سەری پێوەنا.

لەسەر قوولکەیی مالهەکیان عەباس دانیشتیوو لە قاپیکی گلیندا قرانییەکانی دەشۆرد. کاسەکە پر بوو لە ئاو و تاق قرانییەکان کەوتیبونە ژیر ئاو و عەباس دانە دانە قامکی لیدەخستن. میترگان بە پەنا کورەکیدە تیپەری و چوو ژووری. هاجەر لە پەنا وەجاخەکەدا وەنەوزی دەدا. ئاوری وەجاخەکە دامرکابوو. میترگان لە گوی وەجاخەکە دانیشت و پەنچکە نانەکانی دانا. عەباس بە کۆمە کۆم و ژانە زگەو هاتە ژووری و مشتیی پر لە قەرە پوول بوو دەیبژارد. لەو دەچوو جاری چەندەمی بی پارەکانی دەبژیری. گەیشتە گوی وەجاخەکە، چۆکی نووشتایەو و دانیشت. پەنچکی نانی هەلگرت، کرمە کرم لە دەمی وردی کرد و گوتی:

- پیموا هیشتا دوو دانە پینج قرانی لە ریخۆلەمدا ماوه!

## به شی سییه م

## به ندی یه که م:

عه باس توربیننه که ی باوکی هه لگرتبوو؛ هاجهر چارشینوه که ی دایکی و ئه براویش تووره که یه کی به کوته په رۆ دروست کراوی پیبوو.

عه باس و ئه براو پی به پیی یه که ده رۆیشتن و هاجهر به دواياندا. درۆیشتن به ره و مه زرا. خاکه لیوه بوو. هه و ئیتر سارد نه بوو.

تینی هه تاو گهرم و بلاوین. زهوی ئیتر به ری پیی نه ده ته زاند. دهموچاوه کان ئیتر له سه رمانا سوور هه لگه راو نه بوون. یان -لانی که م- وه ک جارن سوور هه لگه گه را بوون. ئاسمان سامال بوو. ئاسمان ئیتر وه ک جارن ته نگ و نهوی و ته ماوی نه بوو. رۆژگار کراوه بوون. دهشت و بیابان پان و به رین دیار بوون، ئه وهش دلی منداله کانی سلوچی شاد کردبوو، دلایان پوون بوو. رووناکی و گه شاوهیی به هار له دلایاندا رهنگی دابۆوه. لاقیان، بی ترس داده نا، که م ترستر هه نگاویان دهن. هه وایان له سه ردا بوو. به هار و لاویتی! بای مهستی به هار، له که له ی هه رزه کارانه یاندا. شهیدایانه چاویان به هه موو لایه کدا ده گپرا. چاو کراوه. گهش و رووناک. یاری جوانی به هارانه له ئاسکی چاواندا. کایه ی شوخی ئاسکان له به هاری ده شته که دا.

منداله کانی سلوچ -لانی که م بو تاویک - به توورپیی و ته شه ر و تانه وه له گه ل یه کتر نه ده دوان. ئه گه ر له گه ل یه کتر دلۆقان نه بوون. ئه گه ر نه یانده توانی دلۆقان بن،

دوژمنیش نه بوون. جارزانه بو کار نه ده چوون. نه ک ته نیا ناچار، شادی و خوشییه ک هه نگاوه کانیانی بو پینشه وه ده برد. دلایان به شتیکی تازه خوش بوو: ده رچوون له ته نگانه. ئه وه گه شاوه ترین دیارده بوو که ده کرا له کرده و یاندا به دیی بکه ی. دیواری روخواوی زستان له بهر پییاندا ده بووه ته پوتۆز.

- ده چین بو کوی؟

- بو گژ و گیا.

عه باس وه لایمی هاجه ری دایه وه.

ئه براو له خوشکی پرسى:

- ده زانی قازیاخه لیئیی؟

- ئه ی بو نازانم؟

ئه براو بی ئه وه ی گوی بداته وه لایمی هاجهر وه دواى سه رمازه له یه کی وردیله و پنوک پنوک که وت. به هه لاتنی پیچه لاو پیچ. نهیده و یست پیی لیتی. نهیده و یست به بژارچه که شی بکیشی به سه ریدا. پیخوش بوو ئه و گیانله به ره به زیندوویی بگری. له ده ور و پشتی گوندی زه مینج کاتی مندالان بی تاقت ده بوون، ده ستیان ده کرد به سه رمازه له گرتن. جاری وابوو هه موویان وه دواى سه رمازه له یه ک ده که وتن، ده یانگرت و ناسیان ده دایه: پشته سه ری سه رمازه له که یان ده گرت. ده یانگوشی، ده می ده کرده وه. به قه ده دنکه تۆکیک ناسیان ده کرده سه ر زمانى و به ره لالیان ده کرد. سه رمازه له که چه ن جار بازی دها و هه لده به زی و پاشان خاو ده بووه. گیتژ ده بوو و به ده وری خۆیدا هه لده سوورا. بیهوش ده بوو، له ئاکامدا تلیکی دها و ده که وته سه ر پشت. زگی بای ده کرد. له و کاته دا دلره قترین مندال، به ردیکی تیژی هه لده گرت و دهیدا به زگیدا. سکی سه رمازه له که ده درا و ورگ و ریخۆله ی ده هاته ده ری. ئه و جوړه گالته و گه مه یان به چه ن تف کردنه وه کوتایی پیده هات.

ئه براو دهستی له کۆل سه رمازه له که کرده وه.

- لیگه ری ئه ویش برۆا به دواى بژیوی خۆیدا، چکارت پییه تی؟ خو ریگای له تو

نه گرتوه!

پاویژی ده می عه باس نه رم و برایانه بوو:



- بهرد بهاوین؟

عەباس دانەووییەو و خەركە بەردیكى لە عەرزە كزرەكە هەلگرت.

ئەبراویش دانەووییەو و دەستیدا بەردیك:

- نیشانە كوێ بێ؟

- هۆو! لیواری جۆگەكە. ئالیرەشەو دەبهاوین.

- لەسەر چی؟

- عەباس بێ ماتلی گوتی:

- لەسەر... دوو سیر خورما!

- هەر كەس نەیدا!

هەر كەس نەیدا!

- لە پیشا... لە پیشا تۆ.

ئەبراو بە هاجەری گوت بچی لە لیواری جۆگەكە راوەستی و شوینی بەردەكە

دیاری كا. هاجەر بە هەلاتن چوو:

- لە جیگای هەر بەردیك كە كەوتە عەرزى چیلکەیهك بچەقینە!

هاجەر لە سەر لیواری جۆگەكە راوەستا:

- ببهاون!

ئەبراو گوتی:

- پیتخۆشە تۆ هەوڵ ببهاو. لیزەو.

- نا، هەوڵ تۆ.

ئەبراو سووپیكى لە خۆى داو باوەشى ئاواله كرد. هیزی دا سەر لاقى چەپەى و

بەردەكەى بە دەستی راستەى سووپرد و هاویشتی. لەبەر چاوى هاجەر بەردەكە

بە دیواری جۆگەكە دا درا. هاجەر لە شوینی بەردەكە چیلکەیهكى چەقاند. نۆرەى

عەباس بوو. بەردى خۆشدهست لە پەنجەى عەباسەو فرى و بە سەر هاجەردا

ویژەى هات و لەوبەرى جۆگەكەو كەوت. ئەبراو چاویكى لە براکەى كرد. عەباس

بە پیکەنینەو ددانە پانەکانى و دەرد خست. چوون بۆ لای خوشکیان. هاجەر لە

دەورى جۆگەكە بە دواى گيايهكى خواردندا دهگهرا. دۆزییەو! چۆكى دادا و

هەلیكەند. رەگى شنگەكە قور و خۆلى پيوە بوو. هەميشە وايە. سەر گەلاکانى

توویژىكى تۆز و خۆل لەسەرە.

هاجەر پيشەكەى بە قامكە بارىكەلەکانى گرت و گەلاکانى بە لەپى دەستەكەى

دیکەیدا دەدا و تۆز و خۆلەكەى دەتەکاند. تەکاندى. خاوین و جوان. هاجەر ویستی

ببیا بۆ دەمى، بەلام ئەبراو وەك كاژیلە چلەكەى لە دەستى هاجەر رڤاند، نایە دەمى

و پیکەنین لە چاویدا، لیوە گۆشتنەکانى ویک هیناو باى لە گوویى كرد. چاو و

رۆمەتى ئەبراو هەروا پیدەكەنین. هاجەر كەوتە سەرى. ئەبراو هەلات. بە پیکەنینەو

هەلات و لاقى كەوتە قوولكەیهكەو و سەرسمى داو هاجەر نەك بە رڤەو، بەلام بە

تۆزىك توورەببیهو چەن چەپۆكى كیشا بە شانى براکەیدا. ئەبراو پیکەنین شلى

كرد، هەستا سەر چۆك و وەكوخە كەوت. گەلاى نیوہ جاوړاوى شنگەكە دەبى بە

مەلاشوویەو نووساى. كۆخە. كۆخە. چاوى سوور بوو و ئاوى پيدا هاتە خوارى.

مشتىك بە تەختى پشتیدا. هاجەر دانىشت و بە مشت كیشاى بە تەختى پشتى

براكەیدا. ئەو لە مێرگانەو فیر بوو بوو. لە كۆخە كەوت. ئەبراو لە سەر عەرزەكە

خۆى دريژ كرد. هەنیشكى كردە كۆلەكەى لەشى. پیکەنین لە چاوى تارابوو. هاجەر

لەگەل ئەوهدا نەیتوانى داخى دلئى نەپيژئ. رۆيشت و گوتى:

- بە حەرمت بى، بە حەرام. وەك گۆشتى سەگ!

عەباس بە پیکەنینەو نەپاندی:

- وەرن! وەرن! قازیاخە! قازیاخە. تەماشائەو هەموو!

هاجەر لە پەنا عەباس راوەستا. ئەبراویش خۆى كۆ كردەو و هەلات بۆ لایان.

لە خوار جۆگەكەو، تۆقەنىك قازیاخەى دیتۆو. هەرسىکیان هەلتروشكان.

عەباس بە بژارچن و ئەبراو بە پیشكان و هاجەر بە کلکە كەوچكىك. بەریان

لیگرت. هەموویان هەلکەند و لەسەر یەك كۆمایان كرد. پنیویست بە گوتن ناکا،

لەگەل كار دەمیشیان دەجوولاًو. دەورى لیو و ددانیان سەوز هەلگهرا بوو. تۆقەنى

قازیاخە توربینهكەى عەباسى نیوہ كرد. عەباس گوتى:

- ئیستا با برۆین بۆ شنگ و گیلاخە. قازیاخە بۆ شەوى ساز نابى. با هەریەكەى

بەلایەكدا برۆین.

- با برۆین!

توربین و کهل و پهله کانیان له گوی جۆگه له که داناو هه ریه که به لایه کدا پۆیشتن. دهشت و چیا سه و زاییه کی که می پتوه دیار بوو. گژوگیا تازه سه ری پتوه ناو بوو. جیگا جیگا گول و بنجه گول زهویی خه ملاندبوو. پهنگی زهوی و شینکه، تیکه له سهوز و خورمایی، خورما و گیا. جی جی چله شنگ و قازیاخه. به رامه ی خاکی باران لیدراو ولاتی داگرتبوو. جیگا پینان به حال دیار بوو. خاک، هه ویری هه لاتوو، بۆش و نه رم. چاوی تیژ و وردبین، چله گیای خوراک هه لده که نن و له داوینی کراس و بهر کوشی ده کهن. به دزه روانینیکی په کتر جار جار. گه ران، چاوی هه لۆ، تیژتر. کئ به رکئ، رقه یه کی شاراوو. سروشتی کار، هیندی جار خۆ ده نوینی. پووت و قووت. زۆر جار بۆته رقه به رایه تی. به لام نه مجاره نا، شاراوو یه. دوو براو خوشکی. هه ر کامیان ده یویست له پیش ئهوی دیکه دا بهر کوشه که ی پر کا. کوشی پر و سه ری بهرز. لهوی دیکه که متر نه بی. له هیچ کامیان نه مینیتته وه.

له گه رانه وه دا دیتیان زۆر له په کتر دوور که وتوونه ته وه.

له په نا توربین و کهل و پهله کانیان، پیاویک له سه ر لیواری جۆگه له که دانیشتبوو و به چله شنگیک کایه ی ده کرد. هه ر له دووره وه، ناسییانه وه: باوکی سالار عه بدوللا بوو؛ که ربه لایی محه ممه د دووشه ممه. پیره پیاویکی خریلان و کوله بنه. که له سه ر لیواری جۆگه له که دانیشتبوو، له گلمتکیکی گه وره ده چوو. ئه گه رچی کورته بالا بوو، به لام کانئس ئه ستوور و توند و تۆل بوو. دهموچاو خر. نیوچاوان زۆپ، ریشیکی تۆپ و سپی؛ به چاوانیکه وه که هیشتا ئیشتیای لاویتی تییاندا دانه مرکابوو. زستان و هاوین میزه ریکی په شمینی که ده بی کاتی ته نینی سپی بوو بی. له دهوری ئارچه نه که ی ده هالاند. خه لکی زه مینج له وه تا وه بیریان دئ، که ربه لایی دووشه ممه ئه و میزه رو ئاره قچه نه که ی له سه ر دایه. له شایی و سه ره خۆشی، له به فر و قرچه ی گه رمادا. په راویزی میزه ره که ی ریشال ریشال و چلکه سوو بوو و بۆر هه لگه رابوو. له سه ر پوومه تی پیره پیاو هیشتا سووره ده ماری باریک دیار بوو. سه ر لووته خر و سووره که ی که له هه لماتیکی گه وره ده چوو، تاوه سووت بوو بوو توخی هه لدا بوو. چرچ و لۆچی شیوه رد ئاسا له سه ر پیستی ئه ستووری دهموچاو. مووی

سپی و لوولی سینگی له په خه وه هاتبووه ده ری. په خه ی بی ملیوانه و چلکن. جۆریک که ده تگوت تاسمه یه کی قایشی په شیان به دهوری په خه یدا دووریوه. له گه ل ئه وه شدا ده ست و دهموچاوی که ربه لایی دووشه ممه هه میشه شو راو بوو سه ری بچواپه نوژی نه ده چوو.

تا منداله کانی میرگان گه یشتنه لای. که ربه لایی دووشه ممه کولۆی چکۆله ی هه لده گرت و له نیوان قامکه قوله و قه له وه کانییا وردی ده کرد. که منداله کان گه یشتنی، هیشتا سه ری داخستبوو. زۆربه ی کات که ربه لایی دووشه ممه سه ری داده خست. که م و له سه ره خۆ قسه ی ده کرد؛ به لام قسه ی که له که له. توربین و بژارچن له بهر ده ستیدا بوون. په تی ملی به رخه که ی له مه چه کی هالاندبوو و به رخه که ی له گوی جۆگه له که ده له وه راند. منداله کانی میرگان په ک له دوا ی په ک سلاو و ماندوونه بوونیان لیکرد و پۆیشتن تا بهر کوشه کانیان خالی کهن. که ربه لایی دووشه ممه چاویکی لیکردن و له وه لامی ماندوونه بینیه که یاندا گو تی:

- خه ریکن گیا و گژی خۆراکی هه لده که نن، ها؟

- به لئ، به لئ، که ربه لایی.

عه باس و ئه براو له لای که ربه لایی دووشه ممه له سه ر پشتی جۆگه که دانیشتن و هاجه ر خۆی له که ندپی جۆگه که دا شارده وه. که ربه لایی دووشه ممه له میرگانی پرسی.

عه باس گو تی:

- باشه، جارئ پۆژ ده کاته وه...

که ربه لایی دووشه ممه به هاو ده ردی گو تی:

- ژنی بیچاره؛ دیوته چۆن لینی قهوما و بی خاوهن بوو! باوکه خویرییه که تان چی،

خه بهرتان لئی هه یه؟

ئه براو سه ری داخست و خه ریکی شیواندنی خۆلی به رده می بوو. عه باس گو تی:

- هیشتا خه بهرمان لئی نییه.

که ربه لایی دووشه ممه گو تی:

ئیتیر نابی به هیوای بن. هەرچه ند دایکت له نینو خه لکا بلایو کردۆته وه که سلوچ پارهی بو ده نیریتته وه، به لام خو ئیمه له شاری کویراندا ناژیین! ئه گه خه به ریک بی ئیمه ش ده زانین. نا! میرگان وه ک که وه سهری خوئی کردوو به بن به فردا و پیتی وایه که س نابیینی. درۆده کا. دهیه وهی روومه تی خوئی به زله سوور راگری. خالتان چی؟ مه ولا ئه مان؟ ئه وه له کوئییه؟

- ئه ویش زور له میژه خه به رمان لیتی نییه.

- جاران کاتی لیره وه تیده په پی سهریکی لیده دام. ئیستا هه ر دیار نییه. رهنگه له بهر ئه وه حیسابه بی که پیکه وه هه مانه، وا فیزمالک لیده دا و خوئی گورگه کردوو! ئاخه ر ئه وه وشتره وانی من بوو، ئیوه وه بیری تان نایه. هه ر به و متمانه یه وه پارهم به قه رز دایه. ئه وه سهرده مه ی که ئاشق بوو به د حیساب نه بوو! به لام ئیستا... دهیه وهی مل بادا و له ژیر نیر ده رچی. ئاخری وه گیری دینم. خو هه تا ئاخری دنیا ناتوانی خو بشاریتته وه. ده بی به پیتی خوئی بیته و قه رزه که ی بداته وه. ئه گه ر پوژیک هاتوو دیتان ئه وه ی بی بلین. پیتی بلین که ره بلایو دووشه ممه ده یگوت: «خو پارهی دزییه تیم پینه داوه، له رووم هه لته یه تی بستیتمه وه. وه ختی ئه وه یه بیته بو حیساب و کیتاب!» به لام میرگان... میرگان له گه ل ئه وه جیاوازه. داخه که م بو میرگان! چاره ره شه سووتا. که وته داوی ئه م سلوچه سهر سه گه و سووتا. خیری له جوانی خوئی نه دی. ئه وه ش ئاکامه که ی. له قه ولی منه وه پیتی بلین ئه گه ر هاتوو پاره و ماره یه کی پتویست بوو بی خه به رم نه کا. زه مانه تی لی وه رناگرم و به هره ی زوریشی لی ناستینم. هه لته... خوشم سهریک دیم بو مالی!

که ره بلایو دووشه ممه هه ستا. له وه زیاتر له گه ل ئه وه کر و کپییه ی منداله کانی سلوچ نه ماوه. تاقه تی نه هیتا. له وه ده گه یشته که منداله کانی میرگان، ئه وه به یانییه ی که سالار عه بدوللای کوری که ره بلایو دووشه ممه... بو قه رزه که ی درگای پیگرتبوون، به چاوی دل ده بینن. هه ره وه ها ئه وه ش به چاوی رق ده بینن که سالار عه بدوللا، عه باس و ئه براوی له لۆکه جار که هه لبریبوو. شوینی قسه کانیشی له سه ر ئه دگاری منداله کانی میرگان، که ره بلایو دووشه ممه ی به جارئ دردۆنگ کردبوو. چونکه پیتی وابوو به و قسانه خوئی له لای منداله کانی میرگان شیرین ده کا. به لام وا

نه بوو. که ره بلایو دووشه ممه خوئی نافه کی پاتۆله که ی ته کاند، قه لاده ی به رخه دابه سه ته که ی گرت و توربینه که ی له شان کرد و بژارچنی به ده سه ته وه گرت و گوتی:

- وه لحاسل من له هیه شتی دریی ناکه م. دیم بو ماله که تان!

منداله کانی میرگان، بیده نگ، چاویان له رویشتنی که ره بلایو دووشه ممه بوو. که ره بلایو دووشه ممه قورس و هیدی هه نگاوی دنا. لاقی بلاو دادنا. هه موو خه لکی زه مینج ده یانزانی «قور» ه.

عه باس هه ستا و گیا و گزه که ی کرده توربینه که یه وه، به شی دوو ژه م ده کا:

- چۆنه بچین بو «خوازه وی»؟

ئه براو گوتی:

- ئه م کۆلانه له خۆمان بارکه ین هه تا ئه وئ و بیه ینییه وه؟

- ئه ی چییان لیکه ین؟ خو ناکری لیره به جیتی بیلین.

ئه براو چاوی له هاجه ر کرد:

- ده ییه یه وه بو مالی؟

- بو نایبانه وه؟ ئه و دی بو خوازه وی ده لی چی؟

- ده ی له بهر خوشکی خۆم مرم! بییه وه. تو گیا و گزه که به ره وه، ئیمه ش ده چین شیئی زه وییه که تاقی ده که ینه وه ئه گه ر به کار بی دایده چینین.

- هه ر وه ختی ده ستمان کرد به داچاندن، تۆش ده به ین ده نکه شووتی داچینه!

ئیستا برۆوه با دایکم گیایه که بکوئینی، ئیمه ش ئیواره دینییه وه.

گیاوگزی کرده چاره که که ی هاجه ره وه. ئه براو چۆکی به کۆمای گیایه که وه ناو به یارمه تی عه باس لکه ی چاره که که یان توند گریدا. پاشان بوخچه که یان له سه ر سه ری هاجه ر دانا. هاجه ر له تریکی دا، به لام خوئی گرتته وه و هه نگاوه کانی راست کرده وه. بردی. عه باس و ئه براو خاترجه م له باریک که له سه ر سه ری خوشکیان دانا بوو، توربین و کیسه ی خۆیان هه لگرت و کردیانه شان. بژارچن و پیشکانیان گرتته ده ست و به ره و خوازه وی وه پیکه وتن.

خوازەوی به تیره شانی که لکه خیزه لانه که وه بوو. زهوییه کی لیژ و لماوی. نهرم و سامالسا وهک سکی ماین. به یار و باگر. بی خاوهن و به ره لالا. ههر بویه پیی ده لاین خوازەوی. په له زهوییه که هی سلوچ له په نا زهوییه کانی کوربه که هی سه نه م و باوکی قودرهت و دایکی عه لی گه ناو هه لکه وتبوو. دهسته چه پی خوازەوی به خیزالانه دور و دریزه که وه بوو. لای راسته ی جوگه یه ک ده بی پییه وه و لای سه روی له گه ل دهشتی که لغور هۆگانیان لیک ده گه رایه وه. لای خواره وه شنی هه تا چاو هه ته ری ده کرد زهوی بوو؛ زهوی خوازەوی. به لام به ره م هه لگرتن له و دهشته کاکای به کاکیه کاری هه موو که س نییه، تاقه تی میرووله ی دهوی. تا نه مرقو نه و زهوییه ته نیا شووتی لی به ره م هاتوو. له م پوژانه تا تازه خه ریکه باسی پسته دینه گوژی. نه وه بوو که خه لکی زه مینج ههر بیریشیان له پسته و پسته کاری نه ده کرده وه. به لام شووتی بوچی. هه تا برکه ی شووتی ده هات به رداخا، زور جار زریان له ژیر لمدا ونی ده کردن و ده بوو به تاقهت و سه بریکی زوره وه دانه دانه برکه کان له ژیر لم ده ره نییه وه. که م که سیش تاقه تی نه و کاری بوو. زوریان ههر نه و سه ره تای خاکه لیوه ناوکه شووتیان داده چاند و ده رویشتن. بیستانیان به هیوای خودا به جیده هیشت. دوو به خته کی. یان دهیگرت، یان وشک ده بوو. که زیاتر ویشک ده بوو. با برکه که هی ده مراند. برکه یان له خولدا ده نیژرا، یان ویشک ده بوو. مه گین له سه د برکه یه کیک پی بگه یشتایه. به بهخت. کاتی به ره م که ده هاتنه سه ر زهوییه که چه ن برکه یه ک برهنگه. خویان له چنگ با ده رباز کرد بی و به ریان گرتبی. ده مت ته برکه! نه وه کام و گه یشتوو به ره که یان لیده کرده وه و ده رویشتن، پییان وابوو به لاشه. له و نیوه دا ته نیا پیاو یک که پی به پیی برکه کان، ده ست به پیمه ره وه هه میشه له سه ریان حازر بوو سلوچ بوو. سلوچ به رده وام و ماندووی نه ناسانه به ریی زه مینج و خوازەوییه وه بوو تا کوو برکه کان بی نیته بهر. برکه کانی دوی چاندن و شین بوون ته کمیش ده کرد و له دوی نه و رمل و خولی له سه ر لاده بردن. برکه ی خوازەوی کاری له وه زیاتری نه ده ویست: خول لادان. غه بری نه وهش ده بوو باگی ره وه ی بو ساز که ی. باگی ره وه به خول و چری: چیغ، ته یمان. ئیتر نه و زهوییه نه مالوو کردنی ده ویست و نه پر کرده وه ی که ند و له ند، بو نه وه ی هه تاو شنی

خاکه که نه چنی. کوود پیوه کردن و ئاو دانیشی نه ده ویست. به لام نه رکی زور بوو. ده بوو دایمه به نیو برکه کاندای بگه ری و نه گه ر هیچ کاریکیشت نه بی، گژ و گیا و برکه مردوو کانی به نووکی پیمه ره بزار که ی. که سلوچ وای ده کرد. میوه ی هاوینی منداله کانیسی به و کاری نه وه وه به ند بوو. له گه ل میرگان یه ک به یه کی برکه کانیان وهک مندالیکی تازه پی ره وه که بوو ئاگاداری ده کرد، گه وره یان ده کردن و وه به ریان ده هینان. چاوی هیوایان له به ری برکه کان بوو.

هه تا خیزه لانه که مه و دایه کی وایان نه ما بوو. که وایه یه کانه. کایه یه ک که چالاکی و توند و تولی پیوه یه. یه کی دادیته وه و دهستی له سه رچوکی داده نی و نه ویتتر به سه ر پشتیدا باز دها و چه ن ههنگاو له ولاتره وه دادیته وه و نه مجار نه ویتتر به سه ر پشتیدا باز دها. زور شادی هینه ره و نه گه ر میر مندال لاق و قولی ماندوو نه بی، به فرت و فیل و زانینیک که ئازایه تی پیوه یه، له گه ل گالته و گه مه و شادی تیکه ل ده بی و ریگاکه ی کورت ده بیته وه.

عه باس که دانه وییوه، له گه ل نزیک بوونه وه ی نه براو، وهک بو ق خوی به عه رزه که وه نووساند و نه براو خوی بو نه گراوه و به ده مه وه که وت به عه رزیدا. تلکی دا و گرموله بوو. پاشان به پیکه نیکی تالی ژیر لیوه وه به چاویکی توراوانه وه دانیشتن. عه باس دهستی گرت به ناوکییه وه و خه ریک بوو ژان بکا له بهر پیکه نین. نه براو خوی ته کاند و هه ستا و وه ریکه وت. عه باس چوو بو لای، پیکه نیه که ی خاو کرده وه و گو تی:

- چیه، توراوی؟

- نا! به لام تو زور نامه ردی!

عه باس به پیکه نیه وه خوی قیت کرده وه و گو تی:

- عه لی گه ناو کاری بو پیدا کردووم. وشتره وانی. بچه بهر وشتره کانی کوره که ی مامی باوکی.

نه براو گو تی:

عه لی گه ناو؟! به نیکیه زور خو له مالی ئیمه هه لده قوتینی؛ دل سو ز بووه! له و

کاته وه باو کم رویشتوو... نه ری، تو پیته وایه باو کم بیته وه؟

- به گۆری بابییوه! دیتته وه بیتته وه، نایه ته وه چش. بوونی چ قازانجیکی بۆمان هه بوو که نه بوونی زیانمان پیبگه یه نی!

- هه رچۆنی بوو، وه لحاسل بوو.

- بریا هه نه بوایه! هه تا بوو نانی وشکی و تیهه لاندانمان بوو. ئیستاکه نه ماوه ته نیا نانی وشکیمان هه یه. له وه زیاتر چ گولیکی له سه رمان داوه؟

- باوکمان بوو وه لحاسل. هه ر ئه وه ی سیبهری ئه ومان له سه ر بوو خۆی غه نیمه ت بوو.

- بی باوک زۆرن. خۆ هه ر ئیمه نیین. تازه خۆمان پیبگه یشتووین. هه رچۆنی بی بژیوی خۆمان وه گیر دینین. خۆ له برسانا قومان نایه.

- خۆ هه ر نان و برسییه تی نییه. هه ر ئه وه ی به چاوی هه تیو ته ماشامان ده که ن خۆی ده ردیکی گرانه. زمانی ئه و کابرا سووت خۆره ت نه دی ژاراوی لی ده تکا؟

- باوکیشم بووایه ژاری زمانی ئه وانه خۆ نه ده چندر!

- هه رچی بی من هیندی جار زۆری بیر ده که م.

- من هه ر وا ده زانم نه شبوو.

- هه میشه له گه ل خۆی ده یه نیام بۆ خواز هوی.

- منیشی بۆ که ریزکه نی ده برد.

- که مانگی خاکه لئوه ده هات ئه و عه رزه که ی چال ده کرد و منیش ناوکه شووتیم ده چه قاند.

- منیش له سه ر بیرکه راده وه ستام و ئه و ده چوو خوارئ. ئه و سه تلله که ی پر ده کرد له قور و خیز و من هه لمده کیشا.

- ئه م دوایانه قوری ته ندوورم له گه ل ده شینلا. پیی ده گوتم ده ست و په نجه ی تو بۆ هه ورپه ری باشه.

عه باس به توورپه ییه وه گوئی:

- باشه ئیتر له سه ری مه رۆ؛ با برۆ ئاوی ئاران نیوه ی ریگای بی! له وه ش به ولاره چی!

خواز هوی. چی چی سیبهری گرده خیز، به سه ر په له به فری به جیماودا. عه باس له جۆگه له که بازی دا ئه و به ره وه و ده مه ته قه که یان دابرا. زه وییه که یان له ژیر پیاندا بوو. کیسه و توربینیان له گوئی جۆگه له که دانا و ئه براو بژارچنی به ده سه ته وه گرت. عه باس شوینیکی نیشان دا. ئه براو به دوایا رویشت. هه ردووکیان ده ستیان کرد به کۆلینی زه وی. خاک به ته واوی خووسابوو. توژی سه ره وه ی قور بوو به ده سه ته وه دنووسا. توژی خواره وه ته رتر بوو. له خوارتره وه ته واو ته رو شیدار بوو. عه باس ده لینگی لاقی راسته ی هه تا بن رانی هه لگرد و لاقی نا قوولگه که وه. تا سه رووی ئه ژنوی لاقی تیچه قی. ته راییه که ی باش بوو. له و خاکه دا نم خۆی راده گرت. برکه ی شووتی زیاتر به باری پانایی ریشاژۆ ده کا. چاکه؟

ئه براو گوئی:

- ده لئی چی؟ قوولگه یه کی دیکه ش هه لکه نیین؟

- توش چه نده گه مژه ی خۆ ئه م لیمه لانه هه مووی وه ک یه ک وایه، ئیره و ئه ویی نییه! خۆ که شاو نییه به توئی بزانی به ر جۆگه و شه له گه کان چه نده ی نم هه یه و دیراوه که ی چه نده یه. ئه م خاکه لمه و نم و ته راییه هه لدمه ژئ. ده لئی نا، برۆ شانی گرده خیز بکۆله. ئه و شوینه ی لیژه و ئاو راناگرئ؛ گریو ده که م لییره نمی زیاتره. چونکه خاکه که ی نه رمتره.

له کویره ری پشت گرده خیزه وه مرادی کورپی سه نه م ده هات، کۆلیکی ئاوردوو به کۆلدا دابوو و هه ر هه نگاویکی هه لدیناوه تا قولاپه ی تیده چه قی و قوولگه یه کی چکۆله ی له پاش خۆی به جیده هیشت. مراد که چاوی به کورپه کانی میرگان که وت لایدا و هات بۆ لایان.

- ماندوو نه بن!

کورپی سه نه م کۆله ئیزنگه که ی به لیواری جۆگه که وه دا!

- بژیی؛ خۆت ماندوو نه بی.

عه باس و ئه براو چوون بۆ لای. مراد گریی کۆله که ی له سه ر سینگی شل کرده وه و پشتی له کۆله ئاوردوو که کرده وه، له قه فی گوریسه که هاته ده ری و گوئی:

- ئەم چرپیپانە تەرن! دوابراوە زۆر قورسە. پشتم شکا. ئەویش لەم قور و لمەدا.  
پیاو تا ئەژنۆی بە قورپە دەبێ. چاوەکە چ ئارەقە یەکم دەرداوە!  
هەموو گیانی لە ئارەقەدا خووسابوو. دەستی برد بۆ شاقەلی کراسەکە و  
عارەقە ی نێو چاوان و پەنا گویی سەری و پالی دا بە دیوارە ی جۆگە کە وە و چاوی  
هەلگۆفی. ئارەقە چووبوو چاویبەو. چاوی سوور هەلگەرابوو و دەکزاوە. مراد  
چاویکی هەلینا و پرسى:

- خەریک بوون نەمى خاکە کە تان مەعلوم دەکرد؟

- ئەى چى... ئەى تۆ؟ ناتەوئى ئەمسال دایچینی؟

من نا. بەلام براکەم دەستبەردار نییە. من ئەو بستە زەویبە بە قابیل نازانم کە  
خۆی بۆ لە ئاو و ئاور دەم.

عەباس بى خەبەر لەوەى کە کورپى سەنەم مەبەستى چىبە، پرسى:

- کام ئاو و ئاور؟

- ئەو زەویپانە یە کەسەر خەریکە تاپۆ دەکرین. زاواکە ی ئاغا مەلەک قۆلى  
لێهەلمالیو و سالار عەبدوللا و کوێخا نەروۆز و زەبیحیش پیکەو دەستبە یەکیان  
کردوو. قسە لە تەپراکتور و ماتورپى ئاویش دەکەن. بیجگە لە خوا زەوی و دەشتى  
کەلغور، دەیانەوئى دەست بەسەر بەراوەکانى بەندساریشدا بگرن. سالار عەبدوللا  
شەوی هەینی لە مالى ئیمە بوو. براکەم دەستى لە دلى نەدەبوو، دەنا دایکەم هەرکە  
گوێی لە جرینگە ی پاره بوو ئارا و قارای لێهەلگیرا. بەلام ئەگەر من براکە ی خۆم  
ناسیبی، ئەویش پازى دەبى. سالار عەبدوللا بە دوو دانە گەلای سوور دەمی  
دەبەستى.

عەباس لێوى خۆى گەزى و گوتى:

- سالار عەبدوللا وای لێهاتوو بە روژى روون دەست درێژى بکاتە سەر مالى  
خەلک. ئەو هەش دزیبە هیدی. ئەى دزی نییە چىبە؟

کورپى سەنەم گوتى:

- ئەو بۆى قەبوول ناکرئ ئەو زەویپانە هى خەلک بى. ناوى خۆى بە خۆیەو یە:

خوازەوئى!

- باشە خوازەویبە، بەلام خۆ ئیستا بە دەست خەلکى خوداوە یە.

کورپى سەنەم لە وەلامیدا گوتى:

- سالار لەسەر ئەو سوورە کە ئەو زەویپانە ئاوەدان دەکاتەو.

- هە هە! ئاوەدان! ئەى ئیمە چى دەکەین؟ خاپوور؟!

- چووزانم!

- ئەى ئەوانە ی دیکە دەلین چى؟ وەک باوکى قودرەت و ئەوان؟

- ئیستا دەیانەوئى دانە دانە دەمیان ببەستن. وادە و بەلینیان پیندەدەن.

عەباس چاوی وەبریقە کەوت:

- یانى پارە ی نەغد دەدەن؟

- رەنگە بیدەن؛ نازانم

عەباس مات بوو. دیار بوو لەبیری ئەو دەدایە بە قازانجترین رینگا هەلبژیرى.

کورپى سەنەم ماندوو پالی بە کۆلە چرپیبە کە یەو دەبوو. ئەبراو سەرى هەلینا و  
گوتى:

- تۆ چى، مراد؟ تۆ دەتەوئى چیکە ی؟

- من دەروم. من دل بە نەبوون نابەستم. دەروم. دەروم بۆ شوینیک، کاتى

بەیانى تا شەوئى ئارەق دەریژم، ئیوارە و ئیوارە بزەنم چیم پەیدا کردوو. پارەکە لە  
گونبەد بووم. پزارەکە لە وەرامین. ئەمسال ئەگەر ناچار بىم دەچم بۆ ئەهواز. ئەو

جینیە خۆشە، دلى لێخۆشە. ئیوہ چى؟ هەر لێرە دەبن؟

- ئیمە خۆشمان نازانین!

مردا کۆلەکە ی لە سەر پشتى ئەمبارەوبار کرد و گوریسەکە ی لە سەر سینگی

قۆلفە کرد و گوتى:

- بیستوو مەلى گەناو ناندینی بۆ تۆ دروست کردوو؟!

بە تەشەرەو بوو. عەباس گوتى:

- وشتەرەوانى دەلێی؟ هیشتا مەعلوم نییە.

- گریمان مەلومیش بوو. خۆ ئەو سەردارە مستقووچاوە هیچی لێهەلناوەری. کارەكەش دایمی نییە. چوار پۆژی دیکە باری وە دەست کەوی، قەتار ساز دەکا و دەروا!

عەباس گوتی:

- ڕەنگە بیهەوی بەهار و شترەوانیان بۆ بگری.

کورپی سەنەم گوتی:

- دلێ پێخۆش کە! بە هیوای جیران و شکەتیکوشیو، براگیان! ئیستا بە قوربانی ئەو ماشینە لەیلانانە بۆم. سەردار لەبەر ناچاری و شترەکانی خستۆتە ئەو بیابانە، خۆ لەبەر خۆشیی خۆی نییە. تۆش دەتەوی ئەو قورپە تۆزی لێهەستی و نان لە دەستی کەسیکی وا بخۆی؟... چاکە، ئێوە هەر لێرە دەبن؟  
- نا ئیتر، ئێمەش دینیەو.

کورپی سەنەم، تۆزی خۆی لە بن کۆلەکەدا راست کردەو. کورپەکانی مێرگان توربێن و کیسە و بژارچنیان هەلگرت و لەگەڵ مراد وەرپیکەوتن. لە ڕیگا کورپی سەنەم گوتی:

- زۆر کەسی دیکە دین. باوکیشت دێ. دەپۆین شەش مانگ کار دەکەین و دەگەرپینەو و زستانی بە خەیاڵی تەختەو لە ژێر کورسی دەخزین. لە چنگ ئەو دەستەنگیەش ڕزگار دەبین. لێرە قەت دەتمەن لە گیرفانی خۆماندا نابین. ئەوەی جرینگە لێی قوونمانە! پێم سەیرە ئێوە بۆ دل لێرە ناکەنەو؟

عەباس گوتی:

- ئێمە گرفتارین، براگیان!

- تەنیا ئێوە گرفتارن؟

ئەبرو پرسیی:

- تۆ تا ئیستا سواری ماشین بووی مراد؟

- چۆن سوار نەبووم؟ ئەو ئەو ڕیگا دوورانە بەچی چووم؟ ئەو جگە لە ماشین چی دیکە هەیە؟

ئەبرو بێدەنگ بوو. عەباس گوتی:

- ئەگەر ماندوو بووی کۆلەکەت دانێ پیکەو هەلیدەگری.

مراد گوتی:

- من بە قورساییی کۆلەکە ماندوو نابم. لەوەی کە دەبینم کاری پیاو لێرە هیچ نرخ و بایەخیکی نییە ماندوو دەبم. ئیستا ئەم کۆلە پووشکە بە جیبی خۆی، لانیكەم دایکم دەستەواریکی نان پێدەکا. بەلام کارەکانی دیکە هەموو بیگارین. بە حەزرەتی غەوس دەتوانم پۆژانە شانزە سەعات کار بکەم، ئەگەر بزانم کارەكەم داھاتیکی هەیە. چونکە پیاو دەبێ خێریک لە ئارەق ڕشتنەکەیی خۆی ببینی!

- ئەری راستە... دەلێن ھاجەر دەدەن بە شوو؟!

عەباس و ئەبرو ھەروا بێدەنگ بوون. وەلامیکیان نەبوو. مرادیش ئیتر لەسەری نەپۆیشت.

کاتی گەشتنە نزیک کەلاوکانی زەمینج، مراد گوتی:

- ئەگەر ماوہیەکی تر راوہستایەن ڕەنگ بوو پیاویکی بێژن بۆ ھاجەر دەست کەوتایە! خوداحافیز.

- خوداحافیز!

کورپی سەنەم بایداوە و بە پەنا زەویەکانی دێبەردا بەرەو مالی خویان پۆیشت و عەباس و ئەبرو ھەروا بەسەر لیواری جۆگەکەدا دەپۆیشتن. زۆر دوور نەکەوتبوونەو، کورپی سەنەم لە ژێر کۆلەکەیدا سوورپێکی دا و بە دەنگی گری و ماندوو گوتی:

- خۆتان دەزانن... ئەگەر ویستتان بین... پیکەو بەرۆین باشترە.

عەباس بژارچنەکەیی ڕاتەکاند و گوتی:

- باشە باش... خەبەرەکەت پێدەدەینەو.

پاشان بە لێژایی جۆگەکەدا داگەران.

کورپەکانی مێرگان تا گەشتنەو زەمینج ھەوا تاریک داھات و شەو سەرمايەکی خۆشی لەگەڵ خۆیدا دینا. لە خۆرا نەبوو ئەگەر تاقمیک، ئەوانەیی دەستیان بە دەمیان ڕادەگەشت، مانگی خاکەلیوہش دلایان نەدەھات ژێر کورسی بەجیھیلن.

ئەبراو کیسه‌که‌ی به تهختی پشتی خۆیدا دا و تۆزئ شانی هه‌لینا و به براکه‌ی گوت:

- تۆ ده‌لێی چبکه‌ین باشتره؟ ورده ورده هه‌وا به‌ره‌و گهرمی بره‌وا ئیتر چه‌مامه‌که‌ی عه‌لی گه‌ناویش رمینی نامینی. قه‌ت پیموا نییه‌ هاوینیش بۆ توونه‌وانی رامگرئ. ئیستاش له‌وانه‌یه‌ له‌روودامابی که‌ دهرم ناکا. یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ ریشی له‌ گریو ناوه، له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ به‌ دهرم شهلوکوتی ژنه‌که‌یه‌وه‌ پێوه‌ بووه. دوو رۆژیکه‌ که‌ره‌که‌ی له‌ قور بێته‌ دهرئ، به‌ په‌رۆیه‌کی پیس کلکم ده‌گرئ و ده‌مخاته‌ دهرئ. وه‌نه‌بئ کریکه‌شی ئه‌وه‌نده‌ زۆر بی... ئه‌گه‌ر به‌ من ده‌که‌ی، با ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئه‌و لاوانه‌ی دیکه‌ که‌وین و برۆین. خۆ ئیمه‌ له‌وان که‌متر نیین. رهنکه‌ دهره‌وه‌یه‌کی پووناکیش بۆ ئیمه‌ بکریته‌وه‌. ده‌لێی چی، ها؟

عه‌باس گوتی:

- جارئ وه‌ختمان زۆره. ئه‌گه‌ر زانیمان بۆمان نالوئ، له‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌یه‌ش نه‌رۆین له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ دهرۆین. خۆ رینگا نابه‌ستری!

ئەبراو هه‌وا له‌سه‌ریدا بوو. ویستی به‌ زمانیکی دیکه‌ براکه‌ی رازی بکا، که‌ کورپه‌که‌ی سالار عه‌بدو‌ل‌للا له‌ سووچی دیواره‌که‌وه‌ په‌یدا بوو. له‌وه‌ ده‌چوو چاره‌پێی عه‌باس و ئەبراو بوو بی. هاته‌ پێشئ و به‌ره‌و رووی عه‌باس راوه‌ستا:

- پاره‌کانی من چیان لیهات؟

- کامه‌ پاره؟

- ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌ ته‌ویله‌ پرت پێدا کرد و قووتت دا؟ هه‌رکاتئ ده‌مینی روو وه‌رده‌گێری. پیت وایه‌ کویرم، ناتینم؟

- ده‌ی باشه، تۆ خۆت ده‌لێی قووتم داوه؛ که‌وایه‌ بچۆ بۆ ئه‌و جیگایه‌ی ریاوم، هه‌لینگره‌وه‌! پیاو شتیگ قووت بدا له‌ کوئی خالی ده‌کا؟

عه‌باس ئه‌وه‌ی گوت و فیزمالکیکی لێدا و رۆیشت. ئەبراویش به‌ دویدا رۆیی.

جه‌لیل وه‌دوایان که‌وت و گوتی:

- من ئه‌و قرانیانهم له‌ گه‌رووت دهردینمه‌وه‌!

عه‌باس جوابی نه‌داوه‌:

«ئهو دهرده‌ی من کیشام سه‌د تمه‌نیشی دینا! هاتوه‌ ده‌یه‌وئ مردوو زیندوو کاته‌وه‌؛ شیره‌ه‌و!

جه‌لیلی کورپی سالار گوتی:

- من پاره‌کانم له‌ تۆ راده‌کیشم!

عه‌باس گوتی:

- ئه‌گه‌ر توانیت رایکیشی، یه‌کجاری ناوکیشی بپه‌!

جه‌لیل گوتی:

- زۆله‌ سه‌گی له‌ سه‌گ بووی ئیتر!

عه‌باس به‌ بن دیواری ماله‌که‌یاندا بایداوه‌ و گوتی:

- زۆله‌ سه‌گ خۆتی و چه‌وت پشتت، سه‌گبابی خوێری!

میرگان سه‌ری له‌ درگاکه‌ هینا دهرئ و گوتی:

ديسان له‌گه‌ل کیته‌؟ بۆ ناهیلی دلم ئاسوده‌ بی؟

بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی دایکی بداته‌وه‌، چاوی له‌ کورتانه‌ که‌ریک بری که‌ به‌

دیواره‌که‌وه‌ هه‌لپه‌سه‌ی‌درابوو؛ تۆزئ مت بوو پاشان پرسیی:

- کیمان میوانه‌؟

- خالت!

- چی؟!

خال، هه‌ر که‌سیک و هه‌رچۆنیک بوو، هاتنه‌که‌ی کورانی میرگانی خستبووه‌ هه‌له‌که‌ سه‌ما. هه‌لاته‌ ژوورئ. لای سه‌رووی ژووره‌که‌ مه‌ولا ئه‌مان پالی به‌ ده‌سته‌ نوینه‌کانه‌وه‌ دابوو. چۆکیکی هه‌ل‌دابوو وه‌ک زۆربه‌ی کاته‌کان- دانیشتبوو ده‌ستی درێژ و ئه‌ستووری له‌سه‌ر که‌شکه‌ژنۆی داناوو. مه‌چه‌کی ده‌نگوت وه‌ردینه‌یه‌ و قامکه‌کانی وه‌ک لاقه‌ دورنا به‌ سه‌ر چۆکیدا شوڤر بووبونه‌وه‌. لووتی گه‌وره‌ و درێژی به‌ نووکه‌ له‌بار و قه‌پۆزییه‌که‌یه‌وه‌، سیبه‌ری خستبووه‌ سه‌ر لایه‌کی ده‌موچاوی. به‌ دیتنی خوشکه‌زاکانی بزهی هاتئ. خۆی ئه‌مباره‌وبار کرد و هه‌ردوو ده‌ستی وه‌ک دوو بالی هه‌لۆ کرده‌وه‌ و عه‌باس و ئەبراو به‌ جووت له‌ باوه‌شی



خالیندا بزر بوون. مهولا ئەمان ماچی کردن و لهملاو ئەولای خۆی داینان و به زمانیکی خۆش حال و بالی پرسین:

- پیموابوو ریشتان هاتوو!

تازه عهباس و ئەبراو دیتیان عهلی گهناویش لهوئ دانیشتوو و پاشان دایکیان دی و جیگای به تالی هاجهریان ههست پیکرد. عهباس به ئامازهی چاو و لیو، سوواخی هاجهری گرت. میزگان تیگه یاند که هاجر له خهلوه تییه که دانیشتوو؛ عهباسیش زانیی چ خه به ره.

عهلی گهناو پاشماوهی چاییه که هی هلقوران، شاقهلی عهباکهی به دهسته وه گرت، ههستاو گوتی:

- که وایه قهراو برپیه مان هه ره ئه وه. هه وه ته می نه ورۆز ده چین بۆ شاری.

میزگان گوتی:

- ئیشه لالا. تا ئه و کاته پینچ شهش مالم ماوه گسکه سواخیان که م. که ئه و مالانه

سپی که مه وه ئیتر سه رم فارغ ده بی.

- ئیشه لالا.

مهولا ئەمان ههستاو گوتی:

- مه باره ک بی.

عهلی گهناو پیش ئه وهی له درگا که بچیته ده ری، رووی کرده عهباس و گوتی:

- قسهی کاره کهی توشم له گه ل مامه سه ردارم کردوو. سبهینی به یانی بچو

و شتره کان به ره بۆ بیابان، بیانله وه ریته.

مهولا ئەمانیش له گه ل عهلی گهناو چوو ده ری و له گه رانه وه دا، خۆی دانه واند

هاته ژوو ری و گوتی:

- پیاویکی کاسبه. ژنه که شی تازه نابیته وه ژن. باشه ئیتر! خودا مه باره کی کا.

ئه براو تازه زانیی نووکی کلاوه کهی خاله ئەمان له بنمیچی وه تاغه که ده ری.

خاله ئەمان گوتی:

- چاکه ئیتر ته واو بوو. له و پشت په رده یه وه ره ده ری، تازه بووک! وه ره ده ری.

هاجر!

مهولا ئەمان زۆر له سه ره ئه وه سوور نه بوو خوشکه زا که ی له و قوژبنه بیته ده ری. قسه یه ک بوو کردبووی. له سه ره جیگا که ی دانیشته وه و پیا له خالییه که ی بۆ لای میزگان رادا و به عهباسی گوت:

- ئەگه ر پاره و ماره یه کت هه یه، بچو جگه کانت بیته. برۆ چه ن هه ری فی دیکه ش بانگ بکه با بی. هه سه ته ده ی! سالیکه له زه مینج قومارم نه کردوو. میزگان پیا له که ی پر کرده وه له چایی و له بهر ده می برا که ی داینا. عهباس هه ستا ده ستیک جگ له نیو جگه کانیدا هه لبرێ.

ئه براو خۆی خزانده سووچی وه تاغه که و سه ری به دیواره که وه نا، عهباس که گه یشته سه ر دۆلا به که گوتی:

- که ره لایی دوو شه ممه، باوکی سالار عه بدوللا لینی ده پرسی خاله!

مهولا ئەمان له گه ل زه ره زه ری که ره که ی که له ته ویله وه ده هات، گوتی:

- به گو ری با به سه گییه وه! پی وایه پاره له ئاو هه لده گو یزم، له په ستا بچم و به هره ی قه رزی بۆ به رم. ئەمجاره، ئەگه ر خودا یار بی، ده مه وی قه رز و به هره ی پیکه وه لووش که م؛ ئەو جگانه بیته بزائم!

عهباس قوتووی جگه کانی هینا، خالی دهستی کرد به هه لبراردنی ده ستیک جگ. میزگان خه می که که ی بوو، هه ستا و چوو خه لوه تییه که و چۆکی به چۆکی که که یه وه ناو دانیشت. هاجر لۆیه کی په رده که ی له ده می نابوو بۆ ئه وه ی ده نگی گریانه که ی ده رنه یه ت.

خه لوه تی تاریک و تنۆک. ئەنگوسته چاو.

له سلوچ چوو. له پاره که وه خه ریکن له وی کارخانه ساز دهکن. له کیوه کانی پشت شاهروودیش کانی خه لووزه به ردی لئیه. نهک دانه یهک، چه ن دانه. رهنگه بۆ کار پرووی کردیته ئه و مه لبه نده! له هه رکوی بی دلیا بن بی هه والئان ناکه م.

- ئه گهر له بیرى گه رانه وهدا بوايه، نه ده رۆیشت.

- میزگان له عه باس گه راوه و گوتی:

- تۆ دهمدریژی مه که. برۆ به دواى کارى خۆتا! داردهسته کهى باوکت له و سووچه یه، هه لیگره و برۆ. نوژی نیوه رۆ ده ته وی بچی بۆ وشتر له وه راندن؟ نانه زگی له بالای سهردار بوو. عه لی گه ناو له پینشدا قه رار و بریه ی کردبوو. داردهسته کهى هه لگرت و رۆی. مه ولا ئه مان جاریکى دیکه تیره کهى له سه ر پشتی گویدریژه که ئه مباره وبار کرد و ویستی برۆا. هاجه ر و میزگان له لای راهه ستابوو. مه ولا ئه مان ده ستی له ملی خوشک و خوشکه زا که ی کرد.

عه باس له لای باره که راهه ستابوو. داردهسته کهى له مشتیدا ده گوشى. مه ولا ئه مان دار دۆژهنگ خۆی دانه واند و له گه ل عه باس ماچ و موچی کرد:

- قوماره کهت خراب نه بوو. بزانه وشتر له وه راندنه کهت چۆن ده بی؟! چ سه ر و فۆکله یه کیشی ساز کردوه!... هه چه...

- بۆ کوئ هه چه... مه ولا ئه مان؟! تاریکان دئیت و شه و و رۆژی ده رۆی؟! هه روا بی هه وال دئی و ده رۆی؟! ئه ی ئاشنایه تییه که مان بوو به چی؟ وادیاره به ته وای له بیرت بر دووینه وه؟!

که ره لایى دووشه ممه بوو. با هه والی پیگه یاندبوو و وهک جندۆکه په یدا بوو بوو. مه ولا ئه مان بی ئه وه ی له ترسی قه رزه که ی شلوی بی، به نه رمی گوتی:

- گرفتاری؛ چه ره سه ری که ره لایى! به دواى په نچکى نانداه شه و و رۆژم لی تیکچوه. خه ریکم کالا ده به م بۆ قه لاکانی سه ری بیفرۆشم. دهمویست بچم بیانکه مه پاره و له گه رانه وهدا بیمه خزمهتت. ئه م وه درهنگ که وته نه ی وشتره وانی قه دیمیت به گه وره یی خۆت ببه خشه!

که ره لایى دووشه ممه مله قوله که ی هه لینا، چاوی له قه لافه تی مه ولا ئه مان کرد و گوتی:

## به ندی دووه م:

هه رکه س کارى خۆی مه علوموه.

ئه براو که ره ی به یانی هه ستاوه چوو به لای توونه که وه. مه ولا ئه مان له به ر درگای ته ویله که خه ریکى جل کردنی گویدریژه که یه تی. عه باس خه ریکى گریدانى قه یتانی کاله کانیه تی. میزگان ته شتۆکه و گسک و ته نه که ی میچ و دیوار سپی کردنه وه ی له سووچیک ئاماده کردوه و چاوه رپوانه هه رکه س به دواى کارى خۆیدا برۆا. میزگان ده بوو هه موویان به رپۆ بکا و پاشان خۆی برۆا به دواى کاره که یدا. نزیک نه ورۆز جه نگی کارى میزگان بوو: سپیکاریی مالان.

عه باس هیشتا به ده وری خۆیدا ده خولاوه. هه رتاوی داواى شتیکی له هاجه ر ده کرد: ده زوو. ده زوو یه خه. ده سمال و... هاجه ر وهک پشیله ی ده سه ته مۆ له م کون بۆ ئه و کون ده گه را و شتیکی ده برد و شتیکی ده هینا. سه رقالی کارى خۆی بوو. هاجه ر وهک هه میشه بینه نگ و هیدی خه ریکى کارى خۆی بوو. مه ولا ئه مان خۆی کرد به وه تاغه که دا تیری که لوپه له کانی بیئى. هاجه ر و عه باس چوو نه یاریده ی.

میزگانیش هه وساری گویدریژه که ی گرت و کیشایه به ردرگا که. تیره که یان هیناو باریان کرد. مه ولا ئه مان وهختی رۆیشتن ده ستی کرد به تیره که دا و مشتیکى نوقل ده رهینا و له لۆی له چکه که ی هاجه ری کرد و گریی دا:

- ئه وه ش شیرینی بوو کینیت!

میزگان به برا که ی گوت:

- دیسان خۆ ریت ده که ویته ئه م لایانه ئیشه لالا! ها؟

- چه تمه ن. چه تمه ن دیمه وه. له م سه فه ره دا به لکوو بتوانم سلووچیش له گه ل خۆم بینه وه. چه ن ئاشنا ده یانگوت له ناوچه ی (شاهروود) پیاوکیان دیوه قه لافه تی زۆر

- رۆژ له گه‌ل رۆژ زیاتر خۆ ده‌کیشی! ده‌چی بۆ ئه‌و سه‌رانه؟ نه‌کا به‌هۆی باتووی خوا بگری! یان من خه‌ریکم رۆژ له‌گه‌ل رۆژ به‌ عه‌رزیدا رۆده‌چم؟  
- کز بووم که‌ربه‌لایی، بۆیه‌ وا بوومه‌ته‌ لۆق لۆقی.  
- ئه‌ری... حووچی داهۆل! چۆن زه‌لامیک به‌و قه‌لافه‌ته‌وه‌ دیتته‌ زه‌مینج و ده‌روا چاوه‌ موقرایی داهاتووه‌کانی من نایبینی؟!  
- زۆر که‌م هاتووم که‌ربه‌لایی.

- ئه‌ری، که‌م هاتووی؟! ده‌بیاشه، زۆر وه‌ره، زوو زوو وه‌ره! با بیرت نه‌که‌ین.  
- به‌ سه‌ر چاو که‌ربه‌لایی. به‌سه‌رچاو. ئیزن ده‌فه‌رمووی برۆم؟  
- فه‌رموو... فه‌رموو... ئیزنی ئیمه‌ش به‌ ده‌ست تو‌یه!  
مه‌ولا ئه‌مان به‌ پیکه‌نین و گالته‌وه‌ چوووه‌ کۆلان و هه‌چچه‌ی له‌ که‌ره‌که‌ی کرد و که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌ له‌بن چاوه‌وه‌ له‌ می‌رگانی روانی و وه‌دوای مه‌ولا ئه‌مان که‌وت:

- خه‌به‌رت له‌و سلووچه‌ خوی‌رییه‌ نییه‌؟

- بئ‌ خه‌به‌ریش نیم که‌ربه‌لایی. بئ‌ خه‌به‌ریش نیم.  
عه‌باس له‌ پێش که‌ره‌ قول‌ه‌ی خالییه‌وه‌ ده‌رۆیشت. مه‌ولا ئه‌مان جارێکی تر وه‌رسوو‌راوه‌ و ته‌ماشای دواوه‌ی خۆی کرد. هاجه‌ر و می‌رگان له‌ بن دیواره‌که‌ ر‌اوه‌ستابوون و چاویان لیده‌کرد. له‌به‌ر هه‌تاوی تازه‌ هه‌لاتوو، سیبهری قه‌لافه‌تی مه‌ولا ئه‌مان کۆلانه‌که‌ی پ‌ر کردبوو. که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌ له‌ چاو مه‌ولا ئه‌مان ده‌تگوت گویزه‌ خلۆر ده‌بیته‌وه‌. مشت و م‌ری مه‌ولا ئه‌مان و که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌ ئیتر به‌ گویی می‌رگان نه‌ده‌گه‌یشت. به‌خیر گوزه‌را. دل‌ه‌کوته‌ی می‌رگان ته‌واو بوو.  
- ده‌ی خاله‌ گیان خوات له‌گه‌ل. خیرت وه‌رێ بی. ئیشه‌للا زوو سه‌رمان لیده‌وه‌.  
- ئیشه‌للا، ئیشه‌للا.

عه‌لی گه‌ناو هاته‌ پێش و ده‌ست و مشتاخ و ماچ و مووچی له‌گه‌ل مه‌ولا ئه‌مان کرد. ئه‌و ئیتر خۆی به‌ ئه‌ندامیکی بنه‌ماله‌ی سلووچ ده‌زانی. مه‌ولا ئه‌مان به‌ بزیه‌که‌وه‌، که‌ره‌که‌ی لیخو‌ری و له‌ عه‌لی گه‌ناو دوور که‌وته‌وه‌. عه‌لی گه‌ناو چاویکی له‌ولا کرد. مالی سلووچ. هاجه‌ر هه‌رکه‌ چاوی به‌ عه‌لی گه‌ناو که‌وت خۆی

کرده‌وه‌ به‌ ژوو‌ریدا. به‌لام می‌رگان هه‌روا له‌ بن دیواره‌که‌ ر‌اوه‌ستابوو. عه‌لی گه‌ناو چوو بۆ لای می‌رگان. می‌رگان چوووه‌وه‌ ژوو‌ری. عه‌لی گه‌ناو به‌دوایدا چوووه‌ ژوو‌ری و به‌ چاویکه‌وه‌ که‌ له‌ هاجه‌ری ده‌گی‌را سلاوی له‌ می‌رگان کرد. می‌رگان گوتی:  
- شه‌رمیونه. له‌رووی هه‌لنایه. ئاخه‌ر هیشتا منداله‌! وه‌ره‌ ژوو‌ری.  
هاجه‌ر دیار نه‌بوو. می‌رگان چاویکی له‌ که‌لوپه‌له‌کانی کرد و روو به‌ عه‌لی گه‌ناو پرسیی:

- ئه‌ری ئه‌و به‌نه‌ که‌لاشانه‌ له‌ کو‌ین، کچی؟

ده‌نگی نه‌بوو. عه‌لی گه‌ناو پرسیی:

- ئه‌م‌رۆ له‌ کو‌ی سپیکاری ده‌که‌ی؟

- له‌ مالی زه‌بیحو‌للا. برزای که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌.

- ئه‌مسال پیموا مالی زۆر که‌ست سپی کردۆته‌وه‌؟!

- مالی هه‌موو که‌س نا. هه‌ر که‌س ده‌ستی به‌ ده‌می ر‌ابگا، چهن تمه‌نیک بۆ سپیکاری مال‌ه‌که‌ی خه‌رج ده‌کا.

عه‌لی گه‌ناو چاویکی له‌ میچ و دیواره‌ قورماییه‌که‌ی مالی می‌رگان کرد و گوتی:

- ئه‌ی ئه‌وه‌ ده‌ستیکیش به‌ دار و دیواری ئیره‌دا ناکیشی؟

- ئیشه‌للا کاره‌کانم ته‌واو بی، سپیی ده‌که‌مه‌وه‌.

هاجه‌ر تووره‌که‌ی به‌نه‌که‌ی هیناو له‌ لای دایکی داینا. هه‌نگاونان و جوولان و روانینی هاجه‌ر له‌گه‌ل ترس ئاویتته‌ بوو. خۆی ده‌دزییه‌وه‌. به‌ تۆزی ورد بوونه‌وه‌ بۆت ده‌رده‌که‌وت هاجه‌ر چ‌ حالیکه‌ هیه‌. به‌لام عه‌لی گه‌ناو وای نه‌ده‌دی. نه‌ک به‌ ئیشه‌قوه‌، به‌لکوو به‌ ته‌ماحه‌وه‌، ده‌یویست هه‌رچی زووتر به‌ ده‌ستی بگری. بۆیه‌ هاجه‌ری ئه‌و جو‌ره‌ی که‌ بوو نه‌ده‌دی. گویی له‌وه‌ نه‌بوو چی له‌ دلی هاجه‌ردا ده‌گوزه‌ری. هه‌رچۆنیک بوو ئه‌وی له‌ نوینی خۆیدا ده‌دی. داله‌ که‌ر خۆر، که‌و له‌ چنگی خۆیدا ده‌بینی. عه‌لی گه‌ناو خه‌ریک بوو به‌ چاوی کچه‌ی ده‌جاوی و هاجه‌ر نه‌یده‌زانی، چۆن خۆی له‌به‌ر ئه‌و چاوانه‌ی عه‌لی گه‌ناو ر‌ابگری. بی‌زاری و ترسه‌که‌ی له‌ لایه‌که‌وه‌ و که‌م ئه‌زموونییه‌که‌شی له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئۆقره‌یان لینه‌لگرتبوو. ده‌ست

و پئی خوی ون کردبوو. تهنانهت نهیده ویرا له جیی خوی بجوولی. وشک بووبوو نینوخی خوی دهجاوی.

به لآم میرگان وانه بوو، ئەگەرچی ریزه ریزه ی حال و بالی کچه که ی ههتا قوولایی دلی ههست پیده کرد، به لآم ههولی دها دلی خوی نه خاته تهنگزه وه. له روانگی میرگاندا، ئەم شتانه. ئەم ترس و دلله خورپانه ی کچ له هه مبه ر پیاویکدا که ده بیته میردی، شتیکی سروشتی بوو. رهنگه بتوانی بلن به جیشه. جگه له وه بوايه جیی پرسیار بوو. چونکه کچ، ئەگەر به دلی خۆشی شوو بگا، دیسان تووشی ئەو دلله خورپه یه ده بی و له وانیه زیاتریش. به لآم ئەگەر به نابه دل شوو بگا، هه رکه پئی نایه په رده وه هه موو ئەو شتانه ی له بییر ده چیته وه. ناچاره له بییری بباته وه. بویه دلله و ریزه ی هاجر، ئەگەرچی دلی میرگانی هه لده چوقاند، به لآم خو شتیکی تازه نه بوو. ئاخو سه ریش هه ر ئەوه ده بوو که میرگان دهیدی: لاقی بگه یشتایه ته مالی زاوا، هه مووی له بییر ده چۆوه. جگه له وه، هاجر و عه لی گه ناو به خه یال ده زگیرانی یه کتر بوون. میرگانیش هه سستی ئەوه ی که ده بیته خه سوو که متاکورتی شادی ده کرد و پئی خو ش بوو. پیشی خو ش بوو ئەم هه سته تازه ی که له ناخیدا بلیسه ی ده کیشا، تاقی بکاته وه. چوه ده ری!

هاجر و عه لی گه ناو به تهنیا مانه وه. تهنیا که وتن. هاجر، له جیی خوی وشک بوو. له بن دیواری وه جاخه که چرکه ی لیبرا. پاشان ناچار بوو خوی ده رباز کا. له پر ترسه شاراهه که ی بوو به خو ف. چوو خوی له کولینه که بشاریته وه، به لآم ترساو گه راهه. عه لی گه ناو پیکه نی. پاروو له ده میدا وشک بووبوو. نهیده زانی چی بلن و چی بگا. به و راده یی ترس هاجر ی داگرتبوو، دلله خورپه ش عه لی گه ناوی ته زاندبوو. وشک و بی ئختیار. تازه خه ریک بوو تیده گه یشته ئەگەر چوار وشه ی بزانیایه قسه بگا، باش ده بوو. لانی که م ئەگەر لال نه بوايه! به لآم ئیستا تهنیا له شی ئاماده ی راپه رین بوو. تیریکی سه ر ژئ، په له پیتکه یه کی ده وی، دها رهنگه هه روا بمینیته وه!

ده روویه کی که هاجر بوی ده گه راه، ده ره وه ی مالی بوو. ده بوو ده ره په ری بۆ کولان. ده ره پری. عه لی گه ناو کچه که ی به هه واهه گرته وه و کیشایه بن دیواره که.

جو ری که ده تگوت ده یه وه ی بشاریته وه. له وه نه ده چوو بیه وه ی ماچی بگا، به لآم هاجر له باوه شیدا که وتبووه باله پرژی. هیچی نه ده گوت. تهنیا لاقه فرتی. ده تگوت ده می لاک و مور کراوه. عه لی گه ناویش هیچی نه ده گوت. کچه ی له نیو ده سته به هیزه کانیدا یه خسیر کردبوو. خو شی نهیده زانی که هاجر ی هه لئناوه و به دیوارییه وه نووساندوو؛ به جو ریک که لاقه وردیله کانی هاجر به هه واهه ده تگوت چوله که ی سه ربراون. دهنگی کوخه ی میرگان. که وایه دوور نه که وتبووه. وادیاره له په نا درگا که خوی مات کردبوو. رهنگه ویستیتی کچه که ی و زاوی داها تووی هه لسه نگینی! هه ر چیه که بوو، به بیستنی کوخه ی میرگان، عه لی گه ناو ده سستی شل بووه و هاجر پشت به سووچی دیواره که وه دانیشته سه ر عه رزی و له پر دای له قولپه ی گریان. عه لی گه ناو هه سستی کرد ته وای له شی که وتوته سه ر ئاره قه. به لو ی عه باکه ی ناوچاوانی سه ری و سه ری داخست و به په نا شانی میرگاندا که خه ریک بوو ده هاته ژووری، ده ره پیه ده ری.

میرگان ویستی خوی لی گیل کا. نه بای ها تووه نه بو ران. به لآم تیگه یشته که کچه که ی باوه ری به و خو گیل کردنه ی نه کردوو. هاجر هیشتا به و پله یه ی عازه بی نه گه یشته بوو که له گه ل دایکی به زمانیکی نهینی بگا. ئاخه ر له نیوان کچی عازه ب و دایکید، هه میسه شت گه لیک هه یه به بی درکاندن تیده گه ن. ئەگەرچی میرگان ده یتوانی دایکیکی وابی؛ به لآم هاجر هیشتا به و جییه نه گه یشته بوو. ئەو منداله ده گریا و به ترسیکه وه که هیشتا له زمان و نیگای دابوو گله بی له دایکی ده کرد:

- ئەو... گرتمی... له پر دا گرتمی! خه ریک بوو ده ستم بشکینی!

میرگان نه رم و هیدی له په نا کچه که ی دانیشته:

- عه لی ئیتر ده زگیرانته. جه رگه که م. چوار پوژی دیکه ده بیته میردت. مه حره می

تویه. تازه ناوی به سه رته وه یه. نابی لئی بترسی. ورده ورده عاده ت پیک ده که ن!

- ده ترسم! من ده ترسم. به خودا زور ده ترسم.

میرگان ده سستی به قژی کچه که یدا هیناو گوتی:

- ترسی ناوی کچه که م. بو ده ترسی؟ هه موو کچیک ده بی شوو بگا. هه موو

پیاویکیش ده بی ژن بینی. ئیتر ترسی چی؟!

هاجر به گریانیکه وه که ده تگوت ژیربوونه وهی نییه، گوتی:

- زه به لاهه، زور زه به لاهه. له من زیاده. جیق و فیقم دهر دینتی.

- عادهت ده که ی کچه که م؛ عادهت ده که ی. زه به لاهی بۆ پیاو عه یب نییه! پیاو

ده بی ئیسک ئه ستور و به خووه بی. نابی ریوه له بی!

- دهر رسم. من دهر رسم. به خودا دهر رسم!

- ئیستا هه وه لته، هه روا نابی، عادهت ده که ی!

- نا! من نایکه م. من شووی پیناکه م، شووی پیناکه م!

- باشه ئیتر؛ قوله فیتنه! ئه ی دته وی هه ر وهره می دلم بی و سه رم بخوی؟! مه گین به خت و یه غبال چهن جار له درگای مروّف دها؟!!

ئیتر له وه زیاتر مه تولیوه! خو به دست تو نییه پیتخوشبی یا پیتناخوشبی، حالی

بووی؟ خو به خووشی خو ت نییه. نه کا بته وی شازاده یه کی سوار چاک له پشت

کیوی قافه وه بی و بتخوازی؟! پیاویک به و چاکییه، چوار په لی ساغه. نانی هه یه.

ئاتاجی که س نییه. بیکاره و خویریش نییه. ئیتر چیت ده وی؟ ئه وه خالیشت پیی

باشه.

میرگان تووره بوو بوو. هاجر ده له رزی. دوی رویشتنی سلوچ، میرگان هیشتا

ئاوا به سه ر هاجر دا نه یگوراندبوو. هاجر ده پاراوه:

- مه مده به علی گه ناو، دایه!

- ئه ی بتده م به کی؟! نه کا دلت به و خویری له برسا مردووی مه سته وه بی،

هه تیوه که ی سه نه م؟

- نه به خودا!

- ئه ی چی؟

- لانی که م یه ک، دوو سالی دیکه... ناکری یه ک، دوو سالی دیکه راوه ستین؟

- یه ک، دوو سالی دیکه؟! له کویم بوو بتده می بیخوی؟ باوکت زوری مال و

میرات بۆ به جی هیشتووین؟ نابینی تو یخ چوو، چه رمه سه ری دنیا ده کیشم،

هیشتا ناتوانم ژه میک تیرتان که م؟

- باشه.. باشه، من بلیم چی؟ چبکه م؟ تاوانی من...

- تاوانی تو ئه وه یه گوئی ناگری، حالی نابی؛ هه له شه و سه ره رۆی. خو

تو ئه به ره که ی نیت! به چاوی خو م دیومه کچی هه شت سالانه یان دا به که ربلائی

غولامی وشتره وان. هه شت سالان بوو؛ ئیستاش ئه وه شه ش کورپله ی خستوته وه.

بالای هه تا سه ر شانی توش نه ده هات!

هاجر به دژواری گوتی:

- ده ته وی له کۆل خو تم که یته وه، دهن...

- دهن چی؟ ده مکردی به تاج و له سه رم ده کردی؟!!

- نا! نا! ئاخه ر من... من خو هیشتا... هین نه بووم!

- چی نه بووی؟ کچه له نو سالان بالغ ده بی. توش بالغ بووی. خه ریکه پی دهن نیته

سیزده ساله وه. ئیتر ده لی چی؟ میردی به و جوانییه. له وه چاکترت له کوئی وه گیر

ده که وی؟ پیاوی چاکه.

- ئاخه ر ژنی هه یه!

- ژن! ئه و ژنه چوار روژیکه دهری. ئه وه تازه ژن نییه! نه تدیوه؟ دوو کوته

یه سقانه. چاره ره شه دهنگی له قه بره وه دی، له و روژه وه بردوویانه بۆ خه سته خانه

هه تا ئه مرۆ نیوه ی ماوه ته وه. بۆ له وه پیشیش چی بوو؟ هه مبانه ی خه م! روقیا کی

گۆشتی به له شییه وه دیوه؟!!

هاجر له پرئیکا دهر په ری و قیزاندی:

- بۆ به زوره؟ نایکه م... من هه ر شوو ناکه م.

- نایکه ی؟! دیله قه ره چی، تو به زمانی خو ش حالی نابی؟ داغت ده که م، چه تیوه

حه رامزاده!

میرگان وه ک شیت هه ستا و خویدا به سه ر کچه که یدا، قژی نه رمی کچۆله ی له

ده سته ی هالاند، به مشت له شان و سه ر و سه گوتی به ر بوو. رق ئاراو قارای

لیه لگرتبوو. خو شی نه یده زانی چ ده کا. ته نیا لییده دا و کچه خه ریک بوو هه ناسه ی

لیده بر، که میرگان له سه ری هه ستاوه. له قوژبنیک دانیشت و به مشت له سه ر و

سه گوتی خو ی به ربوو. تووک و نزای له خو ی ده کرد و هۆره هۆری گریانه که ی

له گه ل گریان ی هاجر ئاویتته بوو. هاجر له جیتی خو ی سه ری نابوووه عه رزه که و

هه نیسکی دها و دهگریا. میزگان چاوی له کچه که ی دهکرد و مۆچرک به دل و هه ناویدا دهات. بیجگه له گریان نهیده توانی هیچ کاریکی دیکه بکا. حال و بالی هاجهر، میزگانی وهک عازیه تبار لیکردبوو. نهیده زانی چیکا بۆ ئاشتکردنه وهی کچه که ی. کاریک، دهبوو کاریک بکا. به لام هیچی پینه دهکرا. ته نیا مشت به سهر و چاوی خۆدا دان و دۆعا و نزا له خۆ کردنی پیده کرا. مه گین ماندوو بوون دهستی پیه لگرتایه. که وایه، گریان و دۆعا و نزا. گریانی بی برانه وهی میزگان، هاجهری وه خۆ هیتاوه که چاوی له دایکی بکا. چاوه فرمیسکاوییه کانی میزگانی دی. هاجهر له شی لاواز و کوتراوی بۆ لای دایکی بکیش کرد. میزگان له ئامیزی گرت و سهری نا به سینگییه وه و به گریانیکی ژاناوییه وه گوتی:

- قور به سهرم...

نهیتوانی قسه که ی ته واو کا. گریان نهیه نشت. هاجهر پاراوه:

- مه گری، مه گری. ههرچی تو بلئی به قسه ت ده که م. تو خوا مه گری، دایه...

ترپه ی پیه ک دایک و گچه ی لیک هه لبری. مراد بوو. کورپی سه نه م. له بهر درگا راده ستا و گوتی:

- هاتووم به دوا ی عه باسد!

- عه باس چوو به بۆ وشتر له وه راندن.

مراد گوتی:

- خه ریکین وه ریده که وین. کورپه کان بریاریان داوه ئه مسال بچن بۆ (گوبه د). گوتم ئه گهر عه باسیش دی سبه نی شه و بی بۆ مالی ئیمه، کورپه کانی تریش دین که...

میزگان هیچی نه گوت. له ته که رپووچیک له گه روویدا گیری کردبوو. کورپی سه نه م رانه وه ستا. وه رسوورا و رۆیشت. میزگان چاوی له کچه که ی کرد. هاجهر له سووچیک خۆی شارددبوو. میزگان هه ستا، ته لیس و گسک و ته نه که و ته شتوکه ی سواخی کاره که ی هه لگرت و له درگا که چوو ده ری و به هاجهری گوت:

- ههسته با برۆین به لای کاره که مانه وه، ئه وه قاوه لتوونه!

کاری ئه مرۆی میزگان سپی کردنه وه ی وه تاغی پلاو خواردنی زه بیحوالای برزای که ربه لایی دووشه ممه بوو؛ سه ره تا ده بوو دیواره کان تۆزته کین بکه ن. میزگان دهستی به کار کرد. چارشپوه که ی له سهری کرده وه، لکه ی له کچه که ی به بهر ده میدا هه لدا، گسکه که ی له هاجهر وه رگرت و له سووچی درگا که وه دهستی پیکرد. گسکه که ی به هه ر لایه کدا دینا، خاوین ده بوو و توویژیک تۆز و خۆل له بن دیواره که ده که وت. میزگان وهک هه میشه به سه ر کاره که یدا زال بوو. کار له ده ستیدا وهک میو وابوو. نهک هه ر له بهر ناچاری، له جه وه ریکیش که بوو، دهیتوانی هه موو کاریک به جوانی جیه جی بکا. بۆیه کاره جوراو جوره کانی زه مینچ به شپوه یه کی سروشتی که وتبووه سه ر شانی میزگان:

«پووره میزگان! وه ره هه ویره که مان بۆ بشیله»

«پووره میزگان! سه ره خۆشیمان هه یه، دایکم ده یگوت بی بۆ چایی تیکردن.»

«پووره میزگان! زه ماوه ندی برا که مه...»

«پووره میزگان! عازیه تیی باوه که لانمه...»

«پووره میزگان! وه ره لیفه کانمان بۆ هه لوه شینه.»

«پووره میزگان! دایکی میرزا نه خۆشه... به دوا ی تۆدا ده گه ران.»

«پووره میزگان! گۆزه ئاو یک بۆ خه ته نه سووران...»

«پووره میزگان!»

پووره میزگان!

میزگان ورده ورده خه ریک بوو ده بووه ژنی خه لک، خوشکی خه لک. که دهستی ده کرد به کاریک وا به دل تیوه ده چوو، شتیکی وهک ریز و حورمه ت و ترس ده خسته دلای خاوه ن مال و خاوه ن کاره وه. نه که س له خۆی راده دی فه رمانی پیندا، نه ئه ویش له کاره که یدا ئه و رینگایه ی بۆ که س ده هیشته وه. رهنه گه هیندیک له ژنان، وهک موسلیمه ی کچی حاجی سالم ده یانویست به چاوی کلفه ت له میزگان بروانن. به لام میزگان .لانی که م ئیستا. گوئی به و شتانه نه ده دا. سه روو خۆشیی ئه و له گه ل مه راییی و خۆشنامایی جیاواز بوو. روو خۆشی میزگان له کاتی کاردا، له بهر دلای خاوه ن کاره که ی نه بوو؛ به لکوو بۆ به چۆکدا هینانی کاره که ی بوو. میزگان له وه

گه‌یشتبوو ئه‌گهر له کاتی کاردا پوو ترش و دلمردوو بی، هیزی لیده‌بڕی و کار به‌سه‌ر ئه‌ودا زال ده‌بی. ههر بۆیه به پوو خۆشی و دلفراوانی ئاوقای کار ده‌بوو. سروشتی کار ئه‌وه‌یه، ده‌یه‌وی له عه‌رزت بدا، هیزت لیبی‌بڕی. ئه‌وه توی نابی له پی بکه‌وی. نابی بیه‌زی. می‌رگانیش نه‌یده‌ویست. نه‌یده‌ویست خۆی به ده‌ست کاره‌وه زه‌لیل ببینی. می‌رگان کاری ده‌دوورییه‌وه:

- ته‌نه‌که و گۆنیه‌که بینه کچی!

هاجره گسکه‌که‌ی له دایکی وه‌رگرت و چوو ئاو و گۆنیه‌که ببینی. می‌رگان له‌چکه‌که‌ی له‌به‌ر دم و لووتی کرده‌وه، سه‌ری له چوارچیوه‌ی درگا‌که برده‌ ده‌ری و تۆز و خۆلی گه‌رووی تف کرده‌وه. خۆل هه‌موو وه‌تاغه‌که‌ی پر کردبوو. برژۆل و برۆ و تایی بسکی که له ژیر له‌چکه‌که‌یه‌وه هاتبووه ده‌ری توژیکی تۆز لینیشتبوو. بیخی ددان و کونه‌ لووتی پر بووبوو له ته‌پ و تۆز. هه‌ستی ده‌کرد خه‌ریکه تووره‌ ده‌بی. گوراندی:

- هاجه‌ر!... چووی له‌ حه‌وزی زه‌مزم ئاو ببینی؟!

- کچه‌ ده‌سکی ته‌نه‌که‌ی به‌ هه‌ر دوو ده‌ستی گرتبوو و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌یه‌ینا پیشتی. می‌رگان چوو ده‌ری، ته‌نه‌که ئاوه‌که‌ی له‌ کچه‌که‌ی وه‌رگرت و بردییه‌ وه‌تاغ و به‌ر له‌ هه‌موو شتی ده‌ستی له‌ ئاوه‌که‌ هه‌لکیشا. به‌ مشت ئاوی ده‌پژاندا. بۆ ئه‌وه‌ی ته‌پ و تۆزه‌که‌ی دامرکی. دواي ئه‌وه‌ نۆره‌ی ئاو پڕژاندا له‌ میچ و دیواره‌کان بوو. ده‌بوو به‌ قاپیک ئه‌و کاره‌ بکا. هاجه‌ر ده‌ست به‌ کار بوو. به‌لام می‌رگان کاره‌که‌ی هاجه‌ری به‌ دل نه‌بوو. قاپه‌که‌ی له‌ ده‌ست هاجه‌ر ساند و خۆی ده‌ستی به‌ ئاو پڕژین کرد. ئاو پڕژین له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی تۆز و خۆلی به‌ جیماوی سه‌ر دارو دیواره‌که‌ی هه‌لده‌مژی، و ئاماده‌شی ده‌کرد بۆ کاری سپیکردنه‌وه و گسکه‌ سواخ. یانی بنمیچ و دیواره‌کانی ئاماده‌ ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ چاکتر شیله‌ی قوراوه‌که‌ له‌خۆ بگري.

زارای خوشکی زه‌بیح که‌ پیره‌ کچی ترشاو بوو، قۆرییه‌کی چایی هینا، چاوه‌ زه‌قه‌کانی له‌ می‌رگان بری و گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌یانی چایی نه‌خواردوو، وه‌ره‌ چاییه‌ک بخۆوه!

می‌رگان دوايین قاپه‌ ئاوی له‌ دیواری ویشک پڕژاند و گوتی:

- به‌یانی چاییم خواردوو، ئیستاش قۆری و پیاله‌کان له‌و بن دیواره‌ دان، ده‌خۆین!

زارا قۆری و پیاله‌کانی له‌ بن دیواره‌که‌ دانا، له‌ بنه‌وه‌ بۆلاندی؟ پاشه‌له‌ قه‌له‌وه‌که‌ی بادا و له‌به‌ر چاوی می‌رگان دوور که‌وته‌وه.

می‌رگان چاویکی له‌ کچه‌که‌ی کرد و گوتی:

- گولی به‌خیل! ئاخری له‌ به‌خیلیدا ده‌پری! به‌خیلی به‌ دپکی بیابانیش ده‌با. چونکه‌ زۆر جوانه‌؟!

هاجره‌ پرسیی:

- قوره‌که‌ بگرینه‌وه؟

- جاری نا. راوه‌سته‌ با قۆرییه‌ چاییه‌که‌ بخۆینه‌وه و داخ بنیینه‌ سه‌ر دلی؛ پاشان! قۆری و پیاله‌کانیان برده‌ وه‌تاغ و دانیشتن. پیاله‌ له‌ دواي پیاله‌. هه‌ر قومه‌ چاییه‌ک کینایه‌یه‌کی له‌ گه‌ل بوو و له‌ گه‌ل هه‌ر کینایه‌یه‌کیش قاقای می‌رگان به‌رز ده‌بووه. می‌رگان هه‌ستی ده‌کرد که‌ به‌ خواردنه‌وه‌ی هه‌ر چاییه‌ک ده‌رزیه‌ک له‌ دلی زارای خوشکی زه‌بیح هه‌لده‌چه‌قی. ئاخری زارا تا‌قه‌تی نه‌هینا، سه‌ری به‌ وتاخه‌که‌دا کرد و گوتی:

- ئه‌م چایی خواردنه‌وه‌ی ئیوه‌ ته‌واو نه‌بوو؟!

می‌رگان گوتی:

- وه‌ره‌ لاییه‌! بنی قۆرییه‌که‌ چایی تیا ماوه‌ هینشتا، ئه‌وه‌ش خۆت بیخۆوه!

زارا قۆری و پیاله‌کانی برده‌ ده‌ری و شیراندی:

- ده‌لی له‌ قات و قۆرییه‌وه‌ هاتوون!

می‌رگان لاسایی کرده‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

- با ئه‌ویت بسوتی!

هاجره‌ زۆر که‌م دایکی ئاوا شاد و به‌ که‌یف دیتبوو. له‌ دل خۆیدا ئه‌و شادییه‌ی دایکی به‌هۆی کاره‌که‌یه‌وه‌ بوو، چونکه‌ به‌ره‌و نه‌ورۆز بوو می‌رگان چاوی به‌ پاره‌ ده‌که‌وت و جرینگه‌ی قه‌ره‌پوولی له‌ تووره‌که‌که‌یدا ده‌بیست، که‌ به‌ په‌تیکه‌وه‌ له‌ ملی

کردبوو. هاجر بیرى له وه نه ده کرده وه که هینشتا خوینی جحیلی له ده ماری دایکیدا له که پریاندايه. ئەگەرچی میرگان پوآله تی پیر دیار بوو، به لام له ناخه وه وا نه بوو. ژن له ته مهنی میرگاندا ئەگەر ئەم هه موو چه رمه سه ری و دیق مه رگییه ی ئەوی نه بی، تازه جهنگه ی ژنیه تی ده بی. به لام مخابن؛ هیندی کهس زوتر له سروشتیان پیر ده بن. میرگانیش یه کی له وانه بوو. به لام نابج بروا بکهین که جحیلايه تی بهر له کاتی خوی، لهو جوړه که سانه دا ده مرئ. نا؛ لاویتی خوی ده شاریته وه و ده میتیته وه. وهک شتی که شه رمه زار بوو بی، له ره هه نده پیچه لاو پووچه کانی رۆحدا خوی چه شار ده دا. پووی خوی وه در ناخا، ده نا هه یه. ده میتی و دایمه له بو سه دایه و چاوه روانی ده رفه ته. هه لیکی له باری ده وی بۆ ئەوه ی خوی ده رخا. چاوه رییه هه ر کاتی رۆژگار په چه ی مۆن له رۆخساری مرۆف لادا لاویتی بلێسه ده ستینی و په چه ی ره ش هه لده قرچینی. لاویتی ئیتر مه ودا به په ژاره و که سه رباری نادا. شوړش ده کا. شوړش هه موو شتی که پیکدا ده دا. چیمه نتۆ ده قه له شینی. هه موو ئەو

دیوارانه ی له ده وری رۆح بوونه ته په رژین، تیکی ده روو خینی و کاولی ده کا!

به و هوییه وه بوو میرگان جار جار له کاتی کاردا په له پیتکه ی لیده دا و جار جار حیندرخوی ده کرد و وهک تازه بوو کیکی دلخوش له گه ل که چه کی گالته و گه پی ده کرد. هه ر ئەوه میرگانی والیده کرد له کاتی کار کردندا گۆرانی بلی و له گۆرانییه کانیدا هۆنراوه ی ئەویندارانه ی ده چری. بۆ ده بی ئەوین چه تمه ن ئاشکراو پوآله تی بی که هه قی ئاشق بوون به مرۆف بدا. جاری وایه عه شق ونه، به لام هه یه. هه یه، چونکه نییه. بۆ عه شق چیه؟ ئەوه ی که ئاشکرایه؟ نا؛ عه شق ئەگه ر ئاشکرا بوو ئیتر عه شق نییه. ماریفه ته. ئەوین له ولایه نه وه هه یه، که نییه. دیار نییه و هه ست پیده کری. راتده چله کینی. ده تشله ژینی. ده تخاته هه له که سه ماو هه لوا. ده تگریینی. هه لته ده چوقینی. ده تگوتی و ده تره تینی. ده تکاته شیتی ده ست و کۆ!

جاری وایه مرۆف؛ خوی ئەوینه، بوونی ئەوینه، رهوت و روانینی ئەوینه. ده ست و دلای ئەوینه، ئەوینت تیدا هه لده قولی، بی ئەوه ی سه رچاوه که ی بزانی. بی ئەوه ی بزانی له کوپه تیدا پهیدا بووه و پوواوه. رهنگه پیتشت خوش نه بی. رهنگه پیتخوشبی و نه زانی. نه توانی بزانی. ئەوین هیندی جار هه ر ئەو یاده که مرهنگه ی

سلوچه و دهسته قوراوییه کانی تو که دیواریک شیه سواخ ده که ی. ئەوین، میرگان خویته ی! دیار و نادیاره، ئەوین جاری وایه به شادی ده تیزوینی و جاری وایه به ژان ده تخاته چاله وه. ئیستا سلوچ له کوپیه؟ ئەوه چالیکه که تو تیی ده که وی؛ چالیک که میرگان ده که ویته ناوی. سلوچ له کوپیه؟ مانگی نه ورۆن، جیژن، وهختیک خه لک له هه ر تیره و ره گه زیک، خویان ده گه یه نه وه مالی و له گه ل ئەوپه ری ده ستهنگی و نه داریش له سه ر سفره ی چه وسین داده نیشن و هه ول ده دن تاویک خو له ژیان بدز نه وه؛ سلوچ له کوپیه؟ ئیستا ده بی له کو بی بی؟ له پیده شته کانی شاهروود؟ کانه خه لۆز چی له سلوچ ده کا؟! سلوچ به راستی بلی له کانه خه لۆزی شاهروود بی؟

میرگان برا که ی خوی چاک ده ناسی. مه ولا ئەمان سه د چه قوی دروست ده کرد یه کیانی ده سک نه ده کرد. له وانه یه هه ر بۆ دلخوشی میرگان درۆیه کی سازاند بی. خووخده ی مه ولا ئەمان وابوو. نه یده توانی له هه وای خه ماویدا هه ناسه هه لکیشی. ئەو له و که سانه بوو که خه لک ناویان ناوین: سه ر قۆزی بن ئالۆزا! رهنگه نه یویستی ئەو تاقه شه وه که له سه ر سفره ی خوشکی دانیشتوه، ئەژنوی خه م له باوه ش بگری و دلسوژی بیه ووده بکا. رهنگه ویستی هه ناسه یه کی تازه به بهر ئەو ماله کر و که دا بکا.

«به لام سلوچ ئیستا له کوپیه؟!»

- خاتوو میرگان؛ ماندوو نه بی!

که ره لایی دووشه ممه بوو. مامی زارا و زیحوللا. کورته بالا و شان و مل پان له نیو چوار چیه ی درگا که دا پاره ستابوو و دهستی به دیواره که وه گرتبوو. قه لاده ی بهر خه که ی به دهسته وه بوو و بزیه کی پر له ره زایهت لۆچی خستبووه ده موچاوی. میرگان دهنگی که ره لایی دووشه ممه ی ناسی و بی ئەوه ی ئاور بداته وه نه که به قهستی. چاکوخشی له گه ل کرد. که ره لایی دووشه ممه چوه ژووری و دهستی نا پشت قوونی و چاوی به بنمیچ و دیواره کاندای گێرا و گوتی:

- به راستی ده ست خوش بی! نه مدیوه؛ ژنی ئاوا ئازا و کار جوانم نه دیوه. ئافه رم... ملم شک، ژنه که م ده تگوت بلووره به دهستی خۆم شکاندم!...



ئافەرم مێرگان!

دەنگی کەربەلایی دووشەممە نەرم و لە سەرەخۆ بوو. بە لەبزیکی ئاویتە لەگەڵ جۆری خۆ گرتن و کاملی. لە زایەلەئە دەنگی کەربەلایی دووشەممەدا، بە برۆای خۆی، شتیک زۆر زوو خۆی دەنواند. ئەویش پۆز و هەوای خۆی و قەوم و قیلەکانی بوو. جۆریک هەوای تایەفەگەری پێوه دیار بوو. خزم و کەسەکانی کەربەلایی دووشەممە هەموویان وا بوون. ئەگەر برسێتی هەناسەشی لێ بپریایەن، دیسان ئەو هەوا و دەمارە خۆ بەزل زانینەئە لە قسە و کردەویاندا کە بێ ئیختیار دەبوو هۆی سووکایەتی کردن بە خەلک، لە بیریان نەدەچۆو. ژن و پیاویان وابوون. قسە رەق و ڕوو شکین. دەتگوت هەر کامیان دەمامکیکیان لە پۆز و هەوا لە ڕووی خۆیان داوه، بۆ ئەوەی ئاکار و کردەویانی تێڕێژن.

مێرگان ئەو خووخدەبەئە تایەفەئە دووشەممەئە چاک دەناسی. بۆیە لە کاتی باوەر کردن بە ئافەرینە زمانییەئە کەربەلایی دووشەممە، ژار و کینایەئە و تەکانی ئەوی کە بێ ئیختیار لە دەمی دەردەپەری. هەست پێدەکرد، بەلام گوی ئە دەدایە. بۆ مێرگان ئەو شتانە ئیتر خەریک بوو دەسوا. مێرگان هەستی دەکرد، خوری ژیشکی گرتوو، بۆیە هەرکات گەزارەئە هێرشیک تاوی دەدایە، سەری دەبردەوه ژووری و دەبوو یە کپارچە ڕوو. جۆری کە هیچ زیندەوهریک نەتوانی کاری تییکا. دەتگوت چەن جۆر مرۆف لە ناخی مێرگاندا هەنتەشیان هەیه، هەرکات پێویست بوایە یەکیان خۆی نیشان دەدا و لەگەڵ دەرهوئە بەرەو ڕوو دەبوو. ئیستاش مێرگان ئەو ژیشکە بوو. هیچکام لەو مرۆفانەئە ناخی نەیان دەویست کەربەلایی دووشەممە بەهەند بگرن:

- «بە گۆری بابییەوه! کاری خۆم دەکەم و کرێی خۆم وەر دەگرم!»

بەلام کەربەلایی دووشەممە دەستبەردار نەبوو:

- بیستوو مە بە خێر و خۆشی کچە کەشت خەریکە دەدەئە بە شوو،!

- ئەئە چی... بزانی خۆدا چمان لێدەکا.

- خۆدا خیری دەوی. لە کاری خێردا، خۆدا هیچ بەرگیرەوه یە ک ناهینیتە پینشی. ماشەللا چاکیش بالایی کردوو!

- چاوی باوکانەئە ئیوئە، کەربەلایی، هاجەر قەرەواشی تویە.

کەربەلایی دووشەممە وەر سووړا. خولیکی لێدا بە دەوری خۆیدا و لە شوینیک دەگەر لێ دانیشی. جییه ک غەیری بەر درگاکە نەبوو. شاقەلی عەباکەئە هەلداوه و قونی نا عەرزەکە، شانی نا بە دیوارەکەوه و تەزبێحەکەئە لە گیرفانی دەرھینا. دەنگی وردی تەزبێحەکەئە بە قامکە قول و ئەستوو رەکانی دەگیرا. بەرخەکەئە لێ نزیک بوو بۆوه. دڕاوی سەر شانی عەباکەئە دەجاوی.

پرسی:

- زارا خوار دەمەئە بۆ هینان؟

- بەئە کەربەلایی، چایی هینا.

کەربەلایی دووشەممە دوو دەنگی میوژ لە بنی گیرفانی دەرھینا، خستیە سەر زمانی و گوتی:

- کورەکان خۆ قسەکانی منیان پێ راگەیاندى. خاتوو مێرگان! گوتم ئەگەر هاتوو گرفتیکتان بوو پیم بلین. شتیکم لە دەست دئ، لەگەلێشت پیک دیم. وەکوو خەلگیت لەگەل حیساب ناکەم. زەمانەتیشم لە تۆ ناوی. خۆت لای من سەد ئەشرەفیت نرخە.

- خۆدا لە گەورەیی کەم نەکا، کەربەلایی. زستان تپەری شوکور.

- لە ڕوو دامەمێنە، وەلحاسل. ئەئە ئەو بۆرەکە خویرییە، سلوچ خەبەرت لێ هەیه؟

- ئەئە، بئە خەبەر نیم. لە ناوچەئە شاھروود خەریکی کارە. کاری کانەخەلۆوز.

- درۆیە! هەمووی درۆیە! گالتهت پێدەکەن. لە من دەبیستی، سلوچ تا ئیستا لەنیو چوو. ئەو ئەوەندە ورە و تاقەتی غەریبایەئە نییە، ئەویش بە دەستی خالی و زستان. شیت بوو بۆرە پیاو. دەنا هیچ مرۆفیک ئاقل کاری وا ناکا! بەو زستانە! ولاتی غەریبایەئە! من لە غەریبایەئە بووم. لە غەریبایەئە دیل بووم.

شہش سالی رہبہق. ہممو دہزانن. بہلام بہ ساخی گہرانہوہ کاری ہممو کہس نییہ. دہبی چہرمی فیل و تاقہتی میروولہت ہہبی! ئہو قور بہسہرہی مردہ لوخہیہ، ئہگہر لیرہش بواہ، ئہوہندہی دہوام نہدینا. وشک بووبو داماوہ. ہیزی ریشتنی نہبوو. لاقی بہ دوویدا نہدہات!

ئہگہر دہمہتہقی لیرہدا کوتایی پی بہاتبایہ و کہربہلایی دووشہممہ دستبہردار بواہ و بریشتبایہ بہ دواہی کاری خویدا، رہنگ بوو میرگان خوی بخواتہوہ و وہرووی خوی نہہینی، بہلام کہربہلایی دووشہممہ دہستی ہہلنہدہگرت. دیواری نزمی وہگیر کہوتبوو. لہ سہر خاکی مالی برازاکیہ دانیشتبوو و قسہی دہدا بہ گورچووی ژنیکدا کہ دہستوپل و دہموچاو و قژ و شان و ملی لہ قورہ سپی ہہلکشابوو. بہ جوریک کہ دہتگوت دہیہہوی زور مزیرانہ دلی میرگان وہ ژان خا. میرگان لہو تہنگژہیہدا نہیدہزانی بلئی چی. مہگین دہکری شتی بلئی؟ دہبی، ئہگہر بتوانی. بہلام چون؟ گوتی:

- کہربہلایی؛ لہ پشت سہری ریشتوو قسہ کردن جوان نییہ.

کہربہلایی دووشہممہ بہ زمانیکی تہر و تیکہل بہ جوریک بی شہرمی، گوتی:

- بلئی لہ پشت سہری مردوو!

میرگان بہ نہرمی و ژانیکی شاراوہوہ گوتی:

- چ خراپہیہکت لہ سلوچ دیوہ، دہستی لہ کول ناکہیہوہ؟

- ہیچ، ہیچ. خراپہم لی نہدیوہ. خوش حساب بوو. ئیمہ نہماندہزانی لہ بییری ریشتن دایہ. بہلام رژیٹیک پیش ریشتنہکی خوی بہ سالار عہدوللای ئیمہی گوت کہ لہ بری قہرزہکی بچی ئہو مس و مسینانہ ہہلگری. وا نییہ، زور خوش حساب بوو!

- دہباشہ؛ ئہی بو بہ خراپہ باسی دہکی؟

- دہتہوی بہ چاکہ ناوی پیوای وا بینم؟ دہلیم پیو! ہہ؛ ژنیککی جوان و جھیلی بہجیہشتووہ و کہس نازانی لہ کوئیہ؟ ہا؟ بہلای کیوہ ژن و مندالی بہجیہشتووہ؟! ہہچی بہریدہچن؟ بہ باہ خودا؟! کہسیکی ئاوا شیوای چ ناویکہ؟ تو بلئی شیوای چ ناویک نییہ؟ ہہر بہ راستی تو شتیک دہزانی؟ بلئی بزانی؟

- چی؟

- ئہگہر پیوایک چہن مانگ ژنہکی بہجیہلی و بروا و ہہتا چہن مانگ کہس بہ سہروشوینی نہزانی، ژنہ بہ بیوہژن دیتہ ئہژمار؟ راست وہک موسلمان، ئہگہر ہہتا چل رژیٹ گوشت نہخوا، کافر دہبی. دہتزانی؟ ئہوہت دہزانی، ژنی موسلمان؟ زہوی لہعنہت لہ مروقی بی ہاولف دہکا!

کہربہلایی دووشہممہ خہشی خوی رشتبوو. ہہستا و گوتی:

- ئہوہ زور گرینگہ؛ حوکی شہرع. لہ ئیستاوہ حال و بالی خوت بزانی!

میرگان بہ حہبہسراوی چاوی لہ قہلافہتی چہپرہکی پیرہ پیوہ بری و ورتہی لیوی نہہات.

کہربہلایی دووشہممہ قہلادہ بہرخہکی کیشا و ریشت. میرگان وہک ئہوہی میشکی شلہقابی، ماوہیہک لہ جیی خوی وشک بوو و پاشان بہ تیژی گہراوہ سہر کارہکی و گوراندی بہسہر کچہکیہدا:

- بو وا تاساوی؟ ئاو بکہ تہشتوکہکہوہ؛ خہریکہ قورہک توند دہبیٹہوہ!

ہاجہر راپہری و ہہلات.

جاریکی تر دایک و کچ لہ کارہوہ پیچرانہوہ. بہلام ئہمجارہ میرگان درکی لہ دل چہقیبوو. دلی ہلدہکزا. کہربہلایی دووشہممہ کیسہیہک ژاری کردبووہ دلی میرگانہوہ.

بہراستی میرگان بووبوہ بیوہژن؟ یانی ئیتر بہ چاوی بیوہژن تہماشایان دہکرد؟ ئیتر سلوچ بووبوہ بیگانہ لہگہلی؟ کہواہیہ مہولا ئہمانیش لہبہر ئہوہ خہبہری دروی بو ہینابوو؟ ئہم ہہموو قسہ و خہیالانہ ئاویتہ دہبوون و میرگانیان جار لہگہل جار پتر دہہہژاند. خو میرگان تا ئیستا بییری لہولایہ نہکرد بووہ. کہواہیہ سلوچ بہزمانی بیزمانی تہلاقی دابوو. سہیرہ!... بو؟ خو میرگان ہیچی لہ سلوچ نہدہویست. ئہی بو بہ حوکی شہرع تہلاقنامہکی نہدابووہ دہستی؟! نا؛ لہوانیہ کہربہلایی دووشہممہ خوی ئہو قسانہی پیکہوہ نابی! نا، وانابی. میرگان دہبوو بہ تہنیا بجیت و فتوا وەرگری. بہلام ئہموئہو چییان

دهگوت؟ میرگان ئەگەر وه دوای کار و پرسیاریکی ئاوا بکه وتایه، هه زار قسه یان بۆ هه لده به ست. بۆ زمانی خه لک گری دهری:

«ژنه تیوه بی چاوپوووه! میرده که ی چوار پوژه پویشتوووه وه دوای پارووویه ک نان که وتوووه بۆ منداله کانی، خیرا هه شیری بوو. بنیاده می چۆن هه یه!»

ئەگەر شتی وایان بگوتایه که ده یانگوت. به بروای میرگان هه ق بوو. میرگان خۆشی له پشت سه ری ئەو جوړه ژنانه ئەو قسانه ی دهری:

«ئاوری گرتوووه و وه دوای کلاوی شه ری که وتوووه!»

ئەو کاته میرگان ده پووکیاوه وه. کورپه کانی چیان دهگوت؟ که که ی!

به لام خو نه ده کرا گوپی خو ی لی بکه وینی. ده بوو هه رچۆنیکه روون بیته وه. میرگان هه قی بوو دلله دوای خو ی بی. ته نیا ریگایه ک که پی شک ده هات ئەوه بوو که شه ویک له م شه وانده، دوای ئەوه ی شه و زرینگاو، بچی بۆ مالی مه لای زه مینج. به لام نیوه شه و چۆن بچی. بیته و مه لائن بزانی، بیته و بزانی میرگان بۆچی چوو، به سه یه تی. بۆ شاریک به سه بوو. قسه بکه ویته زاریک، ده که ویته شاریک. ئەو قسه هه ر له ده می مه لائن ده رپه ریبایه، هه زار ده روانه ی تیده په راند. ئە ی ده بوو چیکا؟

- ته شتۆکه که پرکه له قور کچی!

میرگان کاسه که ی له ده ست هاجر وهرگرت، په له ی ره شی ژیر رفحه که شی سپی کرده وه و دهستی له کار کیشاوه. زور له نیوه رۆ تینه په ریبوو. دوای ئیره ده بی بچی مالی زاواکه ی ئاغا مه له ک سپی بکاته وه. که لوپه لی کاره که ی برده هه وشه و له سه ر جوگه که ی لای دار سنجوووه که خه ریکی ده ست و ده موچاو شتن بوو. هاجر ئاوی به دهستی دایکیدا دهری. پاشان هاجر له سه ر جوگه که هه لته رووشکا، که دایکیشی ئاو به دهستی ئەودا بکا. زارا له مدبه قه که هاته دهری، به لاره وه لاره وه چو بۆ لای میرگان و گوتی:

- زیحووللا رایسپاردووم پیته بلیم دوو دهستی رهنگ تیه له ساوی، ده زانی خو، ئەو...

میرگان که لوپه له کانی هه لگرت و گوتی:

- پنی بلی ئەبراو دهنیرم بۆ هه قده سه ته که م، بیداتی!

ئیتیر رانه وه ستا، له دهرگا که چوووه دهری و به هاجر ی گوت هیچمان له بیر نه چی، ئەوه ی ماوه کویکه وه و بیته نه.

له مالی نان و چایی خواردن به بیده نگی ته واو بوو. به نانی ئاوکراو زگ با ده کا، ئەگەر شه که تی کاریشی له گه لدا بی، پیاو خه والوو ده کا. به لام میرگان نه یده هیشته خه به سه ریدا زال بی. به ره وه ی ده ست و لاقی خاو بیته وه، هه ستاو که لوپه لی کاره که ی هه لگرت و هاجر ی وه شوین خو ی خست و به ره و مالی میرزا هه سه نی زاوی ئاغا مه له ک وهریکه وت.

تازه سفره یان راخستبوو. خوینی تازه ی په زیک که سه ریان بریبوو، به هه زه که وه ما بوو. سالار عه بدوللا و زیحووللا و میرزا هه سه ن زاوی ئاغامه له ک له گو ی هه وزه ساروو جیه که له سه ر پلاسیک له به ر خوړه که دانیشته بوون و دانیان ده ئاژنی. سالار عه بدوللا وه ک دا هۆل پشتی به دیواره که وه دا بوو. لابه قنگ چۆکی هه لدا بوو و پشته سه ری به دیواره که وه نا بوو. دهستی چه په ی کرد بووه کو له که ی له شی و له گه ل ئەوه شدا له وانی دیکه که له که تتر دیار بوو. زیحووللا خریله و تیک سمر او، ده تگوت که ره لای دی دوو شه ممه ی مامیه تی. له قه راغی پلاسه که چوارمیلکه دانیشته بوو و به نینۆخ قور ی وشکه وه بووی دهره لینگی پاتۆله که ی هه لده پریواند. زاواکه ی ئاغامه له ک قوله به گی له شار له وه راوی زه مینج هه ستا بوو بچی ده وریک چایی بینی.

میرگان به پنی نه ریت سلایوی له پیاوه کان کرد و راست به ره وه وه تاغی پشتی هه یوانه که پوی.

زاواکه ی ئاغامه له ک تازه شووشه ی ره نگی نی له دوو په نجیره چکو له که ی وه تاغ گرتبوو. وه تاغه که خاوین بوو دارو دیواره که ی دامالینی نه ده ویست. ته نیا ده بوو دیواره کانی ئاوپرژین بکری. هاجر، شاگردیک که تازه ده هات له کاری خو ی شاره زایی، سه تله که ی له ئاوی هه وزه که پر کرد و بردی. میرگان دهستی کرد به ئاوپرژین.

- به وه هاره ماشه للا چاک وه کار که وتوو ی، پوره میرگان!

دهنگی سالار عهبدوللا بوو. هر له وئوه که دانیشتیوو شیرین زمانی دهکرد. میرگان هیچی نه گوت. له وکاتهوه که میرگان بیستیوو زبیحوللا و سالار عهبدوللا و یهک، دوو کهسی دیکه برهنگه زاواکهی ئاغامهله کیش. خریکن دهست به سهر خوازوهیدا دهگرن، چاوی به رایبی نه دهدا هیچیان بیینی. چاوی له چاوی هیچ کامیشیان نه دهکرد. به لام حیسابی کار و نان جیایه و حیسابی خوئی و ناخویش جیایه. هیندی جار پیاو ناچاره بژیوی خوئی له دهستی دوژمنه کهی وهرگری. دهستی که بۆ وهرگرتنی هه قدهست دریز دهکری؛ هر ئه و دهسته نییه که بۆ یارمهتی وهرگرتن بهرز دهبیتهوه. ئه وهش ویستی رۆژگار. هر شتیک به جیی خوئی. له گه له ئه وه شدا، میرگان دل بروایی نه دهدا که به زمانیکی به پروهالی خوئی. جوابی سالار عهبدوللا بداتهوه. به پیوستی نه دهزانی.

«به گۆری بابییه وه!»

خوئی به کاره که یه وه سهرقال کرد. هر ئه و ماوه کورتهی میرگان دهستی له ژیر بهردی سالار عهبدوللا نه بوو.

میرگان گوئی لیوو که سالار عهبدوللا باسی کرینی ته پراکتوری دهکرد. بۆی ده رکوت که شهریکه سهره کییه کانی ته پراکتور، زبیحوللا و زاواکهی ئاغامهلهک و کوئخا نه ورۆزن. پاشان هاتنه سهر باسی ماتوری ئاو و یهک خستنه وهی زهوییه کان. پاشان دهمه تهقی که وته نیوانیان و میرگان به جوانی گوئی لینه ده بوو. که وایه خه یال. هه تا ئه و جییهی عهلی گه ناو گوتبووی و میرگان کهم و زور له م و له وی بیستیوو. قوله به گه کان دهستیان دابوو دهستی یهک و دهیانویست ئه و کاره به ره و پیش بهرن. به شی کوئخاش له و نیوه دا، جگه له وهی که بووی به قسهی عهلی گه ناو. دیمه کان، ئه و شوینانهی ئاوی ماتوری پیناگا، هه تا دوو سال به ته پراکتور بیکیلن. به لام میرگان هیشتا بروای نه دهکرد که ئه و کاره یان سهر بگری.

دهنگی زاواکهی ئاغامهلهک بهرز بووه:

- پرۆژه که یان قه بوول کرد. پسته کاری له م ولاته نۆبه ره یه. ئه گه ر بیگری، که ئیشه للا ده شی گری. ئه و ولاته له م باره وه ده خاته ئه و بار. حیسابی به ره مه که ی، له سهر کاغهن، هه شت سال دواتر. به خه لوار ده بی.

میرگان خه به ری له کاره شاراره کان نه بوو، ته نیا بیستیوو که مامی قودرهت په له زهوییه که ی خوئی فرۆشتوو و به جیی ئه و گوايه. قه ولی داوه له سهر ماتوری ئاوه که کار دهکا. باوکی قودرهتیش که ریشی له بارمهتی کوئخا نه ورۆزدا بوو. چونکه تریاکه که ی له ئه و ده کپی و رازی بووبوو که په له زهوییه که ی بفرۆشی. به لام هیشتا، جگه له میرگان زور کهسی دیکه مابوون که سالار عهبدوللا و شه ریکه کانی ده بوو له گه لی پیک بین. له و نیوه دا کوره کانی سه نه م له سهر داوای سالار عهبدوللا و زاواکهی ئاغامهلهک هاتبوون و ئیستا له سهر لیواری هه وزه که دانیشتیوون. ئه سفهر غه زی به ملی دریز و شان هه ره که له کانییه وه، دالگوشت و خال له سهر چه نه؛ سهری داخستبوو، به ورده خیزی سهر له پی دهستی کایه ی دهکرد، گوتی:

- نا، نا. من لی ره نیشته جیم سالار گیان. من پیاوی کاری هه نده ران نیم. من له زه مینج ده مینمه وه. هاوینانه خۆم به و چه ن برکه شووتییه وه سهرقال ده که م. دوو ده نک شووتی لیده که مه وه و دهممی پین ته ر ده که م.

- به جیی ئه وهش تریاکي ده ره جه یه ک له کوئخا نه ورۆز وهرده گرم و پیت ده دم، غه زی. قازانجی تو له وه دایه؛ ده توانی کاسپییه کی باشی له سهر بکه ی.

- نا! نا! سالار گیان. تریاک به نه غد له کوئخا ده کرم. گه رماوگه رم!

- ئه ی بۆچی مراد ئه وه نده به رژد و زه لیلی خوئی ده نوینی؟

مراد چاویکی له برا که ی کرد. غه زی گوتی:

- حیسابی مراد جیاوازه، زبیحوللا گیان. حیسابی من و مراد جیاوازه. مراد له زه مینج نامینته وه. دل بی ره خوئی نییه. ئه و ده یه وی برۆا. کریمی ماشینی ده وی. به لام من... من به غهیری ئیره کویم هیه به جم؟ من و دایکم خو ناتوانین وه دووی ئه و کهوین. مراد شوکور ساغه. ده توانی به هه موولایه کدا برۆا. لاوه. له هر کوئی بکه وی و هه ستیته وه هیچی لینایه. به لام من بایه کی سارد لیمدا ده بی

مانگیک له جیډا بکهوم. دایکیشم له من خراپتر. من و دایکم پهک کهوتهین. گرده نشینین. سالار گیان!

زیجوللا چاییه کهی له بهر ده می غه زی دانا و گوتی:

- بیخووه؛ دهمت وشک بووه! بو ئه وهنده ده کیشی پیاو؟! بوویه ته مؤدنه سیغار.

سالار پووی کرده زاواکهی ئاغامه لهک و گوتی:

- باشه کرئ ماشیننی مراد ده بی بدهی مه گین نا؟

زاواکهی ئاغامه لهک گوتی:

- دهیده می. کریکهی مراد ده دم!

مراد به غه زیی برای گوت:

- دهمم شل بوو هیندهم پیگوتی خه رچی ریگام دهیه با برؤم! به شه کهی من بو تو، پاشان پاره کهشت دهده مه وه. ده چم کار ده کهم و پاره کهت دهده مه وه. هه ر هیچ پاشه کهوت نه کهم، لانی کهم به شی قه رزه کهی تو هه ر پاشه کهوت ده کهم! تو هه ر سه ر سوال که ری. براگیان! باشه ئیستا من چبکه م؟ خه رچی ریگام دهده یئی یان به شه کهی خو م بفروشم به وانه؟

غه زی چاییه کهی هه لقوراند و گوتی:

- هه ر ده لئی بده! ملت ده لئی تاجوویه، به لام هه ر ده ته وئ له من بیچری.

- من ده مه وئ له تو بیچرم؟! گیسکه گوله؛ تو کیی من به مه وئ لیت بیچرم؟! من

له باتی ئیجاره ی به شه زه وییه کهم کرئ ماشینم ده وئ. لیم بیچری!!

- کام به شه زه ویی تو؟! به شه زه ویی، به شه زه ویت له من داناوه! تو به عومراتی خو ت پیمه ریه کهت له و زه وییه داوه؟ من ئه و زه وییه داگیر کردووه، ده وره کهم به چالووک و چرپی په رژین کردووه. ئاره قه م له سه ر رشتووه. به چله ی هاوین بژارم کردووه و برکه شووتیم ته کمیش کردووه هه تا توانیومه چوار دانه شووتییه کوله به ره م بینم. تو ئه و کاته له کرئ بووی؟ هه ر بوئه وه من و تو له زگیک ده ر په ریوین، پیت وایه ئه وه ی هه مه به شی توشی پیوه یه؟

- هه رچی تو هه ته؟! دا جاریکی دیکه ی بلئوه! نه کا له مالی نه نکت هینابی! تو چیت هه یه؟! ئه وه ی هه مه!!

چه ند که سی دیکه ش له ره شاییه کان هاتن. ئه سفه ر غه زی بیده نگ بوو. دیبووی که ره گی ملی براکه ی هه ستاوه. ره شاییه کان باوکی قودره تیشیان له گه ل بوو. عه لی گه ناویش هاتبوو. حاجی سالم و موسلیمیش په یدا بوون. سالار عه بدوللا به ره شاییه کانی گوت له بن دیواره که دانیشن. مراد هه ستا. غه زیش هه ستا. میرزا حه سه نی زاوای ئاغامه لهک جزدانه کهی له باخه لی ده ره یئا و مرادی بانگ کرده ئه ولاره:

- تو مه گین غه یری خه رچی ریگا شتیکی دیکه ت ده وئ؟! من کرئ و خه رچی ریگات به ته واوی ده دم. ئیتر بو ئاله تی بووی؟! مراد گوتی:

- جاری. جاری نا میرزاخان. دواپی... من... من...

تو کارت به به هه شت و دؤزه خه کهی نه بی! پاره ی خو ت وه رگره و برؤ. من خو م به جو ریگ له گه ل غه زی ده سازیم. کلکی له مشتماندایه!

میرگان سه ری له درگاکه هینا ده ری و گوتی:

- هوئی... ئه سفه ر غه زی؛ خه رچی ریی براکه ت بده با برؤا، ئه گه ر ده ته وئ زه وییه کهت نه فه وتی!

غه زی که له ده م دالانه که بوو ده وییست برؤا، ئاوری بؤلای میرگان داوه، گوتی:

- ئه گه ر دل ت بو ی ده سووتی، خو ت بیده یه! هه روه ک کچه کهت که ده تو یست بیده یه!

- که ره دیز! من له به ر خو ت ده لیم. زه وییه کهت له کیس ده چی، ئه و شه ریکی تویه؛ بو بوویه ته که ری کهنده لان!

- ری و شوینم بو مه کیشه تو! مراد شه ریکی من نییه. ئه گه ر پاره ش له میرزاخان وه رگرئ له سه ر خو یه تی، له به ر زه ویی من نییه. هو ی خه لکینه! ئیوه به شایه د بن. مراد هیچ هه قیقی به سه ر زه ویی منه وه نییه! میرگان به سه رو ده سستی

قوراپییه وه له هه ویوانه که وه خۆی گه یانده هه وشه وه وه دووی غه زی که وت. غه زی رویشتبوو. گه پاره بۆ لای مراد و کیشایه ئه ولاوه:

. ئه گهر مه به ست خه رجی ریگایه، من ده تده می. مه یفرۆشه!

. خه ریگی چی به گوپی کورپی خه لکدا هه لده خوینی، میرگان؟!

میرگان بی ئه وهی گوئی به قسهی سالار عه بدوللا بدا، روپی بۆ هه یوان و خۆی کرد به وه تاغه که دا. مراد به دوی براکه یدا رویشت و شه ریکه کان که وتنه چه نه لیدان له گه ل په شاییهی کان. زاواکهی ئاغامه له ک په زایه تنامه یه کی نووسیوو نابووه ژیر دۆشه که کهی که به په شاییهی کانی واژو بکا. بهر له هه موویان په زایه تنامه کهی نیشانی حاجی سالم دا:

. خۆ من له خوازهوی ملکم نییه!

. ئه وانای دیکه ش نیانه حاجی گیان. مه به ست په زایه تنامه یه که له خه لکی گونده کهی وه رگرین. ئیوه ش ناهیلین بی به ش بن. هه موو که س ده توانی واژوی کا، یان قامکی پیوه نی. موسلیم؛ تۆش وه ره!

میرگان سه رقالی کاره کهی بوو، هه سستی به دهنگه کان ده کرد. ده بیست. هه موو دهنگه کانی لیک ده کرده وه: نارازی. به گله یی. مه رای. ترساو. که مته رخه م و سه رسارد. په شه ییهی کان یه کتریان ئاگادار کردبوو که سالار عه بدوللا و شه ریکه کانی خه رجی پئی دهن. هه موو هاتبوون و خه ریک بوو ده هاتن. چ ئه وانهی خوازه وییان داچاندبوو چ ئه وانهی دایاننه چاندبوو. وهک بلیی جوړیک سوال. جوړیک درۆ و سوال. قامکیان پیوه دهنه و شتیکیان وه رده گرت. په زایه تیان به شتیکی دهنه که نه یانبوو. ده بوو په زایه تنامه که به موری قامک پر بیته وه؛ پریش ده بووه. چونکه ده سستی هه رسوالکه ریک ده قامکی پیوه بوو. ته نیا چه ن که س مابوون که شه ریکه کانی سالار عه بدوللا هیشتا چه نه یان له گه ل لیده دان. به لام ئه وه گرفته ش هه ل ده بوو. میرزاخان له گه ل خه لک بوو. نه یده ویست دلی که س له خۆی بیشتینی. مه گین تاقولوقیک که کیشهی له مه وه بریان له گه لی بوو. بۆیه هیندیکی ده سه به سه ر ده بوون و هیندیکیش پازی له درگا ده چوونه ده ری.

دهنگی میرزاخان، زاواکهی ئاغامه له ک، بهرز و به گور بوو:

. ئه م کاره ی ئیمه جیاوازه له گه ل ئه وهی له زه وییه کی کاکای به کاکیدا، ده دوازه پیای برسی، که سانیکی که ته نانه ت پیمه په یه ک یان بزار چنیکی خویان نییه که گیاوگژه هه رزه کانی پی بزار بکه ن، کار بکه ن. کاریش چی؟ خویان سه رقال کردوه. من ده زانم، خۆشتان ده زانن مه به ستم چییه. ده دوازه که سی بی هیز و وزه، وهک میرووله به و زه وییه دا بلاو ده بنه وه و سالی چه ن روژ ئاره قه ده ریژن و له ئاکامیشدا سه روبه ری به ره مه که یان بخه یه سه رییه ک، پینچ خه لوار شووتی نابن. تازه ئه ویش ته نیا شووتی! بۆ ته نیا شووتی؟ هه تا سه د سالی دیکه غهیری شووتی بیرتان بۆ هیچ شتیکی دیکه ناچی. هه ر ئه وهی له باوکتانه وه فییری بوون و منداله کانتان فییر کردوه. تا ئیستا بیرتان لیکردوته وه که له م دنیا ده دا، به ره مه میکی دیکه ش به غهیری شووتی ده کری له و خوازه وییان ده دا داچینن؟ دیاره که نا! ئه گه ربه بییری یه کیشتاندا هاتی، کوا که ره سه؟ به چی ده تانه وی زه وییه که په عه مه ل بینن؟ به ده سستی به تال؟ به ده سستی به تال چی ده کری؟ ده بی ئه و خاکه پاره ی پیوه که ی! جوان بیکه ن به گویتاندا، ئه وه به هه مووتان ده لیم: زیاتر به ئه وانهی که ئیستا پییان وایه له سه ر گه نج دانیشتبوون! ئه وه جوان له گوئی بگرن، زه ویی بی تاپۆ و سه نه ده ی که سیکه که چاکتر بتوانی په عه مه لی بینن؛ کورت و کرمانجی! له خۆرا ده می خۆم شل ده که م. ئه و سی چوار که سه ی ماون پییان وانه بی قسه یان سه ر ده که وی. ئیمه ده مانه وی ئه و کاره به خۆشی سه ر بگری. دیسان چاومان به چاوی یه کتر ده که ویته وه. ئه گه ر به خۆشی و ناشتی بی چاکتره. من پیم خۆش نییه پیی ئازان و ماژان بۆ زه مینج بکریته وه؛ په نگه هیندی له شه ریکه کانم خیشه سه ر بن، جگه له وه ش، خاوه نی زه وییه تاپۆ قه باله داره کانی ئه و ده ورو به ره ش ناچارن ده ست له و سه ر سوالکه رییه هه لگرن! تا که نگی ده یان هه وی به که ر و وشتر وه رزییری بکه ن؟! ناچارن یان بیفرۆشن، یان تیکه ل بن و بینه شه ریک و به شی خویان هه بی. به بی روو ده رباستی پییان بلیم، پرۆژه ی پسته کاریی ئیمه قه بوول کراوه و ئه وه ش به مانای ئه وه یه که ده ولت ده یه وی ئه و کاره سه ر بگری!

میرگان بی ئه وهی خوی بزانی دهستی له کار راگرتبوو و بی ئه وهی ببزوی، گویی له مژولیايشی زاواکهی ئاغامه له ک گرتبوو. ئیتر قسهی میرزا به ته واوی نه ده گه یشته گویی میرگان. ژاوه ژاویکی کورت بوو که ده تگوت نییه. به نهرمی و تاق و لوق ترپهی رۆیشتنی لاقیان دههات. میرزاخان گوتی:

- ئه وانهی نه شهاتوون سلاوی ئیمه یان پیگه یه نن. زیاتر له سی جار، ئیتر راناسپیرم!

میرگان ههستی کرد ئه و قسانه ی زاواکه ی ئاغامه له ک بو ئه وه؛ بووکی له گه ل تومه خه سوو گویت لیبی. ئه وه ش کاکلی قسهی میرزاخان بوو. میرگان دهستی به کار کرده وه. ئه و هه روا له سه ر قسهی خوی سوور بوو و به هیچ شیوه یه ک نهیده ویست له گه لیان بسازی. تووشی جۆریک خیشه سه ری و پی چه قاندن بووه. جۆریک به هانه ی تیکه ل به زیزی. ده تگوت ته وا ی ژیا نی میرگان به ئه و په له زه وییه وه به نده و ئه و په له زه وییه کۆله که یه که و رایگرتووه. نه شهیده ویست له گه لیان بسازی. نه شهیده ویست باوه ر بکا که پیداگری زیاتر حاله تیکی رۆحیه یه. له گه ل ئه وه شدا میرگان خوی له خه لکی باشتر ده زانی که خوازه وی، ئه و دیمه کاره نییه که نانی میرگان و منداله کانی دابین کا. ده تگوت میرگان ده یه وه ی پیداکر بوونی خوی تاقی بکاته وه!

- گویت لیبوو پوره میرگان!

میرگان ئاوری داوه. عه لی گه ناو له دم درگاکه دا راره ستابوو:

- تو ده لیبی چی؟

میرگان گوتی:

- من نامه وی ده رووی بژیوی منداله کانم بگرم، نایفرۆشم.

عه لی گه ناو گوتی:

- ده ره قه تیان نایه ی! زۆر به یان شتیکیان وه رگرت و رۆیشتن؛ ئاخه ئه و زه وییه

خۆ هیچی لی په یدا نابی!

میرگان گوتی:

- هه رکه س کاری خوی باشتر ده زانی.

عه لی گه ناو پرسیی:

- من چبکه م؟

میرگان گوتی:

- خۆت ده زانی، که یفی خۆته.

عه لی گه ناو گوتی:

- نا! من نامه وی تو... نا! ئه گه ر تو نه یفرۆشی، منیش نایفرۆشم. ئه گه ر پیته

خۆش بی ده یخه مه پشت قه باله که ی هاجه ر.

هاجه ر خوی له سووچیک شارده وه. عه لی گه ناو گوتی:

- ئه مپۆ ناکری بچیه سه ر هه مام؟

میرگان گوتی:

- ئه گه ر فریا که وتم دیم کلله که ت لیوه رده گرم.

عه لی گه ناو وه رگه راره و به پلیکانه کاندای چووه خوارئ. میرزاخان له

هه مبه ریدا بوو. قه لافه ته درێژه که ی به مدیوه و دیودا ده خست و له پلیکانه کان

دههاته سه ری:

- تو چده که ی خاله عه لی؟

عه لی گه ناو چاوی له زاواکه ی ئاغامه له ک کرد و گوتی:

- ده بی فکری لیبکه مه وه، میرزاخان.

- توش برۆ بیری خۆتی لیبکه وه!

- له بهر درگاکه میرزاخان ماندوونه بینی میرگانی کرد و گوتی:

- هاجه ریش ماشه لالا گه وره بووه، پوره میرگان! وهختی ئه ویه ئیتر قۆلی بو

هه لکه ی.

میرگان به دم کاره که یه وه، له جوابی میرزاخاندا شتیکی گوت:

میرزا شانیدا به چوارچیوه ی درگاکه وه و سه ری داخست و چاوی له نیو

وه تاغه که کرد. میرگان سه رتا پای له قور هه لکیشرا بوو. میرزا دیسان گوتی:

- ماندوو نه بی!

میرگان کراسه کۆنیکى به سه رى گسکه که وه به ست، گسکه که ی کرد به نینو سه تلی قوراوه سپییه که دا، پشتی هه لئینایه وه و گوتی:

- به خیر بی!

میرگان به خووشی چاک و چۆنی له گه ل میرزا کرد و به سارد و سرى جوابی سلاوه که ی داوه.

میرزاخان پرسیی:

- کورپه کانی تو خو نایانه وئ برۆن به دواى کاردا و زه مینچ به جی بیلن، میرگان؟ ده یانه وئ برۆن؟

میرگان گوتی:

- نازانم!

میرزا گوتی:

- خۆم لیره کار به یه کیان ددهم. ئه براو کورپیکى وریایه؛ به لام ئه ویدیکه کورپى کار نییه.

- کارى دنیا ئیتیر.

میرزا گوتی:

- من به جی تو بم عه باس له گه ل کورپه کانی دیکه ی زه مینچ دهنیرم برۆا به دواى کاردا. لینیگه رۆ برۆا به دواى کاردا و خوشه بی.

میرگان گوتی:

- با بزائم.

میرزا گوتی:

- ئه گه ر ویتت بینیری، من خۆم کرئ و خه رجی ریگا که ی ددهم.

میرگان گوتی:

- ئه گه ر بیه وئ برۆا، کرئ و خه رجی سه فه ر لای خو شم ده ست ده که وئ!

- خودا شوکر که هه ته. چاکه. ئه وه له کاریکى دیکه خه رج که. من ئه و پارهییه

له باتی ئه و قه رزه ی له سه رمه، ده تدهم.

- کام قه رز، میرزا؟ قه رزی چی؟

- هه ر ئه و خوازه و بییه ئیتیر. من ویژدانم قه بوول ناکا بلیم کوی که نه وه و برۆن. خودا هه لئاگرئ.

- بو برۆین میرزا؟ بچین بو کوی؟

- خو ت گیل مه که میرگان. ئیمه خوازه ویمان تا پۆ کردووه. ده مانه وئ هه موو په له زه و بییه کان بخه ینه وه سه ر یه ک و نه مامی پسته ی لیده یین.

پسته کاریش زه ویی وای پیویسته. ده زانی ئه گه ر پسته کاری ئیره بیگرئ، زه مینچ ه یچ، هه موو ئه م ده قه ره ئاوه دان ده بیته وه؟ ئه ندازیاره کان ده لئین نه مامی پسته ی ئیره له نه مامی پسته ی (ره فسه نجان) باشتره. ده مانه وئ ئیره ئاوه دان که ینه وه، ئاخه ر تا که نگى هه ر شووتی داچینن؟!

- ده ی باشه؛ له و ئاوه دانییه چی وه ده ست من ده که وئ؟

- وه ده ست تو؟ ئاوه دانی بو هه موان باشه. خو هه ر تو نیت شتیکت وه گیر که وئ!

- ئه ی خو زه و بییه که م له کیس ده چی؟ بو ئه وه ده لئی چی؟

- زه و بییه که م؟! هه هه! کامه زه وی؟ چاکه ناوی زه ویشی به سه ره وه یه، خوازه وی! ئه وه زه ویی خودایه!

- ئه گه ر زه ویی خودایه خو من به نده ی خودام. فه رقی چییه؟ زه ویی خودا ده بی به نده ی خودا داچینن. یانی من به نده ی خوداش نیم؟

- تو به نده ی خودا نیت؟ کئ له تو به نده ی خوداتر؟ به لام ئه و زه و بییه ده بی ئاوه دان بکریته وه.

- باشه با ئاوه دان بکریته وه. مه گین من ده لیم ئاوه دان نه کریته وه؟! من له خودام ده وئ. به لام ئیستا که ده بی ده ستی لینه لگرم و برۆم هه ق و مافی خو م و منداله کانم ده بی به چی؟ هه ر ئه و سی چوار گه لایه ی ده ته وئ بیده یه ده ست کورپه کانی من؟!

- تو ده لئی من چکه م؟ دارونه داری خو م بکه مه چنگی تو وه؟!

- من که ی وام گوتو وه؟!

- تو هه روا ده لئی! ئه ی ده لئی چی؟



- من دەلیم چوار پوژی ترکه به ره مه که ی پینگه یی، سیریکی دیته سه سفره که ی من؟ ها؟!

- بۆ بیته سه سفره ی تو؟ تازه هه تا ئه و کاته خودا ده زانی کئ ده مرئ و کئ ده مینئ! نه مامی پسته دواى حهوت سال دیته بهر. دواى ئه و حهوت ساله به ره و ئاوه دانی ده چی!

- وه لحاسل به شی من له و ئاوه دانییه ده بی به چی؟

- به شی تو؟ له و پوژه پوشتتره. یه کئ له کورپه کانت ده خمه سه رکار. ئیتر چیت ده وئ؟

- هه ره ئه وه؟!

- ئه ی چی؟

- هیچ!

- ده ی باشه هیچ. نازانم من بۆ دم ده نئمه ده می تو؟ ژنی ئاقل ناقیس. من خه ریکی چیم!

زیحوللا هات بۆلای میرزا و گوتی:

- میرگان که له وه کیشمان له گه ل ده کا؛ وادیاره؟

میرزا گوتی:

- لئی گه ری با که له وه کیشی بکا، شان و ملی خوی جده و ده بی!

زیحوللا شان به شانی میرزا له هه یوانه که هاته خوارئ و گوتی:

- له گه ل عه باسی کورپی چاکتر ده توانین پیک بین. چاوی به پاره بکه وئ، ده می ره ق ده بی.

میرزا گوتی:

- به گوپی باوکه که ران گاوه که یه وه. من له میوینه یه ک ناترسم!

حه وشه ی مالی زاواکه ی ئاغامه له ک چۆل بو بوو. زیحوللا و میرزا له حه وشه که چوونه ده ری. کوپخا نه ورۆزیش به دواياندا پویشت و له ژیر تاقی

به ره هه یوانه که سالاریش پینان گه یشته وه. کوپخا نه ورۆز گوتی:

- بیچاره لئی قه و ماوه. به جوړیک رازی که ن. بیست - سی تمه نیک ئه ملاوئه ولا، به زایه ناچئ. وه ک ئه وه وایه پیاو زه کاتی دا بئ.

میرزا له سه ره خواجه نشینی بهر درگا که دانیشت، جگه ره یه کی له گیرفانی ده رهینا و گوتی:

- لاپره سه ن و که ران باگاوه؛ ده نا من قسه یه کم نییه. هه ره له بهر ئه وه ی له نیو دیدا ده ستکورت و جیی خیره، من ده مه وئ له گه لی بسازییم، به لام دیوته چۆن...

- کوپخا نه ورۆز وه ریکه وت و گوتی:

- من ده چم به لکوو رازی که م.

ئه براو به هه ناسه برکی هات. سالار عه بدوللا پرسیی:

- چاکه؛ چت کرد؟

ئه براو گوتی:

شوفیره که گوتوویه ته پراکتوره که ی ئه مشه ویش وه کار ناکه وئ. چرا که شی ده بی بگوپردری. گوتوویه سه بینی زوو ده گاتی.

سالار گوتی:

- سه بینی به یانی زوو بچۆ سه ر ریگا که. حیسابت له گه ل عه لی گه ناو پاک کرد؟

ئه براو گوتی:

- حیسابییکی وامان نه بوو.

سالار چاوی له شه ریکه کانی کرد و به ته شه ره وه گوتی:

- توونه وانیش بوو به کار؟! تازه هه و خه ریکه گه رم ده بی. تا شه ش حه وت

مانگی دیکه کئ ده چی بۆ حه مام؟ کابرا له گوئ جۆگه یه ک سه تلئ ئاو به خۆیدا ده کا.

کوپخا نه ورۆز گه راوه. میرگان و هاجه ریش به دوايدا هاتن. وادیار بوو کاریان ته و او بوو بوو میرگان کیسه ی که لوپه له کانی نا سه ر شانی هاجه ر و که به

نیو پیاوه کاندا تیده په ری به زیحوللای گوت:

هه قده ستی سپی کارییه که بده به ئه براو بۆم بینئ زیحوللا!

میرزا چاویکی له کوپخا کرد. کوپخا سه ری راوه شانند و گوتی:

- نا؛ مل نادا!

میرزا له سهر سه کۆکه ههستاو گوتی:

- دهیهینمه سهر ری! کوربه تو؛ به عهباستان بلی شهوی بی بو مالی زبیحوولا

کارم پییه تی!

ئه براو گوتی:

- به سهر چاو.

میرزا و زبیحوولا و سالار عهبدوولا له درگا که چوونه ده ری و ئه براو چاوی

له پویشننه که یان بری. حاجی سالم و موسلیمی کوری له بن دیواره که ده رکه وتن

و به دوا ی میرزا و شه ریکه کانیدا وه ریکه وتن. کوپخاش ده بوو برپوا؛ به لام

به رله وهی درگا که پیوه دا چاوی له ئه براو کرد و گوتی:

- دایکی لاپره سه نت هه یه توش!

### به ندی سییه م:

عه باسی سلوچ که له درگای مالی زبیحوولا هاته ده ری، رهنگی گۆرپوو. رازی بوونیکی تیکه ل به دل خورپه. شه که تیی رۆژانه ی له له شی په ریبوو، یان له له شیدا ون بووبوو. ئه و گه لا پارانه ی له زاواکه ی ئاغامه له کی وه رگرتبوو توند له قوله میچه ی گرتبوو و دهیزانی چییان لیبکا. ده بوو بیشاریته وه. قهت نهیده ویست کهس پاره ی به دهسته وه ببینی. هیچ شتیکی روون و ئاشکرا نه بوو. هه میشه شتیکی دهشارده وه. هه میشه پیخۆش بوو شتیک بشاریته وه. ته نانه ت دۆراندن و بردنه وهی خۆی له قوماردا. نه ک هه مووی، لانی کهم چه ند قرانیکی. یه کئ له و کارانه ی عه باس به دل که یفی پیده کرد، شارده وهی شتیک له موله و بوو. ئه گه ر ئه وشته، هیچ شتیکی نه بوایه. ئه و ههستی بی باوه رهی و پر له ره شینی و نائه مینه ی له خه لکیدا دهیدی، وای له ناخیدا ریشه داکوتابوو، که جاری وابوو حاشای له ئاشکراترین کاره کانی ده کرد. زۆر درۆکانی ئاشکرا ده بوون، به لام گوئی لینه بوو که خه لکی به درۆزنی بزنان و ناوی چل درۆی به سهردا بپرن. ئه وهی بو گرینگ بوو، ئه وه بوو کهس نه زانی عه باسی سلوچ چده کا؛ ئه گه ر بمانه وهی باسه که زیاتر شی کهینه وه، وا ساده و ساکار ده بیته وه که: عه باس نهیده ویست کهس بزانی ئه و قرانیکی خۆی چ لیده کات و له کوئ ده یشاریته وه! ئه و خووخده یه شی نه ک به ته نیا له ودایی، به لکوو که مو زۆر له هه موو هاوشیوه کانی ئه ودا بوو. ئیستا گرفتیک که عه باسی خستبووه ته نگژه وه، ئه وه بوو که چۆن ئه و شه ره له گه ل دایکی داکوژینی. له وهش گرینگتر چۆن بتوانی نیوهی ئه و پاره یه پاشقول دا بو خۆی و نیوهی تری بدا به دایکی که سه رکۆنه ی نه کهن. ده مو ده ست ریگیاهه ک که به بیریدا هات ئه وه بوو، هه ر چۆنیکه نیوهی پاره که له جیگیاهه ک بشاریته وه. هه ر بویه به ره و که لاوه یه ک خوشی و دۆخینه که ی کرده وه. پزروی

پاتۆلەکهی باشترین جیگا بوو. له کهلاوهکه هاته دهری و بهنهخوینەکهی بهستهوه. ئیستا تهنیا دوو گه‌لا له مشتیدا بوو؛ نرخى به‌شه‌کهی خۆی بوو له فرۆشتنى خوازه‌وى. یانی دوو دانگ له شه‌ش دانگی په‌له‌ زه‌وییه‌کهی میراتی سلوچی به میرزا و شه‌ریکه‌کانی فرۆشتبوو.

له کۆلان چاوی به ژنه‌کهی عه‌لی گه‌ناو کهوت که وه‌ک تارمایی به‌ره‌و پێشه‌وه ده‌خشی. ورد، زۆر ورد ده‌رۆیشت. ده‌ستیکی به‌ دیواره‌وه گرتبوو و ده‌سته‌کهی تریشی دارێکی خوار و خێچی پێبوو. کز و لاواز ده‌هات. خه‌شی لاقی وه‌ک ده‌نگی بالی شه‌مشه‌مه‌کویره ده‌چوو. عه‌باس له ده‌ست خۆی پزگاری بوو. روقیا بیر و هۆشی برد بۆ لای خۆی. ئه‌گه‌رچی روقیا چه‌ند رۆژ له نه‌خۆشخانه‌ی شار کهوتبوو، به‌لام هه‌چ له‌وه نه‌ده‌چوو چاک بووبیته‌وه. رۆژ له‌گه‌ل رۆژ خراپتر ده‌بوو ده‌تاواوه. یه‌سقانه‌کانی ده‌پووکانه‌وه و له‌ر و لاواز ده‌بوو، پێستی به‌ ده‌موچاوییه‌وه وشک هه‌لگه‌رابوو. هه‌یزی قسه‌ کردنی نه‌بوو. لاقی ئیتر هه‌یزی هه‌لگرتنی ئه‌و چه‌ند مسقاله‌ یه‌سقانه‌شی نه‌بوو، بووبوو ته‌شی.

عه‌باس له‌ نزیک روقیا راوه‌ستا و به‌ ده‌نگی که‌ به‌رز وه‌ک ئه‌وه‌ی روقیا که‌ر بێ-گوتی:

- چۆنی داده‌ روقیا؟ باشی؟

روقیا پالیدا به‌ دیواره‌که‌وه و تۆزی پشووی هاته‌وه به‌ر خۆی. ده‌نگوت هه‌ر ئیستا ده‌مری. به‌ پال دیواره‌که‌وه دانیشته‌ عه‌رزى. هه‌زیدا سه‌ر قوله‌ داره‌که‌ی ده‌ستی و به‌ هه‌ردوو ده‌ستی داره‌که‌ی گرت و که‌وته نووکه و ناله. ده‌نگی زۆر به‌ دژواری ده‌رده‌هات. هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌گه‌یشته‌ گوتی عه‌باس. ده‌نگی زۆر دوور بوو. زۆر دوور. ده‌نگوت له‌ پشت ته‌پۆلکه‌ لمه‌وه، له‌گه‌ل لووره‌ی ره‌شه‌بایه‌کی گه‌ره‌په‌چ ده‌گاته‌ گوتی. ده‌نگی ژنیك، مروڤیک، به‌رخیک که‌ له‌ ئاوی و له‌ میگه‌ل به‌جیماوه و له‌ گه‌رده‌لول و گه‌ژه‌ لمی بیاباندا گه‌ری خواردوو. نووزه‌ی شه‌که‌ت و تینوو و نووساوی ته‌مه‌نیک له‌ بیابانی مه‌رگه‌وه ده‌هات. ده‌نگ، ده‌نگی روقیا نه‌بوو؛ لیك خشانى ساقه‌تی وشکی گه‌نم. گوله‌ جۆی وشک و په‌ریو. قه‌لتاس له‌ گه‌رووی گه‌رابوو. ده‌نگ له‌ ناخی خاکه‌وه ده‌هاته‌ دهری. به‌ راستی روقیا نه‌مرد بوو؟!

- نا؛ خه‌ریکه‌ ده‌مرم. خه‌ریکه‌ ده‌مرم. چوو بووم... چوو بووم که... بچم... بچم بۆ مالى ئیوه... مالى ئیوه... مالى ئیوه...

- ده‌ی بۆ؟ بۆ؟

- ده‌چووم... چوو بووم که... که... به‌ دایکت بلێم که... بلێم که... خودایه‌!... بۆ

هه‌ناسه‌م.. بۆ هه‌ناسه‌م... یه‌کجاری... یه‌کجاری راناوه‌ستی؟!

- ده‌ی چوو بووی بلێی چی؟

- بلێم که... که... لانی که‌م... لانی که‌م راناوه‌ستایه‌ی... راناوه‌ستایه‌ی... من... من

بمرم... پاشان... پاشان...

- پاشان چی؟

- پاشان... پاشان... دواى مردنى من... که‌که‌ی... که‌که‌ی... بدایه‌ به‌ میرده‌که‌م...

به‌لام... به‌لام... گه‌رامه‌وه... گه‌رامه‌وه... هه‌چم نه‌گوت... چونکه‌ دیتم... دیتم... له‌ دل

خوما گوتم... وتنه‌که‌ی فایده‌ی چیه‌... فایده‌ی چیه‌... فایده‌ی چیه‌؟!

روقیا سه‌ری نا به‌ دارده‌سته‌که‌وه، تۆزی مات بوو و پاشان هه‌یزی له‌خۆی دا به

هه‌ر له‌ونیک بێ هه‌ستی؛ به‌لام نه‌یتوانی. دیسان که‌وته‌وه. عه‌باس چوو به‌ بن پیلی.

روقیا توانی هه‌ستی. هه‌ستاو ده‌ستی به‌ دیواره‌که‌وه گرت. راوه‌ستا، پشووی

هاته‌وه به‌ر خۆ و ورده‌ ورده‌ وه‌ریکه‌وت. هه‌یاش و له‌ سه‌ره‌خۆ وه‌ریکه‌وت.

رۆیشتنی کیسه‌ل. له‌ویش شینه‌یی‌تر، عه‌باس له‌ دلای خویا گوتی: «ئو چوار

هه‌نگاوه‌ هه‌تا نیوه‌ شه‌و ده‌بێ به‌ریوه‌ بێ!» تاوی راوه‌ستا و ته‌ماشای کرد. نه‌ک به‌

ده‌مه‌وه‌ بدری به‌ عه‌رزیدا! دیسان روقیا ده‌نگی هات. عه‌باس گوتی هه‌لخست. روقیا

نالاندی:

- خه‌ر له‌ خۆی نابینی... خه‌ر له‌ خۆی نابینی... خه‌ر... له‌ خۆی... نابینی! ئه‌ی...

خوایه‌... چاره‌ ره‌ش بن... خه‌ر له‌ خویان نه‌بینن... یا خوا نه‌حه‌سه‌ینه‌وه...

نه‌حه‌سه‌ینه‌وه... یاخوا خۆشی له‌ یه‌ک نه‌بینن... ده‌نگی روقیا له‌ پێچه‌لاوپووچی

کۆلانه‌که‌دا بزر بوو. عه‌باسیش شینه‌یی‌تر له‌ پێشوو به‌ره‌و مالى ملی پێوه‌نا.

ئه‌مشه‌و مالى سلوچ حال و هه‌وايه‌کی‌تری بوو. له‌ شه‌وانی دیکه‌ قه‌ره‌ باله‌غتر

نه‌بوو، به‌لام پز جموجۆلتر له‌ جاران بوو. خه‌زانی مالى ژيانى یه‌ک شنه‌وه‌ی شه‌وانی

دیکه یان وەلا نابوو، کردەو هەیان رەنگدانەو هەیکە تازە ی پێو هەیار بوو. راست وەک ئەو کاتە ی کە هەتاوی بە یانی پایز لە لک و پۆپی دارو دەو هەنی دەدا. کارژیکێ سارد و وشک کە دايمه بەسەر ئەو خیزانەدا کەشابوو. خەریک بوو لەبەر یەک دەچوو. کارژە کە دەدرا و ئەو خەریکی هاتتە دەری بوو. دەهاتتە دەری و هەریکام بە پیتی توانای خۆی بالی لیک دەدا. قانەیان دەکرد. بەملاوئەولادا دەگەرەن. بێ ئۆقرە. هیندیکیان تەنانەت پێیان ناخۆش نەبوو هەلبەزن. هەریکام بیانوو یەکیان بوو بۆ شادی کردن. لەو ناویدا عەلی گەناو گەرچی وە پووی خۆی نەدینا. بەلام لە هەموویان دلخۆشتر بوو میرگانی ش بەش بە حالی خۆی شاد بوو. ژیا نی تۆزی گۆرابوو. کچ بە شوودان بۆ دایک زۆر خۆشە. بەو حیسابانە ی کە خۆی لێ خۆش کردبوو، تەواو رازی بوو. هاجەریش کەم و زۆر رازی بوو بوو. چونکە ئەو ئەگەرچی بە دل پێخۆش نەبوو بەلام خەریک بوو لەو پۆزانە نزیک دەبوو کە هەموو کچیک تووشی دەبی و چاوەروانییەتی: زەماو هەند.

هاجەر بەخۆی سەلماندبوو کە هەموو شوو کردنی بە شیکێ مەرۆف بە دلی خۆیەتی و ئەویدیکەشی بە هیزی خەیاڵ بە دلی دەبی. مەرۆفە ئیتر! جاری وایە دەتوانی چاوی پۆشی لە زۆر شت بکا. بۆ وینە هاجەر هیشتا نەبوو بوو سێزدە سالان؛ یان ئەو هە ی عەلی گەناو ریشی ماش و برینج بوو بوو. لەسەر یەک قەبوول کردنی ئەو هە ی بوو کیک دەچیتە مالی پیاویک کە نەک بۆنی ژنی پێشووی لیدئ، بەلکوو ژنەش هیشتا لەو مالا دایە و هەمیشەش دەبی. وەک تاپۆیەک. گۆچانیکی بە دەستەو هە ی و دايمه و دەرهەم لەو مالا دا، لەو مالا چکۆلە ی عەلی گەناو دا دەگەرئ. پوقیا! ژنی کە بوو بوو یەک پارچە تووک و نزا. کە دەنگی ئیتر لە دار و دیواریشەو دەبیسترا. ژنی کە چاوی لە پشت پەردەشەو دەتبینن. بە دوو چاوی تەم لینیشتوو هە، بە رەنگی خەو. لە قوولایی هیلوونی چاوی هەو تیت دەروانی. هەمیشە تیت دەروانن و شتیکی شارووت لێ دەپرسن. ئەو چاوانەش لە قسە یەک زیاتریان لە گەل تۆ نییە. تەنیا قسە یەک کە نایەتە سەر زمان. بەیان ناکرئ. هەزاران وشە دەگوترئ، بەلام ئەو وشە یە نەویژراو دەمینیتەو هە. قسە یەکی نەویژراو هەمیشە

تازارت دەدا. بەلام مەرۆفە ئیتر! هیندی جار دەتوانی چاوی پۆشی لە زۆر شت بکا. هاجەر دەبوو چاوی پۆشی لە زۆر شت بکا.

عەلی گەناو گوتی:

- بە هیوای خودا، هەر لەوێ ماره ی دەکەین. مەلای ئاشنام هە یە.

میرگان پیاڵە ی چایی لەبەر دەمی عەلی گەناو داناو گوتی:

- بە هیوای خودا!

عەباس لە نیو چوارچێوە ی درگا کە دا ویستابوو. میرگان سەری بۆ لای عەباس سووراند و گوتی:

- چبوو؟! چکاریان پیت بوو؟

عەباس هەر لەبەر درگا کە، لەسەر دەستارە کە دانیشت و گوتی:

- خوازەو بیان دەویست، منیش پیم فرۆشتن.

- فرۆشتت؟ چیت فرۆشت؟

- ئەو بستە زەوییه!

میرگان نەیزانی دلی سەر بوو، یان سەری گری گرت. هەستا سەر چۆک و گوتی:

- فرۆشتت بە میرزا؟!

عەباس گوتی:

بە هەمویان!

بە ئیجازە ی کئ، ها؟

- بە ئیجازە ی خۆم!

- ئاخر تۆ کئی؟ چکارە ی؟!

- من کوری سلووچم. کورە گەرە ی. ئەوان پێیان گوتم.

- ئاخر مەگەر تۆ گەرە ی هەمومانی. تۆ مەگین وەکیلی ئیمە ی! ئەو پەلە

زەوییه هی هەمومانە.

- من به شه که ی خۆم فرۆشت. پیت وایه ئه وهش مسه کانه بیبهی بیشارییه وه؟! تازه تو ژنی سلوچی و لهو زهویی به شت ناکه وئ! ئه وان پیمان گوتم. ژن ته نیا له مال و که لوپه لی نیو مال به شی هیه. ئه وهش ئه وان گوتیان.

میرگان وهک ئه وهی خه ریک بئ ببووریتته وه. سه ر و شانی به دیواره که وه نا و تووک و نزای کرد:

- پۆله گیان!... خودا بتگرئ! تو قوربت به سه ردا کردین. قور! ئیستا من چۆن قسه ی خۆم به گوئی ئه و ناپیاوه دز و خویرییانه دا بکه م؟! خودا بتکوژئ، خودا له منت بستینی پۆله!  
عه باس گوتی:

- تو تف له به روکی خۆت ده که ی! هه موو خه ریکن ده یفرۆشن و ده روژن، هه ر تو به تا قی ته نیا پیت چه قاندوو و نایه سه ر پئ!  
میرگان سه ری له دیواره که کرده وه و گوتی:

- هه موو چاویان ده رئ. ئه وه هاتوو ئه وان شتیکیشیان به سه ره وه دا، به من چی؟! تو بۆ بوویه به ردی ئاژاوه و خۆت داوه ته ده ست ئه و بۆره کانه؟

- له به ر ئه وه ی من ویستم کاری هه وه ل و ئاخری خۆم یه کلایی که مه وه. بۆ ده بی پیاو ئه وه نده گه مژه بی؟ ئاخری ئه وان ده ست به سه ر ئه و زه ویانه دا ده گرن، که وایه بۆ به یلم کار بکه ویتته ناخۆشی؟ به کام پشتیوان؟ که وایه وه ختی سه تله که یان وه به ر گوانتدا ده بی شیر داده ی ئیتر. له قه هاویشتن ه یچ فایده یه کی نییه! دیسان ئیمه له مه ولا ده بی له گه لیان یه ک که وین، موحتاجیانین. ده ستیان له کار دایه. هه ر ئیستاکی ده یه وئ کوره که ت بنیته سه ر ته راکتور؟!

میرگان و عه لی گه ناو به ره و ئه براو وه رسووران. ئه براو هه روا که سه ری داخستبوو پوانینی تیژی عه لی گه ناو و قورسای پوانینی دایکی له سه ر نیو چاوانی خۆی هه ست پیده کرد. تاقه تی نه هینا له وه زیاتر بیده نگ بئ. سه ری هه لینا و گوتی:

عه باس راست ده کا. من له به یانییه وه توونه وانی ناکه م و ده چمه سه ر ته راکتور!  
عه لی گه ناو پرسیی:

- چی؟ ده چیه سه ر ته راکتور؟ ئه ی توونه که چی لیکه م؟ زستان ته واو بوو؟! ها؟ زستان ته واو بوو و له ته نگانه ده رچووی؟ زه مانه وای لینه ات؟  
ئه براو بی ئه وه ی چاو له عه لی گه ناو بکا گوتی:

- خۆ من به لینم نه داوه هه تا ئاخری ته مه نم له و توونه دا بژیم! پیاو کاریکی باشتری ده ست که وئ، ده چیتته سه ری ئیتر!

عه لی گه ناو لیوی خۆی گه ست و گوتی:

- زۆر چاکه، باشه. یه کترده بیینیته وه!

ئه براو که دیویست شه ره که یه کلایی کاته وه، به دایکی گوت:

- منیش ده مه وئ به شه که ی خۆم به سالار و ئه وان بفرۆشم و پاره که ی وه رگرم. تا که نگئ وه ک ئه سپئ له نیو ئه و شه ره و شالاته دا بگنخیم؟ ده مه وئ برۆم بۆ شار شه لواریکی تازه بکرم. پیاو خۆ به و ده رپئ شه ره وه ناتوانئ له سه ر ته راکتور کار بکا!

ئه براو له گه ل هه ستان قسه ی خۆی ته واو کرد و ویستی بروا. نه یده ویست ئه و ده مقه ری سازی کردبوو، درێژه پیددا. میرگان به لوی له چکه که ی چاوی سه ری و به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی:

- باشه، توش بیفرۆشه. ده مینیتته وه به شی من و هاجه ر. من نایفرۆشم. عه باس په نچکه نانیکی له سه ر موجوعمه که هه لگرت و له کاتیکدا له گه ل ئه براو به ره و ده ری ده رویشت گوتی:

- دیسان ده لئی به شی من! خۆ قسه ی حیسابی به گویندا ناچئ!

عه لی گه ناو گوتی:

- که وایه ئه مشه و ده بی خۆم بچم توونه که هه لکه م!

میرگان ه یچی نه گوت. عه لی گه ناو هه ستا پی و گوتی:

- به یانی، له گه ل تاو که وتن دیم به دواتاندا!

میرگان ته نیا سه ری له قاند. عه لی گه ناو چوه ده رئ.

له کۆلان، عه لی گه ناو دوو براکه ی دی که شان به شانی یه ک به ره و مالی زبجوللا ده چوون.

- خوا مه باره کی بکا. عهلی ئه کبه ر خان. خوا مه باره کی کا.

حاجی سالم و موسلیم له سه ر پینگای عهلی گه ناو چه قیبوون. موسلیم به ره و  
پرووی عهلی گه ناو هات:

- به یانی. باشه به یانی. ئیستا گیرفانم خالییه. به یانی ئیشه لالا.

حاجی سالم گۆچانه که ی به پشت ملی موسلیم داهینا و گوتی:

- به یانی. به یانی باشه. حه یوان. هه موو پۆژه کان پۆژی خودان. ئیستا با بچین  
بۆ خزمهت پووره میترگان. رهنگه پووره میترگان له بری شیرینی شوو کردنی  
کچه که ی، هیلانیه ی ئیمه ی هه ژار سپی بکاته وه!

باوک و کور له تاریکه شه وه دا به ره و مالی میترگان خوشین.

عهلی گه ناو تۆزی راوه ستا و پاشان گه راوه و به شوین حاجی سالم و  
کورده که یدا پۆیشت.

عهباس و ئه براو له درگای مالی زیحولالا هاتنه دره ی. زیحولالا هه قده سه ته که ی  
میترگانی دابوو به ئه براو. ئیستا دهبوو ئه براو به شه که ی خوی بشاریته وه بۆ ئه وه ی  
له گه ل هه قده سه ته که ی دایکی تیکه ل نه بی. عهباس دلوقان و هاوړی، به دوری  
ئه براودا دهات و له بن گویدا ورته ورتی ده کرد:

- پاره زه مینجی داگرتوو! ده زانی، هه موو بوونه خاوه ن پاره. نازانی ئه مرۆ  
خه لک چه نده یان پاره وه ده ست که وتوو. میرزا و شه ریکه کانی له به یانییه وه هه روا  
پاره دالبه خش ده کن!

ئه براو گوتی:

- ئه وانه مرۆفیکی ده ستودلبازن. وهک عهلی گه ناو نین خۆ! به وه هه قده سه ته  
پیدانه ی! چاوانه ی به خشینی له قوونی که له شیر ته نگتره. کاتی دوو قران ده خاته  
دهستی که سه یکه وه، ده لایی گیان به مه لکه مووت ده دا! تس خوری سه گباب. پیاو  
هه میسه لای پیاو کار بکات؛ نهک لای که سه یکی ئاوا پیسکه. منیش چاک به جار ی  
لمبۆزیم له عه زدا. پیم خۆش بوو! ئیستا با خوی نیوه شه و بچی بۆ توونه وانی و  
بزانی بی خوی یانی چی؟! پپی وایه که بۆته زاوامان، ئیتر بۆته ئه ربابیشمان!

عهباس گوتی:

- من دلّم به زاویه تیشی خۆش نییه. ده ترسم تووک و نزای ژنه که ی کار له  
ئیمه ش بکا.

- وایه. ئه و ژنه به و پۆژگار ه ده گه پری و تووک و نزا ده کا.

- تازه ئیتر کار له کار ترازاوه و هه موو خه لک زانیوانه. ئیتر چمان پیده کر ی؟

کچه با پروا به دوی ژیانی خۆیدا. باشه بۆ خوی سایه سه ریکی ده بی. ئیمه ش  
ده ست و بالمان ئاوه لاتر ده بی و هه رکه س پروا به دوی به ختی خۆیدا!

عهباس و ئه براو به کۆلانه پیچه لاو پووچه کانی زه مینجا ده گه ران و له هه موو  
باریکه وه ده دوان، ته نانهت باسی سلوچ. له و تاریکه شه وه دا، چاو چاوی نه ده دی.

هه ر بویه سانتر ده کرا له گه ل یهک ده مه ته قی بکه ن. رق له یهک بوونیان له و  
تاریکییه دا دیار نه بوو و سروشتی برایه تی بالی به سه ر جوولانه وه یاندا کیشابوو.

ورده ورده هه ستیان ده کرد که به هه ستیکی برایانه وه پیکه وه ده دوین و ده گه پین.  
هه ر ئه و هه سه ته ش وای له ئه براو کردبوو، خه می کار و ژیانی عه باسی بی:

- تو ده ته وی چبکه ی؟ له گه ل ئه و کورانه ده رۆی یان هه ر لیتره ده مینیه وه؟

- هه ر لیتره ده بم. به هار کارم هه یه و هه تا ئه و رۆزه ی سه ردار و شتره کانی ده با  
بۆ بارکیشان، ده یانله وه رینم. پاشانیش رهنگه پیویستی بی ره گه لی که وم. ئه گه ر  
هه قی باشم بداتی، ده چم. و شتره وانیم پیخۆشه.

- خراپ نییه. و شتره وانی خراپ نییه. به لام ئاکامه که ی چی؟ خودا به زیادی کا  
ئه و ماشینه باریانه. باریک که چل و شتر به چل شه و ده بیه ن، ئه و به یهک شه و

ده بیا. ورده ورده ده بی ئه و و شترانه دابه ستن سه ریان برن. له م دینیه دا جگه له  
سه ردار کی و شتری هه یه؟ که س! هه ر ئه و که ره لایی دوو شه ممه یهت دیوه؟ چل

سه ری و شتر بوو. به لام هه تا بره ویان بوو فرۆشتنی و پاره کایانی دا به سوود و  
به هره و ئیستا وهک مار له سه ر خه زینه خه وتوو.

ناپیاوی نینۆخ وشک! دلی نه هات ده قرانی بۆ کاریک دانن که لانی که م چوار  
که س بتوانن نانیکی لیخۆن. من هه ر بۆ ئه وه میرزام خۆش ده وی. خوی ده خوا و

ده هیلی خه لکیش لئی بخۆن. ئه و عاده تی شیر ی هه یه و که ره لایی دوو شه ممه  
خووخده ی چه قه لی هه یه. شیر که تیری خوارد ده کشیته وه، به لام چه قه ل پاشماوه ی

که لاک له بن خولدا دهشاریته وه. پیره پیاوی چکوس و نینوخ وشک، چاوی هر خوی و گیرفانی خوی دهبینی!

عه باس گوتی:

- چاکه، هر کهس به جوریکه. هرچی بی میرزا و شهریکه کانی بیستسی سال له که ربه لایی دوشه ممه کهم ته من ترن. هیندیکیان شار و ولات گه راون. ئەم میرزایه ی زاواکه ی ناغامه له ک له گه ل هه موو کهس هه لس و که وتی بووه. نیو عهره ب و عه جه م گه راوه. ئەوهش زور گرینگه.

- وه لحاسل... من پیموایه تو وه دوا ی کاریک بکه وی که ناکامیکی بیی باشتره. وشتره وانی چیه؟! تو له م دییه دا که سیکت پی شک دی به وشتره وانی به نان و ناویک گه یشتی؟

- ناوه لالا!

- ده باشه! ئەی تو بو دته وی ژیا نی خوت له سهر ئەو کاره دانئی؟

- ئەی چیکه م؟

- بو چیکه ی؟! برؤ له گه ل ئەو کورانه وه ریکه وه! ئەوان هر کاریکیان کرد توش بیکه. خو له وان که متر نیت. هر ئەوه ی دهرؤی هه ندران ده بینی خوی شیکی چاکه. من ئەگه ر بریار بوايه دیسان تونه وانی بکه م، یه ک چرکه ش لیره نه ده مامه وه.

- ناتوانم دل لیره بکه مه وه. بیری رویشتن له می شکمدا ویره ی دی. به لام بروایی

نادا زه مینج به جی بیلم. ئیستا... بزاین چون ده بی. با بزائم!

عه باس پیخوش نه بوو له وه زیاتر له سهری برؤن. ئەگه رچی قسه کانی ئەبراو ئەو هیزه یان نه بوو عه باس له جیی خوی بزوینی، به لام دلی تووشی هه لچوون ده کرد، بنج و ریشه ی نه ده له قاند، به لام لک و پوی راده ته کاند. له جیی خوی هه لینه ده که ند، به لام ده یجوولاند. دوو دل و جارزی ده کرد. نه یده هینا سهر ری، ته نیا نازاری ددا. هر بویه عه باس نه یده ویست گوئی لی بی و قسه که ی گوری:

- چونه سهریک له مالی پوره سه نه م بده یین؟ ئەمشه و رهنکه قومار گهرم بی.

میرزا حه بیب هه موو سرو سوالکه ره کانی خه نی کردوه.

ئه براو گوتی:

من پاره ی خوم ناخه مه قوماره وه. جل و بهرگی پنده کرم بو خوم.

عه باس گوتی:

- با بچین رهنکه که یفت بگری و بیکه ی!

- نایه م؛ خوت به ته نیا بچو!

- وهره با بچین شه ریک ده بین.

- نایه م! پاره ی خوم حه رام ناکه م.

- که وایه لانی که م وهره له په نام دانیشه، به لکوو شانسم بو بیی.

- نا! پی نانیمه ئەو شوینه. شه یتان ده چیته که ولم.

- باشه ته نیا ده چین سهریک ده ده یین. بزاین مرادی پوره سه نه م سبه ینی

وه ریده که وی، یان هر قسه ی هه یه؟

مراد وه ریده که وت، که تای درگا شره که ی کرده وه ده موچاوه پان و زله که ی به

زهرده یه ک گه شایه وه و وه یزانی عه باس و ئەبراو بو ئەوه هاتوون له گه لی بینه

هاوسه فه ر، گوتی:

- چاکه، به خیر بین. وهرنه ژووری.

عه باس له ریوه پرسیی:

- کی لیته؟

مراد گوتی:

- که سی لی نییه! ئەمشه و خه لوه تی چوله. غه زیش خه وتووه.

- یانی ئەمشه و هیچ کهس نه هاتووه؟!

- مرادی سه نه م پیکه نی و گوتی:

- توش گه لحو ی ها! ناخه ر که سیک بیهه وی ری هه ندران بگریته بهر و بروا،

دی لیره کری ماشینه که ی بدوری نی؟

- که وایه هیچکه س...

- دوو کهس له چه قه له کان سهر له ئیواری به و هیوایه هاتبوون، به لام لووتیان

له بهر دراو ئیستاش هر له ژووری وهر که وتوون و وه نه وز ده دن.

حه تمهن قاسمه شهل و حه بیبه گزرهن، ها؟  
 - ئافهرم. حه ریفه کانی چاک ده ناسی! چنگ و چریان هیشتا کراوه یه. قاسمه شهل  
 خه ریکه له گهل خوی پاستور دهکا. ئه گهر پاره کانت له گیرفانتدا قله سه ما ده کهن.

وه ره برۆ، زور چاوه رین!

ئه براو قولی براکه ی گرت:

- نه چی ها! ئه دوو منجره رووت ده کهن.

عه باس پاشه و پاش کشاوه، به ره و بن دیواریک خوشی و له کاتیکا له بنه وه  
 چاوی له مراد و ئه براو ده کرد، دهستی برد بۆ پزووی پاتوله که ی.

مراد به ئه براوی گوت:

- ده زانم عه باس قوونی کاری نییه. به لام تو خو له گه لمان دئی!

ئه براو گوتی:

- من لیره کارم پهیدا کردوه. کاریکی باشیش. بیری لیکه وه! پیاو له سه ره  
 ته راکتور دانیشی و بیینی چون ئه و گاسنه جه رگی زهوی دهری! ئه و زهوییه ی  
 هه تا پاره که به هه زار زه حمه ت ده کرا هۆگانی که هه تا نیوه رۆ به جووتی گا بکیلی.  
 تازه ئه گهر گاش بو بو وایه، به کهر! زور خوشه، ها! وا نییه؟!

- خوشه، به لام کاتیک که توش به شت به سه ره ئه و زهوی و ته راکتوره وه هه بی.

- وایه ئه گهر پیاو هی خوی بی چاکتره؛ به لام ئاواش هه ر خوشه. تو تا ئیستا  
 گویت له گرمه ی بووه؟ ماشه لالا؛ ده لینی له شکه ریک به زری ئاسن و پۆلاوه دهرۆنه  
 پیشی. گرمه گرمیکی هینده خوشی هه یه پیاو له خوشیانا گه ز گه ز بالا دهکا. ئه گهر  
 ئاو و زهوی چاکت ده بی و دوو دانه له و ته راکتورانه ش له و ده شته دا بگرمین، ئه و  
 کاته به دوو سال ئیره ده بیته به هه شت!

مراد گوتی:

- خاوه نه کانی خیری لی بیین! به لام ده لین ته راکتوریک کاری سه د پیاو دهکا؟

- سه د پیاو چییه! هه ره ئه و ته راکتوره ئه لمانه سه د و بیست ئه سپ هیزی هه یه.

تازه زوریش گه و ره نییه.

مراد پرسیی:

- ئه ری هه ره به راست ئه و دیوانه له کوئ دروست ده کهن؟

ئه براو داما. تا ئیستا بیری له وه نه کرد بۆه.

- بایی چه ندن؟ رهنگه به کهس له کرین نه یه ن!

ئه براو بیری له وه ش نه کرد بۆه.

- ئه و پوولانه ده بوو به جوړیک له و زهویانده و ده ست بیین، وانیه؟ چاوه که

پاره ی رهنج و زه حمه تی ئیمه ده چیته گیرفانی کیوه!

عه باس هات. بزه یه کی به زوری له سه ره لئو بوو، که شتیکی پی بشاریته وه.  
 مراد و ئه براو له په نا چوارچیوه ی درگا که دا له کۆلان دانیشتبوون. تای درگا که ی  
 مالی سه نه م هه روا ئاواله بوو. حه وشه که ی مالی پوره سه نه م له چالدا بوو. سی  
 پلیکانی ده خوارد و هه تا ته ختی حه وشه که. ته نیا وه تاغیک و خه لوه تییه کیان بوو.  
 وه تاغه که جیی به نگ و نیرگه له کیشانی پوره سه نه م بوو. خه لوه تییه که ش جیگای  
 قوما ر کردن. خه لوه تییه که زیاتر به ده ست غه زییه وه بوو و به سه ره قوما ر و  
 قوما رکه راندا راده گه یشت. درگای وه تاغه که که لینیکی پی درابوو و شو قیقی باریک  
 و کزی لیده هاته دهری. عه باس پیی نایه سه ره پلیکانه که و گوتی:

- بجم له پوره سه نه م بیرسم!

مراد و ئه براو چاویکیان له یه کتر کرد. هه ردووکیان عه باسیان باش ده ناسی.  
 پیشی پینه ده گیرا. عه باسی سلوچ ئه گهر ئه مشه و قوما ری نه کردایه رۆزی  
 لینه ده بۆه. قسه شی له گهل نه ده هات. گوئ به فیل نادا. بیهه وی کاریک بکا دهکا!  
 مراد گوتی:

- ئیمه چه ن که سین ده مانه وی بچین بۆ ده قهری شاهروود. هیندئ کهس له  
 شاهرووده وه ده چن بۆ گومبه د. هیندیکی دیکه ش ده چن بۆ ناوچه ی (وه رامین).  
 رهنگه سه ریکیش له پیته خت به دین. ده چین بزانی ئه ویش چونه! ئه گهر دنیا مان بۆ  
 ناخوری با لانیکه م بیینین.

ئه براو گوتی:



- منیش زورم پیخوشه پایتهخت بینم. زورم پیخوشه! به گیانی برابیه تیمان  
 نه گهر ئه و تهراکتوره پهیدا نه بویه و دیسان ناچار بویه توونه وانی بۆ عهلی گه ناو  
 بکه م، تاویک لیتره نه دهمام.

مراد به بیستنی ناوی عهلی گه ناو توژی بیدهنگ بوو پاشان، ههستا توژ و  
 خۆلی پاتوله که ی تهکاند و گوتی:

- بیستومه سبهینی دهچن بۆ جل هه لگرتن!؟

ئه براو له شهرمانا توژی خۆی گنخاند و گوتی:

من نازانم.. سبهینی بهیانی له ریگا ده تانبینم؟

- ئه ی چی... رهنگه!

مراد باویشکیکی داو خۆی کرد به هه وشه که دا، ئه براو گوتی:

- تو گیانی خۆت ئاگات له عه باس بئ! ده ترسم ئه مشه و ئه و دوو زۆله رووتی  
 که ن.

مراد درگا که ی پیوه دا و گوتی:

- چاوی ده ری! من ئه وه کویر ده بم بۆ هه و.

درگا که له سه ر باویشکی مراد پیوه درا، پاشان بیدهنگی. بیدهنگی خۆی به سه ر  
 دار و دیواردا کیشا. ئه براو به ته نیا ماوه. ده بوو وه ری که وئ، لیی روون بوو که  
 براهی به م زووانه له مالی پووره سه نه م نایه ته وه. به ته نیا به بن دیواره که دا  
 که وته ری، جاریکی دیکه دهستی له پزووی پاتوله که ی دا و سه ر حیسایی پاره کانی  
 بوو. پیخوش بوو بچئ بۆ مالی زبحو لالا، بۆ لای میرزا و سالار عه بدوللا؛ به لام له  
 پووی هه لئه ده هات. نه یه ده زانی بۆ پیخوشه له لای درگا که وه دانیشی و گوئ بۆ  
 قسه ی میرزا هه سه نی زاوای ئاغامه له ک شل کا. هه موو که س ده یزانی میرزا روو  
 خۆش و زمان شیرینه، ئه براو له میژ بوو له وه گه یشتبوو؛ به لام ئه وه ی که بۆ  
 ئیستا تامه زرۆ بوو گوئ له قسه ی میرزا بگری شتیکی دیکه بوو. میرزا کاتی باسی  
 ئه و هه موو قومه ری شار و قه حبه خانه کانی شی ده کرد، قسه کانی له دل ده نیشت.  
 به لام کاتی ده هاته سه ر باسی پسته کاری و بیری ئاو و تهراکتور، بۆ ئه براو تام و  
 چیژیکی تری هه بوو. ئه براو له خۆشیانا چاوی زه ق ده بووه و ده می داده چه قا.

ئه وه ی به سه ر زمانی میرزادا ده هات، له خه یالی ئه براو دا وه ک به هه شتی ده نواند.  
 ته واوی ئاواته کانی ئه براو له و زه وی و زاره دا ده هاته دی. به لام، هه رشتی بوو  
 ئه براو نه یه ده توانی به و شه وه ناوه خته به بی هیچ بیانوییه ک بچئ بۆ لای میرزا.  
 ئاخه ر ئه براو هیشتا مندال بوو. رویشته وه بۆ مالی. له نته ره که یان هیشتا دایسا.  
 له وه ده چوو میرگان به بۆنه یه که وه، ئه و له نته ره ی نه کوژان دبیته وه. ئه براو به  
 ئه سپایی خۆشی و پیو بوو دایکی خه وی لیکه وتوه، به بی چرپه چوو له جیگا که ی  
 خزا و ره یل بوو. به لام میرگان نه خه وتبوو. له به ر شه وقی کزی له نته ره که پشتی  
 کردبوو دیواره که و سه ری هاجه ری له سه ر رانی دانابوو. به نه رمی دهستی به  
 سه ر و قژیدا دینا و قسه ی بۆ ده کرد. هاجه ریش وه ک به رخیکی ساوا، سه ری  
 کردبوو سه ر رانی دایکی و پیلووی جار له گه ل جار قورستر ده بوون. له گه ل  
 ئه وه شدا گوئی له وته کانی دایکی گرتبوو. میرگان له هه وه لی شه وه لی ئه وه ی ده بوو  
 بلی، گوتبووی، ئه وه ی که کچیکی عازهب له کاتی شوو کردندا ده بی بیزانی، به  
 وردی بۆ هاجه ری باس کردبوو. ئه وه ی که دایکیک ده بی به کچه که ی بلی له کاتی  
 شوو کردندا، پیگوتبوو. ده لیی دایکان له ته نیایی و خه لوه تدا زور بی په رده تر  
 ده توان له گه ل کچه کانیان بدوین و نه ویژراوه کان به زمانیک بدرکینن که ده توانی  
 ئیمه ومانان له کون ده رکیشی. ئه وه ش ده کری پیاو لیی روون بی که خۆشترین  
 کاتی ژیا نی دایک ئه و کاته یه که له گه ل کچه که ی سه باره ت به ژیا نی ژن و  
 میردایه تی ده دوئ. ئه و ساتانه وته ی نه رم و نیانی دایک، پاشماوه ی ئاواته کانی  
 خۆشی تیدا یه. چیژ و تاسه کانی خۆی له و وته یدا ده رده که وئ. بۆچوونه کانی شی  
 قه ت وه راست نه گه راوه، بۆیه له ناخی گیانیدا ماوه ته وه، له گه ل ئه وه شدا ئاویته یه ک  
 له هیوا و بی هیوایی به وته کانییه وه دیاره و چیژیکی پر له ئاوات به وته کانی  
 ده به خشی. قسه کانی دلگه ره و به زمانیکی شیرین ده دوئ. دایک، له و کاته دا  
 ئه زموون و بی ئه زموون ئاواته کانی خۆی دلۆپ دلۆپ به کچه که ی ده به خشی.  
 کچه که ش له و کاته دا، تنۆک تنۆک رۆحی دایکی هه لده مژئ و به شیک له باشترین  
 بیره وه رییه کانی ژیا نی پاشه که وت ده کا. شه ویکی ئاوا وه ک شانیه هه نگوین  
 شیرینه.

به هاتنه وهی ئه براو، میرگان بیدهنگ بوو. ئه گهرچی بیدهنگیش نه بوایه، ئه براو له خه یالئیکی تر و له شوینئیکی تر بوو. میرگانیش له ئه براو نه ده گه یشت. میرگان ئه براوی به غه ربیه ده زانی و ئه وهی به کچه که ی ده گوت، ئه براو نابی بییستی. هه ر بویه میرگان سه ری کچه که ی نایه سه ر سه ربینه که و له پالیدا خه وت.

له نته ره که به پلئته داکیشراوه که یه وه هه روا دایبسا. ئه براو له رزین و پرته پرته شوقی له نته ره که ی به سه ر قورمی بنمیچه که وه ده دی. که م وابوو له نته ری مالی میرگان هه تا به یانی بایبسی. ته نیا شه وی هه وه لی نه ورۆز له نته ره که تا به یانی دایبسا. ئه ویش ئه گه ر سلوچ له مال بوایه، نه ک هه میشه. چوونکه ته نیا بوونی سلوچ نه بوو که ده بووه هوی نه کوژانه وهی له نته ره که. ده بوو دلخوشیشی له گه ل بی. ئه وهی ده بووه هوی دلخوشی له مانگی خا که لپه وده به فر و باران بوو. وه رزه کانیش خۆ هه موویان و هه موو کاتی وشک نین. سالی وابوو به هه لکه وت شه وی جیژنی نه ورۆز له نته ری مالی سلوچ هه تا به یانی دایبسا.

له قولایی بیرى ئه براو دا شوقیکی کز پرته پرته ده کرد. هه روه ها وینه ی سالانی رابردوی له گه ل سلوچ له شوقی کزی له نته ره که دا وه بیر ده هاته وه.

پیاویکی کورته بالا، به شانی ده رپه ربیو و سه ری که م تووکه وه. که واکه ی داده که ند و به شه که تی له سه ر جیگا که ی خۆی داده نیشت و جگه ره یه کی (شنۆ) داده گیرساند. دوو که ل ده می پر ده کرد و شوقی جگه ره که ی روونا کتر له شوقی له نته ره که ده ره وشاوه. له سه ر لاته نیشت ده که وت و هه نیشکی ده دا سه ر بالنجیک و ده ستی ده کرده کو له که ی سه ری و هه تا جگه ره که ی ته واو ده بوو له سه ر ئه و باره ده ماوه. ئه و جو ره شه وان، شه وانى جیژنی نه ورۆز سلوچ زیاتر ده چوووه فکروه وه. به چی دیاره که دواى ته واو بوونی جگه ره که شی هه روا به خه به ر نه بووی! ئه براو ئه وه ی لی روون نه بوو. چونکه خۆی خه وی لیده که وت.

شه وانى جیژنی نه ورۆز به هه زار حال مندالانیان له کو لان ده هیناوه. له کایه تیر نه ده بوون. شل وشه که ت ده بوون و ئه براو به شه که تی له سه ر جیگا که ی راده کشا. خه ویکی قورس. له گه ل ئه وه شدا به یانی جیژن، که ره ی به یانی هه لده ستا و ده چوو نه ورۆزانه که ی له باوکی وه رگری. سلوچ به هه رچه رمه سه ربینه که بوایه جیژنانه ی

مناله کانی وه ده ست دینا، له تووره که که ی ده نا و توند گریی ده دا. ئه براو چاکی له بیر بوو که باوکی به یانی جیژنیش جگه ره یه کی داده گیرساند و نیو چاوانی تیکده نا. به یانی جیژن هه یج که س بو جیژن مه باره کی نه ده هاتن بو لای. سلوچ ده بوو بروا. ئه براو ئه و کاته نه یده توانی گریی ئه و گرفتانه بکاته وه، که بو باوکی ئه و له خه لکی چکوله تره؟ ئه وه شی ئه و روژانه بو ده رکه وتبوو که به یانی نه ورۆز گه وره کان داده نیشن و چکوله کان ده چوونه سلاویان. به لام ئه براو دیتبوی که کورته بالاتر له باوکیشی له زه مینج هه یه. که وایه بو ئه وان نایه ن جیژن مه باره کی له سلوچ بکه ن؟ ئه وه ی ئیستا بو ده ر که وتبوو.

سلوچ به یانی زوو نه ورۆزانه ی به منداله کانی ده دا، چایه کی هه لده قوراند و پاروویه کی نان ده نایه ده می، هه لده ستا و قایشی پشتی توند ده کرد، کلاشه کانی ئه گه ر بیبوایه. له پێ ده کرد، شانی داده نه واند و له درگا که ده چوووه ده ری. ده چوو بو کو ی؟ ئه براو رویشتنی سلوچی چاک له بیر بوو. پاشان نو ره ی کشمیش و له بله بی بوو که میرگان به سه ریدا دالبه خش ده کردن. یه کی لاویچیکی ده کرده گیرفانیان. پاشان کو لانه و کو لان. کو لان و مندالان. هه تا و وه ک فه رش ده که وته سه ر زه وی.

چاوی قووچاند. ئیتر نه یده ویست بیر له باوکی بکاته وه. نه ک ئه وه ی بیه هوی سلوچ له بیر به ریته وه. نا! ته نیا هه ستی ده کرد که خه یالی سلوچ ئیتر ئه و ده شته دلگر و سه رنج راکیشه نییه که له هه موو کاته هه لوه دایبیه کانیدا به ره و لای خۆی راکیشی. گر مه گرمی ته راکتور، بیر و خه یالی ئه براوی شیواندبوو. دیویکی به هیز له و روژانه دا دل و بیرى ئه براوی ده کیلا. له شی شه که ت بوو، به لام زه ینی ئه هون نه ده بووه. ده یزانی سه بینه ی یه که م روژی کار، ده بوو شاد و به هیز و چالاک بی. که وایه ده بوو بخه وی. به لام ده تگوت ئیختیاری خۆی له ده ست داوه. له بن لیفه که دا ئه مدیوه و دیوی ده کرد. سه رو چاوی له سه ربینه که هه لده ساوی. به یانی ته راکتور ده گه یشتی. بیده نگیی کو نی زه مینجی ده شکاند. ئه براو له سه ر ته راکتور داده نیشت و سه ر و فۆکه ی با ده یشه کاند. چاوی چکوله ده کرده وه و له وه ی سواری چل ئه سپ بووه و گازی ده داتى، که یفی ده کرد. هه قده سه ته که ی سه ری مانگه و مانگ

وہر دہ گرت. ٹیتر خازہ لؤکی و کرئ و ہر گرتن جارزی نہ دہ کرد: نیو مہن جؤ، دہ سیر ئاردی گہنم و حہوت قران پارہ! ہہ قدہستی کارہ کی. سہری مانگ چاوی بہ چوار گہ لای درشت دہ کہوت. لینگہ ری ہر کاریک حیساب و کیتابیکی ہہ بی. پیاو بزانی خہرج و داہاتی چہندہیہ؟ خو بہ سہر ہہ وادا و بہ ہیوای بای بیابان ناکری بہ ریڈا بروی!

چروی لہ خو بایی بون ہر لہ ئیستاوہ لہ دلی ئہ براودا پشکووتبوو. بہ چاویکی دیکہ لہ خووی دہروانی. وردہ کاری بی داہات و ہرہزی کردبوو. دلی بہ کاریکی دیکہ وہ بوو. کاریکی بہ پیت. کاریک کہ ٹاکام و سہرہ تاہ کی ہہ بی. ئہ براو نیو چاوہ کی ہینابووی، لہ نیو گہنجانی ئاوییدا ئہو تہنیا کہ سیک بوو کہ دہستی لہ کاریکی ئاوا گیر بوو بوو. میرزا و سالار ئہویان ہہ لبرارد بوو. ئہ براویش ئہوہی پی گالتہ نہ بوو. لاوانی دیکہ ش بوون. ہاوسالہ کانی ئہو کہ دہبوونہ ئاوارہی ہندہران، کامیان ئاواتی ئہو کارہیان نہ بوو؟ کاریک کہ بیکاریی لہ دوا نہ بی!

قسہ بیان لہوہ دہ کرد کہ دوا کیلانی زہوییہ کانی خویان، جووتی خہ لکی پیدہ کەن و تہراکتورہ کہ بیکار نابئ، جووتی زہمینج و دیہاتہ کانی دیکہ ش دہکا. ئہ براویش کہ یفی بہوہ زیاتر ساز دہبوو. بہ سواری تہراکتور چل ئہ سپ گازی دہدایہ و سہیاحہ تی دہ کرد و خووی دہنواند. کچانی گوندہ کانی خواروو، شوخ و شہنگتر بوون! و ہک دہیانگوت، بریار وایہ میرزا و شہریکہ کانی وامیکی بہرچاو لہ دایرہی کشتوکال و ہرگرن. دوا ئہوہی کہ زہوییہ کانی بہ سہفت گہیشٹ، دہیانتوانی قہبالہ کہ بارمتہ دانین و وام و ہرگرن. ئہ براو و ہک روژ لینی روون بوو کہ میرزا و شہریکہ کانی کار و دہزگا کہ بیان زور چاک دہگری و لہوانہیہ یہک - دوو تہراکتور بکرن. تائہو کاتہ ش ئہ براو دہبووہ شو فریکی شارہزا و لہ پشت فرمانی تہراکتوریک دادہ نیشٹ و کلاوی بو لار دہ کرد. دہیتوانی ژن بینئ و مال و ژیان پیکہوہنئ. دہست بو ہر کچیکیش رادیئرئ، قوراوخورہ و بہ سہر دئ. تا ئہو کاتہ ش ئہ براو دہبووہ پیاو یکی تہواو.

ئہ براو نہیتوانی عہباس بہ باشی بینئ کہ ہاتہوہ بو مالئ. پیلووی قورس بوو بوو. بہ لام بہ چاو لیکردنیک دہکرا لہ عہباس بگہی کہ چی بہ سہرہاتوہ!

شہکەت و توورہ. دہم بہ جنیو. کہ لیفہ کہی ہہ لداوہ؛ دہتگوت دہیہوئ بہ چنگ و ددان ہہ لیتلیشینئ؛ دوو سی جار رق و نہ فرہت، نہ فرہت و توورہیی لہ دہمی دہر پہراند.

پاشان لہ پہنا گوزہ ئاوہ کہ چوکی دادا و گوزہ کہی نا بہ سہرییہوہ، ئہوہندہی گہدہی دہبیرد ئاوی خواردہوہ. پاشان چوہ سہر جیگا کہی، بہ ددانہ چیرہوہ جنیوکی دا. ئہ براو ہہستی کرد براکہی خہریکہ بہ بالنجہ کہیدا دہنوسئ. ٹیتر ہیچی بو نہ چوہ سہر یہک و خہوی لیکہوت.

بہیانی بہر لہ خور کہوتن، میرگان ہہستا و ہاجہری خہبہر کردہوہ. ہاجہر تیر خہو نہ بوو بوو. چاوی ہہ لگلوئی لہ سہر جیگا کہی دانیشٹ، قورس بوو و خو پیرانہ دہگیرا. دیسان کہوتہوہ و سہری نایہ سہر بالنجہ کہ. سہری سہد مہن دہبوو. میرگان دہست و دہموچاوی شوورد و ہاتہوہ ژووری. ئہ براو لہ سہر جیگا کہی خو قیت بووہ و بہ ہہ لہ شہیی چاوی لہ دہور و بہری خو دہ کرد. لہ پر لہ جیگا کہی دہر پہری و ہہلات. ہہوا روون بوو بووہ. لہ بہر درگا کہ ئاوری لہ دایکی دایہوہ:

- تو گویت لہ دہنگیک نییہ!؟

- دہنگی چی؟

- دہنگی تہراکتور!

- نا.

ئہ براو توژی خاو بووہ. چوہ دہری و شلیپیکی ئاو بہ دہموچاویدا داو گہراوہ. لہ تی نانی ہہ لگرت و نایہ گیرفانی و دہر پہری بو دہری. میرگان دہست و دہموچاوی وشک کردہوہ و چوہ ژوور سہری ہاجہر.

- ہہستہ دہی! ئیستا دہزگیرانہ کہت دئ؛ جوان نییہ! ئاوا و ہک تہرم رہہیل بووی. ہہستہ مشتیک ئاو بہ دہموچاوتہوہ دہ، ہہستہ دہی!

ہاجہر دہیویست ہہستی. بہ لام خہوی بہرہ بہیانی بہ ہارانہ، خہوی مندالانی لہ تہمہنی ئہودا قورستر دہکا. میرگان دہستی دا بن پیلی کچہ کہی و بکیش بکیش بردیہ دہری. لہ سہر شو رکہ کہ داینیشاند و دہست و دہموچاوی بو شوورد. ہاجہر

خه وه که هی پهری. له بن دیواره که دا دانیش و پالی داوه. میزگان دهموچاوی هاجه ری به داوینی کراسه که هی وشک کرده وه و چوو جله بوو کینییه کانی خوی بینی و له به ری هاجه ری بکا. کراسیکی چیتی سوور به گولی شین و سپیه وه. له چکه یه کی هوریشمینی ریشکودار که جی جی موریانه کونی کردبوو. کراسه که چرچ و لۆچ بوو بوو. کراسه که هی له بهر کچه که هی کرد، کراسی بوو کینی میزگان بو هاجه فش و فول و دریز بوو و له عرزی دهخشا. سه رسانی کراسه که گه یشتبوو ه سهر باسکه باریک و لاوازه کانی هاجه ر و دهسته وردیله کانی داپوشیبوو. سینیگی کراسه که فش و خالی بوو. چونکه هیشتا هاجه ر مه مکی نه کردبوو. مه مکی هاجه ر به لانی زوره وه به قهد دهنگه گوئزیک ده بوون.

قهیناکا! کراسی دریز، زوریش خراب نییه.

میزگان دهرزی و دهرزوی هیناو ملیوانه هی کراسه که هی هه لقرچاند. چونکه زور گوره بوو. ده بوو چاره یه کی قوله کانیسی بکا. ئه ویش ده بوو له باسکه که یه وه هه لیقرچینی. کراسه که هی له بهر داکه ند و قوله که هی چاک کرد. له به ری کرده وه. ئیتر ته و او بوو. دهرزیه کیشی له پیسیری دا، قوله که هی بهر ملی نه ده بوو به دهره وه بی. زور چاکه، خراب نییه. به لام ئه گهر زوتر عه قلی پیی بشکایه و که مه ر و بن باخه له که شی به شینه یی هه لقرچاندایه، باشتر ده بوو. به لام تازه فریا نه ده که وت. له چکه که هی دا به سه ری هاجه ردا. ئه گهر له چکه که دوولا به سه ری دادا کونه موریانه خواردوه که هی دیارنابی. چاکه، ئه وه ش دهرزیه یه ک بو بهر ملی. بارشیکوی له چکه که به سه ر شان و ملیدا شوربیتته وه. ئاوا جوان تره. دوو لکه هی له چکه که ش با به سه رسینگیدا شور بینه وه. بسک و ئه گریجه کانی له له چکه که بیتته دهری و بکه ونه سه ر لاجانگ و روومه تی.

- چاکه... خودا به خته وه ری کا و تیر عومر بی!

میزگان ئاوری داوه عه لی گه ناو له چوارچیوهی درگاکه دا ویستابوو و زهردهی ده گرت. هاجه ر خویدا پشت دایکی. میزگان گوتی:

- پیر و غه رپه بن پیکه وه ئیشه لالا!

عه لی گه ناو گوتی:

- ئیشه لالا... ئیشه لالا... چاکه... چاکه منیش ئه وه ده چم که ره که جل ده که م. چوارچیوهی درگاکه هی به رداو رویشت. رویشانی جاریکی دیکه رزا ژوره که وه. میزگان باسکی هاجه ری گرت و گوتی:

- ئیتر ئه وه نده خوت مه دزه وه! ئه و ئیتر خه ریکه ده بیتته مه حره می تو. خو تازه مندالی شیره خوره نیت. خه ریکی بوخوت ده بییه یه ک پارچه ژن، ئه وه ت چون پی حالی که م؟!

هاجه ر هیچی نه گوت. ته نیا شانی هه لته کاند. میزگان جاریکی دیکه له چکه که هی سه ری بو ریک و پیک کرده وه. پاشان دهستی هاجه ری گرت و بردییه به ردرگای ژوره که و له بهر رووناکایی خوره لات، چاوی له کچه که هی بری. چکوله؛ دهموچاوی هاجه ر زور چکوله بوو. به قهد نالبه کییه کی چینی ده بوو. چاوی ترووکه ترووکی بوو. هاجه ر وه ک جارن نه ده چوو. شله ژابوو. ئه وه ش هیچ که س وه ک دایکی تی ناگا. به لام میزگان نه یده ویست وه رووی خوی بینی. نه ده بوو. باس کردنیسی هه ر نا!

- مانگی چارده، خه رمانی گول. ئه گهر ئاوینه یه کی بالا نوین بوو بوایه و خوتت بدیایه، ده ترانی من ده لیم چی. له چاوی پیس به دوور بی. شلکه ریحانه ی ساوا! ده بی ئه سپه نده رت بو بسووتینم. به به ختی چابی کچه که م. به غیل کویر بی له حاندت! با هه موو بدرین که ده بینن کچیک له و ته مه نه دا ده بی به بووک! لئی گه ری با زارای خوشکی زیحو لالا ئه وه نده بمینیتته وه تا ده گنخی، با دوژمن کویر بن و له داخا بدرین! با بچم نانیک بنیمه بوخچه که وه.

هاجه ر هه رله وی له بهر درگاکه چه قی و دایکی رویشته ژووری. به رویشته وه، له قه یه کی به قاچی عه باسدا دا:

- ئه وه نیوه رویه، هوئی! ناته وی به لای ناخیرت ههستی؟! و شتر ده بی بهر له تاو

هه لاتن دهرکری بو له وه ر. تو ده بوو ئیستا له بیابان بی!

عه باس له نیو جیگاکه یدا تلکی داو بولاندی. میزگان خوی کرد به خه لوه تییه که دا و هاجه ر پشتی به دیواره که وه دابوو و چاوی له ته رکی هه وشه که بریبوو: هه وشه

چه نده چۆل بوو، چۆل و هۆل! دهنگوت قهت هیچ کهس و هیچ شتیکی لی نه بووه؛ رامال دراوه.

میترگان له خه لوه تییه که هاته دهری و نانه کهی نا بوخچه که وه و گوران دی به سه ر عه یاسدا:

- له گه ل تۆمه، هۆی! ههسته درهنگه. ههسته خۆت کۆکه وه دهی!

عه یاس سه ری هه لئنا و به چاوی قووچا و پوخساری شه که ته وه قیزان دی:

- ئەو زیقه زیقه ت له چیه، جیقن! به تۆ چی؟ کاری من به تۆ چی؟! من هه ر ناچم بۆ وشتره وانی!

دهنگی گری سه ردار، ئاموزای عه لی گه ناو، له په نا دیواره که وه هات:

- هۆی... کوپی سلوچ... هۆی... ناته وئ بینه دهری، وشتره کان دهر که ی؟! ئەوه نیوه رو یه. ئەوه که ی وشتره وانییه؟ ده بی وشتر به ر له تاوه لاته دهر کری.

له گه ل دهنگی، به شه قاوی قایم و قه لافه تی زه لام و تیکسمر او وه هاته هه وشه. هاجه ر خۆی کرده وه به ژوو ری دا. عه یاس به خه والووی خۆی کۆ کرده وه، دهر په ری. لیفه که ی گرمۆله کرد و پاتۆله که ی هه لکیشا:

- ئەوه هاتم سه ردار، ئەوه هاتم.

قه لافه تی سه ردار چوار چی وه ی درگا که ی پر کرد. عه یاس خۆی کرد به خه لوه تییه که دا و چه قۆکه ی هه لگرت و نایه نیو پوز هوانه که یه وه، نان و ئاوی نایه نیو تور بینه که یه وه، دار دهسته که ی له بن دیواره که هه لگرت و به ره و رووی سه ردار راوه ستاو ئاماده. سه رنجی ره شی سه ردار له ژیر برۆ پر و گه وره که ی دا دهره وشاوه. ناسی بن زمانی له به ینی سمیل و ریشه ره شه که یه وه تف کرده وه و گو تی:

- وریا به وشتره کانی منیش نه دۆرینی!

رووی وه رگی تراو رویش ت. عه یاسیش به دوای دا چوو دهری. هاجه ر خۆی له سووچه تاریکه که دهر باز کرد و میترگان جاریکی دیکه به دهوری خۆیدا سوورا.

پاشان په نچکی نانی دا به هاجه ر و گو تی:

- ها، بیخۆ!

هاجه ر ده می وشک بوو.

- هه رچۆنیک بی بیجا وه، هه تا شاری ده بوورینیته وه!

هاجه ر په نچکه نانه که ی نا ده مییه وه.

- ئاماده ن برۆین؟

عه لی گه ناو بوو، میترگان وه لامی داوه؟

- ئەری... ئیمه ئیتر کارمان نه ماوه.

عه لی گه ناو هه وساری که ره که ی نا سه ر دیواره که و خۆی هاته به ر درگا وه.

میترگان بوخچه که ی هه لگرت. پیلی هاجه ری گرت بر دی بۆ لای درگا که. هاجه ر

کاتی پیی نایه دهری. هه ناسه ی عه لی گه ناوی له سه ر روومه تی خۆی هه ست پیکرد.

عه لی گه ناو لوی چارشپوه که ی بوو کی به قامکه زبره کانی گرت بۆ ئەوه ی له

عه رزی نه خشی. میترگان کچه که ی برده کۆلان. عه لی گه ناو هه وساری که ره که ی له

دیواره که کرده وه و چاوه پروانی بووک بوو. عه لی گه ناو گویدر یژه که ی کوورتان

کردبوو و تاقه فه رشی بلووچی مال له که ی به سه ر کورتانه که دا دا بوو. میترگان و

هاجه ر له په نا گویدر یژه که راوه ستان. عه لی گه ناو لاقی راگرت بۆ ئەوه ی هاجه ر پی

بنیته سه ری و سوار بی. هاجه ر دامابوو. میترگان بن پیلی کچه که ی گرت و وهک

په ره کایه ک هه لیهینا. هاجه ر لاقی نایه سه ر رانی عه لی گه ناو و خۆی خسته سه ر

کورتانه که. نه رمایی فه رشه که ته نیا شتیکی بوو که زووتر له هه موو شتیکی هه سستی

پیکرد. هاجه ر که خۆی گرت، عه لی گه ناو هه وساری که ره که ی خسته سه ر شانی و

وه ریکه وت.

میترگان به دوای دا دهرۆیش ت بۆ ئەوه ی ئاگای له هاجه ر بی، نه کا بکه وئ.

هاجه ر به هه ر دوو ده سستی کورتانه که ی گرتبوو و هه ر دوو لاقی له ملاو ئەولای

قه برغه ی گویدر یژه که توند کردبوو. کچی زه مینج و که رسواری تۆبه ره بوو! ئاخه ر

ئو کاته ش که ره که ی سلوچ نه تۆپی بوو، براکانی نه یانده هیشت هاجه ر سوار بی.

به کۆلانه که ی مالی عه لی گه ناو دا تییه رین، میترگان بی ئیختیار چاوی له

درگا که ی مالی عه لی گه ناو کرد. تایه کی درگا که نیوه ی کرا بووه و روقیای ژنی،

وهک که و له کۆنیک له پال درگا که دا راوه ستابوو و به چاوه به قوولدا چوو هکانی

ته ماشای دهکردن، روانینی وهک تیل و دهرزی یه سکی له شی ئاژن ئاژن دهکرد. میرگان خوی له چاوی دزییه وه و خویدا په نا گویدریژه که یه عهلی گه ناو. جیره ی وشکی درگاکه هات. ژنیک رهنگه له پشت تایی درگاکه دانیشته سه ر عه رز.

عهلی گه ناو به په له بوو، دهستی کرد به گیرفانیدا، لایچیکی کشمیش و کاکله گوین کرده کوشی هاجه ره وه. لایچیکیشی دا به خه سووی. سی - چوار دهنکیشی خسته ده می خوی و هه وساری که ره که ی کیشا.

له په نا به نداوی گه رماوه که، عه باس راوه ستابوو و خه ریکی توند کردنی به نی پوزوه وانه که ی بوو. سه ردار ی پسمامی عهلی گه ناویش له ولاتره وه پیی له سه ر لیواری به نداوه که دانابوو و خه ریکی ئاموژگاری کردنی عه باس بوو: - مروقی قومار باز پاره یه کی چرووک ناهینی، من که سانیک ده ناسم که قه تاری وشتریان به قومار داناه!

عه باس به نی کاله و پیتاوه کانی به ست، چه قوکه ی کرد به بیخی پزلوو خه که یدا و گوتی:

- ئەوان قه تاری وشتریان بوو دۆراندیان؛ من چیم هه یه؟!

- تو؟!... خو پاتۆلت له پندایه؛ قومار بازم دیوه قوونی خوی به بارمه داناه. دویشه و چه ندت دۆراند؟!

عهلی گه ناو پیخوشبوو له سه ر ریگا، له بهر چاوی ئاموزاکه ی پۆزیک لیدا و خوی بنوینی. هه وساری که ره که ی بو لای سه ردار راکیشا و گوتی: - سلوو ئاموزا!

سه ردار چاویکی له عهلی گه ناو و گویدریژه که و میرگان و هاجه ر کرد و گوتی: - چاکه، چاکه؛ ده ته وی بچی بو شار!

عهلی گه ناو گوتی:

- کارئ باریکت نییه؟

- نا، نا. به خیر بچن. به خیر و خوشی.

- خودا حافیز!

عهلی گه ناو به په نا عه باس و ئاموزاکه یدا تییه ری. میرگان له په نا که چه که یدا خوی شارده وه و هاجه ر بو تاویک چاوی قووچاند، له بهر چی بوو،! خو عه باس چاویشی لینه کردن!

عهلی گه ناو و گویدریژه که ی و بووک و دایکی بووک دوور که وتنه وه. سه ردار و عه باس وه ریکه وتن. سه ردار له سه ر قسه که ی خوی رویشته.

- دهی؛ نه تگوت دویشه و چه ندت دۆراند؟

عه باس وه لامی نه داوه.

- چاکه، چه ندت برده وه؟

دیسان عه باس جوابی نه داوه. سه ردار گوتی:

- پیت وایه خه بهرم نییه؟! هه هه! چاکه، به من چی. گوئ بگره، چاکت ئاگا له لۆکه رهش بی. به هار مه ست بووه. قین ئه ستوره، ها!

لۆکه رهش، دوور له وشتره کانی دیکه ی سه ردار که له حه وشه که دا مؤلیان خوارد بوو. لامی به زۆپایی تیژی دیواره که ده خوراند. لاله غاوی که فی دهردابوو و چاوی زۆر نا ئارام و تووره دیار بوو. سه ردار به شاقه لی عه باکه ی که زستان و هاوین دهیدا به شانیدا. وشتره کانی بو لای دالانه که و درگای دهری رادا. عه باس له پال تاقی به رزی درگاکه دا راوه ستابوو به هه لسووراندنی دار دهسته که ی وشتره کانی لیده خوری. سه ردار به دوا ی وشتره کاندای دالانه که هاته دهری، له پال عه باسدا راوه ستا و به عه شقیکی شاراه وه له وشتره کانی دهروانی:

- ههک به ره که تتان تیکه وی، به ره که ت!

عه باس وه ریکه وت.

- له وه زیاترت راناسپیترم، ها، کوپی سلوچ!

- دلنیا به سه ردار، دلنیا!

عه باس ئه وه ی گوت و به کۆلانه که دا بایداوه و ون بوو.

سه ر ریگا که قه ره بالغ بوو. ئه و لوانه ی ده یانویست برۆن، له پال بوخچه و توربینه کانیان دانیشتبوو و چاوه روانی هاوړیکانیان بوو. دایک و خوشکیان

ہیشتا ہر بہ لایانہ وہ راوہ ستابوون۔ کہس نہ دہگریا۔ بہ لام ناویتہ یہک لہ دلہ خورپہ و شادی، نگہ رانی و درپونگی، بہ پوخساریانہ وہ دیار بوو۔

شتیک کہ رہنگدانہ وہ کہی لہ نیو لاوانی زہمینجدا گالتہ و گہ پی بی سہرہ وہ بہرہی پیوہ بوو۔ دہدوان و پیدہ کہ نین۔ دہیانقیژاند و جنیویان دہدا۔ ئہو زاراوہ و نیونیتکانہی کہ دہتگوت بو ئہو کاتانہ یان داناوہ، بہ گورچووی یہ کتریاندا دہدا۔ ہیندیکیان پیی تیک دہچوون ئہو تیکچوونہش لہ نیو پیکہ نین و ہرزہ ویژیدا ون دہبوو۔

عہلی گہناو دہیویست کہرہ کہی لہ بن دیوارہ کہوہ بینیتہ سہر ری، بہ لام دیتی کہوتوتہ نیو ئاپورہی خہلکہ کہوہ و حاجی سالم و کورہ کہی دہستی لہ کوئل ناکہ نہوہ۔ حاجی سالم و موسلیم داوای شیرینیان دہکرد۔ شیرینی ژن ہینان۔ عہلی گہناویش دہستی بو گیرفانی نہ دہچوو۔ لاوہکان کونی گالتہ یان دیتبؤوہ۔ موسلیمیان ہان دہدا شیرینی لہ عہلی گہناو بستینی۔ موسلیمیش و ہک چہققہ پیوہی نووسابوو۔ مراد خوئی تیہہ لقتوتاند۔ ئہ براو لہ قہراغیک لہ سہر تہ پؤلکہ کہ راوہ ستابوو۔ ئہ براو گوئی بو گرمہ تیژ کردبوو و چاوہ ری بوو۔

عہلی گہناو ئاخری دہستی برد بو گیرفانی و خوئی رزگار کرد۔ ہہوساری گویدریژہ کہی کیشا۔ لہ نیو ئاپورہ کہ چووہ دہری و لہ گہل دوعای بہ خیری حاجی سالم و ہریکہوت۔ ئیستا نورہی موسافیرہ لاوہکان بوو ہہریہ کی شتیک و ہک بہ لا گردان بدن بہ حاجی سالم و کورہ کہی۔ حاجی سالم ہاتہ نیو لاوہکان و دہستہ و دوعا راوہ ستا۔ لاوہکان بیدہنگ بوون۔

وشتہرہکانی سالار لہ گہل لاوہکان تیکہل بوون و عہباس، لہ لای ئاپورہی خہلکہ کہ راوہ ستا۔ مرادی سہنہم چوو بو لای۔ خودا حافیزی و ماچ و موچ۔

یہک دوو کہسی دیکہش ہاتن بو لایان۔ حاجی سالم بہ دہنگیکی بہرز لہ پہستا دوعای دہکرد۔ دوعای سہفہر۔ دایکان و خوشکان، ہہرکام لہ پہنا کوپ و براکانیاندا راوہ ستابووون و فرمیسک لہ چاویاندا قہتیس مابوو۔ ہہموو بیدہنگ بوون۔

حاجی سالم دہپاراوہ۔ ہیشتا کہس دہستی نہ بردبوو بو گیرفانی۔ موسلیم چوو بو لای مراد۔ مراد کلاوہ کہی لہ سہری داگرت و بہ بہرہمی کورہکاندا گیرای تاکوو ہہر کہسہی یہک۔ دوو قرانی تیخا بو حاجی سالم:

- بینن برالہ؛ یہکی دوو قران و ہرنہ خواری، با لہ کوئلان کہوی!

قودرہ تیش گہیشتن۔ کہس نہ ماوہ۔ بیست و یہک کہسن۔ مراد، قودرہ تی و ہہر جنیوان دا:

- مہگین دہتہوی بچی بو مالی نہنکت؟! ئہوہ نیوہ پڑیہ۔ بہو قوونہ خاوینہ وہ دہتہوی لہ غہریبایہ تی کار بکہی؟! داوہ شینی، ہہی!

قودرہت کیسہ یہکی بہ کوئلدا دابوو و باوکی بہ داویدا دہہات و ئاوی لووتی بہ سہر قوئی کہواکہی دہسری۔

- ہات! ہات!

ئہ براو لہ ناکاو گورانندی و بہرہو ریگاکہ غاری دا۔

- چی ہات!؟

تہراکتور، تہپووتوز و غوباریک لہ دوورہ وہ دیار بوو۔ پاشان وہ دیار کہوت۔ دوای ئہویش دہنگیک ہہموو خہلکہ کہی و ہخو ہینایہ وہ۔ بہ لام دہبوو لاوہکان و ہریکہون۔ توربین و کوئل بہ کوئلہ وہ۔ دایکان جاریکی دیکہ دہستیان کردہ ملی کورہکانیان؛ خوشکان لہ لایہک ویستابووون و لیویان دہلہ رزی۔

ئہ براو کلاوہ کہی لہ سہری داگرتبو و لہ دوورہ وہ بو شوہفیرہ کہی رادہ تہکاند۔ تہراکتور بہ گرمہ گرم دہہاتہ پیشی۔ وشتہرہکان ہہلسلہ مینہ وہ۔ عہباس بہ جنیودان دہست بہ تیلاوہ ہہلات پوہی قوشقی و بلاوہی وشتہرہ کوکاتہ وہ۔

تہراکتورہ کہ لہ لای خہلکہ کہ راوہ ستا۔ خہرمانیکی تہپوتوز لہ گہل خوئی ہینا۔ خہلکہ کہ خوئیان لہ غوبارہ کہ ہینا دہری۔ لاوہکان بہ پہنا توز و خوئلہ کہدا تیہہ رین و وہریکہوتن۔ ژنان لہ سہر ریگاکہ دا پؤل پؤل راوہ ستان تاکوو رویشتنی کہسہکانیان ببینن۔ ہیندی لہ لاوہکانیش ئاوریان دہداوہ و چاویان لہ دایک و

خوشکیان دهکرد. به لآم ده پویشتن و روانینه کان له یه کتر دوور ده که و تنه وه. دوور ده که و تنه وه؛ لآوه کان دوور ده که و تنه وه و ژنان هه ر وا راوه ستا بوون.

باوکی قودرته له سه ر به ردیک دانیشتیوو. شو فیری ته پراکتوره که به لاچاویک له بن سیبه ری کلاوه که یه وه چاوی له کچان ده کرد. ئه براو به ته پراکتوره که دا هه لگه را. شو فیره که سو رآخی سالارعه بدوللای گرت. ئه براو گوئی ده بی برۆین بو مه زرا. سالار و میرزا و زه بیحو للا و رهنگه دوو - سهی شه ریکی دیکه ش بین بو مه زرا. شو فیره که ته پراکتوری لیخوری و عه باس له ولآوه تفیکی له ته پوتوز و ریگاکه ی کرد.

ژاوه ژاو ته واو بوو. ژنان هه ر یه ک به لایه کدا پویشتن. ته نیا باوکی قودرته هه روا له سه ر به رده که دانیشتیوو. هه ر دوو دهستی به سه رییه وه گرتیوو. عه باس پشتی کرده ئاوی و به ره و لای وشتره کان پوی. وشتره کان به ریگای هه میشه یی خو یاندا سه ریان پیوه نابوو. به ره و شو ره کات و بیابان ملی پریان گرتیوو. عه باس هیشتا له نیو توزه که دا دیار نه بوو و سه ری داخستیوو. هاواله کانی هه موو خه ریک بوون ده پویشتن. هه موو پویشتن. زه مینج چول ده بوو. هه تا له ئاوا بیشت بوون، ئه وهنده دانوی له گه لیان نه ده کولا و زور جاریش ده مه قاله و کی شه یان لی په یدا ده بوو. به لآم ئیستا که خه ریک بوو ده پویشتن، ئیستا که ده پویشتن جیگای به تالیان هه ست پیده کرا. جیگا به تاله کانیان! جیگه ی به تالی دانه به دانه یان. خه یالی عه باسیان دابیژ دابیژ ده کرد. وه ک شاره میرووله له زه ویی نه رماندا. کون، کون.

عه باس پیی نا به شاره میرووله یه کدا. لاقی رو چوو و سه ره نگرئ بوو. چاوی له بهر پیی خو ی کرد. گیا! بیابانکی به رین. توقه ن، توقه ن سه وزایی، له ژیر تیشکی نه رمی هه تاوی به یانی به هاردا. بیابان. به رین و بهر بلاو. قاقر، کاکي به کاکي. بو گه یشتن به قاقر و شو ره کات، ده بوو وشتره کان به په نا زه وی و زار و گه نم و په پسته دا لیخوری و نه هیلی وه نیو جار ه کان بکه ون. وشتره کان خر هه لدا: هوی... هوی... قرتیکه وتوو!

گه نم تازه تیشه ی کردبوو. فه رشیکي سه وز. نه ده بوو بیلی وشتره کان وه نیوی بکه ون. گه نمی تازه رسکاو، ئه گه ر وه بهر ددانی وشتریش نه که وئ، به و لاقه پان

زلانه ی به جارئ پیشیلی ده کا. زیانی کردنیش کاریکی خراپه. به لآم وشتره کان هیشتا به له وه ری به یانی تیر بوون و ته ماچی گه نم جار ه که نه یده گرتن. هه لات هه لاتیان نه ده کرد. نه رم و له سه ره خو ده پویشتن. هه موو رووت بوون، بی جل و کوپان. ویل و رووت، ئازاد. شکی تیدا نیبه وشتر ئه وه چاک هه ست پیده کا و هه وای پویشتنه که ی ده گوپردی. رووت و بی هه وساره، پویشتنه که ی ئازاده، ده توانی توند بر وا یان سووک. ده توانی نه رم و هیدی بر وا، یان لوقه بکا. وه ک ده یلاخ. ده توانی راوه ستی. سه ری وه ر سوپینی و بر وان. ته ماشای شوینیک بکا، جگه له پیش خو ی. ده توانی کلکی هه لسو پینی و له قه بخاو هه لی. جیفرک له خو ی دا. مل و لمبوزی ئازاده. به لآم له هه وساری قه تار دا، ئه و کاته ی لمبوزی به پاشه لی وشتریکی دیکه وه یه و پاشه لی به لمبوزی وشتریکی دیکه وه یه، ده که ویته ته نگزه وه. پیی وایه کورتان و باریان لیناوه. ئه گه ر باریشی له پشت نه بی، هه وسار و ساره وان پیی ده لین که: مه ودا بپاریزه، له نیواندا به یان جله و داری قه تار به. سه ری هه وسار له ملی جله و داردا وه ک دهستی ساره وان وایه. لاری نه پوی! ریگای راست. راسته ری! جله و دار ده بی ریگا بناسی.

به لآم ئیستا وا نه بوو. وشتره کانی سه ردار له بهر تیلا ی عه باسدا ئازاد بوون. ئازاد و بی هه وسار. به بی جل و کورتان. به بی پت و زهنگوله. ویل. به هار بوو به هاریش تاقه تی وشتر ده شیونینی. وشتر هه لده تیزینی و ئه گه ر پیخوش بی غار ده دا. به و ده شته دا هه لدی، کلکی هه لده سو پینی و ده لرفینی و که ف هه لده خرینینی.

جو ریک غه ریزه ی وه حشییانه دا یده گری. به هار مه ست، مه ستی یانی بوون. عه باس، به هار مه ستی له ماوه ی ئه و چهن روژده با به وشتره کانی سه رداره وه دیتبوو. لۆکه ره ش له پیشه وه ده پویشتن. زوریان نه ما بوو بگه نه بیابان، خو ر سهی بالا پیاو بیته سه ری، وشتر ده گه نه قاقر. خو ر ده هاته سه ری و جار له گه ل جار له کزه ی زریانی به یانی که م ده کرده وه. هه وا ورده ورده گه رم داده ات. عه باس هه ستی ده کرد خه ریکه نیو پشتی له بن توربینه که دا ئاره قه ده کا. هه تاو و سووره بانوو. گله سووره و رهنگی دووگه و به رگنی وشتر. ئاویته بوون. عه باس دار دهسته که ی هه لسو و پاند و گوراندی:



هۆی... هۆی... مندارهوه بوو!

لۆکه پەش ئاوقای ئاروانه بووبوو. عەباس چوو پێش و دارێکی له ته پلێ سەری لۆکه پەش راکێشا. لۆکه پەش قەپالێ به کلی ئاروانه دا کردبوو. عەباس دارێکی تری لێدا. یهکی تر. لۆک ملی ئاروانه ی به ردا و چاوی له عەباس بری. کەف به لادەمیدا دەهاته خوارێ. عەباس دەنگیدا و لێخوڕی، لۆکه پەش خۆی کرد به نیو پەوه کهدا و عەباس پایدان.

چەن پۆژ بوو لۆکه پەش سەرنجەکانی گۆرپوو بێ ئۆقره دیار بوو. شتیکی وهک رقوقین به ئاکارییهوه دیار بوو. عەباس هەستی پێده کرد. لۆکه پەش له کۆل و شترهکانی دیکه نە دەبوو. ئاوقایان دەبوو. له پرده قەپی پێدا دەکردن. هەر جینییهک بهر ددانی بهاتبایه، هەر له رانهوه هەتا گۆچکه گیرگه ی لێ گیر دەکرد. عەباس ئەو چەن پۆژه به دەستییهوه وهزاله هاتبوو. له پەستا دەبوو له کۆل و شترهکانی دیکه ی بکاتهوه. به زهبری دار و ههراو هوریا هه لیده بری. جاری وابوو ناچار بوو چل دار له شان و پاشه ل و لاجه سەری لۆکه پەش راکێشی. تاکوو و شترهکانی دیکه ی له دەست رزگار بکا. عەباس ئەوه ندهش دلناسک نه بوو که به زهیی پێیدا بێ و دلێ نه یه لێیدا. ئەو دلێ به حالی خۆی دەسووتا. چونکه ئەوه کارێکی سانا نه بوو. لێککردهوه ی دوو و شتر، که یهکیان مهست و شیت بوو به جاری شهکەت و وه رەزی کردبوو. ئارهق له هه موو گیانی دهچۆرا. لهو بیابانه چۆله دا هیزی لیده بریا و بۆ ماندوویی ده رکردن ناچار بوو نیو گۆزه ئاو و له تیک نانی زیادی بخوا. هەر بۆیه شهوێ ئەوه نده شهکەت دەبوو، که دهگه یشته وه مالێ خۆی نه دهگرت و وهک مردوو له سەر جیگا که ی دهکەوت.

له گه ل تینی هه تاو ره وه ی و شتر گه یشته بیابان. گیا و گژی شو ره کات ددانی لێ گیر دەبوو. سهوز و ته رچک. قاقر، جگه له چەن په له یهکی هه مووی به و شترخوار داپۆشرا بوو. و شترخوار به شلکی و شتر ده توانی بیخوا، وشکه که شی زستانانه دهکرا ئاخوړی گویدرێژوه. پیاوان به هار و هاوین حو شترالوکیان کوما ده کرد و پاشان به کەر و و شتر ده یان هینایه وه بۆ زه مینج و له بن دیوار و په نا و په سیوان له سەر یهک هه لیانده چنی. و شترخوړکه وشک ده بوونه وه و تامیان تیدا نه ده ما و

باران ته ری ده کردن. بابه تی ددانی مه ر و بز ن بوو. هیندی که سیش و شترخوړکه یان ده کوتاوه و دانه که یان ده گرت بۆ جل شتن: و شترخوار هه تا ریشه ی له زه ویدایه، ته نیا ددانی و شتر ده توانی له بێخه وه هه لیکه نی و له گه ل ئەو هه موو تالی و سویریه ش بیخوا. و شتر چونکه له جهسته یدا ده توانی ئاو پاشه کهوت بکا ئەو تواناییه ی پێده دا که ورگی خۆی له و گیایه بئاخنی.

عەباس و شترهکانی له ده شته که ئازین کرد و توربینه که ی له کۆلی داگرت و له لای کۆنه بیریک دانیشته.

ئەو بیره که ئیستا ئاوه که ی وشکی کردبوو، عەباس وه بیری دهات که سالان یه کێ بووه له زنجیره بیرهکانی که ریزی شو راو که بهر له وه ی وشک بێ ئاشه کۆنه که ی ده گێرا. سویرا ویش ته نیا بۆ ئەو کاره ده بوو. چونکه ئاوی سویر له زهویی شو ره کاتدا، ته نیا بۆ ئەوه ده بی به رداش بگێرێ. کاتی ئاوی کاریزه سویر کهم بۆوه ئاشه که ش له کار کهوت. بهر له وه ی ئاشه ئاوه که له کار بکه وێ، له گوندی (دوبید) ئاشیکی ئاور سه روسه کوتی په یدا بوو. خه لکی زه مینجیش باراشی خۆیان ده برد بۆ ئەوێ. ئەوه بوو که ئاشه کۆنی سویرا و له کار کهوت و شه همیری ئاشه وان مالێ چوو ه گوندی دوبید. شه همیر پیر بوو. ئیتر توانای کاری نه ما بوو. چا ویشی سو مایی لێ بریا.

عەباس له گه ل مه ولا ئەمانی دیوه ره، جاروبار له کۆلانهکانی دوبید چاوی پیکه وتبوو که گۆچانیکی به دهسته وه بوو، به بن دیواره و دیوار دا ده رۆیشته و چیرۆک و بهیت و شیعری ده خوینده وه و دیووشی که ژنانی دوبید ئەگه ر تاقه تیان بوایه شه همیریان ده برده مالێ و بهیت و شیعریان پێده گوت.

ئیستا کا و لاشه که ی شه همیر له خوار زنجیره بیرهکانی کاریزه وشک خاپوور بووبوو و دیواره لارووخوا وه که ی هه تا نیو قه د له خۆل و لمدا بوو و بووبوو هیلانه ی مشک و مار.

عەباس تۆپه وانه ی تۆنگه له مل باریکه که ی ده رکێشا و زارکی تۆنگه له که ی نایه ده می و به قومیک زار و گه رووی ته ر کرده وه. پاشان تۆنگه له که ی نایه وه نیو تۆربینه که ی، تۆربینه که ی نا بن سه ری و راکشا. ده موچاوی دایه بهر تیشکی خو ر

و پیلووی به سەر یه کانا. وشتره وانیش هەر ئه وهی خۆشه. په وهی وشتر له وهشته ئازین ده کهی و بوی وهرده کهوی. خهوت لیکه کهوی یان لینه کهوی توفیریکی نییه. ههتا نویژی شیوان له چهند جار زیاتر ناچار نابی ههستی و وشتره کان کۆ که یته وه. وشتر بۆخوی ده له وه وراو وشتره وان بۆ خۆی که سیک که کوری کار بوایه، له گه له وه و راندنی وشتر کۆلیکی چیلکه و چال و دروو و دال کۆ ده کرده وه و ئیواری ده یبرده وه بۆ مائی؛ به لام ئه وهی وهک عه باس وابوو هه رکه ئیواری به سه ردا ده هات په وهی وشتری کۆ ده کرده وه و به ره و زه مینج لینه خورین. شه وی، کۆری لاوان، له بن دیواریک و بهر تریفه ی مانگه شه و؛ یان له خه له وه تییه که ی سه نه م، چاوه پتی عه باس بوون: هوی... هوی!

به لام کوا؟ گه نجان و لاوان و هاواله کانی عه باس چوون بۆ کوی؟

له بن پیلوو نووقاوه کانی عه باس دهیدی که هاواله کانی ده روون.

رۆیشتوون؛ چ زوو! عه باس توند چاوی قووچاند. ده بی له بیریان به ریتته وه. عه باس پیاوی ئه وه نه بوو له خۆرا خه م دایبگری. بیچوووه گورگ ناتوانی خه م له دلی خۆیدا کۆ کاته وه. ئه و دایمه له بیری تیر خواردن و هه لدرین دایه:

خه م و که سه ر با برۆن ئاوی ئاراز نیوه ی رییان بی!

ئه وه ش به جیی خۆی؛ به لام عه باس شتیگ ئوقره ی لیه لگرتبوو: ئه و رۆیشتن و هاتنه وه! بونی ده کرد که شتیگ تیکچوووه. ئالووگۆرییه ک رووی داوه. به لام چی؟ نهیده زانی چیه. به چاوی قووچاویشه وه نهیده توانی به په نا کاو لاشه که ی شۆراو دا تیپه ری. نهیده توانی له کۆتایی رۆژگاری شه همیری ئاشه وان چاوپۆشی بکا. ئه و ئاشه ی شۆراو که ئیستا بۆته که لاوه یه کی پر ترس و خوف، رۆژی خۆی شوینیکی گرم و گور بووه. خه لک که باراشیان ده هیتا، زستانانه هه تا نۆره یان ده هات گه نم و جۆیه که یان بۆ لیکری، له ده وری ته ندوووره که کۆزلیکه یان ده به ست و له هه موو ده رکه یه کیان ده دا. حه قایه تیان ده گێراوه. عه باس له گه ل سلووچی باوکی زۆر جار باراشیان هیتابوو. عه باس به سواری که ره که یان که هیتا نه تۆپیبوو، کیسه ی جۆی له بهر ده می داده نا و گولمیخه که ی له کۆپاره ی کورتانه که هه لده چه قاند، سلووچیش هه لته ک هه لته ک به پییان به دوایدا ده رۆیشت. سلووچ هه میشه که ره ی به یانی

ده گه یشته ئاشی. هه ر بۆیه عه باس له ریگای ئاشی، له هه موو شتیگ زیاتر وه نه وز و خه ونووچکه ی خۆی له بیر مابوو، هه روه ها خه وی گوی ته ندوووره که ی شه همیر و گرمه و هاره ی به ردا شه که ی هه ر له بیر بوو.

به لام ئیستا... ئاشی ئاوری دوید ئه وی باراشی ده ورو به ره هه لیده لووشی و له کلاو سورانیگدا ده یکاته ئارد و پیت ده داته وه. شه همیری پیر که ئیستا چاوی نابینی، بیر و هۆشی لای حه قایه ته کۆنه کانه و گۆچانه که ی له عه رزی ده دا و له خۆی ده نووسی تاکوو هه رچی بیستویه و دیتویه وه بیری بیتته وه و بۆ خه لکی بگێریتته وه.

ده کری لاوانی زه مینج، هاواله کانی عه باس، ئیتر قه ت نه گه ریتته وه بۆ گوندی

زه مینج؟!

عه باس له پر رچه نی، بلی نه یه نه وه؟ ره نگه تا قمیکیان قه ت نه گه ریتته وه. چونکه ده لین هه ر کات ئه و شه ریکانه ماتۆری ئاوه که یان وه کار خه ن، ئاوی ئه م که ریزانه که متریش ده بیتته وه. ده لین په می ئاوه هه موو ئاوی ژیر زه وی هه لده مژی. ئه وان له خه یالی عه باسدا، شتیگ بوون. شتیگ که خه ریکه ده قه ومی. مشت و مری پسته کاری؛ پسته! چاکه ئه م ناوه زۆر ئاشنا نییه. پسته، عه باس قه تی نه خواردوووه. به لام بیستبووی که پسته وهک چه قاله قه یسی وایه. قه یسی عه باس له گونده کانی پیده شت دیتبووی. چونکه له زه مینج ئه وه ی له زه وی وه ده ست ده هات گه نم و جۆ و هه رزن و په مۆ بوو. میوه ش ته نیا کاله ک و شووتی و جی جیش جاروبار ته ماته به ره م ده هات.

عه باس بیستبووی که په می ئاوه هه تا قولایی زه وی ده رواته خوار و ئاوه هه لده کیشی. میرزا و سالار ئیستا چه ن که سیان دانا بوو بیر هه لکه نن. عه باس ئه گه ر بۆ جاریک باوکی وه بیر هات بیتته وه ئه مجاره بوو: کاریزکه ن! پپی وابوو ئه گه ر ئیستا سلووچ بمابایه ده بووه سه ره ک وه ستای چالوی ماتۆر په مپ. ئیتر له دوید ده وه کاریزکه نیان نه ده هیتا. گوایه له و به یانانه دا چه ند قوله به گیکی دیکه ش غهیره تیان بزوتبوو و له ماتۆری ئاوه که دا بوو بونه شه ریک. هه ر که سه ی یه ک - دوو کاتژمیر، به لام زۆربه ی خه لک نه ک شه ریک نه بوون، به لگوه نار په زایه تی خۆیان له

پرتە و بۆلەوه کردبووه گورە و هەرا. قەسەشیان ئەوه بوو کە ماتۆری ئاو کەریزەکان و شک دەکا. ئەگەر کاریزەکانیش و شک بن، زەویەکانیان پوولیکی چرووک ناژین.

دەیانگوت:

«مانای وایە کاتی پەمپی ئاو دێ، ئیمەش بارگە و بنەمان بپیچینەوه و لەم مەلەبەندە کۆچ بکەین!»

بەلام جگە لەو دەمە تەقە و قەرە و هەرایانە، لەم رۆژانەدا بپیارە سالار عەبدوللا و شەریکەکانی پەمپی ئاو لە شارەوه بینن بۆ زەمینچ. میرزا خۆی کردبوویە دەنگۆ کە چۆتە پیتەخت و هەموو کارەکانی تەواو کردوو و ئیتر هیچ لەمپەرێک لە سەر رێگا نەماوه. تەراکتۆریش ئەوه ئەمرۆ چوووە سەر زەویەکانی باوکی میرزا و ئاغا مەلەک بۆ تەکووز کردن و شیو برینیان. زەویەک کە هەتا ئەمرۆ دیم بووه و بۆ ئاوی باران شەلەگە بەندی کراوه، رەنگە ئەمرۆ بە جۆریکی دیکە ئاودێری بکری:

«بەلام ئەو ئەبراو لە پەرسەنەش چاک خۆی پێوه هەلواسین، ها! چوار رۆژی دیکە لەوانە پەمپی ناوی براکە، یانی ناوی منیشی لە بیر بچیتەوه!»

عەباس لە دڵەوه هەستیکی باشی دەرەق بە ئەبراو نەبوو. هەستی هاورپی و بەجی هیشتن؛ وەک ئەوهی ئەبراو بەجی هیشتن و رۆشیتبێ! بۆیه شتیک وەک قینیکی شاراو و تەماوی دلی عەباسی ریک دەگوشی و وەدداوە چیرە خستبوو:

«دایک سەگ! وەک تاژی رست کراو کە دەنووزینی و لمبۆزی هەلدەسوورینی بۆ خاوەنەکە، خۆی لەگەڵ ریک خستن! با بزانی چۆن دەبێ. با بزانی!»

بێ خەوی شەوی پێشوو بە جارێ شەکەتی کردبوو. لەشی لەبەر تیشکی خۆرەتاو سست بووبوو. پیلووی چاوی قورس بووبوون و خەوی لیکەوت. بیدەنگی و ئارامی بیابان تیکەل خەو بوو بۆی قورسی خۆی بە سەردا کیشا. لە خەویکی قوول راجوو. لە پێدا بە لەشیکی وەسەر ئارەقە گەراووه لە خەو راجەنی. سەری لە سەر توربیتەکە هەلینا و دیتی نرکە و نالەیی پیرە ئاروانە بیابانی داگرتوو. لۆکەرەش ئاوقای ئاروانە بووبوو. ئاروانەیی یخداو بوو و قەپی کردبوو بە قورقورچاچکەیدا. نالە و لرخەیی بە وشتری پیر خستبوو، دەتگوت دەگری. وەک

پیریژنیک دەگریا. سەری بەملاو ئەولادا بادەدا و سەری لە عەرزه کە دەخشاند. خەریک بوو لرخەیی لێدەبرا. بەلام لۆکی مەست قورگی بەرنەدەدا و بەراستی دەیویست بیخکینتی. وشترەوان - هەرکەسێکە - دەبێ راپەرێ. ئاروانەیی سەردار بێتوو مندار بواوەتەوه دەبوو عەباس بپیژێری. عەباسیش چیی هەیه؟ ئەوهش دەبوو هۆی ئەوهی ئیتر کەس کار بە عەباس نەسپیژی: ئاخەر مرقیان کردۆتە وشترەوان! تۆیان بە بنیادەم زانیوه؛ پیاو!

عەباس دەستی دا پەیاغەکەیی و هەراپی کردی. خۆی گەیاندى. وشترەکان ملیان تیکهالابوو. ئاروانەیی پیر ئیتر خەریک بوو قرخەیی لێدەبرا. عەباس لۆکەرەشی وەبەر تیلادا. تیلای راست دەکردهوه و دايدیناوه. بەهەر دوو دەستی پەیاغەکەیی گرتبوو و بەهیز و قەوهتی خۆی لە لاجە سەری لۆکەرەشی رادەکیشا. سەر و لمبۆز و ملی لۆکی خوری شۆر کرد. دەیکوتا و جار لەگەڵ جار بە زەبتر لێدەدا، لێدەدا و و جینیوی دەدا. جینیوی بە لۆک و خاوەنەکەیی دەدا. جینیوی بە خۆی و بە زەوی و بە ئاسمان دەدا.

دڵرەقترین مرقوف، کاتی کە بە جارێ رقی هەلدەستی ئاژەلیک دەداتە بەر زەبری لیدان، هەستیکی دلسۆزانە لە ناخەوه دەبیزوین و ناچاریبیک لەپەر خاوی دەکاتەوه و لەو کردەوه بێرحمانە پاشگەزی دەکاتەوه. زۆرجار وەرزی و وشترەوان و شوان دواي ئەوهی داخی دلیان لە زەبری قەمچی و تیلوو و نەقیزە و پیمەرە و شەنەدا کۆدەکەنەوه و بە ئاژەلی بەستەزمانی دەرژن، لەگەڵ ئاژەل دەکەنە قەسە. جینیوی پیدەدەن و لەگەڵی دەدوین. بەلگە دیننەوه و هەول دەدەن کەر و وشتر و گا و... تیگەیهنن کە بوونەتە هۆی شیت بوون و رق هەستانی ئەو: «ئاخەر تۆ بۆ وادەکەیی لارەشە گرتوو!»

بەلام ئیستا شەری نابەرانبەری لۆکەرەش و پیرە ئاروانە رێگای دلسۆزی و بەزەیی بۆ عەباس نەهیشتبوو. عەباس پێی وابوو دەبێ لۆکەرەش تەمبێ کرێ. بۆیه بێوچان داردەستی عەباس بەسەر نیوچاوان و لاجەسەری لۆکادا دەباری، دابارینی تەرزە بەسەر بەردی رەشدا. ئاخری بەرد دەنگی لێهەستا: لۆکەرەش قورگی ئاروانەیی بەردا و بە رقهوه چاوی لە عەباس بری. ئاروانەیی پیر لەسەر

چۆك خۆی كیشا ئهولاره و ملی به سهر عهززه كه دا درێژ كرد. ئیستا عه باس ده بوو لۆكى مهست له ئاروانه دوورخاتهوه. به لām روانینی شیتانهی لۆك، عه باسی له جینی خۆی وشك كردبوو. لۆكه رهش كه فی هه لخراندبوو و چاوی له چاوی عه باس بریوو.

ترس! ترس سه رتا پای عه باسی داگرت: به لām نه ده بوو وازینیی و بهیئیی لۆكه رهش سه ر بکاتهوه. نه ده بوو بترسی. بیئوو بیهزی، خۆت به سه ردا ده دا. له خاك و خۆلت وه رده دا، وریابه!

عه باس داره كه ی هه سووړاند. دیسان هه لیسووړاند. لۆكه رهش ده بوو سه ری داخاو برۆا. ئه وهش شتیك بوو كه عه باس ده یویست. به لām لۆك چورته ی نه كرد. به رهو عه باس هات. به نه رمی ده هات. تووړه و تۆسن دیار بوو. چاوی ئاوری لیده بووه. عه باس پاشه و پاش كشاوه. زیاتر كشاوه. ته نیا کاریك ده توانی بكا، ئه ویش ئه وه بوو، بیستبووی كه وشتری مهست نابیی پستی تیکه ی. به لām ئه وه پهنه به کاری بیابان نه ده هات. خیرا به بیریدا هات كه خوالیخۆشبوو یارقولیی بۆ ده ستیکی هه بوو. له ریگای (داموغان) وشتریکی مهست هه لیکوتابوو سه ری و باسکی له بندا هه لکه ندبوو. له کاروانسه راکه ی داموغان هینده ی نه ماوو له ژیر سنگی خۆیدا جیق و فیقی ده رهینیی. به لām به ره له وه ی یه سکی له شی وهك پرپۆله لیئکا، ساره وانان گه یشتبوونی و له ژیر سنگ و چۆکی وشتره که یان ده رهینابوو.

به لām ئیستا؟ ساره وان کوا؟ جیگای به تالی ساره وانان خه ریک بوو مه رگ ده یگرته وه. ئه وهش مه رگ بوو كه له قه لافه تی لۆكه ره شی سه رداردا به هه نگاوی قورس به رهو ږووی عه باس ده هات. ئیتر نه ده کرا ږووت له وشتره که بی و پاشه و پاش بکشینیوه. ئیتر نه ده کرا پستی تینه که ی. نه ده کرا پستی تیکه ی. نه ده کرا. نه ده کرا. ده بی کاریک بکا. شه ر! گه ږاوه و به رهو ږووی لۆك چه قی. داره که ی هه لیسووړاند. لۆكه رهش سه ری هه لیسووړاند، ملی هه لئنا و لرفاندی. عه باس هه لات. شه ر و هه لاتن. لۆكه رهش وه سه ری كه وت. قینی وشتر! عه باس له مه ر قینی وشتر زۆر شتی له زمان پیرانه وه بیستبوو. وشتر درهنگ رقی هه لده ستی؛ به لām خودا نه کا ږوژیک قینی هه ستی! کوژاندنه وه ی ئه وه دریا پر ئاگره،

زۆر دژواره. هه تا نه تسوتینیی، دانامرکی، هه لچوونی قین. هه وره گر مه یه ک كه له په ستا خه نجه ری گر ده بارینیی. مه گین ته نیا بیابان به کاری ئه وه هه وره تریشقه یه بی. پیاوی ته نیا، دل له دل مه ده! هه لئ. ته نیا مه گین هه لاتن بتوانی ده روویه کی ږزگاریی پیوه بی. هه لاتنیش له ده ست مه رگ له شی سووک و لاقی چالاکی ده وی. ئاسک بینه به رچاوی خۆت، عه باس! هه لئ، ده م له سه ر پشت. وهك تیسکه ی تفه نگ. سووک و چالاك، چونکه هه لاتنی وشتر وهك بای شه مال وایه. وانه که ی مه رگ قه پ به شان و ملتا ده کات. ئیستاش تۆی له سایه ی مه رگدا غار ده ده ی. خۆزگه دوو لاقی دیکه شت بوو بووایه بۆ هه لاتن!

ئاواتی بۆ کاوالاشه که ده خواست. ئاشه کۆنه که ی شه همیری پیر، کاوالاشی شۆراو.

لمبۆزی لۆكه رهش له سه رشانی عه باس بوو و سینیه ره سامناکه که ی له پینشییه وه ده رۆیشت و سنگی بیابانی ده پینوا، تینوو. هالای هه ناسه ی لۆك، هووشه ی مار بوو به سه ر پیستی پشت ملی عه باسه وه، به تینتر بوو له گرهبای هه موو بیابانه کان. شان و ملی به پریشکه ی که فی ده می لۆكه رهش خووسابوو. به لām ئاره قه ی له شی، نه یده هیشته عه باس ته رایی که فاو له سه ر شان و ملی هه ست پیئکا. ئیتر چرکه یه کی ماوو مه رگ له باوه شی گری. به لām مردن کاتی که لئت نزیک ده بیته وه، خۆیت تیه له ده ساوی، هه ستی پیناکه ی، ئه وهش ئه وه ساته یه که هیواپراو ده بی. سنووری لئک هه لبرانی دوو وزه. هه ست کردن به حه سانه وه یه ک که له پاش هه ولی زۆر وه ده ست دی. سه ره تایی مردنه که سامناک دیته به رچاو نه ک ناوه ندی مه رگ. عه باسیش له ناوه ندی مه رگدا بوو و ترسی زۆر وای لیکردبوو ته وای هیز و توانای خۆی وه کار بجا، بۆیه سستی کردبوو. ئه وه ترسه ش که گه لئ جار پیاو تووشی به زین ده کا، له گیانی عه باس تارابوو. ده رفه تی بیر کردنه وه، بیر کردنه وه یه ک که له ده رگانه ی مه رگدا داوای ته سلیم بوونت لیده کا، بۆ کوږی میرگان نه ماوۆوه. هه ر بۆیه عه باس بییری لینه ده کرده وه. فکریش وا دیاره ده رفه ت و ریگای ده وی! ته نیا ده بوو هه لئ. هه لاتن. هه ره ئه و جۆره ی که گیان و له ش، قه بوولی کردوو و هه رچی هیز و وزیه ږژاونه ته ده مار و یه سقانی لاقه وه و ده بی پیی

هه‌لی. بای شه‌مال! بیابان چۆل و هۆل؛ بیابانی گهرم و سووتینه‌ر. سام! دپوو و دال. سیته‌ری خواروخیچ و سلۆک. ری و شوینی مه‌رگ، له داوی وشتردا. چه‌نده‌ش نابهرانبه‌ر! وشتری مه‌ست سه‌ره‌تا قه‌پال به جییه‌کی له‌شی پیاودا ده‌کا و له عهرزی ده‌دا. ره‌نگه منجرانه بته‌هوی هه‌ستیه‌وه، هه‌ولیک بۆ رزگاری. له گۆم که‌وتوو ده‌ست بۆ چله پووشیش دریژ ده‌کا! به‌لام هه‌لاتن دژواره و دهر باز بوون مه‌حال. وشتر به سه‌ر پیاودا ده‌خه‌وی و له ژیر سینگی خویدا ده‌تپیشینی. سینگی قه‌لشت قه‌لشت و زبره‌که‌ی ده‌نی به سه‌رتا. وات تل پیده‌دا هه‌تا قرچه قرچی یه‌سکی له‌شت له‌گه‌ل هاواری خوی و ژانی پلیشانی جه‌سته‌ت له‌گه‌ل لرفه‌لرفی خوی تیکه‌ل ده‌کا و ده‌ترینی. ئه‌وه‌ش هه‌ر ئه‌وه بوو که عه‌باس خه‌ریک بوو تووشی ده‌هات. هه‌ر ئه‌وه بوو که ئیستا به ده‌ستییه‌وه پیوه ده‌بوو، پیو بووبوو، وه‌ی!

که‌لپه‌ی وشتر به لاشانی عه‌باسدا نووسا. خوی له گیرگه‌ی دانی راپسکاند. کراس و جلیسقه‌که‌ی به ده‌می وشتره‌که‌وه به جیما. به ده‌مییه‌وه ده‌شه‌کاوه، ئالای مه‌رگ! عه‌باس هه‌موو هیژ و توانای خوی له لاقیدا کۆ کردبووه و هه‌لده‌هات. به‌لام تازه کار له کار ترازابوو. لۆکه‌ره‌ش ده‌م له سه‌ر پشت به دوایه‌وه بوو. ئه‌مجاره‌یان قه‌پالی کرد به ته‌پلی سه‌ریدا. قیژه‌ی سام لینیشتووی مرو‌ف لهو بیابانه چۆله‌دا بوو به زایه‌له. لۆکه‌ ره‌ش ویستی عه‌باس به‌رز کاته‌وه و به زه‌وییدا بکیشی و هه‌لکوتیه‌ سه‌ری. به‌لام چا بوو سه‌ری عه‌باس له به‌ر ددانی خزی و به چۆکه‌وه که‌وت به عه‌رزدا. ئیستا سیبه‌ری به سامی لۆک وه‌سه‌ری کشابوو. عه‌باس وه‌ک مار که‌وتبووه زگه خشکی و تلی ده‌خوارد. لۆکه‌ره‌ش به توندی چۆکی دادا و ویستی عه‌باس بکا به ژیره‌وه و ئه‌وه‌ش، نه‌ده‌بوو! کورپی میزگان هه‌ستا سه‌ر چۆک و خیرا کێردی له پزلووخی ده‌رکیشا و به غه‌یری ئه‌وه چاری نه‌ما‌بوو. ره‌نگه کۆتایی شه‌ر! به‌لام کوشتنی وشتری مه‌ست کاری هه‌موو پیاویک نییه. ئه‌ویش پیاویک، هه‌ر پیاویک بی له ده‌ستی نایه. پیره وشتری دابه‌سته‌ش کاتی سه‌ربرین، لانی‌که‌م به شه‌ش پیاوی به‌کار به سڀ گوریس چوار په‌لی ده‌به‌ستن و له شه‌ش لاوه سه‌ری گوریسه‌کان ده‌گرن و ده‌یکیشن. هه‌وته‌مین که‌سیش به چه‌قۆوه هه‌لده‌کوتیه‌ سه‌ری و چه‌قۆکه به شه‌رگه‌ی ملیدا دینی، ئه‌وه‌ش تازه کۆتایی کار نییه و له‌وانه‌یه له‌به‌ر

ژان شیت و هار بی و خوی له به‌ندوسندم راپسکینی و چه‌ن پیاویش له نیو به‌ری. که‌وايه چۆن به هیوا بوو کورپی میزگان به تاقی ته‌نیا و به بی یارمه‌تی وشتریکی هار بداته به‌ر چه‌قۆ، ئه‌ویش به خه‌وته‌وه! ئه‌گه‌ر دواي بریندار بوون شیت و هار بوايه، چی؟! لۆکه ره‌شی سه‌ردار ئیستا خوی یه‌ک پارچه ئاور بوو.

عه‌باس ده‌یزانی که چه‌قۆکه‌ی ده‌بی راست له قورقوراسکه‌ی هه‌لچه‌قینی. به بی ترس و پارین؛ هه‌تا بن ده‌سه‌که‌ی تیه‌له‌چه‌قینی. به‌لام ئه‌وه کاتیکه که به سه‌ر وشتره‌که‌دا زال بی، نه‌ک وشتر به سه‌ر تۆدا زال بی. که‌وايه ئه‌وه شه‌ر بوو، نه‌ک وشتر سه‌ربرین. یاسا و بریار له نیواندا نه‌ماوه و ترس و رق و دل‌خه‌وره‌یه له ئارا دایه. بۆیه عه‌باس ئاره‌قه‌ی ده‌رداوه و له‌به‌ر ئه‌و قرچه‌ی خۆره‌تاوه به بی هیچ هیوا و ته‌مایه‌ک کێردی هه‌لده‌سو‌راند. کێردی به چاو و لمبۆز و مل و سینگی وشتره‌که‌دا ده‌کرد. ده‌می کێرده‌که بریقه‌ی ده‌هات. ده‌ست و شان و ملی له خوین هه‌لکشابوو. چاو و لمبۆز و ملی وشتره‌که‌ش خویناوی بوو. پریشکه‌ی خوین و ته‌پوتۆز له به‌ر خۆره‌تاو. بیابان و قاقر و تراویله‌که. سوور ده‌چوونه‌وه. هه‌تاو و زه‌وی و شو‌ره‌کات، ئه‌رخه‌وانی و بنه‌وش و زه‌رد بوون. ره‌نگه‌کان ئاویته و دوور له یه‌کتر و لیک هه‌لبراو بوون. ئه‌م زه‌وی و ئاسمانه ده‌تگوت هه‌ر ئاوا سوور بوون. گرپه‌ با، گرپه‌ بای بیابان. هه‌رچی ده‌بی با بیی چش! کاره‌که یه‌کلایی بکاته‌وه باشه. یه‌کلا کردنه‌وه‌ی شه‌ر. به‌ر ملی وشتر، شا ده‌مار. زه‌بریکی به جی. راست له قورقورچه‌کی را کرد.

کێرده‌که‌ی ده‌ر کیشاوه. خوین، جۆگه‌له‌ی خوین. ئه‌وه‌ش خراپتر. ئه‌وه ره‌قی وشتر هه‌زار به‌رانبه‌ر هه‌لده‌ستینی. رۆحی له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستییه‌تی. مه‌رگ له به‌ر چاوی سه‌ما ده‌کا. ئیستا که مه‌رگ هاتووه و هه‌لیکوتاه‌ته سه‌ری، بۆ له به‌ر پینیدا راوه‌ستی؟ بۆ له‌به‌ر پینیدا داماوانه سه‌ری دانه‌وینی؟

ره‌نگه که‌فاره‌ی خوین لۆکی هار له پی بخا و له عه‌رزى بدا!

ره‌نگه! به‌لام، به‌لام... خه‌یالی خاوا!

لۆکه‌ره‌ش به زه‌بریکی سه‌ری عه‌باسی به لایه‌کدا فرییدا. رق گێژی کردبوو. به ده‌وری خۆیدا هه‌لده‌سو‌ورا و خوین و که‌ف به لاله‌غاویدا ده‌هاته خوار. هه‌لیکوتا

سەر عەباس. ئەمجارەش کورپی میرگان خۆی کۆ کردەو. بەلام ئیتر هیزی ئەژنۆی نەبوو. دوایین پێگا؛ بێر. دوایین چاره؛ بێر. بیریکی وشک. وشکە بیریکی کەریمی شوراو. خۆی بەرەو بیرەکه کیشا، خشی. شەکەتی و کوتراوی و ژانی جەستە، هیوا پراوی و بی هیزی، ئەو هەستە لە دلی چەقاندبوو که: هەر ئیستا لەوانەیه گیانی دەرچی. لۆکی هار، وەک ئەفەعی خۆی کۆ کردبوو. ئەو دوایین قومی مەرگ بوو که دەبوو بیکا بە گەرۆی عەباسدا. مەرگی یەكجاری. لۆکه رەش بەرەو لای عەباس گومبەتە لە خۆی دا. بێر! بەر لەووی لە ژیر لاق و سینگی لۆکه رەشدا بپلێشی عەباس خۆی هاویشته نیو بیرەکهو.

چەن کۆترە کێوی هەلفرین و عەباس هەستی کرد شتیک لە سەرییەو و یزەدی هات و دەرپەری. ناخ...

عەباس کە ی و هۆش خۆی هاتەو؟ که و هۆش هاتەو، کەنگی بوو؟ شەو!

چ کاتیکی شەو بوو؟

عەباس نەیدەزانی. لە ژوو سەری جەغزیکی تەنگی لە ئاسمان دەدی. جەغزیکی تەنگ و گرد، لەگەڵ ئەستێرە زێوینی بیابان. لایەکی حەو برالە: تەرازو کۆ. زوو زوو سەرییەیان دەهات. دەرەوشانەو، دەتگوت توونیا. زمانی عەباس وشک بوو بوو. زار و گەرۆی عەباس وشک هەلگەرابوو. زمانە وشکەکی وەک گلمتیک بە لیویدا هینا، بەلام تەپایی پێو نەبوو، لیوی عەباس وشک و بار گرتوو، ئەستێرەکان سەرییەیان دەهات؛ سیوشکە هەلاتوو!

عەباس جوولەیهکی کرد. ئازای ئەندامی زیڕاندی. ژانەکی لە جییهک نەبوو. ژان لە هەموو گیانی گەرابوو. دەسکی کێردەکی هەروا توند لە مستی گرتبوو. بەهۆش و بیهۆش، غەریزە پاریزگاری، کێردەکی لە مستی کورپی سلووچدا پرا گرتبوو. دەستی بە نەرمی لە سەر گلە نەرمەکی بنی بیرەکه بەرز کردەو و لە تاریکایی بیرەکهدا هیچ شتیک نەدەبیندرا. بەلام هەستی کرد شتیک بە سەر دەستییهو و شک بوتهو. دەستی برده بەر لووتی و بۆنی پێو کرد. بۆنی خوین. بۆنی خوینی و شتر، بۆنی خوینی خۆی. دەبێ کوی بریندار بوو بی؟ دەبێ لایەکی شانی پچرابی! دەستی بە بەلەکی خۆیدا هینا. لەتکیکی گوشتی بەلەکی پچرابوو. جییهکی تری؟

هەموو جەستە؟ نا! ئیتر هیچی وە بێر نەدەهاتەو. ژان، تەنیا ژان. جیگای گازی و شتر، جیگای کوتران بە سەر دار و بەرد و دڕوودا؛ بۆقەتە ملی و پشتی و شان و خالیگە. سەر و لاقی. ژان، سەرتاپای گیانی ژان. کوتراوی جەستە. تل خواردن لە ژیر لاق و قوی و شتر دا. هەول، ئەو تەقەلا بی ئەمانە گیان و لەش نا؛ نایی بە گالتهی بزانی، زەبر، زەبر. ماسوولکەکانی هەموو کوتراوون و پەراسوو دەریپەرەکانی کورپی سلووچ، دەتگوت هەر ئیستا لە بەریهک دەچن. هەستی دەکرد ناتوانی بجوولی.

بێر؟! دەتگوت تازە هەستی پیکردوو. چ تەنگزەیهک، سنی چوار بالا پیاو قوول بوو. ئەو هەش بە جی خۆی، بیریکی پووخواک بوو. تەنانهت ئەگەر دەست و لاقی سافیشت بی ناتوانی پی لە سەر پیگیرەکانی راگیر کە ی و وەسەر کەوی. ئەگەرچی نەدەجولا و لە جی خۆی وشک بوو بوو. وردە خۆل بە سەر و گویلاک و شان و ملیدا دەوهری. ژیریشی گلە نەرمە بوو. وردە گلی دیواری پووخواکی بیرەکه. توژیکیش بۆنی گنخاوی هەست پێدەکرد. زرموگوتی پی و شتر. لرفە و کەف هەلخاندنی و شتر، هاسکە ی و شتر.

لۆکه پەشی سەردار، بریندار و شەکەت، بە دەوری بیرەکهدا دەسوورا و دەیلرفاند و دەپیرماند و پی لە عەززی دەکوتا. خۆل و کولوی ورد بووی ژیر پی لۆکه پەش ورد دەبوو بە لیواری بیرەکهدا دادەوهری و دەرژا بە سەر شان و ملی عەباسدا. لۆکه شیت خوینی دەویست، ناکام مابوو، بۆیه دەستی هەلنەدەگرت. نو شەو و نو پوژ دەتوانی بی ئاو و لەوهر لەوی بمینیتەو و نەهیلی کورپی سلووچ بێتە دەری تا لە توونیا و لە برسانا دەمری. و شتر دەیتوانی نو شەو و نو پوژ بی ئاو و لەوهر بژی؛ بەلام عەباس چی؟ ئەو، بی شک لە دوو سنی پوژ زیاتر دەوام ناهیتی. عەباس هەر ئیستا بۆ قومی ئاو دەتگوت سیوشکەکی هەلات. هەر ئەو نەندە لیوی پی تەپ کا، لەبەر شەکەتی و ترس لەبەر قرچەکی خۆرەتاو، ئاوی لەشی چنדרابوو. ویشک هەلگەرابوو. ئیستا ئەو زمان نەبوو لە دەمیدا؛ کەرپووچیکی سوورەو هەبوو لە کلی کوورەدا. ناخ بۆ قومیک ئاو!

عەباس سەری ھەلینا و پوانیی، ملی درێژی لۆکە ڕەش، بە سەر بێرەکەدا ڕایەل بووبوو، کەوتبوو نیوان سەرنجی عەباس و ئەستێرەکان. تابووتی چوار برالەیی لە نیوھراستدا کردبوو بە دوو بەشەو. دڵۆپ دڵۆپ خوین لە ملی لۆکە شیت دەتکا؛ دڵۆپ دڵۆپ خوین، بە سەر قژ و فۆلکەیی خۆلاییی کورپی میزگاندا دەتکا. نا، ئەم و شترە خوینی دەوی. ئاراو قارای لێھەلگیراوه. ئوقرە ناگرێ ھەتا کورپی میزگان لەنیو ھەبا. تەنیا کۆپەرە ھیوايەک لە دلی عەباسدا ماوو. ئەویش ئەوھە ڕەو و شترە سەردار فیری کاو پەمۆ دانەن، بەرەو زەمینج گەرابیتتەو و سەردار سۆراخی لۆکە ڕەش بگرێ و لە دێ وەدەر کەوێ و لەگەل سەردار، میزگان و ئەبراویش بە لەنتەرەو لە دێ وەدەر کەون و بێن بە شوینیدا. ئەگەر و شترەکان بۆ زەمینج گەرابیتتەو برینی بن ملی ئاروانە دەتوانی نیشانەری ڕووداوی ئەمڕۆ بێ. چونکە سەردار خۆی گوتبووی لۆکە ڕەش بەھارە مەست بوو. بەوھشدا دیارە کە نە لۆک گەراوھتەو بۆ زەمینج و نە کورپی میزگان.

بەلام لەوانە ھە ڕەو و شتر بەرەو زەمینج نەگەرابیتتەو.

گریمان نەگەرابیتتەو، دەی چاکتر! ئەوھش سەردار ھان دەدا خیرا چەن کەس بخاتە دوای خۆی و بەرەو بیابان وەرێکەون. تاقە ھیوا ھەر ئەو بوو، دوای ئەو زارکی بێرەکە بوو کە دەیتوانی ئاسمان ببینی. ھەواش کە بە دژواری دەگەشتە بنی بێرەکە ھەلیمژی و ھەناسە بکیشی. بەلام ئەو ئەستێرانە سەیر سۆلە سۆلیان دەکرد! دڵۆپێک خوینی گەرم کەوتە سەر ڕوومەتی عەباس. عەباس ئیتر ئەستێرە نەدی. لۆکە ڕەش لە ئاکامدا توورە و ڕق ھەستاو لە گۆی بێرەکە بیخی خوارد؛ سەری کیشا نیو بێرەکە و لرفاندی. دڵۆپێکی دیکە کەوتە سەر لیوی عەباس. لیوو زمانی بە خوینی و شترەکە تەر کرد. نا! زەبری کێردەکە کاریگەر نەبوو. کێردەکە ئەگەر کاریگەر بواوە دەبوو تا ئیستا لۆکە ڕەش تەکانی لیبیرایە، بەلام وا نەبوو، لۆک لەسەر چۆکی خزییە پێشتر و بە جۆرێک کە سینگی و نیوھە زگی زارکی بێرەکە تەنی و داسەکنان. ئەوھش سامناکتر. عەباس تاقە ئەستێرەھەکی لە پەنا ملی و شترەکەو دەدی. نا! عەباس لێی ڕوون بوو کە ئیتر لۆکە ڕەش ھەلناستی. ھیوا بڕاو بوو، ڕوون بوو کە

لۆکە ھار ھیندە لە سەر زارکی بێرەکە دەخوێ ھەتا عەباس لاقی جووت دەکا. ئاخ بۆ قومه ئاویک؛ قومه ئاویک!

خشە خشیکی نەرم، عەباسی وەخۆ ھینایەو تاکوو بۆ تاویک، لە بییری مەرگ و لۆکە ڕەش دا برێ.

ھووشە ھووش، دەنگیکی ھینا شتر لە پرخە پرخی خەوتوو. خورپرپر، خورپرپر. شەو و بییر، ڕەشایی چەن بەرانبەر. چۆن دەکرێ ئەگەر جوولەو ھەریک بێ کە ھەبە. بیینی؟ چاوی ھەلۆی گەرەکە. نا؛ چاوی شەمشەمە کۆپەرە!

«خورپرپرپرپر... خورپرپرپرپر...»

ئەو دەنگی چ گیانلە بەریکە؟! عەباس چاوی تیژ کرد، بە دەورووبەری خۆیدا گیرای. بەلندەھەک دەریپەرێ، بالی کیشا بە دیواری بێرەکەدا، گل و خۆل بە سەر و گۆیلاکی عەباسدا ڕژا و دیسان بیدەنگی و دیسان، دەنگەکە:

«خورپرپرپرپر... خورپرپرپرپر...»

ترس سەرتاپای داگرت. تاریکی دەور و پشتی ئەوھندەدی دیکە ترسی بە سەردا ڕشت. ترسی دردۆنگی، ترسی نەدیتن و نەناسین. ترسیک کە نازانی چیبە. ئەگەر بزانی چیبە، بزانی چیبە خەریکە ڕۆحت لیدەستینی؛ لانی کەم دەزانی ھۆی مردنەکەت چیبە و دەبناسی، دەتوانی بە جۆرێک پارێزگاری لە خۆت بکە. ڕەنگە خۆ بە دەستەو بەدی، خۆ بدۆرینی. ڕەنگە غەیری جوولە لەخۆ برین چارەھەکی دیکەت نەبێ. ڕەنگە گەشکە بکە و بەر لە مەرگ بمری! ئیتر دلت بۆ ھەزار ڕیی پیوار و تاریک ناچی. ئیتر ھەزار چزووی ئالۆزی و دلەخورپە چزەت لێھەلناستی؛ بەلام ئەو دلەخورپەیی تۆ شتیکی و ئەوھە دەتکوژی ئەو دلەخورپەییە نییە، خودی مەرگە. ئەو مەرگە کە عەباس لە ھەمبەر لۆکە ڕەشدا تووشی بوو. بەشیکی گرنگی پارێزگاری و دەستکردنەو و ھەلمەت و ھەلاتن و زەبر بوو. ئالۆزی لە تانوپۆی کاتەکاندا بوو. تەنانەت دەکرێ بلیی. ئەو مەرگە چۆکی دادابوو سەر سنگی، ئالۆزی و دلەخورپەیی ڕاونابوو. شتیکی نادیار لە نیواندا نەماوو تاکوو عەزاوھەکی سەد بەرانبەر بکات، ھەلمەتی لۆکە ڕەش چاوی ڕۆشنی عەزاو بوو. بەلام ئیستا، ئەو ئالۆزی و دلەخورپەیی تانوپۆی تاریکی عەزاب بوو. پیاو ژانی لە بییر دەچیتەو. بەلام

مہترسی ہاتنی ژان قہت لہ بیر ناچی. رُوح دہکےویتہ بالہ پرژہ، کۆتریکی گرفتاری بیرری زارک بہستراو، پەریشانہ، بالی بہ دیوارہکەدا دہکیشی، دلہخورپہ.

شہپۆل شہپۆل دلہخورپہ. شتیک لہ زاتی دیار و نا دیاری وجودتدا وہگہریان دہکەوی، تئیدہگہرپی. دایمہ و بہردہوام، تاوی سہبر ناکا. تاویک دەستت لہ کۆل ناکاتہوہ. بلئیسہی ژہراوی ترس. گیانت ریزہ ریزہ دہتاویتہوہ، تۆ ہلہہلا بوونی خۆت تہنانہت. ہہست پئیدہکەہی. تۆ لہ ناخوہ خہریکە دہپووکیتہوہ. دیواری پووخەکی بوونت ہەر ئیستا نا ئیستا خہریکە تیکدہتہپی. ئەہی ئاواتی مہحال، ئەہی مەرگی ناوہخت. ئەہی تۆ بہکاری کەنگی دینی؟ ئەم بیرہ، بۆ تیک ناتہپی.

ہووشہ ہووش! ہووشہ ہووش!

خالگہلینکی ورد و پروناک. شتگہلینک وەک گۆل ئەستیرہ. لہ کونیکی دیواری بیرہکەوہ؛ نا! لہ ہلۆلابی بنی دیوارہکە پروانہ! ئەو ہووشہیہ لہویوہ دئ. لہو خالہ وردانہوہ. خالی ورد و پروناک، ون دەبن و دہردہکەونہوہ. دیار و نادیار، تیکہل دەبن و زەق دەبنہوہ. ہووشہ ہووشہکە تہواو دەبی و دەست پئیدہکاتہوہ. دلئیی شتیک دہجوولتہوہ.

شتگہلینک دلئیی دہجوولتہوہ. ئەوہ روانینیکی ہەزاران سالہیہ کە لہ چاوی عہباسدا کۆ بۆتہوہ. قہت قہت، ہیچ مرۆفیک ناتوانی لہ خالیکی وادا و لہو تاریکیہ پر مہترسیہدا شتیک ببینی. بہلام ئەگەر بچیہ نیو بیرری گیانی عہباسہوہ، ہہست دہکەہی کە سۆمای چاوی ہەموو مرۆفیکی سەر زہوی لہ چاوی تۆدا کۆ دەبنہوہ، تاکوو بتوانی بہر چاوی خۆت ببینی. خودایہ گیان...! مار! ئەو ہەموو مارہ! ئاخ... بۆنی بیگانہیان کردوہ. بۆن دئ بۆنی بیگانہ!

جاری وایہ پیانو لہ ژانی کورتی خۆیدا ہەزار جار دہمرئ و زیندو دہبیتہوہ. بۆ کورپی میرگان ہەزار جار مردن و ژیانہوہ ئەم کاتہ بوو. مار، کەرہ ماری بیابان! پیرہ مار! بلئیسہیہکی چزووی بہسہ کە بتکاتہ خۆلہمیش!

«ئەہی بۆ ہیتستا ہەناسہ دہکیشم؟»

ئەوہی کە لہ نیو ئەو بیرہدا دہمرئ، وەک پۆژ لینی روون بوو. بہلام ئەوہی کە چۆن و کەنگی ماران دینہ گیانی، شتیک بوو کە نەیدہتوانی ہہستی پینکا، تہنیا ہیندی

شتی لہ چیرۆک و بہسەرہاتی مارگران و وشترہوانان و شوان و گاوآن؛ یان جاروبار لہ پیرہ پیوانی بہ ئەزموون و شارہزای مار بہر گوی کەوتبوو:

«مار کاری بہ مرۆفی بی تاوان نییہ. «

«ہتا کارت پئی نہبی. ماریش کاری بہ تۆ نییہ. «

«مار لہ نیہتی مرۆف دہگا. «

ہەرودہا ئەم پەندانہ:

«پئ لہ کلکی مار مہنی. «

«ئەگەر دیتت مار دہروا، تۆش ملی ری بگرہ و برۆ. «

«ماری مالی بہرہکەتی دہغل و دانہ، مہیکوژہ. «

بہلام ئەم قسہ و پەندانہ شتیک نەبوون کە ئیستا و لیرہ بہ کاری عہباس بی. عہباس لہ بارودۆخیکدا بوو کە نەیدہتوانی بیر بکاتہوہ. میشکی راوہستابوو. مہترسی و دلہخورپہ وا تہنگی پی ہلچنیبوو، ریگای بیر کردنہوہی لی تہنیبوو، چیکا؟ چیی لہ دەست دئ؟ لہ سەرہوہ شہوی رەش. ژیرہوہ بیرری تاریک و تہنگ. لہ نیوان شہو و بیردا وشتریکی ہار و خوین بہری چاو گرتوو. گریمان لہ شیکی کوتراو و برینداریشی نەبواہ؛ کوا ریگای دہرباز بوون؟ لہو بیابانہ چۆل و ہۆلہدا.

ناچارہ خۆ بہ دەستہوہ بدا، خۆ بہ دەستہوہ دہدا. ناچارہ دەبی خۆی بداتہ دەست مەرگ. ئەو خۆ بہ دەستہوہ دانہش شتیکہ لہ ہەموو ساتیکدا پیانو بہ بیریدا نایہ! ہەمیشہ نایہ! زیاتر کاتیک شتی وا بہ میشک و بیردا دئ و باسی لئدہکرئ کە مہترسی مەرگ لہ ئارادا نہبی. ہەلدیری مەرگ مەودات پینادا بیر لہ تہسلیم بوون بکەیتہوہ. دہرفەتت نییہ. نہ بۆ خۆ بہ دەستہوہ دان و نہ بۆ دہستکردنہوہ. لہو کاتہدا تۆ کۆمایہک تۆز و گہردیلہی و بہپہلہ و لہ پەستا تہواو دەبی و رەنگہ بتوانی بلئی: وەک ئاور. وەک بلئیسہ. سہرتاپا دہبیہ گر. بہ ہشتاو دہسوتتی تا تہواو دەبی. ئەگەرچی بہ روالہت وشک ہلگہراو و مردوو بنوینی! ئەگەر پالت بہ دیواری پووخەکی بیرہوہ دابن و ہەزار سال پیر بوو بیتتی، ترس بہ عەرزہکەوہ میخگوتی کردبیتتی. چرکەت لیبراہی و تہنانہت گویت لہ ہەناسہ کیشانی خۆت نہبی.



کورې میرگان به په له و په یتا په یتا ته واو ده بوو، ده پووکاوه. نه گه رچی له وه ده چوو که سهه ساله مردووه وئیستا تارمایی خوی له هه مبه ر خویدا، وهک داوه لیکي وشک و بوش ده بینی به دیواری بیره که وه نووساوه و شتیکی کر و کپتر له بیده نگی له نیو خویدا قه تیسې کردووه. ناخ... ته نانه ت نه گه ر بکری هه ست به هه ناسه کیشانی خوی بکا، نه وهش خوی ترسیکه!

کړوکی. عه باس شه وی نه ده دی که تیده په پری. عه باس ئیتر هیچی نه ده دی. هیچی هه ست پینه ده کرد: لیوړیژ له خوږ و ترس، ویشک!

ثایا جی جی باوهره که زه وی و زه مان له چاو ترووکا نیکدا راوه ستن؟ نا! رهنگانده وی خه یال له مروښا جاری وایه نه وه همه پیکدینی. نه وهش نه ساتیه که پیوه ندی تو له گه ل دنیا به تاله موویه ک بهنده. تاکو لیکترازان چاو ترووکا نیکت ماوه. نه وهیه له و په پری سووتاندا، هه ست به ئوقره گرتن ده که ی. ته واو داسه کینن. به لام زه مان رانه وه ستاوه. بیره که له که لینی لاملی وشتره که وه رووناکتر ده بیته وه. نه گه ر هیژی جوولانت هه بی، نه گه ر بتوانی چاو له ژوور سه ری خو ت بکه ی. هه ر له و که لینه وه ده بینی ئاسمان رووتاوه ته وه. نه ستیره، نه و ته نیا نه ستیره هه ش ترووسکه ی خوی له ده ست داوه. گزنگی به یان نه نگووتووه. کاته کان تیپه ر بوون. ساته کان گیانیا ن داوه. به جوانی ده توانی ملی وشتره که به سه ر زارکی بیره که وه بیینی. نه وهش نه و کاته یه که بتوانی سه ر هه لینی، بتوانی سه رت بجوولینی. که وشک نه بووبیتی. نه فسوون نه بووبیتی و چاوانت، سه رنجی چاوانت له سه ر دیواری رووبه رووت نه مه بیینی: روانینی به رده وام، چاو تیپیرین، رامان. سه رنجت توژی لی نیشتووه. هه موو شتیکی لیل ده بینی. سه رنجت له راده تیپه ریوه، بلاو بوته وه، دوور که وتوته وه. توژ و گه ردیله له بهر چاوت نه وانه نین که بوون، گوړاون. خو ل، خو ل نییه. دیواره، دیوار نییه. روژ، روژ نییه. تو پووکاوییه ته وه. له ترس و دله خورپه دا ون بووی. مار، مار... دوو ماری بوړ، دوو ماری پیر. رهنکه دوو نه فعی، جوان دیارن. روژ بوته وه. ماره کان چاویان له عه باس بریوه. عه باس ئیتر نه ماوه. ده میکه بوته خو له میش. مارپیکان ده جوولن. نه رم ده خوشی. پاپوکه که ی هیدی هیدی ده کریته وه. جار له گه ل جار دریز ده بیته وه. دی بولای عه باس. خوژگه ده کرا بلئی «کورپه بابی و

رزگارم کا! «خوژگه ده کرا به دل بیلی! به لام نه مه مه حاله. سه هؤلبه ندانی روچ. ماره که دیته پیشی. هات، سه ری خسته سه ر رانی عه باس و خوشی. نه رم خوشی و جی خوش کرد. پاپوکه ی خوارده وه و مات بوو. تاکه نگی؟ نه ک زور. هه تا نه وه ی ته مه نی عه باسی ته واو کرد. پاشان روپی به سه ر زگه رووته که ی عه باسدا سه رکه وت. به سه ر سینگیدا خوشی و له سه ر شانی ده وریک له ملی هالا و به نیو تووکه سه ریدا؛ پاشان سه ری گه یانده دیواره که و نه رم نه رم له عه باس جیا بووه و به دیواره که وه نووسا. عه باس ئیتر هیچ شتیکی هه ست پینه ده کرد: که ر و کویر و لال و سر بوو. تهرمیکی شه لالی ئاره قه ی سارد، که سیره.

- هوی... هوی... عه باس... هوی!

- هوی... هوی... عه باس... هوی!

- های... های... عه باس... هوی!

- لرفه و بوژنی لوکه ره ش له گه ل دهنکه دوور و نزیکه کان. هه راو قاوی دوور و نزیکه بیابان. له لرفه و بوژنی لوکه ره شدا. دهنکه کان نه و دهنکه ئاشنایانه نه بوون که له هه وایه کی شیواو و سامناکدا بیستری. وهک خه یالی مروښک، که کاتی شیت بوون له بوودر و که لاهه کونیکدا، له هه زار لاهه گوپی ده زرینگیته وه. هیرشه هه را. ناله و هاوار. هوژنی گریان. دوعا و نزا و وایلوک. سیبه ری بالی سیسارک و قه ل و دال، داله که رخوره.

زوژی له روژ تیپه ریوه؟

دهنگه کان له دنیا یه کی دیکه وه دین. هه ر نه و دنیا یه ی باسیان ده کرد. روژی په سلان. روژی په نجاهه زار سال. روژی گه رم و به قرچه و سووتینه ر که ده لین دایکان به دوا ی رو له ی خو یاندا ده گه ری و نایدوزنه وه. برا، براو مندا ل باوک و دایکیان بو نادوزریته وه. دنیا یه کی به راوه ژوو و چه واشه. روژی په نجاهه زار سال! که س له که سیکه، باب ئاگای له کور نییه. نه نه م ده ست نه و ده ست ده ناسی و نه نه م چاو نه و چاو. عه باس مردووه و له شی داهیزراوی خوی له سه حرای قیامه تدا به دوا ی خویدا راده کیشی. عه باس مردووه و گوپی له دهنگی گریان و روړوی دایک و برا و خوشک و باوکیه تی له ناخی گوړه که یه وه. گریان و رو ی میرگان تا ناخی

گۆرەكە دەچى. ھاوار و نالەى مېرگان. مېرگانى رۆژى پەنجاھەزار سال. لىقەوماوانى سەحراى ئاگراوى قىامەت. ھەمبانەى گوناحەکانیان بە کۆلدا داوھ و بەژىر گىرى سووتىنەرى خۆردا دەگەرپىن. خۆرەتاوى دۆزەخ ھەلاتوھ. مردوو سەريان لەبەردى ئەلەد دراوھ و ھەستاوئەوھ. ھەموو لال بوون. رۆژى لىپرسىنەوھ. دەستەکان بەملاو ئەولادا شۆر بوونەتەوھ و گۆ ناکەن. شان و مل روتوتووت. جەستە روتوتووت. لىنچق و شىواو تىك دەھالین. زمان و زار، پىر لە ھاوارى بىدەنگ و کړوکپ. ترس و لە نىو چوون. خەلاتى لەبەر کراو، کفن لەبەر، تىنو، سىوشکە ھەلاتووا! ئاور لە ئاسمان دەبارى. عەباس لە گۆرەكەى دەردەکىشن. روتوتووت. خۆرەتاو! خۆرەتاو! بىبابان و قرچەى خۆرەتاو. دەورى دەدەن. لۆکەرەش مندەر بۆتەوھ. مردووھ و وەك رەشکە ماسىوھ. ژەھرى مار ماساندووئەتى. سەردار بە مست بەسەرى خۆیدا دەکىشى. لۆکەرەش لە پال زارکى بىرەكەدا بەلادا کەوتوھ و دەست و لاقى قىت راولەستاوھن. ھاجەر خۆى لە پشت سەرى عەلى گەناو دەشارىتەوھ. ئەبراو ناوئىرى چاو لە براکەى بکا. عەلى گەناو لەبەر سەرسوورمان چاوى بە مۆلەق وئىستاون. مېرگان باوەرناکا، نا! نا! ئەوھ عەباس نىيە! دىتە پىشى. عەباس لە گۆى بىرەكە راولەستاوھ، جوولە ناکا، لە جىى خۆى وشک بووھ. چىلکەى وشک. خۆر دادەرژى بە سەرياندا: قژ و برۆى عەباس وەك چۆرى شىر سىپى بووھ!

مېرگان توربىنى کورەكەى لە دەست کەوتە خواری. مېرگان ھاتە پىشتەرەوھ. نا! چۆن دەبى باوەر بکا؟ پىرە پىاویک لە بەردەمىدا راولەستاوھ! دىسان ھاتە پىشتەرەوھ! چاوى مېرگان دووبىرى وشک، لە قوولایى چاوى دوو ئەفەعى پىر پاپۆکەیان خواردۆتەوھ. ئەفەعىکان سەريان وەرسووران. ھەتاوى دۆزەخ بەسەر بىباباندا دەرژى و کەویر لە چاوى مېرگاندا دەدرەوشىتەوھ. بىبابانىک سەرنجى سەرگەردان. مېرگان دەستى عەباس دەگرى. عەباس دەستى لە دەستى دایکىدايە. مېرگان وەرپدەکەوئى. ھەموو بە دواياندا دىن. سەردار لای لۆکەكەى دەمىتەوھ. بە ھىواشى ھەنگاو دەنن. ورد و لەسەرەخۆ پىرە پىاویک دەستى لە دەستى مېرگاندايە. بىدەنگن، کړوکپ. ھەتاو، ھەتاوى جەھننەم بەسەر کەویردا دەبارى، ئاو لە کوئىه؟!

## بەندى چوارەم:

کەربەلایى دووشەممە عادەتى بوو پشت بە دیوارەوھ دا و دانىشى، ھەر دوو لاقى بلاو کاتەوھ و چۆكى ھەلدا و قوونى لە سەر عەرز دانى. ھەنىشى لە سەر چۆكى دانى و تەسبىحە گلینەكەى بە نەرمى بگىزى.

پىالەى چایى لە بەر دەمى کەربەلایى دووشەممە سارد بوو بۆوھ و ئەو بىدەنگ چاوى لە شوئىنک برىبوو. مات و بىدەنگ. بىدەنگىيەك بە قورسایى بەرداش. بەردىكى بى کەلک کە بە دیوارەوھ ھەلپەسىردراى. کۆن و چەپرەك و لە کار کەوتوھ، قورس و بىدەنگ. بۆ ئەوھى لە مالى مېرگان جى قوونى خۆش کا بەھانەى بە دەستەوھ بوو. پىرى عەباس، زەماوئەندى ھاجەر و عەلى گەناو؛ لە ھەمووشى چاکتر ھاتنى مەولا ئەمان بوو. ھاوړى و وشترەوانى قەدىمى کەربەلایى دووشەممە لە ئاواى زەمىنج. لە لایەكىشەوھ قەرزدار بوونى مەولا ئەمانى کەردبووھ بەھانەى جى خۆش کردن. مەولا ئەمان لەم سەفەرەیدا دەبى بەھرى قەرزەكەى بە کەربەلایى دووشەممە بدا. ئىستا گرینگ ئەوھ بوو خانەخۆى واتە مېرگان، کام بەھانەى کەربەلایى دووشەممەى پى قەبوول دەكرى. لە سەرىكەوھ ھاتنى کەربەلایى دووشەممە لە بەر ئەوھ بوو کە ھاتوھ بۆ دەیدەنى رەفىق و ھاوړى قەدىمى خۆى. ھاتوھ چایى و شىرىنى زەماوئەندى خوشكەزای رەفىقەكەى بخوا. سەرىكى تریشى کە بە لای مېرگانەوھ ناخۆش بوو ھاتنى کەربەلایى دووشەممە لەبەر قەرزەكەى بوو کە لە لای مەولا ئەمانى کلاوچى بوو و دەیتوانى لەم شەوھدا قەرەوھەرا ساز کاو زەماوئەندەكەیان لى تىكدا. لەگەل ئەوھشدا مېرگان دەیزانى کە لە ھەردوو سەرەوھ ھاتنى بەھانەيە. بەھانەيەك کە ھەلى بۆ کەربەلایى دووشەممە رەخساندبوو کە ئەم یەك دوو رۆژە ھەر لە بەیانىیەوھ پەیدا بى و خۆ بکا بە مالى مېرگاندا، لە سووچىك دانىشى و مات بى. چایى و ئەگەرەبوو. نان و چىشت بخوا و

جاروبار فرمایشتیک بهرهللا کا، قسه یهک که جاروبار تانه و ته شہری پیوہ دلکاند؛ شتیک که کربہ لایی دووشہ ممہ له گہلی گہورہ بووبوو و خہلکی زہمینجیش ئہ خووخدی ئہویان به باشی دہزانی.

مہولا ئہمان لہ بہر ئہوی دہست تہنگ بوو نہیدہ ویست و نہیدہ توانی قہرزہ کہی بداتہوہ، لہ لای کربہ لایی دووشہ ممہ سہری شوپ بوو و زمانی نہدہ گہرا. زور لہ قسہ کانی کربہ لایی دووشہ ممہی پشت گوئ دہخست و ہہولی دہدا بہ جوریک لہ گہلی پیک بی. لہ راستیدا خووش و ناخوش تاملی دہکرد. تاکوو ئہم یهک دوو رۆژہ بہ سہر دہچی. مہولا ئہمان کاریکی وای لہ زہمینج نہبوو. تہنیا کاری ئہوہ بوو دہستی ہاجرہ بنیتہ دہستی عہلی گہناو و ہہوساری کربہ کہی بگری و تینتہ قینئ. بۆ عہباسیش ئیتر ہیچ نہدہکرا، کار لہ کار ترازابوو. عہباس لہ سووچیکی تاریک دادہنیشت، کہلہلا و بیدہنگ. لہ نیو غوباری بیدہنگی و سہر سوپماندا ون بووبوو. نہ ئہو کاری بہ سہر کسہوہ بوو، نہ کسہیش کاری بہ سہر ئہوہوہ بوو. کر و کپ. دہم قووچاو و چاو داچراو. چاوی ہیشتا خہوی بہخوہ نہدیتبوو. دہوا و دہرمان، نووشتہ و دؤعا؛ نا!

«دہبی چہن رۆژیکی پیچی! جارئ زووہ.»

ئہوہ قسہی کربہ لایی دووشہ ممہ بوو. عہلی گہناویش سہری راوہ شانددبوو. مہولا ئہمان بلئ چی؟ گوتبووی:

«کاریکہ و قہوماوہ. کارتان پیئ نہبی؟ چ دہکری، دنیا پرہ لہو شتانہ.»

ہاجرہ دیار نہبوو. ئہو رپووداوہی بہ سہر کاکی ہاتووہ، وا دیارہ ہاجرہی خستوتہ دلہ خورپہ و لہوانیہ لہ نیو چاوانی خوئی بزانی!

لہم نیودہدا پیربوونی عہباس لہ لای عہلی گہناو لہ ہہمووان سادہتر بوو.

«خوم لہ بہر کاروانسہرای شازدہ لہ دہرویشیکم بیستووہ کہ لہ کیوی شاجیہانیش کوریک وای لیہاتووہ و دواي چہن رۆژ وہک خوئی لیہاتوتہوہ. ئہو ترسانہ کاتیہہ. تیدہ پەرئ. گوئی مہدہنی! خالہ! تو دہلیی چی؟»

مہولا ئہمان چاوی لہ کربہ لایی دووشہ ممہ کردبوو:

«کربہ لایی بہ ئہزموونترہ زیاتری دنیا دیوہ!»

«دہبی چہن رۆژیکی پیچی، جارئ زووہ!»

مہولا ئہمانیش قسہی کربہ لایی دووشہ ممہی بہ راست زانیوو و بہ راستیشی دہزانی:

«بہلی ئیتر... بلئین چی؟ کاری دنیاہ!»

بہلام میرگان دہتگوت لہ سہر ئاورہ. ئہسپہندہری سہر ئاور. لہ چاوییہوہ و لہ نیگاہیہوہ دووکہل ہلہدہستا.

- پووری... پووری...

ئیستا ئیتر عہلی گہناو بہ میرگانی دہگوت پووری. میرگان چووہ دہری.

عہلی گہناو رۆیی بۆ بن دیوارہکہ و گوتی:

کاری ئیمہ تہواوہ. مالہکہم ریک و پیک کردووہ، ئامادہ.

میرگان گوتی:

- زور باشہ، شہوی وەرہ دہستی ژنہکہت بگرہ و بیبہ بۆ مالی خوتان. بلئم چی

ئیتر؟

عہلی گہناو پرسیی:

- جلوبہرگ و کوشہ کانی پر بہ بہرین. گہورہ و چکولہیان نیبہ؟

- تہواوہ.

- چاکہ، چاکہ. کہواہیہ من دہچم دہوریک لیدہدہم و... لہ بیرت نہچی! شہوی لہ

مالی خومان شیومان ساز کردووہ. خالہ مہولانیش لہ گہل خوت بینہ. بۆ عہباس و

ئہبراویش دوو قاپ شوپراو گوشتت دہدہمی بۆیان بہرہ. چاکہ؟

- باشہ، باش.

عہلی گہناو رۆیشت و میرگان چووہ ژوووری. کربہ لایی دووشہ ممہ و مہولا

ئہمان ہہروا دانیشتبوون. میرگان بہ بہر چاوی کربہ لایی دووشہ ممہدا بہ پہنا

وہجاخہکہدا تیپہری و خوئی کرد بہ خلوہ تیپہکہدا:

«دیسان دہبی لہ گہل ہاجر قسہ بکہم. بہ بہریدا ہلخوینم!»

که به لایه دووشه ممه چاوی له سهر داوینتی کراسه که می میرگان هه لگرت و چاوی له مه ولا ئەمان کرد. مه ولا ئەمان سهری داخستبوو. که به لایه دووشه ممه به بزیه کی مانا داره وه گوتی:

- بیده به شوو! بۆ نایدیهی به شوو؟

مه ولا ئەمان سهری هه لیتنا هات قسه بکا، که به لایه دووشه ممه گوتی:

- ملم شکئی! ژنه که م وهک تۆپه گول وابوو هه لمپساند. ملم شکئی! به قسهی خه لک! خودا غه زه ب له وه خه لکه گری. زمانیان به برین چئ!

مه ولا ئەمان گوتی:

- له سهر چووان مه چۆ که به لایه. دلێ خۆت نار هه هت مه که.

که به لایه دووشه ممه گوتی:

- قه تم له بیر ناچئ. وهک تۆپه گول وابوو. قسهی خه لک! ژنه که م به ههوت

مانگان مندالی بوو و خه لکی زمانیان کرده گه زاره. روو ره شانیه! هه ر گوتیان:

«کچه قوو چانی به ره له وهی بیته مالی محه ممه د زگی بووه!»

مه ولا ئەمان ورتهی لیوه نایه و که به لایه دووشه ممه له به ره خۆیه وه ده بریسی.

- کچی بندار! ئاخه من چاکتر ده زانم یان ئیوه؟ تۆپه گولی خۆم به دهستی خۆم

هه لپساند. ره بیی ملم ورد بی! دواي ئەوه ئیتر رۆژیکه خۆشم نه دی. ژیانم لیبوو به

ژه هری مار. وهک که ره ان تیروپرم کوتا و ده رم کرد. ئەویش به چلهی زستان.

به سته زمان کۆرپه که ی له باوهش گرت و رۆیشت. ئیتر نه مزانی چوو بۆ کوی؟! ئەو

کۆرپه ههوت رۆژه، لهو زستانه سارده دا، چۆن تاقه تیان هیناوه؟ به سته زمانانه.

هه مووی خه تای دایکی عه بدوللا بوو. ئیستا ده زانم که ئەو، ئەو قسهیهی خستبووه

زاری خه لکی. ژنه تیوه شهیتانه! چاوی به رایه نه ده دا ئەو کچه به سته زمانه بیینی.

ئه گه ره ده ریشم نه کردایه ره نگ بوو ده رمانداوی بکا. هه ره چیه ک بوو، مالی منی به

قور گرت. ئەه گه رچی منیش رۆژگارم لهو کرده ژه قنه مووت. چاره ره شم کرد. لهو

رۆژه وه ئیتر سهر جیییم له گه ل نه کرد و توخنی نه که وتم! ئیستا بیست سال

تیپه ریوه. چاکه، وه لایه ها، هووه، به لام... به لام ژنه تیوه ورده ورده، خه ریکه فری

به سه رما سوار ده بی. له ماله که ی خۆم وه ده ری ناوم و له سوچیکی کادیته که دا

ده ژیم. چبکه م. ئیستا کۆرپه که ی بۆته پیاو. سالار عه بدوللا به ختیوی ده کا. ئیتر منی

بۆ چیهی؟ جلوه به رگم بۆ ناشوا. قومی ئاوی گه رمم ناداتی نانه وشکییه که می پی بکه م

به تریت. ئەه گه ره نه خۆش که وم و بکه ومه گیانه للا درگام لیتنا کاته وه! هه ره ده لینی ژن

و میردیش نیین. دیاره ئیتر، ده یه وی تۆله م لیتنا کاته وه. به لام... ملی من ورد بی. ژنی

وهک تۆپه گولی خۆم ئاواره کرد. ئەو تۆپه گۆله م هه لپرووسکاندا!

مه ولا ئەمان دیسان گوتی:

- له سهر چووان مه چۆ که به لایه. برینی خۆت مه هینه وه سو!

- داخی هه ره له دل مده یه مه ولا ئەمان. له بیر ناچیته وه. مه گین ئەوه ی... مه گین

که سینک جیگا که می بۆ پر کاته وه... بیده به شوو مه ولا ئەمان! میرگان بده به شوو!

میرده که ی مردوووه. سلوچ ئەو هیژ و گۆرپه ی نه بوو بتوانی له سه رما و گه رمای

غه ربیایه تیدا ده وام بیینی. من غه ربیایه تیم چیشتوووه. مردوووه، سلوچ مردوووه. لیم

روونه مردوووه. به گویی خۆم بیستوووه. ریگا شه رعیه که شی مه علوممه. سی

که س شایه دی عادل. سی که س بتوانن شایه دی بدهن که سلوچ مردوووه، میرگان

ده توانن شوو بکاته وه. ریگایه کی تریشی هه یه. ئەوهش له شه رعدا هه یه. ئەه گه ره

پیاویک رۆیشت و هه تا چهن مانگ نه هاته وه و هیچ هه والیکه نه نارده وه، ته لاقی

ده که وی و ژنه که ی ده توانی به ئاره زوی خۆی شوو بکاته وه. تیگه یشتی؟ وا چاکه

له م ئاخری ته مه نه دا پیکه وه ببینه خزم. من و تۆ زۆرمان پیکه وه سه فهر کردوووه.

هاورپی و هاوسه فهر بووین. قهرز و قۆله کانیشمان به جۆریک هه ل و فه سل

ده که یین. له گه ل خوشکت قسه بکه. هه تا که نگی ده یه وی سه لت بی و سایه ی

که سینکی له سهر نه بی؟ ئەه گه ره چوار ژهم خۆراکی چه ور بخوا ده گه شیته وه. نیو

چاوانه که ی نه به ییناوه ده نا ئیستا هه ره جوان و جحیله. کاریک بکه دهستی بگرم و

له و بیکه سییه رزگاری که م. تۆش خیرت ده گاتی. ئەوهش به لینی پیغه مبه ره، یا

پیغه مبه ره.

که به لایه دووشه ممه هه سته، نافه کی پاتۆله خۆلاوییه که ی ته کاند و گوتی:

- ئەو مندالانه چاوه دیریکیان ده وی. خو تۆ ناتوانی چاوت به سه ریانه وه بی.

شه وی بۆ شام دیم بۆ مالی عه لی گه ناو. خودا حافیز.

- خودات له گهل كه ربه لایی.

مه ولا ئه مان هه تا بهر درگای حه وشه كه ربه لایی دووشه ممه ی به پری كرد و گه راوه. میرگان له بهر درگای وه تاغه كه راوه ستابوو و رق و بیزارى له نیو چاوانی ده باری:

- ده یگوت چی دیسان!؟

- هیچ، هیچ... با برۆینه ژوورئ.

پیکه وه چوونه وه تاغ.

هاجر له په نا یه غدانه كه ی دانیشتبوو، خه ریکی ریک و پیک كردنی كه لوپه له كانی بوو. عه باس هه روا له بن دیواره كه دا بیده نگ دانیشتبوو: چاوه گه وره كانی زهق بوو بوونه وه. روومه تی دهر په پیوو و چه ناگه ی به قوولدا چوو بوو. ددانی گر. گوپی به قوولدا چوو، سه رو پیشی سپی، سپی وهك چوری شیر.

میرگان به قه لسی دانیششت. هه ردوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت و به دهنگیکی تیکه ل به رق و بوغز گوتی:

ئه و بۆره پیاوه چیی دهوئ، هه راسی پیه لگرتووین!؟

مه ولا ئه مان گوتی:

بلیم چی؟ ئاشنایه چیی لیکه یین!؟

- ئاشنای چی!؟ به گوری بابه سه گیییه وه! كه ربه لایی دووشه ممه چیی ئیمه یه.

هه ر بزانی تو هاتوو یه وه، سه روسه کوتی په یدا ده بی!

- یانی پیت وایه له بهر من دئ؟

- له بهر تو نا، هاتنه وه ی تو ده کاته به هانه. توش لای ئه و زمانت ده به سترئ،

چونکه پی قه رزداری!

- ده ی ده لئی چی؟ یانی ئیتر من نه یه م بۆ ئیره؟

- بۆ قسه ی وا ده كه ی تو: كه وشه كانت له سه ر چاومه. تو برامی، برا گه وره می.

به لام به هانه ده ده یه ده ست ئه و گه مره پیاوه ی حیزه. خه لکی قسه و قسه لۆکم بۆ

ساز ده كه ن. له وه تا سلوچ رویشتوو، وهك سه گ به ده وری ئه م ماله دا

ملۆمۆیه تی. جا هه ل سوکه وه ته كه شی چه ن جوانه! مار رقی له سیره له بهر كونه كه شی شین ده بی!

عه باس هه ل به زییه وه، توژی له رزی و ئارام بۆوه.

مه ولا ئه مان گوتی:

- چاکیش له باره كه ی ده زانی، خۆی بۆ شام خۆی بانگه یشتن ده كا!

- شام!؟ له كوئ؟ لیره!؟

- نا! له مالی زاوا.

میرگان دهستی له سه ر ده موچاوی هه لگرت و گوتی:

- گوو ده خوا خۆی بانگه یشتن ده كا! گه وچه پیاوی سوالكه ر. بگاته هه ركوئ

خۆی پان ده كاته وه. سه ر سوالكه ری هیچ و پوچ!

مه ولا ئه مان گوتی:

- ده لئ شایه دم هه یه سلوچ مردوو.

میرگان گوتی:

- ده ی مردوو، نه مردوو چش. خودا عه فووی كا، به و چی؟

- رهنگه مه به ستنکی هه بی!

مه به ستنی بباته سه ر گوپی بابی. من ئه وه نده م قور به سه ری هه یه كه ئیتر

ده رفه تی تللیلانم نه بی، تازه له من تیپه ریوه. با بچی وه دوا ی چاره ره شینی دیکه

بكه وئ. من له ئاخری ته مه ندا نامه وئ له گه ل سه گ بچمه نیو جه والیکه وه.

- ئه ی ئه گه ر سلوچ به راستی مرد بی...

- گریمان كه... من دوو كورم هه یه. چییان لیکه م؟ ئه ویش ئه وا یه کیان به و

ده رده چوو! خو دیتووته!؟

مه ولا ئه مان چاوی له سه ر عه باس هه لگرت و گوتی:

- ئه و خو نایه وه ی له گه ل كوره كانت زه ماوه ند بكا. ئه تو ده باته ماله كه ی خۆی.

- كه وایه بۆ خه م بۆ منداله كانی من ده خوا؟ مه گین نه یگوت منداله كانیان

سه ره رستنکیان ده وئ!؟

- له خورا گوتی. کچه کهت ده چیته ماله میردی خوی. کوره کانیشت تازه پیگه یشتون. توش ده پویه مالی خوت.

- مالی خوم! هه هه! توش چه نده خوش بروای! خوی ئه و له کادینه کونیکدا ده ژی، مالی چی؟ خه به رم هه یه له دست بوو که که ی، ژنی سالارعه بدوللا، حالی سه گی هه یه. ئاوی خوش له گه رووی ناچیته خواری. بوو که که شی له دست ئه و پیره ورگن و قوره وه زاله هاتوه. توش چهن فه قیری! دوو رژی که لیفه که ی ههلده گری و دی لیره وهر ده که ی؛ هه ها مه ولا ئه مان گوتی:

خوت باشت ده زانی. من راسپاردهم. ئیتر خوتان ده زانن.

میترگان هه ستا و گوتی:

- من میردم ناوی. جا سلوچ مردبی یان زیندوو. من ده پوم کارم هه یه. رژیگار دریژ بوو.

میترگان ئه گهر ئیستا دهستی بگردایه به کار هه تا نویژی شیوانی ده خایاند. هاجه ری بردبوو بۆ چه مام. ئیستا ده بوو به کاره کانی دیکه ی رابگا. تۆزیکی سووراو سپیاو په یدا کردبوو. به لام سه ره تا ده بوو ده موچاوی هاجه ره لگری. ئاوینه شکاویکی هینا، که له چوارچینه یه کی دارینی کون گیرابوو. له بهر درگا که دا به دیواره که وه هه لپه سارد. پاشان مجریه که ی هینا و له په نا ئاوینه که داینا. مه چه کی کچه که ی گرت و هینای له په نا ئاوینه که داینیشان.

- بۆ ده ترسی! هه موو بوو کیک ده بی ده موچاوی هه لگری.

ده زووی ده موچاوی هه لگرتنی له پیشدا با دابوو و ئاماده ی کردبوو. میترگان داوه که ی له سه ری قامکی قولفه کرد و ده موچاوی وردیله ی کچه که ی دایه بهر داوه ده زوو. هاجه ره له بهر ژان و کرانه وه ی روومه تی نه یده توانی سه ری را گری، ده زوو که وه ک ئاور ده موچاوی ده رنی و سووری هه لده گپرا. میترگان ته شه ری پیدا ده دا که ناتوانی تۆزیک تاقه ت بیئ. هاجه ره دانی به جه رگیدا گرتبوو. به لام نه یده توانی بهر به فرمیسه که کانی بگری. چاوی فرمیسه کی تیزابوو. به لام میترگان گوئی پینه ده دا و روومه تی وشک هه لگه راوی کچه ی دابوو بهر ده زووی با دراوی

راست و چه پ و گهنده مووی روخساری ده رووتانده وه. ده موچاوی جار له گه ل جار زیاتر سوور هه لده گه را و روومه تی ده تگوت جیگای زلله یه؛ ئه گه ره پاشان شین هه لنه گه ری:

«چاکتر! با ده موچاوی تۆزی خوینی تیگه ری. خو ئاوا نابی، ده لئی مردوو. « بویه میترگان باکی نه بوو. چه ز و تاسه ی ئه و ته نیا ئه وه بوو، گهنده موو به روخساری هاجه ره وه نه هیلی و روومه ت و پشته لیوی هاجه ره رووتینیته وه. ژانیش ده کا با بیکا!

«ته نیا جاری هه وه ل ژانی هه یه. هه موو کچیکی تازه بوو کیش ده بی ده موچاوی هه لگری و پیستی روخساری بکزیته وه!»

- سووتام دایه؛ سووتام!

«ئیستا باشت بوو. «

میترگان ده موچاوی هاجه ری دا بهر رۆشناییه که و چاوی لیکرد. هیچی وای نه مابوو. ده موچاوی وه ک تارای سووری لیها تبوو. چه وه ندهر! خه ریک بوو شین هه لده گه را. وه ختی ئه وه بوو هاجه ره شلپن ئاو به ده موچاوییه وه بدا:

- چاکه؛ هه سته برۆ ده ست و ده موچاوت بشو و وه ره وه!

هاجه ره له بهر ئاوینه هه ستا و ده رپه ری بۆ ده ری. سه تله که هه تا نیوه ی ئاو تیدا بوو. هاجه ره ده موچاوی کرد به نیو سه تله ئاوه که دا.

مه ولا ئه مان هه ستا و پویی. له بهر درگا که له په نا خوشکی راوه ستا و گوتی:

- راستت ده وی، منیش بیستومه که سلوچ به ره حمه تی خودا چوو.

مه ولا ئه مان ئیتر رانه وه ستا وه لامی خوشکی بیستی؛ له چه وشه چوو ده ری. میترگانیش هیچی بۆ گوتن نه بوو. تاویک گیژ و مه نگ ما. به لام زوو وه خو هاته وه و گوراندی به سه ره هاجه ره دا:

- چیه خوت له خوس ده گری؟! زوو که وه ره ئه وه شه وه!

هاجه ره جاریکی تریش چروچاوی کرد به ئاوه که دا. له سه ره سه تله ئاوه که هه ستا پویی بۆ لای دایکی.

میرگان سوور او و سپیایو ئاماده کردبوو. روو خووش بوو. ده تگوت وه بییری هاتوته وه که نابیی له گه ل کچه که ی رووترش بی. ئاخهر ئه مشه و شهوی بوو کینی هاجهر بوو. بۆ ده بی داخی که به لایی دووشه ممه به هاجهری به سته زمان بریژی؟ ئه گه رچی میرگان خوئی به تاوانبار نه ده زانی. ئاخهر ئاراقاریان لیئه لگرتبوو. بویه ئه ویش له دین دهرده چوو و ههتا وه خو ده هاته وه، دهیدی به جارئ ئاله تی بوو و ئه م و ئه وی داو هته بهر چزووی زمان و له هه موو زیاتر منداله کانی خوئی په نجان دوو. بویه ده شه لژا و ئه وه ندهی دیکه رقی هه لده ستا و خوئی ده خوار ده وه.

کاریگه رترین زه بریک که له روخی میرگان درابوو، عه باس بوو. پیر بوونی عه باس، برینی جه سته ی و زمان شکانی، میرگانی هه لده چو قاند. ده سته ده له رزی و چاوی له ره شه وه ده هات. قسه له قسه ده گیرا، بوغز گه رووی ریک ده گوشی و چاوی فرمیسیکی تیده ز. ئیختیاری له ده سته خویدا نه بوو. له سه ر شتیکی هیچ و پووچ توور په ده بوو. خه یال و بیخه وی. خه م و خه یال وه زاله ی هینا بوو. خه م تاواند بوویه وه، دهیتوانده وه. زه ماو هندی هاجهر! که میرگان له هه موو که س چاکتری ده زانی کاریکی نابه جئ و ناوه خته. له کیس چوونی ئه و په له زه وییه دیمه یان. پشت لیئه لگردنی کورپه کانی، دهردی عه باس. خواز بیینی قیزه ونی که به لایی دووشه ممه، پی چه قاندنی میرزا بۆ کرینی ئه و توزه زه وییه ی ما بوویان؛ ئیستا ش مه رگی سلوچ!

به راستی! بلی سلوچ مردبی؟

- چاکه! ماشه لالا، ماشه لالا.

عه لی گه ناو بوو. به ری پونا کایی ژووره که ی گرتبوو و پیده که نی. هاجهر رووی وه رگیتر و لکه ی له چکه که ی به بهر چاوییه وه گرت. عه لی گه ناو لیوه گوشتنه کانی ویک هینایه وه و چاوی له میرگان بری. میرگان به چاو عه لی گه ناوی حالی کرد که برؤا. نه یده ویست ترسان له عه لی گه ناو سات له دوی سات هاجهر تووشی ده خورپه بکات. عه لی گه ناو بوک و نابوک وه رسوورا و رویشته؛ میرگانیش کاری سوور او و سپیایو روخساری هاجهری ته واو کرد و هه ستا، قاپیکی پر کرد له ئاو له بهر ده سته داینا. شانه دارینه که ی له ئاو که هه لده کیشا و

به قژی هاجهریدا دینا. قژی هاجهر پاک و خاوین ببوو و ئه گه ر چی نه رم و ته نک بوو، به لام رهش و قه تران بوو و بریقه ی ده هات.

میرگان به دلکی خه موکه وه قژی هاجهری دادینا. کچه ش، خه مباتر له دایکی سه ری نابوو سه ر قوئی میرگان و چاوی له عه رزه که بریوو: ماره یان کرد! چاکه، ئه وهش بوو کینی!

هاجر نه یده توانی هه روا به ئاسانی بیر له وه بکاته وه که به سه ریاندا سه پاندبوو. قورسایئ ئه و داسه پاندنه ی زور له دایکی باشت هه ست پیده کرد: جووتیک کهوشی سوور، دوو له چکه ی هه وریشمین. کراسیکی چیت و چارشوویک. پاشان له بازاره وه بردیان بۆ کو لان و له کو لانه وه بۆ کاروانسه را. له به رانه بری قاوه خانه یه ک دانیشتن و ملیان له خواردن نا. پاشان عه لی گه ناو خوئی کرد به قاوه خانه که دا و سی چایی گه وره ی هینا. که چاییه که یان خوار ده وه عه لی گه ناو چوو ه ته ویله ی کاروانسه راکه، که میکی ئالی وشک کرده بهر گویدر یژه که ی و گه راوه. کاتی رویشتن بوو. له کاروانسه راکه چوونه دهرئ. کو لانی پشتی کاروانسه راکه مزگه وتی جامیعه ی لیئه لکه وتبوو. له درگای خوارووی مزگه وته که چوونه ژوورئ. له حه وشه ی مزگه وته که تیپه رین و له درگای سه ره وه چوونه دهرئ. عه لی گه ناو له شه قامه که ی په راندنه وه. دیسان کو لان. به بهر مه نبه عی ئاودا تیپه رین و گه یشتنه کو لانیکی پیچه لاو پووچ. باریک و ته نگه بهر. به جو ریک که هاجهر سه ری له گیزه وه ده هات. ئیستا هه ر ئه وه نده ی له بیر بوو که کو لانه که سه نگه فه رش کرابوو. ئه وه شی به هوی ژانی لاقی و کهوشه قایشه کانی له بیر ما بوو. له بنی کو لانه که له بهر درگایه کی چکوله راوه ستان، حه وشه که له قولدا بوو. زور قول بوو. سی پلیکانی ده خوارد. حه وشه که چکوله بوو. له په نا حه وزه شه ش پالوو که دار هه ناریکی لی بوو. عه لی گه ناو ژنه کانی له هه یوانی رووبه رووه وه برده سه رئ. هاجه ریان هه ر له وی له پشت درگاکه دانیشاند. میرگان و عه لی گه ناو چوونه وه تاغ. هاجهر مه لای نه دی. ته نیا گوئی له ده نگی بوو. ده نگی له گه ل کوخه تیکه ل بوو. له وه ده چوو پیر بی. بریکیان ده مه ته قی کرد. پاشان میرگان و عه لی گه ناو هاتنه دهرئ. داویان له هاجهر کردبوو بلی: «به لی» هاجهر گو تبووی و کار

تهواو بووبوو. ئیستا عهلی گهناو دهیتوانی دهستی هاجهر بگری. دهستی گرت و له پلیکانهکان هاتنه خوارئ. ههر بهو جیگایه دا هاتبوون گه پانهوه: کولان، شهقام، مزگهوت، کولانی پشتی کاروانسهرا.

عهلی گهناو گویدریژه کهی له کاروانسهرا ده رکیشا و تییره کهی لینا و ههوساره کهی گرت، کریی که ره کهی دا به دالاندار و چوو دهري. میرگان و هاجهریش به دواي که ره که دا رۆیشتن. له دهروهی دهروازه که، عهلی گهناو هاجهری هه لینا و سواری که ره کهی کرد. ههوسار هه روا به دهست عهلی گهناوه بوو. دواي ماوهیه ک ههوساره کهی کرده ملی گویدریژه که و گولمیخه کهی له قایشی کورتانه که رۆ کرد و به پال رانی هه جهردا کهوته ری.

میرگان له دواوه دههات و سهری له بهر خۆیدا بوو. جاریکیش به بیانوی ماندوو بوون له قهراغ ریگا که دانیشت و که وشهکانی دا کهند. ئه و که وشه تازانه عهلی گهناو بۆ میرگانی کریبوو و هیشتا لاقی عادهتی پینه کردبوو. لاقی ئاره قهه ی کردبوو. له نزیک زه مینجیش میرگان سه د ههنگاویک کهوته پیشیانه وه. ئه وهندهی که عهلی گهناو توانی دوو - سئ نفورچک له رانی هاجهر بگری. هاجهر ژانی نفورچکهکانی تامل کرد و وهرووی خۆی نه هینا. دهترسا عهلی گهناو له گهلی بکهوئته قسه. له ریگا دهبی عهلی گهناو شتیکی گوتبی. بهلام هاجهر له بییری نه مابوو. هه جهر ریگای زه مینج ههتا شاری زیاتر له بیر مابوو. سیبهه ری کوری سه نه م له هه موو جیهه ک به شوینیانه وه بوو. که گه یشته بهر دهروازهی شاریش کوری سه نه م به توربینه کهی شانیه وه هات به بهر ده میاندا تیپه ری بی ئه وهی چاو له هاجهر بکا. خۆ هاجهر دلئ به کوری سه نه مه وه نه بوو. به لام ئیستا که کهوتبووه ئه و بارو دۆخه وه زیاتر بییری له کوری سه نه م ده کرده وه. وهک ئه وهی له خه یالی خۆیدا به شوین په نا و دالده یه کدا بگه ری. دهن هاجهر زۆر له وه مندالتر بوو که هه ز لیکردووی بکا. به لام خۆشی نه یده زانی بۆ پشت ملی چلکن و ملیوانه ی دراو و ناوشانی ئاره قه کردووی مرادی پووره سه نه می له بیر نه ده چۆوه؟

ههر به راستی مرادی کوری پووره سه نه م ئیستا سواری ماشین بووه و رۆیشتوو؟ رۆیشتوو؟!

میرگان له چکه یه کی هاوری شمینی به سه ر قژه شان ه کراوه که ی هاجهر دا. قژی دووقاش بووی سه رته ویلی هاجه ری به جوانی داهینا و له بهر ئاوینه که هه لیستاند و بردی بۆ لای یه غدانه که. ئه و کراسه چیه ی عهلی گهناو کریبووی، له بهر هاجه ری کرد و پاشان ئاوه لکراسی ساتینی ده رهینا، دایه دهست هاجهر و ناردییه خه لوه تییه که له به ری بکا. میرگان هه ستا سه ر چۆک و نافه ک و پزووی ئاوه لکراسه که ی بۆ راسته و پاسته کرد. به لام به به ری زۆر گه وره بوو، ده لینگه که ی له خوار قولاپه یه وه بوو. میرگان توزیکی دیکه ی بۆ هه لکیشا، چاکه، ئاوا خراپ نییه. ئه مجار که وشهکانی ده ر هینا. لاقی هاجهر له که وشهکان ده ترسان. به لام چاری نه بوو. میرگان که وشهکانی پی له پی کرد و پییگوت پیوه ی برۆ! هاجهر به نیو چاوانیکی گرژ و خه م لینیشتوو وه هه نگاوی هه لینا وه. نا! زۆر به پیی ناخۆشه، ناتوانی پیوه ی برۆا. که وشهکان له پییدا ده تگوت نالن! ره ق و ناخۆش، زوری ئازار ده دا. ده تگوت لاقیان له دار بۆ دروست کردوو. ره پ و راست هه نگاوی هه لدینا وه. هه نگاوی ورد و هیواش. له هه ر هه نگاویکدا جاریک چۆکی ده نووشتایه وه. به لام ده بوو هه نگاوی بنی. میرگان قولی کچه که ی گرت و رایکیشا:

- مه ترسه. مه ترسه. لاق هه لینه وه ده ی. لاق هه لینه وه. خۆت له سه ر پی راگره ده ی، خۆ شه ل و سه قه ت نی کچم!

به نیو دیوه که دا گیرای، ورد ورد هه نگاوی هه لدینا وه. له پریکدا دانیشت. ده کری بلین خۆی به عه رزیدا داو قیزاندی:

- وه ی لاقم، لاقم شکا. به زیاد نه بی چ که وشیکن. نامه ی، نا.

میرگان بهر له وهی گوئ به قسه ی کچه که ی بدا. هه لات درگا که ی پیوه دا. نه ده بوو دهنگی گریان و هاواری هاجهر بچینه ده ری. پاشان هات چۆکی به چۆکی هاجه ره وه نا و دانیشت. سه ری کچه که ی به سینگیه وه نا و بیدهنگی کرد. هاجهر ورده ورده ئارام بۆوه. ده یزانی دایکی چیی ده وی. میرگان سه ری کچه که ی له سینگی کرده وه و بهر له وهی فرمیسه کهکانی له گه ل سووراوی روومه تی تیکه ل بی. به قامکی بۆی سپی، به جوانی ده موچاوی هاجهر نه ده بیندرا. ژووره که تاریک بوو.



سہری سپی عہباس بہ سہر شانیبہوہ، تہنیا شتیک بوو کہ لہو تاریکیہدا دیار بوو: نہ جوولہی دہکرد نہ قسہی بؤ دہات.

میرگان لہ پر ہستا و ہلات بؤ لای درگاکہ و کردیبہوہ. مہولا ئەمان لہ درگای دابوو، کہلہگت و لہ سہرہخؤ:

- بؤ درگاکت داخستووہ؟

- خہریک بوو ہاجرہم دہرازاندهوہ.

- ئەوہ شہوہ ہیشتا ئیوہ حازر نہبوون؟

- زورمان نہماوہ، ئیستا تہواو دہبی.

میرگان ہلات بؤ لای ہاجرہ، دہستی گرت و ہینای بؤ بہر پووناکاییہکہ و چاویکی لہ سہر و چاوی کچہکہی کرد. فرمیسک سووراو و سپیاوی دہموچاوی ہاجرہی پاک نہکرد بؤوہ. لہگہل ئەوہشدا میرگان بہ لکہی لہکچہکہی بہ ئەسپایی بہر چاوی ہاجرہی سہری. فرمیسکی ہاجرہ خہریک بوو کلہ و سورمہی سہر پرتوولہکانی لیدہکردوہ.

مہولا ئەمان گوتی:

- لہم سہروبہندی ئیوارہیہدا بؤ چراکہ ہلناکہی.

- بہخودا لہ بیرم نہبوو.

میرگان چوو لامپاکہی ہلکرد. شوقیکی لیل لہ ژوورہکہدا بلاو بؤوہ. ئیستا جوانتر دہیدی. مہولا ئەمان لہ سووچیک دانیشت و لاشانی بہ دیوارہکہوہ نا. کہ لامپاکہ ہلکرا، عہباس سہرہ سپیبہکہی جوانتر دہرکہوت بیدہنگ و ہیدی. مہولا ئەمان ویستی بچی قسہی لہگہل بکا. بہلام نہیزانی چیی پیلئی؟ شانی لہ دیوارہکہ کردوہ و چوو تفاق بؤ کہرہکہی تیکا. میرگان ئیتر کاری نہبوو. دہبوو توژی دانیشی، بہلام نہیدہتوانی لہ شوینیک ئوقرہ بگری. یہکوچان ہلدہسوورا. لہ خورا دہرؤیشت و دہگہراوہ. خہلوہتی، خہوشہ. سہری کولانہکہ و دیسان مالی. لہ پردا وہ بیرى ہاتہوہ سہر دہنک ئەسپہندہر بسووتینی. دہوکہلی ئەسپہندہرہکہ لہ ژوورہکہ ہالا. مہولا ئەمان کاوکوتی سہر قولی تہکاند، خوی کردوہ بہ

وہتاغہکہدا و سلہواتیکی لیدا. ہاجرہ ہروا لہ بن دیوارہکہ دانیشتبوو. مہولا ئەمان لہ سووچیک دانیشت و جگہرہیہکی داگیرساند.

«ئہوانہ بؤ ہر نہہاتن؟»

ئہوہ لہ سیمایدا دہبندرا. جگہرہکہی ہتا قونچکہکہی کیشا و لہ ژیر پینیدا قونچکہکہی کوژاندوہ و رؤیشتہ دہری. شہوگار دریز بووبوو. مہولا ئەمان تاویک لہ سہری کولانہکہ راوہستا و گہراوہ. دیار بوو دلہراوکی ئاراقارای لیہلگرتبوو. لہبہر درگاکہ راوہستا و گوتی:

- چؤنہ بچم سہریک لہ مالی زاوا بدہم بزائم چؤن بوو.

میرگان گوتی:

- جوان نیہہ ئاخر. بلیم چی! ئەوان دہبی بین دہستی بووکی خویان بگرن و بیہن.

- دہلیم نہکا ئەو ژنہتیوہ فیل و تہلہکہیہکی ساز کردبی؟

- نا! دا راوہستہ با بزائین چیبہ. ئەہا... دہنگہ دہنگ دئ...

مہولا ئەمان دہرپہری بؤ دہری و خوی گہیانہ کولان. شوقی لہنتہریک چہن سیبہری لہگہل خویدا دینا. مہولا ئەمان ہنگاویک چوہ پیشی و راوہستا. ژنہکہی عہلی گہناو بہ تیلاہکہوہ بہ شہلہ شہل دہات. لہوہ دہچوو شتیک لہسہر دہستی چہپہشی بی. کہشہفیک، کہشہفہکہ قاپیکی مسی لہ سہر بوو و شوقیکی لیلی لی ہلدہستا. پؤلوی ئاور. عہلی گہناویش شان بہ شانی دہات. زاوا لہنتہری بہ دہستہوہ گرتبوو پی بہ پی ژنہکہی دہہاتہ پیشی. کہربہلایی دووشہممہ و حاجی سالم بہ دواياندا دہاتن. موسلمیش بہ دواى باوکیدا دہات. کہ نزیکتہر بوونہوہ کہربہلایی دووشہممہ چوہ پہنا پوقیای ژنی عہلی گہناو و چہند دہنک ئەسپہندہری لہ سہر کہشہفہکہ ہلگرت و کردیبہ سہر ئاوری قاپہکہ. حاجی سالم سلواتیکی لیدا. مہولا ئەمان بہرہوپیریان چوو. ئەو سوور سوور دیار بوو شادہ، ئەگہر ئەمشہو بہ خوشی تیپہر بووایہ، مہولا ئەمان بہیانی دہیتوانی بہ ئەرخہیانی بپوا بہ دواى کاری خویدا و لہ دہست کہربہلایی دووشہممہ و قہرزہکہی نہجاتی بی.

پنیا نایه حهوشه چکۆله که وه. میرگان به لامپاوه هاته حهوشه. روقیای ژنی عهلی گهناو خۆی دایه سه ر تیلای بن باخهلی و پاوهستا. میرگان چهن دهنک ئەسپهندهری کرده سه ر ئاوره که. مهولا ئەمان چوه ژووری قۆلی هاجه ری گرت و هینایه ده ری. هاجه ر نهیده توانی لاق هه لئینیتته وه. ته نانه ت نهیده توانی له سه ر پی خۆ راگری. میرگان قۆلی گرت. هه موویان به له نته ر و لامپاوه له حهوشه که هاتنه ده ری. کۆلان پر له چالوچۆل و کهوشی بووکیش ناجۆر. ژۆر به هیواشی رۆیشتن. روقیا به دژواری خۆی کیش ده کرد. چونکه بووکیش نهیده توانی خیرا برۆا، ئەو توزه ریگایه درهنگ گه یشتنی.

میرگان هاجه ری برده دیوه خه لوه تیبیه که ی مالی عهلی گهناو. په رده ی بووک و زاوا ئەوی بوو. عهلی گهناو خۆی جیوبانه که ی راخستبوو. هاجه ر کهوشه کانی داکه ند. میرگان هاته ده ری. میوانه کان له وه تاغی ئەملای خه لوه تیبیه که دانیشتن. ژنه که ی عهلی گهناو لای میوانه کان نه بوو. خۆی دابوو سه ر تیلاکه ی دهستی و له لای ته ندووره که ی حهوشه راوه ستابوو. میرگان چوه شیو ساز کا. روقیا هیچی نه ده گوت. به لام ئەوه به و مانایه نه بوو که میرگان دلئ ئاوبخواته وه. ژن، ژۆر چاک ژن ده ناسی:

«خوا نه کا، خوا نه کا، یا خوا ئەو رۆژه نه بینم!»

میرگان ته نانه ت ئەو رۆژه ی دینایه به ر چاوی که ئەو ژنه نه خۆش و لاکه وته یه کچه که ی ده رمانداو بکا!

گۆشته که کولابوو. میرگان قابله مه که ی هه لگرت و بردی بۆ وه تاغ. عهلی گهناو خۆی سفره که ی راخستبوو و نان و ماستی له سه ر ریز کردبوو. موسلیم و باوکی پیکه وه. مهولا ئەمان و که ربه لایی دووشه ممه پیکه وه. عهلی گهناو و میرگانیش پیکه وه. روقیاش له ده ری ما بۆوه.

شیو خواردن زۆری نه خایاند. عهلی گهناو خیرا سفره که ی پیچاوه. هه موویان ئەوه یان ده زانی که نانی زهماوه ند جو ریکی تره؛ به لام هه ر که س به پیی توانایی خۆی:

- خودا به زیادی کا، سفره تان رهنگین بی.

- ئامین، ئامین.

حاجی سالم بوو دۆعای ده کرد و که ربه لایی دووشه ممه ئامینی ده گوت. مهولا ئەمان به ئانقه ست کۆر ده که ی تیکدا. که ربه لایی دووشه ممه ی هه ستاند و بردیبه ده ری. عهلی گهناویش پاره یه کی نایه مشتی موسلیم و هه لیستاند. پیواوه کان چونه ده ری، عهلی گهناو هه تا به ر درگا به ریی کردن و گه راوه. میرگان به پیی داب و نه ریت ده بوو بمایه ته وه. به لام عهلی گهناو ئەویشی به ری کرد:

- ئەگه ر کاریک بیی ئەوه روقیا هه یه تۆش...

دایکی بووک بۆ له پشت درگا راده وستی؟ که بۆی ده رکه وی کچه که ی بنی هه یه؟ ده ی چاکه. ئیتر چیت ده وی؟

- پاشماوه ی شۆر باو گۆشته که به ره وه بۆ منداله کان! با به ته نیاش نه بن. کور ده کانی میرگان به تاریکی دانیشتبوون. کر و کپ. لامپاکه له کۆلان کۆرا بۆوه. میرگان هه لیکر ده وه. ئەبر او پالی به دیواره که وه دابوو. دیار بوو له کار گه راوه ته وه. ئەم به یبانه سه ر تا پای جله کانی چه ور و چلیک بووبوون. نه دوین بووبوو. وهک ئەوه ی کتوپر ته مه نی چووبیتته سه ری. خۆی وهک پیواو نیشان ده دا. له ته مه نی خۆی گه وره تری ده نواند. ده نگوت شتیکی پی زیاد بووه و میرگان تی ناگا، هه ر ئەوه نده ی هه ست ده کرد که له گه ل پیواویک به ره و روو ده بی. پیواویک که له هیندی بارانه وه خه ریک بوو له گه ل میرگان ده بوو به بیگانه. به شیک له وجودی ئەبر او ئیتر هی میرگان نه بوو. هی که سیکی دیکه بوو. ده نگوت نه ناس و بیگانه یه و بۆ میرگان نامۆیه. به لام میرگان دلئ پیخۆش بوو. چی له وه خۆشتر دایکی کور ده که ی ببینی بۆته پیوا؟ کور ت ببیتته پیوا! ئەگه رچی ئەو کور ه، ئەو پیواوه، له پشته وه خه نجه ری له دایکی خۆی دابی! به شه زه ویی خۆی بی پرس فرۆشتبی.

میرگان قاپه گۆشتاوه که ی له به ر ده می عه باس دانا و به ئەبر او ی گوت بیتته پیشی. ئەبر او هاته پیشی. میرگان نانی هینا. عه باس و ئەبر او نانه ره قیان تیکوشی. ئەبر او پرس یاری خالی کرد. میرگان گوتی:

- پیماویه که ربه لایی دووشه ممه بردی له گه ل خۆی.

ئەبر او گوتی:

- میرزا سلای دهگه یاندی و دهگوت هر وهختی پیخوش بوو، بی پاره‌ی زه‌وییه‌ک‌ه‌ی وهرگرئ!

میرگان گوتی:

- پی بلی پاره‌ک‌ه‌ خه‌سار نه‌کا. من نایفرۆشم.

ئه‌براو ئیتر هیچی نه‌گوت. چونکه‌ عه‌باس به‌ پارووی زۆر گه‌وره‌وه‌ وهرگه‌ رابووه‌ چیشته‌ک‌ه‌.

مه‌ولا ئه‌مان خۆی به‌ ژووړیدا کرد:

ئه‌و کابرایه‌ ده‌ستم له‌ کۆل ناکاته‌وه‌. وه‌ک چه‌ق‌قه‌ به‌ پیاوه‌وه‌ ده‌نووسی!

میرگان جوابی نه‌داوه‌. سه‌ریشی هه‌لنه‌هینا. پیخوش نه‌بوو لای کوره‌کانی باسی ک‌ه‌به‌لایی دووشه‌مه‌ بینه‌ گۆرئ. سه‌ری به‌ به‌ر خۆیدا گرت.

مه‌ولا ئه‌مان له‌ پال قاپه‌ گۆشته‌ک‌ه‌ دانیشته‌ و له‌ گه‌لیان ملی لینا:

- جا بۆ ئه‌و کابرایه‌ هینشتی چوار پاروو نان بخۆم! ده‌نگوت هه‌موو له‌ ده‌می هار به‌ر بوون! زگم هه‌روا قۆره‌ی دئ... ده‌ی ماندوو نه‌بی پاله‌وان. پیم بلی له‌گه‌ل ئه‌و ته‌راکتۆره‌ چۆنی؟

ئه‌براو بی ئه‌وه‌ی له‌ هاوقاپه‌کانی به‌جئ بمینئ، گوتی:

- وه‌ک ئاور ده‌یدرئ و ده‌رواته‌ پینئ!

- وایه‌ ئیتر، وایه‌. زه‌مانه‌ گۆراوه‌. کئ بیرئ بۆ شتی وا ده‌چوو!

ئه‌براو گوتی:

- له‌و گوندانه‌ی سه‌روو پرسیار بکه‌، ئه‌گه‌ر که‌سیک زه‌ویی بوو، به‌ کرئ بۆی ده‌کئین. زه‌وییه‌ک‌ه‌ی کویخامان ئه‌مرو نیوه‌رۆ ته‌واو کرد.

مه‌ولا ئه‌مان گوتی:

- چاکه‌، با بزانی چۆن ده‌بی. هه‌قی ده‌لالیی تیدایه‌؟

- بۆ دوو وشه‌ پرسیار کردن؟

- ئه‌ی چی. ئه‌مرو ژن به‌ خۆرایی به‌ میزدی نادا. هه‌ها! من بۆ میرزا هه‌روا مفت

و مه‌رحه‌با کار جینیه‌جئ بکه‌م؟! بۆ؟ پیاوی چاکه‌؟

- بۆ میرزا هه‌سه‌ن نا. زیاتر له‌به‌ر من. ئه‌و ته‌راکتۆره‌ نابئ تاچه‌ سه‌عاتیک بینکار

بی. خۆ ده‌زانی؟ هه‌تا گرمه‌ و هاره‌ی ئه‌و ته‌راکتۆره‌ به‌رز بی، منیش هه‌م. کار نه‌بی

و ته‌راکتۆر بخه‌وئ، منیش ده‌بی وه‌ک خه‌لک بارگه‌وبنه‌م به‌ کۆلدا ده‌م و بروم بۆ

هه‌نده‌ران و غه‌ریبایه‌تی. ئه‌م پاتۆله‌ی له‌ پیمدایه‌ دیتوته‌؟ به‌ بیست وه‌هشت تمه‌ن

کرپومه‌. خه‌رج گرانه‌، خاله‌!

مه‌ولا ئه‌مان پرسیی:

- راره‌سته‌ بزانی! چه‌ن گیرفانی هه‌یه‌؟

- ئه‌براو هه‌ستا پئ و هه‌روا که‌ به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌سوورا قامکی ده‌لسته‌وه‌،

گوتی:

- چوار دانه‌. ئه‌وه‌تا گیرفانیکی چکۆله‌ش له‌ بن که‌مه‌ره‌ک‌ه‌ی دایه‌!

- چاکه‌؛ که‌وایه‌ هه‌رچی پاره‌ت هه‌بی له‌و گیرفانانه‌دا جئ ده‌بیتته‌وه‌! میرزاش وا

دیاره‌ هه‌قده‌ستی چاکت ده‌داتی؟

- ده‌یدا. بۆ نایدا؟! تو ئاوسی که‌، خۆی ده‌زئ!

- چاکه‌ ده‌ی، خه‌ریکه‌ قه‌رزداریشی ده‌ک‌ه‌ی؟

- خراب نییه‌، باشه‌. به‌شی خۆراک و جل‌وبه‌رگم ده‌داتی...

- ئه‌ی باقییه‌ک‌ه‌ی؟ بۆت پاشه‌که‌وت ده‌کا یان لای خۆی وه‌ک گره‌و رایده‌گرئ؟

- گره‌وی چی؟

- هه‌یچ! گالته‌م کرد. ده‌ی ئیستا پاره‌ت پینیه‌ ده‌ستی قاپین بکه‌ین؟

- پیم نییه‌. ئیشتیاشم له‌ جگین نییه‌. ده‌بی بخه‌وم، خه‌وم دئ. هینده‌ ماندووم

به‌یانیان خه‌به‌رم نابیتته‌وه‌. دایه‌، کۆی که‌وه‌!

عه‌باس بنی قاپه‌ک‌ه‌ی لئس دا. میرگان قاپی خالی و ورکه‌ نانه‌کانی کۆ کرده‌وه‌.

ئه‌براو هه‌ستا چوو جیگاکه‌ی داخا. میرگان جیگای بۆ عه‌باس و ئه‌مانیش داخست و

پلئته‌ی لامپاک‌ه‌ی داکیشا. ورده‌ ورده‌ هه‌موو راکشان. میرگان له‌ سه‌ر جیگاکه‌ی

دانیشته‌. براکه‌ی پشته‌ سه‌ری به‌ دیواره‌ک‌ه‌وه‌ نابوو جگه‌ره‌ی ده‌کیشا. تاویکی دی

ده‌خه‌وت. جگه‌ره‌ک‌ه‌ی ده‌کوژانده‌وه‌ و ده‌خه‌وت. کوژانندییه‌وه‌ و خه‌وت. ئه‌براو

پرخه‌ی لئ هه‌ستا.

عه باس؟ خه و به خه بهری عه باس وهک یهک وابوو. بیدهنگ و مات له سهر جیگاکه خوی کوشمه له کردبوو. گریمان خهوی لیکه وتوووه یان به خه بهره! ئه و وه کوو شه وانی پیشوو به بیدهنگی چاوی له بنمیچه که بریبوو. دهکری بلتین شه وانه نه ده خهوت. دهمه و به یانی خهوی لیده که هت و هه تا کاتی فراوین خواردن هه لئه دهستا. که تاووبان خوش دهبوو له جیگاکه ده هاته دهری و به شه له شه ل و لاره و لاره وه ده چوو دهری، دست و دهموچاوی دهشت و له سهره خۆ ده هاته وه ژووری و له سووچیک وه کوو رۆژانی پیشوو مات دهبوو. هاجهر یان میرگان په نچکه نانیکیان بۆ دینا. نان و چاییه که ده خوارد و هه روا داده نیشته. جاری وابوو ده چوو هه وشه له بن هه یوانی سهر ته ندوو ره که ئه و جیگایه که له م دواییانه دا سلوچ لئی داده نیشته. دانیشی. داده نیشته و ئه ژنوی له باوهش دهگرت. زۆر کهم قسهی دهکرد، زۆر کهم. جاروباریش که ورته یه کی لئوه ده هات، دهنگی زۆر کز بوو. دهنگی گر بوو. نوزهی گهرووی ده هات. دهتگوت دستیان ناو هته بینه قاقای. دهموچاوی چرچ و پیره لۆک بوو بوو، وهک دهموچاوی کۆسهی لیهاتبوو. له وه نه ده چوو تازه ریشی بی. وا دیار بوو ریشهی نه رمه مووی دهموچاوی سووتاوو. به کورتی و به کوردی: عه باس گۆر ابوو.

میرگان هه روا له سهر جیگاکه دانیشتیوو. چاوی وشک و نیو چاوانی گرژ. سهری ویزه ده هات و دلله راوکی ئاراقارای لیهه لگرتبوو. بی ئیختیار چاوی له درگاکه بریبوو. لئوی ده جوو لاره، پیموا دوعای دهکرد. یان له گه ل خوی ده دا. هه رچی بوو چاوه ری بوو. نه ییده توانی سهر بکاته سهر سهرین: «چۆن ده توانی ئۆقره بگری، کاتی کچۆله که ت تاویک له مه وه بهر نار دۆته په رده وه؟»

قیژه و قیژه و قیژه! رمبی شکاو له دلی شه ودا. قیژه قیژی شیواوی هاجهر له کۆلانی زه مینجا.

- وهی دایه... دایه گیان وهی... دایه گیان وهی ی ی... ئه ی هاوار...!  
میرگان دهر په ری بۆ کۆلان. هاجهر دهر پیکه ی به دهسته وه گرتبوو و ده فری. جو ر په یه ک له چنگ واشه یه ک دهر په ری بی. عه لی گه ناو به دوا یه وه بوو. هه لئه هات و

به ریوه خه ریکی به سته وهی دۆخینه که ی بوو. هاجهر خوی کرد به باوهشی دایکیدا. ون بوو. دهتگوت میرگان بای له باوهش گرتوووه. گریان، گریان. گریان و هه نیسک، تیکه ل به ترسیکی قول. هه نیسک و به رسینچکه ی کچه له گه ل گریانکی ناسک و مندالانه. به رۆک ترازاو و سهر و پی روت. عه لی گه ناو گه یشتی. میرگان کچه ی برده په نا دیواری هه وشه که. عه لی گه ناو خوی کرد به هه وشه که دا. قیژه و هه را مه ولا ئه مان و ئه براویشی له جیگا دهر په راندبوو. مه ولا ئه مان به سهر و پی روت دهر په ری بۆ دهری. ئه براو له نیو درگاکه دا راوهستا. هه په سراو! هاجهر له پشت دایکی دهر په ری خوی کرد به وه تاغه که دا و هه لات بۆ کولینه که. هه موو واقیان و ر ما بوو. دهتگوت زمانیان شکاوه. عه لی گه ناو که فی هه لئه خرا ند. وشتری هار، لۆکی مه ست. مه ولا ئه مان چوو بۆ لای. میرگان خوی کرد به ژووریدا. ئه براو پرسیی: «چی بووه؟» و میرگان ده یزانی چی بووه. عه باس له سهر جیگاکه ی دانیشتیوو. میرگان چوو کولین؛ هاجهر هه روا ده یقیژاند:

- ده ترسم دایه! ده ترسم. دهمرم دایه! منت داوه به کی؟ ئه وه کئییه؟ دئوه! بۆ منت به وه دا. بۆ منت به شوو دا، ئه وه کئییه؟ بۆ وا ده کا؟ دایه. ده ترسم! زۆر ده ترسم! دهمرم...

میرگان سهری کچۆله ی به سینگییه وه نابوو. ده بوو شتیک بلی. ده بوو دلخو شی بداته وه. به لام بلی چی؟ خۆ زمانی له دهمدا نه ماوه! رهنگه بیگوتبایه: «دایکت بمری، رۆله گیان!» میرگان فریا نه که هت قسه یه ک وه بیر خوی بینیته وه، جاری وایه زهین ده یبه ستی!

مه ولا ئه مان په رده ی کولینه که ی لادا:

- وه ره دهری کچی؛ وه ره برۆ بۆ مالی میرده که ت!

عه لی گه ناو رانه وهستا. به په نای شانی کۆم بووه ی مه ولا ئه ماندا چوو ژووری و مه چه کی هاجه ری گرت و رایکیشا. هاجهر وهک چه ققه به دایکییه وه نووسا بوو و به ری نه ده دا. میرگان و هاجهر پیکه وه کیشرانه دهری. هاجهر لاقی له زهوی چه قاندبوو و ده یزیراند:

- نایکه م خودایه! نایکه م نا! نایکه م. من شوو ناکه م... خودایه...!

ئیتەر خه ریک بوو پشوو ی راده وهستا. هه ناسه ی به حال دهر دههات. رهش و شین داگه رابوو. عه لی گه ناو نه ده بوو به یلی له وه زیاتر ئابرووی بچی. هاجه ری راکیشا. میرگانیش به دوایدا کیشرا. له بهر درگاکه ئه براو خویدا به سهر دهستی عه لی گه ناودا:

- چیه کاکه بۆ واده که ی! دیت گرتووه ده بیه ی!؟

مه ولا ئه مان ئه براوی کیشا دواوه و پالیکی پیوه نا:

- به تو چی، تو چکاره ی تووتکه سه گ! ژنی خویه تی ده بیاته وه. تو بۆ خوی تیه لده قوتینی. ئه براو به دم خالیدا هاته وه و گوتی:

- تو ده لئی چی، چکاره ی؟ خوشکی خومه!

- مه ولا ئه مان له جوابی ئه براودا چه پۆکی کیشا به پشت ملی هاجه ردا:

- برۆ بۆ مالی خۆت یاللا، چه تیوه شی و شووره! برۆ ده ی!

میترگان و هاجه ری لیک هه لپچری. هاجه ری نا بن باخه لی و فرییدا ده ری. هاجه ره هه لات بۆ لای ته ندووره که و به دیواردا هه لپوچکا. ده یویست سه رکه وئ بۆ سه ربان، عه لی گه ناو گه یشته سه ری و له پشته وه بن پیلی گرت. هاجه ره روا ده یقیزاند و لاقه فرتی ده کرد. عه لی گه ناو به دهسته زه لام و قورسه که ی ده می کچه که ی گرت و له حه وشه چوو ده ری:

- بوویه به چکه قه ره چی! ده ته وئ ئابرووم به ری!؟ بیده نگه به ئیتەر کاژیه!

دهنگی هاجه ره له له پی دهستی عه لی گه ناودا کپ بوو بوو. به لام هه روا به بن باخه لی ئه زه لامه وه قاچه فرتی ده کرد. مه ولا ئه مان له سه ر دیواره که وه ملی کیشا. شتی که وهک بالی شکاوی مه لیک به ته نیشت عه لی گه ناوه وه ده شه کایه وه. هاجه ره ئیتەر دهنگی نه بوو. پروقیای ژنی عه لی گه ناو هاتبووه کولان به تیلاکه ی بن باخه لیه وه ده گه را. مه ولا ئه مان چوو وه ژووری. میترگان که ئاوه لکراسی کچه که ی گرمۆله کردبوو و نابوو به بن باخه لی، به ره و کولان پی پیوه نا؛ خوی گه یانده عه لی گه ناو و دهستی له سه رشانی زاواکه ی دانا:

- عه لی گیان! عه لی گیان! لئی گه ری خۆم ده یه نیم، خۆم ده یه نیم، عه لی گیان. وا

مه که! ده خنکی. ده ست لابه له سه ر ده می. ده یخنکی، عه لی گیان!

عه لی گوپی پینه دا. هه روا هاجه ری ده رفاند. شیریک به رخیکی له دایکی ساندبوو. میترگان ده بوو بگه رپته وه. به لام چۆن ده یوانی بگه رپته وه؟ ئه و ناچار هه روا به دوای عه لی گه ناودا ده رۆیشت و ده پاراوه:

- عه لی گیان... عه لی گیان... به قوربانی ئه و قه د و بالایه ت بم. عه لی گیان...

گوناهه رۆحمیکی پیکه... به زه بیته پییدا بی منداله... عه لی گیان... عه لی گیان...!

عه لی گه ناو گوپی به گریان و پارانه وه ی میترگان نه ده بزووت. خوی کرد به حه وشه دا و درگاکه ی داخست. میترگان پشتی نا به درگاکه وه. ده ریپی کچه که ی به دهسته وه بوو. دانیشت. ژنه که ی عه لی گه ناو لئی هاته پیشتی. راوه ستا، پاشان دانیشت. به ره و رووی میترگان دانیشت. پشتی دا به دیواره که وه و لاقه شکاوه که ی راکیشا. میترگان به هه ر دوو دهستی سه ری خوی گرت و له بهر خویه وه کولی. ئازای ئه ندای ده له رییه وه. بوغزیک گه رووی ریک ده گوشتی و له وانه بوو به ندی دلی بپچری. ده هه ژا:

«ناوچاوان، ناوچاوانی من!»

زیره یه کی کتوپر. زیره نا، برووسکه ی قیزه یه ک. زیره یه ک که له ناو کپ بی. ده بی له هۆش چووبی هاجه ر!

وهک ئه وه ی هه وره تریشقه له که سیکی دابی. میترگان قرچه پی هه ستا و له جی خوی وشک بوو. چه نده؟ خۆشی نه یزانی! بی ئیختیار به مشت له سه ری خوی به ربوو. لینی و لینی:

- کوشتت... کوشتت، جه لادا! میر غه زه و، کچۆله که مت کوشت!

- هه روا ژاوه ژاوی ده رو جیران، دهنگی ژنیک؛ رهنگه موسلیمه:

«خودا له وه خراپترت لیکا!»

دهنگ و گاله ی جیرانه کان. دهنگی کچیک؛ رهنگه زارای خوشکی زه بیح:

«کاری چاکت کرد میترگان!»

دیسان دهنگ و هه لالی ده رو دراوسی. دهنگی ژنیک؛ رهنگه دایکی میترگان له نیو گۆره که یه وه:

«ره بی خیر له خۆت نه بیینی میترگان!»

دەنگی گریان و هاواری ژنیک، شیوەنی میترگان. لەبەر درگاکە دانیشتوووە و دەستی بە سەرییەووە گرتوووە. لە ناخەووە دەکۆلێ و دەتەقیتەووە. بێدەنگی کۆلانەکە گریانی میترگان هەلەهلووشی. ئیتر دەنگی دەرنابە، گریانی چی. نووزە و هەنێسک هەتا کەرەبی بەیانی کۆلانەکەیی دادەبیژا. روقیای ژنی عەلی گەناو خەوی لیکەوتیوو. لەگەڵ بوولیلە عەلی گەناو هاتە دەری. بوخچەیی حەمامی نابوو بە ناخەلی. قسە ناکا، تێدەپەرێ. سەری دادەخا و تێدەپەرێ. میترگان ئەو بە شەرمە گیلاخە دادەنی. میترگان وای دەبینی. بەلام لەو ناچی وای. رەنگە هی ئەو بە میترگان بە هیچ نازانی. ئەو نییە بۆتە زاوا؟ میترگان لەبەر زاوا هەلەدەستی:

- چۆنە عەلی گیان؟ عەلی گیان!

- چاکە!

عەلی گەناو پۆیشت. میترگان خۆی کرد بە ژووریدا. ژنەکەیی عەلی گەناو خەریکی دەستتویژ گرتنە:

- خەوتوو، مەچۆ خەوتوو!»

میترگان پەردەکە لادەدا. هاجەر، ماسییەکی چکۆلە. لەسەر خویینی مەییوی دۆشەکەکە کەوتوو. لاوان. زۆر لاوان. رەنگی مردووی لێنیشتوو. نەمرد بوو؟ نەمردوو. ماسییەکی چکۆلە کەوتۆتە سەر عەرزێ! نا، هینشتا دلێ لێدەدا. چاوی قووچاوە. پشتی چاوی شین هەلگەراوە. برژۆلەکانی تیک پەریون. یەسکی پوومەتی زەق بۆتەووە. دەستی کز و باریک. دوو ماری بێ نازار لەملاولای جەستەیی درێژ بوون. کراسەکەیی لە خویین هەلکشاو. خویینی وشکەلاتوو. سەر و قژی شیواوە. لاقی هەروا بە پشنتین بەستراوە. میترگان لەوێش دەگا. بەلام میترگان ناتوانی هەروا سووک و ئاسان رایدا. بە نەرمی، وەک پشیلەپەکی غەریبە دەچیتە ژووری. دلێ نایە کچۆلەکەیی لە خەو هەستینی. لاملی هاجەر شین بۆتەووە. لە دوو سێ جیگاوە پوومەت و لا ملی پووشاوە. دەبێ جیگای مست و زللە بێ. نا؛ نابێ ئەو بێ. مەچەکی دەستیشی وایە سوور و شین هەلگەراون. لە برێ جیگای پووشاوەو خویین دەرپەرپووە یان بن پیستەکەیی خویینی تیچزاوە. کوتراوە. وەک جیگای نیر لە سەر ملی گۆیلک. ئیستا میترگان لێی روونە کە کچەکەیی بوو بە ژن:

«دایکت بمرێ پۆلە گیان. ناخ... بەستەزمانە نەیتوانیوە ببزوی. کیسەلیکی بە پشتدا کەوتوو. زۆری دەست و پێ کوتاوە. پەلەقاژەیی کردوو. هیندەیی سەر لە بالنجەکە هەلساویوە پوومەتی پووشاوە و شین بۆتەووە. پیستی ناسکی بەر ملی دامالداوە. یەک - دوو نینۆخی دەستی شکاوە خویینی تیچزاوە، هیندەیی چنگ لە بەرە و عەرزەکە گیر کردوو. دایکت بمرێ.»

دایکت زووخاوە هەلینی. هاجەر گیان!

میترگان هەستا. دەبوو بچی مەلحەمی پەیدا کا. هەر ئەو مەلحەمی بۆشان و شەپیلک و لاق و قولی عەباس دروستی کردبوو. خراپ نییە.

ژنەکەیی عەلی گەناو لە پال دیوارەکەدا بەرمالی داخستوو و نوێژ دەکا. میترگان بە پەنایدا تێپەری و چوو دەری. دەتگوت کۆلانی وەبەر نەهاتوو. کۆلانی نەدی. گەیشتەووە مالی دیتی مەولا ئەمان گۆیدریژەکەیی جل کردوو. خەریکی پۆیشتن بوو. ئەبراو پۆیشت بوو. هەر نیووشەو خەوی لێ زرابوو لە مالی دەرپەرپوو. عەباس هەروا لە سەر جیگاکی دانیشتوو و چاوی زیت کرد بۆو. میترگان نەیدەوێرا چاوی لە هیجیان بکا. زمانی گۆی نەدەکرد. زمان نا کۆلو. ئارام و ئۆقرەیی لێهەلگیرابوو. عەجمانی نەبوو. کەوتبوو بەلە پڕۆی، کۆترە شینکەیی لە داو کەوتوو. کۆتری گیر خواردوو لە بیرێ سەربەستراو دا. مەولا ئەمان ئەو کاتەیی لاو بوو، نیووشەو دەچوو جاجمیککی بە سەر بیرەکەدا دەدا و هەر لەوێ دەماوە هەتا بەرە بەیان لە کەلینیککی جاجمەکەو دەچوو خوارێ و دەستی دەکرد بە کۆتر گرتن. مەولا ئەمان هەموو جارێ کە لە پاوە کۆتر دەگەراوە باسی بەلە پڕۆی کۆترەکانی بۆ میترگان دەگیراوە. میترگان نەیدەزانی بۆ وە بیر ئەو کۆترانە کەوتۆتەووە کە مەولا ئەمان بە لاوی راوی دەکردن. مەولا ئەمان گۆیی لەووە نەبوو میترگان لە چ تەنگزەپەکی دایە و ئامادەیی پۆیشتن بوو. بەلام میترگان؟ نەیدەزانی چبکا! دادەنیشت و دیسان هەلەدەستا پێ و دەگەرا. دەست و پلێ خۆی هەلەدەگۆلۆفی و دەمی وشک بووبوو. گەرووی گیرابوو، دەتگوت هەر ئیستا هەناسە سواری دەخنکین، وەک مشتێ کات لە گەرووی کردبێ. سووچی لێوی کەفیککی پێو بوو. گێژ و وێژ و کاس! بۆچی هاتبۆووە بۆ مالی؟ ئەو هەواپەش هەر پۆشن نابیتەووە!

. دهی خوشکی گیان کارت نییه من ئه وه ده رۆم. خودا حافیز.

به خیر چی برا گیان، خودات له گهل بی.

میرگان هاته ده ری. مه ولا ئه مان هه وساری گویدرێژه که ی به دهسته وه گرتبوو. هه وساره که ی کیشا و کهر به دویدا رۆی. میرگان هه تا کۆلان به ریی کرد. مه ولا ئه مان تۆزی رۆیشت و گه راوه، میرگانی دلدارای داوه:

. له م سه فه رده دا ده مه وئ بچم بۆ لای شاهرود، ئه گه ر ده ستم که وئ برئ رۆنی مه ر ده کریم. سه ریک له کانگاکان ده دم به لکوو هه والیککی سلوچ بزائم. زۆریش خۆت مه خۆوه! تووشی وه ره م ده بی و ئه مجار ده رد سه رباری ده رد. خودا حافیزی له هه لیش بکه، فریا ناکه وم بچم بۆ لای.

مه ولا ئه مان له سه ر لاتیگ خۆی هه لدا و سواری گویدرێژه که بوو. لینیخوپی. لاقه درێژه کانی تۆزیککی مابوو له هه رزی درئ. ده تگوت نووکی که وشه کانی له هه رزه که ده خشی. دیسان گوئی:

. خودا حافیز.

به خودات ده سپیرم.

مه ولا ئه مان له سووچی کۆلانه که ئاوا بوو و نووکی تیژی کلاوه که شی ورده ورده له چا و ون بوو.

میرگان گه راوه ژووری.

عه باس هه سته سه ر چۆک و گوئی:

. خودا له تاوانی سه ردار خۆش بی و بیبه خشی. ئامین!

دهنگی عه باس نووساو و گر. ده تگوت قه لئاس له گه رووی گیراوه. میرگان قوت بۆوه گوئی شل کرد. به هیوای ئه وه ی عه باس شتیک، شتیککی دیکه ش بلئ. به لام عه باس هه چی نه گوت. پشته سه ری نا به دیواره که وه و چاوی قووچاند. میرگان ماوه یه که تیی راما. تیی راما و له جیی خۆی وشک بوو. ده ردی عه باس چی بوو؟ بییری له چی ده کرده وه؟ خه یالی له چ لایه که ده خولاوه، پیره کورپی میرگان؟!

«کویر بم رۆله، بریا ده ردی تو له من که وتایه عه باس!»

چ شووره یه که له نیوان دایک و کوردا هه لچندرابوو؟ چ دیواریک له نیوان دوو دلدا. ئیتر نه ده کرا بچی بۆ لای. بۆ ئه وه نه ده بوو قسه ی له گهل بکه ی. قسه ت لی نه ده بیست. له که لاهه کۆنیکدا گیرسابۆوه عه باس. که لاهه کۆنیککی پیر. چی له دلی عه باسدا راده برد.؟ چیی به سه ر هاتبوو؟

«خودایه! کوره که م جوان و جحیل له مالی چوو ده ری و به پیری هاته وه. چی بووه؟ خودایه نازانم بۆ پیم نالی؟»

نه یه ده گوت، عه باس هه چی نه ده گوت، قوفلی داخراو. به ده گمه ن، ئه ویش به حال ورته یه کی لیوه ده هات و که س لئی حالی نه ده بوو. ئه وه ش ئه وه نده ی دیکه دایکی هه لده چۆقاند. هیندی که س هه ر رۆزی هه وه ل هاتن سه ریکیان له عه باس داو رۆیشتن. پیره کان ده یانگوت ترساوه. ئه وه یان گوت و رۆیشتن. رۆیشتن؛ هه موو رۆیشتن. عه باس له ماله وه ما. کوندیککی هه لکورماو. عه باس به بارئ خه مه وه به سه ر ده ست و دلی دایکییه وه. عه باسی پیر و بیده نگ. له سووچی مالی ئه ری ئه وه «گرده نشین» نییه؟ با! عه باس گرده نشین بوو. هه لئه ده سته. هه لئه سته. ئه ی ئه وه «گرده نشین بوون» نییه؟ ئه ی چییه؟!

به هار تیپه ری. هاوین نزیک بۆته وه. بژار و ده سکه نه و دروینه. میرگان ده بی پییه کی له مالی و پییه کی له ده شت و مه زرا بی. نه ده توانی عه باس به ته نیا به جیبیلی! نه ده توانی بیکار دانیشی. دروینه و خه رمان و گیره و کیشه ده گاتی. میرگان ده بی بروا به دوای کاردا. چوار کۆش گۆله گه نم کۆکاته وه. ئه وه ش نه ده کرا. نه ده کرا واز له کاره که ی بینئ. عه باسیش له وه نه ده چوو هه سته!

«میرگانی قور به سه ر! تو ده بوو بچی مه لحه میک بۆ کچه چاره ره شه که ت ته یار که ی. بۆ وا له جیی خۆت وشک بووی؟!»

. خودا له تاوانه کانت خۆشی سه ردار، ئامین!

عه باس له قوژبنی تاریکی ژووریدا هه سته. دار ده ستیک نا، گۆچانیکی به ده سته وه گرت و چوو ده ری. هیور هیور له مال چوو ده ری، پیی نایه کۆلان و پالی به دیواره که وه دا. هه تاو بالی به سه ر کۆلان و سه ربان و دارو دیواردا کیشابوو. ولات بیده نگ، کۆلان چۆل و هۆل. به پشتی کۆم و ئه ژنۆی له رزۆکه وه

کهوتە رێ. دەستی بە دیوارەوه گرت و وه پیکهوت. نهرم نهرم. وهک کیسهل. وهک تارمایی. مووی سهری زور بوو. لوول و ئالۆزکاو. پروتیک هالوو. بهرگن. جاریک میرگان مقهستی هینابوو و ویستبووی بۆی هه لپاچی. بهلام له چاوی عهباس و له روانینهکهی ترسابوو. بۆیه قژی درێژ ما و درێژتر بۆوه. بهو قژه زۆرهوه سهری گهورهتری دهواند و دهموچاوی چکۆلهتر. چکۆله و چکۆلهتر. دهتگوت دهموچاوی جرحه مشکه. چاویشی، له هیلوونی وشکدا؛ پهقتر و قوولتر و بهسامتر بووبوون. پشتی کۆم و دهموچاوی زهق، روانینی پر له ترس و چاوی بهسامی ئهوی زیاتر وهک جرحه مشک لیکردبوو.

به کۆلانهکانی زهمینجا، عهباس به پینخاوسی و به کراسیکی شرپ و خۆله میشینهوه، به دهموچاویکی چرچ و تووکه سهری زور و سپیهوه، وهک گیانلهبهریکی سهیر و سهمهره، نهرم و له سهرهخۆ ههنگاوی دهنا و بهرهو مالی سهردار ملی رپی گرتبوو. وا دیارهگویی له دهنگی زهنگولهی وشتر بووبوو. بۆیه دهرویشت و دهیویست خۆی بگهینیتته مالی سهردار؛ پهناهی قهلا. دیواری مالهکهی سهردار بووبوو په رژیئیک له نیوان ئاواپی زهمینج و زهوییه بووره و بهیارهکاندا. زۆری نه مابوو بگاته مالی سهردار. بهلام بۆ عهباسی سلوچ سهده ساله رێ بوو. سهده سالی دیکه. عهباس دهگهیشتی. بهلام نیوه رۆ. هیشتا نیوه رۆ بوو. خۆر توزقالی له ناوهندی ئاسمان ترازابوو.

درگای وشترخانای سهردار کرابوو. وشترهکان بهملو ئهولادا بلاو بووبونهوه. عهباس پینی نایه دالان و چوووه ژوورێ. درگای وهتاغهکهی سهردار ئاواله بوو. سهردار سهلت بوو و لهگهڵ وشترهکانی دهژیا. نیوه قاپیک دۆ و بری نانه پهق له بن دیوارهکه بوو. میث تیی هالابوون. سهردار کلاشهکانی خستبووه بن سهری و خهوتبوو. قۆلی خستبووه سهر نیوچاوان و برۆ پان و پردهکهی و ریشه توپ و پهشهکهی هه موو دهموچاو و بهر ملی داپۆشیبوو. عهباس چوووه ژوورێ و به ئهسپایی له پهنا جهستهی په هیل بووی سهردار چۆکی دادا. له سهه چۆک دانیشت و وهک دیواری لارووخوا؛ بیدهنگ و مات، ته نیا هه ناسهی دهکیشا و هیچ.

له کهنگیوه عهباس دانیشتیوو؟ کهس نازانی. بهلام لهوه دهچوو سهردار ههستی به هاتنی کهسێک کردبێ. قۆلی له سهه چاوی هه لگرت، برژۆله پهش و درێژهکانی لیک کردهوه و چاوی به کورپی سلوچ کهوت له پهناهی دانیشتیوو. سهردار له ههه بارودۆخیکدا بوایه، ئهوه پیاوه نه بوو له میتر مندالیک بترسی؛ بهلام کات و جۆری هاتنهکهی عهباس و ئاوا دانیشتن له پهناهی ترسی خسته دلی سهردارهوه. پیاوی خاراو و له کل دهر هاتوو، بئ ئیختیار خۆی کۆ کردهوه و کشا دواوه پالی به دیوارهکهوه دا و تاویک چاوی له چاوی عهباس بری. عهباس کاری نه بوو، غهیری ئهوهی چاو له سهردار بکا. سهردار هه رچۆنیک بوو خۆی له بن ته مومژی مهترسیداری خهو و به خه بهری دهر کیشا و هاتهوه سهرخۆ و له گه ل کۆخه یهکی بهقهستی، چاوه ره شهکانی له چاوی عهباس بری و پرسیی:

- چیه؟ چیت دهوی؟ بهو که له لاییه و لهو قرچهی خۆره تاوه دا، بۆ هاتووی بۆ ئیره؟!

- دهنگی له رزۆک و قرخنی عهباس به ئاسته م هاته دهر:

- هه قه کهم. هه قی کاره کهم!

سهردار که ویستی عهباسی بۆ دهرکه وتبوو. دلی له قرتوفرت کهوت، ههستا سهه ر پێ و گوتی:

- هه ق، ها؟! باشه. باشه بچۆ دایکت بنیره با حیسابی کهین.

کۆم و له سه رهخۆ عهباس ههستا و چوووه دهری. به بن دیواره که دا رۆیشت و له وشترخانه که وه تپیه رپی. گۆزه ئاوی له سووچی دالانه که بوو. عهباس له پالیدا چۆکی دادا و به دژواری هه لیهینا و له سهه چۆکی داینا. زارکی گۆزه کهی نا به ده مییه وه و ههتا توانی خوار دییه وه. پاشان گۆزه کهی گۆزه ی ئاشنا که جارن به دوو قامک هه لیده هینا. له جیی خۆی دانا یه وه و ههستا. ملی ئاروانه ی پیر بۆ لای عهباس درێژ بوو بۆوه. روانینیکی نهرم و ئاشکرا. عهباس ههستی کرد شانی و به لهکی لاقی که وتوو نه ژان. چاوی ئاروانه و وه بیه هاتنه وهی خۆره تاو. هه تاو و لۆک و کهویر و بییری مار. مار، ماران. عهباس داچله کی. بییری ژان. ئه گه رچی عهباس توانیبوو به سهه خه یاله سامناکه کانی زال بئ و بئ بۆ مالی سهردار: بهلام



نا هیشتا وانه بوو که چاوی ناروانه ژانی لاق و قول و شان و ملی تازه نه کاته وه. دهستی به دیواره که وه گرت و راوه ستا. بیر و هه تاو و ریگای سهد ساله شه که تی کردبوو. قرچهی نیوه رۆ. عه رزی پروتی زه مینج بنی پای ده سووتاند. ئاره قه که هی ته نیا به هوی گه رماوه نه بوو. له بهر بی هی زیش بوو. له بن گویچکه یه وه ئاره قه چۆر چۆر داده پڑا. سهره زه لامه که هی به سهر مله باریکه که یه وه گیر بوو بوو. له قه لهق ده رۆیشت و چاوی له ره شه وه ده هات. سهری له ئیختیاری خۆیدا نه بوو. له گنژه وه ده هات و ده خولاوه. چاوی لیل؛ ون بوو له ته مومژدا. بووران هه وه، بووران هه وه. هه رچونیک بوو ده بوو خوی بگه یه نیته مالی. هه تاو ئه گه رچی هیشتا زور به ته وژم نه بوو، به لام ده تگوت خه ریکه خوینی جه سته ی ده مژئی. وه ریکه وت. به دژواری ههنگاوی دهنه. به کومه کوم و شه له شه ل خوی کیش ده کرد. لاقی هیزی لیبرا بوو. دلی سست بوو بوو و چاوی له ره شه وه ده هات. نا! ئیتر توانای نه بوو. ئیتر نهیده توانی، ئیتر نهیتوانی، تاقه تی لیبرا و له بن دیواری کولانه که ئه ژنوی نووشتایه وه، چه مایه وه، که وت به عه رزدا و له وه ر خوره تاوه گه رمه پان بوو. قرچهی خوره تاو، زه ویی سووره وه بوو. خاک و هه تاو که سالان له م مانگه دا ئاوا گه رم دانه ده هاتن! گه رم دا هاتبوون؟ ره نگه. گه رم بوو یان گه رم نه بوو. عه باس له وه وخته دا هیزی نه بوو، هۆشی نه بوو که بزانی. ده بووه پووش. بووه پووش. ریزه ریزه. شتیک وه ک تیشک. شتیک وه ک خاک.

قور به سهرت میزگان! کوره که ت له و کولانه ی پشته وه بوور اوته وه و که وتوو، توش هه روا له ده سکاوندگا گیای مه لحه م ده کوتیه وه؟!

بۆش! له شی عه باس بۆش و وشک بوو. سووک، سووکتر له وه ی بییری لیبکه یته وه. یه سکی له شی پۆکابوو. میزگان ئه گه رچی له بهر هه تله یی و په له له و کولانه گه رمه دا توانای لیبرا بوو؛ به لام کاتی له کول کردنی عه باس وا نه بوو. له بن دیواره که هه لیستانده سهر قوون و پالی پیدا به دیواره که وه. پاشان پشتی تیکرد. هه ر دوو دهستی عه باسی خسته سهر شانی خوی. نووشتایه وه و هه ر دوو چۆکی له زه وی توند کرد. وه ک پیایونیک که کولیک سووته مه نی هه لینی، عه باسی خسته سهر کولی خوی؛ دهسته دریز و ره قه له کانی خوی له ژیر رانه وشک بووه کانی

عه باس توند کرد و هه ستا. به و کوله قورسه وه نه ده کرا هه لی و هه لات. به لام میزگان نهیده توانی بیخه م ههنگاو هه لینیته وه. لوقه ی ده کرد و گویی له شلقه شلقی ئاوی نیو زگی عه باس بوو.

عه باس خوی ئاگای له هیچ نه بوو. ته نانه ت گویی له شه قووکوتی یه سقانی له شی خوی نه بوو. هه سته یینه ده کرد. ئه گه ر هه سته شی پیبکرایه ون و ته مومژاوی بوو. شتیکی سرک و ون. هه سته یکی وه ک سواری بالی جو برائیل بوون. ته نیا راتله کانیکی نه رم و خۆش. ده سته بی هیز و شله کانی به سهر سینگی میزگاندا شو ر بوو بوونه وه و ته که یان ده هات، سهریشی راده ته کا. سهری مریشکیکی مرداره وه بوو. که وتوته سهر شانی دایکی و پیلووی چاوی؛ دوو وشکه گه لای بی، نیوه ئاواله بوون.

میزگان کوره که ی راکیشا و خیرا کراسه که ی هه لکرد و به هه له داوان چوو ئاو بیینی. عه باس، وه ک مه یته له چه قی ژووره که دا دریز بوو بوو. سهری به لایه کدا و ده سته ی به لایه کدا. که ف به لالیویدا هاتبووه ده ری و دلی له ژیر په راسووه ره قه له کانیدا به نامیزانی کوته کوتی بوو. میزگان قاپیک ئاوی هیئا. له چکه که ی له سهری کرده وه و له ئاوه که دا خووساندی. هه لیگرت و به ناوچاوان و ده موچاوی عه باسیدا هیئا. پاشان له چکه که ی کوشی و به سینگ و مل و زگیدا هیئا. خراپ نه بوو. عه باس وه هۆش هاته وه. له بن دیواره که جیگا که ی عه باس رآخرابوو. میزگان کیشایه سهر جیگا که ی. عه باس سهری کرده سهر بالنجه که ی و به زه حمه ت چاوی هه لیتا. به لام بهر له وه ی چاوی شتیک ببینن پیلووی که وتنه سهر یه ک. نا! عه باس ئیتر عه باس نه بوو. نه ده بۆوه عه باس. ته رمیکی پیر و پرووکاو. له بن دیواره که دا تخیل بوو بوو. میزگان کشا دواوه پالی به دیواره که وه داو چاوی تیبیری. چیی لیبکا؟ چیی له ده سته ده هات؟ عه باس بوو بووه به لا به سهر ده سته میزگانه وه. به لایه کی خۆشه ویست. شتیکی به ژان که ناتوانی خۆشت نه وی. که ناتوانی چاوپۆشی لیبکه ی. ئه گه ر دلته بریندار بی؛ تو، نه ده توانی برینه که له دلته بکه یه وه و نه ده توانی دلته ده رهینی و فرپی بده ی. برین به شیک له جه سته ی تویه. برین ئه گه ر نه بی دلایش نییه. ئه گه ر بته وی برینت نه بی. ده بی دلته توور هه لده ی. چۆن دلته توور هه لده ی؟ برین و دلته یه کن. عه باس و ژان یه کن. یه کتیک بوون.

بووبوونہ یہ کیکی۔ چوں دہکرا لیکیان جیا کاتہوہ؟ مہگین شتی وا دہبی؟ عہباس ژان بوو۔ ژانیش، عہباس بوو۔ ئہو جووتہش ئیتر لیک جیا کردنہوہیان دژوار بوو۔ زامیک بوون بہ سہر دلی میرگانہوہ۔ ژانیک لہ ناخی میرگاندا۔ میرگانیش ناچار بوو ئہو ژانہی خوش بوئی۔ ہللات بۆ لای عہباس۔ ہہر ئہو کاتہ دہبوو باوہشی پیدا بکات۔ دہبوو چاوی ماچ بکا۔ لہ پہنایدا چۆکی دادا۔ بہلام نا! نہیتوانی۔ عہباس ئیتر مندال بوو۔ میر مندالیش نہبوو۔ لایک بوو۔ پیانو بوو۔ بہراستی پیرہ پیانو بکاو! ئہو ہہموو چرچ و لۆچہ چۆن و لہ کوئیوہ کہوتبووہ سہر دہموچاوی عہباس؟

میرگان نہیتوانی کورہکےی ماچ بکا۔ شتیک بہرگری لہ میرگانی دل پر لہ ژان و ئہوین دہکرد، کہ کورہکےی لہ باوہش بگری۔ دیواریک لہ نیوان خوشہویستیدا۔ خشتیک لہ نیوان دوو دلدا۔ میرگان نہیدہتوانی خوشہویستی خوی، قولترین دارایی خوی بہ کورہکےی ببہخشی۔

کہواہہ ئہی میرگان! ئہوینی تو تہنیا بۆ پیرانہترین ئہدگاری خوت دہنوینی: فرمیسک، کہواہہ تو ناچاری ہہتا رۆژی پہسلان ہہر بگری۔ گریان و گریان۔ فرمیسکی دایکانہت لہ ناخدا پہنگی خواردوتہوہ۔ کاریزیک لیدہ و ریگای بۆ بکہوہ۔ لیگہرئ با لہ تودا ہلقولئ۔ خوت سووک بکہ۔ باری دلٹ دانئ۔ دہتوانی بہ چاوی ہہموو دایکان بگری۔ بکہویہ پہلہقاژی۔ توفان۔ توفانیک لہ وایلۆک و شیوہن و ئہسرین۔ ئہی زہریای خہوتوو!

نا؛ بہلام نا! میرگان رہق ہہلاتووہ۔ میرگان رہق ہہلاتبوو۔ ئیتر نہک فرمیسکی دایکان لہودا بووبووہ زہلکاو۔ بہلکوو تاقہتی دایکانہش لہ سہر شانی بووبووہ دیواریک: لیگہرئ با لیخن بی ئہو زہلکاوہ۔ با وشک بی۔ پایز؛ وشک و سارد و سر و بیدہنگ۔ رہق ہہلاتوو و سووتاو و بہسہر۔ پایز۔ پایزی خہزہلی زہرد۔ قاقری پر گیزہلووکہ۔ چنار بہ پیوہیہ۔ میرگان پایزی زور دیوہ۔ نا! چناری کون نالہی لیوہ نایہ۔ قہتی فرمیسکاو نییہ۔ لیگہرئ با ون بن ئہو گریان و شیوہنانہ! رق لہ کوئیہ؟ بہرہستیک رق لہبہر پیرترین چاواندا۔ قامچی لہ زہلکاو راکیشان۔ شلہقاندن۔ زللہ لہ روومہتی باران۔ شلہژان۔ توفان۔ خۆ راگری۔ زولم لہ زولم۔ نہراندن بہسہر ژاندا۔ نہراندن نا، تہقینہوہ۔ چنگ بہ چاوی فرمیسک تیزاودا کردن۔ مندالی ناخہلہف،

رۆلہی ناخہلہفی کرپووزانہوہ، لالانہوہ۔ خۆ بہدہستہوہ دان۔ رزگاری۔ بہرہلدا۔ رزگار بووہ ئیتر، میرگان! لاجن لہبہر چاوم، بپون ئہی ئہو ہہموو نہرمہ ژانانہی گیانم دہکورۆژن! رق و خہنجہر و خوین، دابارن۔ بی برانہوہ دابارن! دلی میرگان، مایہی شہرمی (کہویری لووتہ)۔

سییہر! ئہوہ سییہری کئیہ؟ چییہ؟ کامیہ؟

- چییہ! تو چیت دہوئی؟!

- ئہو پہلہ زہویہ با کوتایی پیینین!

- نا، میرزا حہسہن من زہوی بہ تو نافروشم۔

- من لیت دہستینم۔ میرگان!

- من زہوی بہ تو نادہم۔ ئہو زہویہ جیگا قہبری منہ۔

من تاپۆکہیم وەرگرتووہ۔ ئیدارہی کشت و کالیش وامی پیداوم۔ من دہمہوئی کشت و کالی ناوچہکہ مکانیزہ بکہم۔ تو مانای ئہم قسانہ نازانی! مکانیزہ! ہہموو شتی بہ لای مندایہ۔ قسہی من لہ سہرہوہیہ۔ بہ زمانی خوش پیٹ دہلیم۔ نامہوئی خہلکی بلین دہم ناوہتہ دہمی بیوہژنیک۔ بۆ من جوان نییہ۔ وەرہ با کوتایی پیینین و مامہلہکہ سہر بگری۔ من دہمہوئی لہم ناوچہیہ کاری گہورہ و گرینگ بکہم۔ پہمۆکاری و پستہ کاری۔ دہزانی یانی چی؟ ئہم ولاتہ ئاودان دہکہمہوہ۔ جگہ لہوانہ من دہمہوئی لہگہل تو پیک بیم۔ دہنا تو ژنی سلوچی و ژنیش میراتی میردی پینابری۔ ئہو زہویہ ئہگہر سہنہد و تاپۆشی بواہہ تو ہیچت پینہدہبرا۔

بہلام من نامہوئی دلی تو بیشینم!

میرگان چاوانی خہنجہری لیدہباری:

- برۆ! برۆ!

- دہرۆم بہلام جوان ئہوہ لہ گوئی بگرہ۔ بہشی کچہکہشتم کرپوہ۔ زاواکہت

خوی رہزایہتنامہکےی بۆ ہینام۔

- برۆ! دہلیم برۆ!

- دہرۆم باشہ، دہرۆم۔

سییہرہکہ رۆیشٹ۔ میرزا حہسہن ئیتر دیار نہبوو۔

میرگان له نیو دیوه که دا دهگه راو ئه مسهر و ئه وسهری دهکرد. دهرویشته و دهگه راوه. میوه شیریکی له قهفەس کراو؛ لیوی خوی دهگوروشته و ددانه چیره ی پیکه وتبوو. سهر رووت و پینخاوس. هیشتا له بیرى نه بوو که کاتی هاتنی میرزا حەسەن له چکەى به سەرەوه نه بووه. قژی رهش، لاواز و ژاکاو. چاوی گه وره و روانینی تیژ، دهموچاوی تیکسمر او. دهستی به کار و ههنگاوی قایم. توند و تۆل و چالاک. تیریگ بوو له ژیی که واند، میرگان.

عهباس ورینه ی دهکرد:

- خودا له تاوانه کانم خوشبی!

میرگان تفتیکی کرد و چووه دهری. بیلۆچکەى بیر هه لکه ندنی سلووچی هه لگرت و به رهو کۆلان ملی پیوه نا. به توندی دهرویشته. باى شه مال. کۆلان به کۆلان. له دى چووه دهری. بیابان. بیابان. کهنگی گه یشته خوازهوی؟ پیى وابوو له چاو ترووکاندنیکدا. زهوی پان ببۆوه. وهک جهسته ی مرۆفیکى شه کهت. وهک سفره. ئه و جۆره ی ئیستا میرگان زهوییه که ی ده دیت، قهتی نه دیتبوو. زهوییه که له بهر چاوی زیندوو بوو. گیانله بهر. خهتی دهوری زهوییه که کویر ببۆوه. له گه ل ئه وه شدا سنووری زهوییه که هه مه علوم بوو. ئه گه زهوییه کهت بگردایه ته شهش بهش بهشینکی هی میرگان بوو. چونکه عهباس و ئه براو چوار بهشی خویان که هه ره یه کی دوو بهشیان ده کهوت. فرۆشتبوو. هاجه ریش یه ک به شه که ی خوی فرۆشتبوو. کور دوو بهش و کچ بهشینک. مابۆوه بهشی میرگان. یه ک بهش. میرگان زهوییه که ی گوژمه کرد. به شه که ی خوی که یه ک له شهش بوو، به خه تیک دیاری کرد و له چوار گوشه ی به شه که ی خوی چوار قوولکی هه لکه ند و گلی هه لداوه. سهر کۆما گلەکانی سه نگیچ کرد و پاشان پیمه ره ی به دهسته وه گرت و پشتی هه لئینا. کاری ته واو بوو بوو. میرگان ئاره قه ی نیو چاوانی سرى.

ئێواره بوو. سییه ری بنچک و ده وه نه کان دریژ بوو بوونه وه. میرگان له زهوییه که چووه دهری. ئاوری داوه و چاوی له برکه شووتیه که کان کرد. برکه کان لم دایۆشیبوو. ته رز و گه لای زوریان له بن لمه که دا رزیوو. نا! ئه مسال داها تیکی وای نابى. داها تی چی و به ری چی؟ میرگان به ته نیا له نیوان کاره کانیدا به

دهرفه تی زانیوو و چوار پینچ روژ هاتبوو، دنکه شووتی چه قاندبوو. ئیتر هیچ. ئیتر نه تیوانیوو پینان رابگا. ده بوو بر وا. ده بوو بر وا. به دلای پر له داخه وه ده بوو بر وا. رویشته. وه رسوو را و رویشته. زه مینج به ناخی خۆله می شینی ئیواره دا روچوو بوو. خه ریک بوو سییه ر داده هات. ژنان به گوژه ی ئاوه وه. پیاوان شان به شانی یه ک، به دم قسه وه هه نگاویان ده نا. که ریکی بی کورتان، شه ل و به ره لالا. سه گیک له بن دیواریک وه رکه وتبوو. کوندیک له سهر که لاوه یه ک هه لئیشته بوو.

میرگان به پال دیواره و دیواردا دهرویشته. خه ریک بوو له نیو کۆلانه تاریکه کانی ئاوا ییدا بزر ده بوو. تاریکانیکی لیل. له ده ههنگاوی دوور له خۆته وه که ست نه ده ناسییه وه. میرگان سهری داخستبوو دهرویشته. مالی میرگان له و کۆلانه نه بوو که ده چوو. کۆلانه که به ره و مالی سهر دار بوو. کۆلانی ئه و دیو. خه می عه باسی بوو میرگان. به لام به خوی سه لماندبوو که ده بی هه قی کوره که ی وه رگری. ده یزانی ئه گه ره هه قی وشتره وانیی عه باس وه رگری، کاردانه وه ی له سهر نه خۆشینه که ی ده بی.

وشتره کانی سهر دار به ملاو ئه ولادا بلاو بوو بوونه وه. خه وتوو، راوه ستاو، له سهر لاته نیشت وه رکه وتوو. سهر دار له بهر شو قی له نته ریک که به دیواره که یدا هه لواسیوو، خه ریکی پیچانه وه ی جل و کورتان و تیژ و گوریس بوو. وا دیار بوو ده یویست به یانی قه تار ساز کا. میرگان ئارام و بی چرپه پیی نایه دالان و رو یی بۆ لای سهر دار. سهر دار گوریس ی به چه له مه که وه گریدا و سهر ی هه لئینا. میرگان له بهر ده می راوه ستابوو. سهر دار به له پی دهسته قورسه کانی کاوکۆتی سهر ریش و برۆی ته کاند و چاوه رهش و گه وره کانی له میرگان بری.

- ها! ها تی؟! چاکه، کارت بوو؟

میرگان گو تی:

- ها تووم بۆ هه قی عه باس.

هه قی عه باس؟ کامه حه ق؟

ههقی وشتره وانیه که هییدی. وشتره کانی بۆ له وه پاندووی. له کار و ژیان بووین. عه باس نهیتوانی رۆژیک بی بۆ یاریده م و له زهوییه که دا کارم له گه ل بکا. چوومه مه زرا دیتم...

- ئەها! ئاوا... ههق؟ دهی باشه. ئەی لۆکه رهشی من؟ کئ دهی بیژیر؟

- چووزانم! من چووزانم!

- دهزانی ئەو لۆکه بایی چهنده بوو؟

- نا. من چووزانم!

- ئەو لۆکه رهشه سه ره لهی وشتره کانم بوو. به لام کورده کهی تۆ له بهینی برد!

- کورپی من بۆ؟!

- ئەی کئ؟

- مار؛ مار پیوهی دا!

- وایه، مار پیوهی دا، به لام کورده کهی تۆ وشتره وان بوو! که وایه بۆ پیاویان ده نیرنه بهر؟!

- وشتره کهی تۆ هار بوو. مهست بوو بوو. ده بوو مه هارت کردایه!

- من چووزانم، خۆ که راماتم نه بوو، یان دایکم ئیمام....!

- ده ترانی. تۆ چ وشترداریککی له وشتره کهت ناگهی؟ تۆ له وشترداریدا کارامهی!

- چاکه کارامه م. به لئ وایه. به لام وشتر به هارانه مهست ده بی. من چبکه م؟

- تۆ بۆ چبکه ی. من ده بی بزانه چبکه م و قورپی کوی به سه ردا که م. کورده که م

پیر بووه. له سه ر کاره کهی تۆ وای لیهاتوو! من ئەو چ لئیکه م؟ زگی چون تیر

که م؟ کورده که م خه ریکه تیدا ده چی. من چبکه م، ها؟

- من چووزانم؛ خودا روحمی پئیکا!

- من بۆ سوال نه هاتووم سه ردار. من ههقی کورده که م ده وئ.

- کورده کهت وشتره که می کوشتوو؛ هیشتا تۆ ههقت له من ده وئ؟! چل جیگا

چه قۆ به مل و سینگی وشتره که وه بوو! نه تدی؟! پیسته که یشیم به نیوه قیمهت

فرۆشت. چوونکه هه موو کون کون بوو بوو. کویر بووی نه تدی خوین ئەو ده شتهی

سوور کردبوو؟! پیت وایه شوینی کورده که تم چون هه لگرتوو؟ به خوینه که دا! ئەو خوینه چاره کهی سوور کردبوو. خوینی وشتره که م.

سه ردار خه ریک بوو به ره و وشترخان وه پیده که وت. میرگان تۆزی بیده نگ بوو و پاشان گوئی:

- سه ردار؛ خیر له خۆت نابینی. کورده که م تووک و نرات لیده کا!

سه ردار سه ری به وشترخانه که دا کرد و گوئی:

بپۆ داده گیان بپۆ به قسه ی که ری جۆ ناباری!

سه ردار له تاریکایی وشترخانه که دا بزر بوو.

میرگان له لای باره کان راوه ستا. به هیوای ئەوهی سه ردار بیته ده ری. به لام له وه ده چوو سه ردار نه یه وه ی بیته ده ری، میرگان چوو بۆ لای وشترخانه که. ده بوو نه رمتر له گه لی بدوئ!

له بهر درگای وشترخانه که راوه ستا. سه ردار چرا پیوسۆزه کهی هه لکردبوو له په نا کورتانه که دانیشتبوو خه ریکی دوورینه وهی دراوه که ی بوو. میرگان شانی به درگا که وه داو چاوی له سه ردار بری. ده نگوت دیوه. پشتی به جیهازه وه دابوو خه ریکی کاره که ی بوو:

- چیهی؟! دیسان ده لئ چی؟!

میرگان زمانی که وته ته ته له و گوئی:

- ئیمه به لای خۆی خزمن سه ردار! که چه که م له باخه ل کوربه مامت دایه. خۆ ئاوا

نابی. کوا ئەوه خزما یه تییه...

- چاکه دهی؛ ئیستا بچۆ قاپیک ئاو بیته تونیمه. پاشان قسه ی لیده که ی. میرگان

کون و که لئنی هه موو ماله کانی زه مینجی وه ک مالی خو یان ده زانی. قاپیکی له دۆلابچه که ده رهینا، پری کرد له ئاوو بردی بۆ سه ردار.

شو قی پیوسۆزه که ته نیا روخسار و چۆکی سه ردار ی رووناک کرد بۆوه که کورتانیکی له سه ر کۆشی دانا بوو. شوینه کانی تری وشترخان تاریک بوو. دالانیکی پان و دریز و تاقی به رز. جیگای زستانانه ی وشتر له سه رمای که رتۆپین دا. بۆنی خوری و گزره و کا و پشکه ل و په مؤدانه و بۆنی پۆکانی دیواره کانی ده هات.

میرگان نهرم و له سهره خو قاپه ئاوه که ی برده پیشی و له بهر ده می سهردار پاره وستا. سهردار سهره زهلامه که ی هه لئنا و بهر له وه ی قاپه ئاوه که ی لیوه رگری، چاوی تیبری. شتیکی نامۆ له گلینه ی چاوانی سهردار فرکه ی ده کرد. سامناک بوو. در و تیژ، پشکو.

میرگان چاوی ترووکاند. دیسان تیرامان! منجر و توونی. میرگان دهستی وه له رزین که وت. ئاو به لیواری قاپه که دا ده چۆرا. تۆزی ئاو به پشت دهستی سهردار دا رژا. قاپه که به ئاشکرا له دهستی میرگاندا ده له رزی. بزه که لینی ریش و سمیلی سهرداری لیک ره واندوه. دله کوته ی میرگان زیاتر بوو. بالنده یه که له ژیر ته وژمی چاوی ئه فعیدا. له جیی خوی وشک بوو. شتیکی له ناخیدا ده رسکا. شتیکی له ناخیدا ده ته زی. ده یته زاند، ده یسووتاند. جیهانیکی نوئ و به سام. بیر، خه یال، هه موو جهسته ی ده گوسی و هه لیده چۆقاند.

میرگان تا ئه و کاته ژنی سهرداری وه بیر نه هاتبووه. ئه و ژنه چاره ره شه له دهستی هه لاتبوو. نه که ئه مرۆ، بیست سال له مه و بهر. سهرداریش ئیتر ژنی نه هینابوو. سه لت و ره بن بوو. ئه و کاته ی وشترداریکی ده وه له مه ند بوو. ژنه که ی ئه و کاته کچۆله یه که بوو. له (یه زد) هوه له گه ل خوی هینابووی. سالیکی نه خایاند ژنه هه لاتبوو. براکانی و خالی که خه لگی (کاشمهر) بوون بۆ کرینی گه نم هاتبوون و له و کاته دا سهردار له مالی نابج و کچه له گه ل خویان ده به نه وه. کچه له گه ل که سه کانی خوی رویشتبوو. سهرداریش کاتی له سه فهر گه رابوو، وه رووی خوی نه هینابوو. دوای ئه وه ش هه ر لینی نه پرسیبوووه و نه چوو بوو به دوایدا: ژن، ژنه!

ئاو به لیواری قاپه که دا ده چۆرا. میرگان ده له رزی. لاقی چوو بووه به ست و ده له رزی. وه که بزمار داکوترابوو. نه یده زانی چۆن خوی دهرباز بکا. خودایه! قاپ له دهستی که وته خواری و میرگان له چاوترووکانیکدا توانی لاقی له چه قی وشترخانه که هه لکه نی، هه لات. وشتریک له درگای وشترخانه که وه هاته ژووری. وشتر! میرگان تا هات ببزوی قولایه ی لاقی له چنگی زبری سهرداردا بوو، که به ره و تاریکایی ئه وسه ری وشترخانه که ی ده کیشا:

- ئه وه بۆ ده سله مییه وه، ئاسکۆله.

- نا! ئه وه نا!... پیای چابه... نه که ی!

ده رفه تی هاوار کردنی به میرگان نه دا. کورتانی وشتره که ی له سهر و ملی پیچاو پشته وه قه فار رایکیشا: ده میکه ئه م زه وییه به یاره!  
لاقه کوته و هه ول و خو به دهسته وه دان. ته سلیم، ته واو.

میرگان کاتی کورتانه که ی له سهر خوی لابرده، سهردار دیار نه بوو! هه ناسه یه کی هه لکیشا. ده تگوت خنکا. پشوو سواری دۆراندن، وه خو هاته وه. پاشان، چه په سا. وشک! تاویک له جیی خوی شین بوو. له پر، مریشکی سه ربراو، له جیی خوی ده رپه ری. وشتره که هه روا ته ماشای ده کرد. زهینی شله ژابوو. پنیه ست، فلیقاوه. ده رپیکه ی هه لگرت و هه لات بۆ چه وشه، هیدی بوو، مات و سر. وشتره کان له حالی خویاندا بوون. ده ستیک خه ریکی گاله دانی درگای چه وشه که بوو. سهردار درگا که ی داده خست. میرگان ده رپیکه ی له سهری هالاند. سهردار له دالانه که وه په یدا بوو. لیو و بروی هیشتا ده له رزینه وه. میرگان ده تگوت تازه سهردار ده بینی. میرگان تازه خه ریک بوو به ته واوی وه خو ده هاته وه. ترس! ترس سهر تا پای داگرت. دهستی به ده می خویه وه گرت که بهر به قیژه ی خوی بگری. هاوار له گه رویدا گرمۆله بوو بوو. سهردار بوو بووه دیوار. له جیی خوی نه ده بزوت، به لام میرگان ههستی به هاتنی ده کرد. ئیتر بۆ ده هات بۆ لای؟ پاشه وپاش کشاوه تا گه یشته دیواره که. پشت سهری قالدومه بوو. ده ستیکی به ده مییه وه بوو. پشتا و پشت به پلیکانه کاندای سهر که وت. له سهربان، ده رپج به سهره وه. سهردار، چاوانی سهردار، هه روا تی هه لده چه قین. میرگان خوی گه یانده گومبه زبیه که ی ئه ولای سهربانه که. بیابان؛ میرگان بازیدا. شهو؛ میرگان خوی به گه رووی شه ودا کرد. خوی دهرباز کرد و دهستی له سهر ده می هه لگرت: بیابان پر له قیژه و هاوار و شهو پر له شیوه ن و گریان. لووره ی گورگ و چه قه ل. لووره ی گورگ و چه قه ل.

«پوره میرگان! سه بی شه و له مالی زه بیحو لا قه تل برینه وه یه. ده لئین بی بۆ

چایی تیگردن.»

## به ندی پینجه م:

- ئه وه سهردار ناردی، گوتی: هه قی عه باسه!

ئه براو شه کهت و ئاره قه کردوو پیمه ره کهی فریدا سووچیک؛ کیسه ی ئاردی له سه ر شانی داگرت و له بن دیواره که داینا. پاشان دهستی به یه کدا دا و تۆزی ئاردی سه ر شان و قۆلی ته کاند. میزگان مات و حه په سراو، چاوی له پیمه ره که بری، له مالی سهردار به جیی هیشته بوو، ئه وه نده ی دیکه مات بوو. ئه براو دانیشته و گوتی:

- ده یگوت مانگیکه ئارده که م جیا کردۆته وه، به لام دایکت دیار نییه! بۆ تا ئیستا

نه چووی بیهینی؟

میزگان گوتی:

- کارم بووه، پیمه نه کراوه. ویستم نزیک زستان وه ریگرم؛ ئه و کاته زیاتر به کارمان دی.

که ره لایی دووشه ممه گوتی:

- ئافه رم سهردار! ئافه رم! خۆش حیساب بووه. جاران ددانیت بکیشایه که متر

له وه ی یه ش پیده گه یشت که وشتره وانیک به راته که ی لی بستینی! ئافه رم! شوکور بۆته بنیاده م!

ئه براو چاکتر ههستی به که ره لایی دووشه ممه کرد. تاوینک له مه و بهر که کیسه

ئارده که ی له شانی داگرت، که ره لایی دووشه ممه ی دی؛ به لام وه رووی خۆی

نه هینا. به لام ئیستا ناچار بوو بیینی. دانیشته بوو. وهک هه میسه پالی به دیواره که وه

دابوو. له سه ر جیگای هه میسه یی خۆی دانیشته بوو و سه ری به ردا بووه. هه تا به

بیده نگه داده نیشت دهتتوانی گوئی پینه ده ی و وای دانیتی نه تدیوه. به لام ئه وه به

واتای ئه وه نییه که له وئ نییه. له وئ بوو. به لام بیده نگ بوو. تیکسمراو و قورس.

دانیشته بوو. پالی به دیواره وه دابوو. هه نیشکی له سه ر کلاوه ی ئه ژنۆی دانا بوو و قامکی خه ریکی ته سه بیخ گێران بوو. پیاویکی ئاوا، پیره پیاویک، له گه ل بوونی خۆی نه ییده توانی هه نته شی نه بی، له وئ بوو. به لام هینده بیده نگ بوو ده تگوت له وئ نییه، وای ده نواند که سالانیکی زۆر ده توانی ئاوا له و بن دیواره دانیشی و ته سه بیخ بگێرئ. پیاویکی که موژ و که لوژ. ئیستاش ئه و خه ریک بوو پیلاری له سه ردار هه لده کرد. بۆ که ره لایی دووشه ممه ئه وه گرینگ نه بوو که سه ردار ی وشتردار کیسه ئاردیکی بۆ میزگان ناردوو. سه ردار هه ر کاریکی بکرده یه که ره لایی دووشه ممه پی ناخۆش بوو و پیلاری ریده هالاند. هه ر که س بوایه ئه و پتوه ی ده دا. که ره لایی دووشه ممه به که سیکی تایبه تییه وه ی نه ده دا. به هه موو که سه ییه وه ده دا. خووخده ی دوو پشکانه و رویشته ی کاکله میشانانه بوو. لاقی قوله و چه ماو. دهستی درێژ و خوار و خینچ، کلاشی دپاو، میزه ری چلکن و گه وره. ده ره لینگ قول. کاتی به ریدا رویشته ن. شاقه لی که واکه ی تیک ده هالا. کاتی پیکه نین. ئه و کاتانه ی که که سیکی توانج باران ده کرد، سه ر و چاوی له بهر پیکه نین سوور هه لده گه را و ئاوا به چاویدا ده هاته خوارئ. پیاوی قه دیم بوو و دنیا ی قوونه که و کردبوو. شانازی ئه وه بوو که له غه ربیایه تی بووه و زیندانی کراوه.

به لام خه لکی ئه وانه ی که ره لایی دووشه ممه یان له نزیکه وه ده ناسی- زیندانی کرانی ئه ویان له غه ربیایه تی به شووره یی ده زانی. چونکه که ره لایی دووشه ممه یان له عیشق ئاباد به جیی که سیکی دیکه گرتبوو. روژی ئازاد بوونیشی، که سیکی تر به جیی ئه و له زیندان هاتبووه ده ری. یانی پۆلیس به جیی یه کئ له پیاوه کانی خه بیه رخانه ی قاچاغچی گرتبوویان و خسته بوویانه به ندیخانه. سالیکی پیچوو بوو تا بۆیان ده رکه وتبوو که ره لایی دووشه ممه ئه و که سه نییه که ئه وان ده یانویست! کاتی ئازاد بوون ناویان خویندبووه، هاتبوو ههستی و بچی، که سیکی دیکه هه ستابوو و به ناوی ئه و خۆی ناساندبوو و که ره لایی دووشه ممه هه روا له به ندیخانه ی عیشق ئاباد مابوو؛ هه تا روژیک ناوی که سیکی دیکه ده خویننه وه که ئازاده. خاوه نی ناوه که له وئ نابئ. زیندانه وانه کان که ره لایی دووشه ممه له سووچیک وه گیر دینن که لابه قنگ که وتوووه و بیده نگ ده روانئ. تازه وه در

دەكەوئ كە چى ڤوويداوه! كەربەلایى دووشەممە ھەلدەستین و دەبیەن. لەبەر درگای بەندیخانەكە مەئموورى عیشق ئابادی چەپۆكك بە سەرى كەربەلایى دووشەممەدا دەدا و پالێكى پێوه دەنى و دەيكاتە دەرى.

ئەو بەسەرھاتەش ھاوریان و ھاوسەفەرەكانى و ئەو پیاوانەى لەگەلیدا ھاوقافلە بوون، كەسانىكى وەك مەولا ئەمان و سەردار دەیانگێرایەوه. بەلام كەم وا بوو كەربەلایى دووشەممە خۆى بەسەرھاتەكە موو بە موو بگێریتەوه. كەمتر خۆى لەو دارەتە دەدا و ئەگەر باسیشى بكردایە زۆر بە كورتى دەبیرپییەوه. زۆر كەم بوون ئەوانەى ئەو بەسەرھاتەى كەربەلایى دووشەممەیان موو بە موو لە زمانى خۆى بیستى. ئەبراو عادەتى بە دیتنى كەربەلایى دووشەممە گرتبوو. ئەم بەینانە كەربەلایى دووشەممە لە ڤادەبەدەر خۆى لە مالى سلوچ ھەلدەقوتاند. خۆى دەكرد بە ژووڤیدا و دادەنیشت. چایى دەخواردەوه. ناسى دەنا ژیر زمانى. جاروبار بەك دوو قسەى دەكرد، قاوولتوون و فراوین ئەگەر ببوایە دەخوارد و بە شیتەیی ھەلدەستا و دەڤویشت. ئەو ئیتر خۆى لە مالهەدا بە بیگانە نەدەزانى. بووبوو خۆمانە. جاروبار گالتەى دەكرد. قسەى خۆشى دەگێراوه. بۆ پیکەنین نەقلی دەگێراوه و جارى وابوو ھەر خۆى بە قسەكەى خۆى پیدەكەنى. ھەر شتیک بوو، ئەبراو دەیدی كە پیرە پیاو ڤۆژ لەگەل ڤۆژ زیاتر پیتی دەكریتەوه. ئەو ھش بۆ ئەبراو زۆر ناخۆش بوو، دانانى بە خۆیدا دەگرت و ھیچی نەدەگوت. خۆى بە ناچار دەزانى دان بە جەرگیدا بگرى. ھۆى سەرەكیشى ئەوه بوو كە كەربەلایى دووشەممە مامى زەبیحووللا بوو، زەبیحووللا شەرىكى میرزا حەسەن بوو و ئەبراویش پىشى لە مثنى میرزا حەسەندا بوو.

ئەبراو ڤۆخ و گیانى لەگەل میرزا حەسەن بوو. بیتیو تەڤاكتۆرەكەى لە ئەبراو بەستاندایەتەوه گیانى دەردەچوو. ھەر بۆیە ئەبراو ناچار بوو دان بە خۆیا بگرى و ڤرتەى لێو نەپە. ھەر بۆیە دەنگ نەكردنى ئەبراو و كڤ و كپى عەباس و چارە ڤەشى و جارزى میرگان ڤى بۆ كەربەلایى دووشەممە خۆش كەردبوو كە بە كەیفى خۆى تێخزى و ھیلانە لە چاویاندا بكا. ھیندەى نەمابوو یەكجارى كەول و پلاسى لە كۆل بنى و بى لە مالى میرگان بە عەرزیدا دا.

«چاكە با بزانی چۆن دەبى!»

ئەبراو ئەو ھى لە دلێ خۆیدا دەگوتەوه.

بەلام میرگان چى؟ ئەو بیری لە چى دەكردەوه و چى دەگوت؟

میرگان گوئی پینەدەدا. كەوتبوو ئەولای بى تفاقییەوه. كاتى تۆ لە ڤەشەبادا گیر دەكەى، چ تۆڤیریكى ھەپە دوگمەى بەرۆكت داخراى یان ئاوالە بى. چاوت ڤر بیتەوه و ڤر نەبیتەوه وەك یەك وایە. چش، تۆ لە تۆفاندا گیرت خواردوو، دەتەھوى گەرووت وشك نەبى؟ تۆ خۆت لە خۆتدا ئاڤووت چوو، دەتەھوى كەربەلایى دووشەممە لە مالهەتدا لەنگەر نەخات؟! ئیستا كە ئاواپە چش! گرینگ نییە. خەلكى ھەرچى دەیلین با بیلین. دەلین چى؟ ھیچ. ناتوان ھیچ بلین. ئەوه میرگان خۆیتەى ئەوانە بە خۆى دەلى، یان نایلى. ڤزگار بوون لە دەست خەلكى سانایە. ڤزگار بوون لە دەست خۆت گرانە. ھەر ناكرى. بۆیە میرگان داماو و ڤەلامى خۆى پینادریتەوه، نەك بىر لەوه بكاتەوه كە بلێ خەلكى بلین چى. خەمى ئەو ھى لە نێو خەلكدا بیتە دەنگۆ كەربەلایى دووشەممە لە مالهەكەیدا جى قوونى گەرم داھاتوو. ؛ نا. دەردى گران ئەوه بوو میرگان لە زەینى شلەژاوى خۆیدا، دەرفەتى ئەو ھى نەبوو بىر بكاتەوه كە خەلكى دەلین چى و نالین چى. قورسایى سەر دلێ میرگان لەگەل بۆچوونى خەلكى دەرهەق بە خۆى، ھیندە لە یەكتر دوور بوون، كە ژنەى داماو خۆى لەو نێویدا بزر كەردبوو. خۆى لى ون بووبوو. ون و سەرلێشیاو سەرى بە دیوارى زەینى خۆیدا دەكیشا و ئاواتى بوو ئەو تویژە درۆیینەى بۆچوونى ئەم و ئەو بە ھاواریك تىك قرمىنى.

«ئاخ... شكتان بە تالە! راست ئەو ھى وا من دەلیم. راست ئەو ھى. بە ھەلە مەچن!

دلێ من لێرەپە. جوان سێرەى لینگرن. بۆ گولە بە جەغزى گومانەوه دەنن؟»

بەلام ھاواریكى ئاوا بە خەيال ئاسانە. نا! میرگان غیرەتى ئەو ھى نەبوو، لە خۆى ڤانەدەدى. چۆن دەكرى خەنجەرى ڤق و قین لە دلێ خۆت ھەلچەقینى؟ لەبەر چى؟ لەبەر ئەو ھى خەلكى لەو گومانە دەرهینى؟ ئەگەر ئاوا بى یانى ڤۆخى تۆ ئۆقرە دەگرى؟ نا! بەراستى نا! بە شوین بیانوویەكى دیکەدا دەگەرى. پەیدای دەكا. بیانوگرتر دەبى ئەم ڤۆخە!

«ئەه ی ئەگەر هیچ نەلیم و وەدەنگ نەبەم؟»

دیسان ئازارت دەدا. ئارواقارات لێهەلەدەگرێ. لە بیر بردنەوه تاقە هیوایه. بەلام دەتوانی چی لە بیر بەریتەوه؟ هەموو شتیک؟! نا. کیسە ی ئارد چاوت لێدەکا! نا. هەموو شتیک ناتوانی. تەنانهت دەتوانی هەژاری و نەداری لە بیر بەریتەوه، بەلام لێکدرانی دوو غەریزە نا! پیکادارانێ پر لە رق و تیکشکانی دوو چنار لە تۆفاندا. نا؛ ناتوانی سەرەندەری لێکە ی. بۆت هەرس نابێ. گرێبووچکە یەک نییە بۆت بکریتەوه. نە بە دەست و نە بە ددان. هەرچی هەولێ لەگەڵ دەدە ی زیاتر دەئالۆزی. لێلتر دەبێ. زیاتر تیکەووت دەپێچی. ئەگەر نەشتەوێ بیبری لێکەیتەوه و ئاورپی لێدەیتەوه وەرەزت دەکا. عەجمانت لێهەلەدەگرێ. شووژن بە بەری پیتدا دەکا. پاتدەچلەکینی و وەخۆت دینیتەوه. گێژت دەکا. دەتخاتە هەناسەپرکی. چاوت، پوانینیت، ئەدگارت دەشتیوینێ. دەروانی و چاوت نابینی. پێدەکەنی ئەگەر پیکەنینت لە ناخدا مابێ. ناشزانی بۆ؟! لەو کاتەدا دەتوانی بگری. بکوووزییتەوه. ئەگەر بیر لەویش بکەیتەوه، چارەنوسێکی لەوه چاکترت نابێ. دەرەدەکە لەوه دایە هێشتا نەتوانیوه لە هەمبەر ئەو زۆلمە ی لیت کراوه، رێگە چارەبەک بدۆزییەوه. بیروپرایەکی قایمیت هەبێ. لەو بیزار بی یان پێی شاد بی. بە تەواوی لە خۆتی بتارینی، یان قەبوولی بکە ی. بە دلت بی. بە چوارمیخە کیشراوی. نازانی روو لە کوێ بکە ی، بۆ کام لا برۆ ی. شیت. لەویش خراپتر. کەوتوو ی تەنگزە یە کەوه قەتت چاوهروانی نەدەکرد. چیژیکی قیناوی بە سەرتا زال بووه. رقیکی شیتانە، حەزیک ی بەژانی پێبەخشیوی. تکاندوو ی تە ناختەوه. تۆش لەو نیوهدا هەروا گیرۆدە ی. ژنی لە سەریکەوه، پێزت هە ی؛ لە سەریکی دیکەوه، ئازاد و گیرۆدە یی پیکەوه ئاویتە بوون. ئاسوودە و رەنجاو؛ رزگار و گیرۆدە ی. ئەگەرچی چەردوو کەلی بیر کردنەوه، ئەوه ی دەم بە دەم لە زەینە ئالۆزە کە تەوه هەلەدەستی؛ رێگا بە سەر هەلدانی مەیلە غەریزییەکان نادا و دەبیهوێ بۆ دواوە یان راداتەوه، بەلام مەیل و نیازیش لە تۆدا دەبزوێ! لە ناخدا تیک دەهالی. لە ناخی زەین و لە قوولایی هەستتدا، لە لێلترین و شاراوەترین و نایابترین ساتەکانی گیانتدا مەلیک دەبزوێ و سەر بە دار و دیواری قەول و بەلێنەکاندا دەکیشی. مانگایەکی لێوپیژ لە هەوهسی ویستن، ناخی

شێواندووی. تۆ ژنی. ناتوانی لە دەست ژن بوونت هەلیی. دایکیشی، لە دەست ئەوهش ناتوانی دەرباز بی. میردت هە یە و میردت نییە. سلوچ ماوه و سلوچ نەماوه. سیتەر و ئەدگاری هە ی؛ بەلام ئەوانە هیچیان سلوچ نین. سلوچ نەماوه. مردووه؟ زیندووه؟ دیتەوه؟ نایەتەوه؟ بلیسە، بلیسە ی پرسیار. کوا وەلام؟ نییە! بی وەلامە. شەری دوو گیان لە گیانیکدا. سەردار و سلوچ. مەیل و بیزار ی. ویستن و نەویستن. شەر و کیشە. قامچی. قامچی لە رۆختدا وژە ی دێ. کێلدرای کوز لیدراوی، ئە ی خاکی وشک، ئە ی زهویی بە یار! دەستدریژیان کردۆتە سەرت و کێلایانی ئە ی خاک. بەلام تۆ زهویشی و خاوەن زهویش؛ نگابانی زهوی. خاوەن زهوی و زهویش دوو شتن. دەشت و دەشتەوان. زهوی کاتی کێلانی بووه و کێلراوه، ئەوهش ئەوه یە کە هەست و نەست دەبیهوێ. بەلام دەشتەوانەکە، میرگان تالان کراوه. رووت کراوه. دزراوه. ئە ی ئەو، میرگان لەو شەوی تالانەدا لە کوێ بووه؟ ئەوه چ ئاگادارییە کە؟ سەرشوێری. هەستی بی حورمەتی. ئەمانە تەکە ی تالان کراوه! کیشە ی رۆح تاوینی میرگان ئەوه بوو. ئەم دوانە لیک دژە ی ناخ. تان و پۆ ی رۆحی لە بەر یە ک هەلۆه شاندبوو. تەندراویک بەر لەوه تان و پۆکە ی تەنیا، رەنج و کار بوو. بەلام رەنگیک ی نوێ. ئەویش چینیکی نوێ بوو کە وتبووه سەر تەونی رۆحی میرگان؛ ئەو رەنگە، ئەو پۆ یە لە سەر هەلس و کەوت و ئاکار و ئەدگاری میرگان شوینی دانابوو. پەراویزیکی تاریک، بەلام نوێ. شتیک کە ئەبراو سەری لیدەر نە دەهینا، بەلام بوو:

«جۆریکی ترە دایکم. جۆریکی تری لێهاتوو!»

«جۆریکی ترە. گۆراوه. ئەری. بی ئوقرە و دوو دل. شیواو و بە گومان. نا دەبی شتیک قەوما بێ. شتیک؟ بەلام چی؟ دەتوانی هەموو گومانیک بکە ی بەغەیری ئەوه ی کە میرگان خۆی دەیزانی!»

- چاوی لیکە، چیدەکا!

عەباس بوو. هەستابوو وەک میروولە کیسە ئاردەکە ی بۆ لای جیگاکە ی خۆی دەکیشا. لەوه دەچوو بیهوی شەویک لە پال کیسە ئاردەکە بە ئاسوودە ی تێپەرکا. بە نقە نق و زەحمەت، هەرچۆنیک بوو، لەبەر چاوی دایکی و براکە ی کیسە



ئاردهکهی کیشا بن دیوارهکهی لای خۆی و به نیوچاوانی ئارهقه کردوووه له پهنایدا چۆکی دادا. بئ هیز، کهوتبووه ههناسهبرکی. هه نیشکی نایه سه ر کیسه ئاردهکه و نیوچاوانی نا سه ر له پی دهستی. له وه دهچوو سه ری له گێژه وه بی و چاوی ریشکه و پیشکه بکا. مه چه کی دهستی ده له رزی. دهنگوت به زهحمهت توانیویه تی بیته کۆله کهی سه ری. له و کاته دا قامکی عه باس به نیو بنجی قژه سپیه کهیدا پوچوو بوون و وهک قرژال به پیستی سه ری وه نووسا بوون.

ئه براو له بن دیواری ئه و بهر، به رهو رووی برا کهی دانیشتیوو. عه باس و ئه براو دوا ئه و شه وه ئیتر پیکه وه نه دوا بوون. عه باس که ده می له گو چوو بوو. ئه براویش نهیده زانی له گه ل عه باس باسی چی بکا. له وه دوا بوو که: بلیی بتوانی؟ نا؛ نهیده توانی. دیواریک له نیوانیاندا هه لچندرابوو. پوژ له گه ل پوژیش پان تر و به رزتر ده بوو. جوړیک بوو که له وه دهچوو دوا ماوه یه کی تر ته نانهت نه توانی یه کتریش ببین. ئه وهش بوو بووه پالنه ریک بو ئه براو که تیژتر به ری خویدا برۆا. راست وهک ئه وهی که سیک شتیکی له دهست دابی و بیه وهی قه ره بووی بکاته وه. بۆیه له کاره کهیدا زیاتر خۆی ماندوو ده کرد. پوژ له گه ل پوژیش زیاتر له گه ل ته راکتۆر و میرزا هه سه ن و شه ریکه کانی ئاویته ده بوو. بوو بووه به شیک له پیچ و مۆره ی ته راکتۆره که. ورده ورده له پشت فه رمانی ته راکتۆره که چاوی به هه موو ولاتدا ده گێرا. له گه ل شو فیری گونبه دی کووز به کووز زه وییه کانیان ده کیلا و ده رۆیشتن و کریکه یان ده دا ده ست میرزا هه سه ن. چونکه زه وییه کانی زه مینج به سه ر یه که وه نه بوون و په له په له و ورده مالیکیانه بوون، ته راکتۆری میرزا هه سه ن کاری جووت و گای له به رهو خستیوو. هه ر که سه ئی توانیوو ته نانهت. به قه د کریی ته راکتۆره که وامی کشت و کال و هه رگری نیرو ئامووری وه لا نابوو. بۆیه که متر ده بینرا گا یان گویدریژ یان وشتر ئاموور و خیشک راکیشن و پیره پیاویک، یان لایک ده سه ته که وشه ی ئاموور به ده سه ته وه بگری و به دوا یاندا برۆا. گاسنی قورسی ته راکتۆر جه رگ و دلای زه ویی ده دری و گژ و گیای هه رز و فریزوو و کۆلوی له رهگ و ریشه وه ده ردینا. ئه و کارهش به به هیزترین گای سیستانی

نه ده کرا. ئاخه ر، هیزی گا تا راده یه که. به لام هیزی ته راکتۆری میرزا هه سه ن به برۆای ئه براو له راده به ده ر بوو.

ورده ورده ئه ویش دهچوو ه پشت فه رمان. سه عاتیک، نیو سه عات؛ وهخت و بی وهخت. هه تا شو فیری گونبه دی جگه ره یه کی ده کیشا، یان دهچوو بو ئاو خوار دنه وه. له ریگای چوون و گه رانه وه. میرزا هه سه نیش ئه براوی به هیوا کردبوو زور زوو ته راکتۆره که ده دا ته ده ست ئه و. هه تا کاتی ئه وه دئ ماتۆری ئاوه که بینن. تا ئه و کاته ئه براویش ته واو فیری شو فیری ده بن. میرزا هه سه ن نهیده ویست شو فیری گونبه دی له ده ست ده رچی. ئه و ده یویست به جیی مکانیکی ماتۆر ئاوه کهش کار له شو فیری گونبه دی بکیشی. به لام به هیچ شیوه یه ک شو فیری گونبه دی له زه مینج نه ده ماوه. دلای ولات و مال و حالی خۆی بوو. که سه ئی به هه وای ده شتی گورگان راهاتی، له که ویر و قاقر قاقهت ناهین. ئه مۆر و سه بینه ی ده رۆیشت. ئه براو به قازانجی میرزا هه سه ن بوو. هه ر ئه و کاره ی ئه وی به هه قه ده ستیکی که متر ده کرد. پرتو و بۆله شی نه بوو. له خو شیا نا قله سه ماشی ده کرد. به لام ده بوو کارامه تر بی. ته راکتۆر خو کۆته ئاسنیک نه بوو بتوانن به خاترجه می پیی بسپیرن. ده بوو کارامه تر بی. بۆیه ئه براو چاوه ری ماتۆر ئاوه که بوو که بیهینن.

- بلیی ئه و ماتۆر شه ریه یان که ی بینن ئه و قوله ئه ربابانه: ... کاکای شو فیری؟! ئه براو جوابی که ره لایی دوو شه ممه ی نه داوه. چونکه له دهستی وه زال هه اتبوو و لینیان بوو بووه یه سکی نیو برین. پیشی خو ش نه بوو تانه و ته شه ره کانی بیستی. تیر و توانج له زاتی که ره لایی دوو شه ممه دا بوو. ئه وهش کاتیک ژه هراو ویترو به ژانتر ده بوو که به رهو رووی شتیکی تازه ببوایه ته وه. ئه م که ره لایی دوو شه ممه یه ده تگوت غه یری ئه وهی به دلای خو یه تی، باوه ری به هیچ شتیکی دیکه نییه. ئه و جوړه کار و که ره سه انه ی به گه مه ده زانی. ئه گه رچی سالاره بدوللای کوری یه کی له شه ریکه کانی مه کینه و ته راکتۆره که بوو، به لام که ره لایی دوو شه ممه خۆی کیشا بووه دواوه و چاوه ری بوو پوژیک سه روسه کۆتی شه ریکه کان له بهر درگای عه مباره کهی ئه و پهیدا بن و له روویان هه لئه یهت

دەستی قەرز بۆ دەوڵەت پان کەنەو. هەر ئێو پارەییە ئەرۆ بە دەست میرزا حەسەن و شەریکەکانییەو بوو، ئەگەر کەربەلایی دووشەممە پێی بەدایەن بەهرەیی سالانەیی کەم نەبوو! ئەگەرچی، ئەو پارەییەکی وای نەبوو و ئەگەر بێشییوایە ئێوان شتیکی وایان نەبوو لە گەرەویدا بیدەن بە کەربەلایی دووشەممە. پێشتر، پێش ئێو بە برۆی کەربەلایی دووشەممە ئێو قۆلە ئەربابانە پەیدا بن، مالیکەکان بە سوود پارەیان لە ئێو وەر دەگرت. بەلام بۆ ئەمڕۆییەکان، رینگای خۆشتر کرابوو. رۆ و شویینی کارەکان جۆریکی دیکە بوو. شتی نوێ بوو بوو باو! ئەو تازە پیاکەوتوانە پارەیان لە دەوڵەت وەر دەگرت و بەرھەم و داھاتەکیان بە دەوڵەت دەفرۆشتەو. ھەلبەت کاتیک کە نەیان دەتوانی قەرزەکیان بدەنەو، ناچار بوون بەرھەمەکانیان بە دەوڵەت بفرۆشن. نرخیی بەرھەم و نرخیی بەھەرە مەعلووم بوو. لەگەڵ ئێو دەسازان و مەنتی کەربەلایی دووشەممەیان ھەلنەدەگرت. ئەگەرچی کەربەلایی دووشەممە عەقڵی پێی نەشکاوو، یان رەنگیی توانای ئێو کارەیی نەبێ، کە خەلکی ناچار بکا بەرھەم و داھاتەکانیان بە نرخیکی دیاری کراو بە ئێو بفرۆشن. ھەر چۆنی بوو بازاری کەربەلایی دووشەممە لە کزیی دابوو. چونکە چاوی قۆلە ئەربابەکان لە دەستی دەوڵەت بوو و بۆ کەربەلایی دووشەممەش ئێو کەسانە دەمانەو کە لە حەوت ئاسماندا ئەستێرەیک شک نابەن. خەلکی قەرە و رەشایی. کەسانیکی وەک مەولا ئەمان و چەند ورکە رەشایی دیکە، کە هیچیان نەبوو، کەربەلایی دووشەممە بە سوود و سەلەم لێیان بکری. کە پارەشیان لێوەر دەگرت؛ ئێو نەبوو کە بەھەرەییەکی بەر چاوی ھەبێ. لەبەر ئێو بوو کەربەلایی دووشەممە دەمی تال بوو بوو و دايمە لە مەتەرزیی لەخۆبایی بوونیکیی بۆشدا بوو تیروتانەیی دەھاویشت و بۆ ئێو جیاوازیی نەبوو تیرەکەیی لە کئی ھەلەکا و لە دلی کئی دەدری. کەس یان ناکەس. خزم بێ یان بێگانە.

کەربەلایی دووشەممە ئەگەرچی بە ناچاری کورەکەیی گرتبوو ژیر بایی خۆی و پارەیی دابوو کە بتوانی شەریکیکی سەرەکی بێ لە شەریکەکەیی میرزا حەسەندا و بەشیکی بەرچاوی لە مەکینە و تەراکتۆر و کشت و کالەکیاندا ھەبێ، بەلام زاتی ئێو لەگەڵ سالارە بدوللا و تاییەتەندییەکانی ئێو دا ناسازگار بوو.

بە رۆی سالاریدا نەدەدا، بەرۆالەت دەیگوت: «خۆت دەزانی» بەلام لە ناخەوہ کارەکانی کورەکەیی پێخۆش نەبوو.

ئەگەرچی بەرچاوی تەنگیی کەربەلایی دووشەممە لەو بێ باختر بوو کە بتوانی لە ھەمبەر ئێو کارانەدا تاقەت بێنێ. بەلام دووشەممە چۆوی خۆی لە بەرد و ئاسن و لەش و کراس دەگیرینی. ئێوہش بە دەست خۆی نەبوو، کە سەرەتا بزانی، پاشان پێوہدا. لەوہش ناخۆشتر نەبوو کە ئێو ناچار بێ بزانی. ناچار بێ تیبگا. زەینی کەربەلایی دووشەممە بەستبووی. لە میژ بوو کە ھیچ شتیکی تازەیی وەر نەدەگرت. دەتگوت شتی تازە نە دەبینی و نە دەبێستی. خەلکی نیو دێ ھەزار جاریان پێگوتبوو: «لە سەر ئاوی رۆونی جۆگەکە تارات مەگرە!» بەلام کەربەلایی دووشەممە گۆیی نەدەدانی و دواي خۆ خالی کردنەو و پێشاو دەچووہ سەر جۆگەکە و لەو ئاوی کە سەد ھەنگاو لە خوارترەو، گۆزەیی لێ پر دەکرا، خۆی دەشتەو. تارات گرتنەکەشی لانی کەم نیو سەعاتی دەخایاند. لەو کارەدا زۆر بێرەبیرە بوو. خۆی بە گلاو دەزانی، بۆیە قەت دلی پاک نەدەبوو.

بەلام لێرە، لە مالی میزگان، کەربەلایی دووشەممە ھەستی دەکرد کە پێوہی دراوہ. گەستوویانە. کزانەوہیەکی لە سەر دلە کەولەکەیی خۆی ھەست پێدەکرد. کیسەیی ئارد؛ کیسە ئاردیک کە سەرداری وشتدار، لەبەر چاوی ئێو بۆ میزگانی ناردبوو، دلی وەکزەکزی خستبوو. درۆو لە چاویدا. بەلام ھەرۆا چۆوہ ژەرۆاییەکەیی بۆ شەریکەکانی تەراکتۆر و مەکینە لە کارداوو. ئێوہش، لە لای ئێو شتیکی گرینگتر بوو و خەیاالی ئێو لە کیسە ئاردەکە دوور دەخستەو:

- دەی جوابی منت نەداوہ کاکیی شۆفیر؟ مەکینەیی ئێو تازە پیاکەوتوانە کەیی دئی؟! دوو - سێ رۆژە عەبدوللائی ئیمە بە ھیوایە قوربانی بکا. لەوہ دەچی وادەکەیی نزیک بێ. ھا؟

ئەبرۆو بە ناقایلی گوتی:

- بەلێ. پیموایە لەم رۆژانەدا دەبھینن. میرزا حەسەن چۆوہ بھیننی.

خۆ نابێ کە سیک باوکتی کوشتبێ جا رقت لیبی و لیبی بیزار بێ. مرۆقی وا ھەیی، بەریندا رۆیشتن و قسە کردن و تەماشاش کردن و تەنانەت پیکەنینیشیان ئازارت دەدا

و وەرەزت دەکا. کەربەلایی دووشەممە لەو جۆرە مەوقانە بوو. لانی کەم لە بەر چاوی ئە براو و ابوو. چونکە دەیان جار وەک مار بە بنەمالەیی سلووچییەوه دابوو. هەر ئەو مسانەیی کە سالارە بدوللا بە زۆر لێی ساندبوون. تاسمە قامچییه کەیی کە لە پەمۆ جارە کە ئە براوی هەلته زاندهبوو؛ هەموو ئەوانە لە سایەیی سەری کەربەلایی دووشەممەوه بوو. لە گەل ئەوه شدا قەلافەتی دیزە و جارزکەری کەربەلایی دووشەممە لە مائی سلووچ قوت ببوو. نە پۆژیک و نە دوو پۆژ، چەن مانگ بوو کەربەلایی دووشەممە بە بیانووی جۆراوجۆر هەراسی بە مائی میزگان هەلگرتبوو. تەنانەت جاری و ابوو بە بی هیچ بەهانه یەک دەهات. تانەیی لەم و لەو دەدا و دادەنیشت و وەکوو نگابانی دۆزەخ کێ و کپ لە جی خۆی مت دەبوو. دەبوو لەو حال و هەوا یەدا بی تاکوو تییگەیی کۆرە چکۆلەیی سلووچ چۆن خۆی دەخواتەوه. لە بن ئەدگاری هیدی و ماتیی کەربەلایی دووشەممەدا منجرییه کێ دزیو خۆی مەلاس کردبوو. ئەوه ش شتی ک بوو کە نە دەسپرداوه. لە کۆل نە دەکەوت. ئەم سیتیەرە دزیو وەک پەلە هەوریکیی چلکن بە سەر ژیانیی میزگاندا کشابوو و تاریکی کردبوو. کەربەلایی دووشەممە لەو دەچوو زۆر لە خۆ رادیو بی. هەستی دەکرد لە مائی میزگان بیگانه نییه و زۆریش باوەر بەخۆ بوو. بەلام هەرچییه ک بوو و هەرچییه ک نەبوو، بوونی ئەو لە مالە کەدا بۆ ئە براو سووکایەتییه کێ گەرە بوو. چاوی بە راییی نە دەدا کەربەلایی بیینی. لە خە یالی خۆیدا چەندین جار قەپی بەر گەرۆه چرچ و لۆچە کەیدا کردبوو! ناخر، بوونی کەربەلایی دووشەممە ئە براوی وە زالە هینابوو و دەتگوت خنکا. کاتی کەربەلایی لە مالە کەیان دەبوو ئە براو نەیدەتوانی سەر هەلینن. یان تەنانەت چاوی لە دایکی بکا. جارز بووبوو. ژیانیی لئ بووبوو دۆزەخ. ئەوه ش شتی ک نەبوو کە پیووت بەدا و برۆا. ژانیش نەبوو. دۆلپا بوو، دۆلپا یە ک بوو سواری شانی ئە براو بووبوو. بۆ ساتیکیش لە کۆلی نە دەبوو کە بتوانی هەناسە یە کێ ئاسوودە هەلکیشی. تیر و توانج و چزووی زمانی ئەم و ئەویش ئەوه لە و لاوه راوەستی:

«دەیی! بیستوو مە کە وشە کانی باو پیا رەت جوت دەکەیی؟»

«ئە براو! بیستوو مە بە ئە سپی دەلێی مە نیژە خانم.»

«بلی پۆژی بتینم بوخچەیی حەمامی کەربەلایی دووشەممەت ناو تە بن باخەل و وەدوای دەکەوی بۆ حەمام، کاکە ئە براو!»

«زۆر چاکە؛ شوکۆر سەر پە رستیکی بۆ پەیدا بوو!»

«ئەو جۆرەش نییه کە بییری لێ دەکە یەوه. کەربەلایی دووشەممە گیان بە ئی زاییل نادا!»

«وادیارە میزگان تامە زۆر بوو!»

«پوورە میزگان هەر لە هەو لیشەوه دلتەر بوو و کەم ئیشتیا نەبوو، دەیتوانی سی و پینج سیر بە تەکانیک هەلگری!»

دوای ئەویش، پینکە نین، پینکە نینی دەمە کە فاوییه کان. زمانی درێژ. چاوی زەق، بی حەیا. ددانی گر و قیزەون. چووزانن ئە براو چ دەردیک دەکیشی؟ تازە دەهات تۆزی بە خۆدا بی، کە لە گەل ئەو تیر و توانج و تەشەرانه، کە زیاتر وەک ناونتیکەیی لێهاتبوو، دەگەوزا. هیندەیی ددان بە جەرگیدا گرتبوو عەجمانی لێهەلگیرابوو. چیی لە دەست دەهات. جاریک پینشی بە سالارە بدوللا گرتبوو و پیی گوتبوو:

«سالار! بە کەربەلایی بلی دەستمان لە کۆل کاتەوه. جوان نییه.»

سالار گوتبووی:

«کەربەلایی دووشەممە باوکمە، خۆ کورم نییه! من چیی لیبکەم؟ خۆی دەزانن.»

پاشان ملی رپی گرتبوو و پۆیشتبوو.

ئە براو ئیتر دەیتوانی چبکا؟ مائی سلووچیش خۆ درگا و بانیکیی وای نەبوو کە داخەیی. کەربەلایی دووشەممە سەری دادەخست، کۆخە یە کێ دەکرد و دەچوو پالی لێ دەداوه. ئیتر پۆژ و شەویش بۆ ئەو جیاوازی نەبوو. شام و قاو هلتوون. شەریکی کتیری چایی و سفەری نان. بنی کاسە کە شیی بە قامکە ئەستوور و قولە کە ی دەلستەوه و دەکشاداوه: خودایە شوکرت! لک الحد و لک الشکر!

لەم دوا یانەدا میوژی لە گەل خۆی دینا. میزگان کە پیالە کانی پر دەکرد لە چایی، کەربەلایی دووشەممە دەستی دەبرد بۆ گیرفانی چوار دەنکی میوژ دەردینا و هەر کەسە ی دوو دەنکی دەدایە. میوژە رەشکە. کەس میوژی لئ وەر نە دەگرت. بۆ یە

کەربەلایی دووشەممە دەنکە میوژەکانی فێدەدا بەر دەمیان. لەگەڵ ئەوەش هەتا کەربەلایی دووشەممە دانیشتابایە هیچ کەس دەستی بۆ دەنکە میوژەکان نەدەبرد. بەلام لەگەڵ ئەوەی کەربەلایی دووشەممە دەچوو دەری، هەر کەس بەشی خۆی هەڵدەگرته و دەینا دەمی. تەنانەت ئەبرایش!

لەو ماوەیەدا کە کەربەلایی دووشەممە لەوێ دادەنیشت، ئەبراو دایکی دەخستە ژێر چاوەدێری. ڕەنگە بتوانی نیشانەیهکی تێدا بدۆزیتەوه. بەلام ئەوە مەحال بوو. ئەبراو هیچی بۆ دەر نەدەکەوت. هیچ دیاردەیهکی تازە لە میزگاندا نەدەبیندرا. ناچار و ددان بە خۆدا گرتوو، دادەنیشت و خۆی بە کاریکەوه دەخلافاند. دەرزى و دروومان و پینە و پەرۆ. لە پەنا وەجاخەکە دادەنیشت یان دەهات و دەچوو و کاروباری مالهکەى بەرپۆه دەبرد. لووتی لای کەربەلایی دووشەممە نەبوو. تاملی دەکرد. ئەمشەویش دیار بوو هەلچوون و دلە خورپەکەى لە داخی کەربەلایی دووشەممە نییە. بەر لەوەش شلەژاویى پێوه دیار بوو. لە مەولوودی مالى زەبیحوڵلاش دوو پیاڵەى شکاندبوو. ئەوەش لە میزگان نەدەوشاوه. بۆ ژنیکی وا شوورەیی بوو کە لە کاردا دەست و لاقی تیکەل بێ. سەردار کە کەمتر لە شایى و شینی خەلکدا بەشدار دەبوو. لە مدبەقەکەى مالى زەبیحوڵلا پالى بە دیوارهکەوه دابوو و دانیشتبوو. میزگان خەریکی هێنان و بردنی چایی و قەند و تووتن بوو. دەبویست لووت بە سەردار دا نەنى کە وەک گابەردیک بە دیوارهکەوه هەلپەسێردرابوو. چاوی سەردار، باشوویەک لە بۆسەدا، زیاتر میزگانی توشی دلە خورپە کردبوو. پارێز و هەلاتن. بەلام هەرای سەردار لە پڕ بەرز ببۆوه:

«لانی کەم قاپیکمان ئاو دەیه ژنەکە!»

میزگان داچلەکیبوو. لاقی لە دەلینگی هەلکیشەکەى گیرابوو سەرەنگری بووبوو، دوو پیاڵە لە دەستی بەر ببۆوه و بە بەردی پەنا قوولکەکەدا درابوون و ورد و خاش بووبوون. میزگان مرد بوو و زیندوو ببۆوه: ئەو دەست و لاق تیکەل هاتنەى خۆی زۆر بە لاوه تال بوو. نەیدەتوانی خۆی ببووری! لە دواى ئەوه زۆر بە دلناخۆشییەوه کاری کردبوو و کاتی کارەکەى تەواو کردبوو، هاتبۆوه بۆ مالى ڕەنگ بە ڕوویەوه نەمابوو.

نا! ئەبراو نەیدەتوانی باوەر بکا کە کەین و بەینیک لە نیوان دایکی و کەربەلایی دووشەممە دایە. دەمشێرانه با هەرچی دەیلین بیلین. ئەبراو نەیدەتوانی هەر بیریشی لیتکاتەوه. دایکی ئەو ژنیکی وا نەبوو کە هەر سەگە بەرەللاپەک بتوانی داودەلینگی بلیستیتەوه. نا! ئەوه نەبوو؛ بەلام ئەى بۆ میزگان ئەمشەو دنیای لی بووبوو چەرمە چۆلەکە؟ بۆ ئۆقرەى لپهه‌لگیرابوو و هەدادانی نەبوو؟ بۆ بە کاری ببوودەوه خۆی سەرقال دەکرد؟ بۆ لەم دیو بۆ ئەو دیو دەگەرپا و حەجمانی نەبوو؟

ئەبراو هیچی بۆ دەر نەدەکەوت!

راست وەک هەوریک بگرمینی، کەربەلایی دووشەممە هاتە قسە:

- ئەگەر سلووجی خوالیخۆشبوو بمایە، حەتمەن دەیتوانی لە بیر هەلکەندنی ئەو مەکینەیه‌دا کار بۆ ئەو تۆکیسانە بکا. لەوانەیه ببوایەتە سەر کار!  
ئەبراو ویک هاتبوو، بەلام نققەى نەدەکرد. ماتلی وەلامی دایکی بوو. بەلام میزگان وای بە چاک زانی هەستى و برواتە دەری. لمبۆزی درێژی کەربەلایی دووشەممەى لە قور چەقاند و پیرە پیاو بە چزە بزەیهک و زەردەیهکی لاپرەسەنانه خۆی تیمار کرد:

- ئ م م م م ... !

ئەبراو هەستى کرد تەواوی گیانی دەلەرزى. دلە گەنجەکەى کەوتبووه فێرکە و لیدان. هەستى دەکرد لیوی بوونەتە خشتى وشک. زۆرى شەرى مندالانە دیبوو. لە شەردا جینو و قسەى ناخۆشى زۆر بیستبوو. جوابی ناونیتکەى ئەم و ئەوى دابۆوه یان نەدابۆوه. لیدانی خواردبوو یان وەشاندبوو. بەلام کەربەلایی دووشەممە شتیکی تر بوو. هاوہلی ئەو نەبوو. ئەبراو لە شەردا چالاک و لیزان نەبوو. حەریفی کۆن! بەلام چارە چییە؟ دەکری لە ئاو دەى و قولاپەت تەر نەبى، ئەوهى دەبیینی جاریک لە ژیانیدا سەرەنگری بووه. دەبی دل لە دل نەدا. کاسەى سەبرى پڕ بوو ئەبراو. بە دەنگیکی لەرزۆک تیکەل بە ترس و هەیه‌جانی گەنجانە، گوراندی:

- تۆ لە چ گەوادیکت بیستوو کە باوکی من مردووہ؟!

که به لایه دوو شه ممه نهک چاوی تیژی خۆی، به لکوو دوو مارمیکی خزانده چاوی ئه براوه وه:

- پیهها پیهها زمانت گرتووه تۆش!؟

بیدهنگ بوو. چاوی له سه ره ئه براوه هه لگرت، چاوی داخست و دهستی کرد به ته سبیح گێران.

ئه براوه، پشکوویهک ئاور، ههستا و ده رپه پری بۆ ده ری. میترگان له په نا ته ندوو ره که راوه ستابوو و په نجه ی ره قه له و باریکی به لیوییه وه نووساندبوو.

ئه براوه له بهر ده می دایکی خاوه بۆوه. پاژنه ی لاقی به زه ویدا کیشا:

- بۆ ده ری نا که ی ئه و بۆره که به ره لایه!؟

میترگان بلێ چی؟

ئه براوه هه موو رقی خۆی به گو رپه ده که له سینگی دایه ده ری:

- ها!!!!؟

میترگان قۆلی کوره که ی گرت و به ره و ته ویله که رایکیشا. ته ویله ته نیا شوینیکی

بوو که ده یان توائی سه ره به ستانه قسه ی لیبه کن. له بهر درگای ته ویله که، ته په ی

قورسی هه نگاو یکی رایگرتن. پیاویک ها ته ئه و دیوی دیواره که. دایک و کو ر ئاو ریان

داوه. دیویک به ره و روویان راوه ستاوه. ددانی له نیو ر دینه ره شه و پر ه که یدا سپی

ده کرده وه. ئه براوه له ر زینی قامکی دایکی له سه ره باسکی خۆی هه ست پیکرد.

له ر زینی بالنده یه که له هه مبه ره چاوی ئه فعیدا. میترگان ده بی رهنگی بزکا بی.

سه ردار شاد و لیو به بزه ها ته پیتشی. ده ستماله که ی پر بوو. دستماله پر ه که ی له

سه ره قۆل و سینگی میترگان دانا و خۆی کرد به ژوو ری دا:

- ره فیقی من حالی چۆنه؟

عه باسی سلوچ هه موو گیانی چاوه بوو و کر و کپ. سه رداریشی وه که

که ره لایه دوو شه ممه ده ها ته به ره چاوه. بی ئه وه ی جوا بیکی چاکو خۆشی سه ردار

بدا ته وه. سه رداریش له وه زیاتر چاوه روانی لیی نه بوو.

- خه مت نه بی. لۆکه ره شم له نیو چوو به گو نته وه. له م دنیا گه وره یه دا، مال

زۆره. وانیه میترگان؟

میترگان و ئه براوه بیگانه له مالی خۆیاندا، لای درگا که وه راوه ستابوو. سه ردار

سه رنجی ره شی له چاوی میترگان بریبوو. میترگان بیدهنگ سه ری داخست. سه ردار

سه بیله ی له بهر پشتینه که ی ده ره ینا و له سه ره ده ستاره که دانیشته و کیسه ی

تووتنی له گیرفانی ده ره ینا و وه که ئه وه ی تازه که ره لایه دوو شه ممه ی دیبی،

گو تی:

- ها که ره لایه ی لیره یه!

که ره لایه دوو شه ممه له جیتی خۆی نه بزوو ت. نه که سه ردار، ئه گه ره کو یخاش

به اتایه ته ژوو ری جووله ی نه ده کرد. سه ریشی هه لئه دینا. سه ری هه لئه هینابوو. نه که

هه ره لیره، له هه ره شوین و کو ریک بووایه هه روا بوو. له شای و شینا. یان له هه ره

کو بوونه وه یه که و هه ره بۆنه یه که دا؛ ئه و به ردا شیک بوو که بوو.

دوو که لی قه ننه ی سه ردار که به رز بۆوه. له ژیر چاوییه وه تیروانی و گو تی:

گو ت هاتوو ی بۆ هه و الپرسی ر فیه که ت، ها!؟

هه نبانه یه که ره شینی له بن زمانی که ره لایه دوو شه ممه دا شار درا بۆوه و

ئه وه ش شتیک نه بوو که سه ردار هه ستی پینه کا. ئه و که سه ی ده وه شینی ده زانی و

ئه و که سه ی که کوتان ده خوا، له زمانی حه ریفه که ی ده گا. زمانیکی ئاشنا.

ئاشنایه تی سه ردار و که ره لایه دوو شه ممه ش وه نه بی هه ره ئه مرۆ و دوینی بی.

رهنگه زیاتر له سی سال ده بی یه کتر ده ناسن. له کاتی لاوی سه ردار دا، که ره لایه

دوو شه ممه پیاو بوو. وشتره کانیا ن هاو قه تار بوون. هه وسار به هه وسار. قافله که یان

یه کئ بوو. جاروبار سفره یان جیا بوو. ده نا نان و ئاویشیا ن پیکه وه بوو. سه ردار

جله و داری قافله و که ره لایه دوو شه ممه سالاری قافله بوو. نه که بللی ئاشنایه تییا ن

له بهر ره فیه که یه تی بوو، نا! چونکه که ره لایه دوو شه ممه مه حاله بتوائی که سیکی

خۆش بو. هاو رییه تی ئه و ئه وه نده به لایه وه گرینگ بوو، که به قازانجی بوایه.

شتیک وه که رزگار بوون له به فرو سه رما و سه غله تی زستان و مه ترسیی چه ته و

ریگر، یان قرچه قرچی گه رمای هاوینانه ی که ویر. هاو ریی کردنی خه لکی بۆ

که ره لایه دوو شه ممه ته نیا له بهر ئه وه بوو ته نیا نه بی. پر دیک بۆ په ری نه وه له

مه ترسیی گو رگ و زستان و گر ه ی هاوین. هاو ریکانیشی ئه وه یان ده زانی. به لام

که سیک که ئەو خولک و خووهی بوو نایب له داری دەی! عیسا به پتی خۆی مووسا به پتی خۆی.

- قەننە دەکیشی، کەربەلایی؟

- ها.... ئەری. دەکیشم.

سەردار قەننەکە ی دایە دەست کەربەلایی دووشەممە و گوتی:

- بەردی مڤتە دەسکەوی سەرتی پیدەشکینی! هە، هەها! سەد سەلە دەکیشی،

بەلام قەت کيسە ی تووتن له بەر پشتیندا نەبوو.

کەربەلایی دووکەلی قەننەکە ی باقەیک دەبوو بلای کردوو و گوتی:

- سەد سەل! نا، بلای سەد و بیست سەل! یە کجاری کڤنەکەشم بۆ بینە! چاکە بۆ

نەکا خۆت بە مندالی دوینی بزانی؟ سالت له دەست خودا بریوه. چاو له پڤشت

مەکە هەروا رەش ماوئەتەوه. پڤت وایە چەن سالت تەمەنە؟

- چەند سەل بم باشە کەربەلایی؟

- خۆت بلای!

- پەنجا، رەنگە پەنجا ببی و نەبی.

- نا بلای بیست! هڤشتا مندالی و له لانکەدای، دلای خۆت خۆشکە.

- یانی دەلانی تەمەنم له پەنجا سەل زیاترە؟

- من دەلایم بیست سەلانی!

ئەگەر له پەنجا زیاترم بۆ لقی له پڤشم سپی نەبوو؟

- خۆ بە رەش و سپی نییە؟! مووی بزنیش رەشە! ئەوه قسەیه؟ مووی رەش و

سپیی بە رەچەلەکە. تایەفە ی ئیوه وان.

- یانی تۆ بە لاوی رڤشت سپی بوو،

- ئم م م م....

کەربەلایی دووشەممە مژی له قەننەکە دا و سەردار بە بزەیک خۆی بۆ مڤرگان

نواند:

- ناتەوی چایە کمان دەیه ی بە خورماوه؟

دەسمالی پڤر له خورمای سەردار هەروا بە دەست مڤرگانەوه بوو. نەیدەزانی چیی لڤیکا؟

- لهو سەر تاقەیه داینی. لهو سەرتاقەیه. خورمای (تەبەسە) خوارشتی زۆر خۆشە.

مڤرگان دەسمالی پڤر له خورمای له سەر تاقەکە دانا. پاشان چاوی له ئەبراو کرد. ئەبراو پووی کرد بەولاوه. مڤرگان چوو کتڤیهکە ی بینی.

- هۆی... ئەبراو! ئەبراو... له کوڤی تۆ، کورە؟!

دەنگی سەلارە بدوللا بوو له کولانەوه هەرای دەکرد. ئەبراو دەرپەری. ئڤتر نەیدەتوانی قەلافەتی زەلامی سەلارە بدوللاش له مالەکە دا ببینی. له پڤشت دیواری

دەری سڤنگ بە سڤنگی سەلار پراوئەستا:

- بەلای سەلار، دەلانی چی؟

- هەلای! خڤرا بەرانەکە بینە با پڤوینە سەر رڤگا! مڤرزاخان هاتەوه. بە شەو

پەمپی ئاوهکە دڤنڤتەوه. هەموو عالەم له سەر رڤگا کۆ بوونەوه. دەبی قوربانی

بکەین. دە ی خڤراکە خڤرا!!!

مڤرگان کە پڤیهکی له دەری و پڤیهکی له ژووری بوو، خۆی گرتبوو کە گوڤی له

قسەکانی سەلارە بدوللا بی. هەتا تڤه ی پڤی کورەکە ی و سەلارە بدوللا دوور

کەوتەوه گوڤی پراگرت، پاشان گەراوه بۆ وەتاغ.

- چاکە ئاخری هڤنایان.

- کەربەلایی دووشەممە بوو لەبەر خۆیهوه ورتە ی دەهات.

مڤرگان له پەنا و جاخەکە دانڤشت.

سەردار پڤرسی:

- ئەم تازە پیاکە وتوانە دەیانەوی بەو پەمپی ئاوه چبکەن، کەربەلایی؟

کەربەلایی دووشەممە، وەک هەمیشە، تۆزی خۆی گرت و پاشان بە تەشەرەوه

گوتی:

- دەیانەوه ی ئاوه زەوی دەرکڤشن، ئڤتر! هە، هە!

- لهو زەوییه وشک و برڤنگە؟!

- چیت عەرز کەم!

- دەی ئەم زەوییه ئەگەر ئاوی ببوایه وشک نە دەبوو. ئەگەر ئاوی ببوایه کانیهه کانی پوژ له دواي پوژ وشکیان نە دەکرد!  
کەربەلایي دووشەممە سەرداری لانی کەم لەو لایەنەو بە هاوزمانی خوئی دەزانی، گوتی:

- دەلین ئاوی کەریز و کانیهه کان بۆیه وشکی کردوو. دۆلەساو ناکرین!

- دەی دۆلەساوی کەن!

کەربەلایي دووشەممە زەردەیه کی گرت:

- چی؟! دۆلەساوی کەن؟! بە کەخودایه تی کئی؟ ترحیو! توش قسهی وا دەکەي!  
ئەو خەلکە بە بی ئاغا و سەرگەرە قامک بە ئاودا ناکەن. دەبی تیلایان لە سەر بی.  
هەتا یەک دوو کەخودا لە دێیه کەدا بوو. قوڵە بەگەکان هەقی دۆلەساویان لە پیتشدا دەساند. هەر ئەم سلووچە خوالیخوش بوو هەموو سالیکی مانگیکی لە پیتی کەریز خاوین کردنەو هە نانی دەخوارد. بەلام گەرەکان لەگەڵ ئەو هی پیتیان گەیشته شار و خویان لە نیو عەرەب و عەجمەدا دییهو، پشنتیان لە ئاوی کەریز کرد و ئەم گوندە کەوتە دەست وردە مالیکان. ئەوان پارەي ئاو و زەوییان خسته کاری کرین و فرۆشتنەو و کانی و کەریز کەوتە دەست ئەو تازە پیاکەوتوانە! ئەوانەش هەر کامیان دەیهوئ خوئی دەمراست بی. چونکە هیچ کامیان متمانەي بە ئەوی دیکە نییه. هەر کامیان قسهی ئەوی دیکەیان بە پر و پووچ دەزانی. هەر کامیان گوتی:  
«بە من چی؟ خۆ من تەنیا بستی زەویم هەیه. بە من چی؟ خەلکی بۆ نایەنە پیتش؟  
بە من چی، بە تو چی؟» لە لایه کی تریشەو دەغل و دان هەرزانه و هیچ ناکا.  
ئەو هەش لە هەموو شتیکی گرینگتره. گەنم دەبی مەنی بە سی تمەن کەمتر بفرۆشین.  
جووتبەندە هەر زەحمەتە کەي پیدەمینی. دەبی بە ئەندازەي بژیوی سالانەي خویان داچینن. هەر کەسهی زەوی و ئاویکی کەمی هەیه و بە ئەندازەي بژیوی خوئی دادەچینن. مەگین کاتی دروینە چەندە لە بەرهم و داهاکەي دەتوانی بدا بە دروینەوان؟ کەسیکی کە زەویی و زاریشی نەبی دەچی لە تاجرەکان گەنم دەکری.  
هەر ئەو گەنمەي کە دەولەت لە دەولەتەکانی دیکەي دەکری و بە تاجرەکانی

دەفرۆشی. کپینی گەنمیش پارەي دەوی و پارەش دەبی لە جییه کەو و بیتی. پەشایی و قەرەي ناو دی لە چ پینگایه کەو و پارەي بۆ پەیدا دەبی؟ لە پیتی وەرزیتره و هەرزیتریش هیچی بە دەستەو نییه. دەوری تەندراو. بۆیه زەمینج خەریکە دەشیوئ. لاوهکان دەچن هیزی شان و باهوویان لە جییه کی دیکە دەفرۆشن. پەنگە تاقمیکیان هەر نەگەرینەو. بۆیه کاریز بە ئیجاره دراو. ئیجاره. هەموو کاریزەکانیان بە ئیجاره داو. کاریزیش وەک مرۆف وایه، وەک وشتەر، وەک پەن؛ جیاوازی نییه؟ کاتی ماریجەي ناکەي. کاتی ئاو و خۆراکە کەي لە کاتی خۆیدا نادەیهی، بە چۆکدا دی. نەخۆش دەکەوئ. فەرقي چیه؟ هەر بۆیه کاریزە کە نەخۆش کەوت. پوژ لەگەل پوژ ئاوه کەي کەم دەکا و ئیستا بە حال ماریلە دەکا. کەمی کرد و وشکی کرد. لەو و شکتیش دەبی، جاری چت دیوه؟ پاشانیش سەرو سەکوئی ئەو میرزا حەسەنە پەیدا بوو، چوار پینج کەسی سالیوچ و گەمژەي هەلخەلەتاند و سەرپلی خستن کە چالوو لیدەن بۆ پەمپی ئاو. با بزانی ناخری کارەکیان بە کوئی دەگا! من دلم ئاو ناخواته و. کورە کەشم کە شەریکیانە با بی!

سەردار پرسیی:

- ئیستا ئەو پەمپی کاری کاریزە کە دەکا؟ وا هەیه پاتال و شت لینی پاراو بن. یان

بۆ خواردنەو و شترەکانم دەبی پارە بدەم؟!

کەربەلایي دووشەممە گوتی:

- بۆ منیش تازەیه. نازانم!

- ئەو پەمپەش وەک دەزانی شەریکییه، مەگین نا؟

- ئەری، راست وەک کاریزە کە. دوو سی کەسیان گەرە بەشن و ئەوانی دیکە

سەعاتیک و دوو سەعات نۆره ئاویان هەیه.

- گەرە بەشی یە کە میان میرزا حەسەنە، نا؟

- ئەي چی... وا دەلین.

- یانی دەیهوئ جیی ئەرباب بگریته و، ها؟

- پەنگە. لەوانەیه! بەلام لە مەیاندا دەمبەپووش دەبی! بە کامە زەوی؟ زەویی

بەیار؟! هە! پیتی کاریکی زور ئاسانە. ئەگەرچی چاوی لە زەوییه کانی کورە کەم و

زه بیحوالای برزامه، به لام دیسان تووشی هه له بووه. زهوی خۆ به سهر یه که وه نین. ههر په له ی له جیگایه که. ده زانی چه ندهی تیده چی هه تا ئه و ئاوه دیته ده ری؟ ئه ویش ئه گهر بگاته ئاوه. چۆنی ده گه یه یه ننه ئه و زهوییه پرژ و بلاوانه؟ په مپی ئاوه! ئه و ی پاره ی زه مینجه به دست ئه و سی چوار که سه وه یه و له ری ئه و ئاسنه و اله یه دا خه رجان کردوه، ئه وه هیچ وامیان له ده وله تیش وهر گرتووه! جا بزانه چۆن ده بیینن پرژیک پاتولیان به پیوه نامینی!

راست و ناراست، که ره به لای دی دووشه ممه ئاواته کانیشی تیکه ل پیش بیینی کانی ده کرد. پیش بیینی که که له گه ل رق و بهرچاوه تنگی ئاویته بوو. سووک و چرووک بوونی خه لکی. ئه گهر خه لکی سووک و چرووک بوایه ن ئه و ههستی به سه ره رزی خۆی ده کرد. هیندی کهس وان، سه ره رزی خۆیان له سه ر نه و ی بوونی خه لکدا ده بین. به هه زار زمان هاوار ده که ن: تق مه رۆ با منی راوه ستاو وه پیشت که وم!

ئه و جو ره مرۆفانه، چونکه له جییه کدا وشک کراون و ماونه ته وه؛ چاوی دیتی جوولان و گه شه کردنی که سیان نییه. داخ له دل، بوغز له زگ؛ کویره ماری سه ره ری! جا بیته و پرژیک پیش بیینی که یان وهر راست گه ری و بیته دی! بلایی چبکه ن؟ به لام نا کرئ به قسه و چاوی ئه وان گه شبین بی. قسه کانیا ن له بهر بهرچاوه ته نگیانه، ئه گهر هیندی جار قسه شیان وهر راست گه ری. بۆیه له هه موو کاتی کدا رق و قین له دلایندا جمه ی دی و ترسی ئه وه یان هه یه جیان پی لیژ بی.

که ره به لای دی دووشه ممه وه ک پرژ لئی روون بوو که جیگای پی لیژ ده بی. ئه و هه تا کاتی خۆی به راوه ستاو ده زانی که خه لکی ئاتاج و موحتاجی بن. به لام هه میشه خه لک به ههر شیوه یه ک بوایه و بۆیان بلوایه، ده روویه کی دیکه یان بۆ خۆیان په یدا ده کرد. که ره به لای دی دووشه ممه ههستی ده کرد جیگای پی لیژ بووه. له وه پیش جار جار ههستی پییده کرد. به لام ئیستا به ته واوی ههستی پییده کا. وامی ده وله تی بوو بووه درووی چاوی. ئه و له خۆ رادیوییه شی نه بوو پاره کانی بۆ کاریکی دیکه وه گه ر خا. نه یده ویرا. له مه وه به ریش بهرچاوه تنگی و به خیلی بواری پیینه دابوو. پاره کانی ئه و پاره یه ی له قازانجی و شترداری و فرۆشتنیان و ده دستی هینا بوو بۆ کاریک بخاته گه ر. ئه و ته نانه ت دلۆپیکی ئاوی کاریزیش نه کرپیوو. بستنی زه ویشی

نه کرپیوو. سالاره بدوللای کوریشی تۆزی زهوی و زاری له میراتی دایکی پیگه یشتبوو و دانی ئاویشی له لایان ئه ربا به کانه وه پیپر ابوو. پیره هه ژدیها، له سه ر کووپه ی پاره کانی پا پۆکه ی خوار دۆته وه و چاوی به رای ی نادا هیچ کهس بیینی. مه گین تاقولۆ قیک خه لکی هه ژار که ناچار ده بوون رووی لیینی. که ره به لای دی دووشه ممه ش به که یفی خۆی سوود و به هره ی زیاد ده کرد و وه ک مار پیوه ی ده دان.

به لام ئه مرۆ جو ریکی تر بوو. زهین و چاوه کرابوونه وه. ئه ربا به کان زهوی و زاریان فرۆشتبوو و چووبوونه شار. ره شایی و جووتبه نده کانیش پینان بۆ شار کرابوو و وا وریا بوو بوونه وه که موحتاجی دهستی که ره به لای دی دووشه ممه نه بن. ده ماوه قوله به گه کان که ده ستیان به ده میان راده گه یشت. ئه وانیش هه ستابوون و ده ستیان دابوو کاری وهر زیری و کشت و کال. چه زیان له ئه ربا یه تی بوو و ده یانویست و سه ره که ون. به شیوه یه کی دیکه ریگا بگرنه بهر و برۆنه پیشی. ئه وانه ی ما بوونه وه، ئه و که سانه بوون که له گه ل هه رزان بوونی نرخ ی به ره م و گران بوونی هه قی کریکار، به ناچاری ته راکتور و خه رمانکوت و په مپی ئاویان هینا بوو. خۆیان به کشت و کاله وه سه رقال کردبوو. نه ئه وه نده ده وله مه ند بوون وازی لیینی. نه ئه وه نده ش ده سته نگ بوون ببه زن. جووتیارانی ناچار. ئه وانه ده بوو به شیوه یه ک به ره ی خۆیان له ئاوه در کیشن. ئه وانیش ئیتر کاریان به که ره به لای دی دووشه ممه نه بوو. ده روویه کی دیکه یان دیتبووه، ده روویه کی دیکه یان بۆ کرابوو و چاوی هیوا یان تیر پیوو: ده ولت. له و ریگایه شدا میرزا هه سه ن پیشه نگ بوو. ههر ئه ویش بوو که شه و و پرژ خه ریکی هه ول و تیکۆ شان بوو. هه لده سوورا. له م دایه ره وه بۆ ئه و دایه ره وه و له م نووسینگه وه بۆ ئه و بانگ. له م شاره وه بۆ ئه و شار و له م پاریزگاوه بۆ ئه و پاریزگا. ناوه ند. گونبه د. گورگان. مه شه د. شاره که ی خۆی. زه مینج و بیابان. ههر ئه و بوو، شم شیر ی دوو دم که له هه موو شوینی ک و له گه ل هه موو کهس سه ر و که لله ی لیده دا.

- له بیرته ئه م میرزا هه سه نه تازه پیاکه وتوو ه سالی قه ند و شه کره که چ دزییه کی کرد، سه ردار؟



- بہلے لہ بیرمہ!

- ئەگەرچی سالارعه بدوللای کورم شہریکیہ تی؛ بہلام دیسان زمانم بہ ناہق ناگەرچی. نا! دلم ئاو ناخواتہ وہ. بہ ہیوای کی تیکوشیو دہکا؟! نازانم!

- بۆچی خۆت یارمہ تییان نادہی؟ پارہکانت وہگەر خہ! خۆشت بۆ لہگہ لیان نابیتہ شہریک؟ خۆ تۆ ناتہوئ ئەو ہہموو پارہیہ لہگہل خۆت بہریتہ گورہوہ!

- کامہ پارہ؟! ہہ! پارہ! گالتہ دہکەہی؟! بۆ پارہم بہ دەستہوہ ماوہ؟

- چایی. میرگان پیالہ و ئیستیکانہکانی لہ سہر کەشہفہکە ریز کرد و دەسمالی خورمای لہ سہر تاقہکە ہینا.

سہردار گوتی:

- چاہیکیش بۆ عہباس تیکہ!

کەربەلایی دووشہممہ پەرداخہ چاییکەہی ہەلقوراند و خورماکەہی لہ ژیر ددانہ رزیوہکانیا فلیقانندہوہ، ناوکہ خورماکەہی لہ دەمی دەرہیناوہ و چاوی لیکرد و گوتی:

- خورمای چاکہ! دەرہجہ یەکە! ئیستاش لہو خورمایہ دہخۆی؟

- سہردار خۆی ہەلکیشا:

- مانگی پووشینک؛ حاجی ماشی خۆی ہہموو مانگینک بۆم دہنیرئ. نہخۆم ناتوانم وەدوای وشتر کەوم! مەگین بہ جیی ئەو میوژہ رەشکەہی دەرہجہ یەک وەگیر خەم. یان کشمیشی سەوزہی عالی.

کەربەلایی دووشہممہ گوتی:

- چاکہ، زۆر چاکہ! یادی بہ خیر، یادی بہ خیر!

سہردار گوتی:

- تۆ چی دہخۆی کەربەلایی؟ نانی ئاو کراو، یان وەک مشک گاز لہ لیہرہ دہگری؟!

سہردار ترسی ئەوہی نہبوو کەربەلایی دووشہممہ بہ قسہکانی تیکدہچی، بہلکوو ئەو دہیویست ئەو قسانہ بہ گورچووی دادا. ہەر چۆنیکہ بہ قسہی تال و پووشکاندن پیرہ پیاو لہ مالی میرگان دەرکا. بۆیہ دریزہی بہ قسہکانی دا:

- تۆ لہ کاتی دہولہمہندی و وشترداریشدا ہەر گوونہکەر بووی! ہەر لہ سہر سفردی خەلکی دہلہوہرایی. چاییت بہ شہکر و کشمیشی تاجرہوہ دہخواردہوہ. نانہکەشت بہ رۆنی تاجر چہور دہکرد کە باری وشترہکانت بوون و وەک ئەمانہت پیت سپیترداربوو! ئیستا چی دہخۆی؟ ئیستا چ دہکەہی؟ ئەربابی نابووت بووش نہماون کە پارہیان بہ سوود بدہیتئ و لہ سہر سفردہ و خوانہکەیان زگ بہردہیہوہ. کەواہیہ چدہکەہی؟! رەنگہ بہ بۆن پیوہ کردنی پارہکانت زگت تیر کەہی، ہا؟ من خۆ جاریکیش نہمیستوہ تۆ درہمیک ئاوی چہور بہ سہر نانہکەتدا بکەہی. ہەتا کەنگی نانی وشکی، پیاو! پووک و گەرووت بریندار نابئ!

کەربەلایی دووشہممہ لہ وەلامیدا گوتی:

- زۆر بہرزہفر بووی و خەریکی خۆت ہەلدەکینشی! ہہ! منیش نہمیستوہ سہردار پیخاوس لہ نان و دۆ زیاتر خواردبیتئ! بہلام دۆست و دۆژمن دہزانن کەربەلایی دووشہممہ پۆژی ژہمیک رۆنی دەرہجہ یەکی مەر دہخو! سہردار وەک ئەوہی وەلامەکە لہ گیرفانی دەرہینئ گوتی:

- ئەرئ، لہ مالی ئەم و ئەو!

- بۆ لہ مالی ئەم و ئەو؟ مالی ئەم و ئەو ئەمەرۆ گسکی لیدراوہ. لہ مالی

کورہکەم دہخۆم، لہ مالی کورہکەم!

- لہ مالی کورہکەت! ہہ! مەگین پیاو کەر بی نہیبیستی بووکەکەت دہری

کردووی و لہ کادینہ کۆنیکدا دہخەوی!

- بووکەکەم؟! بووکەکەم لہ مالی دہرم بکات؟ گووی بابی دہخو بووکەکەم!

چاوی دہردینم، پشتی لہ زگی نہرمتەر دہکەم. چۆن دہتوانئ دہرم بکا. دہبی سئ

ژہمہ نان و پیخۆرم بۆ ساز کا و بۆم دانئ. من ہیشتاش حەوتووی حەوت جار

ہیلکە و دۆشاو بہ رۆنی زہردہوہ دہخۆم.

- ئەہی کوا دووگت؟

- دہوہرہ زۆرانی دەست، ئەگەر پیاوئ!

- ئەوہ ئیتر غیرہتی دہویست. کەربەلایی دووشہممہ لہبەر رق ہەستاوی ئەوہی

لہ دەم دەرپەرئ. لہ پەر. خۆشی نہیزانی بۆ ئەو قسہی کرد. یان بۆ لہ دەمی

هه لخلیسکا. خۆه لکیشان. رهنگه ئه گهر میرگان له وێ نه بوایه قهت قهت ئاوا بی بوار له ئاوی نه دابایه. به لام له بهر چاوی میرگان و ههروهها دهیزانی ژنه گوئی له هه موو قسه کانیان بووه. بۆیه پیره پیاو ئاوا هه لچوو و له هه مبهر دیوکی وهک سهرداردا راوهستا و خۆی بۆ کاریک هه لکرد که ئاکامه کهی ههچ له باش نه ده چوو!

سهردار قوئی هه لکرد و هاته پیشی:

- له سه ر چی؟

- تو داینی!

ههردووکیان بۆیان روون بوو که بۆ وا دهستیان کردوو به خۆه لکیشان و با له خۆ کردن و ململانی. سوور سوور دهشیانزانی که میرگان له وسه ری دیته وه و دهزانی چییان له دلدایه. بۆیه سهردار روو هه لمالاوانه گوئی:

- هه ر کهس بهزی، ئیتر سه ر به م ماله دا نه کاته وه!

- دهرفه تی وه لام و چه نه چه ن نه بوو. سهردار خۆی دهیبری و دهشی دووری.

له بهر چاوی زیتی عه باس و روخساری شه ژاوی میرگان؛ که ربه لایی دووشه ممه پیره که ل، ویکهاته وه و هیواش له بن دیواره که هه ستا و هاته پیشی و رووبه رووی سهردار راوهستا. کوله بنه و تیکسمراو، بیده نگ و پینداگر. چۆکی چه په ی له زهوی چه قاند و پاژنه ی راسته ی له قوولگی خۆه میشدانی به تال گیراند. ئیستا کاتی ئه وه بوو په نجه له په نجه ی یه کتری توند بکه ن و یه کتری تیکبشکینن. ئه وه جوړیک زۆره بانیی پیاوان بوو و ساره وانان له ده قه ری کرمانه وه به دیاری هینابوویان بۆ (خۆراسان) په نجه یان له په نجه ی یه کتردا بوو. قامکی که ربه لایی دووشه ممه قوله و ئه ستوو، قامکی سهرداریش هه رکام ده تگوت خه یارن. په نجه لیک هه لپیکران و هه نیشک له زهوی هه لچه قین. تا قی کردنه وه ی هیز و توانا.

میرگان نه یه دهزانی چبکا. له وان زیاتر دل ه خورپه ی پیکه وتبوو. بی ئه وه ی رازی بی، خۆی له و ململانییه دا به شه ریک دهزانی. هه ستابوو پی و له بن دیواره که چاوی تیپریبون. دوو دیوی ناره سه ن خۆیان کردبوو به ماله کهیدا و خۆیان به سه ر مال و ژیانیدا سه پاندبوو. میرگانیش چاری ناچار بوو.

- ده ی؛ قه وه ی خۆت تا قی که وه!

- تو هیزی لیده، هه وه ل تو!

- ده ی هه ردوو کمان پیکه وه!

- هه ردوو پیکه وه، ها...

هیز تیکه ل هیز. وزه تیکه ل وزه.

هه رکام ئه وه ی هیز و وزه ی له له شیاندا بوو له باسک و په نجه و مه چه کیاندا کویان کردبوو. هیز له هه ردوو لاه. دوو دهست. دوو پیاو. دوو هیز. ره گی ئه ستووری لامی که ربه لایی دووشه ممه جار له گه ل جار زیاتر هه لده ستا. چاوی سهردار ورده ورده زه قتر ده بوونه وه. هه ردوولا ئارام و بی تالووکه. گوشار له ده ماریاندا شه پۆلی ده دا و خۆی ده گه یانده مه چه کیان. ره گی پشتی دهستیان هه ستابوو. دوو دهست بوو بوونه یه کده ست. دوو پیاو، پیکه ی کوته ل. کوته لیک ی سوور هه لگه راو.

خوین له روومه تیان گه راوه. چاویان پی زه ق بووه، هاکا ده رپه رین. لیویان له ژیر ددانیاندا. تامی خوین، له سه ر زمانیان. ملیان ره ق و ره پ. ریشیان ده له ریته وه. په ره ی لووتیان ده له رزی. یاویکی شاراهه دایگرتوون. رووخان. شه ق بردن و دارووخان!

دیار بوو سهردار ده توانی به زه بریکی کتوپر دهستی که ربه لایی دووشه ممه له عه رز دا؛ به لام به قهستی نه یه ده کرد! ده یویست پیره پیاو بخافلینی، ماندووی بکا. هیزی لیبری. ئه وسا له عه رزیدا. دل ره ق، ده یویست پیره پیاو تیکبشکینی! به لام که ربه لایی دووشه ممه خۆی راگرتبوو. یارمه تی له هه موو روژانی ته مه نی وه ده گرت. گیانی وه بهر ده هاته وه. لاه ده بووه. روچی به چنگ و ددان یارمه تی ده دا. خوین له لیوی خوارووی ده چۆرا و به پیشیدا ده هاته خوار. سووره ده ماری سپینه ی چاوی خوینی تیگه راوو. ره گی نیو چاوانی ده تگوت پچرا. به لام نه یه ده ویست ببه زی. به رگه ی سووکایه تی نه ده گرت. له ده رفه ت ده گه را که دوایین وزه و فیلی خۆی وه کار خا. سهردار چونکه متمانه ی به په نجه و باسکی خۆی بوو، توژی خۆی بۆ شل کرد. بۆ ئه وه ی دلی پیره پیاو خۆش کا و دریزه به کایه که ی بدا. به قهستی دهستی خۆی له رزاند. که ربه لایی دووشه ممه دلی خۆش بوو و بروای

کرد. هرچی هیز و وزه‌ی له له‌شدا بوو کوی کرده‌وه و به زه‌بریکی کتوپر سواری دهستی سهرداری کرد. ئه‌مجاره به‌راستی مه‌چه‌کی سهردار تووشی له‌رزین بووبوو. به سهریدا زال بوو و بی به‌زیبانه داینه‌واندبوو. به جوریک که به هیچ شیوه‌یه‌ک سهردار نه‌یده‌توانی دهستی وه‌ک هه‌ول هه‌ستینیته‌وه رایگری. تووشی ته‌نگزه‌یه‌کی ناخوش بووبوو. که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه دوایین ته‌وژمی خوی به سهردار سوار کرد و شقه شقه چوار قامکی سهرداری تیکشکاند و له عه‌رزی‌دا. به‌ری دهستیان له تاویاویکی گهرمدا ئاره‌قه پیکه‌وه‌ی نووساندبوون؛ دهستیان لیک کرده‌وه. سهر تا پایان وه‌سهر ئاره‌قه گه‌رابوو. کشانه دواوه و له سهر لاتنه‌نیشت که‌وتن.

ژانی له راده‌به‌ده‌ر. به‌لام ژانی شهرم زیاتر بوو. قسه‌ی پیاو یه‌که! سهردار هه‌ستا پی. قامکه شکاوه‌کانی نایه ژیر باخه‌لی و بی ئه‌وه‌ی چاو له چاوی که‌س بکا، به به‌ر چاوی زه‌ق و پر له غلووری که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌دا له درگا‌که‌وه چووه ده‌ری. می‌رگان شانی دانه‌پییوی سهرداری دی که له تاریکایی حه‌وشه‌که‌دا له چاو ون ده‌بوو، چاوی پر له داخی تیبری:

سووک و چرووک بوونی پیاو؛ پیاوی سووک و چرووک.

که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه کشاوه بن دیواره‌که و وه‌ک هه‌میشه پالی داوه و دهستی کرد به هه‌لگوفینی په‌نجه‌کانی. بی ئه‌وه‌ی سهر هه‌لینن قسه‌ی ده‌کرد. واق مانی بیده‌نگی می‌رگانی هه‌ست پیده‌کرد. به‌لام نه‌یده‌ویست وزه‌ی پیرانه‌ی خوی به‌رووی ژنه‌دا بدا و خوی هه‌لکینش.

قول هه‌لکراو و ده‌ست و پل خویناوی ئه‌براو هاته ژووری. شاخی سه‌لکه به‌رانیکی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو که له‌سهر ریگای په‌مپی ئاوه‌که‌دا کردبوویانه قوربانی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاویکی له پوخساری سوور هه‌لگه‌راوی که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه و ره‌نگی بزراکای دایکی کرد، سهری به‌رانه‌که‌ی پیاوانه فریدا سووچیک و کیرده‌که‌ی له‌به‌ر پشتینه‌که‌ی ده‌رکینشا و له هه‌مبه‌ر که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌دا رووی کرده دیواره‌که و به زه‌بریکی له دیواره‌که‌ی هه‌لچه‌قاند. پاشان وه‌رسوورا و چاو له چاوی که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه پالی دا به دیواره‌که‌وه. کیردی

خویناوی راست له پشت سهری ئه‌براو له دیواره‌که هه‌لچه‌قیبوو. ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو ئه‌براو گیانداریکی بی گیان کردبوو. بویه چاوی سوور هه‌لگه‌رابوو. لئوی بیده‌نگی لیک ترازاند و گوتی:

- هه‌سته وه‌ده‌ر که‌وه، که‌ربه‌لایی!

قسه‌که‌ی ئه‌ونده‌قایم و پیاوانه بوو، که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه‌ی رووخاند. پیره پیاو دهستی به چوکیه‌وه گرت و هه‌ستا، گوتی:

- ئه‌زقه‌زا... ده‌مویست... برۆم!

هه‌ستا و به‌ره‌و درگا‌که‌ی رۆیی. له‌نگه‌ریکی گرت و گوتی:

- ده‌ی په‌مپی ئاوه‌که‌یان هینا به‌سلامه‌تی!؟

ئه‌براو جوابی نه‌داوه. درگا‌که‌ی له پیره پیاو پیوه‌دا و پشتی درگا‌که‌ی خست. کیرده‌که‌ی له دیواره‌که ده‌رکینشا و به‌ره‌و می‌رگان چوو.

کی باوه‌ر ده‌کا؟ چاوی گه‌وره و خه‌مباری عه‌باس زه‌ق بوونه‌وه. کی دیویه کوریک دایکی خوی بکوژی؟! نا! می‌رگان بروای به چاوی خوی نه‌ده‌کرد. ئه‌براو له‌به‌ر چاوی پر له ترسی عه‌باس، له به‌ر ده‌می دایکی راوه‌ستا. چاوی له چاوی بری و گوتی:

- راستم پی بلن، می‌رگان! ئه‌و نیره‌که‌رانه له مالی سلوچ چده‌که‌ن!؟

هاتوون جینی باو‌کم پر که‌نه‌وه؟! ها!... بو لال بووی؟ پیم بلن!

راست و ابو می‌رگان زمانی شکابوو.

پووره می‌رگان! پووره می‌رگان! موسلیمه ده‌یگوت سبه‌ینن بی بو مالی ئیمه. سبه‌ینن نان ده‌که‌ین. پووره می‌رگان! که‌س له مالی نییه؟!؟

پووره می‌رگان!«

- گوتبوی به گوری بابی بامه وه! خو من ئوم نه چه قاندووه که هه قی به سهرمه وه بی، ئو توخمی منی چه قاندووه؛ به گوری بابیه وه!  
 باوکی قودرته له مراد و ئه براو دور که وتوه و له پال که لاهه کونه که دا راره ستا و گوتی:

- رۆله گیان، قودرته گیان، بیکهست کردم، باوه گیان! نه چه سینیته وه رۆله گیان! یا خدا بۆ هه ر کوییه ده چی نان سوار بیت و تو پیاده، رۆله گیان! نان سوار بیت و تو پیاده، رۆله گیان، رۆله گیان...  
 دهنگی تووک و نزای باوکی قودرته ئیتر نه ده بیسترا.

مراد و ئه براو له پیره پیایوی عاجز و زه بوون دور که وتته وه. کوری سه نه م به گیرفانی پر له پاره وه هینده بادیهه و بوو بوو، دهنگوت به سه هه و راندا ده روا. ده رفه تی خه مخوری نه بوو. پییخوش بوو هه ر له ریه به ته وای کۆلانه کانی زه مینجا بگه ری و خوی به هه موو خه لکی نیو دی نیشان بدا. خوی بنوینی. ده ستیک جلی نویی که زوریش به به ری ته نگ بوو. له بهر کردبوو. ده چوو که له بهر چاوی ئه م و ئه و پۆز لیدا. ده ستی چه په ی له گیرفانی نابوو له په ستا خره ی له قه ره پووله کانی دینا. ئه براو هه ر تاو ناتاو یک چاویکی له جل و بهرگی مراد ده کرد و ده یویست عه بییک له قه لافه ت و جل و بهرگی بدۆزیتته وه. به بریای ئه براو ئه و جل و بهرگی له مراد نه ده کالانه وه. ده لینگی شه لواره که ی قوله و نافه که که ی ته نگ بوو. قولی کراسه که شی کورت بوو و له سه روو مه چه کییه وه راره ستا بوو. دهنگوت نیوشانی هه ر ئیستا ده ته قی! به لام مراد هه تا جله تازه کانی به هه موو خه لکی نیو دی نیشان نه دایه، دلێ نه ده حه ساوه مراد ئاشقی ئه و ری ری قواییانه بوو که به شه لواره بووره که یه وه بوو سه رنجی خه لکی راده کینشا. ئه گه رچی ئه براو خیرا مشتیری کراسه که ی بوو، به لام مراد هه تا جله کانی له که لک و کهرم نه خستایه نه یده فرۆشتن. ئه براویش هه رچی ده یلی با بیلی!  
 - ده ی ئاخری به چه نده؟  
 - هه ر نایفرۆشم، حالی بووی!

## به شی چوارهم

### به ندی یه که م:

له گه ل پایز په مپی ئاویان هینا و کوره کانی زه مینجیش هاتته وه. ته نیا قودرته نه هاتبووه.  
 - ئاخیر بۆ؟ بۆ ته نیا ئه و؟  
 - گوتی بیتمه وه چبکه م؟ گوتی مه گین نابی دیسان بگه ریمه وه؟! ده ی چاکه، بۆ من مه لا نه سه ره دینم! پیای ده بی له جییه ک مسۆگه ر بی. جیی خوی بکاته وه.  
 - کاغه زئ شتیکی نه دانی بۆم بیینه وه؟!  
 - نا؛ به منی نه دا.  
 - ئاخیر له کوئ ماوه ته وه؟ قودرته ئیستا له کوئیه؟  
 - کاری بیستان که ته وای بوو، ئه و رۆی بۆ تاران و گوتبوی له نانه واخانه یه ک کار ده کات. ههروه ها گوتبوی ناچار نیم هه ر له و نانه واخانه بمیتمه وه؛ گوتبووشی ئه گه ر کاریکی چاکترم ده ستکه وئ له وئ ده رۆم.  
 - چاکه ئه من چبکه م؟ باوکی خوی له بیر نییه؟!  
 کوری سه نه م پیکه نی و گوتی:

- ئاخەر به بهرت زۆر تهنگه! خهريکه دهپچرئ!

- دهپچرئ! با بپچرئ، تۆ ته ماشای مه که!

- باشه دهی!

- باشه دهی و سندان.

- شان به شانی یهک به قسه کردن وه پیکه وتن. که مراد حالی عه باس بپرسی

به لام عه باس و میرگان هیچیان له مائی نه بوون.

- بهو به یانییه زووه بۆ کوئی چوون؟

- چوزانم! ئیتر هیچکام خه بهرمان له کاری ئه ویتتر نییه!

- له گه ل دایکت نیوانت نییه؟

- قسه ناکهین. بلین چی، قسه مان نییه بیکهین!

- خوشکت چی؟ هاجهر.

- کهم، کهم وایه بیته وه. میرده کهی ناهیلئ له مال بیته ده رئ! کاتی ده چی بۆ

ئاویش چاوی ههر به سه ریه وهیه و وه دوای ده که وئ.

مراد به هیواشی گوتی:

- جا بۆ؟!

ئه براو قسه کهی گۆرئ:

- میرزا حه سه ن په مپی ئاوه کهی خستوته کار، بچۆ بۆ لای به لکوو کارئکت بداتی!

مراد گوتی:

- بچم بۆ لای؟ هه هه! ده بی له به ریشم بیاریته وه. جا بۆ ده سه ته نگم یان ناچار؟

ئه وه ندهم پاره هیئاوه ته وه هه تا نه ورۆز بیخۆم و موحتاجی کهس نه بم. له گه ل ئاوری

نه ورۆزیش که ئه سپی له گیرفاندا ده ستیان کرد به سه وزه لئ، دیسان جانتای سه فه ر

ده پیچمه وه و ده رۆم. رهنگه ئه مجاره وهک قودره ت رۆیشتم و نه هاتمه وه! ئیستاش

کاریکی خراپم کرد هاتمه وه. بریا نه هاتبایه مه وه. لیتره چبکه م؟ بسوورپیمه وه و تۆز

بچیته گه روومه وه!... ئه ی تۆ؟ پیموا تۆ کاره که ت خراپ نییه!؟

- من؟... خراپ نییه. کاره که م باشه.

مراد گوتی:

- ئه گه ر بزانی له و ده قه رانه ته راکتۆر چه نده زۆره! وهک میرووله. ئیتر کهس به گا

جووت ناکا. گه نمیش به ده راسه ده دوورنه وه. ئیمه یان بۆ دروینه وانی نه گرت ئیتر.

ناچار بووین بچین له سه ر بیستان کار بکهین. چونکه کاری بیستان هه مووی به

ده سه ته و به ته راکتۆر ناکرئ. له ویش بیستان و ته ره کاری رمینی چاکی هه یه. له

پایته خته وه نزیکه بۆیه. به دوو ساعات بار ده گاته مهیدانی ته ره بار. خه سار نابج.

کاله کیش به وه ده لئین کاکه! یه کی چوار پینچ کیلۆ. شیرین. وهک هه نگوین. قاشیک

کاله ک بخۆی هه تا شه وئ برسیت نابج. زۆر خو شه!

- کار چۆنه؟ کاره که ی گرانه؟

- کار، کاره ئیتر. مه گین کاری ئاسان هه یه! پیاو ده بی کاله کیش بار بکا.

وپیمه ره کاریش بکات. گه رما و خو ره تاو و ئاوی سویر و میشه کویره ش هه یه.

موغموغه هه موو ده لئیی دره وه شی پینه چییان پینیه. باقییه که شی خو ت حیسابی بکه.

کاریش له گه ل هه لاتنی خو ر ده ست پیده کا هه تا رۆژئاوا. ئه رباب و برای ئه رباب یان

کورپی ئه ربابیش به سه رته وه راده وه ستئ. ئه وانه ش نه بن سه رکار هه یه. پیاو ئه گه ر

که م هیز بی باوکی دیته به رچاوی! هه ر ئه و قودره ته ی هه لات بۆ پایته خت، زیاتر

له بهر ئه وه بوو نهیده توانی له سه ر بیستان کار بکا. بۆیه رۆیشت که ل و کونئ پهیدا

کا و کاری لئیکا. من نه مویست به باوکی بلیم. ده نا بیستومه دوو سی جار له سه ر

کاره که ی سه رودلی لئها تووه و که وتوه. ئه و جیگایه ی من کارم لیده کرد فرسه خیک

له شوینی کاره که ی ئه و دوور بوو. گو تیان له نیو مه زراکه وه رایانکی شاره هه تا بن

که پره که و به سه تل ئاویان به سه ردا کردوه. بۆیه ناوی به ته نبه ل و ته وه زل

ده زرئ و ئیتر کهس کاری ناداتی. قودره ت زانیی سالیکی دیکه ش ده بی ئه و ده رده

بکیشئ. بۆیه چوو بۆ شار له وئ کاریک پهیدا کا. له وئ ئه گه ر که سیک چاک کار بکا،

ناو ده ر ده کا. خراپیش کار بکا ناو ده ر ده کا. ئه گه ر چاک کار بکا، خاوه ن کار خو شی

ده وئ و ریایی له بهر ده کا. به لام ئه گه ر خراپ کار بکا له سه گیان ناخو شتر ده وئ و

ده ری ده که ن.

- تو چی؟ تو؟ بہو شان و باہویہ تہوہ رنگہ زوریان خوشویستبیتی؟  
مراد گوتی:

- من بہ قہد گایہ کی سیستانی بؤ ئەو سپلہی پینہ زانانہم کار دہکرد.  
گہیشتبونہ دەرہوہی زہمینچ.

تہراکتورہکەہی میرزا حەسەن لہ بن دیوارہکە بوو. ئەبراو دەرہوہی  
تہراکتورہکەہی لید، بہ لہقہ لہ تہگەرہکانی دا؛ پاشان رۆنہکەہی تاقی کردوہ و  
چالاکانہ پەرپیہ سەرئ و لہ سەر سەندەلیبہکە دانیشت:

- وەرہ سەرئ

- چی؟ یانی تو لئی دەرہوہی؟!

- بؤ لئینہ خوہم؟ بؤ گوجم؟

- یانی ہتا ئیمہ رۆیشتین و ہاتینہوہ، تو بوویہ شوہیر؟

- ئەہی دہتویست نہبمہ شوہیر؟

- نا... نا! بہلام...

- «بہلام» بہ لا لیداوہ! ہتا تو رۆیشتی و ہاتیہوہ، من نیوہی زہویبہکانی ئەو  
گوندانہی دەرہوہبہرم کیلاوہ!

ئەبراو وردیلہ و منجری، بہ سەندەلیی ئاسنہوہ نووسابوو و کوہی سەنہم بہو جلہ  
تہنگانہوہ بہ زەحمەت لہ پەنا دەستی ئەبراو خۆی راگرتبوو. ئەبراو دہتگوت سواری  
بالئ ہلؤ بووہ. دەستی چالاک و رەقاس بووی بہ فەرمانہکەوہ گرتبوو و بہ نہرمی  
بہملاو ئەولادا دہیگیزا و لہ ہەر گیزانیکدا سەرنجی کوہی سەنہمی بؤ لای خۆی  
رادەکششا:

- ئەوہ ناوی دہندہیہ. دیوتہ! ئەوہ چووہ جئ.

کوہی سلوچ بہ دەستی چہپہی فەرمانی گرتبوو و بہ دەستکەہی دیکہی ئەو  
شتانہی دہگیزا کہ مراد نەیدەزانی چیبہ:

- ئەوہ لیدہی بیلہکە دیتہ خواری. ئەمہیان ہی گاسنہکەہیہتی.

مرادی سەنہم تینہدەگہیشت. گیز و ویژ بووبوو. ئەوہش ئەبراوی والیکردبوو  
زیاتر بہخۆی بنازی و با لہ خۆی بکا. چاوی لہ دوور دہکرد و کەمہی فەرمانہکەہی  
بہ دەستوہ گرتبوو و قسہی نەدەکرد. بہ دہگمەن قسہیہکی دہکرد. وەلامی  
پرسیاری مرادیشی زۆر بہ کورتی دہداوہ بئ ئەوہی تہماشای کا. ئەوہ بہجیی خۆی!  
بہلام کوہی سەنہم پٹیوابوو ئەبراو لہ رادەبەدەر گرنگی دہدا بہ کارہکەہی. رەنگہ ئەو  
بہروای وا بئ. بہلام ئەبراو ئەو کارہ و ئەو جیبہی ہەرہو بہ ئاسانی وەگیز  
نەکەوتبوو. دہبوو قہدەری بزانی، ئەوہش شتیک بوو کہ مراد ہستی پینہدەکرد:

- تہراکتورہ، نەک فشہ! چەند ہزار تەنہی پیدرابئ باشہ؟ ہا! پیمہرہیہک، یان  
پیشکانیک نیہ دابیتیانہ دەست من! چل ئەسپ وزہی ہیہ. رۆژی چەندہ کار دہکا؟  
ئەوانہ ہمووی لہ رووی حیساب و کیتابہوہیہ!

مرادیش کەم و زۆر قہبوولی بوو:

- دەہی وایہ. لیخوہین و کار لیکیشانی ئەو دہعبایہش کاریکی کەم نیہ. بۆیہ میرزا  
حەسەن خۆشی دہوئی ہیدی! ئەہی ئەگەر رۆژیک جیبہکی عەیب پەیدا بکا و خراپ  
بئ، کاریکت لہ دەست دئ.

- لہ چاوترووکانیکدا، دہتوانم لہبەر یەکی بہرم و چاکی کەمہوہ. بہلام کەرہسہی  
دہوئ. بۆیہ ئەو دوابراوہ زۆر جار لہ بیابان پەکی دہکەوئ و پیاو گیر دہخوا بہ  
دەستیہوہ. نازانی چبکەہی! دہبئ رایکیشی بؤ نۆژہنگا. بہلام کوا نۆژہنگا؟ دہبئ  
بیہی بؤ شاری. ئەویش چەن فرسەخ؟ چۆنیشی دہبہی؟ بہ حالی سەگ. ناچار لہو  
بیابانہ بہجیی دیلی و دہچی بہ دواي نۆژہنکاردا. دەہی کابراش دەستی گیراوہ و  
ناتوانئ بئ. دہبئ لہبەری بیاریہوہ تاکوو لہگەلت بئ. ئاخری ئەگەر قسہی  
ئەربابہکەت بر بکا، وەستای نۆژہنکار شاگردیکی بہ برئ پینچ و مۆرہ و ہاچەرہوہ  
دەنیزئ لہگەلت. دەہی چاکہ، جا وەرہ و ئەو کەرہ لہو قوراوہ دەرہینہوہ. تا وەخۆ  
دیہوہ دہ رۆژ تپیہریوہ و لہ کار بووی. پاشانیش سیایی دہگاتہ دەست میرزا  
حەسەن. دەہی ہلەدەمالئ و جنیو بہ دار و بەرد دہدا. روونیشہ دوو سئ دانہ لہو  
جنیوانہ بہر من دہکەوئ! چت لہ دەست دئ؟ جنیو با دہیبا ہیچ نیہ!

- ئەگەر وایە زۆریشی قازانج بە نێو چاوانەوہ نییە!

- قازانج؟ بۆچی، دیسان قازانجی چاکى تیاہ. ئەوہ شەش مانگە ئەو تەپراکتۆرە کار دەکا. لەو شەش مانگەدا لانى کەم دە - بیست ھەزار تەننى کار کردووە، بەلام میرزا ھەسەن دەلی: بەقەد کارەکەى خەرجیشى ھەہ. یانى خەرجى شۆفیر و گازۆل و پۆن و نۆژەن و ئەو شتانە. بەلام درۆ دەکا. ئەوہندەى خەرج نییە. دوو جار نۆژەنى سەرھەکیى وىستووہ. سى چوار جاریش کارى چووکە.

- چەپرەکیش دەبى، نا

- ئەى چى؟ دەتەوئى پۆژ لەگەل پۆژ قىمەتى بچیتە سەرئى؟!

- وایە راست دەکەى، لە قىمەتیش دەکەوئى. چەندەى پىداوہ؟

- شۆفیرى گونبەدى دەگوت بیست و دوو ھەزار تەن. دەستى دووہ.

- بیست و دوو ھەزار تەننى پىداوہ. داینین سالى بیست ھەزار تەن کار دەکا. سالى ھەق دەھەژدە ھەزار تەننى خەرجە. دەمینیتەوہ دوو سى ھەزار تەن. ئەو دوو سى ھەزار تەنەش سالى لەگەل سالى لە قوونى تەپراکتۆرەکە کەم دەبیتەوہ. یانى ھەرچى زیاتر کار بکا تەگەر و کەرەسەکانى زیاتر دەسوین. ئەگەر بشسوئى، خەرج و مەرجى زیاتر دەبى. لەولاوہ کارەکەشى کەمتر دەبیتەوہ. چونکە ھەر چەندە کۆنەتر بى، دەتوانى کارى کەمترى لى بکیشى. بۆیە پۆژ لەگەل پۆژ کەلکى کەم دەبیتەوہ و خەرجى زۆر. نرخى تەپراکتۆریش، ھى کۆنە پۆژ لەگەل پۆژ دیتە خواری. چى دەمینیتەوہ؟ ئەو بەرھەمە دەمینیتەوہ کە بە ھۆى ئەو تەپراکتۆرەوہ لەو زەوى و مەزرایانە و دەدەست ھاتووہ. دەى کوا بەرھەم؟

تەپراکتۆرە دەورى ھەلگرتبوو و باى پاییز دەنگى دەبردن. ئەبراو گوتى:

- میرزا ھەسەن و شەریکەکانى چاکتر لە من و تۆ حیسابیان لە دەست دایە. تۆ پىویست ناکا خەمیان بۆ بخۆئى!

- ئیستا دەچین بۆ کوئى؟

- بۆ «خوازەوى»

- خوازەوى؟

- ئەرى! ئەرى!

- لەوى چبکەین؟

- دەچین پوورە سەنەم دەکەین بە بووک! ئاخىر ئەوہش پرسیارە؟ پیاو بەو تەپراکتۆرەوہ لە مەزرا چدەکا؟ دەى مەلوومە؛ دەچم جووت دەکەم. سەرھەتا دەبى کەندو لەندى قەراع زەویبەکان تەخت کەم.

- ئەى میرزا ھەسەن تا ئیستا چى کردووہ؟!

- سەرى پوورە سەنەمى گرتووہ! چى کردووہ؟! تا ئیستا ھەر خەرىكى لۆقە کردن بووہ بۆ کرینى پەمپى ئاو و تاپۆ کردنى خوازەوى.

- شەش ھوت مانگ؟

- ئەى چى؟ پیت وایە ھەمبەنە پرى کەى لە با؟ ئەوہش زىرەکیى میرزا ھەسەن بوو، دەنا بەم زوووانە کارەکان پووبەرا نەدەبوون.

- دەلین ئەو پەمپە ئاویكى واش ھەلناگوئىزى!

- ئیستا سەرھەتای کارە. چوار پۆژى تر تەماشای کە. خودا یار بى زەمینج دەبیتە گولستان.

- پیرە پیاوہکان دەلین پەمپ چۆرە لە ئاوى کاریزەکانیش دەبرى!

- پیرە پیاوہکان قسەى قۆر دەکەن. ئەوہ گریمان چۆرەشى لیبیرن. کاریزیک کە خەریکە وشک دەبى، چاکترە پەمپ ئاوەکەى ھەلمژئى! فەرقى چیبە؟ وردە مالیکانى کاریزیش زۆرەیان لەو پەمپەدا شەریکن. ئەوانەى بەشیشیان نییە، دەتوانن بەشە ئاو بکرن. لە گیرفاندا نەبوو، لە باخەلدا ھەہ، من و تۆش لە ئاوى خواردنەومان زیاتر ناوئى. دەمانەوئى؟!

مرادى سەنەم قسەى نەما:

- ئەوانە کین؟

- با بچینە پيشى!

لە خوازەوى تاقمیک کۆ بوونەتەوہ. لە ھەموویان کەلگەتتر میرزار ھەسەن بوو. لە پال میرزادا زەبیحووللا راوہستابوو. قولەبنە و چوارشانە. لە دواى زەبیحووللاوہ

کوئخا و سالارعه بدوللا و که ربه لایی سه فی راوه ستابوون و قسه یان ده کرد. باوکی کوئخا و که ربه لایی دووشه ممهش له وی بوون. ئه و دوو پیره پیاوهش له سه ر عه رزه که دانیشتبوون و قسه یان ده کرد. عه لی گه ناویش له وی بوو. له نزیک میرزار حه سه ن راوه ستابوو. جگه ره ی ده کیشا. میرزاش جگه ره ی ده کیشا. غه واریه کیش له په نا میرزا وینستابوو. ده تگوت فه رمانبه ری دایه ره ی سه فت و تا پویه. ئازانیکیشی له گه ل بوو. نوینه رانی یاسا.

ته پراکتور له نزیک کورپه که راوه ستا. کوری سه نه م به سه رپاش و جه کی ته پراکتوره دا هاته خواری و ئه براو به قه له میازیک په رییه خوار و چوو بو لای میرزا و راوه ستا. ئه براو نهیده زانی چ باسه. میرزا گوتی:

- دیسان ئه و ژنه تیوه دوومه به زمی ساز کردوه! هه له وی دانیشتوو و جووله ناکا. ئه و لاهو پیر و مجرویه شی له گه ل خوی هیناوه. هه ر چوئیک بی تو چاکتر له زمانی دایکت ده زانی، شتیکی پی بلی، با شه ر هه لئه گیرسی. ئاخه ئه و ژنه بو ئاوا ده کا؟ به قسه ی زاواکه تانی نه کرد، تو برق حالی بکه که به شی به و زه وییه وه نییه!

ئه براو بی ئه وه ی هیچ بلی روپی بو ئه و شوینه ی میرگانی لی دانیشتبوو. میرگان ته نیا له چکه که ی سه ری دیار بوو. عه باسیش ته نیا قره سپییه که ی. دایک و کور به جووت چوو بوونه قوولکیکه وه. گلی ده ره وه ی قوولکه که تازه بوو. دیار بوو میرگان ئه و قوولکه ی هه لکه ندوو و له گه ل کورپه که ی چوونه ته ناوی و دانیشتون. ئه براو لای قوولکه که راوه ستا. میرگان ئه ژنوی له باوهش گرتبوو و عه باس له په نایدا ته خت دانیشتبوو. هه ردووکیان کر و کپ.

ئه براو له پر گوراندی به سه ر براکهیدا:

- تو بو هاتووی بو ئیره کولکن!؟

ئه وه ناویک بوو که هاواله کانی عه باس، تازه به سه ریاندا بریبوو. عه باس چاوی له ئه براو بری و هیچی نه گوت.

ئه براو دیسان گوراندی:

- خو توبه شی خوتت له و فسه زه وییه فرۆشتوو، نه تفرۆشتوو؟ له بیرت نییه؟! تو پارده کهیت له میرزا وه رنه گرت و هه ر ئه و شه وه به قومار دۆراندت؛ ها؟! هه ر تو بووی، تو نه بووی له مالی سه نه م پارده کهت دۆراند؟! ئه وه تا ئه وهش شایه دا!

کوری سه نه م له په نا ئه براو راوه ستابوو. عه باس چاویکی لیکرد. ئه براو نه راندی:

- هه سته زوو وه ره ده ری! وه ره ده ری ده ی زولی سه گ!

عه باس وه ک سه گیک تر سه تۆک که کلکی له گه لۆزی نایی، خوی کو کرده وه و ویستی بیته ده ری. به لام میرگان قولاپه ی لاقی گرت و داینیشاندوه:

- دانیشه، قور به سه ر، دانیشه!

ئه براو چاوی له دایکی بری و گوتی:

- تو بو وا ده که ی ژنه تیوه؟ قسه ت به گویدا ناچی؟ خو قسه ی تو بر ناکا. بو کیشه و هه للا ساز ده که ی؟ ئاخه خو ئه وه زه ویی تو نییه هاتووی له سه ری دانیشتوو. لات گرتوو؟

میرگان وه لامی کورپه که ی نه داوه و نققه ی نه کرد.

ئه براو چوو نیو قولکه که وه و مه چه کی کزی براکه ی گرت و کیشای:

- تو کارت به سه ر ئه و کیشه یه وه نه بی، سه گه گه رۆل! ده مری و ده رد و به لای من ده به ی؛ وه ره ده ری ده ی! وه ره!

عه باس خوی به ده سته وه دا. خوی شل کرد و هیشتی براکه ی بو هه رکوی پیخۆشه بییا. به لام میرگان نهیده هیشت. نیوقه دی عه باسی گرت و داینیشاندوه. ئه براو گوتی:

- ئه وه نده خوت مه که که ری که نده لان ژنه تیوا! هه ر ئا لیره ده تنیزم ها!

میرگان چاوی له سه ر کورپه که ی هه لگرت. ده تگوت نایه وی چاوی پینی بکه وی.

بیده نگ سه ری کرده سه ر چۆکی خوی.

عه لی گه ناو هاته پیشی.



- ئاخړ تو بؤ ئاوا خۆت ناحهز دهکەى ژنى باش! تو چیت له میشکدايه؟ بؤ نایه یته سهر پړئ؟ ئەم زهوییه به یاره. خو له قهباله ی نه نکندا نه نووسراوه! میرزا چوو سهفت و تاپووی کردوو. نوینه ری هیناوه. ئاخړ تو بؤ ده بیه هوی شووریه ی و شه رمه زاری..  
- تو وهره پیشتره وه، وهره!

عهلی گه ناو چوو پێشی و پنی نایه نیو قوولکه که وه. له وه ده چوو میرگان قسه یه کی مه خره مانه ی پیلێ! نا، میرگان تقیکی له پێشی عهلی گه ناو کرد و گوتی:  
- تو برۆ ئیتر!

عهلی گه ناو له قوولکه که ده ریپه ری و دهستی برد بؤ گیرفانی و زنجیره که ی ده رهینا. به لام کورپی سه نه م ده رفه تی پینه دا و له پشته وه باوه شی کرد به علی گه ناودا و جووله ی لیپری. عهلی گه ناو به جنیو خوی راده پسکاند. به لام مراد نهیده هیشت ببزوی. عهلی گه ناو هه موو هیزی کۆ کرده وه و خوی له ده ست کورپی سه نه م پزگار کرد و ئاوقای بوو:

- تو چیی؟ ده ته وی له گه ل من تیکه وی، به ره لالا؟! ره نگه گیانت بخورئ!؟

کورپی سه نه م کراسه که ی داکه ند و فرییدا و گوتی:

- هه ی گه وواد، پیت وایه ده ره قه تت نایه م. کلکت هه لیناوه! ده ترینم به گوری باوکه جاکه شه که تدا! ده پیاوی لیمده ده ی، لیمده!

به ره له وه ی عهلی گه ناو بکشیته وه و زنجیره که ی هه لسوورینی، کورپی سه نه م خوی پیدا دا و باوه شی پیدا کرد و نایه سهر شانی و به هه موو هیزی خوی له عهرزی راکیشا. زنجیره که ی له دهستی ده رهینا و وهک ئه وه ی ئه سپیک له غاو کا، زنجیره که ی کرد به به ینی دانی عهلی گه ناودا و گوتی:

- ده مد ریژی ده که ی و ده رفه ت ژن دی. بۆره پیاوی ته شی ریس! ماستا وکه ر!

عهلی گه ناو نهیده توانی جنیو بدا. لاقی له زهوی ده کوتا و که فی ده چاند. پیاوه کان و مه ئمووره کان گه یشتنی و کورپی سه نه میان له سهر سنگی عهلی گه ناو لابرده. عهلی به دم و له وسی خویناوییه وه هه ستا، کلاوه که ی هه لگرته وه و خوی فش کرده وه.

میرزار هه سه ن مه چه کی دهستی گرت و کیشایه دواوه. نه ده بوو شه ر هه لایسی. عهلی گه ناوی به ریش سپیه کان سپارد و چوو ه ژوور سه ری میرگان:  
- دیوته چ شه ر و هه لایه کت ساز کردوو میرگان!  
میرگان هیچی نه گوت.

ئه براو به روکی کورپی سه نه می گرت و گوتی:

- عه باس بیته ده ری تو! کورپی که ر بم ئه گه ر ئه مپۆ ئه و دینه سه لیته یه له و بن خۆله دا نه نیژم. تو ئه و کورپه به سه ته زمانه بیته ده ری!

به هه له داوان رۆیی بؤ لای ته راکتوره که و په رییه پشت فه رمان و هه لیکرد. میرزار هه سه ن خوی گه یاندی و نه راندی:

- خۆت شیته نه که ی کورپه! خو ئیمه نامانه وی خوین برژی، ئه گه ر ده توانی ته نیا بیترسینه.

ئه براو به بی ئه وه ی جوابی میرزار هه سه ن بداته وه، ده ستگیره ی بیلی ته راکتوره که ی له نیو مشتی گرت و پنی به گازه وه نا. ته راکتور به ره و میرگان هی رشی برد. مه ئمووره کان له میرزار هه سه ن کۆ بوونه وه. خه لکه که هه نگاویک چوونه پێشی. کورپی سه نه م، عه باسی له قوولکه که ده رکیشا. میرگان دهستی له عه باس به ردابوو و هه ر وا له نیو قوولکه که دا دانیشتبوو. ئه براو ته راکتوری دینا له و لاه. ئاسن، زمان نازانی! ده یگرماند و ده هاته پێشی. نووکی بیله که له سه ر لیواری قوولکه که بوو. میرگان هه ر وا دانیشتبوو: روخساری؛ که ول. چاوی، خه لووز. لیوی، به رد.

ئه براو له سه ره وه گوراندی:

- هه سه ته، هه سه ته ده ی! خوین به ری چاوی گرتووم دایه! با نه تکووژم! له ژیر ئه و

ددانه ئاسنینه دا ونجر ونجر ده بی!

میرگان مه ته قی نه کرد. کاری ئه و له قسه ده رچوو بوو. واق و رمان و باوه ر. جیی ئه وه نییه پیاو شاخ ده رهینئ؟

ئەبراو بازیدا خوارئ و لەسەر لیواری قوولکەکە، لە سەر زگ ڕاکشا و لەبەری پاراپیەوه:

- هەستە! دایە گیان هەستە! شیتیم مەکە، با نەتکووژم دایە، بە خوا لەو زیا تر رقم هەستینی، دەتکووژم!

دایکی قەسە نەدەکرد. ئەبراو وەک دڕندە نەپاندی و چنگی خۆلی کرد بە سەر و چاوی دایکیدا:

- خیرەسەر، بۆ منت بوو؟!

میرگان پیلووی چاوی لیکدەدا.

ئەبراو پەڕییە پشت فەرمان و تەپراکتوری وەناله خست. نا! کشا دواو، ڕاوەستا و پینی لەسەر گاز دانا. ئاسن زمان نازانی! دەهاتە پیشی. بیللی چی، ددانی دیوی شفرەدا. لە زەوی هەلچەقاند و کیویک خۆلی لەگەڵ خۆی ڕادەدا. هاواری خەلکە بەرز بۆوه. جنیو و دژمان. هەراوهوریا لە نالەهێ تەپراکتۆرەکەدا بزر بوو. دەستیان ڕادەتەکاند. پیرە پیاوکان میزەر و کلاویان ڕادەوێشان. بەلام چار نییە؟! دایک و کور لە جسنین. میرگان دایکی ئەو کورەیه و ئەبراو کورێ ئەو دایکەیه. میرزا کە خۆی گەیاندبوو سەر تەپراکتۆرەکە، کووژاندییەوه.

ئەبراو ڕۆحی بریندار و ناکام، بازیدا خوارئ، خۆی فریدا نیو قوولکەکە و خۆی بەسەر دایکیدا دا و گیرگە و ددانی خستە کار. تووتکی دڕ.

میرگان بلیی بوویتە بەرد؟ تەنانەت تووک و نزاشی نەدەکرد.

ئەبراو تەرمی دایکی کیشا دەری. بە گوریسیک بە پاشی تەپراکتۆرەکەیهوه بەست. شبر، پەڕییە پشت فەرمان و جەکی گاسنەکە خەواند.

کار یەکسەرە بوو. پیاوکان تیکرا چاویان لیدەکرد. خوازوی بوو بە یەکپارچە. چیی دەکرد تەپراکتۆر! چیی دەکرد ئەبراو! شیرت حەلال ڕۆلە! میرزار حەسەن جگەرەیهکی داگیرساند و چوو میرگان لە تەپراکتۆرەکە بکاتەوه. کردییەوه.

میرگان ویک هاتبوو. عەباس خۆی کۆم بوو. میرگان دەستی عەباسی گرت. عەباس دەستی میرگانی گرت. کورێ سەنەم بە دواي عەباس و میرگاندا ڕۆیی. دایک

و کور ئیستا میزان دەپویشتن. میرگان پیر بوو. ئیتر نەیدەتوانی بە توندی هەنگاو بنی. راست وەک عەباس هێواش دەپویشت. وەک میروولە. مرادیش وەک ئەوان هەنگاوی هەلدیناوه؛ بیدەنگ و لەسەرەخۆ. زەوی دەتگوت چۆلە و تەنیا ئەو سی کەسە بە سەر پشتە شەکەتەکەیدا دەپۆن.

ئاسمان چ رهنگیک بوو؟ ئەی خاک؟ زەوی چەندە بیدەنگ و غەریبی دەنواند! بەلندەیهکیش بیژی لەو بیابانەدا بیی؟! نا! زەوی چۆل، ئاسمان چۆل، هەستی خالی و خۆلی: دنیا هەموو باری خۆی بە کۆلی میرگاندا داوو.

- خەم مەخۆ، خەم مەخۆ کورم؛ خەم مەخۆ، پیر دەبی.

ئێوارەیهکی درەنگ وەخت. عەباس و میرگان گەیشتنەوه مالی. کورێ سەنەم هەروا لە دەرەوه ما و نەچوووه ژووری. لە بن دیوارەکە دانیشت و بە هەر دوو دەستی سەری خۆی گرت. ئەمڕۆ چەن سال لە تەمەنی تیپەریبوو؟... قورس؛ هەستی دەکرد قورس بوو. کێوا! پیخۆش نەبوو لەگەڵ هیچ کەسی قەسە بکا. نەیدەزانی. نەیدەزانی. هیچی نەدەزانی. گێژ و وێژ! دلێ بروایی نەدەدا برۆا. هیزی هەستانی نەبوو. نەیدەتوانی داشنیشی. کاری قۆر. ئەو جلانە لە بەریدا چەندە قۆر و بیمانا بوون! تەنیا کاریک کە پیخۆشبوو بیکا و تەنیا کاریک کە بە زەینیدا هاتبوو ئەو بوو کە ئەو جلانە داکنی، ئیستا بۆ؟ زۆر پرسیاری بیووەلام ماونەتەوه! هەستا و چوو تەویله و بە کراسیک و ژیر پاتۆلیکەوه هاتە دەری، خۆی کرد بە ژووری و جلەکانی فریدا سەر لیفە کۆنیک و لە سووچیک دانیشت:

سێ مڕۆف. سێ کولۆ. بیدەنگ و مات. شەکەت و بیزار. کام ئاور لە ناختا بلیسە دەستینی. ئەی هاوڕێ ئەی برا، ئەی دایە؟

ئێوارە بالی بەسەر مالهەدا کیشا. هەوا تاریک بوو. بەلام تۆ دەتوانی تاریکی بە دلێ رووناکەوه ببینی. کاتی دلێ تۆ لە شەو تاریکتر بی، ئیتر چ رهنگیکی دەبی شەو؟ لیگەرێ تاریکی بنگوی. خۆ بە ژووری بکا. لیگەرێ شەو بی. ئیتر چاو چاو نابینی.

ئیتەر کەس کەس نابینی. ئەوێش چاکتر!

- بۆ چراکە هەلناکەهێ دایە؟

هاجره بوو. دهنگی هاجر بوو. به کویره کویره خوئی کرد به ژووریدا و راوهستا. دهنگ له هیچ کویره نه دههات. هاجر لامپاکه هی هه لکرد. کوری سه نه م له بهر شوئی لامپاکه سه ری له سه ر که شکه نه ژنوی هه لینا و چاوی له هاجر کرد. هاجر توزی مات بوو، هه لات بۆ ده ری. دهنگوت خهونی دیوه. دیسان گه راوه بهر درگاکه و روانی. هه ر نه و چاوانه تیی رامابوون. هاجر رانه وهستا و دوور که وته وه. کوری سه نه م دیسان نیوچاوانی نایه وه سه ر کلاوه ی نه ژنوی. دهنگوت نه و بیدهنگییه نایی بشکی. دهنگیک دهنگوت روسته مه به سه ر حورمه تی مرؤفا زال ده بی.

«خودایه... خودایه... بۆ له بیرت چوو؟»

نه وه دهنگی میزگان بوو؟ نا! نه و ئیتر قسه ی نه ده کرد. نه ی دهنگی کی بوو؟ به لام ده بی دهنگی میزگان بی. رهنگه رۆحی بی قسه بکا!

هاجر دیسان هاته وه ژووری:

- چی بووه دایه؛ ها؟... تو پیم بلئ مرادا! چی قه وماوه؟!

نه وه هاجر بوو قسه ی له گه ل مراد ده کرد! مراد نیو چاوانی له سه ر چۆکی هه لینا و بیدهنگ چاوی تیبری. نه ده بوو جوابی بداته وه. له بن لیوییه وه گوتی: «بازنه یه کم بۆ هیناوی. بازنه یه ک هاجر!»

دهنگی عه لی گه ناو کولانی داگرت:

- له کوئی تو کچی؟ سه رت بپه رینن دووگت له مالی دایکته، دووگت بپرن، سه رت.

هاجره ده ره پری. مراد دیسان نیوچاوانی نایه وه سه ر کلاوه ی نه ژنوی.

## به ندی دووه م:

روقیای ژنی عه لی گه ناو، دارشه قه ی بن باخه لی که له داری خوار و خییچی سنجوو بوو و په رۆپینچیان کردبوو، به نه مانه ت دابووی به عه باسی سلوچ. روقیا ئتیر دهیتوانی دهست به دیواره وه بگری و برۆا. دهکوخی، دهینالاند، جنیوی دها و وهک زهروو خوئی به سه ر زهویدا دهخشاندا. هیچ کهس کاری به سه رییه وه نه بوو. نه ویش نهیده توانی کاری به کهس بی. روقیا ئیتر تووک و نزای له هه موو کهس ده کرد. مه علوم نه بوو له کی، رهنگه له دار و بهرد و هه موو کهس و هه موو شتی. له گه ل نه وه شدا دارشه قه که ی خوئی دابوو به عه باس. له وانه یه عه باس له تووک و نزای روقیا به دوور بی. ده رده دار، حالی ده ردار ده زانی!

عه باس چی وشه قه که ی روقیای وه رگرتیوو و به یارمه تیی نه و به رییدا ده رۆیشته. نه ک نه وه ی بشه لی و پیویستی پیی بی، نا! له بهر نه وه بوو لاق و له شی هیزی تیدا نه بوو. نه گه ر داره کهش بخرایه ته بنباخه ل باشتر دهیتوانی برۆا! بۆیه هه ر جاری دهیخسته بن باخه لیککی و به یارمه تیی نه و دارشه قه، عه باس دهیتوانی بگه ری. هه لدهستا و وهک دهعبایه کی سه یروسه مه ره به کولانی ئاوایدا ده سوو راوه. منداله ورکه هیشتا لینی ده ترسان و هه ر که شهق و گوتی دارشه قه ی کولکنیان ده بیست، هه لده هاته وه بۆ ژووری و درگیان داده خست:

«کولکن! کولکن»

ئیتیر هیچ کهس به ناوی خوئی قاوی له عه باس نه ده کرد. گه وه ره و چکۆله پییان دهگوت: کولکن. عه باسیش ورده ورده له ناوه که ی خوئی دوور ده که وته وه و خووی به ناوه تازه که ی دهگرت. نه و ناوه ش کتوپر جینه که وت. زۆری خایاند هه تا ناوی کولکنی به سه ردا برۆا. نه وه ل پییانگوت «عه باسه خوری». پاشان: عه باسه کولک. دوا ی نه ویش: عه باسه کولکه. له ئاکامیشدا بوو به عه باسه کولکن. که گه یشته

کولکن، ئیتر بوو به وشه یه ک. به بریوای هه موو که س کولکن ئیتر پر به پیست بوو. بویه ناوی عه باس ورده ورده له بیر چۆوه.

له گه له ئه وه شدا عه باس هه روا که م بلی و فه قیرۆکه و هیدی بوو. گه رانه وه بو ئه و رۆژانه، رۆژانی له ش ساخی ئیتر مه حال بوو. چاوه روانیش نه ده کرا. عه باس خۆشی بیر لینه ده کرده وه. رهنگه هه ره له توانیدا نه بی بیر لیکاته وه. قهت له وه نه ده چوو بگه رپته وه دۆخی جارن. له وانه بوو بتوانی بیر له رۆژانی به ره له وشتره وانی خۆی بکاته وه! به کرده وه دیدار بوو که تازه خۆی هه ره ئاوا ده بینن و به هیوای چاک بوونه وه نییه. ئه م بارودۆخه تازه ی له ناخه وه قه بوول کردبوو. ههروهک چۆن ئه و ناوه تازه یی وه رگرتبوو و سلله ی لینه ده کرد. ده تگوت هه ره له رۆژی له دایک بوونییه وه ئه و ناوه ی لینه وه. به مندالی به ره له وه ی زمان بگری خولک و خووی بو که س روون نه بوو. به لام له رۆژیکه وه زمانی گرت، قهت قسه یه کی نه کرد که خه لکی تیبه گهن. هیندی که سی سووک و بی عه قل پی پیده که نین و گالته یان پیده کرد. عه باس تاملی ده کرد و ده رۆیشت. هیندی جاریش که یخودا و رپین سپیه ک پهیدا ده بوو، لانی عه باسی ده گرت و له چنگ ئه و به زمه رزگاری ده کرد. له و کاتانه دا عه باس سه ری داده خست و به ته پوکوت دور ده که و ته وه. ده چوو تاکوو جیه ک بدۆزیته وه که قوماری لی بکردری. ته نیا شوینه واریک له رابردوی که به روونی پیوه ی دیار بوو، پیخۆشبوونی قومار بوو. زۆربه ی کاتی خۆی له قومارخانه و قومارگاگان تیبه ر ده کرد. هه میشه له وئ داده نیشت؛ بویه وه ک ئه ندایکی هه میشه یی قوماری نیو دی لینه اتبوو - بی ئه وه ی له کایه دا به شدار بی - هه ره که سه ی جۆریک هه سستی به بوونی عه باس ده کرد. هیندی که س بوونی عه باسیان به شانس و به خت ده زانی و هیندی کیش پییان وابوو ده بیته هۆی به دیه غبالی و دۆراندن.

«لیم دور که وه لاچۆ، کولکنه ی نیوچاوان ره ش!»

«وه ره لای خۆمه وه، کولکن گیان!»

کولکن جیی خۆی ده گۆری، به لام نه ده رۆیشت. تییان هه لده دا به لام نه ده رۆیشت. چیوشه قه که یان لی فریده دا، به گاگۆلگی ده چوو ده یه نناوه و هه ره له وئ ده ما.

ناونیتکه، گالته و ئازار دان، هه مووی تامل ده کرد، به لام نه ده رۆیشت. ده شایی یان تاق قرانیی له م و له و وه رده گرت، یان وه رینه ده گرت، به لام نه ده رۆیشت. له وئ بوو و هیچی له گه له نه ده کرا. کولکن هاتبوو که نه روا.

موسلیمی کوری حاجی سالمیش له وئ بوو. ئه و جووته ش پیکه وه دانوویان نه ده کولا. به لام هیچیان نه یانده توانی واز له سهیری قومار بینن. ئه وانه ی که نه یانده ویست قه لافه تی خوار و خیی عه باس بینن، موسلیمیان تیبه رده دا. موسلیم خۆی ده دا به سه ریا و له وانه بوو هه ناسه ی لینه یی. به لام عه باس نه ده رۆیشت.

«هه لئ کولکن، موسلیم هات!»

به راستی دینی موسلیم عه باسی ده تۆقاند و مووی پی قرژ ده کرد، به لام نه یده توانی واز بینن. عه باس چه نده ی پیویست به هه وا بوو، ئه وه نده شی پیویست به سهیری قومار بوو.

«وه ره کولکن ئه وه دوو قران پاچرای تۆ! بیخه پزوی پاتۆله که ته وه گومی نه که ی!»

له مائیش که س کاری به سه ریه وه نه بوو. ئه ویش کاری به که س نه بوو. جیگا که ی برده بووه سه ره ته ندووره که. جیگا که ی جارانی باوکی. له وئ ئاسوده تر بوو. به به رد و کولۆ په نایه کی بو خۆی ساز کردبوو. درز و که لینی به رد و کولۆکانی به ته نه که شکاو و په رۆ و پال و کاوکۆت گرتبوو. کولانه یه کی چکۆله. شه وانه داده نیشت و چاوی له ئه ستیره کان ده کرد. چاوی له مانگ ده کرد. چاوی له ئاسمان ده کرد. بی ئه وه ی ماندوو بی. ده تگوت ده توانی سه د سال هه روا چاو له ئاسمان بیی. ته نیا به ره له وه ی سه ره بنیته سه ره سرین، جاریکی دیکه ئه و قه ره پوولانه ی له ده وری قومار له م و له وئ وه رگرتبوو، ده بیزارده وه.

«چاکه! ئه مرۆ بیست و دوو په نابات. هه ژده په ناباتی ماوه بو دوو تمه ن!»

هاوده میکی نه بوو. ته نیا. ئه برایش ماوه یه ک بوو نه ده هاته وه بو مالن. میرگانیش له حالی خۆیدا بوو. عه باس ته نیا تارماییه که ی ئه وئ ده دی. هیندی جار ده ستیک - پیما ده سستی میرگان بوو - له تی نان و پیاله یه کی له گوئ ته ندووره که داده نا و بزر ده بوو. هاجه ریش جاروبار ده هات و ده رۆیشت. هیندی جار به

دزییه وه دهات؛ هیندی جار قاپیکی دهنه بناخه لی. پیموا به دزیی عهلی گه ناوه وه توزی چیشتی بۆ دایکی دینا. ئەو شهوانه بوو که عهباس دهیدی دهستیک . که پیموا دهستی میترگان بوو . پیاله یه کی له گوئی تهن دوره که داده نا و ون ده بوو. تهنیا روقیا ژنی عهلی گه ناو جار جار دهات و له گوئی تهن دوره که داده نیشته. قسه یه کی ده کرد یان نهیده کرد. شتیکی ده بیست یان نهیده بیست. له ئاکامیشدا یه ک دوو قرانی له عهباس وهرده گرت و ده رۆیشت ناسواری پی بکرئ.

ژنیکی وه ک روقیا، ئەگه دهستی به دهمی رابگه یشتایه، حه تمه ن ده بووه بهنگی. یان فیتری قلیان و تووتن ده بوو. به لام روقیا دهستی نه ده رۆیشت پاره به و جوړه شتانه بدا. هینده ش له عهلی گه ناو دهرسا، نهیده ویرا دهست ببزیوئ. دزیی لینکا. هه ر بویه رووی له عهباس دهنه و پاره ی ناسه که ی لئوه رده گرت. بای دوو قران ناس. به شی حه و توویه کی روقیا ی ده کرد. په پیکی گه رده ی ناس هه تا دانیک له ژیر زمانیدا راده گرت. گه رده ی ناس هه موو پوو و مه لاشووی بریندار کردبوو، به لام دلخووشی روقیا تهنیا هه ر به و ناسه بوو. چونکه توزی گیزی ده کرد. بویه شهوانه به ر له خه و تن توزی ناسی دهنه ژیر زمانی و ده خه و ت.

له و ماوه یه دا عهباسه کولکن خه ریک بوو بوخووی ده بوو به شتیکی. بوو بووه شتیکی. رۆیشتنی، هاتنی، هه لسوکه وتی، کار و بیکاری، جیگه و کولانه ی، چاوانی، سه رنجی، گوچانه که ی، قژی، جله دراوه که ی، قسه کردن و نه کردنی، ده موچاوی، قه لافه تی، قه د و بالا خوار خیچه که ی، هه موو ئەوانه، له سه ر یه ک مرؤفیکیان دروست کردبوو به ناوی عهباس سلوچ: کولکن. عهباسیش شتیکی بوو هیشتا جیی سه ر سوورمان بوو. خولک و خوویه کی سه یر. دهم به دهم باسی عهباس ده گه را و وه ک ئەوسانه ی لئها تبوو.

هه ر له خووه عهباس بوو بووه شتیکی دیکه. جیا بوونه وه له دایکی و جیگیر بوون له سه ر تهن دوره که و تاق که وتنی ره ق ببووه و هیچ که س نه یده زانی له پر عهباس بۆ جیگا که ی گوړی؟ بۆ ماله که ی له میترگان جیا کرده وه؟ تهنانه ت میترگانیش تینه ده گه یشت. تهنیا شتیکی که شکی بۆ ده چوو ئەوه بوو که عهباس رهنگه ویستبیتی له سه ر پیی خووی راوه ستی و بوونه که ی رهنگ و باری خووی

پئوه بی. رهنگه ئەو دابرا نه به ئازاره، شتیکی له عهباسدا جیه یشتی: «خوی». «خوی» به هه ر شیوه و راده یه ک. عهباسیش رهنگه ده یویست و هه ولی دهنه، له ت و کوته کانی، له ت و په ته به جیماوه کانی خووی بدۆزیته وه، کووی بکاته وه و بیکاته یه ک و رایگری. به و مه به سته، ئەو ده بوو بتوانی ژبانی خووی ببینی. به تهنیا خووی، بیئوه ی خووی به که سیکی دیکه وه هه لواسی. بیدۆزیته وه و هه ستی پییکا و دهستی لیدا. که وایه ده بوو له ژیر په روبالی دایک و برا بیته دهرئ. هه تا نه یه ته دهرئ، بوونه که ی . ئەگه ر زوریش نه بی . سه رباره. ده بی رایکیشن. زهلیل؛ به تاییه ت ئەگه ر مجرۆش بی! خو زه لیلیش هه ی. ئەگه ر هه ر قامکیکت هونه ریکیشی پئوه بی. چاوی خه لکی تو هه ر به سه ربار ده زانن. تو وا ده بینن که سه رباری خه لکی. ده لین: «دایکت به خیوت ده کا. برا که ت خه رجیت ده داتی. خوشکت جل و به رگت بۆ ده شوا. « که وایه که س تو ی وه به ر چا و نایه، مه گین له لای که سیک بی. تو ش بیه و باسی خوت ده که ی. چونکه له چاوی ئەواندا، که سیکی ئاوا له سه ر پیی خووی راوه ستا و نییه!

ناکرئ به یه قینه وه بلئی که پالنه ریکی ئاوا عه باسی بۆ جیا بوونه وه هان دا؛ رهنگه واش نه بی. چ هیزیکی شاراوه ی دیکه بلئی عه باسی دنه دابی: ماله که به جییله و برؤ له سه ر تهن دوره که هیلانه یه ک چیکه!

رهنگه ئەوه شتیکی باش نه بی که هه موو شتیکی مرؤف له نیو بچن. عهباس له سه ر جیگا که ی دانیشتبوو، به پیی عاده ت چاوی له ئاسمانی شه و دهری. ئەو عاده تی دوا ی نه خووشیه که ی گرتبوو. ئاسمان، له نیو بیره که وه. له و کاته وه جوړیک چاوی له ئاسمان ده کرد که ده تگوت به دوا ی جیگا پییه کدا ده گه ری. شه قلی پییه کی ون. تهنیایی عهباس به ترپه ی پییه ک تیک ده شکا. ترپه ی پی له کوژانه وه. ترپه ی پییه ک که ئاشنا نه بوون. تهنیا ترپه ی له سه ره خووی پیی روقیا و ناله ناله پچر پچره که ی به گوئی عهباس ئاشنا بوو. دهنگه کان که م نه بوون، به لام گوچکه ی کوړی سلوچ تهنیا ترپه ی پیی روقیا ی ده بیست؛ به لام ئەو ترپه ی پییه هی روقیا نه بوو. راوه ستا. ترپه که راوه ستا:

. عهباس!... عهباس... به خه به ری؟

چاوی له شوینی دهنگه کرد. تاپویهک له پال دیواره که دا راوه ستابوو. عه باس کوخی. یانی نه خه وتووم. تارماییه که جوولا و هاته پیشی. ئه براو بوو. به رهو پرووی عه باس راوه ستا. بیدهنگ راوه ستا. عه باس چاوی له جگه ره ی نیوان قامکی خوئی کرد. ئه براو چوکی به دیواره ی تهن دوره که وه نووساند. عه باس نه یده زانی ئه براو چیی دهوئی. بویه چاوی له جگه ره ی نیوان قامکی خوئی ده کرد. ئه براو چیی دهوئی. بویه چاوه ری بوو ئه براو شتیک بلئی. ئه براو هه روا بیدهنگ بوو. دوا ی تاوی سهر که وته سهر سه کوئی تهن دوره که و دانیشته. له نیوان ئه و دوو برایه دا تهنیا ده می تهن دوره که ئاواله بوو.

- ها! بیستبووم فیری جگه ره کیشان بووی، به سته یه کم بۆ هیناوی.

ئه براو به سته ی جگه ره که ی نا که لینی به رده کانی لاشانی عه باسه وه. عه باس چاوی له دهستی ئه براو کرد و مات بوو. نه یده زانی بلئی چی؟  
ئه براو گوتی:

- ده بوو زووتر به اتبایه م. له که نگیوه یه کترمان نه دیوه. له و رۆژه وه ئیتر نه متوانی بيم بۆ ئیره. ئیستاش... به و شه وه هاتووم. تاریکان باشتره. به رۆژدا له پروم هه لته ده هات بيم. من ئه و رۆژه سه یر بوو بوومه شبر. چه ند رۆژیکی ناخوش و نه گبه تی بوو! ده تگوت خۆم نیم ئه و کارانه ده که م. دایکیشم له و رۆژه وه نه دیوه. نه متوانی بيم. جاریک پارهم بۆ نارد، به لام وهرینه گرتبوو و نارد بوویه وه. چی ده کا؟ عه باس قونچه جگه ره که ی فریندا نیو تهن دوره که و به نوزیه کی گر و نووساو که تابه ت به دهنگی خوئی بوو، گوتی:

- نازانم، نایبینم! پیموا له وه تاغه.

- نان و ئاو چی؟

- نازانم! کیسه ئارده که م له گه ل به ش کرد. ئیتر نازانم!

ئه براو گوتی:

- من ئه و رۆژه کاریکی زۆر ناحه زم کرد. زۆر ناحه ز. تا ئیستا چ کورپیک له گه ل دایکی خوئی کرده وه یه کی ئاوا دزیوی بووه؟! من نازانم چبکه م، ها؟! له و ماوه یه دا هه ر له لای ته راکتوره که خه وتووم. به لام هه وا زۆر سارد بووه، وشکه سه رمایه!

ئه مرۆ ئیواره شو فیری گونبه دی ته راکتوره که ی کووژانده وه، ماتوره له کارکه وتووه که ی کرده وه و بردی. پیموا نییه بیتته وه! رهنگه له باتی هه قی ئه و ماوه یه له بازار ماتوره که ده توینیتته وه. خاکی خوازه وییان ته کووز کرد و نه مامه پسته یان چه قاند. ئیستا ده بی حه وت سال چاوه روان دانیشی هه تا دیتته به ر. کاری سه ره کیی ته راکتور ئیتر ته واو بوو. ده مینیتته وه کار کردن بۆ خه لک. ئه ویش زه ره ری زیاتره له قازانجی. ته راکتوره که خه رجی لی زیاد بووه. رۆژ له گه ل رۆژ چه پره کتر ده بی و خه رجی زۆرتر ده بی. رهنگه میرزار هه سه نیش ناچار بی بیفرۆشی. ده لین ده ره قه ت خه رجه که ی نایه ی. ئاخه ر خۆ هه میشه ش کار نییه و چه ن مانگ ده بی ته راکتوره که بخه وئی!... عه باس ئه ری تو ده زانی پسته چۆن ره عه مه ل دی؟

نا! عه باس نه یده زانی. ئه گه ر بیشیزانیبایه، تا قه تی ئه وه ی نه بوو وه لامی ئه براو بداته وه. ئه براو ئه وه ی ده زانی. به لام ناچار بوو؛ ده بوو به شیوه یه که قسه بکا. کۆلیک قسه له سه ر دلی بار بوو و تهنیا که سیک که بۆ بیستنی پی شک ده هات، عه باسی برای بوو. ئه براو گوئی له وه نه بوو عه باس چه دکا و چه ده لی. تهنیا چه ند ساتیک ئه وی خه مبار و مات کردبوو. هه سته ی ده کرد بۆته بیگانه؛ له مال و بنه ماله که ی دوور که وتۆته وه. ئه وه ش مه ترسییه کی خستبووه دلایه وه. بویه به و تاریکه شه وه هاتبوو برا بی زمانه که ی وه قسه هینابوو.

- من پیمو بوو میرزا هه سه ن جگه له پسته و په مۆ، گه نمیش داده چینی، به لام... به لام تا قه ده نکیکی گه نم دانه چاند. یه ک دوو جار باسی گه نم داچاندن کرا، گوتی: «بۆ میشکی که رم خوار دووه گه نم داچینم؟! بۆچی دایچینم؟! ده بی چه نده ی له هه قی دروینه بده م؟ تازه کی ماوه دروینه بکا؟ هه موو خه ریکن ده رۆن. جگه له وه ش مه نی به چه ند بفرۆشم؟ شه ریکه، مه نی به چه نده م لیده کړی؟ له سی تمه ن که متر! که حیسابی ده که م نیوه ی خه رجه که شی ده رنا هینیتته وه. هه ر که س توژی عه قلی بیی کاری وا ناکا!»

ئیسناکه بیی لیده که مه وه، ده زانم راست ده کا! داچاندنی گه نم و جۆ له م رۆژانه دا به قازانج نییه. میرزا ده یگوت: «ده وله ت خه لوار خه لوار له هه نده رانه وه گه نم دینی!» هه ر بویه ده ترسم ئیتر ته راکتور به کار نه یه. زه ویی ئیره ش زۆر په له

په له یه. ته پراکتوری دوا برابویش هه کتار هه کتار زه ویی ده وی. که بیکیلی و داروبه رد بهرگه ی ناگری. لیره زه وییه که نه گهر زور زور پان و بهرین بی به شه و پوژیک کیلان هه که ی ته واو ده بی. پاشان ده بی سی فهرسه خ ریگا بگوتی و بچییه سه زه وییه که ی دیکه. هه ر نه و ریگا کوتانه ش خوی ده بیته هوی به فیرو چوونی کات. حیسابی نه و کارانه ش پیانو ورده ورده دیته دهستی. زور جار بووه کیلانی زه وییه که له کاتر میتریک زیاتری نه خایاندووه! کریی سه عاتیک جوت کردنیس پیت وایه چه نده؟ چوون و گه رانه وه که شی حساب که! بویه ده ترسم ئیتر نه و ته پراکتوره بروا بۆ ده قهریکی دیکه و نه یه ته وه. بۆ وینه ده شتی گورگان، نه و جیییه که پنیشر له وی بوو. یان رهنکه ده شتی نه یشابوور. نه ویش نه گهر شو فیری گونبه دی ماتوره که ی نوژن بکا و بیهینیتته وه! دیوته؟ په می ئاوه که ی وه کار خست و چووه پشت فهرمانی ته پراکتوره که. ته پراکتوره که ش نه و له کار کهوت. میرزار حه سه نیش خوی شرت و گوم کرد. له لایه ن دایره ی کشت و کالیسه وه هاتبوون به دوایدا. نازانم! ئیستا نازانم چبکه م؟ ئیتر دهستم بۆ ورده کاری ناچی. ته پراکتوریش نییه کاری له سه ر بکه م... نازانم. منی گه وج له خورا دلم به چی خوش کردبوو!

عه باس گوتی:

- ده ستیک پاستوری چاک به چه نده یه؟ تو ده زانی؟

- هیشتا نه خه وتوی عه باس!

دهنگی مرادی سه نه م بوو. عه باس سه ری وهر سوورانده. کوری سه نه م له سه ر دیواره که وه ملی کیشا:

- توش لیره ی؟

دهنگی مراد شه رمی پیوه دیار بوو. پیی نایه هه وشه و هاته پییشی.

- وهره سه ری... وهره دانیشه... جیگا هه یه.

- ئیره باشه، نایه مه سه ری.

- وهره... وهره ئیتر!

هه ر که سیکی دیکه بوایه به جیی مراد، تیده گه یی که نه براو چه نده ی پیویست به هاو زمانیکه درده دلی له لا بکا.

مراد له گوی ته ندووره که دانیشته و پرسیی:

- ده ی، نه وه چی بووه؟ ده لین شو فیری گونبه دی لیداووه و پوییه وه؟ ته پراکتوره که م دی لای قه بران راگیرابوو، له وه ده چوو له کار که وتبی. ده لین شو فیری گونبه دی ماتوری ته پراکتوره که ی به بیانوی نوژن کردنه وه، بردووه و پویشتووه؟ هه ه! تو خو له و کارانه دا شاره زای، بۆ نوژن کردن کی دیویه ماتور داگری؟

نه براو گوتی:

- نازانم! نازانم! نه وه ته پراکتوره که م له ده ست دهر چوو!

- پیت وانیه شو فیری گونبه دی ماتوره که ی له باتی هه قه که ی بردبی؟!

- چووزانم. چووزانم. رهنکه واش بی.

- له وانیه وا بی! ئاخر مروقی پیشه ساز خو له سه ر هه قه که ی راناوه ستی هه تا کاتی نوخشه. نه و جو ره که سانه ش نه وه نده گه مژه نین که یه کی وه ک میرزار حه سه نی ئیمه فریوی بدا! لاوانی ده شتی گورگان ده بیست ساله له گه ل نه و جو ره که سانه سه روکاریان هه یه. میرزا خان ئیستا له کوئییه؟

- دیار نییه. هه ر ئیستا باسی نه وه م بۆ عه باس ده کرد. مانگیک زیاتره لیی بی هه والین! شه ریکه کانیشی خو له که ریه تیدا به شی که سیان نه هیشتوته وه. هه ر بۆ باس کردن نابن.

مراد به توانجه وه گوتی:

- حه ی... تو چه ن فه قیری پوورزا گیان! نه م میرزار حه سه نه سه ریکی هه یه و هه زار سه ودا! نه وه تو ده لینی چی؟ پیت وایه مروقیکی وا دی خوی به کشت و کاله وه سه رقال ده کا؟ یه کی له براکانی نار دووه بۆ گونده کانی سه روو کریکار کو کاته وه و بیانبا بۆ شاری. ده یانه وی کونه کاروانسه راکه تیگه دن و قه پانیکی لی ساز که ن. بۆ کرینی ده غل و دان. په می ئاوه که شی به زه رد جو ش کراو دهر چوو. به سه ر دهستی هاوری تازه پیاکه وتووه کانیه وه مایه وه، که هه موو ده میان بۆ پارهی فرۆشتنی نوره ئاو لیک ره ویبووه! نه و دوو قرانه پاره ش که کویان کردبووه و ددانیان لی تیژ کردبوو، نایانه سه ر په می ئاوه که. میرزار حه سه نیش هه موو پاره که ی لی

سائندن و بۆی دەرچوو! پهمپی ئاو، ئاوی کاریزهکانی نیوه کردوو و خوشی زیاتر لهو نیوه ئاوهی کاریزهکهی لی هه لئاقولی. ئاخو زهویی قاقو و وشک ئاوی له کوئی بوو؟! ئه مسال زووتر له سالان دهی بارگه و بنه بیچینهوه و برۆین بۆ کار. ئهوه زۆر سهیره که ره لایی دووشه ممه بۆته پهمپهوان!

ئه براو دهنگوت له گه ل خۆی قسه دهکا:

- ئه ی ئه و هه موو فرۆفیشال و چاوو پاره چی بوو؟

- ئاخو خۆ دایره ی کشت و کال هه روا سووک و ئاسان وام به کهس نادا! ده بی کابرا تهشت و مسینه یه ک پهیدا کا!

ئه براو وهک ئه وهی له دۆراندنی قوماریکا شه ریک بووی و له کۆتاییدا ئه وهی بۆ وه دهرکه وتی، له پر تیکچوو و دهستی کرد به گۆره گۆر:

- ئیوه که ئه وه تان ده زانی، بۆ زهوییه کانتان ئاوا مفت و به لاش کرده مشتیا نه وه؟!

- زهوییه کانتان؟! هه هه هه؟ زهوی! جۆریک ده لی زهوی، ده لی یه کی شه ش دانگمان زهوی بووه و فرۆشتوو مانه! ئاخو کامه زهوی؟ هه موو ئه و خوازهوییه، ئه گه ر ئاویشی ببوایه پینج سه ر خیزانی پی به رینه ده چوو! بۆ پیاو زهوی دهوی بۆ ئه وهی کایه ی پی بکا، یان بژیوی لی وه گیر خا؟ ئه گه ر میرزار هه سه نیش پهیدا نه بوایه ئه و کرئ ماشینه به ئیمه بدا، خۆمان به جیمان ده هیشته و ده رۆیشتین. ئاخو خۆ به هه موو په له زهوییه کی خودا ناکرئ بلئی زهوی کشت و کال! خۆ میرزار هه سه نیش به نه تهی کشت و کال ئه و زهوییه نهی له ئیمه نه کری. ئه و دهشتیکی پان و به رینی دهویست که به نوینه ری دایره ی کشت و کالی نیشان بدا. جگه له وهش، ئیمه و مانان، نه باوکمان له و زهوی و زاره بژیوی وه ده ست هیناوه نه دایکمان. زهوی وزار به ده ست هه ر که سه یکه وه بی قازانجه که ی به ئیمه و مانان دهگا. به شی ئیمه بهر له وه کریکاری بووه، پاش ئه وهش هه ر کریکاری ده بی. جاران بژار و ده سه نه و دروینه مان ده کرد و کریمان وه ده گرت، ئیستا کریکی دیکه ده که یین و کرئ وه ده گرین. من ده مه وی کاتی رۆیشتن بچم بۆ شاری وله قه پانه که ی میرزار هه سه ن هه ممالی بکه م. ئه گه رچی برا که ی میرزا له زه مینج پیاوی نه گرتوو، به لام

کار به من ده دا. ده چم کریکاری ده که م، که لانی که م شه وانه چاوم به دوو گه لا پاره بکه وی. هه ر له ویش له سووچیکی کاروانسه را ده خه وم... تو چی؟ تو چی ده که ی؟

- من... من پیم وانیه به م زووانه دهستم بۆ کار بچی و تاقه تم هه بی.

- عه باس!... تو چی برا گیان؟ بیریکت له حالی خۆت کردۆته وه؟

عه باس به هیواشی گوتی:

- بیر!... بیر؟ من... بیر!

- بیریکت له رۆیشتن کردۆته وه؟

- رۆیشتن! قسه له رۆیشتن ده که ن؟

- چبکه یین له بهر ناچاریه.

- رۆیشتن؟!... رۆیشتن...

- چووزانم؛ هه ر کوئیه ک بی، هه ر کوئیه ک.

- نا... نا خالۆزا گیان. من... نا... من.. پی رۆیشتن... من... نا... نا...

کورپی سه نه م جاریکی دیکه ئه براوی پرسیا رباران کرد:

- تو چی؟ هیشته هه ر ساخ نه بوویه وه؟ یان هه ر چاوه رپی میرزار هه سه نی بیته وه؟

- نا، نا، نازانم، هیشته له سه ر کاریک ساخ نه بوومه ته وه.

هه ر به راستی ئه براو هیچی نه ده زانی. گیز و حۆل بوو. ماشه ریکی ئالۆزاو.

شتیک رووی دابوو. رووداویک قه و ما بوو. به لام ئه براو به ته وای نهیده زانی چییه.

له جه رگه ی رووداوه که دا بوو و نهیده زانی چی بووه. رهنگه خه لکی، وهک کورپی

سه نه م که له دهره وه ته ماشا دهکا چاکتر بیینی. به لام ئه براو نهیده توانی. بۆ ئه وهی

هه ست بکا و ئه وهی دیتوو یه تی وه بییری بیته وه، ده بوو ماوه یه ک مات بی. ده بوو

دوو ر بکه و یته وه و ئوقره بگری. ئه و هیشته هه راوه ریا کاسی کردبوو. هیشته

خۆی له و گیزاوه دا ده دی که میرزا هه سه ن سازی کردبوو. خوشی له و کاره دا به

خه تابار ده زانی و له گه لدا بوو. له گه ل ئه و ره شه بایه دا بوو که هیشته هاژه ی له

گوچکه دا دهنگی ده داوه و ته پوتۆزی له روخساری خه لک نیشتبوو.



کاتی له کیشه و به زمیک دینه ده ری، هیشتا هر له گه لیدای و درنگ به تدهدا. کیشه و هه راوهوریا هیشتا له ناخی ئه براودا گڤه ی ده هات. ئار او قارای لپه له گیرابوو، نهیده توانی خوی له ده ست ئه و ته نگزه یه پر زگار بکا. ته واو نا هومید نه بوو، هیشتا پیی و ابوو میرزاحه سهن ده یته وه. هیشتا ده یویست ئه وه ی له دا لغه و خه یالی خویدا کردبوو یه ئاوات، بیته دی. باوه ری نه ده کرد، هیشتا باوه ری نه ده کرد ئه و کاره فیل و ته له که و درو و ده له سه بی. یان گه مه بی. نا؛ ئه وه گه مه نییه و نابج. ده بی راستی و حه قیقه تیکی تیدابی. شتیک که ئه براو دلی پییخوش بوو. له دله وه باوه ری پی کردبوو. نا! ئه و نهیده توانی هر و ا به سانایی پیوه ندیی دلی خوی له گه ل ئه و هه موو حه ز و تاسه و کار و تیکوشانه بیسنی که تازه دهستی پی کردبوو. نهیده توانی و نهیده ویست ئاوا کتوپر خوی به فریوخار دوو بزانی. کلاری چوو بیته سهر. ئه براو به هیوای ئاوه دانی و پر داهاتی ده شتی زه مینج، پشتی له هه موو شتیکی خوی کردبوو. شه و روژ کاری کردبوو. خه و و خوراکي له خوی حه رام کردبوو. بۆ هینانی دوو پیچ و میره و گالونه رو نیک، له سه رما و گه رما دا چهن فه رسه خ به پییان ریی بریبوو. جنیوی پی درابوو. سه رکونه کرابوو. به شه زه وییه که ی فرو شتبوو. کاری کردبوو. کار. کار. ته نانه ت بوو بووه گوپال، نوکهر، جه لاد. بوو بووه شبر. دایکی؛ وه ک سه گی هار ئاوقای دایکی بوو بوو. له هه موویان ناخو شتر، هه زار جار له هه موویان ناخو شتر، شه رمه زاری خه ریک بوو ده یکو شت.

ئیسنا به جیی ئه وانه چی بۆ ئه براو مابووه؟ چی بۆ مابووه؟ چیی به ده سته وه بوو؟ میرزاحه سهن له پر دا غه یب بوو بوو. ئه و پاره ی ده بوو له زه وی و زاری زه مینجا خه رچی بکا، نابوویه ته نگه ی باخه لی و بو ی ده رچوو بوو. ته پراکتور و مه کینه ی ئا و له گه ل کو لیک قه رز که وتبووه سهر شانی شه ریکه کانی. ته پراکتوره که به قه رز کردرابوو، به قیست. مه کینه که ش به هه زار حال ماریله ئاو یکی له چالا و ده رده کیشا. ئاوی که ری ز خه ریک بوو وشکی ده کرد. وه رزی ره کان خه ریک بوو له یه کتر راست ده بوونه وه. ئه وانه ی له په مپه ئاوه که دا نه بوو بوونه شه ریک، چوو بوون له فه رمانداری شکایه تیان کردبوو که: مه کینه ی میرزاحه سهن ئاوی که ری زه که ی لئ وشک کردوون. ئه وانه ی له مه کینه که شدا شه ریک بوون، بوو بوونه دوو به ش،

هیندیکیان که وتبوونه کیشه و هیندیکیان هیوایان پیی نه مابوو و ده یانویست به شه که ی خویان بفروشنه وه. که سانیکیش بوون که ههر له ئیستا وه ده بوو به شه هه قی خویان بدن به برا گه وره که ی میرزاحه سهن، که په مپه وان بوو؛ نه یانده دایه. بۆ کرینی رو ن و گازو ل پارهیان نه ددها. به شیکیش که له کاریزه که ش و مه کینه که شدا شه ریک بوون، له و نیوانه دا مابوونه وه و نه یانده زانی کام لا بگرن. چونکه هیشتا کار نه گه یشتبووه هه لسه نگانندی قازانج و زه ره ر. له و نیوه شدا دایره ی کشت و کال داوای قه رزی مانگانه ی ده کرد!

له سه ر یه ک ئه وه دیار بوو، به جاری شیوابوو. شتیک که ده بوو له نیو بجی، له نیو چوو بوو. به لام شتیک که ده بوو جیگا که ی بگریته وه ئه وه نه بوو که چاوه روانی لیده کرا. سه رگه ردانی و وه ره زی.

ئه براو له گه ل ئه وه ی قازانج و زه ره ریکی وای نه کردبوو، هه ستی ده کرد په شه با هه لیگرتوو و له بیابانیکي نامودا سه رگه ردانه. نه یده زانی چبکا؟ شیوا و نیگه ران. جارز. خه مبار. بی هیوا. خولک و خووشی گورابوو. روانگه ی وه ک جارن نه بوو. به چاویکی دیکه له ده وره به ری خوی ده روانی. خاک و مال و دایک و برا که ی به چاویکی تر ده دی. شتیک، بارستایه کی گه وره له به ر یه ک پرژ و بلاو بوو بوو و له ته کانی له دوو که ل و ته پوتوزدا بزر بوو بوون. ئه و له توکو تانه نه ده چوونه وه سه ر یه ک. له توکو ته کان به شیک له و بارستایه بوون، به لام ئیتر بارستایی نه مابوو. پرژ و بلاو و پیوار. بی هه ویه. ره نگه هه ر له ته یان هه ویه یه کی تازه یان په یدا کردبی، به لام ئه براو تیننه ده گه یشت. عه باس مابوو، ئه براو مابوو، هاجه ر مابوو، میزگان مابوو، - ره نگه - سلووچیش هه ر مایی؛ ئه وانه ش له ته کانی بنه ماله ی سلووچ بوون؛ به لام هیچکام بنه ماله ی سلووچ نه بوون. هه ر کامه ی بۆ خوی شتیک بوو. خه لکی زه مینج یه ک به یه کیان هه ر ئه و خه لکه ی جارن بوون؛ به لام خه لک، ئیتر خه لک نه بوون. هه موو کیچ که وتبووه که ولیان. ره شایی ریگای شار فی ر بوو بوون. وه رزی ره کان له بزوو تنه وه یه کی تازه دا برده نه وه و دو راندنی خویان ده ئه زموو. هه ر چو نیک بی، زه مینج لیک بلاو ده بوو. ئارام و ئوقره ی تو ز لینیشتوی قه دیم شه ل ژابوو و گی ره و کیشه یه کی تازه دهستی پی کردبوو، له وه ده چوو هه را و قرمو قالیکی تازه بقه ومی.

بہ لآم ئوہوی کہ میرزاحسین پووی کردہ چ شار و مہلبہ ندیک و چ پیشہ یہ کی گرتہ بہر، کہس نازانی، کہس بیرری بوی نہدہ چوو۔

- ہاتووم بؤ ئہحوالپرسی میترگان۔

ئہبراو و ہخو ہاتہوہ۔ لہ سہر جیگای خوی بزوا۔ کورپی سہنہم لہ سہکوی تہندوورہ کہ ہاتہ خواری و چوو بؤ لای درگای و ہتاغہ کہ۔ ئہبراو ئوقرہ لیبراو، ہہستی بہ کوتہ کوتی دلی خوی دہ کرد۔ لہ سہر سہکوی تہندوورہ کہوہ بازیدا۔ خوی گہ یاندہ مرادی سہنہم و ئاتہگی کہواکہی گرت و گوتی:

- منیش بہرہ، مرادا! توخودا منیش بہرہ! دہمبہی؟

کورپی سہنہم ئاتہگی کہواکہی لہ دہستی ئہبراو راپسکاند و گوتی:

- خوت و ہرہ۔ کی ریگای لیگرتووی۔

رانہوہستا لہ کہرکہرؤکی درگاکہ چووہ ژووری۔ و ہتاغہ کہ و ہک گور تاریک بوو۔ کورپی سہنہم لہ بہر درگاکہ دا راوہستا و ویستی نیو ژوورہ کہ ببینی۔ چاو چاوی نہدہدی۔ شہمچہ یہ کی لہ گیرفانی دہرہینا و پرسیی:

- پوورہ میترگان! ئاوا زوو خہوتووی؟! ہا؟ پوورہ میترگان!

- نا!

دہنگہ کہ داکہوت۔ مراد لقہ شہمچہ کہی لیدا و ہہنگاوی ہہلیناوہ، بہر لہوہی بلئیسہی شقارتہ کہ بکوژیتہوہ، تارمایی پوورہ میترگان لہ بہر شوٰقہ کزہ کہ دہلہ رزی۔ میترگان دانیشتبوو۔ شہمچہ کہ کوژاوہ۔ مراد چوو بؤ لای تاقہ کہ و بہ لقہ شہمچہ یہ کی دیکہ، لامپاکہی داگیرساند۔ تہپوتوزی سہد سال لہ شووشہ لامپاکہی نیشتبوو۔ دہتگوت میترگان قہتی ہہلنہ کردووہ۔ کورپی سہنہم شووشہ لامپاکہی سہری و پلئتہ کہی ہہلکیشا۔ و ہتاغہ کہ توزی پوون بؤوہ۔ کورپی سہنہم و ہرسووہرا۔ ئیستا دہبتوانی بہ جوانی میترگان ببینی۔ لہ بن دیوارہ کہ دا دانیشتبوو و ہہر دوو چؤکی ہہلدابوو چہنہی نابووہ سہر و خوی کوشمہلہ کردبوو۔ چہنہی کہوتبووہ نیوان ہہر دوو کلاوہی ئہژنوی۔ نہدہبزوت۔ وشک بووبوو، بیدہنگ۔ دہتگوت ہہزار سالہ ئاوا دانیشتبووہ۔ فرمیسک لہ چاویدا بریقہی دہات۔

{ہہردوو ئہژنوم و چہنہم سی کوچکہن}

لہ بنیدا دہگری سکلی دلہم

لہسہری کا سہری پر کہسہرم

دہکولئی و دہرژئی بہ کول داخ و کولم۔ {

کورپی سہنہم چووہ پیشی۔ لامپاکہشی لہ گہل خوی برد۔ لامپاکہی لہ لایہک دانا و بہرہو پووی پوورہ میترگان دانیششت و چاوی تیبری۔ چاوی ژنہ بہ مؤلہق ویستابوون و سوور دہچوونہوہ۔ دہتگوت پراو بہ چاوی خوی ناکا۔ نیگای ترساو و بیبراو۔ دہمت بہ شیر بسوتی فوو لہ دوش دہکہی۔ ترس۔ دلہخورپہ۔ ہہر ئوہ بہری بہ زمان چہوری مراد گرت و بؤ ماوہیہک مات بوو۔ مات و حہپہسراو۔ تہنانت لہ بیرری چؤوہ بؤ چی ہاتووہ۔ پہشیمانی؟ نا؛ بہ لآم عہزاب و خہم ہیرشیان بؤ برد۔ نہیدہزانی بلئی چی و ئو ہاتنہ ناوہختہی چؤن بؤ میترگان پوون کاتہوہ۔ زمانی گوی نہدہ کرد۔ کیویک لہ بہر دہمیدا قوت بیووہ۔ ئیستا دامابوو ئو کیوہ چؤن لہ بہر پیی خوی لایا۔ ئو قوفلہی زمانی چؤن بکاتہوہ؟ لہ نہکاو شتیک لہ میٹسکیدا چہخماخہی دا:

- ئہبراو، پوورہ... میترگان! ئہبراوم ہیناوہ... گوی پیخوراوہ، پووری! بیہینمہ ژووری؟

میترگان دیسان بیدہنگ بوو۔ گومیکی مہند و قول۔ دہتگوت ناکری بہ قسہ یہک - ئویش کہ متمانہت پیی نہبی - بیشلہ قینی! دہتگوت چلہی گرتووہ میترگان۔ ئو جؤرہی کہ رُوح ریگا نامؤکان دہپیوی۔ دہبیتہ ہہلم۔ شتیک تہمومژاوی و بہسام۔ لہ ژان و دہرد تیدہپہری۔ ہہوران؛ چل شہوہ، دہبیتہ چل ہہزار سال۔ پیر، ئیختیار و بہسالچوو۔ ئوہوش کہ ہہیہ۔ نا ئیتر ئوہی کہ بووہ۔ نہ ئوہی کہ بووہ، ئوہی کہ ہہیہ: زالہ زال۔ زال بووہ۔

چل ہہزار سالان بؤ میترگان۔ بہ لآم کورپی سہنہم چل رؤژہ بوو۔ چؤن کورپہ یہک دہتوانی بییتہ ہاوقسہی پیرہدایکی زہوی؟ نہک ہاوقسہ، ئوہوش نا! چؤن کورپہ یہک دہتوانی خوی لہ چاوی ناباوہری میترگان دہرباز کا؟ پشووسواری۔ کورپی سہنہم ہہستی دہ کرد ہناسہی سوار بووہ۔ بہ ہہر شیوہ یہک بوو دہبوو خوی رزگار کا۔ نیوچاوانی ئارہقہی کردبوو و دہتگوت لاق و

قولی جهره بابیه دراوه. ههستی به مهرگ دهکرد! ئهوه ئیتر چ جوره ژنیکه؟ بووبووو  
چ جوره ژنیکه؟ بهرد بوو؟ گلمتک بوو؟ مهرگ بوو؟

- پووره... میرگان... بیهینم؟ هاتوو به سهر که وشه کانتدا بکهوئ!

کورپی سه نه م ئیتر مهحتلی وهلام نه بوو. میرگان ههر نه ده بوو داوای وهلامی  
لیکهی. بویه ئهوه وتهی رزگار بوون بوو. دهرباز بوونی کورپی سه نه م. به  
عهرزه که وه به ستبوی. ده بوو بیزوی. بزوتنیش به بی قسه ناکرئ. بویه، کورپی  
سه نه م هیچی نه گوت که وهلام بیستی. ته نیا گوتی:

- بیله له و تاریکیه رزگاری که م، به سته زمانه!

دهر په پیه دهرئ، قولی ئه براوی گرت و هینایه ژوورئ:

- وهره، وهره دهی، له روو دامه مینه. شه رمه زاری ناوئ. گوویه کت خوار دووه.

هیچ نییه. خه تایی میشک پری بووه. وهره دهی!

له نیو درگا که دا ئه براو قولی له دهستی مراد دهرکیشا و له بن دیواره که مات ما.  
وهک ئه و کاتهی که مندالیکی وردیله بوو. دهستی خسته گیرفانی و سهری داخست.  
له پوخساریدا، له بن پیستی له شیدا، هه زار حال و ههست و خه م تیکده هالان و  
میرووله یان دهکرد. ئه و ههسته له ژیر پیستی له شیدا بووبووو شتیک که نه تده زانی  
چییه. رهنگه بیزاری و عهشق، په شیمانی و رووه لمال دراوی! ئه وهش هه موو ئه و  
باره نه بوو که پشتی ئه براوی چه ماندبوو. دوو که لیکه خهست ره حه لاهه کهی ئه و  
له خو یه وه وهر پینچا بوو. دوو که لیک که حه جمانی لینه لگرتبوو.

دوو که لیک که ئارا و قارات لینه لده گرئ، بیزارت دهکا. تووشی ته نگزهت دهکا.  
ره حه دهکوشی و وات لیده دهکا چنگ له به روکی خوت گیر کهی و دایقیشینی.

له شه رمه زاریدا ریزه ریزه خه ریک بوو جهستهی ده تاواوه و ههر وا به پیوه  
راوه ستابوو. ته وای ئازای ئه ندای ده فری و کوته کوتی دلای رایده هه ژاند. چه زوی  
هه زار ده ماره کول. چه زوی له سهر چه زوی. ژههر. ئه براو یه کپار چه له شی بووبووو  
ژههر. له ژههر پر ده بی و سات له دوی سات ئه و ژههره پر ده بی و پری دهکا و  
لیوریز ده بی و کفاره دهکا. ئه و ژههره به چاو و هه ناسه و خویندا تیده په پرن و  
دنیا یه ک ژان و ئازار له گه ل خو یان دینن و ده بن. کفاره دهکا ئه و ژههره. هه لده چی.

له پیستی لا مل و نیوچاوان و لاجانگیه وه هه لده قولی: کفاره ی ژه هراوی ره ح!  
ده ماری لامی ده فری، شاده ماریه تی ئه وه یان باله پرژه ی کوتریکی سهر  
هه لپروو چقیندراو؟

- دهی؛ پووره میرگان... هیناومه ته وه! ئه وه... ئاخری... په شیمان... بووه... منداله

قه یناکا پوورئ...

میرگان ههستی به بوونی کورپه کهی کرد. ئه و نه ده دی. به لام ههستی پیده کرد.  
ئه براو راه ستابوو. که له گهت بووه! دهنگیشی ده بی گر بووبی؟ نه یده زانی. میرگان  
نه یده زانی. رهنگه ریش و سمیلیشی هاتبی. ئه و ره ژه - چه ند مانگ له مه و بهر بوو -  
که میرگانی له قوولکه که هینا دهرئ؟ ههر ئه و ره ژه شان و باهو ی ئه براو پیاوانه  
بوو. له شت ساغ بی لاو! به یه ک ته کان دایکی له چاله که دهرکیشا بوو. ده بی بوویته  
پیاو ئه براو. دهی خودا شوکر! چاک بوو میرگان لانی که م یه کیانی به ته مه نی  
بلوغی گه یاندبوو. به لام ئه و دووانه ی دیکه؟

«ملم شکئ! ملت شکئ میرگان!»

ئه گه ر بیتوانیایه ئه و دووانه ی دیکه ش ئاوا گه وره کا، ئیتر خه می نه بوو. به لام  
ئه و دووانه ی دیکه له نیوه ی ری دا فه و تابوون. ههر کام به چه ری ک. میرگان خه می  
ئه وه ی نه بوو له به رچی ئه براو وای لیه اتوو؛ خه می ئه وه ی بوو بوچی ئه و دووانه ی  
دیکه - عه باس و هاجر - ئاویان به سهر هات.

«دایکتان زووخاو هه لینی. »

به لام ئه براو ره سیده بووه. ئیتر بوخوی پیاویکه. ده توانی بر وا. ده توانی کار بکا.  
بی ئه وه ی جارز بی ده توانی کار بکا. ده توانی به سهر ئه و دا، به سهر میرگاندا زال  
بی.

«وهره لاهه که م، وهره!»

نا؛ به لام نا! میرگان نه یده توانی. نه یده توانی. نه ک ئه وه نه توانی پی به جه رگی  
خویدا بنی؛ نا! ئه و به سانای ده ی توانی پی به جه رگی خویدا بنی. به ئاسانی. ده می ک  
بوو ئه و له خزی بوورابوو. «خو» یه کی نه بوو میرگان؛ «خو» یه کی بوو. به لام  
جی گورکینی پینکرا بوو. بووبوو یه کیک. «خو» ی میرگان له «خو» ی منداله کانی جیا

نهده کراوه. میرگان به «بوون» ی ئه وانه وه بوو. بویه نهیده توانی زمانی بگه پئی، له بهر ئه وه نه بوو که له خۆبردوو نه بئ. دهیتوانی. به لām ئه وه نهیده ویست به زمان گێزان، ماله که پر بکا له گریان و شیوهن. ئه گهر زمانی بگه رایه، ئاور هه لدايسا. هه ماری دوو که ل و ئاگر و ژان. شیوهن؛ گریان. گریان، دهنکی گریانته له و خه لوه ته دا چاکتر ده بوو به زایه له. میرگان نهیده ویست له ناخی دل وه به قیته وه و دهنکی شه پوری گه ره ک داگری. دهر فته بۆ گریان زوره. به لām لیتره نا. ئه براو بۆ شین گێری نه هاتوته وه. هاتوته وه بۆ ناشتی. شان و باهوئی پیاوانه ی ئه و نابئ بله رزی. ئه و نابئ بگری! نابئ له گریاندا ئه وق بئ. گریان کاری پیاوان نییه. ئه براوی میرگانیش پیاو بوو:

«کورم قورس و قایمتر به. »

- شتیک بلئ دهی، پووره میرگان!

پووره میرگان هیچی نه گوت.

- تۆ وهره ئه براو! تۆ وهره شتیک بلئ!

ئه براو چاوی له دایکی کرد. دهکرا ئه ویش ته ماشای بکا؟ نا! میرگان له گه ل خۆی و له گه ل ئه براو بوو. به ردیش و شووشه ش بوو میرگان. ئه براو هاته پیشی و له په نا مراد راوهستا. میرگان هه روا دانیشتبوو. ئه براو ده بوو شتیک بلئ. به لām بلئ چی؟ هه روا راوهستابوو.

کورپی سه نه م دیسان وه قسه هات:

- یه کتر ماچ که ن! دنیا ئه وه ناهینی. یه کتر ماچ که ن دهی!

مه چه کی ئه براوی گرت و له سه ر چۆک دانیشاند:

- شه وی جیژنه. ئاشت بنه وه. دهی ئه براو!

ئه براو دهستی له ملی دایکی کرد، روومه تی به روومه تی ره قه لی دایکیه وه نووساند. هه ر وا رایگرت. روومه تیان ده په ری. دلشیان که وتبووه کوته کوت. ئه براو کشاوه و دانیشته.

کورپی سه نه م گوتی:

- باشه، پووره میرگان... باشه... دلته چا بووه؟ لینی ببووره. تۆش ئه براو، ئیتر به شه ر به. ئاخه ئه وه کار بوو ئه و روژه کردت؟! دهی با له وه بگوزهریین! با من کتربیه که وه سه ر نیم. چایی ئاشت بوونه وه که بخۆینه وه. کوا؟ کتربیه که له کوئیه؟... مراد به په له بوو وه جاخه که هه لکا و چای ساز کا. په رینی لیو و روومه تی ئه براو نیشتبووه. کشا دواوه و پالی به دیواره که وه دا. میرگان هه ناسه یه کی هه لکیشا. هه وا تیگشکا. هه رکام به جوولاندنی سه ر و ده ست، یان به روانینیگ، سه هو لی ره شی بیده نگییان شکاند. بیده نگیه که بوو به هه للا. له پیش ئه واندا کورپی سه نه م. ئه و که زمانی پشکوتبوو، ساتیک ده می نه ده سه روت. دهستی خه ریکی چایی لینان بوو ده می قسه ی ده کرد. ته نانه ت قسه ی بی سه ره و به ره ی ده کرد. ناچار بوو نهیده زانی چون سه روبنی قسه کانی ویک بینیته وه. دهیگوت و دهیگوت و دهیگوت. کاتی ههستی ده کرد قسه ی فشه ی له دم دهرچوو، به قسه یه کی دیکه پاساوی ده داوه. ئه وه ش خۆی خراپتر، چه نه وه ری و هه له و یژی دریژتر ده کرده وه. به لām مراد له بهر زمان چه وری ئه وه ی نه ده کرد. یان بیه وئ قسه کانی ره نگدانه وه یه کی تاییه تی بی. ئه و بیرى له و شتانه نه ده کرده وه. ته نیا ویستی مراد له و هه له وه ریبیه ئه وه بوو که ئه و ماله کپ و ماته پر کا له هه را و ژاوه ژاو. په رده بدری و هه موو شتیک وه ک هه وه لی لیبکاته وه. بویه جاروبار بۆ زاخاوی قسه کانی نه قلیکیشی ده گێراوه و ته نانه ت - راست و درۆ - باسی کاروباری غه ربیایه تی خۆی ده کرد و له خۆرا سویر قسه یی ده کرد و به سه ره اتی خۆی ده گێراوه:

... ئیواره یه کی درهنگ وه خته! ئیمه خه ریکین ده ست و چروچاومان ده شوین که بچین به لای شیو ساز کردنه وه. ئاو له بیره که هه لده گو یزین و هه موومان له ده وری بیره که کو ده بینه وه. هه شت که س! له خه لکی کاشانه وه بگره هه تا نه هاوه ند و ئه م ناوچه یی خۆمان. ئیتر خۆر بالا پیاویکی نه مابوو ئاوا بی. شه که ت و ماندوو سه رم وه رسووړاند دیتم پیاویک له دووره وه دئ. زۆر شه که ت هاته به رچاوم. به شه له شه ل ده هات. قوله پیمه ره یه کیشی به ده سته وه بوو. به کورپه کانم گوت ته ماشای بکه ن! سه ریان وه رسووړاند. هه موومان چاومان تیر پیوو. که چاوی به ئیمه که وت هه نگاوه کانی شل کرده وه. دیار بوو برستی لیبراوو. هاته پیشتره وه.

نهمانده ناسی. غه ریبه بوو. هیچکام له ئیمه له دهوربه ری ئه و مه زرایه ی کارمان لیده کرد نه ماندی بوو. ته و او هاته پیشی. دیمان جله کانی له به ریدا شر و په تۆر بووه. جییه کی جله کانی به ساغی نه مابوو. قۆله کانی یه کیان له بندا پچرابوو، یه کیشیان به حال پیوه ی مابوو به بنباخه لیا شور بیوه. دهستی هه تا شانی روت بوو. چ باسک و بازۆله یه کی بوو! ماشه لالا. یه خه ی هه تا سه ر زگی داقلیشابوو. دهستی هه تا نزیک هه نیشکی خویناوی بوون. نیوچاوان و روومه تی بریندار بووبوو. خوین به روومه ت و چه ناگه یه وه قه تماخه ی به ستبوو. سه ر سنگی بریندار بوو. دهلینگیکی پاتۆله که شی هه لقلیشابوو. هه ر ئه و لاقه شی ده شه لی. پیمواین داریک یان پیمه ره یه کیان له لاقی راکیشابی. قسه ی نه ده کرد، ئیمه ش هیچمان نه ده گوت. یه کی له کوره کانی کاشی - ره زاق - یادی به خیر، هاورییه کی باش بوو؛ ده لووی پر له ئاوی بۆ برد. کابرا له سه ر ده لووه که چۆکی دادا. وه کوو وشتریکی تینوو، ده تگوت ده پۆزه ئاوی نه خواردۆته وه! ده می کرد به ئاوه که دا. نزیکه ی سه عاتیگ سه ری له سه تله که دا بوو، کاتی سه ری هه لئینا خۆر ئاوا بووبوو. پیمان وا بوو، دوا ی شتنی ده ست و ده موچاوی شه وئ له لامان ده مینیتته وه و به سه ره اته که یمان بۆ ده گپرتته وه. به لام پیمه ره که ی هه لگرت و به بئ ئه وه ی چاومان لئیکا، وه ریکه وت و له چاوان ون بوو. ئیمه سه رمان سوور مابوو. من ده چم کتربیه که وه سه ر نیم.

- چاییه که سازه، بیهینم؟

ئه براو وه کار که وتبوو. پیاله و ئیستیکانه کانی هینا و رۆیی کتربیه که بینی. میزگان لامپاکه ی برده په نا دیواره که. له دهوری یه ک دانیشن. ئه براو کتربیه که ی له بهر ده می دایکی دانا. میزگان کتربیه که ی هه لگرت و چایی تیکرد. سی پیاله چایی. وهختی ئه وه بوو هه ر کامه یان به دلئیکی بی خه مه وه چایی بخۆنه وه. میزگان په رداخه چاییه که ی بهر دهستی خۆی له گه ل کولۆیه که قه ند هه لگرت، هه ستا و چوو ده ری. له سه ر سه کو ی ته ندووره که، کولۆ قه ند و په رداخه چاییه که ی له بهر دهستی عه باس دانا. گه راوه و له سه ر جیگا که ی خۆی دانیشه ته وه.

ئه براو پیاله چاییه که ی خۆی له بهر ده می دایکی دانا و گوتی:

- به تۆبه ده یخۆینه وه!

کور ی سه نه م پیاله ی چاییه که ی هه لگرت و هه روا که فووی لیده کرد گوتی: - خه می بۆ مه خۆ پوره میزگان! ئه و زه وییه به یارانه شتیکی وا نه بوون. پیاو گیانی ده پوو کا له گه لی و نانئیکی لی ده ست نه ده که وت. چاوی ده ری، وه بزانه هه ر نه تبوه! ئه مجار با بزانی ئه وانه ی چاوی برسییان تیبری بوو چۆنی به ره م لی هه لده گرن! میززا چوار نه مامه پسته ی چه قاندوو و پاشماوه ی پاره که ی هه لگرتوو و هه لاتوو بۆ جیگایه ک که س هه والی لی نییه. مه علوم نییه ئه و پارانه چۆن و له کوئ وه گه ر ده خا! هه روا تاویک له وه پیش گوتم: بوونی ئه و جو ره زه وییانه ده ردی زیاتره؛ به کاری چی دی؟ پیاو بزانی هیچی نییه چاکتره له وه ی به بیانوی شتیکی خۆی بره تینی! خۆت به لای شتیکی بی بایه خه وه به ستییه وه به کاری چی دی؟ پیاو ده بی له پای شتیکی راوه ستی که بایه خه ی بی. من که ریگای کار و ژیا نی خۆم فی ر بووم. چ لیره و چ له هه ر جیگایه کی دیکه! ده چم بۆ تاران، مه شه ه، قووچان، هه ر کوئ بتوانم کاری لئیکه م و نانئیکی لی وه ده ست بینم. خه ریکم به گو یی ئه براویشدا هه لده خوینم له گه لم بی. له وه ده قه رانه چه ندته ده وی ته راکتور و ده زگا و که ره سه ی وا هه یه، هه لراژه وه. رۆژ له گه ل رۆژیش زیاتر ده بی. ئه براویش ئیتر بۆ خۆی شو فیری ده زانی، دهستی له و جو ره کارانه راهاتوو. ئیتر خه می بۆ چییه؟ ده چین و کار ده که یین. له شمان ساغه. شان و باهو ی کارمان هه یه. ئه م ولاته ش له سای ی خودا وه پان و به ری نه. ئیمه ش له سووچیک هه ر جیگامان ده بینته وه. خۆ ری له که س ناگرین؟

میزگان سه ری له هه موو قسه کانی مراد ده رنه ده هینا. به لام له هه مووی تیده گه یشت. له گه ل ئه وه شدا نه یده توانی وه لامی بداته وه. ئه و جو ره ی که کور ی سه نه م له گه ل ئه مرۆ و سه بی نیی خۆی یه کچاو بیوه، ئه و نه یده توانی. زنجیری وه ک عه باس و هاچه ر له قوولا په ی میزگان به سترابوو. ئه و چۆن ده بیتوانی منداله کانی پشت گوئ خا؟ ئه و مندالانه جه رگی بوون. بۆیه هه ر وا بیده نگ بوو. دردۆنگ و بیده نگ. زۆر شت بوون که ده یانتوانی له جیی خۆی هه لیکه نن؛ به لام هیندی شتی دیکه ش بوون که هیشتا خستبوویانه ته نگزه وه. ئه م کیشیه یه له ناخی میزگاندا بوو. نه ک له و کاته وه که کور ی سه نه م سه ری قسه ی کردبووه. به لکوو له و کاته وه که

سلوچ ون بوو بوو. نیوهی گیانی میرگان به هیوای رۆیشتن بوو. به لّام بۆ ده بوو میرگان قسه له شتیک بکا، که متمانهای پیتی نییه؟! دردۆنگ و دلّاولد. بیره بیره. خو ناتوانی درۆ له گه ل خۆی بکا! ده توانی؟ بلّی میرگان جار جار دلّی پیوه نه بی گۆزه که مالی سهردار پر بکا له ئاو و بۆی به ری؟ بۆ! دلّی پیوه بوو. مه گین مرۆف که می ئاوات و حه ز له دلّایه که زۆر به یان له گه ل خۆی ده باته گۆره وه؟ میرگان ئه وهی لئ پرون بوو. که ئه و مه یله شاراره ژنانه یه له گه ل خۆی ده باته قه بره وه؛ مه یلیکی شاراره و پر له بیره بیره. شتیک که تنیا له گلدا ده بیته گل. له گه ل ئه وه شدا مه گین ده کرا حاشای لیبکا؟ نا! هه یه و هه یه و هه یه. مه گین ده کری یادی جوانترین گولیک که له ته وای ماوهی ته مه نتدا پیتدراوه. نه گه رچی به زۆر. له رۆحتدا پاک که یه وه؟ شتیک له ناخدا هه یه. به ته وئ و نه ته وئ هه یه. له تۆدا چاندراره و تۆ له ناخدا هه لنگرتووه. ئه وه له گه ل خۆت بۆ هه موو شوینیک ده به ی. چاک و خراپه که ی له گه ل خۆتدا ده گپری. ده ته وئ له بییری به ری هه وه؛ نه گه ر وزه له و یاده وه رنه گری! چونکه ته نیا تۆ نیی که ده ته وئ خۆت به سه ر ئه ودا سه پینی، نه ویش هه یه. جاری وایه ختیلکه ت ده دا. جاری وایه پیوه ت ده دا. جاری وایه شه رمه زارت ده کا. جاری واشه له گه ل وروژاندنی هه موو ئه وانه له تۆدا قولپ ده دا. تۆ ژنی، نه گه ر میزگانیش بی!

- ئیمه هیچمان نییه ونی بکه ین. ئیمه هیچمان نه بووه که ونی بکه ین، دایه. چیمان بووه؟ چه ند مانگه بییری لیده که مه وه. ئیمه روت له دایک بووین و هینشتاش هه ر پووتین. ئیمه قه ت به رگمان له به ردا نه بووه که پووتمان بکه ن. له و کاره که لک وه رده گرم. ته راکتۆره که ی میرزاحه سه ن شکاوه، چش خراپ بووه؛ خو ئاسمان نه پووخواوه. له شم ساغه و چوار په لم بی عه یبه. هه ر ئه وه شم به سه. نه م جار ه له گه ل کوره کان ده رۆم.

ئه براو ئه وهی گوت و هه ولیدا له رزینی لیوه گۆشتنه کانی دامرکینی.

میرگان چاوی له کوره که ی بریبوو. به ئاشکرا و بی ترس ته ماشای ده کرد. وه ک ئه وهی بیهه وئ له ریشه وه، جاریکی دیکه بیناسی. نه براوی کورپی بناسی و باوه ری پیتکا. به لّام ئه مه، هه ر ئه و نه براوهی جارن بوو؟ ئه مه، کوره که ی ئه و بوو که ئاوا

پته و قسه ی ده کرد؟ ئاوا برنده؟ ئه مه، هه ر ئه وه بوو که له داوینی میرگان که وتبووه خوار؟ ته ر و وشکی کردبووه و به ریوهی هینابوو؟  
«لاوه که م! لاهه که م!»

ته ق و تۆقی دارشه قه که ی عه باس! چاوی به ره و درگا که پی وه رسووران دن. عه باس له به ر درگا که راوه ستا. په رداخه به تاله که ی له په نا دیواره که دانا و گه راوه. ته ق و تۆقی چیوشه قه که ی ورد ورده ته واو بوو.

کورپی سه نه م هه ستا، په رداخه که ی له بن دیواره که هه لگرت و هینای:

- خه می عه باست نه بی پوره میرگان. ده توانی به ری خۆی له ئاو ده رکیشی.

میرگان سه رتا پای چاو و گوی و خه یال بوو:

راسته! ده توانی به ری خۆی له ئاو ده رکیشی؛ ده رکیشی! به لّام ئه وه به دم ئاسانه، به لّام زۆری وه ک عه باس دیتراوه، که پرووکاون، سواون، له پووکانه وه وه تا مردن زۆر دوور و دریژ نه بووه و نییه. عه باس به ری خۆی له ئاو ده رده کیشی، راسته! به لّام چۆن؟ چ کاریکی له ده ست دئ؟ چ که سپیک؟ ده توانی له سه ر چ کاریک ده وام بینی؟ توانایی چ کاریکی هه یه؟ کار! کار! ئه وه ش نه یینی که که هه موو رۆله کانی میرگانی، له هه موو سه رده مه کاندا به پیوه راگرتووه. نه گه رچی کاره که به زۆر و به جه بر بووه، به لّام هه ر چۆنیک بی ده ستیک جوو لاهه ته وه که ده میک بتوانی بجوولیته وه. راسته. عه باس ده توانی به ری خۆی له ئاو ده رکیشی. به لّام چۆن؟ ره نگه عه باس خۆی بزانی!

به په له و به پرتا و هاجر خۆی کرد به ژوو رییدا. به هه لاتن کۆلانی پیوابوو و ده له رزی. شله ژابوو و دهنگی له گه روویدا ده گیرا. چاوانی نه ییتوانی کورپی سه نه م ببینن. زمانی که وتیوه ته ته له:

- دایه! خاله ئه مان هات... من دیتم.

بیته! به میرگان چی؟

- دایه! که ره لایی دووشه ممه جلّه وی که ره که ی خالمی گرت و بردی بۆ مالی

خویان؛ بۆ مالی خویان!

با بیبا! به میرگان چی؟

- له باتی قهرزه کهی، دایه! ده بی که سیک بیته زامنې. هرچی پاراوه و لالاوه به گویي که به لایي دوو شه ممه دا نه چوو؛ دایه!!

میترگان چاوی له کچه کهی بری و بزده کی هاتی، بزده کی ته وسای.

ئه براو له جی خوی بزوت و کوری سهنه م کوخی. هاجر، هستی به بوونی مراد کرد و به هله شه یی له وه تاغه که درپه ری. هر له و ساته دا، کوری سهنه م به ریگا رویشته کهی هاجر دا بوی درکهوت دوو گیانه وله بن لیوییه وه دوو سی جار پرتاندی.

دهنگی جنیو و ترپه ی پی مه ولاننه مان له کولانه که وه هات:

- به گوری بابییه وه، به گوری بابییه وه؛ لینگه ری با مالی من بخوا! وهک چلکی سهگ به حه رامی بی! پی وایه سهه سالی دیکه عومر دهکا! مه گین هه مووی چهنده یی قهر زدارم؟ چهنده؟ ئه وه زورییه زوری! ئه ی زورداری چونه؟ خو شاخ و بالی نییه!

شاقه لی عه با کهی له لاقوقولی هالابوو. یه خه داپچراو و شیواو، مه ولاننه مان خوی به ژووریدا کرد. که گه یشته ژووری زیاتر دهنگی هه لینا. جنیوی ناحه ز. بی ئه وه ی چاو له کهس بکا، چه ن جار به نیو ژووره که دا هه لسوورا. به توورپه یی له بن دیواره که دانیشته. جگه ره کهی له گیرفانی کوله باله کهی درهینا و به دهستی له رزوک ته له شقارته کهی داگیرساند و دوی تاویک باقه یه کی دوو که ل له دم و لووتی دردا:

- دهویتی بی چاو و روو! ئاخری داخی دلی خوی پی رستم. ئاخری. چبکه م، چبکه م؟ کهر و تیره کهی به بارمته گپراوه ته وه. بالی شکاندم! شبریش کاری ئاوا ناکا! نا! نا!

کهس گویي پینه دا. یان گویان لیوو، زمان نه بوو. مه ولاننه مان تفتکی له که به لایي دوو شه ممه کرد - که له وی نه بوو - گوتی:

- ژنی مفتته دهوی؟! وهره! ئه وه دلینگه مت مه گین بدمی له باوه شیا بخه وی.

ههها! بوره پیایوی بی ئابروو!

میترگان ههستا چوووه لای وه جاخه که و دانیشته.

مه ولاننه مان دهستی پیکر ده وه:

- قهینا کا با قینگی بسووتی. بوره کهی نافه ک بر او؟ ئاخری راستییه کهیم پیگوت.

سلوچ! پیگوت که سلوچ زیندوو! سلوچم دوزییه وه. سلوچ نه مردوو. زاواکه مان زیندوو!

میترگان چاوی له براکه ی بری. میترگان دهیزانی درو کردن بو مه ولاننه مان وهک

ئاو خوار دنه وه وایه. به لام بو ده بی مه ولاننه مان ئه و درویه بکا؟ ئه ی ئه گهر سلوچ نه مردوو له کوئییه؟ له کوئی!؟

- له دهقهری شاهروود. له کانی خه لووز کار دهکا!

«دهی دهی... کانی خه لووز؟ کانی خه لووز؟»

میرگان پشتی هه لئینا. بته وی و نه ته وی هه والیک هاتبوو. هه والیک - ئه گهرچی ته مومژاوی - له سلوچ. وزه یه کی له گه لدا بوو. بزووتنیک له دهماردا.  
خوین خویان له دهمارده کانی ده کوتا. دللی نهیده توانی نه که ویتته کوه ته کوت. نه زمی کۆنه ی هه ناسه ی تیکده دا. شه پۆل شه پۆل شیتواوی و شله ژاوی له دللی هه لده ستی.  
ریزه ریزه بیره وه ری ده ژیننه وه. راده پهرن. گیانی تازه. به هاره.

میرگان پشتی هه لئینا یه وه و هه ستا. جاریکی دیکه ده بوو وه ری که وی. باری رابردووی قورس بوو؛ روانگه ی داهاتووش بکیشی ده کرد. مه گین ده بی له شوینیک چه ق بهه ستی؟ مه گین ده کری. تا که نگی و تا چه نده ده توانی وه ک سه گی چاوترسین کراو له نیو کولانه که تدا خۆت مات بکه ی؟ له م دنیا پان و به رینه دا جیگایه کیش بۆ تو هه یه. ریگایه کیش بۆ تو هه یه. خۆ درگای ژیان به قور نه گیراوه!  
به لام میرگان ده بی چبکا؟ هیشتا خۆی نهیده زانی. گیزی زه بریک بوو که خوارده بووی. له گه ل ئه وه شدا ده بوو خۆی کۆ کاته وه. چارشییی له شان و ملی هالاند و له مالی هاته ده ری. عه باس له سه ر جیگایه ی بوو. ئه برارویش به یانی زوو هه ستابوو و رویشتبوو. مه ولئه مانیش - خاکی زه مینج داوینی گرتبوو - له ژووری بوو. ئه و زۆری هه ول دابوو به جوریک له گه ل که ره لایی دووشه ممه پیکی. له کۆلان، ژنه که ی عه لی گه ناو، له بهر به پۆچکه دانیشتبوو و گیرفانی هیله گه که ی عه لی گه ناوی ده دوورییه وه. که چاوی به میرگان کهوت زیاتر سه ری داخست. میرگان له بهر ده می راره ستا. روقیا هه ر وا خه ریکی کاری خۆی بوو. وای ده نواند که نایه وی له گه ل دایکی هاجه ر قسه بکا. میرگان له گه ل ئه وه شدا نه ی توانی به په نایدا تییه ری. له بهر چۆکی روقیادا دانیشت و ئه حوالپرسی کرد:

- چاکم!

بۆ قسه نه ده بوو. میرگان هه ستا. دیار بوو دللی روقیا هه تا هه تابه له گه لی پاک نابیتته وه. به لام میرگان نهیده ویست به چاوپۆشی کردن له روقیا رق و بیزارییه که ی قولتر بکا. ئه گه ر بیتوانی بایه کاریک بۆ ژنی عه لی گه ناو بکا، به گیان و دلله وه ده یکرد. به لام ئه و شووره و په رژینه ی روقیا به دهوری خۆیدا کیشابوو، به هیچ شیه یه ک ریگای به میرگان نه ده دا لئی نزیک بیتته وه. ته نیا بیانووی پیوه ندیی روقیا

به ندی سییه م:

پیاوه که له کوئی؟

له کوئی بووی، پیاوه که؟

له کوئی سلوچ که ناوبانگت زهنگوله ی قافلله یه که له که ویری دووره ده ست و شوهره کاتدا!

له کام ره شه هه وردا خۆت شارده ته وه؛ له چ قوژبنیکدا؟

خۆت له چ عه بایه ک وه ری چاوه؛ کام خاک هه لیلووشیوی؟

چۆن بوویه ئاو و به زه ویدا رۆچووی؛ بۆ ئاوا وه ک با به با چووی؟

سنگی خه یالت هه لئه که ند، چۆن ریگای دهشت و کیوت گرتته بهر ئه ی خانه خوی؟

ناوت! ناوت هاواریکی خنکاوه! ناوت خه ریک بوو له بیر ده چۆوه، به با ده چوو.

ناوی تو سلوچ؛ ئه و زهنگه ژهنگ هیناوه ی قافلله کانی دووره ده ستی شوهره کاته!

تو دوور که وتیییه وه. ون بووی. نه بوون!

ئیسنا شوقی تو ئه ی سلوچ، سه لئه یه کی کزه له دهشتیکی کاکی به کاکی

له میژینه دا. چه نده درهنگ ده رکه وتی!

ناوبانگت ئه ی خانه خوی، هیشتا روناکه! دهنگی بوونت کزه. کز و لیل.

تارماییه ک له نیو دووکه ل و هه تاو و ته مومژدا!

پیاوه که له کوئی؟

له کوئی بووی پیاوه که؟

ده ست و رووم هه ر به ره و لای تو یه و پیم له پیناوی یادگاره کاند!

ژانیکی قه دیمی له بربره ی پشتما ده بریسکینی!

گویت له زیره ی ژان نییه سلوچ... له مۆغره ی پشتما؟



و بنه ماله ی سلوچ عه باس بوو. ئه وهش شتیک نه بوو روقیا ناچار بکا دلای میرگان راگری. هه کاتی پیخوش بویه و نیازی بویه هه لدهستا و دهچوو له گوئی ته ندووره که له گه ل عه باس ده که وته دهرده ل. یه ک دوو قرانی لیوهرده گرت و به شه له شه ل ده هاته دهری و دهچوو به دوای کاری خویدا. کاری به هاموشوی میرگانیش نه بوو. هه ر پیی وا نه بوو دایکی عه باسیشه! میرگانیش کاری به سه ر ئه وه وه نه بوو. قسه ی له گه ل نه ده کرد. ئیستاش میرگان له خوړا هه ولی دها دلای مردووی روقیا وده دست بینته وه. هه ر بویه به بی ئه وه ی قسه یه ک بکا، وهریکه وت. به بی هیچ کار و مه به ستیک میرگان به کولانی زه مینجا دهریشت و تووشی هه ر که س ده بوو سلاو و چاک و خوشی له گه ل ده کرد. له درگای هیندی له مالانی دها و دهچوو ژووری. توزی هه لده ترووشکا و قسه ی ده کرد. پیده که نی و گالته ی ده کرد. له کاروباری مالیدا یارمه تیی دها ن. یان گسکیکی له ماله که دها و ده هاته دهری. ده تگوت ده یه وه ی هه موو کاره ناته واوه کانی خوئی له زه مینج ته واو بکا. هه ر وها ده تگوت ده یه وه ی جاریکی دیکه، هه موو خه لکی ئاوی بیینی. ده کری بلین جوړیک خودا حافیزی. دلای هه لکه ندرا بوو. دردو نگ. له نیوان هیوا و بی هیواییدا.

ده لین: بهر له مردن هیندی که س رووخوش و دلوقان ده بن. یانی میرگان ههستی به نزیک بوونه وه ی مهرگ کردبوو؟ نا! نابی وابی. ئاخر ئه و خو جارانش پووناخوش و تووره نه بوو؛ کی دیویه؟ هه ر چو نیک بوو ئه مرؤ ده یویست هه موو ماله کانی خه لکی خاوین کاته وه. جا که سیک هه قدهستی بداتی یان نه داتی. گوئی لینه بوو. دهسته نگیش جاری وایه ده وله مه نده. دهستی به سترایش جاری وایه دلای ئاوه لایه.

- ئه وه چیده که ی حاجی سالم؟

- ئه و نافه کی پاتوله م دهورمه وه خوشکی. دمه وه ی بچم بو لای مه کینه که؛ ده لین ئه مرؤ خه بهر و باسیک هه یه له وئی! ئه و دهرزیبه ش به ده ستمه وه ده له رزی.

چاویشم چاک نابینی. خه ریکم سه ره و شوړ به ره و گوړ ده بم پوره میرگان!

- بیده به من بو ت بدوورمه وه.

له بهر به روچکه که دانیشته و پاتول و دهرزی و دزوه که ی له حاجی سالم وهرگرت. حاجی سالم شاقه لی عه باکه ی له خوئی پینجا و جیگا جیگا گیانه رووته که ی به دهره وه بوو.

باشه! ئه وه بو میرگان چیه؟! له چاو ترووکانیکا دووریبه وه و دایه وه دست حاجی سالم و هه ستا. موسلیم له و لای که لاهه که وه به ته پاله ی گه وره که کایه ی ده کرد. حاجی سالم به شینه یی دهرزیبه که ی له گوچکه ی عه باکه ی هه لچه قاند؛ پاشان هه ستا و پشتی کرده میرگان و پاتوله که ی له پی کرده وه. خه ریکی به ستنه وه ی دوخینه که ی بوو دیتی میرگان دهره و:

- خودا تومان لینه ستینی میرگان! ئه و ماله ی پاره که بو ت سپی کردوومه وه

هیشتا وه ک تیخوله هیلکه بریقه ی دی!

میرگان له که لاهه که هاته دهری.

- بو کوئی ده چی پوره میرگان؟

- هه ر وا ده گه ریم به نیو دیدا برا گیان!

- ئه مسال له و کاته وه دایکی منداله کان مردووه و لیفه و دوشه که کانمان

هه لنه خستوه، ئه سپی تیداون. خیرت ده گاتی ئه و ئه سپیانه مان بو بدوزه. من خوم

ده چم بو سه ر په مپه ئاوه که. ده لین ئه مرؤ دایره ی دارایی له شاره وه دین.

- باشه، به سه ر چاو، ده چم.

میرگان پشتی نینوخه کانی که به خوینی ئه سپی شین هه لگه رابوو، به عه رزه که دا

ساوی، دهستی شوړد و له ماله که چوو دهری.

- لیره په نچکی نان هه یه بیخوین پوره میرگان!

- نوشی گیانتان بی زبیده گیان. هیشتا زوری ماوه بو نیوهرؤ. کارم هه یه.

میرگان گه یشته کولان.

دایکی حه لیمه. وه دوای کچه که ی که وتبوو، هه لیده بری و جنیوی پیده دا. حه لیمه

هه ر دوو دهستی به سه ریبه وه گرتبوو و ده یقیژاند و هه لده هات.

- بو م بگره میرگان! بیگره ئه و سه لیته یه.

کچه له باوه شی میرگاندا بوو:

- مه گری دایکه کهم! مه گری!

دایکی حه لیمه کچه ی له چنگ میزگان دهر کیشا:

- بۆته قه حبه کچه تیوه! دیتووته! ده سالی ته مه نه سه روقژی ده لئی شو ره کاته.

چوار رۆژی دیکه ده چی به بووکی، که چی شه و رۆژ سه ری هه لده کړینی، ده لئی چنگنه تپیداوه. باوکه خویر پیه که شی هه ر ده لئی شه و سه لیته ی له داوینی من نه خستووه. هه ر پیتی وای نییه خو ی تووه که ی چه قاندووه! شه و رۆژ خه ریکی شه و مه کینه یه. دیسان به یانی زوو پیمه ره ی ناو ته سه ر شانی و رۆیشتووه بۆ سه ر مه کینه که!

- ئیستا ده ته وئ چی لیبکه ی خوشکی؟

- ده مه وئ سه ری له زفت بگرم. هه تا سه روقژیم توژی بۆ هه لپاچی دیم کرد.

وه ره ده ست و لاقیم بۆ بگره. وه ره بۆم بگره ده نا ده ترسم شه و هه نده به مشت و چه پۆک پتیداوه، بیکوژم!

ده نگی گریانی حه لیمه هیشتا له گوئی میزگاندا دهر زینگاوه.

- هوی... میزگان! مال ناوهدان بۆ و سه رت داخستووه و ملی ریت گرتووه؟!

وه ره دوو نانم له گه ل پپوه ده. منداله کهم هینده گریا شین و ره ش هه لگه را!

میزگان له بهر ته ندووره که دانیشته. له چکه که ی به بهر ده موچاویدا هه لدا و له نان نیشته.

هه تا ژنه منداله که ی له بیشکه نا و خه واندی، نان کردن ته واو بوو.

- وه ره! وه ره شه نان به ره بۆ نیوه رۆی منداله کانت!

- باشه، باشه، ده بیه م. خودا به زیادی بکا.

میزگان به نانه وه گه یشته کولان.

سه ردار دوو گۆزه ی به ده سه ته وه بوو، ده چوو بۆ ناو!

- خو ت ده چی بۆ ناو؟

- له خو م زیاتر کیم هه یه؟

- بیانده به من!

- که وایه بیانیه ته وه بۆ مالی!

- ده یانه نیمه وه. خو گۆزه کانی تو نابه م بۆ مالی خو مان!

میزگان گۆزه ناوهدانی له بهر دالانه که ی مالی سه ردار له شانی داگرت. سه ردار له سه ر سه کوی به ره هیوانه که دانیشتبوو. میزگان گۆزه کانی له بن دیواره که دانا و نانه که ی له ده ستی سه ردار وه رگرت:

- هی ئاوام ته ماشا مه که، چاوت له بن دا دهر دینم!

- چاوکه! توژی راوه سه ته کارم پیته؟

- من کارم به تو نییه!

میزگان گه یشته قه بران. لای ته راکتوره که. په نا شه براو. نانه که ی له سه ر پانی شه براو دانا:

- تو هه ر لیره دانیشتووی؟ لیره چه ده که ی؟

- ده لیم ره نکه شو فیری گونبه دی ماتوره که ی بینیته وه!

- شه گه ر بیویستایه بیه نیته وه، تا ئیستا هینا بوویه وه!

- چووزانم! چووزانم! تیناگه م. خه لک پۆل پۆل ده چن بۆ لای په مپه که! نیو سه عات له مه وه بهر سه یاره یه کی جیبیش له شاره وه هات و رۆیشته سه ری. پیموا شه ویش چوو بۆ لای مه کینه که. کار کوتایه. شه وانه ی به شیان به په مپه که وه یه شکایه تیان به جیه ک گه یاندووه پیموایه. کیشه ی لئ په یدا نه بی چاکه.

- میرزاحه سه نیش له وئییه؟

- میرزاحه سه نی چی؟ که س نازانی له کوئییه!

- که وایه خو ی شار دۆته وه!

- مرادیش که هه تا دوینی له شار بووه و کاروانسه راکه یان رووخاندووه میرزاحه سه نی له وه دورو به رانه نه دیوه. ده لئ ته نیا براکانی له سه ر کاره که بوون. که س نازانی له کوئییه. شه ریکه کانی میرزاش تیداماون. پشتیان له عه رز دراوه و لنگه وتلوور که وتوون. شو فیری گونبه دیش که سه ری له و کارانه دهر ده چوو، شه وه ناو رۆیی! برا گه وره که ی میرزاش چونکه هه قه که یان نه داوه تی په مپه که ی به جیه یشتووه و هاتو ته وه. ئیستا که ره لای دووشه ممه له سه ر په مپه که یه. که ره لای هه ر به چه پۆک به سه ری خو ی و په مپه که دا ده دا! سالار عه بدوللاش

وهك سهگى پى سووتاو به ملاو ئه ولادا هه لى. بهر ئه و دايره و شتهى تهخت كردهو! ئىستا پىموا ئه و بوو له نيو پاشى جيبه كه دا بوو. چو بوو به دواى مه مورا. ئه مرق له وى كيشه و هه للا ساز نه بى باشه!

- ئىستا تو ده ته وى تا كه نكى لاي ئه م كوما ئاسنينه دانيشى؟

- جارى ئه و دانيشتووم، بزنام ده بى به چى!

ميرگان نانه كهى دوو له ت كرد، نيوهى بو خوى، نيوهى بو ئه براو.

- ئه و خاله ئه مان نيه له و سه ره وه دى؟

- با! ئهى ئه و بو وا هه لى؟ كى وه سه رى كه وتوو؟!

ههنگاو نانى مه ولانئهمان هينده توند بوو، شاقه لى كه واشورده كهى ده شه كاوه و ده تگوت هه لوا ده كا. بى ئه وهى له لاي خوشكى راوه ستى، له جوگه وشكه كه بازىدا ئه مبه ر، به سه ر قه بريكا بازىدا و به هه ناسه بركيوه گوتى:

- وشتره كهى سه ردار! ئاروانه پيره كهى سه ردار كه وتوته بیره وه... كه وتوته نيو

بیره گه وهى كاريزه كه وه! به ريانى ئاوى كاريزه كهى گرتوو. شتيك بوو!... ده چم

خه به رى بو ده به م... رهنگه به ئانقه ست خستى تيانه ناو بیره كه وه!

- رهنگه به قه ستى تيان خستى!

ئه براو پارووه كهى به نيوه جاوراوى قوتدا، گوتى:

- كارى زه بيه وللايه! ده يه وى كه م ئاوى كاريزه كه بخاته ئه ستوى وشتره كهى

سه ردار! ههى نه حله ت له شيرت!

مه ولانئهمان و سه ردار له زه مينج هاتنه ده رى:

- كار كارى زه بيه وللايه. وهك پوژ ليم روونه، سه ردار! پيلانه كه شى ئه و كه ربه لايى دووشه ممه ي پيره سه گه كيشاويه تى. تو چاو له و گيليه تيبه ي مه كه، وهك ريوى وايه!

سه ردار په ياغىكى به كى قه بره كه دا كيشا و به توندى ههنگاوى هه ليناوه، بو

ئه وهى به مه ولانئهمان بگاته وه. له گه ل ئه وه شدا به مه ولانئهمان نه ده گه يشته وه،

مه ولانئهمان ئاوپى ده داوه و قسه ي ده كرد:

- ئه وه مانگىك زياتره ئه و گويد ريژه پيره ي منى داكردوو. دايم به به ريدا هه لده خوينم. ده چمه بهر كادينه كهى. به يانى تا نيوه پو و نيوه پو تا ئىوارى، قسه ي بو ده كم؛ بو نققه ده كا؟ زمانى ده گه رى؟ ته نيا سه رى ده له قينى، وهك كه رىك كه چاو له نالبه نده كهى بكا؟ ته ماشاى من ده كا! ئه و گويد ريژه به سه ته زمانه ي منيش له و سه رى ته ويله كه له سه ر ئاخورى خالى به سه تراوه ته وه و گوچكه ي داته پيوه! خاوه ن ناسه ئه و كه ره به سه ته زمانه ي من. بو يه چاوم لیده كا. منيش چاو له و ده كه م و هه ناسه هه لده كيشم. چبكه م؟! شمى دلره ق. ياخوا ئه و كه ربه لايه ي چووه له بن چنگى دا. مشتى كا ناكاته بهر ئه و كه ره به سه ته زمانه. چش له پيال هيه ك جو! كه رىك كه ئىواره و ئىواره نيو مهنى جو ده خوارد، ئىستا خه رىكه له برس ده توپى! تيره كه شى راخستوو و له سه رى دانيشتوو!

له گورستانه كه تپه رين و گه يشته لاي ته راكتوره كه. ئه براو چاوى ليكردن و سه رى راوه شاندا. ميرگان وه دوايان كه وت. ئه براو سه رى بو لاي دايقى سووراند:

- تو بو كوچ ده چى؟!

- ده چم بزنام چبووه!

- هه ر شتى بى به تو چى! ئاخىر تو سه رى پيوازى يان قونچكى پيواز؟

ميرگان به دواى سه ردار و مه ولانئهماندا سه رى پيوه نا.

مه ولانئهمان هه روا قسه ي ده كرد:

... ئه م پوژانه ي دواى ئىتر نه يده هيشت بچمه ژوورى. بوو كه كهى، ژنى سالار

عه بدوللا درگاى لینه ده كردمه وه. منيش دوينى ئىوارى هه واى بيبان له سه رى دام.

له دل خووما گوتم ده چمه بيبان و توژى باى بالى خووم ده دم. هاوارىك ده كه م.

ده قيزينم. ئىستا كه هيج كه س ناگاته فريام سه رم ده كه م به نيو بيريكا و هاوار

ده كه م: ئه سكه نده ر شاخى هه يه! له و خه يالانه دا بووم كه گه يشتمه لاي ريزه بیره كه.

بيت وايه چيم دى؟! هه! كه ربه لايى دووشه ممه م دى له سه ر بیره گه وه كه

دانيشتوو و پرته ي دى! گوتم: سلاو پيره پياو! له پر داچله كى! هه ستا و له بیره كه

دوور كه وته وه. چاوىكى له من و چاوىكى له وشتره كانى تو كرد. وشتره وانه كه ت

كوړه كهى سادقه شهل له و لاتره وه له سه ر ته پولكىك خه وى ليكه وتبوو. پيره پياو

نیهیشت من قسه بکهم. له پر له دهمی دهرپه ری که: له و کاته وه بۆ خاوین کردنه وه سهری ئه و بیره یان لابر دووه، له وانه یه زور مه ترسی له گو پیدای بی. دیوته! وشتره کانی سهرداریش له م دوربه ره ده له وه پین! من هیچم نه گوت. گوتم با بزنام ده لی چی! نهیهینا و نه ییرد گوتی: پیره ئاروانه که ی سهردار چاویکی کویر بووه. له وانه بکه ویتته ئه و بیره وه!

دیسان هیچم نه گوت. ئه و گوتی: سهرداریش ئه قلی له چۆکی دایه. ده دوازه وشتری کردۆته بهر مندالیکی ده دوازه سالان، کورکه ی سادقه شه!

پاشان که دیتی من زور سهیر چاوی لیده که م به ره و خوارئ سهری پیوه نا. منیش وه دوا ی که وتم. دیتم زورم لی ده ترسی. خوی لا دها. منیش که دیتم ترسی پینیشتووه، ده نگم نه کرد. ئیتر خه ریک بوو هه و تاریک ده بوو. له ترسانا زمانی نهرم بوو و قه ولی پیدام که و تیره که م بداته وه. هه ر له و کاته دا بوو دیتم زه بیحو لا به په نا ئیمه دا سهر که وت. که ربه لایی دووشه ممه که وانه ی کرد بۆ لای برازا که ی. من له وئ راوه ستام، دیتم به گو یی یه کتردا ده چرپینن. له پر زه بیحو لا به ره و سهری رۆیی. به لام من چوو زانم چییان له ژیر سهر دایه؟ من له گه ل که ربه لایی دووشه ممه کیشم بوو. پیمو ابوو پیره پیاو خه ریکه دلی نهرم ده بی. له وه خافل بووم ئه و ده یه وه ی فریوم بدا. که گه یشتینه وه نیو دی. من به و شه وه هاتم بۆ بهر درگا که تان و هه والت پییدم. به لام له مال نه بووی. هه ر له وئ راوه ستام. هه تا دره نگان. هه تا ئه وه ی کورپی سادقه شه ل وشتره کانی هیناوه بۆ نیو دی. به لام یه کیان دیار نه بوو. پیره ئاروانه. به سته زمانه نه ییده زانی. پینی وابوو پیره ئاروانه به ره و بیابان سهری پیوه ناوه و رۆیشتووه. هینده گریابوو چاوی ده تگوت تلی خوینته. شه وئ هه ر لیره ماوه. هه والی تو م لی پرسی. گوتی چووی بۆ شار. به یانی زو و هاتم بۆ یاریده ی و وشتره کانمان دهر کرد. دیسان من گه رامه وه و له مالی دانیشتم. خور هه لات به لام تو هه ر دیار نه بووی. دلله دوا بووم. ری بیابانم گرت هه ر تا کوو بزنام چیبوو هه؟! که چووم دیتم خه لک له ده وری بیره که کو بوونه ته وه، ئیتر رانه وه ستام. پیم پیوه نا و هه لاتم. ئه گه ر لیره نه بوایه ی ده هاتم بۆ شار. یه ک وچان هه لده هاتم و ده هاتم بۆ شار هه والت بده می. له دوینی شه وه وه ئاوی

کاریزه که وشکی کردووه. وهره! وهره بروانه! خه لکی هه ر به وه دا زانیان که ده بی ئاروانه که که وتبیتته نیو بیره گه وره وه! دیوته! وهره تو! خه لک به وه دا زانیان ده بی ئاروانه که ت که وتبیتته نیو بیره گه وره وه! دیوته ئاوی کاریزه که چۆره ی لیبراوه! کاریزه که کویر بۆته وه!

مه و لائه مان، سهردار ی برده سه ر جوگه له که. سهردار چاوی له بنی ته ری جوگه له که کرد. ته نیا چۆری ئاوی باریک. به قه د میزه وشتریک، له ته ختی بنی جوگه له که دا ماریله ی ده کرد. سهردار نووکی داره که ی کرد به ئاوی نیوه گیاندا. زه بری داره که وه ک جیگای خرکه به ردیک قورکه ی قوول کرد.

میرگان هه تا گه یشتی، هه ر دوو پیاوه که وه ریکه وتبوون و شان به شانی یه کتر ده رۆیشتن.

0

له سه ر چاوانه ی کاریزه که پۆلیک پیاو کۆملیکه یان به سستبوو. وه ک کو ری شین گیزی. زور به یان ئه و خه لکه ره شو روو ته بوون که به شیکی که میان به ئاوی کاریزه که وه بوو. حه سه ن یا وه ری ئه وه ی که له هه مووان زیاتر خوی به که وچک به ده ست ده زانی و شکایه تی له مه کینه داره کان کردبوو، له گه لیان نه بوو. ئه و ده بی له گه ل مه ئمووره کان له سه ر په مپه ئاوه که بی.

له گه ل گه یشتنی سهردار پیاوه کان هه ستان و ده وریان دا. قه نبه ر شادیخ، باوکی حه لیمه، پیمه ره که ی له بهر دهمی سهردارد چه قاند و گوتی:

- له لای خودا و پیغه مبه ر مشکو لۆزمه ی ئه گه ر شایه دی نه ده ی بهر له تیکه وتنی وشتره که ت له و بیره ئاوی که ریزه که که م نه بوو بۆوه.

حه مدیلا که نعان، پیاویکی قوله بنه و توورپه یه، شانی سهردار ی گرت و گوتی:  
- حه رامزاده ن ئه وانه سهردار! ئه مرۆ ئیمه به هه زار به ده بختی چووین مه ئموورمان هیناوه، راست له مرۆدا ئاوا بهر ئاوی کاریزه که ده گرن! ئه و وشتره به سته زمانه ی تو یان خستۆته بیره گه وره وه بۆ ئه وه ی ئاوی کاریزه که وشک بکه ن و به مه ئمووره کانی بسه لمینن که ئاوی کاریزه که مه کینه هه لینه چۆراندوو!

مه لای زه مینج که له وئ راوه ستابوو گوتی:

- ناخر زہمانہ! دنیا ناخر بوونہ!

عہلی یاوہر بی ئہوہی چاو له کہس بکا یان له گہل کہ سینکی بی گوتی:

- ئہو دہشتہ له توونیانا قہلشت قہلشت بووہ! ئہو دہغل و دان و زہرعاتہ دوو

پوژی دیکہ ئاوی پی نہگا دہسووتی و ہیچی نامیتی!

مہولائہمان و سہردار باریکہ پئی کاریزہ کہ یان گرتبووہ بہر و دہرؤیشتن.

خہ لکہ کہش بہ دوایاندا و ہر پیکہ وتبوون. قہنہر شادیخ پیمہ رہ کہی لہ سہر شانی

دانابوو و له گہل خہ لکہ کہ دہرؤیشت و له پہستا دووپاتی دہ کردہوہ:

- له لای خودا و پیغہ مہر مشکولوزمہی سہردار! مشکولوزمہی ئہ گہر شایہدی

نہدہی کہ بہر له تیکہ وتنی و شترہ کہت ئاوی ئہو کاریزہ کہم نہ بوو بووہ!

حہمدیللا ہەر وا جنیوی دہدا:

- زولن ئہوانہ، زول! حہرام زادہن!

کورپی سہنہم ہات بہرہو پیلی سہردار و مہولائہمان:

- ہاتوون سہردار! زہبیحوللا مہئمورہکانی ہیناوتہ سہر بیرہ گہورہ. خہریکہ

پییان دہلی کہم بوونہوہی ئاوہ کہ خہتای چییہ! کوپخاش کاغہ زیکی نووسیوہ و

خہریکہ شایہد کو دہکاتہوہ و پییان تہ پیل دہکا. کوپخاش لہوییہ. پیموایہ لایہنی

ئہوانی گرتووہ.

مہولائہمان گوتی:

- ناخر ئہو دہویتہ خوشی لہو کاریزہدا بہشی ہہیہ!

کورپی سہنہم گوتی:

- ئہو کورہ بہستہ زمانہی سادقہ شہلش لہگوئ بیرہ کہ دانیشتووہ و دہگری!

لہسہر سنگی تہ پؤلکہ کہ، بہ دہوری بیرہ گہورہدا تاقمیک راوہستابوون. شہقلی

تہ گہری ماشینہ جیبہ کہ عہرزہ کہی برگہ برکہ کردبوو. شوگیری ماشینہ کہ، لاویکی

بہخوہ بوو. مووی سہری رہش و لوول بوو. دوور لہ بیرہ کہ بہ تہنیا پالی بہ

گیلگیری ماشینہ کہوہ دابوو. دوو ئاژان بہ دہوری خہ لکہ کہدا ہلدہ سوورپان. سی

پیایوی غہوارہ، مہئموروی دارایی و کشت وکال، دوور لہ پیاوہکان راوہستابوون و

قسہیان دہکرد. سالار عہدوللا لہ نزیک مہئمورہکان گوئی ہلخستبوو. کورہ کہی

سادقہ شہل لہسہر بہردیک دانیشتبوو و ہەر دوو دہستی بہ بہر چاویہوہ گرتبوو.

زہبیحوللا ہہراسان و بی ئوقرہ بہملاو ئہولادا ہلدہخولا.

کوپخا نہورؤز لہ پشت سہری مہئمورہکان بہرگہ یہکی بہ دہستہوہ گرتبوو و

راوہستابوو. حاجی سالم و موسلیم بہ نیو خہ لکہ کہدا دہگہران. عہلی گہناو لہ

لایہک دانیشتبوو و جگہرہی دہکیشا. وردہ شہریکہکانی مہکینہ، لہ دہوری یہک

راوہستابوون و وایان دہنواند کہ لہ شہریکہ گہورہکان بیخہمتر نین.

کورپی سہنہم پوی بؤ لای ئاژانہکان و سہرداری نیشان دان.

سہردار درپی بہ کورہ کہدا و چوو بؤ گوئی بیرہ کہ و سہری بہسہر زارکی

تاریکی بیرہ کہدا گرت. گوئی لہ لرخہ و نالہی ناروانہ بوو. لہسہر لیواری بیرہ کہ

چوکی دادا و ہەر دوو دہستی چہقاند و سہری کرد بہ نیو بیرہ کہدا و نالاندی:

- و شترہ بہستہ زمانہ کہم! و شترہ بہستہ زمانہ کہم!

سہردار سہری لہ بیرہ کہ ہینا دہری، چاوہ گہورہکانی فرمیسیکیان تیزابوو.

چاویکی لہ دہوروبہری خوئی کرد. زہبیحوللا بہرہو پرووی راوہستابوو و چاوی

ترووکہ ترووکی بوو. سہردار ہستا و چووہ دواوہ. دہوریکی خہ لکہ کہی لیندا و

چوو بؤ لای زہبیحوللا. زہبیحوللا بہر لہوہی بتوانی خو بخاتہ نیو خہ لکہ کہوہ،

سینگی بہ سینگی سہردارہوہ بوو. میزگان قیزاندی و سہردار دارہ کہی ہلیناوہ.

زہبیحوللا و ہرسوورا و ہللات. ئہو چاکتر. دہشتیکی پان و بہرین. سہردار ہہرای

کردی. زہبیحوللا بہ دہستی خالی ہلدہہات. لاوتر بوو. ئہژنوی بہہیزتر بوو.

سہرداریش شہکہتی ری بوو. بہلام لاقی سارہوان خاراوی ریگایہ. بہ دوو

قہلہمباز، بہر لہوہی خہ لکہ کہ بیگہنی، گہیشتہ سہری. چاری نہما، زہبیح دہستی دا

خرکہ بہردیک. بہلام بوی ہلنہگیرا. یہکہم زہبری دار وہ قولاپہی کہوت و درا بہ

عہرزدا و بہ ہەر دوو دہستی لاقی خوئی گرت. بہرچاوی تاریک بوو و ئیتر چاوی

ہیچ کوئی نہدی. جاری ہوہل کہ زہبری کاریت و ہشاندا کار تہواوہ. بویہ زہبری

داری سہردار بہر لہوہی خہ لکہ کہ بگہنی و لہ کوئل زہبیحی بکہنہوہ، ئیتر ژانیکی

ئہوتوی بہ لہش و یہسقانی زہبیحوللا نہدہگہ یاند.

ئاژانه کان سهرداریان له دهست خه لکه که دهرهینا و میرگان له پشت سهری زه بیحوڵا دانیشته. سهردار که گه یشته لای ماشینه جیبه که خوی داره که فپیدا و سوار بوو. ئاژانیک له لای ماوه و یهکی دیکه یان هات زه بیحوڵلاش ببا. چهن پیاو زه بیحوڵلایان هه لگرت و خستیانه نیو ماشینه که وه. ئاژانیک له نیوانیاندا دانیشته. سهردار خوین بهری چاوی گرتبوو، زه بیحیش وهک هومایی سپی هه لکه رابوو:

- له من بۆ دهدهی براله؟

- بۆ وشتره کهت خستوته نیو ئه و بیره وه؟!

- من؟! من؟! نا! نا! من نا! من هاتبووم سهری بیره که داپۆشمه وه، وهی... وهی... مردم! بمگه یهنه جیگایه ک!

سهردار ویستی له ماشینه که دابه زئ، به لام تفهنگی ئاژانیک به سنگیه وه نووسا: دانیشه دیوه زمه!

مه ئمووری داراییش سوار بوون و ماشین وه ریکه وت.

زه بیح وهک نیوه مردوو گوتی:

- چییه ئه رباب گیان؟ چی بووه؟

مه ئمووری دارایی گوتی:

- ده بی جیگای په مپه که بگورن!

- چی؟!

وشتره کانی سهردار به دهشته که دا بلاو بوو بوونه وه و دهیتوانی تاقولوقیان دوور و نزیک له ده ریجهی ماشینه که وه ببینی. له سههر به نداوی په مپه که وشتره جووت دووگه کهی سهردار ئاوی ده خوارده وه و که ره به لای دوو شه ممه له په نای ملی وشتره که دا چاوی له ئاو خوارده وه کهی ده کرد. ماشینه که له لای په مپه که راوه ستا و یه کئ له مه ئمووره کان له گه ل ئاژانیک دابه زئ، خوی کرد به ماتورخانه که دا و کوژانندییه وه. دواوی تاویک له بهر چاوی به مؤله ق ویستاو و قه لافه تی چه په سراوی که ره به لای دوو شه ممه هاتنه وه بۆ لای ماشینه که و سوار بوونه وه:

- لاک و مؤرم کرد!

که ره به لای دوو شه ممه چهن ههنگاو به دواوی ماشینه که دا هات و له نیو ته پوتوزدا ون بوو.

وشتره جووت دووگه کهی سهردار ده می له ئاوه که کرد بووه و ته ماشای ده کرد.

که ره به لای دوو شه ممه چوو بۆ لای وشتره که و له سههر به نداوه که دانیشته:

«په کوو له من به لای ناخیرم پیمو ابوو په مپه وانم! چه یفی، چه یف بۆ ئه و ئاوه روونا که؛ مخابن! خودا دایناوه بۆ وسل و تارات. نازانم بۆ دایانخست؟ خه ریک بوو

له چنگ ئه و ئه مباره بۆگه نه رزگارم ده بوو. تف! تف! تف له شهرم و حیاتان»

- ههسته باوه ههسته! نانه که مان چوو.

سالار عه بدوللا بووله پینش خه لکه که وه، ئه و خه لکه ی به شیان به په مپه که وه بوو،

گه یشتنه سههر به نداوه که:

- ههسته باوه! مال ویران بووین!

که ره به لای دوو شه ممه چاویکی له کوره کهی کرد. ئه گه ر شتیک بیی به ناوی

گریانی بی فرمی سک؛ ده کړی بلتین سالار عه بدوللا ده گریا:

- دیتووتن! ده یانه وهی بچن گوریس بینن وشتره که دهرهیننه وه. دوو که یشیان

چوون به شوین که ریزکه ندا. ئه وان بر دیانه وه باوه! دیتووتن؟!

که ره به لای دوو شه ممه هه ستا و دهستی کرده نیسی چاوی و روانیی. به

راسته پئی کاریزه کاندای چهن پیاو به ره و زه مینج داده گه ران. پیمه ره یان له سههر

نه ره ی شانیان دانا بوو و ده رۆیشتن. پۆلیکیش ده هاتن. به پرژ و بلاوی ده هاتن.

شه ریکه په مپه کان بوون، وهک وشتره کانی سهردار، له نیوان مه کینه و بیره گه وردها

بلاو بوو بوونه وه. که ره به لای دوو شه ممه دهستی له سههر نیو چاوانی لابرد و گوتی:

- نا! ئه وانیش نه یانبرده وه. ناتوانن به هیچ شیوه یه که ئه و وشتره دهرهیننه وه.

ناتوانن، به هیچ شیوه یه که! زه بیحوڵلاشیان برد بۆ شاری؟!

- به شهل وگوتی بر دیان. برۆ لیقه کۆنه کهت هه لگه ره با برۆینه وه بۆ مالی.

- نا! نا! من هه ر لیتره ده بم. نا! من لیتره ده بم، نایه م!

که ره به لای دوو شه ممه ئه وهی گوت و بهر له وهی پیاوان بگه نه سههر به نداوه که

خوی کرد به ماتورخانه که دا و درگا که ی له سههر خوی داخست.

«من لیږه ده‌بم. من هر لیږه ده‌بم. بيم بؤ نیو دئ بليم چی؟ خو کارم نییه!»  
 خه‌لکه‌که یه‌ک یه‌ک و دوو دوو گه‌یشتنی و له‌سه‌ر به‌نداوه‌که دانیشتن. وه‌ک  
 نه‌وه‌ی بؤ کوږی پرسه دانیشن. ئاوی راوه‌ستاوی به‌نداوه‌که شه‌به‌قی له چاویان  
 دده‌ا.

له نیوانیاندا مه‌ولائه‌مان و کوږی سه‌نه‌م و میږگان و حاجی سالم و موسلیم  
 راوه‌ستاوون. موسلیم چوو بؤ بن دیواری ماتوږخانه‌که، جله‌کانی داکه‌ند و  
 پروت‌وقوت هات بؤ لای به‌نداوه‌که و خوئی خسته نیو ئاوه‌که‌وه.

حاجی سالم رووی کرده خه‌لکه‌که و گوتی:

- دیتووتانه ئو حه‌یوانه؟!

میږگان که رووی وه‌رگیږابوو، به‌ره‌و زه‌مینج گه‌راوه. مراد و مه‌ولائه‌مانیش به  
 دوایدا رویشتن. زمان، لال و چاو، کویر بوون.

ئه‌براو له لای ته‌پراکتوره‌که خه‌وی لیکه‌وتبوو. میږگان دلئ نه‌هات خه‌به‌ری  
 بکاته‌وه. کوږی سه‌نه‌م له ژیر سیبهری ته‌پراکتوره‌که دانیشتن. مه‌ولائه‌مان و میږگان  
 وه‌نیو قه‌بره‌کان که‌وتن. میږگان چاویکی له براهی کرد. مه‌ولائه‌مان خیرا سه‌ری  
 وه‌رسووږاند و رووی کرد به‌و لاره. میږگان لئی پرسیی:

- کاری تو نه‌بوو؟

- چی؟ چی کاری من؟!

- تو دویشه‌و هه‌تا نیوه‌شه‌و نه‌هاتییه‌وه بؤ مالئ! کاری تو نه‌بووه؟!

- چی کاری من نه‌بووه؟ چی؟!

- وشتر! تو ئو وشتره‌ت نه‌خستوته بیره‌که‌وه؟!

- شیت بووی تو خوشکئ! شیت!

مه‌ولائه‌مان له‌وه زیاتر له‌گه‌لی نه‌رویشتن. به‌ره‌و مالئ که‌ربه‌لایی دووشه‌ممه  
 بایداوه و گوتی:

- بجم به‌شکوو چنگی کا په‌یدا که‌م و بیکه‌مه به‌ر ئو که‌ره به‌سته‌زمانه، سه‌تلئ

ئاوی بؤ به‌رم!

میږگان چاویشی له رویشتنی براهی نه‌کرد، ملی ږی گرت و روئی.

ژنه‌که‌ی عه‌لی گه‌ناو له‌سه‌ری کولانه‌که نه‌بوو. میږگان سه‌ری کرد به‌مالئ عه‌لی  
 گه‌ناودا. کچه‌که‌ی به‌زگه‌ه‌ستاوه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر ئاونگه‌که دانیشتیوو و شتیکی  
 ده‌سووه‌وه. میږگان چووو ژووږی و له‌په‌نا ئاونگه‌که به‌ره‌و رووی کچه‌که‌ی  
 دانیشتن:

- چی ده‌سوویه‌وه؟

- نه‌بات. عه‌لی له شاری بوئی هیناوم. توژئ شتومه‌کی تریشی هیناوه. گولی  
 گوژروان و خه‌یارچه‌مبه‌ر دلئ خوشه‌! هینشتا هیچ نه‌بووه له‌تیکی گاواردین کږیوه  
 که هیلگ بؤ کوږه‌که‌ی بدوورم! کوږه‌که‌ی! هه‌ها!

- ده‌ی، ده‌ی... هاجه‌ر!

هاجه‌ر ده‌ستی له ده‌سکاونگه‌که به‌ردا و چاوی له ده‌می دایکی ږی:

- ها؟ به‌لئ!

میږگان ده‌سکاونگه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و ده‌ستی کرد به‌سوونه‌وه‌ی  
 نه‌باته‌که. هات شتیک بلئ. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی لئوی بجوولئ عه‌لی گه‌ناو خوئی کرد به  
 ژووږیدا:

- گوریسه‌کان له کوین؟ کوانین؟ له‌سه‌ر که‌ندووه‌که‌م دانابوون!

هاجه‌ر گوتی:

- گوریست بؤ چیه‌؟

- هه‌رچی گوریس له نیو دیندایه‌ ده‌بی کوئی که‌ینه‌وه، پیکه‌وه‌ی گریده‌ین و  
 بایده‌ین. ئاخو خو کاژیله نه‌که‌وتوته بیره‌وه؟

گوریسه‌کانی دوزییه‌وه و له‌خه‌لوه‌تییه‌که هاته‌ده‌ری. قسه‌ی له‌گه‌ل میږگان  
 نه‌کرد. گوریسه‌که‌ی دا به‌شانیا و هه‌ر وا که به‌ره‌و ده‌ری ده‌رویشتن گوتی:

- حه‌مام ئاوی ده‌وی. پاتال ئاویان ده‌وی. حاسل ئاوی ده‌وی. مروقیش خو به  
 بی ئاو ناژی!

عه‌لی گه‌ناو گه‌یشته‌کولان و بیده‌نگی مال‌ه‌که‌ی داگرت.

میږگان به‌بیده‌نگی ده‌سکاونگی به‌نهرمه‌نه‌باته‌کانی بنی ئاونگه‌که‌دا دنا. هاجه‌ر  
 له دایکی پرسی چی بووه؟

میرگان به جی وه لام گوتی:

- ئیمه دهرۆین.

- بۆ کوئ؟

- دهچین بۆ ناوچهیهک وا باوکتیان لهوئ دیوه.

- هه مووتان؟

- هه موومان! نازانم.

- ئیتر ناگه پینه وه؟!

- نازانم! نازانم.

- ئه من؟!

- تو... تو... مال و ژیانته ههیه. میردته ههیه. ئیستاش ئه وه خه ریکی مندالت

دهبی، خو شه ویستتیش ده بی. هیدی خه می چیته؟

هاجهر تاویک مات بوو. پاشان گوتی:

- ئیوه برۆن من ئیتر کیم ههیه؟ کاتی زه یستان کی ئاگای لیم ده بی؟! کی ناوکی

منداله کهم بیری؟

میرگان نه ده بوو دل ناسکی بنوینی، گوتی:

- بیکهس نابی، بیکهس نابی. که سیک هه ر ده بی. من خراپه م له گه ل ئه وه خه لکه

نه کردوه، به فریای کچه کهم نه گهن!

هاجهر که وته لیوه له رزه. میرگان مؤله تی نه دا کچه که ی بگری هه ستا و گوتی:

- ده موچاویشت ماله لئیداوه!

هاجهر به هه نیسکه وه گوتی:

- ده هه ر له وه ده ترسم. هیندی له جیرانه کان ده لئین ئه وه ماله یه نیشانه ی کچه!

میرگان خو شی وای بیر ده کرده وه. به لام نه یده ویست وه پرووی خو ی بیئی.

سه ری له قاند و گوتی:

- له خو را قسه ده کهن! خو له لای خودا نه هاتونه وه!

تاقه تی نه هینا. هاجه ری له لای ئاونگه که به جیه پشنت و چوو ه ده ری. له سه ری کو لان عه لی گه ناوی دی. کو لی گوریسی به شانیدا دابوو که له مالان وه ریگرتبوو و ده رپویشنت. میرگان سه ری داخست و تیپه ری.

له مالی میرگان ژنه که ی عه لی گه ناو له لای ته ندووره که دانیشتبوو و خه ریکی دوورینی کراسیکی مندالانه بوو؛ بۆ مندالی هه ویکه ی. عه باس له په نا ته ندووره که گوچانه که ی له سه ر کو شی دانا بوو و خه ریک بوو ده شاه ی و تاق قرانییه کانی به جیا جیا ده بژارد و ده یکرده ئه و تووره که یه وه که به په تیک له ملی کردبوو. میرگان ئه و له ته نانه ی له لوی چاره که که ی نابوو گریکه ی کرده وه و له سه ر ده رخنه ی ته ندووره که ی دانا و رویی بۆ وه تاغ. ئه و زور که م لای عه باس و روقیا ده ماوه. ده یزانی هه یچیان پشیا ن خو ش نیه له وئ بی، عه لی گه ناویش گو ی لئینه بوو. چونکه هه موو خه لکی ئاوا یی ده یانزانی عه باس سوو تاوه. له پیاوه تی که وتوو. ناخ و روا له تی عه باسیش وای نیشان ده دا! ریشی نه هاتبوو. ده نگی گر و نووساو بوو. هه لسوکه و تیشی خه ساوانه بوو. باسی ژن و کچی نه ده کرد. چاوی به دوا ی که سه وه نه بوو. خو ی له قه ره ی ئه و گالته و گه پانه نه ده دا. ته ماحی له ما که ر و شتی واش نه ده کرد. وه لحاسل هه یچ دیار ده یه کی له هه وه س و مه یلی جحیلانه پیوه دیار نه بوو. ئه وه ش روانگی خه لکی زه مینج بوو و هه موو له سه ر ئه و بر وایه بوون که: عه باس سوو تاوه! له هه موو که س باشت ریش میرگان ئه وه ی ده زانی.

روقیاش وه نه بی له عه باس باشت ر بی. چوار کوته یه سقان. به حال نووزه ی ده رده هات و هه میشه ش ناسی له ژیر زمانیدا بوو. بوونه وه ریک بوو به غه یری تووک و نزا هه یچی دیکه ی له ده ست نه ده هات. روقیا بۆله! تاقمی له خه لکی ئاوا یی به توانجه وه پشیا ن ده گوت: روقیا بۆله! بۆیه که س دلئ لئ پیس نه ده کردن. دوو که سی خه ساو و نه زوک با هه ر پیکه وه بن.

- چاکه جار یکی دیکه ی بیژیره وه. دوو دانه دوو قرانی چوار قران. که وایه لیتره چوار قرانمان هه یه!

روقییا چوار قامکی لئیک بلاو کرد و گوتی:

- ئه مه چوار قران.



- سى دانه پينچ قرانيمان ههيه:

- ئه وهش پازده قران.

- پازده قران و چوار قران دهكاتە نۆزده قران!

روقيا گوتى:

- له بيست، قرانى كى كه مه.

- ليرەش هه مانە بيست و سى دانه دە شايى، دەبيته چەندە؟ ئەگەر جوت

جوت داياننيم. ئەها! يەك و دوو و سى و ئەمەش دوزدە قران و دە شايى. چاكە؟!

دوازده قران و دە شايى ليرە، نۆزده قرانيش له وى دهكاتە چەندە؟ با ببيريم! دە

قران بچيته سەر نۆزده قران، دەبيته بيست و نۆ قران. ئەوه بيست و نۆ قران!

روقيا گوتى:

- ئەوه سى، قرانىك كه م.

- چاكە! لەملاش قرانىك و دە شاييمان ههيه. ئىستا ئەو قرانەش دەخهينه سەر

بيست و نۆكه، دەبيته سى قران. ئىستا هه مانە سى قران و چەندە؟

روقيا گوتى:

- سى قران و قران و نيويك.

- ها! ئەو سى شاييهى بۆ تۆ!

روقيا سى دانه دە شاييه كەى لەسەر عەرزەكە هەلگرتەوه و گوتى:

- دەى ئىستا خۆت چەندەت پينيه؟

- سى قرانم پينيه؟

- چاكە، سى قران!

عه باس گوتى:

- دا ئەو پەنچە نانه بينه با بيخوين... خۆم كوشت ههتا بژاردم. جاران ههزار

قرانم به حهواوه دەبژاردا!

روقيا كوته نانه كەى - كه ميژگان هينابووى و لەسەر دەرخۆنه كه داي نابوو -

هەلگرت و دايە دەست عەباس:

- دەچم بهو سى شاييه ماست يان دوشاو دەكرم. با نانه كه مان بى پيخۆر نه بى.

عه باس پاروويه كى زهلامى خسته دەمى و گوتى:

- نا! نا، ئەو سى شاييه بۆ خۆت. ناسى پينكره. شوکور نانه كه نەرمه پيخۆرى

ناوى. بخۆ دەى! ئيمه دەبى قانع بين. بۆ ئەوهى بتوانين دەسمايه يهك پيکه وه نيين.

ئەوانه خەريکن دەپۆن!

- ميژگان و ئەوان؟!

عه باس گوتى:

- ميژگان و کورپه كەى! خەمى ناوى. ئەم ماله بۆ من به جیده ميتنى. دەزانم چۆنى

که لک ليۆه رگرم. کاسپى دهكەم. زستانانه ئەوهنده کاسپى دهكەم که خەرجى هه موو

ساله كه مان دابين دەبى.

روقيا پرسى:

- چ کاسپيهك، يانى؟

عه باس گوتى:

- سه رهتا قومار وه پیده خهين. پاشان... ئەو تهويله خاوين دهكەمه وه و دهيكه مه

دووكانى به قالى. ئەگەر تۆش له گه لم بى پيکه وه دهگيرين. ئەگەر ئەو تهراكتوره ي

ميرزاخان نه شكايه، دهمانتوانى دوو جه وال ئارديش له شار بينين و ليرە به كيلۆ

بيفرۆشين به خەلك. ئىستا له وانە يه عەلى گەناو كەرەكەيمان به كرى بداتى. به لام

هەر چۆنيكه دەبى ئيمه دەسمايه يهك جۆر كهين... حەيفى هيجمان دەست و پيمان

ساغ نيه! دەنا نانه واخانه يه كمان دادەنا. به لام ئىستا ناچارين، شتومهك له شاره وه

بينين و لەسەر رّفحه كان ريزيان كهين.

روقيا گوتى:

- جارى با بزائين چۆن دەبى! ئەگەر ئەو پياويلكه روحمى بكردايه و ته لاقى

بدايه م، ئيتر نه جاتم دەبوو. چش ماره بيشم ناوى.

عه باس گوتى:

- دەبى قەرار و بريه ي له گه ل بکه ي که ماره بيه كه تي پیده به خشى، به و شه رته ي

ئەویش سبچه ينى راست نه بيته وه و داواى به شه مالى ژنه كەى، هاجەر، له من و

ئەو چوار خشت و کولۆیەیی سلوچ بکا! حالی بووی؟ سەنگەوبەردی نی. ئەو عەلی گەناوێی من دەیناسم زۆر لایەلایە.

روقیا گوتی:

- خۆم چاکی دەناسم. بەلام پیموانییە تەلای ئەوەندە بەلاوێ گرینگ بی. مەحتەلی ئەوەیە من لیۆم بجوولی. بەلام شتیکی!

- شتیکی چی؟

- من پیموایە تریاکخانەیک دانین باشترە. دەزانی چەندە بەسوودە؟! تۆ چاوی لە پوورە سەنەم بکە. چاوی لە دەستی کەس نییە!

عەباس پزوووی توورەکەکی توند کرد، توورەکەکی بە جوانی لە باخەلیا دابین کرد و دواي ساتیک گوتی:

- خۆ فکریکی باشە. من بیرم بۆ ئەو هەر نەچووبوو.

روقیا وردەیی نەنەکی کردە دەمیەو، هەستا پی و گوتی:

- من ئیتر دەروم! ئیوارەییە، درەنگ وەختە. رەنگە بتوانم یارمەتیەکی خوشکت بەدم. کچە فەقیرە پی و مانگی خۆیەتی. چەندەش گیانم دیشی!

عەباسیش هەستا. خۆی گەیانە سەر تەندوورەکە. جگەرەییەکی داگیرساند. خەریک بوو خۆر ئاوا دەبوو.

میرگان هاتە دەری. دوو پیالە چایی هینا بۆ سەر تەندوورەکە و گوتی:

- چاییم بۆ هینا، بۆ رویشت!

عەباس دوو کەلی جگەرەکی بە خەستی لە لووتی دایە دەری و گوتی:

- رویشتەو بۆ مالی خویان!

میرگان چاییەکی لەبەر دەمی عەباس دانا و هەروا بە پیوێ راوێستا.

دایک و کور هەردووکیان دەنگوت دەمیان دووراو. عەباس جگەرەکی دەکیشا و میرگان چاوی لە گوێسوانەیی سەربانەکە بریوو. هەردووکیان دەیانزانی خەیاالی

ئاخافتنیان لە دلایە. باسی ئاخافتنەکەشیان دەزانی، بەلام هیچیان نەیان دەزانی لە کوێو و چۆن دەست پێکەن.

عەباس قونچکە جگەرەکی خستە تەندوورەکەو و پیالە چاییەکی هەلگرت و نای بە سەرییەو. میرگان لەبەر تەندوورەکە دانیشت و پالی بە دیوارەکەییەو دا.

ئێستا دایک و کور چاویان لە یەکتەر نەبوو. بۆیە دەیانقوانی بی ئەوێ چاوی لە چاوی یەکتەر بکەن باخۆن. عەباس لە سووچی سەرووی هەیانەکە و میرگان لە بەر تەندوورەکە و لای خواروێ دانیشتن.

میرگان، لەبەر سییەری ئیوارە، دەستی دابوو بن چەنەیی و عەباس بە دەموچاوی رەقەلە و مووی سپییەو پالی بە دیوارەیی تەندوورەکەو دابوو، چاوی لە جینیەک بریوو، کە هیچ کوێ نەبوو!

- ئێستا تۆ دتەهوی چبکەیی عەباس!؟

- چۆن چیدەکەم؟

- لیترە دەبی یان لەگەلمان دتی؟

- لیترە دەبم.

میرگان تاقەتی نەهینا. هەستا و لەبەر دەمی کورەکیدا راوێستا و گوتی:

- خۆشم نازانم چیت پیدەلیم! ئەگەر بلیم لەگەلمان وەرە، نازانم تووشی چی دەبین. ئەگەر بلیم لیترە بمینەو، نازانم... نازانم چیت بەسەر دئ! گەرما، سەرما، وشک و تەر. دلَم خۆش نییە. لەملاوێ دەبینم براکەت، کە بە حیسابیک بژیودەری

بنەمالە بوو، ئیتر لیترە دەست و دلی بۆ هیچ کاریک ناچن. ئەو خووێ بە کاریک گرتوو، کە لیترە نییە. لەو لاشەوێ ئیوێ بە کئ بسپیزم و برۆم؟ لەو لاشەوێ هەوالی

باوکت هاتوو. خودایە ئەم کورەم، کچەکەم، ئەو کورەیی دیکەم، میردەکەم، خۆم، خودایە! ئیمە بۆ خەریکین لەبەر یەک بلاو دەبین؟ سەرم سوور ماو، نازانم چبکەم.

دەیبینم بەلام تیناگەم. دەیبینم بەلام تیناگەم!

عەباس گوتی:

- هەق بە تۆیە، خەمی میردەکەتە!

- نا! ئاوا تیر و توانجم تێمەگرە رۆلە! تەنیا لەبەر ئەو نییە. من دلَم لەتوکوت بوو! چوارمیخەتان کیشاوم، چوارمیخە!

عەباس گوتی:

- تو به دواي پياويكدا دهروى كه زور ناپياوانه ئيمه‌ي به جيهيشت و روئي.  
خويړييه!

- تو به و دهلي خويړي؟! نا! له نيو ته واوي ئه واندا كه رويشتون ئه گهر يه كيان  
به غيره تانه رويشتي باوكي تويه؛ سلوچ! زور كهس رويشتن و نه هاتنه وه، به لام  
باوكي تو وا نه بوو.

- زور چاكه! بوو يان نه بوو بو من جياوازي نيه ئيتر، من خو پيشم به كهس  
نه گرتوه، نه پيشم به ئه و گرت، نه پيش به ئيوهش ده گرم، برؤن برؤن، خوداتان  
له گهل بي!

ميرگان به دلپرييه وه گوتي:

- پيم خوش نيه به من بلي خودات له گهل! خو من ناچم بو حه ج، ئه و جيهش  
كه دهچم به ههشت نيه، هر نازانم كوييه! ده لين: كانه. به لام خوشم نازانم دهچم بو  
كوي. ته نيا خهريكم دهروم، ئه وپيش به دست خوم نيه. له راستيدا خهريكه  
دهمبهن. به لام دلم ژان دهكا. كه چي تو... تو پيتوايه من دهچم بو باخي به ههشت، كه  
ئاوا تانم ليدده وي! ياني پيتوايه من پيمخوشه تو له م دوزه خه دا به جيبيلم و  
برؤم؟! ... خودايه گيان! خودايه؛ بوچي خهريكي له تو كوتم دهكه ي!

عه باس نيوه جگه ريه كي هه لگرت و گوتي:

- نامه وي لاي من خوت به نيهييه حالي جاو. برؤ ئيتر! خو كهس هيجي  
پينه گوتوي. ده ليم برؤ ده ي، باشه ده برؤ!

- برؤم! هر دهروم، به لام نامه وي ئاهونزاي توم به دواوه بي. نامه وي ئاهي تو  
له وه زياتر بمسووتيني.

عه باس گوتي:

- ئه گهر ده ته وي ئاهي من داوينت نه گري، برؤ و خه مي منت نه بي!

- چون خه مي توم نابي روله، چون ده توانم كوري خوم له بير نه بي؟!!

- خو نابي هر دانيشي و له دوروي من بگري!

- ئه ي له وه زياتر چيم له دست دي روله؟!!

- پارهم بو بنيره! پاره. منيش ليره بنياده مم! بژيوم ده وي. خو به باي خودا  
به پيناچم. تازه خو هيز و تواناي كارم نيه. ده بي دهروويه ك بو به ريچوونم په يدا  
كه م. ده مه وي دووكاني به قالي دانيم. ئارده رو شي. ده مه وي راسپيرم چهن پووش  
خورما و چوار به سته چابي و ده من ئاردم بو بينن و بتوانم له و ريگايه وه نانيك  
وه دست بينم. به دهستي به تال هيج ناكري! خو دهستي خالي تو زيشي ليه له ناستي.

- باشه باش. باشه به چاوان. بو ت ده نيرم. من ئه وهنده ده سته وستان نيم. كار  
ده كه م. كار ده كه م. شتيكت بو ده نيرم. ده ي ده لي ي چي؟

- هيج، هيج. دواي ئه وهش ئه گهر چاوتان به باوكم كه وت، پني بلين كاغه نيكم بو  
بنيري كه ئه و چوار كولو و خسته به من بيري. ده نا گهر دنتان ئازا ناكه م. من  
تواناي ئه وه م نيه سبه يني له گهل عه لي گه ناو تيوه چم. وه ك رؤژ ليم روونه چوار  
روژي ديكه عه لي گه ناو ليم قوت ده بيته وه و داواي به شه مالي ژنه كه يم ليدده كا. له و  
چوار كولو و به رده به شي ده وي. ليشم ده ستيئي، ئه و كاته مني نيوه مردوو چون  
ده رقه تي ديم؟ دي ماله كه م لي تيغه ده كا و وه تاغه كه بو خوي هه لده گري و  
ته ويله كه ش ده دا به من! منيش چيم پيدده كري؟!!

- راست ده كه ي. ئه و عوله چوار چاوه هه موو شتيكي له دست دي. باشه. هر  
چونيك بي ئه و كاغه زه ت بو و ده رده گرم و ده نيرم. ئيتر قسه ت ماوه؟

- نا. نا ئيتر. به لام ده بي كوتيكي له و مسانه ي وا شار دوو ته وه، بده ي به من.  
ئاخر منيش بنياده مم! كاسه يه كم ده وي ئاوي تيدا بخومه وه.

- باشه! هر ئه و قايه مسه ي له بهر ده سته دايه بو توي به جيديلم. ده ي قسه ت  
ماوه؟ چي تريش؟!

- هيج، هيج، ئيتر هيج!

- باشه، كه وايه بو هه لئاستي بيته ژووري؟ له و سه ر ته ندوره چ ده كه ي؟

- باشه ديم! هر وهختي ئيوه رويشتن، منيش كه لوپه له كانم راده گويزم.

ميرگان په رداخه به تاله كه ي هه لگرت و گوتي:

- چايي ترت بو بينم؟

- زه رهر ي نيه ئه گهر هه يه، ده مم وشك بووه.

ههتا میرگان چایی دووه می هینا، عه باس سرخوشی خه یال، پشته سهری به دیواره که وه دا و جگه ره یه کی نا به لیوییه وه و چاوی قووچاند.

ئیواره چ که یفیکی له لایه!  
دهنکیک له کۆلانه وه هات:

- به گۆری بابیان وه! ئیمه ئه وه درۆین. با هه رچی گوریس و په تی نیو دییه پیکه وه ی گریه ن. با بزانی دتوانن ئاروانه پیره ی سهر دار له و بیره ده ره یینه وه؟! ههها! ده زانی ئه و بیره چه نده قووله؟  
- نه وه د و هه شت گه ز!

- خۆم له بیرمه باوکی ئه براو ده یگوت: نه وه د و هه شت گه ز قوولایی بیره گه وره یه. گالته نییه!

مه ولا ئه مان و ئه براو و کوری سه نه م هاتنه هه وشه. عه باس چاوی هه لئینا. پیاوه کان دهنگه دهنگیان ساز کردبوو. مه ولا ئه مان و کوری سه نه م قسه یان وه بهر یه ک نه ده خست. ده په رینه نیو قسه ی یه کتر و هه ر کام ده یویست ئه وه ی که دیتوویه تی به که یفی خۆی بگیزیته وه. ئه براویش له و ناوه دا واق و رماو را وه ستابوو هه ر تاوی ده یروانییه ده می یه کیان. له گۆرستانه وه هه تا ئیره بۆی ده رکه وتبوو که له سهر کاریزه که شه ر و هه لالا ساز بووه. خه لکه که شتی دیبوو تاق و لۆق به ره و نیو دئ ده گه رینه وه. زانیبووشی که زه بیحولالا و سهر داریان بردوووه بۆ شار. له گه ل ئه وه شدا پیخۆشبوو زیاتری بۆ روون بیته وه. ئه وه ش له و قسه پر له تالووکه و خیرایانه ی مراد و مه ولا ئه ماندا که م وه ده ست ده که وت.

مه ولا ئه مان که په رداخه چاییه که ی له خوشکی وه رگرتبوو، هه روا به پیوه هه لیقوراند و گوتی:

- تیکچوو. هه موو شتیکی تیکچوو. شیوا. فاتیحای هه موو شتیکی خویندرا...  
که ره که ی منیش له برسانا له بهر ئاخو ره که ی مالی که ره لایی ده توپی! چش، به جار و به جه هه نده م!

کوری سه نه م گوتی:

- من ده لیم زۆربه ی ئه وانه ش که چۆرکالیک ئاوی کاریزیان بووه ناچارن ده بی کۆچ بکه ن!

مه ولا ئه مان په رداخه که ی دایه وه ده ست میرگان و گوتی:

- ئه مرۆش کۆچ نه که ن. چوار رۆژی دیکه کۆچ ده که ن! به گۆری بابیان وه. دۆزه خ و به هه شته که شتی له ئه ستۆی خویان!  
عه باس له سهر ته ندوو ره که وه ملی کیشا، ئه براو له بن دیواره که دانیشته و مراد چوو بۆ لای گۆزه ئاوه که.

ئه براو گوتی:

- رهنگه شوینی په مپه که بگۆرن چاک بی؟

مه ولا ئه مان به ده م بزوه وه گوتی:

- رهنگه!!

کوری سه نه م گوتی:

- شایی بناویلان! ده تانه وی میرزا هه سه ن جاریکی دیکه بیته وه و قۆلی هه لمالی و کاره کان راسته و پاسته بکا؟ ده زانن جیگا گۆرینی په مپ و چالوو چه نده خه رچی هه لده گری؟ خۆ سه تل و گوریس نییه لیره هه لیگری و له هۆوی داینی! هه زار مه ن ئاسنه. هه زار مه ن زیاتریش! وه ستای دامه زرینه ر له کوئی په یدا که ن؟ هینده ش پاره ده ستین به قه د خوینی بابیان. ئاخه ئه و جۆره کارانه به هه موو که س نا کری. ده بی بچن بۆ ناوچه ی گورگان، یان پیته خت و به کۆلیک پاره ده توانن دوو که سی شاره زا له گه ل خویان بیئن. پیت وایه ئه و جارهی دیکه که میان پاره وه رگرت هه تا هاتن وه ته په ته بیان خست؟! خوشیان چه نده زوو له ته په ته بیان خست. به لام زه بیحولالی چاره ره ش!

مه ولا ئه مان هه ر به و توانجه نه یییه ی پینشوویه وه گوتی:

- له هه موو که س زیاتر ئه و قازانجی کرد! چه نده م پیخۆش بوو. ده تگوت دلایان ئاوپژین کردم!

- ئه و سهر داره دیوه ش ده ستی سه یر قورسه!

- پیموانییه ئه و لاقانه تازه عه رز بگرن!

- منیش پیموانییه بهم زووانه.

- به گۆری بابیانوه!

دهنگی عهلی گهناو له کۆلانهوه هات:

- هۆی!... ئهوی ئهوه ئیوه نایه بۆ یارمهتی، ئه و شتره له بیرهکه ده رهینینهوه؟

له سه ر دیواره که وه ملی کیشا و هه ر وا راوه ستا.

مه ولا ئه مان گوتی:

- یارمه تیی چی؟ بۆ نانی مفتهم خواردوو ه میگه لی حاجی تاغی بله وه پینم؟ هه ر

ئهو که ره لایبی دوو شه ممه ی که خوی له ماتورخانه که دا شار دۆته وه و نایه ته ده ری،

گویدرێژه به سه ته زمانه که ی منی برسی و توونی دا کردوو ه و خه ریکه ده تۆپی!

مالۆیرانی کردوو م. ده تانه وی بێم و که ریزی کور ه که ی بۆ بکه مه وه. ئه وه ی زه ویی

هه یه ئاوی ده وی، چاویشی ده ری، ده بی قه وه له خوی دا، من بۆ ده بی خۆم بپسینم

و وشتر له بیر ده رهینمه وه؟ ئه گه ر قور ب م کئ خه رجی نه خو شخانه م ده دا؟!

- تۆ چی کور ی پوو ره سه نه م؟

- منیش کارم هه یه. ده بی برۆم که لوپه لی سه فه ر بپچمه وه. ئیمه خه ریکین

وه پیده که وین.

- تۆ چی ئه براو؟ گور یسه کانیان لیک به ستوو ه. هه موو خه ریکن ده چن.

ئه براو گوتی:

که مم زه حمه ت بۆ کیشان؟! ئیتر به سه! به گۆری بابیانوه!

عه لی گه ناو ملی له دیواره که کیشا دواوه و میرگان به دوایدا رۆبی بۆ کۆلان:

- راوه سه ته. راوه سه ته. من له گه لت دیم. له هه یج هه ر چاتره هاتنم!

کور ی سه نه م چاوی له مه ولا ئه مان کرد. ئه براو سه ری داخست. مه ولا ئه مان

گوتی:

- به ده ست خۆی نییه. ئه و ژنه ئیختیاری به ده ست خۆی نییه. که ره که ر!

## به ندی چواره م:

نه کرا وشتره که راست له بیره که ده رکیشن. قه وه یان له خویان دا. هه ول یان دا،

به لام نه کرا! ته واوی گور یس و په ته کانی زه مینجیان پیکه وه گرتیدا و که ریزکه نه

شاره زاکانی دو بید چوو نه خوار ی. گور یسه که یان به ژیر زگی که لاکه وشتر دا هینا

و له ده وری لاق و ملیان هالاند و شه ته کیان دا. پاشان خویان به گور یسه که دا

هه لواسی و وه ک مار هاتته سه ری، خاک و خۆلی سه رو گیانیان ته کاند و گوتیان:

- هه لیکیشن! ده ی هه لیکیشن!

گور یسه که هه شت سه ری بوو. گور یسی زه مینج بوو بووه هه شت سه ر. هه ر

سه ره گور یسه ی به ده ست هه شت - نۆ پیاوه وه بوو. هیزی هه شتا پیاو!

«یا ئه للاً!»

که لاک ی وشتر له قور و لیته ده رکیشرا. «ئه للاً!»

هیزی هه شتا پیاو! زور به دژواری به دیواری خۆلینه ی بیره که دا هه لده خشکا.

قه د قه د:

«گور یسه کان له نیو قه دتان بهالینن! یا ئه للاً بلین! خه ریکه دیته سه ری!»

«گیر ی کرد! گیر ی کرد! راوه ستن! خۆتان راگرن. ده ی ده ی لاقتان له قولکه کان

گیر که ن... ده ی با ب م...!»

پیاوه کان گور یسیان له نیو قه د هالاند بوو. لاقیان له و قولکانه گیر کرد بوو که

به پیمه ره هه لیانکه نده بوو. خویان بۆ دواوه ده کیشا و لاقیان بۆ پیشه وه. ده تگوت

دارستانیکی چر له به ر هیزی ره شه با دا بۆ دواوه چه میوه ته وه. دوو که ریزکه نی

شاره زا له گوی بیره که راوه ستا بوون و چاویان له نیو بیره که ده کرد، میرگانیش

گور یسی له نیو قه دی خۆی هالاند بوو.

«ملی له زارکی که ریزه که گیر بووه! چوو ه به و بنه دا!»

«ئەوی چی بکەین؟ چیکەین؟ دەست و پشتمان شکا»

«چارە نییە، بیکیشن، دەبی بیکیشن، ملی دەشکی و دیتە دەری، بیکیشن!»

«بیکیشن! یا ئەللا! دەی بام دەی!»

کیشایان. بە هیز و قووەتی خۆیان کیشایان. بەلام هەروا گیری کردبوو.

«بیکیشن!»

«مەیکیشن، ڤاوەستن!»

دوو گوریسیان ڤچرا. دوو زنجیره ڤیاو کەوتن؛ تیکەوێ گلان. کەلاکە خراوێ

خواری و شەش زنجیره ڤیاو بە گوریسەوێ ڤاکیشنران.

هاواری کەریزکەنەکان:

«گوریسەکان بە نەرمی لە خۆتان بکەنەوێ! هیور هیور!»

«گوریسەکان شل کەنەوێ! هیور هیور!»

کەلاکە بە دیواری خۆلینەیی بیرەکەدا خشکا خواری و شەش گوریس؛ شەش

سەری ئەژدیها، بە گەرووی بیردا ڤۆچوون.

«خراپتر! خراپتر! چاوانەیی بیرەکەش بەو گل و خۆلە ئەوێندەیی دیکە گیرا!»

تەپوتۆز لە زارکی بیرەکەوێ هاتە سەری»

«خراپتر! خراپتر!»

«بە گیانی لە خۆل و ئارەقە هەلکشاووێ ڤیاوێکان ڤاوەستان. «

«ئێستا چیکەین؟»

کەریزکەنەکان دانیشن:

. کەرەسە، کەرەسەیی دەوی. گوریسی قایم.

«ڤاوەستن... شتیکم بە فکر گەیشت!»

«چی؟ بیلی دەی بزانی!»

«لەتوکوتی کەین و هەلیکیشن!»

«بژی خودادا! لەبەر ئەو میشکەت مرم. ڤیرەشوان!»

«کەوایە با دەست بەکار بین. کی ڤیاوی ئەو کارەیی؟»

شوان و کەریزکەن.

«چەرخیی بیر بینن! کیردەکەت تیژ کە خودادا!»

«ئەوی کی جوابی سەردار بداتەوێ؟!»

«سەردار لەسەر من!»

«جوابی ئەو لەسەر ئێمە»

«لە ڤارەیی کەوێکەیی زیاتری ناوی خۆ!»

چەرخەکەیان هیئا ڤیشی دایمەزینن. خودادادی شوان و حەمەکازمی

کەریزکەن دەرەلینگیان هەلکرد. خوداداد کیردەکەیی نایە بەر ڤشیتینەیی و ڤویی بۆ

لای سالار عەبدووللا و کوێخا:

«گیانم دەنیمە سەر دەستم و دەچمە نیو ئەو بیرەوێ! ئەو کارە خەرجی هەییە!

سەد تمەن!»

لەوێ زیاتر مانەوێ ئەو هەموو خەلکە ڤیویست نەبوو. ئەوانەیی کە بەشیان بە

کەریزەکەوێ بوو و خۆیان بە کەوچک بە دەست دەزانی، مانەوێ. خەلکەکەیی دیکە

بەرەو زەمینج گەرانەوێ.

نا! نەکرا و شترەکە بە ساغی لە بیرەکە دەرکیشن. عەلی گەناو چوو و شترەکانی

سەرداری ئاموزای لەو بیابانە کو کاتەوێ و بیابانەوێ بۆ مائی. ئەوێش میرگانی

خاترجەم کرد کە و شترەکانی سەردار گوموگۆر نابن:

«حەیف بۆ ئەو و شترانە! حەیف بۆ ئەو و شترانە! نابن هەروا بەخۆڤایی لە کیس

بچن!»

مانگ هەلاتبوو کە میرگان گەیشتەوێ مائی.

تەنیا عەباس بەخەبەر بوو. هەروا دانیشنوو و چاوی لە شەو ڤریبوو. مەولا

ئەمان و ئەبراو یەکی ڤاروویەکیان نان خواردبوو و خەوتبوون.

میرگان شەکەت و ماندوو، دەبوو بخەوێ. بەلام خەوی چی، چاوی دەتگوت

خوویی تیکراوێ! بی ئەوێ دانیشن، چوو بارگەوێنەکەیی بیچیتەوێ. بارگەوێنەش

چی، چوار کوت کراس و دەرپێ و خەلاتییەک.

ئەو بەشە لە خەلک کە لەسەر ڕەگەزی باب و باپیرانیان دەرۆن، وایان بە خۆیان سەلماندوو کە دەبی لە هەوێن دەرفەتدا ئەوەی لە زگیان زیاد بوو بیدەن بە خەلاتی. دوو گەز جاو. ئەوەش بە پارەیهکی کەم دەکەردی. مێرگانیش لە تەمەنی خۆیدا جارێک هەلی بۆ ڕەخسابوو. خەلاتی. تەنیا بەرگیەک کە مەرۆف دوو جار لە بەری ناکا. بە جیا خستییه نیو بوخچە کە یەو و لەو لاو داينا. هیندی نان و قەند و چاییشی بە جیا بەست. ئەو شت و مەکانە کە دەبوو بۆ عەباسی بە جیبیلی لە سووچیک کۆی کردنەو. بوخچە کە کەشە کەشی لە سەر ئەوان دانا. پاشان چوو سەر کیسە ئارەدە. مەنیک کە متری تیدا مابوو. ئەویشی لە لای کەل و پەلەکانی عەباس دانا. ئیتر کاری نە مابوو، جگە لە کاریک. تەنیا کاریکی مابوو. مێرگان چاوی لە کور و براکە کۆی کرد. هەردووکیان خەوتبوون. مێرگان بە پێدزکە لە درگاکە چوو دەرئ. عەباس هەروا بە خەبەر بوو و سکلێ جگەرە کە لە تاریکییە کە دا دەدرەوشاوه. مێرگان بێ ئەوەی گۆیی پێیدا بەرەو کۆلان ملی پێوهنا.

لە کۆلانە تەنگ و تاریکەکانی نیو هەشەوی زەمینجا شەمشەمە کوێرەش دیار نەبوو. بیدەنگی و ئەنگوستە چاوی. شەو زەنگ. کەند و لەند و چالوچۆلی دەرکوبانان بۆ هەنگاوی مێرگانی پێخاوس ئاشنا بوون. کۆلان بە کۆلان و کەلاو بە کەلاو خۆی گەیانە دەرەوی ئاواپی. بیابان و شەو لە هەمبەریدا وێستابوون. تاریکە شەویکی خەست. ڕاوەستا. نەک لە ترسانا. بەلکوو لە بەر گومان. گەر ڕاوه و خۆی کردەو بە نیو دیدا و راست ڕۆیی بەرەو مائی پووره سەنەم. درگای ماله کەیان داخراوو و هەموو لە خەودا بوون. لە درگای دا. مراد هات درگای هەلگرت و کاس و و بەرەو ڕووی مێرگان ڕاوەستا:

- چیبە؟ چیبووه پووره مێرگان؟

- پێمەرە و توربێنە کەت بێنە و وەرە پیت دەلیم.

مراد پێمەرە و توربێنە کە لە بن دیوارە کە هەلگرت و هاتە دەرئ. درگاکە بە ئەسپایی پێوهنا. دایک و کور بە کۆلاندا دەرپۆشتن. مێرگان هەروا بیدەنگ بوو و کورێ سەنەم لە خۆی ڕانە دەدی پرسیار بکا. بیدەنگ بە دوایدا دەرپۆشت و مێرگان

کۆلانەو کۆلان ملی ڕێی گرتبوو، هەتا گەیشتنە قەراغ ئاواپی. لەوی ئاوری داوه. کورێ سەنەم لە پەنای ڕاوەستاوو. مێرگان بە سرتە گوتی:

- تۆش لە گەل ئیمە دئی؟

- من خۆم پێمگوتن دیم. بۆ نایەم؟ من خۆ لێرە نایم. با مانگی زووتر برۆم. قەیدی چیبە؟ دەمویست برۆم بۆ لای ڕۆژاوا بەلام ئیستا دەرۆم بۆ لای ڕۆژەلات، فەرقي چیبە؟

- چاکە؛ چاکە! کەوا یە گۆی بگرە! من لێرە شتیکم خستۆتە ژیر گلەو، دەبی دەریهینینەو. وەرە بە دوامدا!

مێرگان وەرپیکەوت:

- لە ئەبراویشم ڕادەدی، بەلام ترسام کە سیک پینزانی، بەلام لە تۆ خاترجەم. تۆ هەر یەکیکی وەک کورەکانی خۆم. وەرە! وەرە!

کورێ سەنەم وەدوای مێرگان کەوت و پرسیی:

- بەو تاریکە شەو چۆن دەتوانی جیگاکە ی بدۆزییەو؟

- دەیدۆزمەو. دەیدۆزمەو! تۆ وەرە! لە ترسی ئەو چەتە و دزانە ماله کە ی خۆم شار دۆتەو. دەیدۆزمەو. دەیدۆزمەو. تۆ وەرە، تۆ وەرە.

مێرگان لە پر ئاوری داوه:

- بلێی کەس نەیدییتین؟!

کورێ سەنەم گوتی:

- بەو نیو هەشەو. هەموو خەلکی لە حەوسالان راست بوونەو. کێ تاقەتی ئەو ی هەیه بێتە دەرئ؟!

مێرگان لەسەر جینی خۆی چەقی و گوتی:

- ئێرە یە. دەبی ئا لێرە بی! دەست پی بکە. هەلکەنە دە ی، ئێرە یە!

کورێ سەنەم پێمەرە کە لە شانی داگرت و دەستی کرد بە هەلکەندن. مێرگان لەسەر عەرزە کە دانیشت و دەستی کرد بە دەر دانی گل و خۆل. بەلام بێ فایده بوو.

مێرگان جیگاکە ی لئ تیکچوو بوو.

مراد گوتی:

- لیت ږوونه ئیره یان نه کیلاوه؟  
 - لیم ږوونه. ئه رڼ. ئه وانه م له بهر چا و گرتیو.  
 - ئیستا دانیشه بیر بکوهه بزانه چ ناو نیشانیکت بؤ دانابوو؟  
 - بهرد! بهر دیکې گوره! ده زانم. له بیرمه. له بیرمه. بهر دیکې گوره بو!  
 - ئیره خو بهر دی لینه بوو، مال ئاوه دان!  
 - نازانم. نازانم. سهرم لیشیواوه.  
 - میرگان هله ترووشکابوو. ههر دوو ئه ژنوی خوئی به چنگ گرتبوو ده یگوشی.  
 - ده تگوت دیله گورگیکی بیابانه و ده یهه وئ بزئ.  
 - ئه گهر جیگاکه ی نه دوزیابیه ته وه چیی بکر دایه؟!  
 - ههستا و دهستی کورپی سه نه می گرت و به دلپری گوتی:  
 - بیدوزوه مراد گیان، بیدوزوه له دهورت گهریم! بیدوزوه! دللم توقی مراد!  
 - بیدوزوه.

- باشه باش. به چاوان! تو زوی سهر بر که، سهر بر. تو ههر لیره دانیشه. دانیشه!  
 - ته نیا پیم بلئی له حاستی مالی کئ بوو؟  
 - له حاستی مالی سهر دار. هه زار و نو هه نگاوم له بن دیواره که ی مالی  
 - سهر داره وه هه لیتاوه، گه ی شتمه ئه و بهر ده. بنی بهر ده که م داوه و پاشان بهر ده که م  
 - خزانده سهر قولکه که ی و پر م کرده وه.  
 - کورپی سه نه م گوتی:

- زور باشه. تو ههر لیره دانیشه! له جیئی خو ت مه بزوو. من ده چم بؤ بن  
 - دیواره که ی مالی سهر دار و جار یکی دیکه شه قاوی ده که م. خو ناترسی! ده ترسی؟  
 - نا، نا! تو برؤ. ههر بیدوزوه وه. خر جی ریگا که مان ته نیا ئه و چوار کوه ته مسه  
 - شکاوه یه. برؤ، به قور بان ت بم!

بلئی کئ عه رزه که ی دایته وه و دارونه داری میرگانی بردبی؟ کئ بیجگه له  
 - هاجه ر خه بهری بوو؟ هیچ که س! به لام ئه و کچه به سته زمانه چؤن ده توانئ هاتبئ و  
 - دارونه داری میرگانی دهر هیتابئ و بردبیتئ؟ ده کرا عه لی گه ناو فیری کردبئ؟ ههر

ئه وه ی که م بوو! ههر ئه وه ی که م بوو. به لام میرگان باوه ری نه ده کرد. نا! هاجه ر  
 - قه ت کچیکی وا نییه.  
 - بؤچی وا نییه، له ده ستیشی دئ؟  
 - ئاخر چؤن دلئ بروایی ده دا؟ چؤن؟ نا! نا! جیگای باوه ر نییه! - دیمه وه! پووره  
 - میرگان دیمه وه، وه ره پووره میرگان!  
 - تو له کوئی کورم؟ تو له کوئی؟  
 - من ئه وه لیره م، لیره. گویت له ده نگم نییه؟  
 - گویم له ده نگته، به لام ناتبینم، له ده ورت گهریم!  
 - به دوا ی ده نگه که دا وه ره، به دوا ی ده نگه که دا. وه ره بؤ ئه م لایه وه، ئه م لایه.  
 - خودایه گیژ بووم، گیژ! خودایه هاوار!  
 - وه ره بؤ ئه م لایه وه، ئه وه بؤ لاتراسکه ده به سته پوورئ؟!  
 - کام لا؟ کام لا؟

- راوه سته، راوه سته. وا دیاره هوشت له سهر خو نییه. ههر له وئ له جیئی خو ت  
 - دانیشه! من دهر یانده هینم و دیم.  
 - ههر لیره راوه ستم؟ لیره؟  
 - ئه رڼ، ئه رڼ، ههر له وئ به!

دوور له یه کتر، میرگان و مراد. له و تاریکه شه وه دا. میرگان وه ک بنچکه  
 - گزیچار یک به پیوه چه قیبوو. ده له رزی. دلله خورپه ی شادی و ترس. دوا ی تاویک  
 - ته ق و کوتی گل و پیمه ره ته واو بوو. بینه نگی بیابان و ئه و شه وه کر و کپه ی  
 - داگرت. میرگانیش خه ریک بوو پشووی راوه سته.

نه کا کورپی سه نه م مسه کانی هه لگرتبئ و هه لاتبئ؟!  
 - به نه حله ت بم، ئه وه چ گومانیکه؟!

میرگان لیوی خوئی گه ست، کورپی سه نه م په یدا بوو. پیمه ره که ی له عه رزه که  
 - چه قاند و توربینه که ی له کوئی داگرت. میرگان به سهر توربینه که دا نووشتاوه و له و  
 - تاریکه شه وه دا ده سته به مسه کاندا گیژا. ته واو بوون. ته واو ئه وان بوون. مسه کانی  
 - خوئی. میرگان دلئ هیور بؤوه. هه ستاوه و دوعایه کی کرد:



- یاخودا عەمرت درێژ بێ کورم! قەزای تۆ لە من کەوێ! با برۆین. توربینە کە  
بەدە بە من ھەلگیرم!

- نا؛ تۆ پێمەرە کە ھەلگرە!

گە یشتنەو ھە نۆ دێ. کورێ سەنەم پرسیی:

- بیانبەینە مالی خۆتان؟

- نا! نا! با لە لای تۆ بێ. دەیان دەمە دەست تۆ. بەیانی کە گە یشتینە شار  
دەیانفرۆشین.

- بەیانی وەرە بۆ درگای مالی ئێمە.

- نا! لەو لای ئاویبەو ھە لە لای جۆگە کە راو ھەستە، لەسەر رێگای شار. لەوێ  
یە کتر دەبینن. بەر لە نۆیژی بەیانی.

دایک و کور لیک جیا بوونەو ھە. مراد چوو بۆ مالی خویان و میرگانیش چوو بۆ  
مالی خویان. میرگان بە ھیواشی چوو ھەوشە و خۆی کرد بە وەتاغدا. پێیخۆش  
بوو ھەموو خەویان لیکەوتبێ؛ بەلام نووزە ی عەباس لە جێی خۆی رایگرت:

- ماندوو نەبێ!

میرگان ئاوری لە کورە کە ی داو ھە و بۆ ئەو ھە ی خۆی لەو تەنگرە یە دەرباز کە،  
پرسی:

- تۆ ھەر بەخە بەری؟

عەباس پرسیی:

- ئە ی بارە کە ت کوا؟

- باری چی؟

- مسەکان!

- تۆ دەلێی چی؟ کامە مس؟!

عەباس گوتی:

- من کورێ تۆم، دەبوو قاپێکیان بۆ من بینێ، ھاوینان تیکوشیوم تیدا دەکرد!

میرگان ئیتر رانەو ھەستا. پێی نایە وەتاغ و گوتی:

- ئەو تەماحە ی تۆش بە ھیچ شتی پر نابێ رۆلە گیان!

عەباس ئیتر - مەعلووم نەبوو بۆ - لەسەری نەپۆیشت. لەسەر جیگاکە ی راکشا.  
سەری کردە سەر بەلنجە کە ی و چاوی لە ئەستێرەکان بێ. شەو، ھەروەک  
شەوانی تر. ئەو شەو ھەتا بەیانی میرگان خەو نەچوو ھە چاوی. بێ ھەست و  
خوست لەسەر جیگاکە ی پال کەوتبوو. بەلام خەوی لێنە کەوت. شتیک، بارستایە ک  
خەیاڵ و زیندە خەو کەوتە سەر رۆحی. لەتو کۆتی لیل و تەمومژاوی دەخزانە  
زەینییەو ھە، پیکەو ھەنووسان و دەپسان و دەپووکانەو ھە دەپۆیشتن و ھەل دەھاتن.  
دیسان دەھاتنەو ھە ھیرشیان دینا و تیدە پەڕین. شە کە تیی لەش و ئالۆزی خەیاڵ  
پیکەو ھەوتبوونە کیشە و کامووسیان دەخولقاند. خولقانی بەردەوام. پەیتا پەیتا.  
تیکبەزین و لیک بلاو بوون. پێو ھەند و پچران. تاپۆی پیکەو ھە گریدرار و لە یە ک  
ھەلپراو. جۆری شکل و وینە بوون، نە زمانیان یە ک بوو، نە زەمە نیان. تەنانەت  
بێکیان بۆ میرگان نامۆ بوون. شکلگە لیک کە بەر لەمە نە یئەزموو بوون. نە ییدیئوون!  
بیری تەماوی و پیوار. سیمای غەوارە و غەریب. چەند سەیر بوون ئەوانە! چ  
پێو ھەندیەکیان پیکەو ھە بوو ئەوانە؟ لە کۆیو ھەواتن و بۆ کۆی دەچوون؟ بیابانیکی  
بێ سنوور. خەیاڵی میرگان، نا! ئاسمانیکی بێ کۆتایی، بێ سنوور، بێ سەر تە؛ بە  
شەوی تاریک و نامۆو ھە، بە بلیسە ی تیز تییە رەو ھە گەل پارچک و چە کچە کیلە ی  
بەتالووکە. ئەوانە چی بوون ئاوقای میرگان دەبوون. بلیی زەینیشی تالان کرابی؟  
ئەو بیر و خەیاڵانە بۆ ئەو ھەندە ئالۆز و تیکە و لیکە بوون؟ بۆ سەر تە و کۆتایییان  
دیار نەبوو؟ ئەدگاری کێ و چی بوو کە لە تاریکیی بیژیکدا ھەلواسرابوو و سات  
لە دوا ی سات ئالوگۆری بەسەردا دەھات؟ رۆخساری کێ بوو ئەو ھە؟ بۆچی ئاوا  
بلاو دەبوو ھە، بلاو دەبوو ھە و تەواوی رەشایی نیو بیژیکە ی دادەگرت و ھەزار  
وینە ی دیکە، ھەزاران وینە ی دیکە ی لەسەر دەنیشت و ون دەبوونەو ھە؟ ھەزاران  
وینە تیک دەچرژان، دەتوقین، وەک گلێنە ی چاو. ھەزاران چاو ورد دەبوون، وردتر  
دەبوون، خال و پەلە. خالیک، خال لە ئەستێرە یە ک دەچوو.

ئەو پیواو کێ بوو لەبەر درگاکە راو ھەستا بوو؟

ئەو ژنە کێ بوو خۆی بە قزیدا ھەلواسیبوو؟

ئەو پیاوھ کئی بوو لەبەر درگاگەدا راوھستابوو، قسەیی دەکرد و قسەیی دەکرد و قسەیی دەکرد و قسەیی دەکرد و دەنگی نەدەبیسترا؟

ئەو ژنە کئی بوو بە قژییدا ھەلۆاسرابوو و دەقیژاند و دەقیژاند و دەقیژاند و دەقیژاند و دەنگی نەدەبیسترا؟

مەمکی ئەو ژنە چۆن چرچ و لۆچ بووبوو! چاوانی ئەو ژنە! چاوانی ئەو ژنە! لە بیرری چاوانی ئەویدا ئەو کۆرپانە کئی بوون کە سەریان سەری مڕۆف و لەشیان، لەشی بەرخ بوو؟

دەنگی ئەو پیاوھ بۆ نابیستری؟

ئەو ژنە بۆ وا چاوی داچراوھ؟

دلی ئەم ئاسمانە سات لە دواي سات کون دەبی! دیوارەکانی سات لە دواي سات ویک دینەوھ! وایلۆک و شینگیری! دەنگی دەف و سەنج! شایی و شین تیکەلە مەگین؟ ریگای کاریز بلینی کرابیتەوھ؟ رەنگە کاریزەکیان کردبیتەوھ، حیلەیی ئەسپیک! نا! وشتریکی تیزرەو بە بیاباندا غار دەدا. رەشماریک کلکی لە عەرزى چەقاندووھ و لەبەر قرچەیی خۆرەتاو راست بۆتەوھ. زمانیکی وشک ھەلاتوو لە دەمیکی ئاوالە ھاتوتە دەری. چاوا لە خۆر بکە چۆن سینگی لە زەوی دەخشکین!

- خودایە! خودایە! بۆ وا ئۆقرەم لێراوھ؟! نەکا تاوتی دایگرتیتم؟ چم لئ ون بووھ، چم لئ ون بووھ؟... ھەستن! ھەستن! ئەوھ بەیانییە! ھەستن!

میرگان خۆی ھەستابوو و بە پیوھ راوھستابوو. کەنگی؟ براکەشی لەسەر جیگاگەیی راست بیوھ. لەگەل مەولا ئەمان، ئەبراویش لەسەر جیگاگەیی دانیشت. میرگان بوخچەکەیی لە سووچی دیوارەکە ھەلگرت و ھینایە دەری. مەولا ئەمان و ئەبراویش خۆیان پێچایەوھ و ھاتنە دەری. عەباس لە سەر جیگاگەیی تۆزی قیت بووھ. میرگان چووھ سەر تەندووورەکە. عەباس شەکەت و خەولیزراو چاوی لە دایکی کرد. میرگان پێی گوت:

- ئەوھ تۆ و ئەوھش مالەکە! ئیستا بارگەوبنەکەت ھەلگرھ و بچۆ بۆ وەتاغ!

عەباس بیدەنگ بوو. ئەبراو ئەو لێفەییەیی کە دەبوو لەگەل خۆی بیبا پێچایەوھ. مەولا ئەمان شلپیکیی ئاوا بە دەموچاویییەوھ دا. عەباس لە سەر تەندووورەکە ھاتە

خوارئ. دایکی لێی چووھ پێشی. سەری عەباسی بە سنگییەوھ نا و چرپاندی بە گویندا:

- کارت نەبی، نامری لە برسانا پۆلە گیان! نامری، پارەت بۆ دەنیرم، خەلکی ھەتا خەبەریان لە من بیی، ئاگیان لیت دەبی. من زۆرم چاکە لەگەل کردوون، دایکایە تیم بۆ ھەموویان کردووه. ئەوان کۆری من ویل ناکەن. وەک چاوم لێیان خاترجەم. خودا ئاگادارت بئ کۆرم. ئاگات لە خۆت بی!

وھک شیت سەروشانى عەباسی بە سنگییەوھ گوشى و لەپەر بەریدا. وھک ئەوھى نەپھەوی ریگا بە شەپۆلەکانی دلی بدا ھەلچن. نەدەبوو ریگای پێیدا! عەباسی بەردا. ئەبراو لێفەکەیی لە کۆلی قایم کرد و خۆی بۆ رۆیشتن ئامادە کرد. میرگان چاوی لە کۆرەکانی کرد. دوو برا رۆویان کردە یەک و بۆ لای یەکتەر کیشران. ئەبراو کۆل بە کۆلەوھ، ھیواش و - مەعلووم نەبوو بۆ - شەرمەزار بەرھو لای عەباس خوشی؛ عەباسیش بە قژە بژ و سپییەکەییەوھ، تۆپەلئ کا لە تاریکیدا، بەرھو ئەبراو رۆیی. بۆ ساتیک رۆوبەرۆوی یەکتەر راوھستان. ئەبراو دەستی بۆ لای عەباس درێژ کرد. عەباس لە پەر خۆی خستە باوھشی براکەییەوھ و شانە رەق و تەقەکەیی کەوتە ھەلتەک ھەلتەک. دەنگە نووساوەکەیی کە لە نووزەیی سەگیکی بریندار دەچوو، لە گەرۆویدا گیری کردبوو. بە دەنگیکی لەرزۆک و کوتکوت، گوتی:

- دەترسم... ئەوندە نەژیم... جاریکی دیکە... جاریکی دیکە... بتینمەوھ... ئەبراو گیان... خۆ... لەبیرم... نابەیتەوھ؟

ئەبراو عەباسی لە خۆی کردووه و راپوھشاندا:

- مەگری! تاقتە بینە! کاتی سەفەر گریان باش نییە! تۆ خۆ ئاوا گرینۆک نەبووی؟

عەباس پالی بە دیوارەکەوھ دا و بەسەر قۆلی دەم و لووتی سەری:

- نا! نا! گریان... تەنیا... تەنیا... ھیچ... برۆ... برۆ... ئیترا!... بەخیر چن... من... من

ھیچ نالیم، ئیترا!

مەولا ئەمان لە کۆلانەوھ گوراندى:

- زوو کہن دەی! خۆ عەلی ئەکبەر نانیرنە مەیدان! زوو کہن! دەبی «ناہتە دەر دە ناہتە دەر» تان بۆ بلین؟

میرگان و ئەبراو بە دوای یەکدا چوونە دەری. پێیان ناہتە کۆلان و بە دوای مەولا ئەماندا وەرپیکەوتن.

عەباس بە تەقەتەقی گۆچانەوہ ہەتا کۆلان ہات و پیاڵەہکی ئاو بە دوای مسافیرەکانیا رشت. ئەبراو جارێکی دیکە ئاوری دایەوہ و کلاوہکی بۆ عەباس راتەکاند.

ہەتا مەولا ئەمان و ئەبراو گەیشتن، میرگان لەبەر درگای مالی عەلی گەناو لەنگەری گرت. مەولا ئەمان و ئەبراو تێپەڕین. میرگان تالی درگاکەکی کردوہ و چووہ ژووری. بەلام ہەروا لەبەر درگاکەدا راوہستا. دلی نہہات کچەکەکی لە خەو ہەستین! نا! نہزانی و نہبینی کہ دەپۆن چاکترە. لە لایەکیشەوہ دلی نہدەہات کاتی رۆیشتن، چاوی بە چاوی عەلی گەناو بکەوئ. بۆیہ بە دوودلی لە جیی خۆی چەقبوو.

زۆری پینەچوو ، روقیا وەک میروولە لە کون ہاتە دەری. بیدەنگ و ئارام. نابی بە تەقەکی درگاکە خەبەری بوویتەوہ. میرگان زانیی کہ روقیاش شەوئ نہخەوتوہ. بە لەقەلەق بەرہو لای میرگان ہات و دەنگوت دایکی ہاجەری ہەر نہدیوہ. بە پەنایدا تێپەری و لە درگای حەوشەکە چووہ دەری. میرگان وەرسووړا و بە دوایدا رۆیشت:

- روقیا گیان!... روقیان گیان... ہاجەری کچم بە تۆ دەسپیرم و تۆش بە خودا. روقیا گیان تۆ دلت گەورە بئ. ہیشتا مندالە، ئەگەر خراپەہک یان لامجوومیہکی کرد، تۆ دلت گەورە بئ روقیا گیان!

روقیا ئاوریشی نہداوہ. بە بەر چاوی میرگاندا بە شەلەشەل بەرہو مالی میرگان، بەرہو مالی عەباس ملی پیوہنا.

ہەتا روقیا بە لەقەلەق گەیشتە پەنا دیوارەکەکی مالی عەباس، میرگان چاوی لیکرد. پاشان وەخۆ ہاتەوہ. ئەبراو و مەولا ئەمان دوور کەوتبوونەوہ. میرگان

چاوی ہەر لە لای روقیا بوو. ہەنگاوی ہەلیناوہ و لە دەرہوہی ئاوی بە کور و براکەکی گەیشتەوہ.

تہراکتۆرەکە لە پەنا قەبرستانەکە راوہستاوہ. تەرمیکی لە گۆر دەرہاتوو، لە پەنا گۆرہکەکی کفنی سوور و تەپوتۆزی کەویری بەسەردا کیشراوہ. لە پەنا تہراکتۆرہکە، لە قەراغ جۆگەکە کورپی سەنەم دانیشتووہ و دەستی لە ئاوی جۆگەکە وەرہدا.

ئاو؟!

- نا، خوین! ئەو خوینەتان دیوہ؟!

دانیشتن. لەسەر جۆگەلەکی خوین دانیشتن. مەولا ئەمان تەلی شقارتەکی داگیرساند:

- خوینا! پیرە ئاراوانەکی سەر دار دەبی لەتوکوت کرابئ.

ہەستان. بەلام میرگان ہەلنەستا. میرگان ہەروا لەسەر جۆگەکە دانیشتبوو. چاوی لە درێژایی جۆگەکە بریبوو. کەسیک دەہات. پیاویک دەہات. تەرمیک دەہات. بە نیو جۆگەکەدا دەہات. پیاویکی عەباکی خویناوی لەبەر کردوو، پیمەرہیہکی بە دەستەوہ بوو. سلوچ؛ پیمەرہی دۆلەوساو کردن! لە زارکی کاریزہکە ہاتبوہ دەری. رینگای ئاوەکەش دەبی ئەو کردبیتیہوہ. دەموچاوی دیار نہبوو. عەباکەکی، کۆپانی گویدریژہکەکی کہ ہەمیشہ بە کۆلیدا دەدا؛ خوینی لیدەچۆرا. خوین بە پەنا لاقیدا شۆلاوگەکی بەستبوو.

«کان چ جۆرہ شوینیکە؟ چ جۆرہ شوینیک؟!»

- لەوئ کار بۆ ژنانیش ہەہیہ؟

شەو تیدەپەری.

شەو بەسەر شۆلاوگەکی خویندا تیدەپەری.

توربین: کیسه‌ی به خوری و موو ته‌نراوی سی گوشه، بۆ که‌لوپه‌لی شوانان.

تولانه‌وه: خۆ زه‌لیل و فه‌قیر نیشان دان. خۆ دلسۆز و دلۆقان نیشان دان

تورپ هه‌لدان: فریدان. هه‌وادان

ته‌پل: په‌نجه‌مۆر

ته‌شی‌پیس: ماستاوکه‌ر. بریتی له‌ ریایی‌باز. مه‌راییه‌ر

ته‌نگژه: ته‌نگانه، گیرخواردن.

ته‌وه‌زل: ته‌مه‌ل، له‌ش‌گران

تیره‌شان: لاپالی کیو. لاشانی چیا

تیشه: سه‌رده‌ره‌یتانی چه‌قهره‌گه‌نم (گه‌نم تازه تیشه‌ی کردبوو)

چارپ: وه‌رهن، عیجز

جزدان: پاره‌دان، تووره‌که‌ی پوول و پاره

جو‌رپه: جو‌ری چۆله‌گه‌ی بۆری کلانونه. کلاوکو‌رپه

جیهان: کورتانی و شتر

چاوشۆپ: شه‌رمه‌زار، شه‌رمه‌نده

چزه‌بزه: بیکه‌نینیکی تیکه‌ل به‌رق و بوغز. (نیشخند)

چکووس: رژد و سه‌قیل. مشت‌قووچاو. ره‌زیل

چه‌پره‌ک: کون و له‌کار که‌وتوو، چه‌پله‌ک

چه‌کچه‌کیله: شه‌مشه‌مه‌کویره

خازه‌لۆک: سوالکه‌ر، گه‌دا

خۆشامایی: ریایی، مه‌راییه

خه‌یار چه‌مه‌ر: شتیکی قاوه‌یی دریزۆکه‌یه وه‌ک قالور ده‌نکی خری له‌نیو دایه، له‌ ئاودا ده‌یسوونه‌وه،

بۆ ژانه‌ زگی منداڵ.

خیشه‌سه‌ر: که‌له‌په‌ق

دالغه: فکر و زه‌ین

دۆله‌ساو: خاوین کردنه‌وه‌ی که‌ریز

دله‌وریزه: دله‌خورپه. دله‌راوکی

ده‌پاسه: کۆمباین

ده‌ستومشتاخ: ته‌وقه‌کردن، ده‌ست لیکدانه‌وه

ده‌سته‌که‌وشه: ده‌ستگیره‌ی ئاموور له‌ جووت کردندا.

ده‌لوو: سه‌تلی جیر بۆ ئاو هه‌لگوزان له‌ بیر

ده‌ماره‌کۆل: دوو‌پشکه

ده‌مه‌په‌پوش: ناھومید، هیوابراو

## فه‌ره‌ه‌نگ‌ک:

ئاژان: ژاندرمه، چه‌کداری ده‌وله‌ت.

ئاله‌تی: توورپه، قه‌لس

ئاوردوو: ئیزنگ: سووته‌مه‌نی

ئه‌دگار: سیما، روخسار، ده‌موچاو

ئیختیار: پیر، به‌سالاجوو

ئیزنگ: سووته‌مه‌نی. سوخت

باویله‌ک: په‌پوله‌پایزه. پشیلۆکه. شه‌له‌مینکه‌ره

بۆره‌که: بۆره‌پیاو، پیاوی خویری و به‌ره‌للا

بناشت: گله‌یی

به‌تالووکه: خیرا، به‌په‌له، به‌له‌ز

بیره‌بیر: وه‌سواس

پارچک: شه‌مشه‌مه‌کویره

پاچرا: پاره‌یه‌ک که‌ ده‌دری به‌ خاوه‌نی قومارخانه‌که.

پالنه‌ر: دنه‌ده‌ر، ئه‌نگیزه.

پزلووخ: پوزنه‌وانه، پوزلیخ

په‌نابات: ده‌شایی، نیو قران.

پیشیر: یه‌خه، به‌رۆک، به‌روئ، به‌رۆ

پیشکان: بیله‌کان. ئامرازی گژوکیا هه‌له‌که‌ندن.

پیوار: ون، گوم، نادیار

تاپۆ کردن: سه‌فت کردن. تاپۆ: قه‌باله، سه‌نه‌د، به‌لگه.

تازه‌پیاکه‌توو: ئوکیسه، بریتی له‌ که‌سی تازه‌مالی به‌ خۆیه‌وه‌ دیوه.

تاقه‌ت‌پرووکیڤ: کاری دژوار و ناخۆش که‌ توانا و وزه‌ له‌ پیاو ده‌بیرۆ.

تامل: تاقه‌ت هینان. تحمل

تخیل بوون: په‌هیل بوون. راکشان.

دهم چه پله: که سس که خیرا خیرا قسه دهکا و دهمی پیکدادهدا.

پمل: لم. لیم

رووترش: گرژ و مؤن، توپه

رووه له لالو: بی‌هیا و شر و دپ. بی‌شهرم

ره شای: قهره، گوندنشینی بی موچه و مه‌زرا

په هیل بوون: راکشان، تخیل بوون

زۆپ: رهق. دهرپه‌پو

زورهان: پیر، به‌سالاجو، ئیختیار

سامالسا: ساف و لووس بوونی عهرز به به‌فر و نه‌مانه‌وهی ره‌شانگ.

سایلوخ: گه‌مژه، گه‌وج.

سلوک: سل و قوشقی. سرک

سه‌رودل لیته‌تن: فی لیته‌تن. بوورانه‌وه

سه‌رنگری: هه‌له‌نگوتن، رت بردن

سه‌نج: دوو دهوریی دهسکداره رهنگی زهرده، له شین‌گیری و قه‌تل‌برینه‌وه‌دا لیکه ده‌دهن و زرینگی دی.

سیایی: فاکتوری حساب

سیسارک: خه‌رت‌ل. دالاش. داله که‌رخور

سیوشکه هه‌لاتن: تینوایه‌تی زور، گه‌روو و شک بوون

شلوی: لیل. خوی شلوی ناکا: لیل نابی. رهنگی تیک ناچیت.

شه‌ریکه: شه‌ویلاکه. په‌سکی دهم و پوومه‌ت

قاقپ: زهویی پووته‌ن، که‌ویر

قله‌سه‌ما: هه‌لبه‌ز و دابه‌ز له خوشیانا

قهره: ره‌شایی

قه‌لتاس: پرزه‌ی گوله‌گه‌نم و جۆ و ...، قالتاس

کاموس: خه‌ونی هاشه و پاشه. خه‌ونی ترسناک.

کانیس ئەستور: ئیسک ئەستور، قامک و مه‌چه‌ک ئەستور

کۆلۆ: رهنگی تالوو. بنی گیا تالووکه ئەستوره و بۆ سووتاندن ده‌بی.

کړوکاش: کۆ کردنه‌وه‌ی گزگیا و گوله‌گه‌نم و ... هه‌ل‌دان بۆ کۆ کردنه‌وه‌ی شتیک

کوشمه‌له: خۆ کۆ کردنه‌وه و هه‌لتووته‌کان

که‌رپوچ: خشتی سوور. ناچوور

که‌رکه‌رۆک: به‌رزایی نیو درگا، لای خوارووی چوارچیوه‌ی درگا

که‌لبه‌دوون: په‌راویزی زه‌پی به‌دهوری میلوانه و پینشتی عه‌بایدا ده‌دوورن.

که‌لک: گرد، ته‌پۆلک، ته‌پک

کۆپله‌وسار: گوریسی به‌سسته‌وه‌ی گویره‌که

کړالک: گیایه‌کی درکاوییه به توپه‌ل ده‌روئ

کزپچار: داریکی کوله‌بنه‌یه و به پۆل شین ده‌بی له قه‌راغ چۆم و ئاوان. گه‌ز

کلمتک: کۆلۆ. توپه‌له‌گلی ره‌ق بوو

کلمتک: کۆلۆ، گلی ره‌قبوو

کوشار: ته‌وژم، فشار

گووکلینه: قالدنچه‌ی شیاکه‌خۆر. گووخلینکه

که‌زاره: چزوو، دریشۆکه‌ی مار

گیاسپه: گیایه‌که هاوینان له گۆزه ئاوی ده‌هالینن فینکی راده‌گرئ.

لامجوومی: ناباری، نافه‌رمانی، بی‌قسه‌یی کردن

ماستاوکه‌ر: بریتی له ریایی‌باز

مجرۆ: سه‌قه‌ت، نو‌قستان، فه‌له‌ج

مدبه‌ق: چیشته‌خانه، سه‌رته‌ندووور

مژولیايش: وتاردان، قسه‌کردن له کۆر‌دا

مزیپ: زه‌ره‌رده‌ر، ملۆزم و زیانی خورۆ

مسۆگه‌ر: دامه‌زراو، جیگرتوو.

ملۆزم: مزاحیم، میئل

منجر: پی‌چه‌قین؛ که‌سس که ده‌ست هه‌لگیر نییه له کاریک. سمج

موغموغه: تۆفانه، پیشکه، میشووله

موقرایی داهاتن: کویر بوون. سو‌مایی لیبرانی چاو

مه‌ته‌ریز: سه‌نگه‌ر

مل به‌خوزدا گرتن: سه‌رداخستن به شیوه‌یه‌ک که چه‌نه به سینگه‌وه بنووسن.

میئل: ملۆزم. مزاحیم

نۆژهن: ته‌عمیر، چاک کردنه‌وه

نۆژهنکا: ته‌عمیرگا

نۆژهنکار: ته‌عمیرکار، مکانیک، فیتەر

نۆکیسه: تازه‌پیاوکه‌وتوو، تازه‌دوله‌مه‌ند.

نپنگ: نه‌وی و ته‌نگه‌به‌ر. بۆژووری چکۆله

نه‌وه‌کام: کال، میوه‌ی نه‌گه‌یشتوو

نینۆخ و شک: رژد، سه‌قیل، چکوس

واژۆ: ئیمزا

واق و پرمان: سہر سوپرمان، عہ بہ سان.  
واپلوک: شیعر و گورانی بؤ مردوو. بہ مردودا ہلگوتن.

ہاولف: ہاوتتا، ہاوال

ہومایی: پارچہ ہی سپی بؤ خہ لاتی. کفن

ہرس: ہہ زم، ئہ زم.

ہہ سیل: ئہ ستیر، گولاوی بہر کانیاو، ئافزیل.

ہہ لکیش: پاتولی ژنان بؤ کار بہ سہر جل و بہرگدا لہ پئی دہ کهن.

ہہ مار: عہ مبار، ئہ نبار

ہہ نتہش: حوزوور

ہہ وپرگہر: گوزہ کەر، کہسی کہ کەندوو و تہندوور و دیزہ و گوزہ بہ قور دروست دہکا.

ہیلانہ لہ چاودا کردن: بریتیہ لہ ملوزمیک کہ دہستہ بردار نابج.

ہیلون: قولکی چاو، چالی چاو

یہسکی نیو برین: بریتی لہ ملوزم و ئازاردہر

## بہرہمی چاپکراوی و ہرگنیر

۱- تاپوی و ہرزیکسی سہوز (شیعر)، ۱۳۷۶

۲- شہوہ ژانی ئہ ستیرہیہک (شیعر)، ۱۳۸۰

۳- مہرگہ خہون (شیعر)، ۱۳۸۴

۴- دیسان لہو شہقامانہوہ (چیرۆکی و ہرگنیراوی)، ۱۳۸۵

۵- تہپلی ئاور (چیرۆکی و ہرگنیراوی)، ۱۳۸۵

ئامادہی چاپ:

خولیاہی نووسین، رہزار بہراہہنی (سی و تاری ئہدہبی)